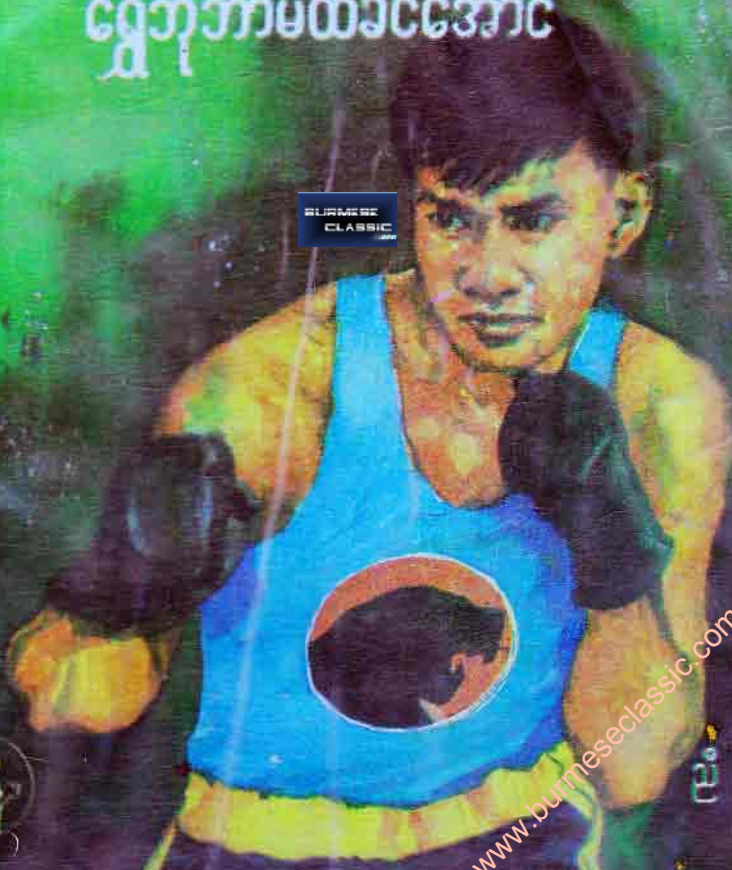

စာပေဗိမာန်စာမူဆရာ

လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ
သခင်မျိုးဟေ့ ဒိဗမာ
ရွှေဘိုဘာမထိခင်အောင်

BURMESE
CLASSIC

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
သုတပဒေသာ (ဝိဇ္ဇာပညာရပ်) တတိယဆုရ
လက်တွေ့ကြိုးပိုင်းအတွင်းမှ
သခင်မျိုးဟေ့ဒွိမမာ

ရွှေဘို တာမထီ ခင်အောင်
စီစဉ်တည်းဖြတ်သူ- ဦးညွန့်ဟံ (ညွန့်ဟံ-ကြူတော)
စာတည်း (တာဝန်ခံ)

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ ဇူလိုင် ၂၀၀၀

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မျိုးကွဲရေး ----- ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသား ခြေလှမ်းညီညွတ်မှု မျိုးကွဲရေး ----- ဒို့အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်ဆဲ ခိုင်မြဲရေး ----- ဒို့အရေး

အမိုး ၁၃၀ ကျပ်

ပြည်သူ့ သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ဖုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ် အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူ အဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ပုံနှိပ်ရေးနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း
ဓုတိယအထွေထွေပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ ခေမီပြု (ထုတ်လုပ်) က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄၁၆ (ယာယီ)ဖြင့် ရိုက်နှိပ်၍ မှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၂၅(ယာယီ)ဖြင့် ဖုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြား စီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန် တီး နိုင် မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင်မှားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင်မှားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မ ပျောက် ပျက် အောင် ထိန်း သိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင်မှားရေး

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ ဗမာ့လက်သီးစွမ်း	၇
၂။	လက်ဝှေ့ဥပဒေသစ်	၃၂
၃။	အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့ဘယ်လဲ	၃၇
၄။	လက်ဝှေ့နှင့် အန္တရာယ်	၄၁
၅။	မထိုးသင့်သော လက်သီးတစ်လုံး	၄၇
၆။	အကူလူ	၅၀
၇။	ညာလက်သီးတစ်လုံး (အာနိသင် “၉” ချက်)	၆၂
၈။	လက်ဝှေ့သမားနှင့် အားမာန်	၆၇
၉။	လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ	၇၀
၁၀။	လေ့ကျင့်မှု ပြည့်ဝပါမှ	၈၆
၁၁။	လက်ဝှေ့မထိုးသင့်သည့် လက်ဝှေ့သမား	၉၀
၁၂။	လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့၏ ကျင့်စဉ်	၉၄
၁၃။	သက်လုံကောင်းမှု	၁၀၃
၁၄။	သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့	၁၁၂
၁၅။	လက်ဝှေ့သမားကောင်းများသည် အရှောင်အတိမ်း တတ်၍ ထိအောင်ထိုးတတ်ကြသည်	၁၁၉
၁၆။	ထိုင်းပြည်အတွက်	၁၂၃
၁၇။	အားကစားသမားနှင့် စိတ်ဓာတ်	၁၄၁

စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၀၈။	ထက်နှစ်စက်အောက်ခွင့်ထိုးအတ်ဆင့်အလား	၁၄၇
၁၀၉။	တိုက်စစ်အမား	၁၅၂
၂၀။	နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး လက်ငွေထိုးပါ	၁၆၀
၂၁။	ပုံသိမ်းလက်သီး	၁၆၅
၂၂။	ပြင်းပြင်းထန်ထန်လေ့ကျင့်တိုင်း ကောင်းသလား	၁၆၉
၂၃။	ဖြတ်ထိုးဥထဲသုံး	၁၇၅
၂၄။	ခိုင်လုံကြီးများ တရားမျှတပါစေ	၁၇၈
၂၅။	အင်္ဂလိပ်မြန်မာ လက်သီးထိုးပဲ့	၁၈၂
၂၆။	ဟန်ချက်မဲ့စွာ ယဉ်ပြိုင်နေမှု ပြင်ရန်	၁၈၈
၂၇။	ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးပါ	၁၉၂
၂၈။	ပူးကပ်ထိုးခြင်း လက်ဝှေ့ပညာ	၁၉၅
၂၉။	နှစ်လုံးထိုးပူးတဲ့လက်သီး	၁၉၉
၃၀။	ကြိုးဝိုင်းခိုင်ညံ့လှင်	၂၀၃
၃၁။	လက်ဝှေ့သမားကောင်းဖြစ်လိုလျှင်	၂၀၈
၃၂။	မြန်မာ့ဇာတိသွေးနှင့် အင်္ဂလိပ်ကို သင်ခန်းစာပေးစာပဲ့	၂၁၁
၃၃။	ချိန်ကိုက်လက်သီးထိုးချက်	၂၁၈
၃၄။	လက်ဝှေ့အမားနှင့် ဧည့်ကမ်း	၂၂၂
၃၅။	လက်ဝှေ့ထိုးကုက် ထိုးဟန်အနုအကျင့်	၂၂၇
၃၆။	လက်ဝှေ့အမားနှင့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်	၂၃၈
၃၇။	ကမ္ဘာ့ကျော်လက်ဝှေ့သရဲကောင်း မောင်သောင်း	၂၄၄

၁။ ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ ဗမာ့လက်သီးစွမ်း

အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူလူမျိုးတို့၏ တိုင်းပြည်အင်္ဂလန်...၊
အင်္ဂလန်ပြည်နှင့်အင်္ဂလန်လန်ဒန်မှာဖြစ်သည်။

အဲဒီအခါ အားကစား ပြိုင်ပွဲချကြီးအတွင်း၌ အင်္ဂလိပ်
မျက်နှာဖြူ ပရိသတ် သုံးသောင်းကျော်ကျော် ရောက်ရှိ
လို့ နေသည်။ တစ်ယောက်တစ်ယောက်၊ တွေ့ကရာပြော
ဆို နေသံတို့သည် တဝေါတဝေါ တသောသောနှင့်ရယ် ။

မျိုးသန့်သည် ရှစ်အောင်စရှိ ပွဲထိုးလက်ဝှေ့အိတ်ကို
ကျွန်ကျော်ပါအောင် ဆုပ်သားရင်း အံ့ကိုတင်းနေအောင်
ကြိတ်လိုက်၏။ တိုက်ပွဲဝယ် သူ့ခေါင်းထဲသို့ အသံတစ်ခု
ကြားနေသည်။

“မျိုးသန့်...မင်းဟာဂျပန်တော်လှန်ရေးမှာ တိုင်းပြည်
တာဝန်ကို ချဲ့ချဲ့ခွဲ ခွဲခွဲခွဲခွဲဝားစား ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ ဗမာ
တပ်မတော်သား တစ်ယောက်ပါ...၊ မင်း မကြာခင်ရက်
အတွင်းမှာ အင်္ဂလန်ကိုသွားပြီး လက်ဝှေ့သတ်ပြိုင်ရတော့
မယ်...၊ မင်းသတ်ပြိုင်ရမယ့်လက်ဝှေ့ပွဲဟာ သာမန်လက်ဝှေ့
ပွဲ မဟုတ်ဘူး၊ မျိုးသန့်...မင်းဟာ တို့တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့
ကိုယ်စား ဗမာ့သတ္တိ၊ ဗမာ့ဇွဲ၊ ဗမာ့ဇာတိသွေး၊ ဇာတိ
မာန်ကို ကမ္ဘာက သိသွားရလေအောင် ရဲရဲတောက်ထိုး
သတ်ပြုရမယ့်ပွဲပဲကွ။ အထူးသဖြင့်... ငါတို့မြန်မာတိုင်းရင်း

သား အားလုံးကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ ကျွန်အဖြစ်မတရား ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ထားခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာပြင်တွေကို တို့ဗမာ သတ္တိစွမ်းရည်ကို ရေကုန်မီးကုန် ပြခဲ့ရမယ်။ မင်းရဲ့ချွေး၊ မင်းရဲ့သွေး....နောက်ဆုံးမင်းရဲ့အသက်နဲ့လဲပြီး ရဲရဲတောက် ပြခဲ့၊ ချခဲ့ဖို့ ငါ မင်းကိုတာဝန်ပေးတယ် ဒါပဲ....။ ဗိုလ်မှူး ခင်ညို (ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ခင်ကလေး၏ညီ) ၏ အမိန့် ပေးချက်ကို တပ်ကြပ်ကြီးမျိုးသန့်၏နားထဲ ကြားယောင် နေသည်။

“ချမယ်.... တို့ဗမာတစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ ရဲသတ္တိကို ငါ အသက်နဲ့လဲပြီး ပြခဲ့မဟေ့” မျိုးသန့်သည် ချက်ချင်း ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက်.... အဝတ်အစားလဲခန်း အတွင်းမှ ပေါ့ပါးဖြတ်လတ်စွာ ပရိသတ် လူပုံအလယ်ရှိ ပေ (၂၀) ပတ်လည် လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းဆီသို့ အကြိတ်ချီ ရင်ကော့ကာ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။

x x x

ပထမအချိ စတင် လွှတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လေနှင့်အတူ အဟုန်ပြင်းစွာ တိုက်စစ်ဆင် လိုက်တော့ သည်။ မျိုးသန့်၏ ဘယ်-ညာ ပူးတွဲ လက်သီးနှင့်ထပ်တူ ဘယ်နှစ်လုံးဆင့် ဝိုက်လက်သီးတွေကို မိုးသီးမိုးပေါက် ပမာ အတင်းတရစပ် အဆက်မပြတ် သွင်းနေသည်မို့.... ကနေဒါနိုင်ငံချန်ပီယံ ဂျီအူလက်ဆန်ဒူလို ဘာပြန်လုပ်ရ မှန်းပင် မသိတော့ပါပဲ ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေ

တော့သည်။ မျိုးသန့် (မြန်မာ) ၏အဆက်မပြတ် စက်သေ နတ်ပစ် လက်သီးစုံတွေကို ကာကွယ်ရင်း နောက်ဆုတ် ပြေးနေရသူမှာ ကနေဒါနိုင်ငံချန်ပီယံ။

ရွှေပွဲလာပရိသတ် အားလုံးလိုလိုသည် အနီထောင့်မှ မျိုးသန့် (မြန်မာ) ၏ တိုက်ကွက်ကို အားကြေ ခြင် လက်ခုတ်သြဘာ ဝစ်ဖြောင်းဖြောင်းတီးလွက် ဝစ်ခဲနက် အားပေးနေကြ၏။ (၃) မိနစ်စေ့သွားခင်းဖြင့် ပထမအချိ ပြီး၏။ ဒုတိယနှင့် တတိယအချိလည်းရဲဗမာမျိုးသန့်သည် နောက်တစ်လက်မ မဆုတ်ဘဲ ရဲရဲတောက်တိုက်စစ်ဆင်ပြီး ဘယ်ညာနှစ်လုံးဆင့် ဝိုက်ကြဲလက်သီးထိုးချက်နှင့် ညာပင့် ဝိုက်ထပ်ဆင့်လက်သီး မြှောက်မြားစွာကို ကရားရေလွှတ် အဆက်မပြတ် ထိုးလွှတ်နေသည်ကြောင့် ကနေဒါနိုင်ငံ ချန်ပီယံ (ဂျီအူလက်ဆန်ဒူလို) ခံပြီးရင်းခံနေရနေသည်။ သုံးချိသုံးလားအပြီးတွင်အမှတ်ပေးဒိုင်လူကြီးအားလုံးက မျိုးသန့် (မြန်မာ) အား အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ပေးလိုက် ရတော့၏။ နိုင်ငံတကာလက်ဝှေ့ပွဲပေါင်း (၄၀၀) ကျော် ကျော် ထိုးထားပြီးသော ဝါရင့် လက်သီးကျော်ကြီး၏ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး သွေးဖုံးသွားသည်။ မျိုးသန့်၏ မျက်ခုံးနှင့်ပါးရိုးသည် ကနေဒါချန်ပီယံ၏ ပြင်းထန်လှ သောလက်သီးချက်ထိထားသဖြင့် ရောင်ဖူးနေလေသည်။ သို့တစေ.... ထိုးဖက်ပေါ်ရင် မသွေယှဉ်မည်။ ဆင်ကောင် တမျှကြီးပါစေဆိုသည့်လူစားပေမို့ သည်လောက်ကတော့ မှမထိ....။

x x x

နောက်နေ့ (၁၅ - ၆ - ၁၉၄၇) လန်ဒန် သတင်းစာ ကျော့ဖုံးတွင်.... "စက်သေနတ်ပစ်သလိုမြန်လှသည့် မြန်မာ လက်သီးသမား၏ထိုးဟန်" ခေါင်းစီးနှင့် သတင်းတိုလေး ကို ဖော်ပြထားသည်။

ဇွန် ၁၅- ၁၉၄၇

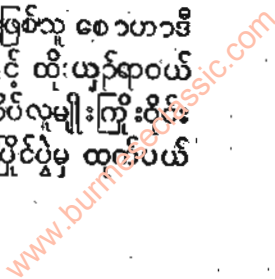
(၁၄) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လူ ပွဲကြီး၏ အစ (၁၄-၆-၄၇) ညတွင်...ဖလိုင်းဝိတ်တန်း၏ အနီထောင့်မှ မျိုးသန့်(မြန်မာ)နှင့်အပြောင်ထောင့်မှ ကိုးအူ လက်ဆန်ဒုလိ(ကနေဒါ)ထိုးသတ်ရာ မျိုးသန့်ပထမအချိန်မှ တတိယအချိန်အပြီးတိုင် တိုက်စစ်ကိုအားပြုလျက် အင်မတန် မြန်ဆန်လှသော စက်သေနတ်ပစ်လက်သီးတို့၏ တရစပ် ပစ်ပစ်သွင်းရာ ရဲရဲတောက်ထိုးပြီး အောင်အင်သွား ကြောင်း၊ မထင်မရှားလက်သီးသမားလေးမျိုးသန့်သည် နိုင်ငံတကာပွဲပေါင်း (၄၀၀) ကျော် ထိုးခဲ့ဖူးသူ ဂိုအား အနိုင်သတ်ပြနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ သူတို့မြန်မာလူမျိုးတွေသည် စစ်တိုက်ကောင်းလှသလို လက်ဝှေ့သတ်ရာ၌လည်း သတ္တိ ပြောင်ပြောင်ဖြင့် ရဲရဲတောက်ထိုးစစ်ဆင်တတ်ကြောင်း ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်...စသည်ဖြင့်... သတင်းတိုစစ်ပုဒ် ပါရှိ၏။ ထိုသတင်းတိုတွင် မြန်မာလူမျိုးများ စစ်တိုက် ကောင်းကြောင်း ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ မျိုးသန့်သည် သူတို့ မျက်နှာဖြူ အင်္ဂလိပ်စစ်သားတွေကို ဂျပန်နှင့်ပူးပေါင်း၍ ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်စွာ ၁၉၄၁- ၄၂

ခုနှစ်က တိုက်ထုတ်ခဲ့သည့် ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်မှ ဗမာ့ တပ်မတော်သားလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သိမျှားသိလေလျှင်....။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းသည် နယ်ချဲ့အရင်း ရှင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ လက်အောက်ခံ ကျွန်တဝမှ လွတ်မြောက်ကာသခင်မျိုးဟေ့-တို့ဗမာဟု ပြောင်ပြောင် ရဲရဲ ဆင်နွဲ့လို့ရရှိပြီးဖြစ်သည့် လွတ်လပ်သော အချုပ်အချာ အာဏာစိုးပိုင်သော မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖြစ်ကာစ... ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင်းတွင်... ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ကမ္ဘာ့သို့ထွက်ရောက်၍ ဗမာ့စွမ်းရည် သတ္တိကို ပြလှိုက်စေရန်အလို့ငှာ... (၁၄) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် အားကစားပွဲတော်ကြီးကို ကျင်းပသည့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့သို့ လက်သီးတိုက်ပွဲဝင်ရန် မျိုးသန့် (ဖလိုင်းဝိတ်တန်း- မန္တလေး) နှင့် စောဟာဒီ (ဘင်တန်ဝိတ်တန်း - ဘားအံ) တို့အား ရွေးချယ်၍ စေလွှတ်ခဲ့သည်။

ဘားအံမြို့သား ကရင်တိုင်းရင်းသားဖြစ်သူ စောဟာဒီ (ရဲအုပ်) မှာ(ပရဲယား-သီဟိုဠ်နိုင်ငံ)နှင့် ထိုးယှက်ရာဝယ် ခါးအောက်ပိုင်းသို့ ထိုးသည်ဟု အင်္ဂလိပ်လူမျိုးကြီးဝိုင်း ခိုင်က အပြစ်ရှာကာ စောဟာဒီအား ပြိုင်ပွဲမှ ထုတ်ပယ် လိုက်သည်။

တည့်တည့်ရေးရလျှင် အင်္ဂလိပ်ခိုင်လူကြီးက အင်္ဂလိပ်
လူမျိုး ပရဲယား ဘက်သို့ မတရားဘက်လိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ သူတို့လူမျိုးတွေ၏ အကျင့်က ဆိုးမှဆိုး။

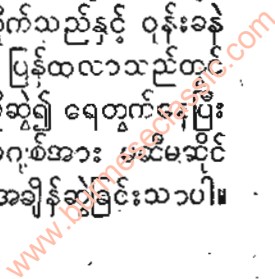
x x x

၁၉၅၂-ခုနှစ်(၁၅) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ အိုလံပစ်
လက်ဝှေ့ဗိုလ်လှပွဲကို ဖင်လန်နိုင်ငံ၊ ဟယ်ဆင်ကမြို့၌ ကျင်းပ
ခဲ့သည်။

ကျားဘညိမ်း(ဖယ်သာဝိတ်)သည် ထိုးပြိုင်ဖက် ပိုလန်
နိုင်ငံသား(အယ်လ်ဒရိုရိုစ်)အား ပထမအချိန်တွင်ညာကျော်
လက်သီးဖြင့် အလဲထိုးချနိုင်သည်။ သို့ပါသော်-(အယ်လ်
ဒရိုရိုစ်) ကအမှတ်စဉ်(၈)အရောက် ပြန်လည်ထလာသည်။
ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က ချက်ချင်း ပွဲလွတ်မပေးသေးဘဲ
ကျားဘညိမ်းအား ကြားထောင့်ဆီသို့သွားရန် ပြော
နေသည်။ တကယ်တော့ သူတို့လူ(ပိုလန်ချန်ပီယံ)အနား
ရစေရန် အချိန်ဆွဲနေခြင်း ဖြစ်၏။ ပထမ အချိန်တွင်
ကျားဘညိမ်း(မြန်မာ)က အတင်းတကြမ်း ကျားရဲပမာ
ရဲရဲတောက် တိုက်စစ်ဆင်သတ်နေသဖြင့် ပရိသတ်များ
ရင်တမမနှင့်ကြည့်နေရသည်။ ပထမအချိန်၌ ကျားဘညိမ်း
နိုင်၏။ ဒုတိယအချိန်ဝယ် ကျားက ထိုးထိအတိုင်း ရဲရဲဝံ့
နောက်မတွန့်ဘဲ သဲသဲမဲမဲ တိုက်စစ်ဆင်သတ်နေသည်။
ဒရိုရိုစ်ကလည်း ပညာသားပါပါနှင့် ထောက်လက်သီး
တွေကို အဆက်မပြတ် ထောက်ကာထောက်ကာနှင့် ပြေး
ထိုးထိုးနေသည်။ ရှေ့ပွဲလာပရိသတ်အများက မြန်မာကျား
ကြီး၏သတ်ကွက်ကို အားရကြည်မို့ အင်တိုက်အားတိုက်

အားပေးနေသည်။ ဒုတိယအချိန်တွင် ထောက်လက်သီး
အထိုးမြန်သည့် ပိုလန်နိုင်ငံချန်ပီယံနိုင်၏။ တတိယအချိန်မှာ
ကျားဘညိမ်း အလွန်အားထားသော ညာကျော်လက်သီး
ထိုးချက်တစ်လုံး ဝန်းခနဲခနဲအသုံးလိုက် ပိုလန်ချန်ပီယံကြီး
ဒီနန်းခနဲ လဲကျသွားတော့သည်။ ပွဲပြီးပြီဟု ဆင်ရလင့်
ကစား ရေတွက်ချက်အမှတ်စဉ်(၈)တွင် ပြန်ထလာသည်။
ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က ကျားအား အခံပွယ်မဲ့ကောင်းတော့ပြော
နေသည်။ အချိန်ဆွဲခြင်းပါ...။ ဆက်လက်ထိုးခွင့်အပြု၌
ကျားကြီးက အတင်းဝင်သတ်၏။ ဒရိုရိုစ်က နောက်ပြန်ပြေး
သွားရင်း ထောက်လက်သီးတွေကိုအဆက်မပြတ်ထိုးသည်။
တတိယအချိန်အပြီး ဒိုင်လူကြီး(၅)ဦး အနက် (၃) ဦးက
ကျားဘညိမ်းအား အရှုံးပေးလိုက်သည်။ (၃-၂) ဖြစ်သည်။
တစ်ရံလုံး ပွဲကလေးရိုက်ကုန်တော့သည်။ ထိုပွဲတွင် ကျား
ဘညိမ်း(မြန်မာ) အညစ်ခံရချေသည်။

ကျားဘညိမ်းအညစ်ခံရပြီးသည့်နောက်... လိုက်ဝိတ်
တန်းမှ သတ်သူ စတင်လေမဂျစ် (ယခု ဒေါက်တာမဂျစ်-
သိမ်ဖွဲ့လမ်း- ကန်တော်ကလေး) ထပ်မံ၍ အညစ်ခံရ
ပြန်သည်။ မဂျစ်သည် အိမ်ခံနိုင်ချန်ပီယံ (အီးမဂ်လမ်း
နစ်) နှင့် သတ်ရသည်။ ပထမအချိန်လွတ်လိုက်သည့်(အချက်
ပေးလိုက်သည့်) ခေါင်းလောင်းသံမစဲအတိုင်း မဂျစ်
ကြီး၏ ညာဖြတ်လက်သီးထိုးချက်ထိလိုက်သည်နှင့် ဝန်းခနဲ
ပြုတ်ကျသွားရသည်။ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြင့် ပြန်ထလာသည်တွင်
ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးက ရေတွက်ချက်ဆွဲ၍ ရေတွက်နေပြီး
တော့သည်။ ကြားထောင့်၌ရပ်နေသူမဂျစ်အား မဆီမဆိုင်
သတ်ပေးနေချေသည်။ တကယ်တော့အချိန်ဆွဲခြင်းသာပါ။

မဂျစ် ထိုအချိန်တွင် တိုက်စစ်ဆင်၍ ရဲရဲတောက်ထိုးထားသည်။ ဒုတိယအချိန်ပြီးကာနီး၌ မဂျစ်၏ ပြင်းထန်သော ညာလက်သီးတစ်လုံး ဖင်လန်ချန်ပီယံကြီး၏ မေးဖွားကို ထိလိုက်ပြန်ရာ အရပ်ကြီးပြတ်လဲကျသွား ပြန်သည်။ သို့သော် ပြန်ထထိုးသည်။ ဘတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် အကြိတ်အနယ် သတ်ရင်း ပွဲပြီးသွား၏။ ထိုတိယအချိန် နောက် တစ်လက်မ မဆုတ်ဘဲ ကျွဲနှစ်ကောင် ကွင်းလယ်ခေါင်တွင် သတ်ပြိုင်နေသလို ရက်ရက်စက်စက် သတ်နေကြသည်။ ပွဲအပြီးမြန်မာမဂျစ်အနိုင်ရတော့မည်ဟု ပရိသတ်အများက ယူဆနေလင့်ကစား မီးနီ(၃)ပွင့်က ဖင်လန်နိုင်ငံ ချန်ပီယံ ဘက်သို့ ပွင့်သွားလေတော့သည်။ ပရိသတ်အများက ဘူးမှုတ်သည့် ပွဲပေတည်း။

မတရားလှသည့်-မျက်နှာဖြူတွေ....။

ထို(၁၅) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်လက်သီးတိုက်ပွဲဝယ်- ဘီသော်မဆင် (ဖလိုင်)၊ ဇံလှ (ဘင်တန်) ကျားဘညိမ်း(ဖယ်သာ) စတင်လေမဂျစ်(လိုင်ဝတ်)တို့ လေးဦးကို စေလွှတ်ကာ ရှုံးခဲ့ကြသည်။ အညစ်ခံရသည့် ပွဲက(နှစ်)ပွဲ။

ကျားဘညိမ်း နှင့် မဂျစ် အညစ်သာမခံရပါလျှင်- တို့ဗမာတွေ ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ ဗိုလ်လုပွဲတွင် ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ ဖြစ်နိုင်သည်။

x x x

၁၉၅၆-ခုနှစ်က ဩစတေးလျ နိုင်ငံ၊ မဲလ်ဘန်းမြို့မှာ ကျင်းပခဲ့သော (၁၆)ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ဗိုလ်လု

ပွဲသို့ မြန်မာ့လက် ခွေးစင် ရဲဆွေ(ဖလိုင်)၊ သိန်းမြင့် (ဘင်တန်)၊ ရဲချစ် (ဖယ်သာ)၊ ထိအောင် (လိုင်ဝတ်) တို့ သွားရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရာ အားလုံး ရှုံးခဲ့လင့်ကစား သိန်းမြင့်နှင့် သုံးချိသုံးလားထိုးခဲ့ရသူ ဂျော်ဖရီ(ဘရာဇီး) သည်(ကမ္ဘာ့ဖယ်သာဝိတ် ရွှေတံဆိပ်ရချန်ပီယံ)ဖြစ်သွားခဲ့ သည်သာမက၁၉၅၇-ခုနှစ်တွင်ကမ္ဘာ့ကြေးစားတန်းကမ္ဘာ့ ချန်ပီယံဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးသွားသည်။ ထိုနည်းတူ ရဲဆွေနှင့် ထိုပြိုင်ရသူ ဥရောပချန်ပီယံ ဂျော်နီယဒ်ဝဲလ်သည်လည်း ၁၉၅၇- ၅၉ ခုနှစ်၌ (ကမ္ဘာ့ကြေးစား ဘင်တန်ဝိတ်တန်း ချန်ပီယံ)ဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးသွားသည်။ ထိုသည်တို့ကိုထောက် ရှုခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလက်သီး ကျော် ရဲဆွေနှင့် သိန်းမြင့်တို့သည် လက်ချစ်မည့်ကြပါဘဲ ကမ္ဘာ့ ချန်ပီယံအဆင့်သို့တိုင် ရှိနေကြောင်း သုံးသပ်ရပေသည်။
တို့ဗမာတွေမည့်ပါ-။

x x x

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်က အီတလီနိုင်ငံ၊ ရောမမြို့တွင်ကျင်းပ ခဲ့သော (၁၇)ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်လက်ဝှေ့ဗိုလ်လု ပွဲကြီး၌ မြန်မာ့လက်သီးသူရဲကောင်း (၃) ဦး ဖြစ်သည့် လှညွန့် (ရေတပ်)၊ သိန်းမြင့် (ကြည်းတပ်)၊ သန်းထွန်း (ကြည်းတပ်)တို့ကို စေလွှတ်အထိုးပြိုင်စေ၏။ ၎င်း မြန်မာ့ လက်သီးသူရဲကောင်း(၃) ဦး တို့အား ရောမမြို့မှ ထုတ်ဝေ သော ယိုမီရို သတင်းစာ စာမျက်နှာ တစ်နေရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း သတင်းတို့ဖြင့် ရေးသား ချီးကျူး ထားသည်။

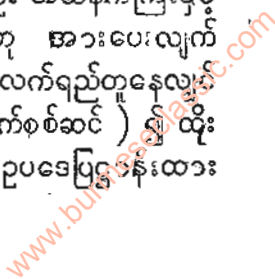
မြန်မာ့လက်သီးစွမ်း

အာရှတိုက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံလေး။ လက်ဝှေ့သမားလှည့်နွဲ့ (ဖလိုင်း)၊ သိန်းမြင့် (ဘင်တန်)၊ သန်းထွန်း (ဖယ်သာ) တို့သည် လက်ဝှေ့ပညာအရာမှာ “ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့အဆင့် မီရုံသာမက ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံပင် ဖြစ်နိုင်သည့် အရည်အသွေး ရှိကြသည်။” ယုညနွဲ့သည် ဖင်လန်နိုင်ငံ ချန်ပီယံ ဗီကေ ချန်ပီယံကို အနိုင် အပြတ်ထိုးနိုင်ခြင်း၊ သိန်းမြင့်သည် လူဇင်ဘတ်နိုင်ငံမှ စီးရပ်(မ)နှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံက ငိုဟာ မက်နာဇီးတို့အား အမှတ်ဖြင့် အနိုင် ထိုးနိုင်ခြင်း၊ သန်းထွန်းသည် ဧကန်အာဖရိကတိုက်မှ နီဂရိုး ဒေလျူ မေရာအား (၃-၂) နှင့် ကပ်ရှ်ရှုံးရသည်မှာ ဒိုင်လူကြီး၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ သန်းထွန်း နိုင်ခြင်း လက် ရှိပါလျက်နှင့် ရှုံးရခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု သတင်းအဖြစ် ရေးသားထား၏။ ထိုသတင်းကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ လက် ဝှေ့ ကျော်တွေ ကမ္ဘာ့အဆင့် မီသော “မြန်မာအားကစား ကမ္ဘာ့လူ့လွမ်းရမည်” ဟူသော နိုင်ငံတော်၏ မူနှင့် ထင်ဟပ်လျက်ရှိကြောင်း သက်သေသာဓကတစ်ချက်ပင်ဖြစ်တော့သည်။ ဗမာ့ရေတပ် မတော်မှ လှည့်နွဲ့သည် ပထမညက ကမ္ဘာကျော် ဖင်လန် နိုင်ငံ ချန်ပီယံ ဗီကေချန်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်ရာတွင် ကြိုးဝိုင်း အလယ်ဝယ် ခြေစုံရပ်လျက် နောက်တစ်လက်မ၊ မရွေ့ပါဘဲ ခါးပေါ်တွင်သာ နွဲ့လှည့်ကာ လာလေလေသမျှ လက်သီး မိုးတွေကို ရဲဒုံပြတ်သားစွာ ထိမ်းရင်း ရှောင်ရင်း ပင့် လက်သီးနှင့် ဝိုက်လက်သီးတွေကို တန်ပြန်ထိုးနှက်နိုင်သဖြင့်

ရွှေပွဲလာပရိသတ်တို့သည် ထိုင်ရာမှထ၍ အားရပါးရ အား ပေးလျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ဘားမား- ဘားမား- ဘားမား ဟူသော ဟစ်ကြေး သံကြီးသည် မိုးချုန်းသံတမျှ ဟိန်းဟည်းလှလေစွ။

ပညာသားအလွန်ပါသော လှည့်နွဲ့၏ ထိုးသတ်ကွက် များသည် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီသည့်ကြောင့် ထိုစဉ်ကာလက ဗမာ့သတ္တုစွမ်းပကား ကမ္ဘာ့လူ့လွမ်းခဲ့သည်ဟု ဘာမထီ မြင်သည်။ နိုင်ငံတကာပွဲပေါင်း (၁၀၀) ကျော်ကျော် ထိုးခဲ့ဖူးပြီး ဥရောပတိုက် ဖလိုင်းဝိတ်တန်းချန်ပီယံဖြင့်သူ အား နိုင်ငံခြားပွဲ(၁၀)ပွဲမျှသာတိုးဖူးသူ လှည့်နွဲ့က အပြတ် အသတ် အနိုင်ထိုးနိုင်ခဲ့ခြင်းကို ချင့်ချိန်လိုက်ခြင်းဖြင့်- ဗမာဟေ့-ဗမာဟု- လက်ခမောင်းခတ် ဖြစ်ခြင်းသည် မှား သလော။ လှည့်နွဲ့သည် နောက်ရက်တွင် နာမည်ကြီး အမေရိကန်နိုင်ငံမှ ဘာဘဲယားနှင့် ဆတ်ရသည်။ (၃) ချီ (၃) လား နင်လားငါလား နေခက်တစ်လက်မ မဆုတ် စတမ်း ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်သတ်ကြသည်။ ဒို့ဗမာ လှည့်နွဲ့က အမေရိကန်လက်ဝှေ့ကျော် ဘာဘဲယားအား ဘီလူးအသွင် ဖြင့် လေမုန်တိုင်းကြီး တိုက်ခတ်သည့်အလား တိုက်တိုက် ခိုက်ခိုက်- စိုက်စိုက်- မိုက်မိုက်- လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ အသေခံ တော့ရာ ပရိသတ်အားလုံးက လှည့်နွဲ့အား သောင်း သောင်းဖျေဖျ တစ်ခဲနက် တစ်ပြိုင်တည်း အသံနက်ကြီးနှင့် ဘားမား- ဘားမား- ဘားမားဟု အားပေးလျက် ရှိကြသည်။ လက်ရည်ချင်းတူနေ၍ လက်ရည်တူနေလျှင် နိုင်ငံတကာ လက်ဝှေ့ဥပဒေအရ (တိုက်စစ်ဆင်) ၍ ထိုး သတ်သူအား အနိုင်ပေးရမည်ဟု ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းထား

သော်လည်း ညစ်ပတ်ရာတွင် လက်စိုက်လို့ နှပ်ချေသုတ်
ထားသကဲ့ ရှိနေလေသော (နေရာတကာတွင် ညစ်ညစ်
ပတ်ပတ် စုတ်စုတ်ပဲ့ပဲ့ ကျင့်သုံးလျက် အမြဲရှိနေလေသော)
အမေရိကန် လက်ဝှေ့ဒိုင်လူကြီးများက အခြားနိုင်ငံမှ
အမှတ်ပေးဒိုင်လူကြီးအချို့နှင့် ပေါင်း၍ (၃ - ၂) နှင့်
လှည့်နှံကို အရှုံးပေးလိုက်ချေသည်။

ဤဘွင် အိတ်တလုံပရိသတ်အားလုံးလိုလိုကထ၍ ဆူကြ
ဟစ်ကြ ဆဲဆိုကြတော့သည်။ ရောမရဲတပ်ဖွဲ့က ငွေပွဲလော
မရိသတ်အများကို ထိန်းသိမ်း ယူရသည့်အဆင့်သို့ ရောက်
ခဲ့၏။ လှည့်နှံခံမျှာ အမေရိကန်ရမ်းကီးအာ အနိုင်ငံထိုးသတ်
နိုင်ပါလျက်နှင့် အညစ်ခံရ၍ ရှုံးရသည်နှင့် လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်း
အပေါ်မှ မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျလျက် ဆင်းလာခဲ့ရ
ရှာလေသည်။ (သူ့မျက်နှာပေါ်မှ သွေးစသွေးနုများသည်
မျက်ရည်နှင့်အတူ ရော နော ကာ စုပ် ကျယ် ပေါ် သို့
တစ်ပေါက်ပေါက်ကျနေသည်ကိုမည်သူမျှမကြည့်ရက်နိုင်)။

လှည့်နှံပွဲ၌ ပြီးလျှင်ပြီးခြင်း သိန်းမြင့်၏ ပွဲစဉ်ရောက်
လာသည်။ သိန်းမြင့်သည် တပ်မတော်သားပီပီ သွင်ဘော်
လှည့်နှံကျသွားသည်ကို ခံပြင်းပြီး ထိုးသတ်ဖက်ဖြစ်သူ
(စီးရစ်) အား အတင်းတရကြမ်းမရပ်မနား လေမုန့်တိုင်း
ဆင်လေတော့သည်။ လူဇင်ဘတ်နိုင်ငံသားကြီးနောက်ပြန်
ဆုတ်ပြေးနေရသည်။ (၃) ချီ (၃) လဝး မာန်ကုန်သွင်း
ကာ ပင့်လက်သီး၊ ဝိုက်လက်သီး၊ ဖြတ်လက်သီး၊ ဖြောင့်
လက်သီးတွေကို တရစပ် ပစ်ပစ်သွင်းနေသည်မို့ စီးရစ်၏
နှာခေါင်းမှ သွေးရဲနီနီများ အတစ်လိုက်ထွက်အန်ကျနေပြီး
တို့မာသိန်းမြင့်က အပြတ်တိုက်စစ်ဆင် သတ်နိုင်သဖြင့်

ပွဲအပြီးတွင် အမှတ်ပေးဒိုင် (၅) ဦးစလုံးက သိန်းမြင့်အား
အနိုင်ပေးလိုက်ရသည်။

နောက်တစ်ရက်မှာ သိန်းမြင့်နှင့် ပါကစ္စတန် ချန်ပီယံ
မိုဟာမက်နာဇီးနှင့် ယှဉ်ရ၏။ လက်ရွှေ့က ကွာဟွာ၊
သိန်းမြင့်က လွယ်လွယ်ကလေးအနိုင်ယူလိုက်သည်။ မြန်မာ
လက်သီးစမ်းက ဥရောပထက် သာလွန်လှသည့်မို့
ပါကစ္စတန် လက်သီးရှင်လေသက်ကတော့ ထည့်မတွက်။

(၂) ယောက် အနိုင်ရထားသော သိန်းမြင့်နှင့် ဇာတိယ
ညဝယ် ဆိုဒီယက်ဂျူရားနိုင်ငံချန်ပီယံအော်လက်ဂရိုဂျက်နှင့်
တွေ့ရမည်ဖြစ်သော်လည်း သိန်းမြင့်၏ ဒူးမှဒဏ်ရာဟောင်း
ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာပြီး လှုပ်နိုင် မထနိုင်လောက်
အောင် နာနေသဖြင့် အရှုံးပေးလိုက်ရ၏။ ရောမ ညနေ
သတင်းစာက ဤသို့ရေးသားထားသည်။ -

(မြန်မာနိုင်ငံမှ သိန်းမြင့်၏လက်ရွှေ့သည် ကမ္ဘာ့အဆင့်
မီ၏။ ဆိုဒီယက်ဂျူရားနိုင်ငံက လက်သီးရှင်ထက် သာကဲ၏။
သိန်းမြင့်၏ ဒူးဒဏ်ရာကြောင့် မထိုးမပြိုင်ရဘဲ အရှုံးပေး
ခြင်းသာ မခံရပါသော် သိန်းမြင့်နှင့်ယှဉ်သတ်ပါလျှင် -
သိန်းမြင့်ပဲ ငွေတံဆိပ်ဆုတ်ခူးမည်မှာ သေချာသည်) ဟု
ရေးသား၏။ ထိုဘင်တန်ဂီတီတန်း၌ ရုရှားလက်သီးကျော်
ထ ရွတ်ဆိပ်ရယူသွားသည်။

“ မြန်မာအားကစား ကမ္ဘာ့ကိုလွှမ်းမိုးရမည် ” ဟူသော
ဗျာဠာချက်ကို မြန်မာ့ လက် သီး ကျော် အချို့က ကမ္ဘာ့
လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းတွင် လုပ်ပြနိုင်ခဲ့သည်ကို သက်သေပြလိုက်
သည်။

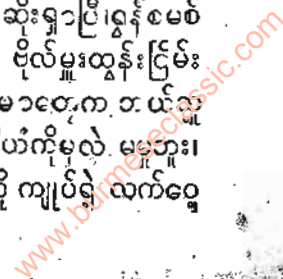
၁၉၆၈- ခုနှစ်က (၁၈) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်
လက်တွေ့ဗိုလ်လုပွဲကြီးကို ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့တွင် ကျင်းပ
ခဲ့၏။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဘာဝါ (ဖလိုင်းငံတန်း)၊ သန်းဖြင့်
(ဘင်တန်ဝိတ်တန်း)၊ တင်ထွန်း (ဖယ်သင်တန်း) တို့ကို
မြန်မာ့လက်ရွေးစင်အဖြစ်နှင့် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏
စာရေးသက် (၃၇) နှစ်အတွင်းမှာ- အရသာအင်ဆုံး
ကြက်သီးမွေးညှင်း အထဆုံးသော လက်တွေ့ဆောင်းပါး
ဖြစ်သည်ဟု တင်ပြလိုပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်မူ -
ကျွန်တော် အင်မတန်မှ ရွံမုန်းလှသည့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး
မြောက်မြားစွာထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်သော ဗြိတိန်နိုင်ငံနှင့်
ဥရောပဖယ်သင်တန်း(၁၂၆-ပေါင်) ချန်ပီယံ တကယ်
လက်သီးကျော် ရွန်းဇမစ် ဆိုသူအား မြန်မာ့လက်သီး
သူရဲကောင်းတပ်ကြပ်ကြီးတင်ထွန်းက ပထမအချီ(၁)ပိနစ်
နှင့် (၇)စက္ကန့်အတွင်း နောက်ကော့ကော့ထိုးခဲ့ကာ ဗြိတိန်
နိုင်ငံ ဂျက်အလံကို ဆွဲချ ပြီး ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
တော်အလံကို လွှင့်တင်နိုင်ခဲ့၍တည်း။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ လက်တွေ့အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ
လက်တွေ့အဖွဲ့ချုပ်၊ အုပ်ချုပ်နည်းပြသူ ဗိုလ်မှူးထွန်းငြိမ်းတို့
စကားစစ်ထိုးပွဲ

ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့တွင်ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့ပွဲမတိုင်မီ
တစ်ရက်က နံနက်ခင်းဝယ် ဆေးစစ်ခြင်း/ ကိုယ်အလေး
ချိန်ခြင်း ပြုလုပ်အပြီး မဲခွဲရာ၌ ဖယ်သင်တန်း မှ
တင်ထွန်း (မြန်မာ)နှင့် ရွန်းစမစ် (အင်္ဂလန်နိုင်ငံ) ပထမရက်

ပွဲစဉ် ပွဲထိုးရန် မဲကျတော့သည်။ ရွန်းစမစ်သည် များ
မကြာမီ(၂)နှစ်နီးပါးက ဥရောပတိုက် (၂၅) နိုင်ငံပေါင်းစုံ
လက်တွေ့ ဗိုလ်လုပွဲကြီးမှာ လက်တွေ့သတ်ရာ တွင်
အခါတော် ကောင်းလှလေသော ဆိုဗီယက်
ရုရှားနိုင်ငံ၊ ပိုလန်နိုင်ငံ၊ ဂျာမဏီနိုင်ငံနှင့်
နှင့် ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယားနိုင်ငံမှ တကယ်အမာခံ
လက်သီးကျော်(၄)ဦးအား အလဲ၊ အကွဲ ခြင့််ပွဲရင်ပြင်
အနိုင်ကြံ့ထားသော နိုင်ငံတကာပွဲပေါင်း (၅၀၀) ကျော်
သတ်ပြိုင်ပွဲသူဖြစ်၏။ ကမ္ဘာ့လက်တွေ့ပါရဂူ အားသုံးလိုလို
ကလည်း ဖယ်သင်တန်းတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသား
ရွန်းစမစ်သည်ပင် (ရွှေတံဆိပ်) ရယူမည်မှာ အမှန်ဟု
ဟောကိန်းထုတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အသီးသီး
မှ လက်တွေ့အဖွဲ့တွေကလည်း ရွန်းစမစ်သည် အောင်ပွဲခံသူ
ဖြစ်မည်ဟု ယူဆယုံကြည်နေကြသည်။ မယုံကြည်သူ (၂)
ဦးပဲ ရှိနေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးမှာ မြန်မာနိုင်ငံ
လက်တွေ့အဖွဲ့မှ အုပ်ချုပ် နည်းပြဆရာအဖြစ် တာဝန်
နှစ်ရပ်ကိုသိမ်းရွက်သူ ဗိုလ်မှူးထွန်းငြိမ်း (ဗဟိုအားကစား
နှင့် ကာယပညာကော်မတီ - ညွှန်ကြားရေးမှူး) နှင့်
ထကက တင်ထွန်းပင် ဖြစ်သည်။

လက်တွေ့ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌက (ခင်ဗျားတို့ ရဲ့
မြန်မာ့လက်တွေ့သမားလေးကတော့ ကံဆိုးရှာပြီ၊ ရွန်းဇမစ်
နဲ့မှ မဲလာကျလေရဲ့) ဟူ၏။ ဤသည်တွင် ဗိုလ်မှူးထွန်းငြိမ်း
ထ ချက်ချင်းပဲ တုံ့ပြန်ကာ (ကျုပ်တို့ မြန်မာတွေက ဘယ်သူ
ထိုမှ မကြောက်တတ်ဘူး-ဘယ်လိုချန်ပီယံကိုမလဲ၊ မမူဘူး၊
ခင်ဗျားတို့ရဲ့လက်တွေ့ကျော် ရွန်းစမစ်ကို ကျုပ်ရဲ့ လက်တွေ့

ချန်ပီယံတင်ထွန်းက မြန်မာပီပီ ရဲရဲတောက်ယှဉ်သတ်ပြီး အနိုင်ယူမှာသေချာတယ်)ဟု ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ ချေပလိုက်သည်။ အားလုံးလိုလို ကဖျက်ယဖျက်ပြုသည့် ဟန်အမူအရာဖြင့် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ရယ်မောကြသည်။

နောက်ရက်ညတွင် ...

“ဗြိတိန်လက်ဝှေ့ကျော်ချန်ပီယံ နာမည်ကြီး ရွန်းစမစ်ကို မြန်မာတင်ထွန်းက နောက်ကောက်ထိုးချလိုက်ခြင်း”

ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ပါရဂူများ အတွက်မှားသည့်ပုံ

လန်ဒန်မြို့မှထုတ်ဝေသောသတင်းစာမှ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ အားကစားသီးသန့်သတင်းထောက် (PETER WILSON) က အောက်ပါအတိုင်း သတင်းရေးခဲ့၏။

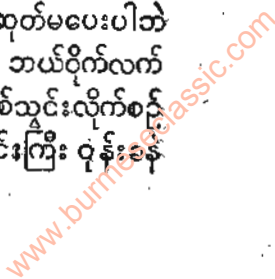
မြန်မာ့တပ်မတော် စစ်သေနာပတိချုပ် မဟာဗန္ဓုလ ဦးစီးသောတပ်မကြီးသည် ပန်းဝါတိုက်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်တပ်မကို အပြတ်အသတ်အနိုင်တိုက်နိုင်ခဲ့သည်၏နောက်... တို့ကျိုမြို့တော်တွင် ကျင်းပနေပြီဖြစ်သော ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်လက်သီးတိုက်ပွဲ၌ မြန်မာ့လက်ဝှေ့သမားတင်ထွန်းဆိုသူက ဗြိတိန်ချန်ပီယံ(ရွန်းစမစ်)အား ပထမအချိန် () စက္ကန့်အတွင်း နောက်ကောက်ထိုးချ၍အောင်ပွဲခံလိုက်ခြင်းသည် ခုတိယအကြိမ် အကြီးမားဆုံးသော အောင်ပွဲခံလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်ဟု တင်စားကာ သတင်းအဖြစ် အတိအလင်း ရေးခဲ့သည်။

တိုကျိုမြို့ထုတ် တိုကျိုသတင်းစာတွင်လည်း...

“ဗြိတိန်ကျက်အလံကိုလှဲချကာ မြန်မာ့အလံလွှင့်ထူနိုင်ခြင်း”

ခေါင်းစီးနှင့် ဝေဝေဆာဆာ ပြည်ပြည်စုံစုံ အမွန်းတင်ရေးသားထား၏။ မြန်မာ့လက်ဝှေ့သူငှာကောင်း တင်ထွန်းက ကမ္ဘာကျော်ခဲ့ပေသတည်း။

ပထမအချိန်တင်လွှတ်လိုက်လျှင် လွှတ်လိုက်ချင်း ရွန်းစမစ်က သူ့ထောင့်မှနေပြီး ဆောလျင်စွာကြိုးဝိုင်းအလယ်သို့ ထွက်လာသည်။ တင်ထွန်းကလည်း ယုံကြည်ချက်အပြည့်ဖြင့် သူ့ထောင့်မှနေပြီး လျင်မြန်ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ဝိုင်းလယ်သို့ ရန်သူကိုရဲရင့်ပြောင်မြောက်စွာ ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်သတ်ဖို့ထွက်လာ၏။ ရွန်းစမစ်က လစ်ခန့်ညာဖြောင့်ထောက်လက်သီးဖြင့် တင်ထွန်း၏ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့အထိုးလိုက်တင်ထွန်းက ဘယ်ဖြောင့်ထောက်လက်သီးဖြင့် တားလိုက်ကာ နေရာရွေ့လျားသည်။ ရွန်းစမစ်က ဒုတိယပိ ထိုးဝင်အလာ ဘယ်ညာပူးတံထိုးချက်နှင့်အတူ ဘယ်ငိုက်လက်သီးထိုးချက်ကိုပါ ထပ်ဆင့် သွင်းလိုက်သည်လည်း ... မေးရိုးကို တိုက်ရိုက် သုံးလုံးစလုံးထိလိုက်သဖြင့် ရွန်းစမစ်ဝုန်းခနဲ ပြိုလဲကျသွားသည်။ ပရိသတ်အများက ဟာခနဲ အာမေဇိုင်တံသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုစဉ်မမျှော်လင့်ဘဲ တင်ထွန်း၏လက်သီးချက် အထိခံလိုက်ရသဖြင့်ရွန်းစမစ်ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့် ကမန်းကတင်းကုန်းရှုံ့သလာပြီး တင်ထွန်းရှိသည့်နေရာသို့ အစားဝင်ထိုးတော့သည်။ တင်ထွန်းကစစ်သားပီပီ ဘာဖေဖီဖီထားနှင့်အတူဝင်လာသည့်ရွန်းစမစ်အားနောက်ဆုတ်မပေးပါဘဲ အလွန်လျင်မြန်အားပါလှသော ညာဖြတ် ဘယ်ငိုက်လက်သီး ဝိုင်းချက်နှစ်လုံးကို အားရပါးကြီး ပစ်သွင်းလိုက်စဉ်အထိ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာပြုလက်သီးသူရဲကောင်းကြီး ဝုန်းခနဲ

ပင် လဲကျသွားကာ ဒိန်းခနဲ ကြမ်းပြင်နှင့် မိတ်ဆက်ပြီး သား ဖြစ်သွားတော့သည်.....။

ရွှန်းစမစ်အား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး အမှတ်စဉ် (၁)မှ (၁၀)အထိ ရေတွက်ပါသော်လည်း ပြန်ထထိုးပို့နေနေသာ သာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်နိုင်ပါချေ။ (ရေတွက်ခွက်သည် (၁၀)စက္ကန့်တိတိကြာသည်။) စွပ်ကျယ်ရင်ဘတ်၌ ယူနီယံ ဂျက်အလံတံဆိပ်ကြီးပါရှိသည့်ရွှန်းစမစ်သည် တို့ငမာ တင် ထွန်း၏ ခြေရင်းတွင် ခွေကျမြေခလျက်ရှိနေပြေ။ တင် ထွန်း၏ စွပ်ကျယ်ရင်ဘတ်မှာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အလံ ပါရှိရာ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အလံက အပေါ်မှ မိုးလျက်ရှိနေပေတော့သည်။

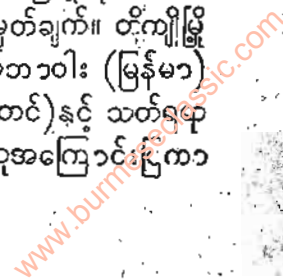
ရွှေပုံလာ ပရိသတ် သုံးသောင်းကျော်၏ လက်ခုပ် ကြဘာသံကြီးသည် လက်ဝှေ့အားကစားရုံကြီး ပွင့်သွား မတတ် ဟိန်းဟည်းလျက် ရှိနေချေသည်။

“အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူနှင့် မြန်မာ တစ်ယောက်ချင်း လက်သီးစီးချင်း ပစ္စည်းတူ၊ လက်ရည်တူ ရင်ဆိုင်ယဉ်ပြိုင် သတ်ကြရာမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး၊ ထို့ဗမာကို တုယှဉ် မမီ ချေလေ။ ခူးထောက်၍အရှုံးပေးရသည်မဟုတ်ပါလော။”

- ၁၈၂၄- ခုနှစ်က ပထမ အင်္ဂလိပ်- မြန်မာစစ်ပွဲ၊
- ၁၈၂၅- ခုနှစ်က ဒုတိယ အင်္ဂလိပ်- မြန်မာစစ်ပွဲ၊
- ၁၈၈၅- ခုနှစ်က တတိယ အင်္ဂလိပ်- မြန်မာ စစ်ပွဲတွေ တွင်သာ တို့မြန်မာတိုင်းရင်းသား- သူများ၏လက်ထဲတွင် လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက် အပြည့်အစုံသာ ရှိပါက တို့မြန်မာတွေ ဘာဖြစ်လို့မနိုင်ရမှာလဲ။

ဒီ ၁၉၆၄-ခုနှစ်က ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့တွင်ကျင်းပ ခဲ့သော (၁၈)ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်း လက်ဝှေ့ ဗိုလ်လှည့်ကြီးဝယ် တင်ထွန်းသည် ဒုတိယပွဲစဉ်၌ နိုင်ဂျီးရီး ယား နိုင်ငံသား နိုဂရိုးကပ္ပလီ မိုဟာမက်အန်ထော်နီအင် ဒေါ့(ရှ)ဆိုသူအားအမှတ်ဖြင့်အနိုင်ရပြန်သည်။ အင်မတန် လက်ရည်ကောင်းလှသူ ဖြစ်နေသူမျှ တင်ထွန်းခင်ဗျာ ရေကုန်မီးကုန်ကြိုးစား၍ ထိုးပွဲရ၏။ တတိယပွဲစဉ်တွင် အန်ထော်နီအင်ဒေါ့(ရှ)နှင့်သတ်ရစဉ်ကဘယ်ဘက်မျက်ခုံး တစ်ဖက် ကဲ့ဖြတ်သွားသည့်ဒဏ်ရာရှိခဲ့ရာ ဂျာမနီနိုင်ငံသား အိပ်စတုနှင့် ယှဉ်သတ်ရစဉ် ထပ်မံကွဲရသည်။ အိပ်စတု၏ လက်သီးချက်ကြောင့် ညာဖက်မျက်ခုံးတစ်ဖက် ပြတ်ထွက် သွားရပြန်သည်။ နှုတ်ခမ်းပေါက်ပြဲ၊ မျက်ခုံးကွဲလည်း ပွဲပြီး သည့်တိုင် သတ်ပြမည်ဟူသော ဗမာ့သတ္တိ၊ ဗမာ့သွေး၊ ဗမာ့ဇာတိမာန်အပြည့်ဖြင့် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးစတမ်း၊ သေခွက်ချည်းကျန် အလံမလဲစတမ်း သတ်တော့ရာ တင် ထွန်း၏ မျက်နှာတစ်ခွလုံး သွေးဖုံးသွားလေသည်။ သို့ အကျိတ်နယ်သတ်ပြိုင်နေစဉ် ဂျာမနီကြီးအား (၂)ကြိမ် တိုင်တိုင် လဲခွေကျအောင် တင်ထွန်းက ထိုးချနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုပွဲသည်လည်း “မြန်မာ့အားကစား ကမ္ဘာကို လွှမ်း စေရမည်” ဟူသော ယနေ့နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ မူတည်ချက် နှင့် လက်တစ်ကမ်းသာလိုတော့သည့် အခြေသို့တိုင်အောင် ၁၉၆၄ ခုနှစ်က ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မှတ်ချက်။ တိုကျိုမြို့ အိုသံပစ်ပွဲဝယ် ဖလိုင်းဝိတ်တန်းမှ ဂျိတ်ဘာဝါး (မြန်မာ) သည် ဆိုဗီယက် ရုရှားနိုင်ငံမှ (ဂျိဆာတင်)နှင့် သတ်ရရာ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ကဂျိတ်ဘာဝါးဖက်သည်ဟုအကြောင်းပြကာ

အရှုံးပေးခြင်း ခံရ၏။ မတရားလှသဖြင့် ပရိသတ်များ ဆွဲကြသေးသည်။ သိန်းမြင့် (မြန်မာ) က ဂါနာနိုင်ငံမှ (စီအာချီရီတေကေ)အား ရှုံး၏။

x x x

၁၉၆၈-ခုနှစ် မက်ဆီကိုနိုင်ငံ၊ မက်ဆီကိုမြို့တွင်ကျင်းပ ခဲ့သည့် (၁၉) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ ဗိုလ်လူပွဲသို့ ဖလိုင်းဝိတ်တန်းမှ သက်ဦးလေး (တပ်မတော်နှင့် လိုက်ဝိတ် တန်းက တင်ထွန်း (တပ်မတော်) ကို စေလွှတ်၏။

၁၉၇၂-ခုနှစ်မှာ အနောက်ဂျပန်နိုင်ငံ မြူးနစ်မြို့၌ ကျင်းပခဲ့သော (၂၀) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ဗိုလ်လူပွဲ သို့ ဖလိုင်းဝိတ်တန်းမှ ဂေါ်လာ (ရေတပ်)နှင့် ဘင်တန် ဝိတ်တန်းမှ ဝင်းမောင်ကို စေလွှတ်သည်။ ဝင်းမောင် (မြန်မာ)နှင့် ကျူးဘားနို င်သား နာဇေကြီး (အိုလင်း ဒိုမာတင်းနစ်) တွေ့ကြသည်။

ပထမအချိန်တွင် ဘယ်ကျော်လက်သီးရှင် (အိုလင်းဒိုမာ တင်းနစ်) ဝင်အလာ ဝင်းမောင်၏ ညာဇြောင် ဝေ့က လက်သီးချက်နှင့်တွေ့သွားရာ အိုလင်း ဝုန်းခနဲ ပြုတ်ကျ သွားရသည်။ သို့သော် ပြန်ထထိုး၏။ ဘတင်ပြန် ကျား တစ်ပြန် ယှဉ်သတ်ရင်း ပွဲပြီးသွားသည်။ ထိုပထမအချိန်မှာ မြန်မာဝင်းမောင်နိုင်၏။ ဒုတိယအချိန်ဝယ် ပညာချင်း၊ အသဲချင်း၊ ဇွဲချင်းယှဉ်သတ်နေကြသည်မှ ဇွဲလှပရိ သတ် (၂) သောင်းကျော်က ဝင်းမောင်အား တစ်ခဲနက် အားပေးနေကြသည်။ အကြိတ်အနယ် ထိုးရသော အချိ။ ဒုတိယအချိန်မှာလည်း ဝင်းမောင်နိုင်သည်။ ထိုဒုတိယအချိ

၌ ကျူးဘားလက်သီးကျော် အဝင်မှားလိုက်သည်နှင့် ဝင်းမောင်၏ ဖြတ်လက်သီးထံ လိုက်ရာ ကျူးဘားဖင်ထိုင် လဲရပြန်သည်။ တတိယအချိန်စစ်ယောက်သားအဝင်အထွက် တွက်ဆ၍ပညာရေးအားပါရောစပ်၍ အသည်းပေါက်ပေါက် သွေးပေါက်ပေါက်ပန်းသဉ်တိုင် မိမိနိုင်ငံအထွက် မိမိ သွေးနှင့်လဲ၍ မလျှော့စတမ်း နဖူးတွေ၊ ခူးတွေ ယှဉ်သတ် ရင်း ပွဲပြီးသွား၏။

အင်မတန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။ အမှတ်ပေးခိုင် (၅) ဦးရှိသည့်အနက် (၃) ဦးက ကျူးဘားကို အနိုင်ပေး လိုက်သည်။ မတရားလှပါ။ တကယ်တော့ဝင်းမောင်အနိုင် ရသည့်ပွဲပါ။ ပွဲအပြီးအဝတ်အစားလဲခန်းသို့ ၁၉၇၀- ၇၁ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ယံဒီးဝိတ်ချန်ပီယံဟောင်ဂျွီ ကျွဲမန်လူမျိုး ဖြစ်သူ မက်ရှမဲလင်းကိုယ်တိုင်က ထိုမြန်မာဝင်းမောင်၏ လက်ကိုဆွဲပြီး (လူကလေး ဒီပွဲမှာ လူကလေးနိုင်တဲ့ပွဲပါ။ ဒိုင်လူကြီးတွေ ဦးနှောက်မကောင်းကြလို့ ကျူးဘားကို အနိုင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လူကလေး လက်ပေထိုး တာ ပညာရင့်ကျက်ပါပေတယ်။ ကြေးစားပွဲတွေသာ ထိုးရင် တစ်နေ့နေ့ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံတောင်ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရည် အချင်းရှိသူပါ။ လူကလေးစိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ ဆက်လက် ပြီး ကြိုးစားပါဦး) ဟု အားပေး ချီးကျူးခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ဝင်းမောင်သည်လည်း ကမ္ဘာ့အဆင့်မီသူ တစ်ဦးဖြစ်ပါပေသည်။ မှတ်ချက်- မက်ရှမဲလင်းသည် ၁၉၇၆-ခုနှစ် ဇွန်(၁၉) ရက်ညက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့တွင် နာမည်ကျော်နိုဂျိုး ဂျိုးလူးဝစ် အား (၁၂) ချိ၌ KNOCK-OUT ထိုးချအနိုင်ရခဲ့၍ ကျွဲမန်

www.burmeseclassic.com

အာဏာရှင် အဒေါ့ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် အိမ်ဖြူတော်သို့
ခေါ်ဖိတ်ကာ လက်ဖက်ရည်ပွဲဖြင့် ညွှန်ခံချီးကျူး ဂုဏ်ပြုခဲ့
ခြင်းခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပြုစေချေသည်။

ကချင် ဇော်လတ်တဲ့ဟေ့

၁၉၈၄-ခုနှစ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ကာလီဖိုး
နီးယား ပြည်နယ်၊ လော့အိန်ဂျယ်လ်မြို့၌ ကျင်းပခဲ့သော
(၂၃)ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲကြီး
သို့ ကချင်တိုင်းရင်းသားလေး ဇော်လတ်(တင်ကြပ်ကြီး)
တစ်ယောက်တည်းအား လက်ဝှေ့သမားအဖြစ် သွား
ရောက်ယှဉ်ပြိုင်စေ၏။ အုပ်ချုပ်သူအဖြစ် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး
အောင်ငြိမ်း (အား/ကာညွှန်ကြားရေးမှူး)၊ နည်းကြံရာ
မှာ ဒု-အရာခံဗိုလ်ဆရာကြီး ခင်မောင်ဝင်း (နမေ)ပင်
ဖြစ်သည်။

ဇော်လတ်သည် နိုင်ငံတကာလက်ဝှေ့ပေါင်း (၃၀၀)
ကျော်ကျော် ထိုးခွဲဖူးပြီး ဥရောပတိုက် လိုက်စိတ် (၁၃၂-
ပေါင်)တန်း ချန်ပီယံဘွဲ့ပိုင်ထားသူ နိုင်ဂိုးရီးယားနိုင်ငံ
သား နီဂရိုးကပ္ပလီ (ခရုတိုမားအော့ဆိုင်း) ဆီဒုနှင့်
ယှဉ်ရ၏။ ဇော်လတ်သည် ပြည်ပပွဲ (၁၀)ပွဲမျှသာ ထိုးခဲ့
ဖူးသူပါ။ သို့တစေ... သတ္တိအပြည့်ရှိသော ကချင်လူမျိုး
ပီပီ (၃)ချီ(၃)လားစလုံး နောက်တစ်လက်မဆုတ်မပေး
ပဲ ရဲရဲတောက်ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်သတ်သည်။ လုံးဝလျော့
မပေး။ ဘတစ်ပြန်ကျားတင်ပြန် ယှဉ်သတ်သည်မျှ ပရိသတ်
များက မြန်မာဇော်လတ်အားလှိုက်လှိုက်လှိုက် တစ်ခဲနက်

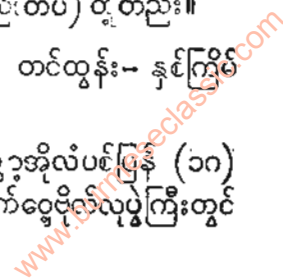
အားပေးကြသည်။ ရှုံးခဲ့သော်လည်းမညံ့ပါ။ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စုကြီးတွင် ဗမာ့သတ္တိ၊ ဗမာ့သွေး၊ ဗမာ့
ဇာတိသွေးဇာတိမာန်ကို ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကတော့ကေ။

ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းသို့ တက်ရောက်ကာ ကမ္ဘာ့
အပျော်တမ်း လက်ဝှေ့သတ်ပွဲကြီးကို နှိပ်စက်သည့် ဗမာ့
လက်သီး သူရဲကောင်းများသည် နိုင်ငံတကာလက်ဝှေ့ပွဲ
(၅၀)မျှသာ ထိုးဖူးပါသော် ကျွန်တော်ယုံကြည်သည်...
ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ ဖြစ်ကိုဖြစ်မည်ဟု....။

၁၉၄၈-ခုနှစ် လန်ဒန်အိုလံပစ်၊ ၁၉၅၂-ခု ဟယ်ဆင်ကို
အိုလံပစ်၊ ၁၉၅၆-ခု မယ်လ်ဘုန်းအိုလံပစ်၊ ၁၉၆၀-ရောမ
အိုလံပစ်၊ ၁၉၆၄-ခုနှစ် တိုကျိုအိုလံပစ်၊ ၁၉၆၈-ခုနှစ်
မက်ဆီကိုအိုလံပစ်၊ ၁၉၇၂-ခုနှစ် မြူးနစ်အိုလံပစ်၊ ၁၉၈၄-
ခုနှစ် လော့အိန်ဂျယ်လ်အိုလံပစ်များသို့ မြန်မာ့လက်ဝှေ့
စင် အဖြစ်နှင့် တကယ်ချန်ပီယံ(၁၈)ဦး သွားရောက်
သတ်ပြိုင်ရ၏။ ၎င်းတို့မှာ...မျိုးသန့်၊ ဟောမဒီ (ကရင်)၊
ကျားဘညိမ်း၊ မဂျစ်၊ စံလှ၊ ဘယ်လင် သော်ဆောင်၊ ရဲဆွေ၊
ရဲချစ်၊ ထီအောင်၊ လှညွန့်(ရေတပ်)၊ သန်းထွန်း(ကြည်း
တပ်)၊ သိန်းမြင့်(ကြည်းတပ်)၊ ဂျိတ်၊ တင်ထွန်း(ကြည်း
တပ်)၊ သက်ဦးလေး(ကြည်းတပ်)၊ ဒေါ်လာ(ချင်းကြည်း
တပ်)၊ ဝင်းမောင်၊ ဇော်လတ်(ကြည်းတပ်) တို့တည်း။

မှတ်ချက် - သိန်းမြင့်- သုံးကြိမ်၊ တင်ထွန်း- နှစ်ကြိမ်
တိုင်တိုင်အရွေးခံရသည်။

နီဂိုးချုပ်ရသော် ဖော်ပြပါ ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြန် (၁၈)
ဦး အနက် (၄)ဦးသာ ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲကြီးတွင်

(၆)ပွဲ အနိုင်ထိုးနိုင်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့မှာ မျိုးသန့် (၁-ပွဲ)၊ လှည့်နွဲ့ (၁-ပွဲ)၊ သိန်းမြင့် (၂-ပွဲ)၊ တင်ထွန်း (၂-ပွဲ)တို့ ဖြစ်ဟူသည်။

မျိုးသန့်(ဗိုလ်မှူးမျိုးသန့်) အငြိမ်းစား၊ နိုင်ငံတော် ကောင်စီ၊ ဥပဒေကော်မရှင်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး)၊ လှည့်နွဲ့ (ဒုတိယဗိုလ်-ရေတပ်မတော်၊ သန့်လျက်စွန်း-ကွယ်လွန်)၊ သိန်းမြင့်(ဗိုလ်ကြီးသိန်းမြင့်၊ အငြိမ်းစား၊ ယနေ့မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီတွင် လက်ငွေအဖွဲ့ဒုတိယ ကြံပေး ဝန်ထမ်း)၊ တင်ထွန်း(တပ်ကြပ်ကြီး-အငြိမ်းစား)အင်းစိန် ထောင်အတွင်းတွင်ရှိသည်။

နိုင်ငံတော်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို လက်သီးထိုး၍ မြင့်တင် ပေးနိုင်သည်သာမက မြန်မာတိုင်းရင်းသားအားလုံး၏ သွေးမာန်ကို သွေးနှင့် ချွေးနှင့်လဲကာ ကမ္ဘာသို့ မီး မောင်းထိုးပြနိုင်ခဲ့သည်။ ဗမာ့သားကောင်းတွေ တစ်ချိန် တစ်ခေတ်က ပေါ်ထွန်းခဲ့ပြီး တိုင်းပြည်အတွက် တာဝန် ကျေပူခဲ့ပါသည်။ “မြန်မာ့အားကစား ကမ္ဘာ့ဂုဏ်လမ်း ရမည်” ဟူသော ယခုနိုင်ငံတော်အစိုးရ၏မူနှင့် ကိုက်ညီ အောင် တစ်ချိန်က လက်သီးကျော်တွေ လုပ်ပြနိုင်ခဲ့ကြ ပါသည်။

ဗမာ့သွေးနီကြောင်း လက်သီးကျော်တွေက ကမ္ဘာ့ လက်ငွေခွဲတွင် ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်စွာ ပြနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ တို့မြန်မာတွေ စွမ်းပကား ကိုယ်စီရှိနေလျက်ပါ။ စွမ်း စွမ်းတမံ အားကြီးမာန်တက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မျိုးချစ်

စိတ်ကို ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး ဇာတိသွေးကို ရင်ကော့၍ထုတ်ပြ ရင်း ပြည်ပနိုင်ငံများနှင့် ရဲရဲတောက် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ကြ ကြရန် လည်းကောင်း၊ လှေခွက်ချည်းကျန် အလံမလဲ စတမ်း စိတ်ဓာတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြည်ပနိုင်ငံသား အပေါ်လုံးဝ အထင်အမြင်မကြီးပဲ နိုင်ငံငြိဟူသော ဘုရင့် နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာ၏ “နောင်ရိုးဝက်ပွဲ” စိတ်ဓာတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပွဲတွေလေတိုင်း ယှဉ်ပြိုင်ကာ နိုင်ငံတာဝန်ကို အားကစားကဏ္ဍမှနေ၍ ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ သစ္စာရှိရှိတာဝန်သိသိဖြင့် ထမ်းရွက်ကြပါစို့လို့ဟု ဘာမထီ ပြည်ခွဲဘိုမှနေ၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၂။ လက်ဝှေ့ ဥပဒေသစ်

၁၉၉၆-ခုနှစ်အတွင်းမှအစပြု၍ ကမ္ဘာ့ အပျော်တမ်း လက်ဝှေ့အဖွဲ့ချုပ် A.I.B.A က ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်း လက် ဝှေ့ဆိုင်ရာ ဥပဒေသစ်အချို့ကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့၏။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းတွင် အပျော်တမ်းလက်ဝှေ့ထိုးပြိုင် မှုအားကစားသည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း (၇၀)နှင့်ကျော် က လွန်းကားခဲ့ပြီး ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်း လက်ဝှေ့ဦးမုဒြ်း ဥပဒေအသစ်အတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်ဆောင် နေခဲ့ရသဖြင့် ယခုပြောင်းလဲလိုက်သော (သို့)ဖြည့်ဆည်း ဖြည့်စွက်ကား သော ဥပဒေသစ်အချို့ကိုလည်း လိုက်နာ ကျင့်သုံးရပေ ထိမည်။ သို့မှသည်သာ ကမ္ဘာနှင့် ရင်ဘောင်တန်းကာ လုပ်ဆောင်နိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းဥပဒေသစ် အချို့ အား သိသူများ ရှိနိုင်သလို အတွင်းကျကျ ဧဝေပေပေ မသိနိုင်သေးသည့်သူများ ရှိနိုင်၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရ ခြင်း ဖြစ်၏။

ဥပဒေသစ်အရ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲများတွင် ကျင့်သုံးနေ ကြသော တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်များ ရှိနေကြသကဲ့သို့ အမန် တကယ် စေစေစပ်စပ် ခရေစေတုန်းကျ မသိရှိသေးသဖြင့် စမ်းတဝါးဝါး ဖြစ်နေကြသည့် ဒေသများ ရှိနေကြသေး၍ တစ်နိုင်ငံလုံးတစ်ပြေးညီ ဖြစ်စေရန် စာရေးသူ ရည်သန် မိပါသည်။

ပွဲထိုးအချိန်နှင့် အချိန်ပြောင်းလဲမှု

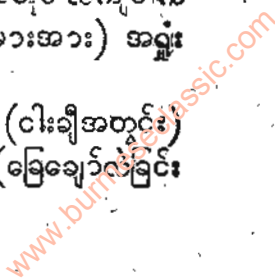
မြန်မာနိုင်ငံသို့ လွန်ခဲ့သည့်နှစ် (၇၀) ကျော် ကတည်း က BOXING ခေါ် အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့ ခြေချစဉ်က အစပြုလျက် လက်ဝှေ့ပွဲတစ်ချိန်လျှင် သုံးမိနစ်ထိုးရပြီး ထိုး ချိ တစ်ချိန်ပြီးလေတိုင်း တစ်မိနစ် နားခွင့်ရ၏။ သုံးမိနစ် သုံးချိထက်ပို၍မထိုးရပါ။ မှတ်ချက်-မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန် မြို့ တစ်မြို့တည်း၌သာ ကိုလိုနီခေတ်နှင့် ဖဆပလခေတ်က ထွန်းကား တည်ရှိခဲ့သည့် ကြေးစား လက်ဝှေ့ပွဲများတွင် သုံးမိနစ်လေးချိပွဲ၊ သုံးမိနစ်ခြောက်ချိပွဲ၊ သုံးမိနစ်ရှစ်ချိပွဲ၊ သုံးမိနစ် (၁၀)ချိပွဲများ ရှိခဲ့ဖူး၏။ ထိုပွဲစဉ်များတွင်တစ်ချိ ထိုးပြီးလေတိုင်း တစ်မိနစ် နားခွင့်ပြုထားသည်။

ယခု ၁၉၉၆ ခုနှစ်အတွင်းမှ အစပြုလျက် ကမ္ဘာ့အပျော် တမ်း လက်ဝှေ့အဖွဲ့ချုပ်က ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သော ဥပဒေသစ် အရ မည်သို့သောကိရိယာအလေးချိန် (ငိတ်တန်း)မဟူ-

(၁) ကလေးတန်းအပါအဝင် ပြိုင်ပွဲ တစ်ချိန်လျှင် နှစ် မိနစ်ထိုး၊ တစ်မိနစ်နား၊ ငါးချိတိတိ ထိုးပြိုင်ကြရတော့ မည်ဖြစ်သည်။ ငါးချိထက်မလျော့ရ။

(၂) လူကြီးတန်းတွင် အချိ တစ်ချိတည်းတွင် ON ONE ROHND အထိုးခံရ၍ ခြေချော်လဲခြင်းနှင့် အထိုး အိရတ် လှဲချခြင်းနှင့်မဆိုင်(သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လဲကျပါက သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်လဲကျသည့် လက်ဝှေ့သမားအား) အရှုံး ဝေရမည်။

(၃) ပထမအချိမှ ပဉ္စမအချိအတွင်း (ငါးချိအတွင်း) WITH IN FIVE ROUNDS အထိုးခံရ၍ (ခြေချော်လဲခြင်း

နှင့် အထိုးမခံရဘဲ လှဲချခြင်းမဆိုင်) လေးကြိမ်တိုင်တိုင်လဲ ကျပါက လေးကြိမ်လဲကျသည့်လက်ဝှေ့သမားအား(အရှုံး) ပေးရမည် (C.L-Count Limit) မှတ်ချက်အရ။

(၄) အသက်(၁၀)နှစ်အောက်အငယ်တန်းတွင်မူ ထိုးချီ တက်ချီ တစ်ချီတည်းတွင် On One Round အထိုးခံရ၍ (ခြေချော်လဲခြင်းနှင့် အထိုးမခံရဘဲ လှဲချခြင်းနှင့်မဆိုင်ပါ) နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်လဲကျပါက နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လဲကျသည့် လက်ဝှေ့သမားအား (အရှုံး) ပေးရမည်။

(၅) ပထမအချီမှ ပဉ္စမ အချီ အတွင်း ငါးချီအတွင်း With in Five Rounds အထိ ခံရ၍ (ခြေချော်လဲခြင်းနှင့် အထိုးမခံရဘဲ လှဲချခြင်းနှင့်မဆိုင်) သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်လဲကျ ပါက သုံးကြိမ်လဲကျသည့် လက်ဝှေ့သမားအား (အရှုံး) ပေးရမည်။ (C.L-Count Limit) မှတ်ချက် အပိုဒ်အရ။ မှတ်ချက်- လူကြီးတန်းဖြစ်စေ အသက် (၁၀)နှစ်အောက် လူငယ်တန်းဖြစ်စေ သတ်မှတ် ပေးထားသည့် အတိုင်း အကြိမ်ကြိမ်လဲကျသောလက်ဝှေ့သမားက အမှတ်ဖြင့်သာ ကဲအနိုင်ရစေလေဦးတော့ C.Lအရ အရှုံးပေးကို ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

(၆) နောက်ဆုံးပိုင်နယ်ပွဲစဉ် FINAL တွင် ထိုးပြိုင်နေ သော လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးဦးသည် မတော် တဆ မျက်နှာပြင်၌ ဒဏ်ရာကြီးကျယ်စွာ (မျက်ခုံးကွဲခြင်း မျိုး) ရရှိပါလျက် ဒဏ်ရာရရှိသူအား အရှုံးပေး ဖယ်ထုတ် ခြင်းမပြုရတော့ပါ။ ထိုးစေ့ ထိုးပြီးအချီမှရမှတ်များကို အမှတ်ပေးဒိုင် (၅) ဦးပေါင်း အနိုင်အရှုံး ဆုံးဖြတ်ပေးရ မည်။ (ဥပမာ-ပထမအချီတွင် ကွဲသွားပါက ပထမ အချီ

၏ ရမှတ်၊ တတိယအချီကဲ့သို့သွားပါကမူ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယအချီမှ အမှတ်ပေးဒိုင် (၅) ဦးက ပေါင်း၍ လက် ဝှေ့သမားနှစ်ဦး၏ အနိုင်အရှုံး ဆုံးဖြတ်ပေးရပါမည်။

(၇) ဦးခေါင်းပိုင်းကိုအထိုးခံရပြီး လဲကျသူ (ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်၏ ရေတွက်ချက်မှတ်စဉ် ၁ မှ ၁၀ အထိ ဆယ်စက္ကန့် တိတိ) အား KNOCK-OUT ဖြင့် အရှုံးပေးရပါက မှတ် ချက်တွင် K.O(H) ဟု ရေးရမည်။ (H)=HEAD။

(၈) ဝမ်းဗိုက်ကို အထိုးခံရပြီး လဲကျသူ (ကြိုးဝိုင်းဒိုင် ၏ ရေတွက်ချက်မှတ်စဉ် ၁ မှ ၁၀ အထိ ဆယ်စက္ကန့်တိတိ) အား KNOCK-OUT ဖြင့် အရှုံးပေးရပါက မှတ်ချက်တွင် K.O(B)ဟု ရေးရမည်။ (B)=BODY။

(၉) ဦးခေါင်းကို အဆက်မပြတ် တစ်ဖက်သတ်ချည်း အထိုးခံရသူအား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က (ဒိုင်ပဲ့ရပ်) ဖြင့် အရှုံး ပေးရပါမည်။ အမှတ်ပေးဇယား SCORE ၌ REFEREE STOP CONTEST(R.S.C (H) ဟု ရေးရမည်။

(၁၀) ဝမ်းဗိုက်ကို အဆက်မပြတ် တစ်ဖက်သတ်ချည်း အထိုးခံရသူအား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က (ဒိုင်ပဲ့ရပ်) ဖြင့် အရှုံး ပေးရပါမည်။ အမှတ်ပေးဇယား SCORE ၌ REFEREE STOP CONTEST (R.S.C (B) ဟု ရေးရမည်။

(၁၁) လက်ဝှေ့သမား တစ်ဦးသည် ပြိုင်ပွဲ ဝင်ရန် ကြိုးဝိုင်းပေါ် သို့တက်ရောက်ရာတွင် အောက်ပါပုဒ်များ ပုဒ်များကို မဖြစ်မနေ ဝတ်ဆင် ပါရှိရမည်။ မြေညှိစုံပါက ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးက ပွဲထိုးခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။

- (က) သွားဖုံးကာ GUH SHIELD.
- (ခ) ကပ္ပယ်အိတ်ကာ BALL GUARD.

- (ဂ) လက်တွေ့ထိုးဖိနပ် BOXING SHOE.
 - (ဆ) ခေါင်းစွပ် HEAD GHARD.
 - (င) ဆေးရုံသုံးပတ်တီး BANDAGE
 - (စ) ၁၀-အောင်စ 10 OZ GLOVES.
- လက်တွေ့ထိုးအိတ်

အထက်ဖော်ပြပါအချက်အလက်များကို လက်တွေ့ နည်းပြဆရာများ၊ လက်တွေ့သမားများ လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲပေးရသူများအပြင် လက်တွေ့အားကစားပညာရပ်ကို အမှန်တကယ် စိတ်ပါဝင်စားကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များပါ သိထားသင့်သည်ဟု ယုံကြည်ပါသဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၃။ အမျိုးသမီးလက်တွေ့ ဘယ်လဲ

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မတ်လ (၁၃) ရက်နေ့က ရွှေဘိုမြို့၊ သက်သာပန်းတောင်းရပ်ကွက်မှ မမြရင်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ကျွန်တော် အခြေခံလက်တွေ့ထိုးပြိုင်နည်း ပညာရပ်ကို စတင်သင်ကြားပြသပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို လက်တွေ့ပညာသင်ရခြင်းရှဲ ဖြစ်ပေါ်မှုအကြောင်းရင်းကတော့ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဆန်ဖရန်စစ်ကိုမြို့မှာ ဘာဘရာရစ်စတစ်ဆိုသူ နီဂရိုးမလေးနဲ့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ ပယ်လာဝင်းလင်တို့ (၂) မိနစ် (၇) ချီ အမျိုးသမီးကြေးစားလက်တွေ့ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပတဲ့အကြောင်း ထိုင်းမိမဂ္ဂဇင်းမှာ ကျွန်တော်ဖတ်လိုက်ရလို့ပါပဲ။

အဲဒီပွဲကို အားကျပြီး တို့မြန်မာ အမျိုးသမီးတွေလဲ သတ္တိရှိကြတာပဲ၊ သူတို့တစ်တွေလို ဘာဖြစ်လို့ မထိုးနိုင်ရမှာလဲလို့ ကျွန်တော်ဆိုးဖြတ်ပြီး ရွှေဘိုမြို့အနဲ့ အမျိုးသမီးအက်တွေ့သမားကို ရှာပုံတော်ထွက်ခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၆၀-ပြည့်နှစ် မတ်လ (၁၄) ရက်နေ့မှာ လက်တွေ့ထိုးပွဲ အသက် (၂၆) နှစ်ရွယ်ရှိ မမြရင်ဆိုသူတစ်ယောက် ထို့ တွေ့ခဲ့ပြီး လက်တွေ့ပညာ သင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ်။ ၁၂၆ ပေါင်လောက်ရှိတယ်။ မမြရင်ကို လက်တွေ့ပညာ

လေးလသင်ပေးပြီးတဲ့နေ့က သတင်းစာ အသီးသီးကနေ ပြီး “အမျိုးသမီးတို့ ဗိုလ်မထား” ဆိုပြီး တစ်ပြည်လုံးရှိ အမျိုးသမီးတွေကိုစိန်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက မဏ္ဍိုင်၊ ကြေးမုံ၊ ဗိုလ်တထောင်၊ ပြည်ထောင်စု၊ မိုးကြိုး၊ ချန်ကုန်၊ လူသူ၊ ဗဟိုရုံစည်း၊ မန်းခေတ်သတင်းစာတွေမှာ သတင်းထူး အဖြစ် မမြရင်ရဲ့ လက်ဝှေ့ထိုးဟန် ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံနဲ့တကွ သတင်းကိုဖော်ပြပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြိုင်ဖက်က ထွက်မလာခဲ့ပါဘူး။

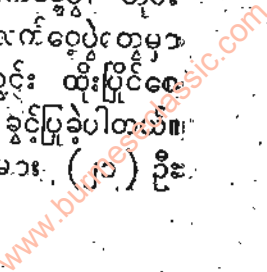
၁၉၆၃-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်နေ့မှာ ရွှေဘို မြို့ ဘူတာရပ်က နဝမတန်းကျောင်းသူ မတင်ပု (၁၉) နှစ် ဆိုသူ ကျွန်တော်ထံ လက်ဝှေ့ပညာ လာသင်တယ်။ ကိုယ် အလေးချိန် ၁၁၂ ပေါင်ရှိပါတယ်။ ဖျတ်လတ်တယ်၊ လျင် တယ်၊ ရဲခဲတင်းတင်းရှိတယ်၊ မတင်ပုကိုလည်း လေးလ သင်တန်းပေး လေ့ကျင့်ပေးပြီး သတင်းစာအသီးသီးကနေ ပြီး မမြရင်လို စိန်ခေါ် ခဲ့ပါတယ်။

ပညာရေးဌာနက ကျောင်းသူလေးတွေ ကြမ်းတမ်းတဲ့ လက်ဝှေ့ပညာကိုမသင်ရ၊ မလေ့ကျင့်ရ၊ ပြိုင်ပွဲမဝင်ရလို့ တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ကျောင်းတွေဆီ စာဖြင့် ညွှန်ကြား တား မြစ်ခဲ့တယ်။ ၁၉၆၄-ခုနှစ် ထဲမှာ မမြရင် တစ်ယောက် ထိုက် ဖိုက် ဖြစ် ပြီး ဆေး ဆိုး သွား ခဲ့ ပါ တယ်။ ဒီ တော့ ကျွန်တော်အတွက် အခက်အခဲဖြစ်ရပါတယ်။

၁၉၆၇-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၃) ရက်နေ့မှာ အထက် (၁၁)နှစ်အရွယ် ကိုယ်အလေးချိန် (၇၇-ပေါင်ရှိတဲ့ အမျိုး

သမီးလေး မခင်လဲ့ဝေ ဆိုသူ တစ်ယောက် ကျွန်တော်ထံ လက်ဝှေ့ပညာလာသင်တယ်။ ရွှေဘိုစာရေးတန်းရပ်ကပါ။ ယောက်ျားလေး လက်ဝှေ့ထိုးမား (၈၀) ကျော်နဲ့ အတူ အခြေခံ လက်ဝှေ့သင်တန်း ပေးခဲ့ပါတယ်။ လေးလကြာ ၁၉၆၇-ခုနှစ် မေ (၆/၇/၈) ရက်ညမှာ အောင်ဇေယျာ ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လပွဲရှိပါတယ်။ အဲဒီပွဲမှာ မခင်လဲ့ဝေကို ကျော်မြင့်(၁၁)နှစ်ဆိုသူနဲ့ပွဲထိုးစေပါတယ်။ ပွဲမတိုင်မီ သတင်းစာအသီးသီးမှာ “ရွှေဘိုလက်ဝှေ့ပွဲမှာ “ကျားနဲ့မ ထိုးလိမ့်မည်” ဆိုတဲ့ သတင်းကို ဖော်ပြခံရ ပါတယ်။ ကြေးမုံသတင်းစာမှာပြီးခဲ့တဲ့သတင်းစာဆရာကြီး ဇေနက ဆောင်းပါ ရေးလိုက်တော့ ငိုပြီးလှုပ်ရှားသွား ပါတယ်။ ဆရာဇေနက အပျိုအရွယ်လို့ ရေးလိုက်တာ ကိုး။ အဲဒီလက်ဝှေ့ပွဲပြီးတော့ ကျွန်တော်လည်း အလုပ်က ပြုတ်သွား ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တပည့်မ မခင်လဲ့ဝေ က အဲဒီပွဲမှာ ကျော်မြင့်ကို (၅-၀)နဲ့ အပြတ် နိုင်သွားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်လည်း ၁၉၈၀-ခုနှစ်မှာ ရွှေဘိုမြို့သို့ ပြန် ရောက်ပါတယ်။ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်ကစပြီး အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့ ထားတွေကို မွေးထုတ်ပြီး ရွှေဘိုမှာကျင်းပတဲ့(နမခ) လက်ဝှေ့ပွဲ၊ အမှတ်(၃၃) မြေမြန်တပ်မ လက်ဝှေ့ပွဲ၊ တိုင်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ လက်ဝှေ့ပွဲတွေမှာ အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့အထူးပွဲတွေ ထည့်သွင်း ထိုးပြိုင်စေ ပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးတွေက ခွင့်ပြုခဲ့ပါတယ်။ ခုဆို ရွှေဘိုမြို့မှာ အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့ထား (၂၁) ဦး

တောင် ရှိနေပါပြီ။ ရွှေဘိုကောလိပ် ကျောင်းသူ (၅) ယောက်အပါအဝင် အသက်(၁၅)နှစ်ရှိ ကျွန်တော့်သမီး လည်း လက်ဝှေ့ထိုးနေပါပြီ။

၁၉၆၀- ပြည့်နှစ်ကအစ ယနေ့ ၁၉၉၅ - ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း (၃၅) နှစ်မှာ ရွှေဘိုမြို့ တစ်မြို့လုံးကလွဲလို့ ဘယ်မြို့မှာမှ အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ပြီးခဲ့တဲ့ ၁၉၉၅-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်းက “ကမ္ဘာ့ အပျော်တမ်းလက်ဝှေ့အဖွဲ့ချုပ်” က အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့ ပြိုင်ပွဲတွေ ကျင်းပခွင့်ပြုလိုက်ပါပြီ။

အမျိုးသမီး ဘောလုံးပွဲတွေ ကျင်းပပေးသလို အမျိုး သမီးလက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲတွေ ကျင်းပပေးမယ်ဆိုရင်...။

၄။ လက်ဝှေ့နှင့် အန္တရာယ်

ဘောက်စ်ဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်းလက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်မှု ပညာကို သင်ကြား တတ်မြောက်လိုသည့် ပါသနာရှင် တို့သည် အနောက်တိုင်း လက်ပွေ အားကစားစဉာရပ် ကို သင်ကြားရာတွင် သိပ္ပံနည်းကျကျ စည်းစနစ်အရ တကယ် တတ်ကျွမ်း တတ်မြောက်ရလေအောင် သင်ကြား ပြသနိုင်စွမ်းရှိသော လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ တစ်ဦးဦးထံ၌ အခြေခံမှအစပြုလျက် ပွဲတက်ရောက်ထိုးပြိုင်နိုင်သည့်အထိ စည်းစနစ်ကို တစ်သေ့မတိမ်းပဲ လိုက်နာကာလိုလိုလားလား စိတ်ထားနှင့် သင်ကြားသင့်လှပေသည်။ လက်ဝှေ့အား ကစား ပညာရပ်ကို သင်ကြားရာ၌ လက်ဝှေ့အရ ခင် ကြားမှုပြုသကဲ့သို့ စာတွေ့အရပါ သင်သင့်သည်။

စာတွေ့လက်တွေ့ သင်ကြားမှု ပြုပါမှ လက်ဝှေ့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဂဆနဏ သိထားမည်ဖြစ်သည်။ ပြန်လည် တစ်ဆင့် သင်ကြားပို့ချနိုင်စွမ်းလည်းရှိ လာနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ် ပါသည်။

စာတွေ့ကိုပါ သင်ကြားမှုပြုလျှင် နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာ လက်ဝှေ့စည်းမျဉ်းဥပဒေနှင့် အခြားအခြားသောလက်ဝှေ့ နှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းရပ်များကိုပါ သိနားလည် လာပေလိမ့်မည်တည်း။

လက်တွေ့စား အချို့ (သို့) ဝါရင့် လက်တွေ့ကျော်တို့
သည် လက်တွေ့သာ ထိုးပြိုင် နေကြပါသော်ငြားလည်း
လက်တွေ့ပဒေကို မသိနားမလည်ကြချေ။

လက်တွေ့သမားဖြစ်ပြီး လက်တွေ့စည်းမျဉ်း ဥပဒေကို
ထုတ်ကျွမ်း သိနားလည်မှု မရှိခြင်းသည် လက်တွေ့သမား
ကောင်း မဟုတ်ဘဲ ရောက်၏။ ဘက်စုံသိထားနိုင်ရန် စနစ်
တကျ ကြိုးပမ်းကြဖို့သင့်၏။

လက်တွေ့ထိုးပြိုင်မှု အားကစားပညာရပ်ကို သင်ကြား
ရာဝယ်အခြေခံ(က)မှ အစပြုလျက်(အ)အထိ တိုင်အောင်
အာဇာနည်ကို သင်ကြားမှု မပြုလေဘဲ လမ်းတစ်ဝက်မှ
ဖြတ်ကာ သင်ကြားမှုလမ်းတစ်ဝက်ပင် ရပ်နေပြုပါက
ခက်ခဲနက်နဲလှသော လက်တွေ့ပညာကို ထုတ်မြောက်မည်
မဟုတ်ပါ။ ထုတ်ယောင်ကား ဖြစ်နေမည်မလွဲ။

တတ်အယောင်ယောင် သိသယောင်ယောင် သမား
သည် လက်တွေ့ကျလျှင် အခက်အခဲတွေ့တတ်သည်။

လက်တွေ့သတ်ပြိုင်ခြင်းသည် ပေ (၂၀)ပတ်လည်ရှိသော
လက်တွေ့ကြိုး ခိုင်းငယ်တစ်ဦးချင်း စီးချင်းရင်းရသည့်အလုပ်
မျိုး၊ တစ်ဦးချင်းထိုးသတ်ရသည့် အလုပ်မျိုး ဖြစ်သဖြင့်
လက်တွေ့ပညာ ထုတ်ယောင်ယောင်နှင့် တတ်ယောင်ကား
ယှဉ်ပြိုင်ပါသော် “ရွှေဘိုကံဖူး” လို့ ဖြစ်နေမည်ဖြစ်သည်။

ရွှေဘိုကံဖူးဆိုသူသည် (၅)ရွာစား လူဆိုးလူမိုက် တစ်
ဦးဖြစ်သည်။ အရက်ဝိုင်း၊ စဲဝိုင်းတွင် မိလ်ကျနေသူ ဖြစ်
သည်။ မရှိဆင်းရဲသားတွေအပေါ်မှာ ခေါင်းပုံဖြတ်စားနေ
သူလည်း ဖြစ်ချေသည်။ ဗလကလည်း ကောင်းကောင်း၊
သတ္တိကလည်း ကောင်းကောင်းမို့ အဟန့်ကကောင်းလှ၏။

ထိုသည်ကြောင့် ခုန်အားကို အပြည့်အဝ အသုံးပြုရ
လေသော အားကစားယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လှကြရသည့် အား
ကစားယှဉ်ပြိုင်ပွဲများ မဝင်မီရက်ပိုင်း (သို့မဟုတ်) လပိုင်း
လေ့ကျင့်ရာ၌ (သက်လုံကောင်းစေရန်) အလို့ငှာ တာတို
တာရှည် အပြေးလေ့ကျင့်မှု၊ ကြိုးခုန်မှုမျိုးကို အထူး
တစ်ဘာသာလေ့ကျင့်ရသည်။ သက်လုံကောင်းလာစေရေး
အတွက် အမောခံနိုင်စွမ်းရှိရေးအတွက် သီးသန့်လေ့ကျင့်မှု
မပြုရသေးသည့် အားကစားသမားသို့ အားကစား
ကျော်သည် ပွဲ၌ အကြိတ်အနယ်ယှဉ်ပြိုင်ရပြီဆိုလျှင် အခက်
အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်လေသည်။

“တောက်...လေ့ကျင့်ရာမှာ ငါ့ကိုယ်ငါညှာခဲ့လို့ အခုလို
ရှုံးရတာ”ဟု ညည်းတွားရင်း မျက်မှည်စက်လက် ကျခဲ့
သည့် မြန်မာပြည်လက်ရွေးစင် တာတို(မိလား-၁၀၀)အပြေး
သမား တစ်ဦးသည် အောင်ဆန်း အားကစားဝင်းတွင်
ရွေးချယ်ခဲ့သော ကျွန်းဆွယ်ရွေးပွဲ၌ ထိုထိုဖွင့်ဟရှာသည်။

ဟုတ်ပေသည်။ သက်လုံကောင်းမွန်ပြည့်ဝစွာ ကောင်း
မွန် စိတ်ချရသည်ထိ မလေ့ကျင့်ခဲ့ပါပဲ မိမိကိုယ်ကို မိမိညှာ
ခဲ့သဖြင့် ပြိုင်ပွဲတွင် သူ့အမြဲ အနိုင်ရခဲ့သည့် ဒုတိယတန်း
အပြေးသမားက ခြေတစ်လှမ်းအသာစီးကလေးဖြင့် ပထမ
ရသွားကာ ပြည်ပသို့ မြန်မာ့လက်ရွေးစင်အဖြစ်နှင့် လိုက်
ပါ၍ သွားရချေသည်။

စာဖတ်သူ ရှေ့ပရိသတ်များသည် လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲတွင်
တွေ့မြင်ကြဖူးပါလိမ့်မည်။ လက်တွေ့သမားနှစ်ယောက်သည်
ပထမအချိန်၌ ရေကုန်းမီးကုန်ငှက်အမွေထိုးပြိုင်ကြပြီးနောက်
ဒုတိယအချိန်ဝယ် သက်လုံမကောင်းသဖြင့် ပုံပျက်မန်းပျက်

ဖြစ်ကာ ထိုးဖို့နေနေသာသာ လက်နှစ်ဖက်ကိုပင် သယ်မနိုင် စွမ်း မရှိတော့ပါဘဲ အခြေအနေမဲ့ဖြစ်နေမှုကို တွေ့ကြုံခဲ့ဖူး မည်ဟု ထင်ပါသည်။

အချို့သော လက်ဝေ့သမားသည် ကြွက်သားအစိုင်အခဲ ကြီးတွေ ပြည့်ဖို့တောင့်တင်းကာ ကြံ့ခိုင်မှုအပြည့်ရှိ သယောင်ယောင် ယူဆရလင့်ကစား အမောမခံနိုင်ပါဘဲ သက်လုံမကောင်းမှုကြောင့် ဖြေလျော့ခွေဖြစ်နေပုံကို တွေ့ရ တတ်၏။ မောလွန်းလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခွန်နှင့် အားကိုလုံးဝနီးပါး အသုံးမချနိုင်တော့ပါပဲ ကြီးဝိုင်းပေါ်မှ အရက်မှူးသမားပမာ ပုံပျက်ပန်းပျက် နေရတော့သည်။

ထိုသို့မောလွန်းနေသည်ကိုထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အဲဒီ သခွေယိုင် လက်ဝေ့သမားသည် လေ့ကျင့်မှုပြုရာမှာ သက် လုံကောင်းလာစေရန် အပြည့်အဝ မလေ့ကျင့်ကြောင်း ထင်ရှားလေပြီ။

မိုဟာမက်အလီ ဂျီဖရေစီယာကို ဘာကြောင့် ရှုံးရပါ သနည်း။

မိုဟာမက်အလီသည် ဂျီဖရေစီယာကို(၃)မိနစ်(၁၅)ချိ ပွဲအပြီး အမှတ်ဖြင့် ရှုံးခဲ့သည်။

ပွဲထိုးရက်မှာ ၁၉၇၁-ခု မတ်လ(၈) ရက်နေ့။ တည် နေရာမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့။

လက်ဝေ့ဆိုတာ မိုက်သွေးရှိတိုင်း၊ ရဲသွေးရှိသူတိုင်း လူမိုက်လူရမ်းကားအသွင်ဖြင့် ဝင်လုပ်တိုင်း တတ်ယောင် ကားလုပ်တိုင်း မရတတ်ကြောင်းကို သာဓကပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ငါးရွာစားလူမိုက်ကြီး ကိုကံဖူးကစိန်ခေါ်ခြင်းခံရသည့် ခရိုင်လက်ဝေ့နည်းပြ ဆရာသည်ကား စာရေးလူဖြစ်ပါ၏။ (ကိုကံဖူးခမျာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ရှစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။)

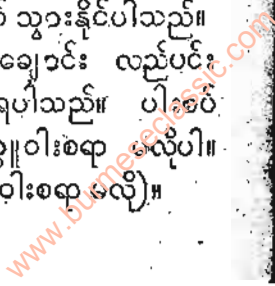
တတ်ယောင်ကားလက်ဝေ့ထိုးလျှင် အန္တရာယ်ရှိသကဲ့သို့ တတ်သယောင်ယောင်နှင့် လက်ဝေ့ထိုးမှုပညာကိုသင်ကြား လျှင်လည်း သင်ကြားသူအဖို့ အန္တရာယ်ရှိသည်။

သိပ္ပံနည်းမကျသော “နာခါင်းချိုးရမည်။ သဲအိတ် LANDBAG နှင့်မျက်နှာတိုက်ပေးရသည်။ စက္ကူအမြဲ ဝါး ပေးနေရမည်။ တစ်နေ့ဆယ်မိုင် အမြဲပြေးပေးရမည်။ လက် သီးပြင်းအောင် သဲအိတ်ကို ဗလာလက်သီးနှင့်တစ်နေ့ (၅) ချီ နေ့စဉ်ထိုးပေးရမည်” စသည့် မဟုတ်မတတ်ပြော၍ သင်တန်းသား အား လှုပ်ခိုင်းလျှင် ခက်ချေလိမ့်မည်။

အနီး သင်ကြားမှုမျိုး လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူသင်ကြား လေ့ကျင့်ပါက ရှေးသပ်သွားနိုင်ပေသည်။

သဲအိတ်နှင့် မျက်နှာတိုက်ပေးလျှင် မျက်နှာအထိုးခံ နိုင်သည် အနာခံနိုင်သည် ဆိုရာမှာလည်း မဟုတ်ပါ။ သိပ္ပံ နည်းကျကျ အနာခံနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ရသည့်နည်းတွေ များစွာရှိပါသည်။ မျက်နှာနှင့် သဲအိတ် တိုက်၍သာ လေ့ကျင့်ပါ မှ ဦးနှောက်မှ အမေးပါးကလေးများ CELLR ကို ထိခိုက်ကာ ဦးနှောက်ပျက် သွားနိုင်ပါသည်။

မေးရိုးခိုင်ကျည်သာအောင် လည်ချောင်း လည်ပင်း လေ့ကျင့်မှုများကို လေ့ကျင့် ပေးရပါသည်။ ပါးစပ် အညောင်းခံ၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စက္ကူဝါးစရာ မလိုပါ။ (ထမင်းဝါးရသည့်ပါးစပ်သည် စက္ကူဝါးစရာ မလို)။

တစ်နေ့လျှင် (၁၀) မိုင် နေ့စဉ် အပြေးလေ့ကျင့်မှုကို ကမ္ဘာ့လက်တွေ့ ချန်ပီယံများပင် မပြုလုပ်ပေ။ ကမ္ဘာ့ ဟဲဒီးဝိတ်ချန်ပီယံဟောင်း ဖြစ်သူ မိုဟာမက်အလီသည် တစ်နေ့လျှင် (၄) မိုင်ပြေး လေ့ကျင့်၏။ ရော့ကီးမာစီယာ နီးသည် တစ်နေ့ (၆) မိုင် အပြေးလေ့ကျင့်၏။ အာချီမိုး (ကမ္ဘာ့ဟဲဒီးဝိတ် ချန်ပီယံ) သည် တစ်နေ့လျှင် (၆) မိုင် အပြေးလေ့ကျင့်၏။ ကမ္ဘာ့ဒီးဒယ်ဝိတ်တန်း လက်တွေ့ ကျော် ချန်ပီယံဂျိုးဂါးရေးကော်ပင်ဆင်သည် တစ်နေ့ (၅) မိုင်အထိ အပြေးလေ့ကျင့် ခဲ့ကြလေသည်။

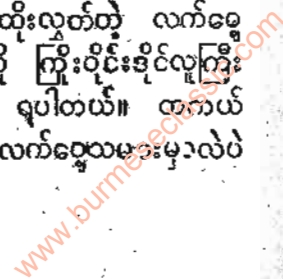
လိုချင်ရေးရလျှင် သိပ္ပံနည်းကျစွာ လက်တွေ့အား ကစားပညာကို သင်ကြားမှုမပြုပဲ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း သင် ကြားပါမူ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ခန္ဓာပေဒဆိုင်ရာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ရရှိ ရှားကြောင်ကြောင် ဖြစ်သည်အထိ အန္တရာယ် ရှိနိုင်ကြောင်းကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ သတည်း။

၅။ မထိုးသင့်သော လက်သီးတစ်လုံး

လူသစ်လက်သစ် လူငယ်လက်တွေ့သမား ! ကလေးတွေ လက်တွေ့ထိုးသတ်တဲ့ အခါမှာ ဝိုက်ကြဲလက်သီးတွေကို ပုံ အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် စနစ်မဲ့စွာ ထိုးလွှတ်နေကြတာကို တွေ့နေရပါတယ်။ အဲသလိုတွေ့ခဲ့ရပေါင်းများခဲ့တာ ကြာ ပါပြီ။ တစ်မြို့တစ်နေရာတည်း မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ပြည်လုံး လိုလို တွေ့နေရတာပါလို့ ပြောပေါင်းပြီး ရေးလိုက်ပါရ စေတော့။

လူသစ်လက်သစ်လက်တွေ့သမားကလေးတွေ အများဆုံး ထိုးနေကြတဲ့ ဝိုက်ကြဲလက်သီးထိုးချက် SWING ဟာ လက်တွေ့ထိုးရာမှာ အသွံဆုံး အဖျင်းဆုံး လက်သီးထိုးချက် ဖြစ်တယ်။ အဲ ဒီဝိုက်လက်သီးထိုးချက်ထိရင်လဲ အမှတ်တစ် မှတ်မှ ပေးလို့မရဘူး။ အချက်ပေါင်း ၁၀၀ ထိထိ တစ်မှတ်မှ ပေးလို့ မရဘူး။ (အဲဒါက အပျော်တမ်း၊ လက်တွေ့ဥပဒေ အရ ပြောတာပါ။)

ဝိုက်ကြဲလက်သီးချက် တွေကို ထိုးလွှတ်တဲ့ လက်တွေ့ သမားကို ထိုးချက်မမှန်မကန်ထိုးလို့ ကြီးဝိုင်းခိုင်လူကြီး အနေနဲ့က ပြစ်ချက်ပေးလို့တောင် ရပါတယ်။ တကယ် တော့ ဝိုက်ကြဲလက်သီး ထိုးလွှတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားမှာလဲပဲ

အန္တရာယ် ရှိပါတယ်။ ကြည့်လေ ဘယ်ညာဝိုက်ကြလက်သီး ကိုထိုးပြီး ဝင်လိုက်တယ်ဆိုရင် တစ်ဖက်ပြိုင်ဖက်ရဲ့ နဖူးနဲ့ ဝိုက်ကြထိုးဆွဲရဲ့ နဖူး ဝင်ရောက်တိုက်မိပြီး နဖူး သို့မဟုတ် မျက်ခုံး ဟက်တက် ကွဲတတ်လေရဲ့။

ဝိုက်ကြလက်သီးထိုးချက်ကို လူငယ်လူရွယ် လူသစ် လက် သစ်တွေ ဘာကြောင့် အားထားအား ပြုပြီးထိုးနေကြတာ လဲဆိုတာကို ကျွန်တော် လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ တော်ငိုလျှော်ရို လေ့လာခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ စေ့စေ့စပ်စပ်လေ့လာခဲ့ခြင်းပါ။ လူသစ် လက်တွေ့သမားကလေးတွေဟာ ပြိုင်ပွဲမှာ သူတို့ တကယ်ထိုးချင်လို့ ထိုးလွှတ်လိုက်တာက ဝိုက်လက်သီးထိုး ချက် HOOK ပါ။ ဒါပေမယ့် ပုံမှန်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် ဖြစ်မလာပါပဲ ဝိုက်ကြလက်သီးထိုးချက် ဖြစ်သွားရတာပါ။ ဘာလို့ အဲသလို ဖြစ်သွားရတာလဲ ရှင်းပါမယ်။ ခက်ခဲ နက်နဲလှတဲ့ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်ကို လူသစ်လက်တွေ့သမား ကလေးတွေ မထိုးတတ်ကြလို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံမှန်စနစ် မှန် သိပ္ပံနည်းကျကျဝိုက်လက်သီးထိုးချက်မဟုတ်ပဲ ပုံပျက် စနစ်မဲ့ (နည်းမှား) ဝိုက်ကြလက်သီး ထိုးချက်တွေသာ ဖြစ်ကုန်လေတော့(ကြီးဝိုင်းအတွင်းမှ ရေကူးသမားများ) ဖြစ်ကုန်ကြတာပေါ့ခင်ဗျား.....။

လူသစ်လက်သစ် လက်တွေ့သမားကလေးတွေ ဘာဖြစ် လို့များ ဒီအသုံးမကျတဲ့ ဝိုက်ကြလက်သီးတွေကို အားကိုး သမ္မုပြုနေကြတာလဲလို့ လေ့လာလိုက်ပြန်တော့ ယေဘုယျ အားဖြင့် ဖာကွက်ပျော့ကွက် ချွတ်ယွင်းချက် နှစ်ချက်ကို တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ (၁) လက်တွေ့နည်းပြ

ဆရာ အတော်များများက လူသစ်လက်သစ် လက်တွေ့ သင်တန်းသားတွေကို လွန်စွာခက်ခဲနက်နဲပြီး လက်ဝင်လှတဲ့ စနစ်ဟောင်းပုံမှန်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် အခြေခံ လက်တွေ့ သင်တန်းမှာသင်ကြားပြသလိုက်လို့ပါပဲ။ အဲဒီဝိုက်လက်သီး ထိုးချက်ကို လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲအနည်းဆုံး (၇) ပွဲမကထိုးသတ် ဖူးပြီးပါမှ သင်ပေးသင့်တဲ့ ထိုးလုံးပါ။ ဒါဟာ ကွန်တော် ဝါဒ သဘောတရား မဟုတ်ပါဘူး။ လက်တွေ့ပါရဂူပါလို့ ဆိုထိုက်လှတဲ့ဆရာကြီး ဦးချစ်အုန်း၊ ဆရာကြီးဦးဘဝပါး၊ ဆရာကြီးကျားဘညိမ်းတို့အဆိုအမိန့်ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကွန်တော် လည်း ၁၉၅၉ ခုနှစ်မှ ယနေ့ထိ လက်တွေ့နည်းပြဆရာ သက်တမ်းရှဲ အတွေ့အကြုံအရ လေ့လာမှု ရှိထားပါတယ်။

အဲ...ဝိုက်ကြလက်သီးထိုးချက်၊ SWING မှာ ဘယ်ညာ လက်မောင်းနှင့် လက်ဖျံ ၇၅ ဒီဂရီမှာ အနေအထား ထူးလျက် ပြိုင်ဖက်၏မျက်နှာ (သို့) ဦးခေါင်းကို ဘေးမှ ပန်း၍ (ရေကူးသလို) ပုံပျက်ပန်းပျက် စနစ်မဲ့စွာ လက် တစ်ကမ်းအကွာအဝေး (သို့) လက်တစ်ကမ်းအကွာအဝေး ထက် နီးကပ်သည့်နေရာမျိုးမှ ကြိုက်သလို ထိုးလွှတ်သော လက်သီးမျိုးကို ဆိုလိုသည်။

အဲဒီ လက်သီးမျိုးကို လူပျင်းတွေသာ သုံးတာပါ။ တစ်ဖန် လူငယ်တွေလက်တွေ့ထိုးရာမှာဝိုက်လက်သီးထိုးချက် ထိုးချင်ပုံရသော်လည်းပဲ ဝိုက်ကြ (ပန်းလက်သီး) ဖြစ်ရ တဲ့သဘောတရားကို ရေးပြပြီးပါပြီ။ ဝိုက်လက်သီးကို အား ပြုလို့ ထိုးလိုကြတာကတော့ ယနေ့ နာမည်ကျော်နေလေတဲ့ မိုက်တန်ဆန်တို့ရဲ့ပုံစံတို့တွေကြောင့် ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုပါ ရအေ။ မိုက်တန်ဆန်က လက်တွေ့ ထိုးသတ်ရာမှာ ဝိုက်

www.burmeseclassic.com

လက်သီးထိုးချက်ကို ၉၀ နာရီခန့် အားပြုထိုးနေတယ် ခင်ဗျ။ အဲဒီထိုးကွက်ကို လူငယ် လက်သီး သမားတွေ အတုခိုးချင်တယ်။ အတုခိုးနေကြကြောင်း သိရမှတ်ရပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ လူထစ်လက်ထစ် လက်ဝှေ့သမားကလေးတွေ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှာရေကူးသမားများ မဖြစ်ရလေအောင် ကျွန်တော်တို့ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာတွေ မှာ ဘာဝန်ရှိပါတယ်။ ဘာဝန်ရှိသလို လက်ဝှေ့သူရဲကောင်းတွေကို စနစ်မှန်နည်းမှန်ဖြစ်လာရေးအတွက် ကြိုးစားလိုက်ကြဦးစို့လား။ တိုင်းပြည်အတွက်ပေါ့ ဆရာတို့ရယ်။

၆။ အကူလူ

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင်ကျင်းပသော အပျော်တမ်းလက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲအသီးသီး၌ ထိုးပြိုင်ပွဲသည် လက်ဝှေ့သမား တစ်ဦးအတွက် အကူလူ SECONDS နှစ်ယောက် ထားရှိခွင့် ခွင့်ပြုထား၏။ အကူလူဆိုသည်မှာ ထိုးပြိုင်နေသော လက်ဝှေ့သမားအား ပွဲထိုးချိန်တစ်ချိန် ထိုးပြီးလေတိုင်း (၁) မိနစ်နားခွင့်ရသည့်အချိန်၌ အကြံပေးမှုပြုသူ၊ အမောပြေစေရန် အမောဖြေပေးသူကို ဆိုလိုသည်။

ယင်းအကူလူနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတကာလက်ဝှေ့ဥပဒေများ (အပျော်တမ်း A.I.B.A ဥပဒေ အမှတ် (၉) က အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူ တစ်ဦးစီသည် အောက်ပါ ဥပဒေများနှင့် ထိန်း ချုပ်ခြင်းခံရသော လက်ဝှေ့သမား အကူလူ တစ်ယောက်နှင့် လက်ထောက် အကူလူတစ်ယောက် ရှိနိုင်သည်။

- (က) အကူလူသည် သာ လျှင် ကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရမည်။
- (ခ) ထိုးနေစဉ်အတောအတွင်း ယှဉ်ပြိုင်သူ တစ်ဦးအား ၎င်း၏အကူလူဖြစ်စေ (သို့) လက်ထောက် အကူလူဖြစ်စေ အကြံပေးခြင်း၊ အကူအညီပေးခြင်း (သို့) အားပေးခြင်းပြုလုပ်ရ။

(ဂ) အကူလူသည် ယဉ်ပြိုင်သူတစ်ဦးအတွက် အရှုံးပေးခြင်း ပြုလုပ်နိုင်လျက် မိမိလက်တွေ့သမားသည် အခက်အခဲ ရောက်ရှိနေသည်ဟု ယူဆပါက ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က အမှတ်ရေတွက်နေသည့် အချိန်အခါမျိုးမှလွဲ၍ ကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့ မျက်နှာထုတ်ပဝါ (သို့) ရေမြုပ်ကို ပစ်သွင်းကာ အချက်ပြခြင်းအားဖြင့် အရှုံးပေးနိုင်သည်။

(ဆ) လက်တွေ့ထိုးနေစဉ် အခါ၌ အကူလူသည် သော်လည်းကောင်း၊ လက်ထောက်အကူလူသည် သော်လည်းကောင်း ကြိုးဝိုင်းပေါ်တွင် ရှိမနေစေရ။ အကူလူ(သို့)လက်ထောက်အကူလူသည် ထိုးရန်အချိန်မစေမီ ကြိုးဝိုင်းစင်ပေါ်မှ မျက်နှာထုတ်ပဝါ၊ ရေပုံး၊ ထိုင်ခုံစသည်တို့ကို ဖယ်ရှားပေးရမည်။

(င) ထိုးနေစဉ် ကာလအတွင်း၌ လက်တွေ့သမားတစ်ဦးအား အကြံပေးရန်အတွက် အားပေးရန်အတွက် ပွဲကြည့်ပရိသတ်များအား စကားပြောဖြစ်စေ၊ လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ဖြစ်စေ အားပေးခြင်း (သို့) လှုံ့ဆော်ခြင်းပြုလုပ်သော မည်သည့်အကူလူ (သို့) လက်ထောက် အကူလူ သို့မဟုတ် ပိုင်ပွဲအဖွဲ့ဝင်လူကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်မပြုရ။

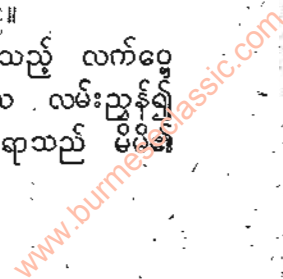
အကယ်၍ အကူလူ (သို့) လက်ထောက် အကူလူသည် ဥပဒေများကျူးလွန်ပါက ၎င်းအား သတိပေးခြင်း (သို့) ထုတ်ပယ်ခြင်းပြုလုပ်နိုင်သည်။ ၎င်းလက်တွေ့သမားကိုလည်း

ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က နှိုးဆော် သတိပေးခြင်း၊ အရေးယူခြင်း၊ သတိပေးခြင်း (သို့) ထုတ်ပယ်ခြင်းကိုပါ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ထိုသို့ အကူလူ SECONDS နှင့် ပတ်သက်တဲ့ ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်း လက်တွေ့ ဥပဒေ အမှတ် (၉)က ပြဋ္ဌာန်းထား၏။

ဥပဒေအရ လက်တွေ့ထိုးရမည့် လက်တွေ့သမားတစ်ဦးအတွက် အကူလူ (၂)ဦးထက် မများသောသူ ထားနိုင်ရာ တစ်ဦးသည် ကြိုးဝိုင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်၍ လက်တွေ့သမားအား မည်သို့မည်ပုံ ထိုးဆုတ်တိမ်းရှောင်စေ ညီဖြင့် အကြံပေးခြင်းနှင့် အမောပြေစေရန် ရေတိုက် ချွေးထုတ်နိပ် နယ် ပေးခြင်းမျိုး ပြုလုပ်ပေးရ၏။ ကျန်တစ်ဦးက ကြိုးဝိုင်းအောက်မှနေရကာ ရေပုလင်း၊ ထွေးခံ၊ မျက်နှာထုတ်ပဝါ၊ ထိုင်ခုံ စသည်တို့ကို လက်တွေ့သမားအတွက် ထင်ပေးခြင်း ချပေးခြင်း အလုပ်ကို လျှင်မြန်စွာ လုပ်ကိုင်ပေးရ၏။

အဲဒီ အကူလူ (၂) ယောက် အနက် ထိုးချီတစ်ချီလျှင် သုံး မိနစ် ထိုး၍ သုံး မိနစ် စေ့လေတိုင်း တစ်မိနစ် နားရသည့် အချိန်ကာလတွင် ကြိုးဝိုင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး မိမိ၏လက်တွေ့သမားအား အကြံပေးခြင်း- အမောပြေစေရခြင်း တာဝန်ကို ယူရသည့် အကူလူသည် အရေးကြီးသူ၏ အကြံပေးမှု လွှဲများနေသော် ခက်ချေမည်။ အမောပြေစေမှု မကျမ်းကျင်လျှင်လည်း ခက်မည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲဝင် မည်သည့် လက်တွေ့သမားအား လက်တွေ့ပညာသင်ကြားပြသ လမ်းညွှန်၍ သီးသန့်ကျင့်စေသော လက်တွေ့နည်းပြဆရာသည် မိမိ၏

လက်ဝှေ့သမားအား ထိရောက်စွာအကြံပေးနိုင်ရန်အလို့ငှာ အကူလူအဖြစ် လိုက်ပါသင့်၏။ အကယ်၍ လက်ဝှေ့နည်းပြ ဆရာက အကူလူအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးရန် မလွယ်ပါဘဲ အခြားကြိုဆိုင်းဒိုင်(သို့) ဂျူရီအဖွဲ့တာဝန်ကိုလည်းကောင်း (သို့) အမှတ်ပေးဒိုင်တာဝန်(သို့) အခမ်းအနားတာဝန်များ ထမ်းရွက်နေရသည်ရှိသော် ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်လက်ဝှေ့၏ဉာဏ်ကို အကွင်းကျကျ သိနေသော ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်လက်ဝှေ့သမားနှင့် အမြဲအစွဲမရှိစွာ လေ့ကျင့်ခဲ့သည့် လေ့ကျင့်ဖက်အား အကူလူ အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးရန် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာက ရွေးချယ်၍ တာဝန်ပေးသင့်ပေသည်။

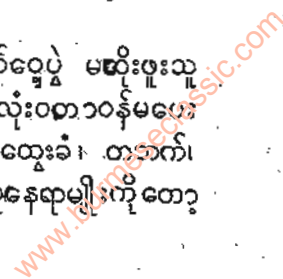
၁၃၃၆-ခုနှစ်အတွင်းကရန်ကုန်အောင်ဆန်းအားကစား ဝင်း၌ ဖွင့်လှစ်သင်ကြားခဲ့သော အမှတ်စဉ် (၁) ခရိုင် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ သင်တန်းသို့ မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်းမှ အစူးချွန်ဆုံးသော လက်ဝှေ့သင်တန်းသား (၅၇)ဦးအား ဗဟိုအားကစားနှင့် ကာယပညာကော်မတီမှ ရွေးချယ်၍ သင်တန်းသို့တက်စေရာမှာ စာရေးသူလည်း ရှေ့တိုခရိုင် အတွက် အရွေးခံရသဖြင့် တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့ရသည်။ ယင်းခရိုင် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာဖြစ်သင်တန်းဝယ် နည်း ပြချုပ်အဖြစ် တာဝန်ခံ၍ ဆောင်ရွက်ပေးနေရသူ ဆရာကျားဘသိမ်းက အကူလူနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါ အတိုင်း မိန့်ကြားလမ်းညွှန်ခဲ့ဖူးသည်။

“လက်ဝှေ့သမားရဲ့ အကူလူဟာ ပြိုင်ပွဲဝင်မမည့် လက်ဝှေ့သမားရဲ့ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ (သို့) လေ့ကျင့် ရေးမှူးသည်သာ ဖြစ်သင့်တယ်။ ဒါမှသာ မိမိ လက်ဝှေ့သမားရဲ့ထိုးကွက်ထိုးအား ထိမ်းကွက် ရှောင်

ကွက်တွေရဲ့ အားကောင်းမှု အားနည်းမှုတွေ အတွင်း ကျကျသိနိုင်မယ်။ တစ်ချို့ တစ်မောင်းပြီးရင် နောက် ထိုးရမည့် အချိန်အတွက် ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုလည်း ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောပြ အကြံပြုနိုင်မယ်။ မိမိရဲ့ လက်ဝှေ့သမားနဲ့ ထိုးပြိုင်နေတဲ့ လက်ဝှေ့သမားရဲ့ အားကောင်းကွက် ညွှန်ကွက်တွေကိုလည်း နည်းပြဆရာပီပီ ထောက်ပြနိုင် လိမ့်မယ်။

ပြိုင်ပွဲများတက်ညီလက်ညီဖြစ်နေပြီဆိုရင်လက်ဝှေ့ သမားရဲ့အကူလူအပေါ်မှာ မူတည်လို့လာပြီး အကူလူ ရဲ့ အကြံပေးချက်ထိရောက်တာနဲ့ မိမိရဲ့လက်ဝှေ့သမား ဟာတစ်ပန်းသာသာရစမြဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ အကူ လူရဲ့ စကားလမ်းညွှန်မှုကို မလိုက်နာဘဲ မိမိ သဘော အလျောက် အရမ်းပတမ်းဇွတ်ထိုးနေတတ်တဲ့ လက်ဝှေ့ သမားဟာ ပွဲမှာမရှုမလှရဲ့ရတတ်ပြန်တယ်။ တကယ် တော့ ရေကုန်မီးကုန်ကြုံရတော့မယ့် ပွဲကြီးပွဲကေစင်း တွေမှာ အကူလူကောင်းဖို့အရေးကြီးလှပါတယ်။ အကူ လူအဖြစ် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲဝင်မယ့် လက်ဝှေ့သမားရဲ့ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ(သို့) လေ့ကျင့်ရေးမှူး သို့တည်း မဟုတ် အတူတကွ လေ့ကျင့်ဖက် လက်ဝှေ့သမား သည်သာ ဖြစ်သင့်တယ်။

လက်ဝှေ့သမားမဟုတ်သူ လက်ဝှေ့ပွဲ မထိုးဖူးသူ ကို လက်ဝှေ့သမားရဲ့အကူလူအဖြစ် လုံးဝတာဝန်မပေး သင့်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရေပုလင်း၊ ထွေးခံ၊ တောက်၊ ထိုင်ခုံပေးရတဲ့ လက်ထောက်အကူလူနေရာမျိုးကိုတော့

ဘယ်လိုလူကို တာဝန်ပေး ပေး ပေးလိုရပါတယ်... ဟု ဆရာဦးဘညိုမီးက အကူလူနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သင်တန်း၌ ပို့ချလမ်းညွှန်ခဲ့ဖူးပေသည်။

မက်ရှမဲလင်း၏ အကူလူတော်၍ ဂျိုးလူးဝစ် နောက် ကောက်ကျခြင်း။

၁၉၃၆-ခုနှစ် ဇွန်လ (၁၉) ရက် ညက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့ရှိ မေဒီဆင်စကွဲယား ဂါးဒင်းလက်ဇွေရုံတွင် ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဇိတ်တန်းမှ ဖယ်တန်း လက်ဇွေသူရဲကောင်း ဂျာမန်လူမျိုး မက်ရှမဲလင်းနှင့် အမေရိကန်နိုဂရိုး ဂျိုးလူးဝစ်သည် ၃-မိနစ် ၁၂- ချိပ် အဖြစ် စိန်ခေါ်ပွဲအဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျိုးလူးဝစ် သည် ဘယ်ထောက်လက်သီးထိုးပြီးလေတိုင်း ပခုံးအောက် အထိ ဘယ်လက်ကို ချတတ်လေ့ရှိကြောင်း ထိုင်တွင် မေးရိုးသည် ဗလာဖွင့်ဟနေတတ်ကြောင်း ထို့ကြောင့် ဂျိုးလူးဝစ် ဘယ်ထောက်လက်သီးထိုးလွှတ်အပြီးလက်အချ ဌ် မက်ရှမဲလင်းက ညာဖြတ်လက်သီး ပစ်ထွင်းရမည်ဟု ဂျာမန်မက်ရှမဲလင်း၏ လက်ဇွေ နည်းပြဆရာဖြစ်သူ မိုတ်ဂျက်ကောင်က သေသေချာချာ ကစား ညွှန်ပြ ထောက်ပြ၏။ မက်ရှမဲလင်းကလည်း ဆရာကောင်းတပည့် ပီသစွာ တစ်သွေမတိမ်းလိုက်နာလျက် ဂျိုးလူးဝစ်၏ ဟာလွက်ပျော့ကွက် ကို အမိအရထိုးခဲ့လိုက်သည်။

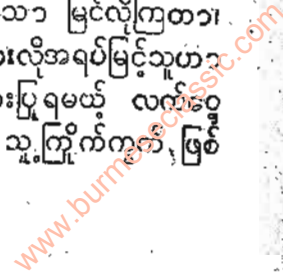
ပထမအချီတွင် လှမောင်ကြီးသည် မှာထားပြောထား သည့်အတိုင်း ထိုးခဲ့၍ အမှတ်ဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသားပင် အနိုင်ရနေသဖြင့် အံ့ဩနေရသည်။ ဒုတိယအချီတွင် လှမောင်ကြီးသည်ပြောသလိုမထိုးပဲ အလဲထိုးရန်အကြံနှင့်

အတင်းစင်သတ်ရာ ပူးကပ်သတ်မှုကို အားပြုလေသော စောထွန်းလှ၏ ဝိုက်လက်သီးချက်ကြောင့် လှမောင်ကြီး ဖင်ထိုင်၍လဲကျရသည်။ သို့သော်ပြန်ထနိုင်၏။ ပြေးထိုး ထိုးရင်း ဒုတိယအချီပြီးသွားသည်။ လှမောင်ကြီး၏ အကူ လူဖြစ်သူ စာရေးသူက တတိယအချီမစမီ သေချာစွာ မှာကြားရပြန်၏။

ခင်ဗျား ပထမအချီမှာ နိုင်တယ်။ ဒုတိယအချီမှာ ရှုံးတယ်။ ဝင်ထိုးလို့ရှုံးရတာ။ တတိယအချီမှာ ပထမအချီ ကလို ထိုးခွာ ထိုးထောက်လက်သီးပဲထိုးရမည်။ အကပ်မခံ နဲ့ ဒါပဲ... ဟုမှာကြားရ၏။ တတိယအချီ၌ လှမောင်ကြီး သည် မှာကြားသည့်အတိုင်း ထိုးသဖြင့် တတိယအချီဝယ် အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ရတော့၏။ စာရေးသူ ပြောသလို ညွှန်း သလိုသာ မထိုးပါပဲ ဇွတ်တရွတ်ဝင်ထိုးပါမူ လှမောင်ကြီး နောက်ကောက်ကျ၍ ရှုံးမည်မှာ သေချာသည်။

ကျွန်တော် ဆုတ်ပြေး ပြေးထိုးနေတော့ ကြောက် သလား၊ ကြောက်သလားလို့ အော်ဟစ်နေသံတွေ ကြား ရတော့ ကျွန်တော်လည်းရှက်တာနဲ့ ဒုတိယအချီမှာ တိုက်စစ် ဆင် ထိုးလိုက်တာ ဆရာဟု ပဲ့အပြီးတွင် လှမောင်ကြီး (၁၄၇) ပေါင်တန်းက စာရေးသူအား ပြောပြသည်။

“ပရိသတ်အကြိုက် မလိုက်ရဘူး၊ ကိုယ့်ထိုးကွက်ထိုးယန် သာ ထိုးရမည်။ ပရိသတ်တိုင်း လိုလိုဟာ အတင်းအဓမ္မ တိုက်စစ်ဆင်ပြီး တရကြမ်း ဖိထိုးတာသာ မြင်လိုကြတာ၊ ခံစစ်ကို အားပြုပြီး ထိုးရမည့် ခင်ဗျားလိုအရပ်မြင့်သူဟာ ကိုယ့်ထက်ပိုတဲ့ တိုက်စစ်ကိုသာ အားပြုရမယ့် လက်ဇွေ သမားကိုဝင်ပူးပြီးတိုက်စစ်ဆင်ထိုးရင် သူ့ကြိုက်ကွက်ဖြစ်

သွားမှာလေး၊ လက်ဝှေ့ထိုးတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်အခြေအနေ အရပ်ရပ်ထုတ်ပြန်ပြီး ထိုးပြိုင်ရတယ်။ ပရိသတ်ရဲ့ လက် ခုတ်အရ မထိုးရသေး ဟု ပြောရ၏။

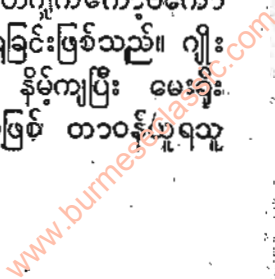
၁၉၀၂ ခုနှစ် အတွင်းက ဖြစ်၏။ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ် လက်ဝှေ့မိုက်လုပ်ပွဲတစ်ရပ် ရန်ကုန်အောင်ဆန်းအားကစား ပြိုင်စဉ်အတွင်းရှိ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲရုံ၌ကျင်းပခဲ့ရာ စာရေးသူ အနေနှင့် အမှတ်ပေးဒိုင် JUDGE အဖြစ် တာဝန်ယူဆောင် ရွက်ပေးနေစဉ်ပွဲစဉ်တစ်ခု၌အပြာထောင်မှ လက်ဝှေ့သမား ကလေးသည် ပထမအချိန်နှင့် ဒုတိယအချိန်အမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ်နိုင်နေ၏။ အပြာထောင်မှ လက်ဝှေ့သမား အား ပထမအချိန်အတွက် (၂၀) မှတ် အနီထောင်မှ လက် ဝှေ့သမားကလေးအား (၁၀)မှတ် ပေးထားခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယအချိန် အပြာ(၂၀)+အနီ(၁၇) မှတ် ပေးထားခဲ့ပါ သည်။ အပြာထောင်မှ လက်ဝှေ့သမားကလေးသည်အရပ် အမောင်းကောင်း၏။ ခံစစ်မှုသတ်နေ၏။ ထိုးကွက်သည် မှန် လှ ၏။ အနီ ထောင် မှ လက်ဝှေ့သမားက ပူးသည်။ ထို့ကြောင့် တိုက်စစ်လိုက်ဆင်နေသည်။

အပြာထောင်မှ အကူလူ (ဟေ့ကောင် ဝင်ပြီးဖိုက်တော့ ဟိုကောင်ခံနေရပြီ ဝင်ဖိုက် ကြားလား) ထိုကောင်းသံကို စာရေးသူထိုင်၍ တာဝန်ယူရသော ဒိုင်အမှတ် (၃) ခုနှင့် နီးနေ၍ ကြားလိုက်ရသည်။ တတိယအချိန် အကူလူ စကားအရ အပြာထောင်မှ လက်ဝှေ့သမားက ဇုတ်ဝင်ထိုး တော့ရာ အနီထောင်မှ လက်ဝှေ့သမား၏ ကြိုက်ကွက်ဝင် သွားပြီး ဝိုက်လက်သီးဖက် မိလိုက်သဖြင့် အပြာထောင်မှ

လက်သီးသမားကလေး နောက်ကောက် ၂.၀ နိုင်ရန် အတွက် တစ်ချိန်ပြီးတစ်ချိန် အကွက်ကောင်းကို ချောင်းနေ လေရာ စတုတ္ထအချိန် အကွက်ဆိုက်လာသဖြင့် ညာဖြတ် တစ်ချက်သွင်းလိုက်ရာဝယ် ဂျိုးလူးဝစ် ဝုန်းခနဲ လဲပြိုသွား သည်။ သို့ရာစ မာခရကြောရေရှိလှသော ဂျိုးလူးဝစ်က ပြန်ထနိုင်ပြီး ဆက်သတ်သည်။ ယင်းသို့နှင့် (၁၂) ချိ အရောက်တွင် ဂျိုးလူးဝစ်၏ ဟာကွက်ပေါ် လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မက်ရှမဲလင်းက ညာဖြတ်တစ်လုံး အာ ကုန် ကျူးသွင်းလိုက်သည်ဝယ် ဂျိုးလူးဝစ်ခမျှာ လဲနေကျသွား တော့သည်။ ကြူးဝိုင်းဒိုင်၏ဖုတ်စဉ်-(၁) မှ (၁၀) ရေတက် မှုအထိ ပြန်မထလာနိုင်သဖြင့် နောက်ကောက်ဖြင့် ရှုံးနိမ့်ရ တော့သည်။

မှတ်ချက်

မှတ်စဉ်(၁)မှ (၁၀) ထိ (၁၀) စက္ကန့် ကြာညောင်း စေရသည်။ ၁၀ စက္ကန့်ထက် မပိုစေရစေ။ (၁၀) စက္ကန့် ရေတက်ပြီးလျှင် နောက်ကောက် (အလဲပွဲ) ဖြစ်မြောက် ပြီဖြစ်သည်။ (၉)စက္ကန့် မှတ်စဉ် (၉) တွင် ဝုန်းခနဲ ပြန် ထနိုင်ပါက နောက်ကောက်မမည်သေးပါပဲ ပွဲမပြီးမြောက် သေး၍ ဆက်လက်ပွဲထိုးခွင့်ရှိသည်။ ထိုမက်ရှမဲလင်းနှင့် ဂျိုးလူးဝစ်၏ပွဲစဉ်ဝယ် မက်ရှမဲလင်း၏ အကူလူ အဖြစ် ဆောင်ရွက်သူ မက်၏နည်းပြဆရာ မိတ်ဂျက်ကေးဗ်ကော် ကောင်း၍သာ မက်ရှမဲလင်း အနိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျိုး လူးဝစ်၏ ဘယ်ဒက်ပန်းအောက်အထိ နိမ့်ကျပြီး မေးခွဲ ဟာနေမှုကို ဂျိုးလူးဝစ်၏ အကူလူအဖြစ် တာဝန်ယူရသူ

SECONDS မမြင်၍ ညံ့နေ၍ ဂျိုးလူးဝစ် ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်....

(ဂျိုးရေ...မက်ရှမဲလင်းဟာ မင်းရဲ့လက်သီးထိတဲ့အခါ ဝိုင်ဝိုင်နေတတ်တယ်ကွ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်မတိမ်းရှောင်တတ်ဖူး။ ဒီတစ်ခါ မက်ရှမဲလင်းကို ဘယ်ညာဆင့် လက်သီးတွေသွင်းစမ်း ဒီအကောင် နောက်ကောက်ကျမှာလွဲဘူး) ဟု ဘလက်ဘမ်းစ်ဂျိုးက အကြံပြုရာ ဂျိုးလူးဝစ်က ဆရာ့စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်လျက် ၁၉၃၈ ခုနှစ် ဇွန်လ (၂၂) ရက်ညကပွဲဝယ် မက်ရှမဲလင်းအား ပထမအချိစတင်လွတ်လျှင်လွတ်ခြင်းဘယ်ညာဆင့်လက်သီးချည်း ပစ်သွင်းလိုက်ရာ ပထမအချိနှင့် မက်ရှမဲလင်း ပထမအချိနှင့် နောက်ကောက်ကျသွားရချေ၏။

နည်းပြဆရာဟူသည် ပြိုင်ပွဲတွင် အနီးသို့ ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း ထောက်၍ပြနိုင်စွမ်းရှိဖို့လိုသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ မြစ်ကြီးနားမြို့တွင် ကျင်းပသည့် အနောက်မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် တပ်မတော် လက်ဝှေ့တိုက်ပွဲတွင်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူသည် ရွှေဘိုခလရ (၄၀) မှ လက်ဝှေ့ကျော် (၅) ဦးကို လေ့ကျင့် သင်ကြား ပို့ချပြီး နည်းပြဆရာအဖြစ်နှင့် လိုက်ပါသွား၏။

စာရေးသူ၏တပည့်ဖြစ်သူ ကယားလူမျိုး လှမောင်ကြီးသည် စောထွန်းလှ (နမခ လက်ရွေးစင်) နှင့် ယှဉ်ရ၏။ စောလှပုသည် ဘယ်ရောညာပါ လက်သီးထိုးအား အလွန်ကောင်းပြီး ပွဲထိုးရည် ဝနေသူ ဖြစ်သဖြင့် လှမောင်ကြီးအား (ခွာထိုး ထောက်လက်သီးသာထိုး လုံးဝအဝင်မခံနဲ့

ဒါပဲလုပ်) ဟု ပထမအချိစတင်မလွတ်မီ သေသေချာချာမှာ ထား၏။

ပြိုင်ပွဲတွင်အမောဖောက်လာလျှင် ခြေကုန်လက်ပန်းဖြစ်ပြီး ပုံပျက်ပန်းပျက်နှင့် တစ်ဖက်သတ်မခံရရေးအတွက် မိမိက တိုက်စစ်ဆင်၍ လိုက်လံထိုးနှက်မှုမျိုးကို မပြုတော့ပါပဲ ဝိုင်းအလယ်တွင်သာ နေရာယူလျက် ပြိုင်ဖက်၏ အလျင်မပြတ်ထိုးနှက်ချက်တွေကို ဟန်မပျက် လွတ်အောင် တိမ်းရှောင် ဖယ်ရှား ပုတ်လွတ်ရင်း လက်သီးထိုးချက်တွေကို ချွေချွေတာတာ ပြန်ထိုးရင်း အမောဖြေသင့်ပါကြောင်း၊ ဖြေ၍ ရနိုင်ပါကြောင်းကို ရေးသား အကြံပြုလိုက်ပါသည်။

၇။ ညာလက်သီးတစ်လုံး (အာနိသင် ၉ ချက်)

ဘောက်စံဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်းလက်ဝှေ့အားကစား မှာ ဖြောင့်ထောက်လက်သီးထိုးချက် T A B ဟာ အတော် တို အရေးပါလှပါတယ်။ အခြေခံ လက်ဝှေ့ထိုးနည်း (၄) မျိုးဖြစ်တဲ့ ဖြောင့်၊ ဖြတ်၊ ငိုက်၊ ပင့်ထို့ အနက် ဖြောင့် ထောက်လက်သီးထိုးချက်ကို လေ့ကျင့်တဲ့နေရာမှာ ပြိုင်ပွဲမှာ ပါ (၇၅) ရာခိုင်နှုန်း တစ်မျှ အသုံးပြုရလေ့ရှိပါသည်။

ဘယ်အဆင့်ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်ငိုက်တန် က လက်ဝှေ့သမား ဖြစ်ဖြစ် ဖြောင့်ထောက်လက်သီး ထိုးမှုကိုသာ ကွမ်းကွမ်း ကျင့်ကျင့် ထိုးတတ်ခဲ့ရင် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲမှာ အနိမ့်ရဖို့ (၇၅) ရာခိုင်နှုန်း သေချာပြီခင်ဗျား။

စနစ်ကျမှ

ပြောရရင် အဲဒီ ဖြောင့်ထောက်လက်သီး ထိုးချက်ဟာ လွန်စွာမှ အရေးပါသလို တန်ဖိုးရှိလှပါတယ်။ ကနေ့ မြန် ပြည်တစ်လွှားမှာ လက်ဝှေ့ထိုး ပြိုင်နေကြလေတဲ့ လူသစ် လက်သစ် လက်ဝှေ့သမားကလေးတွေ ဘယ်ဖြောင့်နှင့် ညာဖြောင့် တစ်လုံးစီ ဆိုးလွတ်ရာမှာ မှန်ကန်ဖို့ များ ကောင်း များမယ်။ သို့ပေမယ့် ဘယ်နှင့်ညာပူးပေါင်း ထိုး လွတ်လိုက်တဲ့ ဘယ်/ညာ ဖြောင့်ထောက် လက်သီးထိုးချက် (ဝမ်း-တူး)ထိုးရာမှာ မှန်မှန်ကန်ကန် ဝိသေသကျ နှစ်လုံး

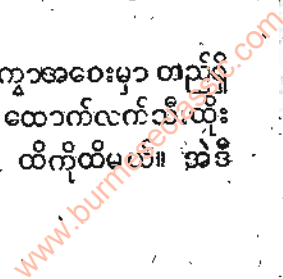
စလုံး ပြိုင်ဖက်ခွဲမျက်နှာ (သို့မဟုတ်) မေးဖျားကို ထိဖို့က သိပ်နည်းကျကျ စနစ်တကျ ထိုးတတ်ပါမှ ထိနိုင်မယ်။ (ဝမ်း-တူး) ထိုးလိုက်တိုင်း ဝမ်းရောတူးရော နှစ်လုံးစလုံး ထိဘယ် ဖို့ ထင်ရပေမယ့် မထိကြတာက များတာကို ကျွန်တော့်လက်ဝှေ့အတွေ့အကြုံအရ (လက်ဝှေ့အရ) သိ နေခဲ့တာ ကြာလှပါပြီ။ အနာဂတ် မြန်မာပြည် တွက်ရော ကနေပစ္စုပ္ပန်မြန်မာပြည်ဂုဏ်ကို လက်ဝှေ့နဲ့မြှင့်တင်ပေးကြ မယ့် တက်သစ်စလူငယ်လူရွယ်ကလေးတွေကို တတ်စေချင် လွန်းလို့ ကောင်းမြတ်သော စေတနာစေတသိက်နဲ့ အသေး စိတ် တင်ပြဖို့ လိုပါတယ်ခင်ဗျား။

ညာသန်လက်ဝှေ့သမားလေးတွေရဲ့ ကိုယ်ဟန် အနေ အသား သဘောတရားအရ ဘယ်လက်နဲ့ ဘယ်ခြေကို ရွှေ့ သို့ထုတ်ပြီး ခင်းထားရမိ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်သန် SOUTH PAW ဆိုခဲ့ရင်တော့ ညာလက်နဲ့ ညာခြေကို ရွှေ့သို့ ထုတ်ပြီး ခင်းထားရပါတယ်။

ဘယ်ခြေနဲ့ ဘယ်လက်ကို ရွှေ့သို့ထုတ်ပြီး ခင်းတာနဲ့ ဘယ်ပြိုင်နက် ဘယ်ခြေပခုံးနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဘယ်လက်ဟာ ထိုးဖက်နဲ့ ပိုပြီးနိုးသွားရပါပြီ။

အဲလိုပါပဲ၊ ညာခြေနဲ့ညာလက်ကို ရွှေ့သို့ထုတ်ပြီးခင်း တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ညာခြေ ညာပခုံး လက်ဟာ ထိုးတက်နဲ့ ပိုပြီးနိုးသွားရပါပြီ။

အဲဒီတော့ မိမိနဲ့လက်တစ်ကမ်းအကွာအဝေးမှာ တည်ရှိ နေလေတဲ့ ထိုးဖက်ကို ဘယ်ဖြောင့် ထောက်လက်သီးထိုး လွတ်ရင် မျက်နှာကိုတိုက်ခိုက်ထိမယ်။ ထိကိုထိမယ်။ အဲဒီ

အတိုင်း မရွေးပဲနေပြီး ညာဖြောင့် ထောက်လက်သီး ထိုးရင် ညာခြေနှင့် ညာပခုံးအကူအညီမပါခဲ့ရင် လုံးဝ (လုံးဝ) ဖထိဘူး ရပ်တည်နေတဲ့ထိုးဖက်ငဲ့မျက်နှာကိုင်ဖို့ တစ်ထွာခန့်လို့ နေမယ်။ (မထိမမိပဲ တစ်ထွာမျှလိုမယ်)။

သတိပြုရန်

ဝမ်းတူးကို ထိုးတဲ့အခါ နှစ်လုံးစလုံး ထိရလေအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတော့ သတိပြုရမှာက -

- (က) ညာပခုံးကို ဘယ်ပခုံးအနေအထားထက် ကျော်လွန်သွားသည်အထိ (လှည့်) လိုက်ရမယ်။
- (ခ) ညာပခုံးလှည့်သလို ညာခြေထောက်ကို ပုံမှန်အနေအထားထက် ပိုပြီး ထောင်လိုက်ရမယ် (ညာခြေ အတွင်းသို့ လှည့်ထောင်ရမယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်)
- (ဂ) ယင်း(က) နှင့် (ခ) အချက်ပါ ညာပခုံးလှည့်၊ ညာခြေထောက်ထောင်မှုမလုပ်ရင် ဝမ်းတူး ထိုးရာမှာ နှစ်လုံးစလုံးမထိဘူး။ (ထိတယ်လို့ ထင်သာ ထင်မယ် တကယ် မထိဘူး)။

ခုလို ရေးပြရတာ အားမရပါဘူး။ လက်တွေ့နည်းပြ ဆရာတို့ကလက်တွေ့သေသေချာချာပြကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အခြေခံ (၇) ချက်

ဘယ်ဖြောင့်ထောက်လက်သီး (ဝမ်း) တစ်ချက်ထိုးလွှတ်တဲ့အခါမှာ လုပ်ရမယ့်လုပ်ဆောင်ချက် (၇) ချက် ရှိပါ

တယ်။ အဲဒီ(၇)ချက်ကတော့ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်...။

- ၁။ ဘယ်ဖြောင့်ထောက်လက်သီးထိုးရင် လက်မောင်းလက်ဖျံကို ဘယ်ပခုံးနဲ့ တစ်ပြေးတစ်ညီတည်း အနေအထားအရ ထိုးလွှတ်လိုက်ရမည်။ (ဘယ်ပခုံးထက် မနိမ့်ရ-မမြင့်ရ)။
- ၂။ ဘယ်လက်သီးဆုပ်ကို မှောက်ပြီးထိုးရမယ်။ (အနှာခံ လက်သီး အရိုးစုကအပေါ်က ဖြစ်နေရပါမည်)
- ၃။ ဘယ်လက်သီး ထိုးလွှတ်ရာကိုသာ မျက်စိကကြည့်ရမယ်။
- ၄။ မေးဖျားကို ဘယ်ပခုံးနဲ့ ကာထားရမယ်။
- ၅။ ညာမေးဖျားကို ညာလက်နဲ့ကာကွယ်ထားရမယ်။ (ညာလက်ကို ၉၀ ဒီဂရီ ထောင်ထားပါ)။
- ၆။ ဘယ်ဖြောင့်ထောက်လက်သီးထိုးလွှတ်လျှင် ခါးကို မသိမသာ ရွှေ့သို့ညွတ်လိုက်ပါ။ (ပို၍ထိရောက်မယ်)။
- ၇။ ညာလက်သီး ထိုးလွှတ်ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ပထမထားတဲ့ တည်နေရာကိုသာ ပြန်သွားပါ။ ညာဖြောင့် ထောက်လက်သီးထိုးရင်...။ ဘယ်ဖြောင့် ထောက်လက်သီးတစ်လုံး ထိုးလိုက်ခြင်းရဲ့လုပ်ဆောင်မှု (၇)ချက်အတိုင်း ကျင့်ဆောင်ရမယ့်အပြင် အောက်ပါ (၂) ချက်ကိုပါ ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၈။ (၈) အချက်...ညာပခုံးရွှေထို့ ရောက်သည်အထိ လှည့်။

၉။ (၉) အချက်...ညာခြေထောက်အတွင်းသို့ လှည့် ထောင်ရမည်။

အဲဒီတော့ညာဖြောင့် ထောက်လက်သီးထိုးရင် အာနိ သင် (၉)ချက်နဲ့ ညီရပါမယ်။

(၁) ဘယ်ဖြောင့် ထောက်လက်သီး တစ်လုံးထိုးလွှတ် ရင် လုပ်ဆောင်ချက် (၇)ရက်နဲ့ ညီရပါမယ်။

(၂) ညာဖြောင့် ထောက်လက်သီး တစ်လုံးထိုးလွှတ် ရင် လုပ်ဆောင်ချက် (၉)ချက်နဲ့ ညီရပါမယ်။

ယင်းအချက်အလက်နဲ့အညီ ထိုးပါမှ ဝမ်းတူးလက်သီး

(၂)လုံးပြုထိုးချက်ဟာ ငြိမ်ပက်ရုံ မေးခိုးကို ထိမှာ ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါတယ်ဗျား...။

၈။ လက်ဝှေ့သမားနှင့် အားမာန်

ရည်ရွယ်ချက်နှင့်အားမာန်။

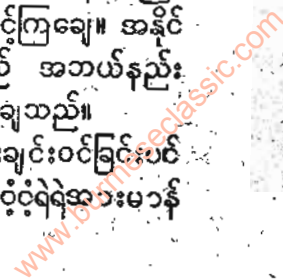
အနိုင်မခံအခွင့်မပေးလိုသည့် အားမာန်။

ကိုယ်ပြည့်နယ်တိုင်း အောင်နိုင်ရေးအတွက် အနိုင်မရ ရအောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားသည့်အားမာန်။

ကိုယ်တိုင်းပြည်အတွက် မတူနဲ့မဆုတ်စတမ်း ပြည်ပ လက်ဝှေ့သမားကို အနိုင်မရရအောင် လက်ဝှေ့သမားတို့၏ အသွေးကွန်ဒိုမိုဘ် တကယ်လက်ဝှေ့သမား ကောင်းတို့၏ အသွေးကွန်ဒိုမိုဘ် သိမ့်နှုတ်ထားသကဲ့သို့ ထာဝရ တည်ရှိ နေဖို့ဖြစ်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အားမာန်မရှိသော လက်ဝှေ့သမား သည် သက်ခွင့်ပိုင်းပုံသွယ် တစ်ဖက်ပိုင်ဖက်အား အလဲပွဲဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဒီပိုပွဲရပ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလက်မြောက် အဖူးပေးရုံဖြစ်စေ၊ အမှတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ရှုံးနိမ့်သည်ကို လုံးဝ မစိုးရိမ်ကြပဲ နေကပ်ကြသည်။ ရှုံးမည်ကို မစိုးရိမ်သည့် လက်ဝှေ့သမားတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ ပင်ပန်းတကြီး စွမ်းစွမ်းတခံ အားကုန်ခွန်စိုက် မလေ့ကျင့်ကြချေ။ အနိုင် မခံ အခွင့်မပေးလိုသည့် အားမာန်ဟူသည် အဘယ်နည်း ဟု မေးရမည့်လက်ဝှေ့သမားတို့ပင် ဖြစ်ချေသည်။

လက်ဝှေ့ထို ပွဲပွဲကူသည် လက်သီး စီးချင်းဝင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုလက်သီးချင်းတိုက်ပွဲတွင် ဝင်ရဲရဲအားမာန်

မိမိ ငွေပဲကြီးစွာဖြင့် အနိုင်မခံအရှုံးမပေး စိတ်ဓာတ်နှင့် တူညီပိုင်သောလက်ဝှေ့သမားများသည် သာမန်လက်ဝှေ့ သမားမဟုတ်ကြပေ။

လက်သီးတိုက်ပွဲ၌ “ကြွေတစ်လက်ကြက်တစ်ခုန့်” ဆို ထက်၌ မမျှော်လင့်ပဲထိမှန်သော လက်သီးချက်ကြောင့် အလဲသိုးခြမ်း ခံရချင်ခံရပေမည်။ အလျော့တော့ တစ်ချက် တစ်ကွက်ကလေးမျှ မပေးသည်လက်ဝှေ့သမားမျိုး (သို့) တစ်ဖက်ပိုင်ဖက် လက်ရည်သားကနေ၍ တစ်ဖက်စီးနင်း အထိုးခံနေရလင့်ကစား ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က လုံးဝဥဆံ့ လက်ခံခြောက်အရှုံးမပေးပဲ ကြံကြံခံကာ တန်ပြန်သိုးသတ် ရသော လက်ဝှေ့သမားမျိုးသည် သာမန်လက်ဝှေ့သမား မျိုး မဟုတ်ကြချေ။

ထိုနည်းတူ ကိုယ်ပြည်နယ် ကိုယ်တိုင်းကို ကိုယ်စားပြု ၍ ထို ပြိုင်ရသည့် လက်ရွေးစင် လက်ဝှေ့သမားသည် ကိုယ် ပြည်နယ် ကို မှီ ခိုအောင်နိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်၍လက်သီး ပြိုင်ပွဲသို့ ဝင်လာသော လက်ဝှေ့သမားမျိုးသည် တန်ဖိုး ရှိ၍ ထူးခြားရင့်ကျက်သည့် အမာခံလက်ဝှေ့သမားကောင်း တို့ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ရည်မှန်း ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိသော လက်ဝှေ့သမား တို့သည် လက်သီးချင်းတိုက်ပွဲတွင် ဘယ်သောအခါမျှ အရှုံး ပေး အသံလဲလေ့မရှိကြပေ။

ထို့ထက် တန်ဖိုးကြီး၍ ရည်ရွယ်ချက် ဖြင့်မားသော လက်ဝှေ့သမားမျိုးသည်ကား တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်စားပြုရန် ရွေးချယ်ထားသည့် (မြန်မာ့လက်ရွေးစင်) လက်ဝှေ့သမား တို့ပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် ပြည်ပလက်ဝှေ့သမားတို့နှင့်

ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ကြရာဝယ် ကိုယ်တိုင်းပြည်အတွက် မရွံ့ မတုန်စတမ်း ပြည်ပ လက်ဝှေ့သမားက အနိုင်မရ ရအောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစား၍ ထိုးပြိုင်သည့် အားမာန် ပိုင်ရှင် တကယ်လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်းပြိုင် အနိုင်ယူရသည့် လက်ဝှေ့အားကစားတွင် မြန်မာနိုင်ငံ ၎င်း ၎င်း သား အားကစားကျော်တို့သည် အသည်းကြီး ငဲ့ကြီးပါက မျှော် ချက် ပြည်ဝလာနိုင်စရာရှိကြောင်း ပါရှိသည်။

တကယ်လုပ် အဟုတ်ဖြစ်ပါသည်။

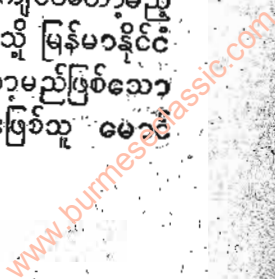
လိုရင်းရေးရသော် မြန်မာလက်ဝှေ့ အားကစားကဏ္ဍ တွင် လှုပ်ရှားနေကြသော လက်ဝှေ့သမားတို့သည် “ငါသည်ငါတိုင်းပြည်အတွင်း လေကုင့်နေသည်- ငါသည် ငါတိုင်းပြည်အတွက် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။” ဟူသော ရည်မှန်းချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် လေကုင့်ထိုးပြိုင် ကြစေလိုပါကြောင်း....။

၉။ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ

မောင်သန်းရင်... မင်း ကိုလင် နှိုမှာ ကျင်းပတော့
 မည့် သုံးနိုင်လက်ဝှေ့ဗိုလ်လူပွဲအတွက် ရွေးချယ်လိုက်တယ်
 ဆိုတော့ဆို ဆရာတို့ သိကြလို့ ငမ်းသာလို့ဆင်း ရက်ယူလို့
 မဆုံး ဖြစ်နေကြတယ်။ မင်းဟာ စီအိုင်ဒီ အင်းစိန်မြို့မှာ
 ပြုလုပ်တဲ့ လူရွေးပွဲမှာ အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူ သုံးယောက်
 စလုံးကို နောက်ကောက်နဲ့အပြတ် အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့တယ် ဆို
 တာကိုလဲပဲ ဆရာတို့ သိထားတယ်။ ဒီအင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေ
 ရဲ့ စနိုက်ဟာ သူတို့အင်္ဂလိပ်လူမျိုးကိုသာပဲ အထင်အမြင်
 ကြီးတဲ့ လူမျိုးပါ။ အဲ...မောင်သန်း ရင်က လုံးဝနာလန်
 မထူနိုင်အောင် စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်ပြနိုင်ခဲ့လို့သာ ထူးထူး
 ခြားခြား ထိုးဖောက်ပြီး အရွေးခံခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ဆရာ
 တို့ မြင်ပါတယ်။ ဆရာ အထူး မှူးကြားလံတာကတော့
 သိဟိုဠ်နိုင်ငံ၊ ကိုလင် နှိုရဲ့ လက်ဝှေ့ပွဲကြည့် ပရိသတ်
 တာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ။ အင်္ဂလိပ်ကလေးကပြားနဲ့ ကလေး
 လူမျိုးတွေဖြစ်တယ်။ လက်ဝှေ့ပွဲကြိုးကို ကမကထကြိုးကြပ်
 လုပ်ဆောင်ကြမယ့်ပုဂ္ဂိုလ် ဝေဟာ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေ
 ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မင်းယှဉ်ပြိုင်ရမယ့် သိဟိုဠ်နိုင်ငံနဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံ
 က လက်ဝှေ့သမားတွေဟာလဲပဲ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေ
 ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေရဲ့
 ရွှေမှောက်မှာ ဗမာ့သွေး၊ ဗမာ့သတ္တိ စွမ်းပကားကို

ရဲ့တောက်ပြခဲ့စမ်းပါ။ မင်းဟာ ဗမာတစ်ယောက်ပါ။
 ပြီးတော့မင်းဟာ အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းသား
 ဟောင်း တစ်ယောက်လဲ ဖြစ်တယ်။ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို
 ရွှေတန်းတင်ပြီး အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ လက်သီးသမားတွေ
 ကို အနိုင်မရ ရအောင် အခွမ်းကုန်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပါလို့ ဆရာ
 မှာလိုတယ်။ တို့တိုင်းရင်းသားအားလုံးကို ကျွန်အဖြစ်နဲ့
 ထားရှိတဲ့ ကိုလိန်နယ်ချဲ့အရင်းရှင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေဟာ
 တို့တစ်တွေကိုနေရာတကာမှာ ချိုးနှိမ်ထားခဲ့ကြတယ်။ တို့
 မြန်မာတိုင်းရင်းသားအပေါင်းရဲ့စွမ်းရည်၊ သတ္တိ၊ ဗျတ္တိ ကိုလဲ
 အထင်အမြင်သေးခဲ့ကြတယ်။ တို့တစ်တွေရဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိ
 စွမ်းပကားကို ချိုးနှိမ်ထားခဲ့ကြပြန်တယ်။ အဲဒါဟာ တို့
 နိုင်ငံကို ကျွန်သက်ရှည်အောင် လုပ်တဲ့အကြံပဲ။ ထားပါ
 တော့။ မောင်သန်းဟာ လက်ဝှေ့ ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှာ
 အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ လက်ဝှေ့သမားနဲ့ တစ်ယောက်ချင်း
 လက်သီးစီးချင်းယှဉ်ပြိုင်ရတော့မယ်။ အဲဒီပွဲမှာ မင်းဟာ
 တို့မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ကိုယ်စား ဗမာ့သွေးဗမာ့သတ္တိ
 ဗမာ့ဇာတိမာန်ကို အင်္ဂလိပ်တွေ ကျောင်းမှန်းကန်နေ သိ
 သွားရလအောင် မင်းရဲ့သွေးနဲ့ချွေးနဲ့ လဲပြီး ပြခဲ့စမ်းပါ
 လို့ ဆရာမှာကြားလိုက်ပါတယ်။

မန္တလေးမြို့ တရုတ်တန်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ဗဟိုအမျိုး
 သား အထက်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဖြစ်သူ
 ဦးရာဇတ်သည် သိဟိုဠ်နိုင်ငံ၊ ကိုလင် နှိုတွင် ကျင်ပတော့မည့်
 သုံးနိုင် ပုလိပ် ရဲတပ်ဖွဲ့ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လူပွဲသို့ မြန်မာနိုင်ငံ
 ပုလိပ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်ရတော့မည်ဖြစ်သော
 ဗဟိုအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းသားဖြစ်သူ မောင်

သန်းရင်အား အစည်းအဝေးခန်းမကြီးအတွင်းရှိ ဆရာ-
ဆရာမများ၏ ရွှေမောက်၌ အထက်ပါအတိုင်း မျိုးချစ်
စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လုကာ ဗမာ့သွေး၊ ဗမာ့
သတ္တိ၊ ဗမာ့ဇာတိမာန်ကို ရဲရဲတောက်ပြခဲရန် ခေါ်ယူ
မှာကြားခဲ့၏။

ပင်ရင်းခံ အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်ရှိနေသော လက်ဝှေ့
ကျော်မောင်သန်းရင်က ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးရာဇတ်
နှင့်တကွ ကျောင်းဆရာ-ဆရာမများ၏ ရွှေတွင် ယခင်
ကျောင်းနေခဲ့စဉ် ကျောင်းသားကလေး တစ်ယောက်၏
ကျင့်စဉ်အတိုင်းရှိကျိုးစွာသောဟန်အမူအရာနှင့် မတ်တတ်
ရစ်လိုက်ကာ သူ့ရင်တွင်းရှိ ရည်ရွယ်ချက်များကို တိုတို
တုတ်တုတ် တင်မြဲသည်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနဲ့တကွ ဆရာဆရာမများကို ရှိ
သေလေးစား လက်အုပ်ချီကန်တော့ရင်း တပည့်ရှိ ရည်
ရွယ်ချက်နဲ့ ခံယူချက်ကို တင်ပြခွင့်ပြုပါခင်ဗျား။ ဆရာကြီး
အားပေးလမ်းညွှန်လုပ်ဆောင်စေတဲ့အတိုင်းတပည့်တစ်ယောက်
မတိမ်း လိုက်နာ လုပ်ဆောင်သွားပါမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့ပါ
တယ်ခင်ဗျား...။

တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ပင်
ပေးရပေးရ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ လက်ဝှေ့သမားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်
အနိုင်လုကြတဲ့အခါမှာ နောက်စာရင်းမမှ ဆက်မပေးပဲ
ရဲရဲဝံ့ယဉ်ပြိုင်ခဲ့ပါမယ်ဆရာကြီး၊ မျက်နှာဖြူရဲ့သွေးမြေခရ
ပါစေမယ်။ ဆရာကြီးမှာကြားတဲ့အတိုင်းမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်
ကို ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး စိတ်ဓာတ်နဲ့

ချန်ပီယံမဖြစ်ဖြစ်အောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး ထိုးပြိုင်
ခဲ့ပါမယ်ခင်ဗျား...။

မန္တလေး ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့မှ ဆာဂျင် မောင်သန်းရင်က
ယင်းသို့ သူ့ချည်ရွယ်ချက်နဲ့ ခံယူချက်တင်ပြပြီး လျှောက်
ကျောင်းအားကစား ရန်ပုံငွေထပ်မှ ရှုပီးငွေ ၁၀၀၀ ကျပ်ကို
မောင်သန်းရင်အား လိုအပ်သမျှ သုံးစွဲနိုင်ရန် အတက်
ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးရာဇတ်က ထောက်ပံ့လိုက်သည်။

x x x

အောက်မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့တွင် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာ
ဖြူ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာတို့သည် ဘောက်စ်ဆင်ခေါ် အ
နောက်တိုင်း လက်ဝှေ့အားကစားနည်းပညာရပ်ကို ၁၉၅၂
ခုနှစ်ကတည်းက အစပြုလျက် သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးနေ
ကြောင်းနှင့် မြန်မာလူမျိုးဆိုခဲ့လျှင် လက်ဝှေ့ပညာကို လုံးစ
ဆင်ကြာ လေ့ကျင့်ခွင့် မပေးကြကြောင်းကို မန္တလေး ဗဟို
အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းမှ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး
ဖြစ်သူ ဦးရာဇတ်က သိထားသည်။

ဦးရာဇတ်အနေနှင့် မြန်မာလူငယ် လူရွယ်များကို
အတိုက်အခိုက် အထိုးအသတ် ကိုယ်ခံပညာကို တတ်စေချင်
သည့် ဆန္ဒရှိနေ၏။ ထိုသည်ကြောင့် ၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ
နိုင်ငံ၊ ဘုံဘေမြို့မှ လက်ဝှေ့နည်းပြ တစ်ဦးအား ငှားရမ်း
လိုက်သည်။ လစဉ်လစာနှင့်ဖြစ်သည့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ
၏ အမည်မှာ (ဘီလ်ဖစ်ရှား) ဖြစ်သည်။

မန္တလေးမြို့သို့ ဘီလ်ဖစ်ရှားရောက်ရှိလာသည်နှင့် တစ်
ပြိုင်နက် ဆရာကြီးဦးရာဇတ်က နေရာချထားပေးပြီးနောက်

www.burmeseclassic.com

မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ လက်ဝှေ့ဝါသနာပါသူ ကျောင်းသား၊ အပုပ်သား၊ ပုလဲပိတ်ပိတ်ဝင် အားလုံးအား အခမဲ့ သင်ကြားပေးလေသည်။

၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးဗဟိုအမျိုးသားအထက်တန်း ကျောင်းမှ ချစ်အုန်း၊ သန်းရင်၊ ဇောဘောတို့ သုံးဦးသည် အခြားခြားသော လက်ဝှေ့သမားများထက် ၎င်းတို့ ပိုမိုထူးချွန်သော လက်ဝှေ့ချန်ပီယံအဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာ တော့သည်။

ထိုစဉ်ကာလတွင် မန္တလေးမြို့ ပုလဲပိတ်ပိတ်ကျောင်းမှ အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့နည်းပြ ဆရာကလည်း ပုလဲပိတ်ပိတ်ဝှေ့ သမားများအားသင်ကြား ပြသလေကွင့်ပေလက် နှင့်အညီ။ ပုလဲပိတ်ပိတ်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲများကို မန္တလေး မြို့ပုလဲပိတ်ပိတ်ကျောင်း၌ ကျင်းပပေးလျက် ရှိပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ပုလဲပိတ်ပိတ်များက ဦးစီး၍ ကျင်းပခဲ့သည့် မန္တလေး ပုလဲပိတ်ပိတ်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲသို့ ဗဟိုအမျိုးသားကျောင်းမှ ချစ်အုန်း၊ သန်းရင်၊ စောဘောတို့ (၃)ဦးအား အင်္ဂလိပ်မုက်နှင်းဖြူလက်ဝှေ့ချန်ပီယံထို့နှင့် အထူးချိန်းပွဲအဖြစ် ပွဲတိုက်ပေးရန် ဆရာကြီး ဦးရာဇတ် ကိုယ်တိုင်က စီစဉ်ခဲ့၏။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ၏ စီစဉ်ချက်သည် အထင်ရှား၏။ အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရလက် ဝှေ့ချန်ပီယံ(၃)ဦးနှင့် “ချိန်းပွဲ” အဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လူကြ ရန် သေချာသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆရာကြီး ဦးရာ ဇတ်က ဗဟိုအမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်း၊ ဆရာ ဆရာမများ အားလုံး ကျောင်းသူ-ကျောင်းသားများ အားလုံးသည် ၁၉၃၇ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ (၁၀) ရက်ညတွင် အင်္ဂလိပ်မုက်နှင်းဖြူ ပုလဲပိတ်ပိတ်ဝှေ့ချန်ပီယံ(၃) ဦးနှင့် စိန်

ခေါ်ပွဲအဖြစ် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်တော့သည်။ မန္တလေးမြို့ ဗဟို အမျိုးသားကျောင်းသား မောင်ချစ်အုန်း၊ မောင်သန်း ရင်၊ မောင်စောဘောတို့အား ဝိုင်းဝန်းအားပေးကြ ရန်အတွက် မဖြစ်မနေ သွားရောက်ကြည့်ရှုကြရမည်။

ပုံ... ရာဇတ်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဟု ဆိုင်းထိုးကာ ကျောင်းတွင် အမိန့်စာတစ်စောင်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ဆရာကြီး၏အမိန့်အတိုင်း ဆရာ-ဆရာမများ၊ ကျောင်း သူ-ကျောင်းသားများသည် ကျောင်းဝတ်စုံများကို ဝတ် ဆင်ကြလျက် တက်တက်ကြွကြွ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ လက်ဝှေ့ ပွဲသို့ သွားရောက်အားပေးကြ၏။

“တို့ဗမာက...တို့ဗမာက...ဗမာဟေ့...ဗမာ...ဗမာသွေး ကို ပြလိုက်စမ်း” အားပေးသံကြီးသည် မန္တလေးပုလဲပိတ် ဆင်ကျောင်းကြီး လဲပြိုမတတ် ဟိန်းဟည်း၍ သွားချေ သည်။

တို့ဗမာလက်သီးသမားသုံးဦးစလုံးသည် အင်္ဂလိပ်ဂေါ် ရာ လက်ဝှေ့ကျော်သံ ဦးစလုံးအား အလဲအကွဲ အပြတ်ထိုး ကာ အနိုင်လဲနိုင်ခဲ့သဖြင့် မန္တလေးမြို့တစ်မြို့လုံး အိမ်မရ လေအောင်ပင် ပျော်ကြမြူးကြ ကြကုန်ကြရသည့် ည။

နောက်ဘစ်ရက်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဦးရာဇတ်က ဆရာ ဆရာမ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားအပေါင်းအားကြေညာ ချက် တစ်ခုကို ထုတ်လိုက်လေသည်။

လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းအတွင်းမှ အင်္ဂလိပ်နှင့် မြန်မာ စီး ချင်းယှဉ် လက်သီးတိုက်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်ကို တို့ဗမာက အနိုင်ရ အောင်ပွဲခံသည့် အထိမ်းအမှတ်နေ့ဟု ခေါင်းစဉ်

တပ်လျက် ဗဟိုအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းကြီးအား
ကျောင်းတစ်ခုကပ်ပတ်ပေးလျက်တော့၏။

ထိုနေ့သည် (၁၀-၁၁-၁၉၃၇) ရက်နေ့တည်း။

x x x

၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁) ရက်နေ့တွင် မြန်မာပုလိပ်
လက်တွေ့ခေါင်းဆောင် နှစ် ဦး နှင့် လက်တွေ့သမား (၉)
ယောက်တို့သည် သီဟိုဠ်နိုင်ငံ၊ ကိုလံဘိုမြို့သို့ ရောက်ရှိ
သွားသည်။

ခေါင်းဆောင်မှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မစ္စတာဟယ်ရီ
ဘုတ်(ခ) (ဒီပိုင်အက်စ်ပီ)၊ ဒုတိယခေါင်းဆောင်က မစ္စတာ
ချာလီ(အိုင်ပီ) ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့သမား(၉) ဦး ၏
အမည်များမှာ သန်းရင် (မန္တလေးတိုင်း ပုလိပ်ဆပ်
ကျောင်း)၊ ဟံသာဝတီစိုးမြင့် (စီအိုဒီ အင်းစိန်ပုလိပ်)၊
မစ္စတာမိတာတန်၊ မစ္စတာဂျိုးဇက်၊ မစ္စတာရီသောမဆင်၊
မစ္စတာဆင်း၊ ၎င်းတို့(၇)ဦး စလုံးသည် ရန်ကုန်ပုလိပ်
တပ်ဖွဲ့မှ ဖြစ်သည်။

မြန်မာတို့ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းလှသည်မှာ ကိုလိုနီခေတ်
“ မိုလ် ” ခေတ်ဝယ် မြန်မာလက်တွေ့ကျော်(၂) ဦးက
ထိုးဖောက်ကာ မြန်မာပုလိပ်လက်ရွေးစင်အဖြစ် ရွေးချယ်
ခံရခြင်းသည်ပင် ဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်ရမည့်ရက်သို့ ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။

(၁၀-၇-၃၉) ရက်သည် ကွာတားဖိုင်နယ်ရက်ဖြစ်ပြီး

(၁၁ - ၇ -၃၉) ရက်သည် ဆီမီးဖိုင်နယ်ပွဲ ဖြစ်၏။

(၁၂-၇-၃၉) ရက်သည် နားရက်ဖြစ်သည်။

ဖိုင်နယ်ဖိုလ်လုပွဲရက်ညသည်ကား (၁၃-၇-၃၉) ရက်
ဖြစ်တော့သည်။

ထို့ဗမာအဖွဲ့အစည်းအရုံးကို တိတ်တဆိတ်ဝင်ထားသော
ဟံသာဝတီစိုးမြင့် ခေါ် သခင်စိုးမြင့် သည် သူ့ထက်အထက်
ငယ်သူ သန်းရင်အား ရှစ်အောင်စရုံ လက်တွေ့အိတ်ကို
အဝတ်အစားလဲခန်းတွင် စွပ်ပေးရင်း “ သန်းရင်-တို့ဗမာ
သွေးကို အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတွေကိုပြုဖို့ အချိန်ရောက်
လာပြီ၊ ထို့ဗမာတွေရဲ့ သတ္တိသွေးဟာ ရဲသက္က ” ဆိုတာကို
ရဲရဲကြီး ပြလိုက်စမ်းကွာ။ မင်းရဲလူကို မင်းတာဝန်ယူ
အနိုင်မရ ရအောင် သတ်ပါ။ ငါ့လူကို ငါတာဝန်ယူတယ်။
ငါနောက်ကောက်ထိုးချပြီး အနိုင်ယူပြမယ်။ ကိုင်း... ဗမာ့
ဇာတိသွေးဇာတိမာန်ကို ရဲရဲတောက်ပြလိုက်စမ်း ဗမာကွ-
ဗမာ။

“ ဗမာကွ- ဗမာဟေ့ ” ဘယ်တော့မှ မရှုံးစေရဘူး။
ကျုပ် အသက်နဲ့လဲပြီး အမျိုးဂုဏ်ကို မြင့်မယ် ခါပဲ-။
အနီးသို့ သန်းရပ်သည် လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး
လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းဆီသို့ အဝတ်အစားလဲခန်းမှ လျင်မြန်
ပေါ့ပါးစွာ ထွက်ခွာသွားသည်။

ကိုလံဘိုမြို့ရှိ အဲဒီ ဘတ် အား ကစား ပြိုင် ပွဲ ရဲ့ ကြီး
တွင်းတွင် ရွှေ့လာပရိသတ် သုံးသောင်းကျော်ကျော်သည်
ဖိုင်နယ် ည ခွဲ ယဉ် ပြိုင် အနိုင် လူ ကြ လေ မယ် ထိပ်သီး
လက်သီးကျော် (၂၀) ဦး တို့၏ လက်သီးစွမ်းပကားကို
အကဲခတ်ရန် ရောက်ရှိနေကြလေသည်။

ရွှေ့လာပရိသတ် ၃၀၀၀၀ ကျော်၏ အလယ်ဗဟိုဝယ်
ပေ (၂၀) ပတ်လည်ရှိ လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းကြီးကို စူးရှသော

www.burmeseclassic.com

မိးပောင်းကြီးများ ထိုးထားသည်။ လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်း၏ ရွေးစားတန်း လေးဘက်လေးတန်းမှာ အဖိုးထိုက်တန်လှသည့် ထိုင်ခုံကြီးများတွင် ရဲမင်းကြီး ပီဘီဘန်း (စ) နှင့် တကွ မျက်နှာပူအရာရှိများ၊ အရာရှိကတော်နှင့် သားသမီးများ နေရာယူလျက် ရှိ၏။ သူတို့ခြေရင်းတွင် ခင်းထားသော အဖို တန် ကော်ဇောကြီးများသည် ခုံထည်လှလေသည်။ နိုင်ငံရှိ ကြည့်လိုက်ပါသော် လွန်စွာမှ ခုံထည်သပ်ရပ်စွာ အဆင့်မြင့်လှသော သုံး နိုင်ငံ လက်တွေ့ဗိုလ်လှပွဲကြီး ဖြစ်ပါ တော့သည်။

ဆုဖလားကြီးသည် လက်တွေ့ကျူရီအဖွဲ့စားပွဲရည်ကြီး၏ အနီးမှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် အင်အရီစဉ်ထား၏။

မြန်မာနိုင်ငံပုလိပ်တပ်ဖွဲ့မှ လက်တွေ့ကျော် လက်ရွေးစင် (၉)ယောက် ပြိုင်ပွဲဝင်ကြသည့်အနက် (၂)ယောက်တည်း သာ နောက်ဆုံးဗိုလ်လှပွဲသို့ တက်လာ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက် မှာတို့ဗမာသန်းရင်နှင့်ဟံသာဝတီစို့ ငြင့်ငြင်ဖြင့်ထော့သည်။ သန်းရင်သည် ပထမညက (ဂျိမ်း)အား လည်းကောင်း၊ ဒုတိယညတွင် (ပရီမာဒဆား)အားလည်းကောင်း အလဲအကွဲ နှင့် ဒိုင်ပွဲရပ်ဖြင့်အနိုင်ယူပြီး ဖိုင်နယ် ပွဲစဉ်သို့ တက် လာ၏။ ဖိုင်နယ်ညတွင် သန်းရင်နှင့် ဖလိုင်းဝတ် တန်းချန်ပီယံတို့ ကို ယူမည့်သူကတော့ အိန္ဒိယနိုင်ငံချန်ပီယံ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ (အလက်ဇန္ဒား) ဖြစ်သည်။

သန်းရင်ကဲ့သို့ပင် ပထမညတွင်ထိုးပြိုင်ရသူနာမည်ကြီး လက်သီးရှင်(ဘီမူကာဂျီ)ကိုအပြတ်ထိုးချ၍လည်းကောင်း၊ ဒုတိယညတွင် မျက်နှာဖြူ (ဟင်နရီကားလ်) အား လည်း ကောင်း၊ နောက်ကောက်ထိုးချ၍လည်းကောင်း အပြတ်

အနိုင်ထိုးပြီး ဖိုင်နယ်သို့ တက်လာသည်။ ဖိုင်နယ်ညမှာ နာမည်ကြီး ဘာလင်ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြန် (ဝဲလ်တာသော မတ်စ်)နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

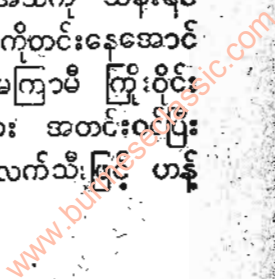
မြန်မာနိုင်ငံပုလိပ်အဖွဲ့မှ ဗမာလက်သီးသမားသန်းရင် နှင့် စိုးမြင့်သည် လက်တွေ့ အထို့အသတ် ရဲရင့်သလောက် အထိုးအသတ်ကောင်းလှသည်ဟု ကိုလံဘိုမြို့မှထုတ်ဝေသော “တမီးလံသတင်းစာ”က အသားပေး၍ ရေးသားထား သည်။

သန်းရင်နှင့် စိုးမြင့်သည် ဗမာ့သွေး ဇာတိမာန်ကို သူတစ်ပါးနိုင်ငံတွင် ရဲရဲတောက်ပြနေခေ့ပြီ.....။

“အလက်ဇန္ဒား... အလက်ဇန္ဒား... အလက်ဇန္ဒား”

တစ်ရံလုံး ပွက်ပွက်ညှစ်နေသည့် ပရိသတ်အားလုံးလိုလို က အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ လက်တွေ့ချန်ပီယံအား တစ်ခဲနက် အားပေးနေကြသည်။ သန်းရင်သည်လဲကျဆွားရ မှထရန် အားယူနေ၏။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးက အမှတ်စဉ် ရေတွက် လျက်ရှိသည်။ သို့လဲကျနေသည့်သန်းရင်အား လက်တွေ့စင် နှင့် အနီးဆုံးနေရာမှ အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်၍လာသည်။ “သန်းရင်...ထ...ထ...အမြန်ပြန်ထ...မလျော့နဲ့...မလျော့ နဲ့...အလံမလှဲနဲ့... မင်းဗမာတစ်ယောက်ပဲ...”

မင်းဗမာတစ်ယောက်ပါ... ဆိုသည့်အသံကို သန်းရင် ကြားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အံကိုတင်းနေအောင် ကြိတ်လိုက်ပြီးပြန်ထလာသည်။ သူထ၍မကြာမီ ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်က ပွဲဆက်ထိုးစေ၏။ အလက်ဇန္ဒား အတင်းဝင်ပြီး ထိုးလိုက်စဉ် သန်းရင်က ဘယ်ထောက်လက်သီးဖြင့် ဟန်

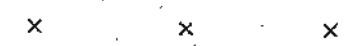
တားလိုက်၏။ နှစ်ယောက်သား ပူးလုံးသွားစဉ်အတွင်း
ဒုတိယအချိန် ပြီးသွားသည်။

ပွဲသည်စွဲကျပ်အင်မတန်ကြည့်ကောင်းလှသည့် ပွဲဖြစ်၏။
ပထမအချိန် သန်းရင်အမှတ်ဖြင့်အနိုင်ရသလို ဒုတိယအချိန်
မှာအလက်ဇန္ဒြားကအနိုင်ရသည်။ ဘ.တစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန်
ပုံပေမို့ ပင်သတ်က အထူးအထူးကျနေကြသည်။ တစ်
မိနစ်နားချိန်စေ့သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တတိယအချိန်ထိုးရန်
ခေါင်းလောင်းသံ ဖြည့်လာသည်။ သန်းရင် အပုပ်ပြင်သူ
အလက်ဇန္ဒြား၏ဝမ်းဗိုက်ကိုမိုးသီးမိုးပေါက်ပမာ ဒေကြမ်း
ဝင်ထိုးတော့၏။ အလက်ဇန္ဒြားကခွာ၍ထိုးရန် နေ့ကဲ့သို့
ဆုတ်ပြေး၏။ သို့သော်သန်းရင်က အခွာမခံ အလစ်မပေး
တော့ပဲ အတင်းဝင်ပူးကပ် ကပ်ထိုးနည်း ဗျူဟာကို
ဆင်တော့သည်။

ထိုးလုံးထိုးကွက်ကိုမြင်ပြီဖြစ်သောသန်းရင်က လက်သီး
နှစ်လုံးကို အနားမပေးစတမ်း အတင်းဒလပေ ဆက်၍
ဆက်၍တိုက်စစ်ဆင်ပြီးထိုးနေရာ အလက်ဇန္ဒြားအလူးအလဲ
ခံနေရချေသည်။ ထိုးချိန်(၃)မိနစ်စေ့သွားသဖြင့် ခေါင်း
လောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သန်းရင်ရွှင်လန်းတက်ကြွ
စွာဖြင့် သူ၏အပြာထောင့်ဆီသို့ရောက် ရပ်နေ၏။

၁၉၂၆-၂၇ ခုနှစ်က ကမ္ဘာ့ဟာဗီးဝိတ် ချန်ပီယံဟောင်း
ဖြစ်သူ အမေရိကန်နိုင်ငံမှ “ဂျင်းဟန်နီ” က ချီးမြှင့်၏။
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဂျင်းဟန်နီတို့ဇနီးမောင်နှံသည်ကမ္ဘာ
လှည့်ရင်း ကိုလံဘိုမြို့သို့ရောက်ရှိနေခိုက် ဂျင်းဟန်နီ ကိုယ်
တိုင် ဖိုင်နယ်ပွဲသို့ သူ့ဇနီးချောနှင့်အတူ လာရောက်ကြည့်
ရှု အားပေးချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်၏။

ထူးခြားချက်မှာ ဂျင်းဟန်နီသည် အကောင်းဆုံး
လက်ဝှေ့ပညာရှင် ဆုပေးလားကြီးကို မြန်မာသန်းရင်
တစ်ယောက်တည်းအား သူ့ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ကာ ချီးမြှင့်
လိုက်ခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ဟံသာဝတီ စိုးမြင့်သည် လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအပေါ်သို့
ရင်ကော့၍တက်သွားသည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှမထီသည့်ခြင်္သေ့၏
ဟန်ပန်စိုးမြင့်နှင့်ယှဉ်ရမည့် လက်ဝှေ့ကျော် ဝဲလ်တာသော
မတ်စ်သည်လည်း မြူးမြူးကြွကြွ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ် အမှုအရာ
ဖြင့် ကြိုးဝိုင်းပေါ်သို့ တက်လာ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည်
ဖယ်သာဝိတ်တန်းချန်ပီယံဆုကြီးကို လူကြမည်ဖြစ်သည်။
သူတို့ပြိုင်ဖက်များအားနောက်ကောက်ထိုးချ၍အနိုင်ယူပြီး
ဖိုင်နယ်သို့ တက်ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်မို့ ရွှေပွဲလာ
ပရိသတ်အများက ဘယ်သူ့လဲမည်လဲဟု ဝေဖန်ကာ ထိုး
ပွဲကို ကြည့်ချင်နေကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးကြိုးဝိုင်းအပေါ်သို့
တက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်ဝှေ့သံများ မိုးလုံး
ညံ့ သွား တော့ သည်။ တဝေါပေါ တလောသောနှင့်
အားပေးနေစဉ်တွင်ပင် ပထမအချိန် စတင်ထိုးပြိုင်ရန်
ခေါင်းလောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စိုးမြင့်က ရဲဝံ့စွာ
တိုက်စစ်တိုက်ဆင်ကာ ဘယ်ညာဖြောင့် လက်သီးနှစ်လုံးကို
ထိုးလွှတ်၏။ ဝဲလ်တာသောမတ်စ်ကလက်နှင့်ပုတ်ရှောင်ပြီး
ထန်ပြန်ထိုးလိုက်ရာ စိုးမြင့်၏နဖူးကို ထိသွားသည်။

ဟာ...ခနဲ ပရိသတ်များ၏ အသံ ထွက်လာသည်။
ဝဲလ်တာသောမတ်စ်က ဝုန်းခနဲဝင်ဆောင်လိုက်စဉ်၌ရှောင်

တိမ်းပြီး ညာပင့်ဘယ်ဝိုက်နှစ်လုံးသွင်းရာ ထိလိုက်၏။
 သောမတ်စ်ခါအသွား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ကစီးမြင့်အား နောက်
 သို့ ဆုတ်စေ၏။ နှစ်ယောက်သားလစ်ကွက်ကို ချောင်းနေ
 ကြ၏။ စိုးမြင့်သည်ဘယ်ထိုးဟန်ပြုအပြီး ညာဖြောင့်လက်
 သီးဖြင့် သောမတ်စ်၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ဝင်ထိုး၏။ ထိုသည်။
 သောမတ်စ်က ဘယ်ဖြောင့်လက်သီးနှင့် တန်ပြန်ထိုးရာ
 စိုးမြင့်ခါသွားသည်။ ယိမ်းယိုင်၍ ဟန်ပျက်သွားသည့်
 စိုးမြင့်အား ပိုင်ပြုအသင်နှင့် ညာဖြတ်လက်သီးဖြင့်
 ထအားကုန် ပစ်သွင်းလိုက် အင်မတန် လျှင်မြန်သော
 ပင့်ခိုက်သက်သီးနှစ်လုံးကို အားရပါးရ ထိုးလိုက်သည်ဝယ်
 ဝဲလံတာသောမတ်စ်၏ မေးခိုးကားကားကြီးကို တိုက်ရိုက်
 ထိနှုန်းပြီး ဝုန်းခနဲ ကျသွားတော့သည်။

“ဘားမား... ဘားမား... ဘားမား” နှင့် တစ်ရုံလုံး
 သောင်းသောင်းဖျူဖျူ အားပေးလိုက်ကြသည်။ ကြိုးဝိုင်း
 ဒိုင်လူကြီးက အမှတ်စဉ်ရေတွက်၏။ အမှတ်စဉ်ရေတွက်ရာ
 တွင် အချိန်တိုကဲ့သို့၍ ဆွဲ၍ ရေတွက်နေသည်။ တကယ်တော့
 သူ့အဖို့ အင်္ဂလိပ်သက်ဓမ္မကျော် ပြန်ထ၍ ထိုးနိုင်စေရန်
 အတွက် မတရားညစ်ပတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်
 အင်မတန်အားပါလှသော ပူးတွဲလက်သီးနှစ်လုံးထိုးလိုက်
 သည့် ဝဲလံတာသောမတ်စ် မထနိုင်ပါချေ။ ကြိုးဝိုင်း၏
 ရေတွက်ချက် (၁၀) ပြည့်သွားသည့်တိုင် ပြန်လည် မထနိုင်
 သဖြင့် နောက်ကောက်ဖြင့် ပွဲသိမ်းသွားသည်။

စိုးမြင့် ချန်ပီယံဖြစ်ပြီ...။
 စိုးမြင့်သည် အောင်နိုင်သူ၏ အသွင်ဖြင့် ရဲဝံ့စွာ အနီ
 ထောင့်၌ ခြေစုံ ရပ်နေသည်။

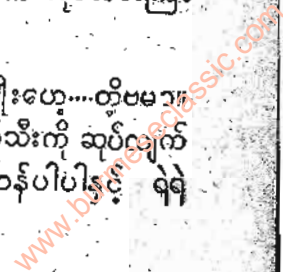
ပွဲစဉ်အမှတ်(၄)ဖယ်သင်္ဘောတန်း နောက်ဆုံးငိုလ်လှပွဲ
 မှာ စိုးမြင့်(မြန်မာပုလိပ်)နှင့် ဝဲလံတာသောမတ်စ် အိန္ဒိယ
 ပုလိပ်တို့ ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လုကြရာ စိုးမြင့် (မြန်မာပုလိပ်)က
 ပထမအချိန်မှာ ဝဲလံတာသောမတ်စ် (အိန္ဒိယ ပုလိပ်) ကို
 နောက်ကောက်ထိုးချပြီး ‘သုံးနိုင်ငံ ဖယ်သင်္ဘောတန်း
 ချန်ပီယံ ဆုဖလားကြီးကို ရယူဆွတ်ခူးသွားပါတယ်
 ခင်ဗျား...။ ဒါကြောင့် သုံးနိုင်ငံလက်ဓမ္မဗိုလ်လှပွဲ ဖယ်သင်္ဘော
 ဝိတ်တန်း ချန်ပီယံစိုးမြင့်အား ရဲမင်းကြီး ဒီဘီတန်
 ကိုယ်တိုင် ဆုချီးမြှင့်ပေးပါမည့်အကြောင်း လေးစားစွာ
 တင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား...။

“ဘားမား... ဘားမား... ဘားမား...”
 စိုးမြင့်အား တစ်ခဲနက် လက်ခုပ်ဩဘာပေး၍ ချီးမြှင့်
 လိုက်ကြသည်။

လက်ဓမ္မကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့ ရဲမင်းကြီး သူ့ပြည်လေး
 စွာတက်ရောက်ပြီး ဆုဖလားကြီးကို ချီးမြှင့်လိုက်သည်။
 ပြီး... ရဲမင်းကြီးသည် ကြိုးဝိုင်းပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ
 သည်။

ထံသာဝတီ စိုးမြင့်သည် လက်ဓမ္မကြိုးဝိုင်း၏ အလယ်
 ဝယ် ခြေခုံရပ်လိုက်ကာ ဘယ်ဘက်လက်က ဆုဖလားကြီး
 တို့ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပြီး...

“သခင်မျိုးဟေ့... တို့ဗမာ...။ သခင်မျိုးဟေ့... တို့ဗမာ။
 သခင်မျိုးဟေ့- တို့ဗမာ” ဟု ညာလက်သီးကို ဆုပ်ချက်
 မိုးပေါ်သို့ လက်ကိုမြှောက်ကာ ဒေါမာန်ပါပါနှင့် ရဲရဲ

တောက် တက်ကြွစွာ ဟစ်ကြွေးလိုက်သည်။ ကြိုးဝိုင်းပေါ် မှ ရဲဝံ့ဖြတ်လတ်စွာ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ ရဲမင်းကြီး မြန်မာပုလိပ်လက်ရွေးစင် အဖွဲ့အစည်းဆောင်ရွက်ပေးသော အား ချက်ချင်းခေါ်တွေ့ပြီး....

မင်းတို့ မြန်မာပုလိပ်လက်ရွေးစင်အဖွဲ့အစည်းက ဒေါ်နဲ့ မောနဲ့ ဟစ်ကြွေးတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။...ဒေါ်နဲ့ ဘာကို မကျေနပ်လို့လဲဆိုတာကိုမေးမိမိမေးမိမိအဖွဲ့အစည်းက ပေး၏။ ရဲဝန်ထောက် မင်းက ချက်ချင်းပဲ အဝတ်အစားလဲခန်းနှင့်ဆိုင်ရာ သို့ ဧရာသောပါးပြေးလာပြီး...ဟေ့...စိုးမြင့် မင်းနုက လက်တွေ့ ကြိုးဝိုင်းအပေါ်မှာ ဒေါ်နဲ့ မောနဲ့ ဟစ်ကြွေးတာက ဘာ ဆင်နာဆင်နာလဲ...မင်းတို့က ကိုမကျေနပ်လို့လဲ ပြောမိမိ။ စိုးမြင့်သည် လက်မှလက်တွေ့အိတ်ကိုချွတ်ရင်း ရဲဝန်ထောက် ကေထရာရာခြံသို့မင်း အသွင်ဖြင့်....

“ကျုပ် ဟစ်ကြွေးတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်းပြမယ်။ ခင်ဗျားကောင်းကောင်းနားထောင်ပါ။ တို့ဗမာတွေ ဟာ ကျွန်လူမျိုးတွေမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်း ကိုယ့်ထီး ကိုယ့်နန်း ကိုယ့်နိုင်ငံရဲ့ ရာဇဝင်တစ်လျှောက်လုံး တင့်တင့် တယ်တယ်နေလာခဲ့ကြတဲ့ သခင်လူမျိုးတွေကွ...။ မင်းတို့ အင်္ဂလိပ်တွေက မတရားသဖြင့် တို့လူမျိုးတွေကို စိုးမိုးခဲ့လို့ သာ တို့မြန်မာတွေ မင်းတို့ရဲ့ ကိုလိုနီဖြစ်ခဲ့ရတာ။ ဒါကို မကျေနပ်လို့ မင်းတို့အင်္ဂလိပ်တွေသိအောင် ဟစ်လိုက်တာ ပဲ...။ တကယ်တော့တို့မြန်မာတွေဟာ သခင်လူမျိုးတွေကွ နားလည်လား...” (မင်းတို့ အင်္ဂလိပ်ကိုစော်ကားတယ်...။ မင်းကိုအခုပမ်းမယ်... ဒီနိုင်ငံရေးသမားကို ဖမ်းလိုက်ကြ စမ်း။)

ချက်ချင်းပင်မျက်နှာဖြူပုလိပ်(၄)ယောက်ကဟံသာဝတီ စိုးမြင့်ခေါ် သခင်စိုးမြင့်အား ဝိုင်းဝန်း ဖမ်းချုပ်ကာ လက်ထိပ်ခတ်လိုက်သည်။

မြန်မာ- သီဟိုဠ်-အိန္ဒိယပုလိပ်တပ်ဖွဲ့ လက်တွေ့ငိုလ်လှပဲ့ ကြီး ပြီးစီးသွားသည်။ နောက်(၂)ရက်ကြာ ကာလ- မြန်မာပုလိပ်လက်တွေ့အဖွဲ့(၁၁)ဦးသည် သီဟိုဠ်နိုင်ငံကိုလဲဘို မြို့မှ မြန်မာနိုင်ငံရန်ကုန်အထိ သင်္ဘောဖြင့် ပြန်လာခဲ့ ကြ၏။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှသည်မှာ မျိုးချစ်စိတ် ဓာတ်အလွန်ပြင်းပြလှသဖြင့် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်း မှ (သခင်မျိုးဟေ့...တို့ဗမာ)ဟု သုံးကြိမ်သုံးခါဟစ်ကြွေး ခဲ့သော ဟံသာဝတီစိုးမြင့် တစ်ယောက်အား သင်္ဘော၏ တတိယတန်းရှိ အခန်းကျဉ်းကလေး တစ်ခန်းအတွင်းတွင် လက်ထိပ်ခတ်ထားကာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ မန္တလေး သား သန်းရင်အပါအဝင် ကျန်(၁၀)ဦးက မထမတန်းမှ လိုက်ပါလာချေသည်။ စိုးမြင့်၏ ဆာဂျင်ရာထူးကို ခွာချ လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ အင်းစိန်စီအိုင်စီရောက်လျှင် အရေးယူကြ တော့မည်တည်း။

ဪ... သူ့ကျွန်ဘဝက လရပ်သကန်သည် အရပ်ဆိုး လှပါကကား... နော်။

၁၀။ လေ့ကျင့်မှုပြည့်ဝပါယု

မည်သည့်အားကစားနည်းမဟုတ် လေ့ကျင့်မှုအပြည့်အဝ မရှိခဲ့လျှင် အရှုံးနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ရတတ်၏။ အနိုင်မရ ရအောင် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လုမည် (သို့) လေ့ကျင့်ချည် ကျန် အသံမလဲဘဲ အနိုင်ယူတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားလျှင် လေ့ကျင့်မှုအပြည့်အဝရှိလာသည်တိုင် ဇွဲနပ်နှင့် ရဲရဲကြီး လေ့ကျင့်သင့်သည်။

လေ့ကျင့်နေစဉ် အတောအတွင်း နေထိုင်မကောင်းမှု (သို့) အခြားချွတ်သွင်းချက်များ ရှိလာပါက ပြိုင်ပွဲကို ဝင်ရောက်မယှဉ်ပြိုင်ပဲ လွှတ်လိုက်ဖို့ ကောင်း၏။

တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လျှင် ရသော လက်တွေ့အားကစားရပ်မျိုးတွင် မိမိကိုယ်တိုင် မိမိ တာဝန်ယူရမည် ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့အားကစားရပ်သည် အခြားအားကစားနှင့် မတူပါ။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှာအောင် မေ့အောင် လဲအောင် ကဲ့အောင် ဥပဒေအရယှဉ်ပြိုင်ရသည့် အားကစား ဖြစ်သဖြင့် လေ့ကျင့်မှု အပြည့်အဝမရှိဘဲ ပွဲကို တက်ရောက်နိုင်ပါလျှင် တစ်ဖက်ပြိုင်ဖက်၏ မညာမ တာ ထိုးနှက်ခြင်း ခံရပြီးရင်း ခံရင်း ဖြစ်နေမည်မှာ မှေ့ပင်။

ယင်းသို့ဖြစ်ရလေအောင် လေ့ကျင့်မှု အပြည့်အဝရှိနေ အောင် လေ့ကျင့်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

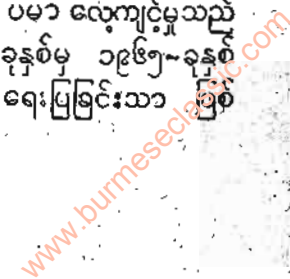
လက်တွေ့ထိုးတာ နိုင်ချင်လိုထိုးတာဟု ခံယူချက်ရှိခဲ့လျှင် နိုင်အောင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်မှု မှန်ကန် ပြည့်ဝဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ရှုံးရှုံးကွာထိုသည့် လက်တွေ့သမား မျိုးသည် အားစား လက်တွေ့သမားမျိုး ဖြစ်သည်။ ရှုံးမှာကို မမှုသူသည် နိုင်ဖို့ရန်လမ်း ဘယ်မြေငံနိုင်ပါပေ။

ဖြစ်သင့်သည်က “ နိုင်ရမည်၊ ထို့ထက်ဖြစ်သင့်သည်က နိုင်ကို နိုင်ရမည် ” ဟူ၏။

လက်တွေ့လောကတွင် လက်တွေ့အားကစားကိုဘမ်းပြုပြီး ညာစားနေလေသော လက်တွေ့သမားမျိုးကတော့ ရှုံးမှာ မှုမည်မဟုတ်ပေ။ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးဂုဏ်ကို ငြင့်တင် ပေးလိုကြသည့် တကယ့်လက်တွေ့သမား (သို့) အမာခံ လက်တွေ့သမားမျိုးကတော့ အနိုင် မခံ အရှုံးမပေး စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရက်ရက်စက်စက်လေ့ကျင့်ပြီး အနိုင်ရအောင် ထိုးသတ်ကြမည်ဖြစ်၏။

ကောင်းပြီ- ဘယ်လိုလက်တွေ့လေ့ကျင့်မှု အပြည့်အဝ လေ့ကျင့်ရမည်ဟု မေးခဲ့လျှင်- မိမိ၏ နည်းပြဆရာ သင်ကြားလမ်းညွှန်ချက်အဝဝကို သိပုံနည်းကျစွာ နေ့စဉ် (တစ်ပတ်လျှင်) (၆) ရက်ကျင့် (၁) ရက်နား လေ့ကျင့် သွားရမည် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ပြုပါ ရ စေ - ယင်း ဥပမာ လေ့ကျင့်မှုသည် ကျွန်တော် လက်တွေ့ထိုးခဲ့စဉ် ၁၉၇၁-ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅-ခုနှစ် တိုင် လေ့ကျင့်မှု၏ နမူနာအားဖြင့် ရေးပြခြင်းသာ ဖြစ် ပါသည်။

နံနက်ခင်း လေ့ကျင့်မှု

(၁) နံနက် (၅.၀၀) နာရီမှ စသည်။ သွေးပူလေ့ကျင့်မှု မိနစ် (၃၀)။

(၂) ဘောလုံးကွင်းအလျား (၀) ခေါက် အမြန်ဆုံး (အမြန်ဆုံး) ပြေး။

(၃) အန်မှန်မှန်ပြေး- အရိပ်ကြည့်လက်တွေ့။
(က) ၃ မိနစ်- ၃ ချီ ဖြောင့် ထောက် လက် သီးများ။

(ခ) ဝိုက်- ပင့်- ဖြတ်လက်သီးစုံ (၃) မိနစ်
(၃)ချီထိုး- တစ်ချီပြီးတိုင်း (၁)မိနစ်နား။

(၄) ကြိုး(၃၀)မိနစ်ခန့်၊ မနားတမ်းခန့်။

(၅) သဲအိတ်(၃) မိနစ် (၂) ချီ ပေါ့ပေါ့မြန်မြန်ထိုး သဲအိတ်(၃) မိနစ် (၂) ချီ ပြင်း ပြင်း ထန် ထန် အားနှင့် ခွန်နှင့် ထိုး။

(၆) ကိုယ် ကာ ယ ကြံ့ခိုင် မှု လေ့ကျင့်ခန်းပေါင်းစုံ (၄၅) မိနစ် လုပ်။

ညနေပိုင်းလေ့ကျင့်မှု (ညနေ ၄ : ၀၀) နာရီစ

(၁) သွေးပူလေ့ကျင့်မှု မိနစ် (၄၀)။

(၂) အရိပ်ကြည့်လက်တွေ့ (၃) မိနစ်(၂) ချီအမြန်ဆုံး ရွေ့လျားထိုး။

(၃) လူချင်းပူးတွဲထိုးမှု (၃) မိနစ် (၃) ချီ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် (ပွဲထိုးသလိုထိုး)။

(၄) ပက် (၃) မိနစ် (၂) ချီထိုး။

(၅) (၃)မိနစ် (၁) ချီ ကြိုးခန့်၊

(၆) ကိုယ်ကာယလေ့ကျင့်မှု မျိုးပေါင်းစုံ မိနစ်(၃၀)။
ယေဘုယျလေ့ကျင့်မှု ဖြစ်သည်။ လူချင်းပူးတွဲထိုးမှုကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပြင်း ပြင်း ထန် ထန် မ ထိုး စေ ရပါ။ တစ်ပတ်လျှင် (၃) ကြိမ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် (ပွဲထိုးသလို) ထိုးစေရမည်။ (၂) ကြိမ်က ပေါ့ပေါ့မြန်မြန် ထိုးပါသည်။ မှတ်ချက်

(၇) ရက်တွင် (၅) ရက် လူချင်းပူးတွဲ ထိုးစေပါသည်။ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံသူကို မထိုးစေရပါ။
ယင်းသို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် နေ့စဉ် မှန်မှန်လေ့ကျင့် သွားပါက “ ထိုးဖက်ပေါ်ရင်”

“ မသွေယှဉ်မည်”

“ ဆင်ကောင်တမျှ”

“ ကြီးပါစေဟု” စိန်ခေါ်နိုင်မည်မှာ အမှန်။

၁၁။ လက်ဝှေ့မထိုးသင့်သည့် လက်ဝှေ့သမား

လက်ဝှေ့ပြိုင်ရာတွင် သတ္တိရှိရုံတစ်ခုတည်းမပြီး၊ မပြည့်စုံတဲ့ အကြောင်းကို လက်ဝှေ့အားကစားပညာကုလက်တွေ့ကျကျ လိုက်စားခဲ့သူများ ပိုပြီးသိကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်မှု၊ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု တကယ်လို အပ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်မှုမရှိခဲ့ရင် လက်ဝှေ့သမား အဖို့ အန္တရာယ်ရှိလာနိုင်ပါတယ်။

ခေါင်းမှူးတတ်သူ

အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့အားကစားမှာ ပွဲထိုး ရတာထက် လေ့ကျင့်ရတာက ပိုပြီး ပင်ပန်းလှပါတယ်။ ပြိုင်ပွဲဝင်တဲ့အခါ လူ့အင်အားဝှေ့သမားဆိုရင် (၂) မိနစ် (၃) ချီသာ ပြိုင်ကြရပြီး၊ လူ့ဟောင်းလက်ဝှေ့သမားများ ကတော့ (၃) မိနစ် (၃) ချီ ပြိုင်ရလေ့ရှိပါတယ်။

နေ့စဉ်လေ့ကျင့်ကြရတဲ့အခါမှာတော့ လူချင်းပွဲထိုးထိုး၊ အရိပ်ကြည့်လက်ဝှေ့ထိုး၊ သဲအိတ်ထိုး၊ ဝေဘောလုံးထိုးမှု တွေကို လေ့ကျင့်ရပါတယ်။ ပြီးတော့ ကြိုးခုန်၊ အလေးမ ပေါက်ဆိန်ပေါက်၊ ကြိုးတက်၊ မိုင်တိုင်ရှည်ပြေးနဲ့ရေကူး စတာတွေကိုလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လေ့ကျင့်ကြရပါတယ်။ ယေဘုယျအားဖြင့် တစ်ရက်လျှင် နံနက်ဧည့်နေခင်းမှာပါ စုစုပေါင်း(၂၅) ချီထက်မနည်း လေ့ကျင့်ရတတ်ပါတယ်။

အဲသလို လေ့ကျင့်တဲ့အခါမှာ ခဏခဏ ခေါင်းမှူး စေတက်တဲ့လက်ဝှေ့သမားမျိုး ပါလာတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံ မှူးဝေတတ်တာမျိုးမဟုတ်ပဲ ရက်ဆက်ဆိုသလို မှူးဝေမှုတွေ ဖြစ်နေခဲ့ရင် ဆရာဝန်နဲ့ပြုပြီး သူ့ရဲ့ ကျန်းမာ ရေးကို စစ်ဆေးပေးသင့်ပါတယ်။

ဆရာဝန်နဲ့ဆေးစစ်မှုခံပြီး ဆေးထိုးဆေးစား အနား ပေးပြီးနောက် လေ့ကျင့်ရေး ပြန်စတဲ့အခါမှာ ခေါင်းမှူး တာတွေဟာဖြစ်နေပြန်ရင် အဲဒီလက်ဝှေ့သမားကို လက်ဝှေ့ လေ့ကျင့်မှု လက်ဝှေ့ထိုးယှဉ်ပြိုင်မှု မလုပ်စေသင့်တော့ပဲ လက်ဝှေ့အားကစားမှ အနားယူစေတာအကောင်းဆုံးပါ။

လက် ဝှေ့ သ မား တစ်ယောက်ဟာ ခေါင်း မှူး တတ် တဲ့ ဝေဒနာရှိနေရင် စွဲကပ်နေခဲ့ရင်တော့ လက်ဝှေ့သမားဘဝနဲ့ မရပ်တည်သင့်တော့ပါ။ တကယ်လို့ လက်ဝှေ့ကို ဆက်လက် လေ့ကျင့်နေရင်လက်ဝှေ့ပွဲဝင်နေမယ်ဆိုခဲ့ရင် PUNCH, DRU- NKခေါ် အမြဲလေးလေးလံလံ ထိုင်းထိုင်းမိုင်းမိုင်းဖြစ်နေမှု၊ စကားပြော ဆွဲအသွားမှု၊ မှတ်ဉာဏ်ခွဲတ်ယွင်းမှု၊ ဂိတ်တိုနေ တတ်မှု၊ လန့်တတ်မှု စတဲ့ရလဒ်တွေကို ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းကို လက် သီး ချက် ပေါင်း မြောက်မြားစွာ အထိုးခံရတဲ့ လက်ဝှေ့သမားတွေဟာ အဲဒီလိုဝေဒနာမျိုး ခံရတတ်တာမို့ ဦးခေါင်းကို အထိုးခံရတာများတဲ့ လက်ဝှေ့ သမားဟာ အဲဒီအချက်ကို သတိပြုသင့်လှပါတယ်။

နှာခေါင်းသွေးကျတတ်သူ

လက်ဝှေ့လေ့ကျင့်ရာမှာ ဖြစ်စေ၊ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲဝင်တဲ့ အခါမှာ ဖြစ်စေ၊ နှာခေါင်းသွေး မကြော့ဇောတရစပ်

ကျတတ်ရင် ဆရာဝန်နှင့် စစ်ဆေးကြည့်စေသင့်ပါတယ်။ ဆေးထိုးဆေးကုသပြီးတဲ့နောက် လက်တွေ့ပြန်လည်လေ့ကျင့်ရာမှာ နှာခေါင်းသွေး တရစပ်ကျနေခဲ့ရင်တော့ အဖိလက်တွေ့သမားဟာ လက်တွေ့လောကမှ နားပြီး ဒီပြင်အားကစားတစ်ခုခုကို ပြောင်းလဲကစားစေသင့်ပါတယ်။

နောက်ကောက် မကြာခဏ ကျသူ

လက်တွေ့လေ့ကျင့်ရာမှာဖြစ်စေ၊ လက်တွေ့ပွဲမှာဖြစ်စေ တစ်လအတွင်း (၁)ကြိမ်၊ (၂) ကြိမ် နောက်ကောက်ခဏခဏကျတဲ့ လက်တွေ့သမားဟာ (၃)လ ဘာမှမလုပ်စေဘဲ နားပေးပါ။ (၃) လပြည့်လို့ လက်တွေ့ပြန်လည် လေ့ကျင့်ရာမှာ လူချင်းပူးတွဲလေ့ကျင့်စဉ် ထပ်ပြီး နောက်ကောက်ကျပြန်ဟယ်ဆိုရင်လည်း လက်တွေ့လောကမှ အနားယူဖို့ ကောင်းပါတယ်။

မျက်မှန် တပ်နေရသူ

ပါဝါမျက်မှန်တပ်ထားရတဲ့သူဟာ လက်တွေ့ မထိုးသင့်ပါဘူး။ လက်တွေ့လေ့ကျင့်ကားနီး၊ ပွဲထိုးကားနီး ပါဝါမျက်မှန်ကို ခေတ္တချွတ်ထားပြီး လက်တွေ့ထိုးတာက သဘာဝမကျလှပါဘူး။ အင်မတန် အန္တရာယ်ရှိပါတယ်။

ကြောက်တတ်တဲ့ လက်တွေ့သမား

လက်တွေ့ လေ့ကျင့်ရာမှာဖြစ်စေ၊ လက်တွေ့ ပြိုင်ပွဲဝင်တဲ့ အခါမျိုးမှာဖြစ်စေ အစိုးရိမ်ကြီးပြီး ကြောက်နေတဲ့ လက်တွေ့သမားမျိုးကိုလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ လက်တွေ့

ပိုင်လေတိုင်း အရှုံးနဲ့သာ နိဂုံးချုပ်တတ်တဲ့လူ၊ ကြောက်တတ်တဲ့လက်တွေ့သမားမျိုးကို မရွေးသင့်ပါဘူး။ အဲဒီလိုလူဟာ ဘယ်တော့မှလဲ ချန်ပီယံမဖြစ်နိုင်ပါ။ လက်တွေ့ လောကမှ အနားယူတာ သူ့အတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် လိုရင်းရေးရရင် ခေါင်းမူးတတ်တဲ့လက်တွေ့သမား၊ နှာခေါင်းသွေးကျတတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားမျိုး၊ မျက်မှန်တပ်နေရတဲ့လက်တွေ့သမားမျိုး၊ အစိုးရိမ် ကြောက်တတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားမျိုး၊ နောက်ကောက် မကြာခဏ ကျတတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားမျိုးဟာ လက်တွေ့မထိုးပဲနေသင့်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

၁၂။ လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့၏ ကျင့်စဉ်

လက် ဝှေ့ သ မား ကောင်း ဟု သည် သာမန် လက်ဝှေ့ သမားများနှင့်မတူသလို သာမန်လူတန်းစားတို့နှင့်လည်း လားလားမျှ မတူပါချေ။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့တွင်ရှိသင့်သည့်စိုက်ဆောအရည် အချင်းများမှာ အကျင့်စာင်ထူ အထူးကောင်းမွန်မှု၊ သတ္တိအပြည့်ရှိနေမှု၊ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု၊ ကိုယ်ကာယ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်း သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိမှု၊ လက်ဝှေ့ထိုးသတ်မှု ပညာ စွမ်းရည်နှင့် ပြည့်စုံမှု၊ လေ့ကျင့်မှု အပြည့်အဝ ရှိမှု စသည်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်မှု အရည် အသွေးနှင့် ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်သော လက်ဝှေ့ သမားကောင်း မျိုးကို မည်သို့သော အားကစားသမားကောင်းမျိုးမှ မမီချေ။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်ရန်လည်း လွန်စွာမှ ခဲယဉ်းလှသည်။ လက်ဝှေ့သမားကောင်းကို လူ ကောင်းလူမွန်ဟု ဆိုထိုက်သည်။ လက်ဝှေ့အားကစားနှင့် မပတ်သက်သောနေရာများ၌လည်း ဘက်စုံ ဘက်ညီ ထိုင်း ပြည်အတွက် အသုံးချ၍ ရတတ်၏။

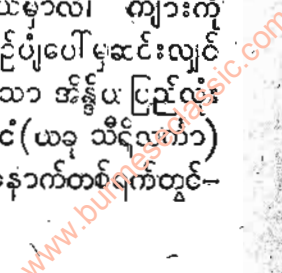
လက်ဝှေ့သမားကောင်းတင် ချစ်စရာ အကွက်ကလေး များ ရှိနေပေသည်။ ဥပမာ ပြိုင်ဖက် သတ်ဖက် ရန်သူကို

ပင်လျှင် ပြိုင်ပွဲတွင် ယှဉ်နှိုင်းနေစဉ်ကာလ၌ မိမိထက် ထိုးပြိုင် ဖက်က ညှိနေပါက (သို့) လက်မညီဖြစ်နေပါက နိုင်ထက် စီးနင်း ရက်ဖျက်စက်စက် မထိုးတော့ပါဘဲ ပြိုင်ပွဲကို လက် ဖက် မနာစေရန်အလို့ငှာ ညှာညှာတာတာ ထိုးသတ်ကြလေ့ ရှိ၏။

ရန်ကုန်အောင်ဆန်းအားကစားဝင်းအတွင်းရှိ လက်ဝှေ့ ကြိုးဝိုင်း၌ ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယ မြန်မာ ချစ်ကြည်ရေး လက်ဝှေ့ဗိုလ်လှည့်ဝယ် ကျားဘညိမ်း (မြန်မာ) နှင့် ပရိမာ ဒဆား (အိန္ဒိယ) ၃ မိနစ် ၃ ချိပွဲ၌ ကျားဘညိမ်း၏ ပြင်း ထန်မာကြောလှသော ဘယ်လက်သီးနှင့်လုံး၏ ထိုးနှက် ဒဏ်ကြောင့် အိန္ဒိယပြည် ဖယ်သာဝိတ်တန်း ချန်ပီယံ ပရိ မာဒဆား၏ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်စလုံး စုတ်ပြဲ ပေါက်ပြတ်ကာ မြင်မကောင်းလှအောင် သွေးရွှဲနေလေရာ ကျားဘညိမ်း သည် ပရိမာဒဆား၏မျက်နှာပြင်ကို သူ၏ ပြင်းထန်သော လက်သီးကျော် ဆက်မလွှတ်တော့ပါပဲ ပရိမာဒဆား၏နံဘေး နှင့် ဝမ်းဗိုက်တို့သည်သာ ပြောင်း၍ထိုးလွှတ်ခဲ့သည်။

ကျားဘညိမ်း၏ ဗက်ချည်ကိုမမီသော အိန္ဒိယ ပြည်လုံး ကျွတ် ချန်ပီယံ ပရိမာဒဆားအား ကျားဘညိမ်းက သက် ညှာစွာ ထိုး၍သာ အနိုင်ယူခဲ့ပေသည်။

“ကျားဘယ်မှာလဲဟေ့... ကျားဘယ်မှာလဲ၊ ကျားကို သတ်ဖို့ ငါလိုက်လာတာ” ဟု ဇေယာဉ်ပုံပေါ်မှဆင်းလျှင် ဆင်းချင်း ဝင့်ကြားစွာ ခဲ့လင့်လုပ်ခဲ့သော အိန္ဒိယ ပြည်လုံး ကျွတ် ဖယ်သာဝိတ်တန်းနှင့် သိပုံဦးနိုင်ငံ (ယခု သီရိလင်္ကာ) ချန်ပီယံကြီး ပရိမာဒဆားသည် ပွဲပြီးနောက်တစ်ရက်တွင်-

ဆရာကျားဘညိမ်းအား ဖက်လဲတကင်းလုပ်၍-

“ကျား လက် သီး နှစ် လုံးက ပြင်းထန်လှပါပေတယ်။ ကျားကသာ ကျွန်တော်ကိုမညာရင် ကျွန်တော် ဆေးရုံ တက်ရမှာ မလွဲပဲ” ဟု ချီးကျူးသွားကြောင်း သိရ၏။

ထိုနည်းတူ ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၂) ရက်နေ့ ညက ကမ္ဘာကျော် မိုဟာမက်အလီ MOHARMAD ALI နှင့်ဂျင်း (န) ပီယားကပ်မင်း J. PEER CAB MAN တို့ထိုး ပြိုင်ခဲ့စဉ်က ပထမအချိန် ကတည်းက လက်ရည်မမျှ ကွာခြား လွန်းနေသဖြင့် မိုဟာမက်အလီက လက်ကုန် မလွတ်ဘဲ ညာညာတာတာ ထိုးနေ၏။ ပွဲသည် (၁၅) ချီ ထိုးရမည့်ပွဲ ဖြစ်ရာ ပွဲအချိန်များလေလေ ကပ်မင်း အထိုး အထိ ခံလေ လေဖြစ်မည်ဖြစ်သဖြင့် မိုဟာမက်အလီက (၅) ချီမြောက် တွင် အလဲထိုးပင်လိုက်သည်။

“ခုလိုအလဲမထိုးဘဲ ကျွန်တော်စိတ်ကြိုက် ရေရှည်ဆွဲပြီး ထိုးနေရင် ကပ်မင်းကို ညှဉ်းဆဲပြီး ထိုးသလို ဖြစ်နေမှာမို့ စောစော ပွဲသိမ်း လက်သီးတစ်လုံး သုံးလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒါ သူ့ကိုညာတာလိုက်တာပါ။ ဂျီဖရေစီယာ၊ ဂျော့ဖို မင်းတို့ကိုထိုးသလို ရက်ရက်စက်စက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် မထိုရက်ပါဘူး” ဟု မိုဟာမက်အလီက ပွဲပြီးတော့ အဝတ် အစားလဲခန်းတွင်းတွင် သတင်းထောက်များအား ရှင်း ပြခဲ့သည်။

ဘယ်လိုဂျီယံနိုင်ငံသား ကပ်မင်းနှင့် အလီ သည် မယှဉ် သာပါချေ။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းဟူသည့် ပေ (၂၀) ပတ်လည်ရှိ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းတွင် ယှဉ်သတ်ဖက်အပေါ် လက်ရည်မမျှ

ခဲ တစ်ဖက်စောင်းနှင်းဖြစ်နေပါသော် ညာတာစွာ ထိုးပြိုင် ရန် တာဝန်ရှိသကဲ့သို့ ပြိုင်ပွဲသတ်ဖက်မျိုးတွင် လက်ရည်တူ စညာတူ ဖြစ်နေသည့် တကယ့်ပြိုင်ဖက်မျိုးနှင့်တွေ့ပြီဆိုလျှင် ဆည်း မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ပဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ အားမစန့် ပြု၍ အနိုင်မရရအောင် ယှဉ်သတ်ရန် အတ္တိအြည့်နှင့် ထုပ်ရည် ကိုင်ရည် စွမ်းရည်ကို မြှင့်တင်၍ ယောကျ်ား ကောင်းပီပီ ယှဉ်သတ်လေ့သတ်ထ ရှိကြစေ ဖြစ်သည်။

လက်ရည် တူနေပါက နောက်တစ်လက်မ မတွန့်မရွံ့ စောင်း ယှဉ်ရသူသည် လက်ဝှေ့သမားကောင်း ပီသသူသာ ဖြစ်သည်။ လက်ရည် စွမ်းရည် တူညီမျှတနေပါသော်လည်း အင်ဦးကိုတင်ဦးညာနေစရာမလို အနိုင်မရရအောင် လူရန် သာ တာဝန်ရှိပေသည်။

မိုဟာမက်အလီသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ (၁၁) ရက်နေ့က အာဖရိကတိုက် ဇိုင်ယာနိုင်ငံ၊ ကင်ရှာ ဘာမြို့နယ်တွင် လက်ရှိ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဇိတ် ချန်ပီယံ ငြိမ်သူ ဂျော့ဖိုမင်းနှင့် ၄ မိနစ် (၁၅) ချီပွဲ အဖြစ် မိုလ်လုပွဲစဉ်က မိုဟာမက်အလီသည် ပွဲပထမအချိန်ကတည်းက ဂျော့ဖိုမင်း ငြိမ်းအား ရေကုန်မီးကုန်သတ်တော့ရာ (၈) ချီ အငှေ့ရက် ဆင်ဝယ် ဂျော့ဖိုမင်းနောက်ကောက်ကျပြီး ချန်ပီယံသရဖူ ထို့ မိုဟာမက်အလီအား ပေးအပ်လိုက်ရသည်။

ထိုသို့သော တကယ့်ပွဲမျိုး MAIN တွင် အလီသည် ရက်ရက်စက်စက် ရေကုန်မီးကုန် ထိုးသတ်တတ်လေ့ ရှိပေ သည်။

လက် ဝှေ့ သ မား ကောင်း တို့ မည်သည်မှာ မည်မျှပင် ပွဲကျပ်နေလေစေ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးတတ်ချေ။ ပွဲကျပ်မှ

သည် အောင်ပွဲ မရရအောင် ဉာဏ်စွမ်း ကာယစွမ်းကို အသုံးချလျက် ကြိုးပမ်းလေ့ရှိတတ်စမြဲပင်တည်း။

ဘယ်သောအခါမျှ အလံဖြူမတင်ကြချေ။ ပဲ့၌ ထိုးပြိုင်ရင်း သေချမည့်အရေးကိုသာ လက်ခံ ကျင့်သုံးသွားသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ အဆုံးခံ အရှုံးပေးအလံဖြူတင်ရမည်ကို လုံးဝ မစဉ်းစားကြချေ။

တစ်ချိန်သောကာလက မစ်ဇူရီအကျဉ်းထောင်တွင် လူသတ်မှု၊ လုယက်မှု၊ မုဒိန်းမှုတို့ဖြင့် ထောင်ကျခြင်း ခံရဖူးသော ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံကြီးဆန်နီလစ္စတန် SANNY LISTON သည် ပြိုင်ဖက်တွေကို တာတိုတိုနှင့် နောက်ကောက်ချည်းထိုးချ၍ ဗိုလ်တကာဘုရင် ဖြစ်ခဲ့လင့်ကစား...

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်ညက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မီယာမီကမ်းခြေတွင်ရှိ လက်ဝှေ့အားကစားမို့ကြီးတွင် မိုဟာမက်အလီနှင့် (၃) မိနစ် ၁၅ ချီ ဗိုလ်လုကြရာဝယ် မိုဟာမက်အလီနှင့် သတ္တမအချီအရောက်၌ ဆန်နီလစ္စတန်သည် မိမိကိုယ်မိမိအရှုံးပေး အလံဖြူတင်ပြီး ချန်ပီယံဘွဲ့သရဖူကို မိုဟာမက်အလီလက်သို့ ထိုး၍ အပ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံဟောင်းဖြစ်သူ ဆန်နီလစ္စတန်သည် လက်ဝှေ့သမားကောင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလှသည်။

အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းသူလည်း မဟုတ်ချေ။

ဆန်နီလစ္စတန်ကဲ့သို့အသာ လက်ဝှေ့ကျော်သည် ပြိုင်ဖက်လက်ရည်မမျှ ညှိနေလျှင်လည်း ညာညာဘာတာ ထိုးမည် မဟုတ်ဘဲ အထေးထိုးပစ်ပေလိမ့်မည် မလွဲ။ အားကစား

သမားကောင်းစိတ်မရှိသူသည် ရက်စက်တတ်၏။ ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ် မရှိတတ်ကြလေ၏။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းပီသသူသည် အကျင့် စာရိတ္တအထူးကောင်းမွန်သူများသာ ဖြစ်သည်။ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမြတ်ရန်သည် လူကောင်းလူမွန်ဖြစ်ရေး၏ အဓိကဓမ္မာဖြစ်တော့၏။

အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ ညံ့ဖျင်းနေပါလျှင် မည်မျှပင် လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကောင်းနေပါစေ ၎င်းတန်းအဆင့်၌ ကျောက်တိုင်ပမာ တည်တံ့မနေနိုင်ပါဘဲ အနိမ့်သို့ တစ်ပုတ်ချင်း ပြန်ကျတတ်ပါသည်။

စာရေးလူသည် အားကစားသမားကောင်း ဖြစ်ရေးအတွက် ရေးခဲ့ရာတွင် အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာကို ဦးထိပ်ထားကာ ရေးသားလေ့ ရှိပါသည်။ အကျင့်စာရိတ္တကို ဓမ္မာပြုရခြင်းမှာလည်း ဘဝအတွေးအကြံအရ အကျင့်စာရိတ္တညံ့ဖျင်းနေသဖြင့် ထိပ်တန်းအဆင့်သို့ ရောက်ကြပြီးလေမှ အောက်ဆုံးအတန်းသို့ ဒလိန်ခေါက်ကျွေးကျင့်ကြသည့် အားကစားသမားအကျော်အမော်များကို တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူး၍ ဖြစ်သည်။

လက်ဝှေ့ပညာလည်း ကောင်း၊ ကာယကြံ့ခိုင်မှုလည်း ကောင်းလှပြီး လေ့ကျင့်မှု အပြည့်အဝ ရှိနေသော လက်ဝှေ့လင်းဝိတ်တန်း (၁၅၀)ပေါင်တန်းမှ ၎င်းပြည်လက်ရွေးစင်လက်ဝှေ့ကျော် တစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ၎င်းသည် လက်ဝှေ့အထိုးအသတ် အဘယ်မျှ ဘော်သနည်းဟူမူ ၁၅၅၉ ခုနှစ်က အရှေ့တောင်အာရှ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်သို့ ပါသွားပါ၏။

(ထိုင်းနိုင်ငံမှ လက်သီးကျော်ကို ဒုတိယအချိ ၂ မိနစ် အတွင်း နောက်ကောက်ထိုးချပြေည်) ဟုပွဲမသတ်မီကတည်းက ကြိုတင်ပြောပြခဲ့ပြီး ပွဲထိုင်ခုံရာ ပြောခဲ့သလိုပင် ဒုတိယအချိအစ တစ်မိနစ်နှင့် ၄၅ စက္ကန့်အတွင်းမှာပင် နောက်ကောက်ထိုးချလိုက်ကာ တိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ရယူ၍ ပေးခဲ့လေသည်။

အနီးလက်ဝှေ့ကျော်သည် အရှက်အလွန်အကျွံ သေဘက်ကျူးသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် သုံးမရ ဖြစ်တော့သည်။ အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခြင်းခံရပြီးနောက် လမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ လမ်းပေါ်တွင် အိပ်၊ လမ်းပေါ်တွင် စားတခြားမိတ်ဆွေများထံ လက်ဝါးဖြန့်၍ ငွေတောင်းပြီး အရက်ကို ရေပမာသောက်ကျူးနေခဲ့တော့ရာမှ စောစီးစွာ သေပွဲဝင်သွားရရှာသည်။

ထိုလက်ဝှေ့ကျော်သည် လက်ဝှေ့ အထိုးအသတ် တော်ကောင်းလင့်ကစား အကျင့်စာငိုတ္တ ညှိဖျင်းနေသဖြင့် သုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်စားပြုခဲ့လေသူဖြစ်၍ တိုင်းပြည်အတွက်ပင် နစ်နာလှလေသည်။

တက်သစ်လက်ဝှေ့သမားကလေးအခြေမှနာမည်ကျော်ကြား လှသိချားသော လက်ဝှေ့ကျော်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်ဝှေ့ကျော် အတော်များများသည် စိတ်ကြီးဝင်ကာ “လွတ်”ကြလေ့ ရှိတော့၏။ အသောက်အစားက ဖက်လာတော့သည်။

အသောက်အစားဖက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျခန်းသို့ ရောက်ရတော့မည်။ ကျခန်း၏ နိဒါန်းအစဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆန်းစစ်မိပြီး အချိန်မီ ပြုပြင်လိုက်ချေက

တော်တော့မည်။ ရေစုန်မျော၍ လိုက်နေပါက ကျခန်း၏ နိဂုံးသို့ ရောက်ကြရပေမည်မလွဲ။

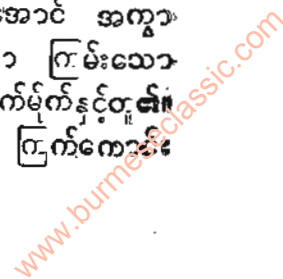
တက်ချိန်မှဆုံးချိန်၊ ဆုံးချိန်နှင့်နိမ့်ကျချိန်သည်ပြိုင်ပြိုင်၏။ တက်တုန်းတက်ဆဲ အောင်မြင်ဆဲတွင် သတ်ကျပ်ကျပ်ထားရပေမည်။ သတိထားပြီး ပြုပြင်စရာများကို အချိန်မီ ပြုပြင်ပါသော် ခပ်မြန်မြန် ကျွတ်လေသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမြဲလိုလိုဝေန်ဆန်းစစ်ကြည့်နေသူသည် ဘဝကိုတည်တံ့စွာ စိုးပိုင်သူ၊ ဘဝတိုက်ပွဲ၌ အနိုင်ကြနိုင်သူ အဖြစ် ရပ်တည်နေနိုင်မည်မှာ မူချ။

လက်ဝှေ့သမားကောင်း ဟူသည် လက်ဝှေ့သတ်ရာ၌ ဘယ်သောအချိန်မျှ လောကြီးတတ်ချေ။ လောကြီးတတ်သလို အကွက်ကောင်း အခါအခွင့်ကောင်းကို အမိအရ အသုံးပြုတတ် စမြဲတည်း။

တစ်ဖက်ပြိုင်ဖက် အဝင်ကြမ်းကြမ်း အထွက်ကြမ်းကြမ်းနှင့် အမ မှုဇုတ်တရွတ် စနစ်မဲ့စွာ ထိုးသတ်နေလျှင်လည်း သွေးအေးအေးနှင့် ပြိုင်ဖက်၏ လက်သီးထိုးချက်ငေကို မထိအောင်ရှောင်နေပြီး ပြိုင်ဖက်၏ ဖာကက်ပျားကက်ကို စက္ကန့်မလပ်အကဲကြည့်ကာ အချိန်သင့်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လက်သီးခုံကို ပစ်သွင်းတတ်ပါ၏။ လက်သီး ပစ်သွင်းချိန် မတန်သေးလျှင် ပစ်မသွင်းသေးဘဲ အခြေအနေကို အလစ်မပေးပဲ စောင့်ကြည့်နေတတ်လေသည်။

ထိုးလွတ်သောလက်သီး ထိအောင်မိအောင် အကွာအဝေးကို မှန်းဆတတ်ကြသည်။ ရမ်းသော ကြမ်းသော ဗလာသတ်သော လက်သီးသမားသည် ကြက်မိုက်နှင့်တူ၏။ ပွဲတွင် အရှုံးဖြင့်ဇာတ်သိမ်းတတ်ကြသည်။ ကြက်ကောင်း

ဟူသည် ဘယ်သောအခါမျှ အထိမခံ အနာမခံသည်သာ မက နိုင်ခြေနိုင်လက်ကို အကဲခတ်ပြီးမှ ခွပ်တတ်ကြသည်။

ထိုနည်းတူစွာ လက်ဝေသမားကောင်း တို့သည် ပြိုင်ဖက်၏ သတ်ကွက်ဟာကွက်ကို ကြည့်၍ ထိုးကွက်ဟာ ကွက်ကို ထိအောင်မလွဲထိုးပစ်ရင်း အောင်ပွဲဆင်တတ် ပေသည်။ ကြက် ကောင်း လျှင် ခေါင်းမွေးမပြောင် ဟူသော ကြက်စကားပမာလို လက်ဝေသမားကောင်းတို့ မည်သည့် ဘယ်သောအခါမျှ ဒဏ်ရာကြီးနှင့် ပဲ့ပေါ်က မဆင်းခဲ့ရချေ။

တစ်ဖန် လက်ဝေသမားကောင်းတို့မည်သည် ပဲ့မရှောင် တတ်ပေ။ မည်သို့သော လက်ဝေကျော်မျိုးနှင့် တွေ့ရစေ ကာမူ ဘာမထိုမှုမထားဘဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လှိုလှိုသည်။ လူမရွေး နယ်မရွေး ပြည်နိုင်ငံမရွေးပဲ သတ်ပဲထိုးပဲသေစေတတ်သည် သူရဲကောင်းပီသသော စာကယ့်လက်ဝေသမားကောင်းတို့ ၏ အသည်းတွင်သာ ရှိတတ်ပါသည်။

စာကယ့် လက်ဝေသမားကောင်းတို့မည်သည် နိုင်ငံချစ် စိတ် မျိုးချစ်စိတ်ရှိနေတတ်ကြပြီးနိုင်ငံချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်ရာ ဝယ် ငါတို့တိုင်းပြည်ငါတို့လူမျိုးအတွက် ငါ့အသက်ပေး၍ သတ်ပြမည်ဟူသော စိတ်ကိုမွေးမြူထားတတ်ပေကြောင်းကို “လက်ဝေသမားကောင်းတို့၏ ကျင့်စဉ်”ကို ရှောင်မဆွေ လိုက်နာကျင့်သုံးကြမည့် ဗမာ့လက်သီးကျော် အပေါင်း အတွက် သီးသန့်ရေးသားလိုက်ရပါသတည်း။

၁၃။ သက်လုံကောင်းမှု

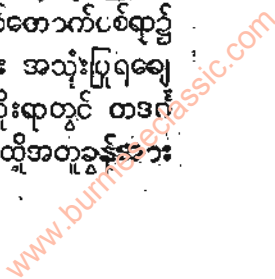
ခွန်အားကိုထုတ်၍ လုပ်ကိုင်ရသော မည်သည့်လုပ်ငန်း မျိုးမဟူ သက်လုံအပြည့်အဝ ရှိမည်သာ ခွန်အား စိုက်ထုတ်ရသည့် လုပ်ငန်းအဝဝကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်၍ ထိရောက်စွာလုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း ရှိစေတတ်ပါပေသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ခွန်အားစိုက်ထုတ်ရသောအလုပ် တစ်ခုခုကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးကြစမြဲဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ခွန်အား စိုက်ထုတ်၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြ၍ သက်လုံမကောင်းပါက မော ပန်း နွမ်းနယ်လာတတ်လေ့ရှိ၏။

သက်လုံမကောင်းမှုကြောင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လာသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လုပ်ငန်းကို တွေ့နားရ အမောအပန်းဖြေ ချပြီး အမောပြေ၍ အားအင် ပြန်လည်ပြည့်စုံသလောက် ပြည့်လာလေမှ မပြီးသေးသော လုပ်လက်စ လုပ်ငန်းကို ဆက်၍ဆက်ကာ လုပ်ကိုင်ကြလေ့ရှိကြစမြဲပါပေ။

သက်လုံအပြည့်ရှိ၍ သက်လုံကောင်းနေပါသော် ခွန် အားနှင့် လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းကို ထင်ကြိမ်တစ်ခါ တည်းနှင့် ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် လုပ်ကိုင်နိုင်ကြ၏။

လူထိုးသားသည် သစ်လုံးတစ်ခုကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရာ၌ ခွန်အားကိုအသုံးချရသလို သက်လုံကိုလည်း အသုံးပြုရချေ ပေသည်။ သက်လုံမကောင်းပါလျှင် လူထိုးရာတွင် တဒက် သာနှင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လာတတ်သည်။ ထို့အတူခွန်အား

မကောင်းပါပဲ ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်မှု နည်းနေပါကလည်း မောပန်းနွမ်းနယ်တတ်ပြန်သည်။

သို့သော် သက်လုံသည် ပင်မဖြစ်သည်။ ခွန်အားဗလ ကောင်းမွန်စေကာမူ သက်လုံမကောင်းပါက မောပန်း နွမ်းနယ်တတ်စမြဲဖြစ်ပေသည်။

မည်သည့်အားကစားမျိုးမဟူ ယေဘုယျအားဖြင့် ခွန် အား စိုက်ထုတ်ရလေ့ရှိသည်။ ခွန်နှင့်အား မစိုက်ထုတ် ရသော အားကစားအချို့အချို့တော့ ရှိပါသေးသည်။

ခွန်အားစိုက်ထုတ်ရသော အားကစားမျိုးတွင် သက်လုံ ကောင်းနေရန် အပြည့်အဝရှိရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။ လက်ခွဲထိုးပြိုင်ရသော အားကစားသည် ခွန်အားကိုလည်း အသုံးပြုရသည်မက ရွှေ့ရှားကစားရလေသဖြင့် သက်လုံ ကောင်းရန် အထူးအရေးပါ၏။

မည်မျှပင်သတ္တိ၊ ကြံ့ခိုင်မှု (စိတ်ဓာတ်ကာယ) စာရိတ္တ၊ လက်ဝှေ့ပညာ (သိပ္ပံနည်းကျကျ) ဖြတ်ထိုးဉာဏ်စွမ်း တော် ကောင်း နေလေစေ၊ ကြိုးဝိုင်းပေါ်တွင် ပြိုင်ဖက်နှင့် ရင်ဆိုင်နိုင်လား ငါလား လက်ဝှေ့စွမ်းရည် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင် လူကြံ့ထွ် သက်လုံအပြည့်အဝမရှိပါသော် အခက်ကြုံရကာ ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးလေငြိတည်း။

သက်လုံမကောင်းသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မောပန်း နွမ်း နယ်လာကာ (က) လျှင်မြန်ဖြတ်သတ်စွာ ထိုးနိုင်မှုချို့တဲ့ လာပြီး နှေးကွေးလာမည်။ (ခ) ခံနိုင်ရည်နည်းလာကာ မောပန်းနွမ်းနယ်လာကာ နာကျင်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ (ဂ) ခွန်အား ဆုတ်ယုတ်လာမည်။ (ဃ) ခွန်အားဆုတ် ယုတ်လာ၍ ဒူးအားပျော့လာပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်လာမည်။

ဖြစ်၏။ အဲဒီ (က) (ခ) ပင်မအချက် နှစ်ချက်ကြောင့် ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ် တွေးခေါ်မှု ချွေးဖြတ် ချက်တွေ လေးတွဲ နှောင့်နှေးလာသဖြင့် ပြိုင်ဖက်ပြုသမျှ နှုတ်လေတတ်သည်။

တစ်ခုသော ညနေတွင် ရွှေဘိုမြို့အောင်ဇေယျ တောလုံး ကွင်းအတွင်း၌ ဖွင့်လှစ်ကာ သင်ကြားပြသ နေသော လက်ဝှေ့သင်တန်းသို့ လူခိုက်ကံဖူးနှင့် နောက်လိုက် (၅၀) ကျော်ကျော်သည် ရောက်ရှိလာပြီးနောက်...

“မင်းလားကွ-လက်ဝှေ့ဆရာဆိုတာ၊ မင်းနဲ့စမ်းချင်လို့ လာခဲ့တာပဲ” ဟု စိန်ခေါ်လေတော့သည်။

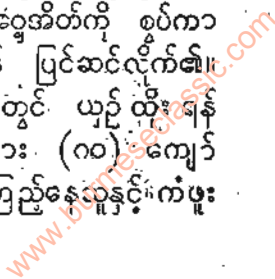
ကြီးမား ထူးကြောင်းလှသော လက်မောင်းကြွက်သား ကြီးများကို ထုတ်ပြထားရင်း လက်နှစ်ဖက်ပိုက်ကာ မထီ သည့်အကြည့်နှင့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာအား ကြည့်နေလေ တော့သည်။

“ခင်ဗျား လက်ဝှေ့ထိုးတတ်သလား”

“ထိုးတတ်သဟေ့...လက်သီးထိုးတယ်ဆိုတာအလကား၊ ဓားချင်းတောင် ယှဉ်ထိုးခဲ့တဲ့ကံဖူး ဆိုတာငါပဲကွ”

“လက်ဝှေ့ ထိုးဖူးတယ်ဆိုရင် ကြိုက်တဲ့လက်အိတ်ကို စွပ်ပေတော့၊ ကဲ...တပည့်တို့ ဝိုင်းရှင်းလိုက်စမ်းကွာ”

လက်ဝှေ့ဆရာသည် အားကစားဝတ်စုံအင်္ကျီကို ချွတ်ပစ် လိုက်ပြီးနောက် (ဂ)အောင်စရှိ လက်ဝှေ့အိတ်ကို စွပ်ကာ ကံဖူးနှင့်မြေစိုက်ဝိုင်းတွင် ယှဉ်ထိုးရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ လက်ဝှေ့အိတ်ကိုစွပ်ကာ မြေစိုက်ဝိုင်းတွင် ယှဉ် ထိုးရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ လက်ဝှေ့သင်တန်းသား (ဂဝ) ကျော် ကျော် လက်ဝှေ့သင်တန်းသို့ လာကြည့်နေသူနှင့် ကံဖူး

နောက်လိုက် (၅၀)ကျော်ကျော် ပရိသတ် (၂၀၀) နီးပါး
 သည် ဝိုင်းအုံ့လျက် ကြည့်နေကြသည်။ ကံဖူးနှင့် လက်ဝှေ့
 နည်းပြဆရာ ယှဉ်ထိုးလိုက်သည်နှင့် ကံဖူးလက်ဟန်ခြေဟန်
 သည် လက်ပေလုံးဝမထိုးတတ်မှန်း အကဲခတ်မိသည်။
 ၂-မိနစ် ကျော်ကျော် ထိုးရသေးသည် ကံဖူး၏နှုတ်ခမ်းမှ
 သွေးရန်နီများ ရွံရွံစိုနေပြီဖြစ်သည်။ မောရှာလွန်း၍ပုံပျက်
 ပန်းပျက် ဖြစ်နေရှာသည်။ လက်ဝှေ့ နည်းပြဆရာအား
 သူသည် သဲကြီးမဲကြီး အတင်းအဓမ္မ လိုက်လံထိုးနှက်လင့်
 ကစား လက်ဝှေ့ဆရာ၏လက်မောင်းလက်ဖျံမှအပ တစ်လုံး
 မှမထိခချ။ ဒုတိယအချိန်လွတ်၍မကြာမီ ကံဖူး၏နှာခေါင်း
 မှ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်များ မရပ်မနားကုလားကား နေလှုပ်
 မရှား နိုင်လောက်အောင် အခြေအနေ ဆိုးနေသဖြင့်-
 “ခင်ဗျား အရှုံးပေးမလား...ဆက်ထိုးမလား” ဟု နည်းပြ
 ဆရာက ခေတ္တအထိုးရပ်၍ မေးသည်။ သည်တွင် ကံဖူးက
 ခေါင်းခါပြသည်။ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာက ဘယ်လက်သီး
 ထိုးဟန်ပြု၍ ညာဖြတ် RIGHT CROSS တစ်လုံးခပ်ဆတ်ဆတ်
 ထိုးလိုက်သည်နှင့် ပေါင်(၂၀၀) ကျော်ရှိ ကံဖူးကြီးသည်
 ဆန်အိတ်ကြီးကို ပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့ ဗိုင်းခနဲ ပက်လက်
 လန်၍ လဲကျသွားသည်။

ရေးလိုသည့်အချက်မှာ သတ္တိရှိသော ဗလအလွန်ကောင်း
 သော မိုက်ရာတွင် နာမည်ကျော်ဟိုးသော လူမိုက်ကြီး
 ကံဖူးသည် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်မှု ပညာရပ်ကို တကယ်တတ်
 ကျွမ်း နားလည်မှုမရှိပါပဲ တတ်ချင်သောင်ဆောင်လျက်
 လမ်းဘေးမှာ ရန်ဖြစ်တိုင်း အရက်ဝိုင်း၊ ဖဲဝိုင်းမှာရန်ဖြစ်
 တိုင်း ပရမ်းပတာ ထ၍ထိုးသည့်ထိုးပေါက် ထိုးကွက်မျိုး

ဖြင့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာကို စိန်ခေါ်၍ ယှဉ်ထိုးရာတွင်
 မရှုမလှတစ်ဖက်သတ် သွေးလွမ်းဖုံးသည်အထိ ခံစားသွား
 ရသည့် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပျက်မှု တစ်ခန်းကဏ္ဍလေးကို ထောက်ရှု
 ခြင်းအားဖြင့်...။

အလီအား လက်ဝှေ့လောကမှ ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီးသည့်
 နောက် ၁၉၇၀-ခုနှစ်အတွင်း၌ လက်ဝှေ့ထိုးခွင့် ပြန်လည်
 ထုတ်ပေးရာတွင် အလီသည်ဂျယ်ရီကွာရီဆိုသည့် မထင်မရှား
 ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်တန်း လက်ဝှေ့သမားနှင့် ၁၉၇၀- ခုနှစ်၊
 အောက်တိုဘာ(၂၆)ရက်က ထိုးပြိုင်ရာ (၄)ရက်အရောက်၌
 အလီက လွယ်လွယ်နှင့် ဒိုင်ပွဲရပ်ဖြင့် အနိုင်ရလိုက်သည်။

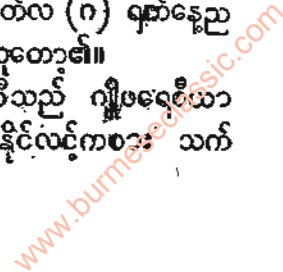
နောက်တစ်ဖန် အာဂျင်တီးနား လူထွားကြီးမိုနာဗီနာ
 ဆိုသူနှင့် ၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၇)ရက်က (၃)မိနစ်
 (၁၅)ချိအပြီးမှာ အနိုင်ရလိုက်ပြန်ပါသည်။

ဤတွင်မိုဟာမက်အလီသည် ဣကိုယ်သူနားထင်သွေး
 ရောက်သွားကာ...

“ငါ့လက်ရည်မကျသေးပါဘူး-ဂျီဖရေစီယာလို ငတိမျိုး
 ကို အလံလုံနိုင်မှာမလဲ့” ဟု ယုံကြည်ကာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်
 ချန်ပီယံဖြစ်နေသော ဂျီဖရေစီယာကို တက်လှမ်း စိန်ခေါ်
 လိုက်တော့သည်။

အလီသည် လက်ဝှေ့လောက၌ (၃)နှစ် ကျော်ကျော်
 ပြတ်နေမှုနှင့် လေ့ကျင့်မှုအပြည့်အဝရှိနေပြီး မရှိသေးသည်ကို
 ဆန်းစစ်မှုမပြုလေဘဲ ၁၉၇၁-ခုနှစ်၊ မတ်လ (၈) ရက်နေ့ည
 တွင် ဂျီဖရေစီယာနှင့် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လှတော့၏။

ပထမအချိန်မှ ပဉ္စမအချိန်ထိ အလီသည် ဂျီဖရေစီယာ
 အား ပြိုင်ဆိုင်၍အစပြုကာ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်လင့်ကစား သက်

လုံမပြည့်ဝမှုကြောင့် ဆဋ္ဌမအချိမ္မအစပြုကာ အမောဖောက်
လာတော့သည်။ အမောဖောက်လာ၍လည်း လက်ထွက်မှု
မရှိတော့ပါပဲ နှေးကွေးလေးလံလာသည်။ ဂျီဖရေစီယာကို
ထိရောက်စွာ မထိုးနိုင်သည်သာမက သူ့ကိုယ်သူပင် မနည်း
အားခံ၍ ကြိုးတန်းကိုအံ့ပြုကာ ကာကွယ် နေရတော့
သည်။ ။

ဂျီဖရေစီယာ၏ ထိုးဖောက်ကာ ဝင်ရောက်လာသော
လက်သီးထိုးချက်တွေကို ထိထိရောက်ရောက် မကာကွယ်
နိုင်တော့ပါချေ။ ဂျိုး၏တစ်ဖွတ်ထိုး တိုက်စစ်ဆင်ပြီးလျှင်
တိုက်စစ်ဆင်နေမှုကိုလည်း ဖျက်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ပေ။

မိုဟာမက်အလီ မောလွန်းလှဖြင့် ထိုးကွက်လည်းပျက်
တိမ်းရှောင်ရွေ့ပြောင်းမှုလည်း ပျက်နေ၍(၁၅)ခွဲငါးကာနီး
ဝယ် ဂျီဖရေစီယာအားထိုးသော လက်သီးထိုးချက်တစ်ချက်
သည် မေးဖျားကို တိုက်ရိုက် ထိမှန်လိုက်သည်နှင့်
ပက်လက်လန်၍ လဲကျသွားခဲ့သည်။ ပြန်လည်ထောင်
သော်လည်း ပုံအပြိုးဆုံးဖြတ်ချက်တွင် မိုဟာမက်အလီ အရှုံး
ရသည်။ ။

“ဂျီဖရေစီယာကို ကျုပ်ရှုံးသွားရတာဟာ လေ့ကျင့်မှု
နည်းလို့ သက်လုံမပြည့်ဝလို့ သူ့ကို အထင်အမြင်သေးခဲ့လို့
ရှုံးရတာပါ။ နောက်တစ်ကြိမ်တော့ ကျုပ်အနိုင်ထိုးနိုင်
ရမပေါ့”

ထိုကဲ့သို့ သက်လုံမကောင်းခဲ့၍ မိုဟာမက်အလီသည်
တက်သစ်စ လက်ဝှေ့သမားကလေး လီယွန်စပင့် ဆိုသူနှင့်

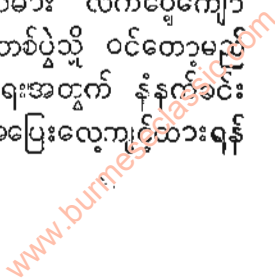
၁၉၇၈-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅)ရက်နေ့ညက အမှတ်
ဖြင့် ရှုံးနိမ့်ရဖူးသည်။

“ကျုပ်ရှုံးတယ်...ကျုပ် လီယွန်စပင့်လို မလောက်လေး
မလောက်စား တက်သစ်စ လက်ဝှေ့သမားလေးကို အချိန်
မရွေး ထိုးရင် အနိုင်ရနိုင်တယ်လို့... ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်
ယုံကြည်ခဲ့လို့ လေ့ကျင့်ရာမှာ အပြည့်အဝ မလေ့ကျင့်ခဲ့ဘူး။
လေ့ကျင့်မှု မပြည့်စတော့ ပဲ့မှာ အမောဖောက်လာတယ်။
အမောဖောက်လာတော့လဲ ထိုးကွက်-ရွေ့ကွက်၊ တိမ်းကွက်
တွေ ပျောက်ကုန်ရတာပေါ့။ နောက်တစ်ကြိမ် မှာတော့
ဒီထိလေးကို ကျုပ်အပြတ် နှုတ်ပစ်လိုက်မယ်” တစ်ဖက်
သားကို အထင်အမြင်သေးမှုမရှိ ရလဒ်ပေါ့ဗျာ.....။

ဟု-မိုဟာမက်အလီက သံဝေဂရသံနှင့်သတင်းထောက်
တွေကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

အလီ ရှုံးရသည့် ပဲ့စဉ်တွေတွင် သက်လုံမကောင်း၍
နှင့် ပြိုင်ဖက်အပေါ် အထင်အမြင် သေးခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုသူတို့ကို ထောက်ရှု၍ သက်လုံမကောင်းလျှင် ကမ္ဘာ
ချန်ပီယံပင်လျှင် ရှုံးပွဲကို ရင်ဆိုင်၍ ကြိုးဝိုင်းပေါ်မှ
ဆင်းလာခဲ့ရတတ်သဖြင့် လက်ဝှေ့သမား လက်ဝှေ့ကျော်
အပေါင်းတို့သည် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲ တစ်ပွဲသို့ ဝင်တော့မည်
ဆိုလေလျှင် သက်လုံအပြည့်ရှိလာရေးအတွက် နံနက်ခင်း
လေ့ကျင့်ရာ၌ တာတိုတာရှည် အပြေးလေ့ကျင့်သားရန်
လိုအပ်ပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဘောလုံးကွင်း အလျား (၂) ပြန့်
(၈) ကြိမ်ကို အားကုန် (အမြန်ဆုံး) ပြေးကျင့်ပါ။
ဘောလုံးကွင်းအနံ (၂) ပြန့်ကို ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲ ပြေးပါ။

ဆိုလိုသည်မှာ- မိတာ (၂၀၀) ရှစ်ကြိမ် ပြေးရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့မှတုတ်လျှင် တစ်နေ့လျှင် တစ်မိုင်ခွဲမျှ အမြန်
ပြေးပေးလျှင် (၃) မိနစ် (၃) ချီ အတွက် သက်လုံ
လုံလောက်ပါသည်။

မိမိကိုယ် မိမိ မညာမတာ တကယ် မောအောင်
ပြေးထား လေ့ကျင့်ထားမှ သက်လုံအတွက် စိတ်ချရပေ
လိမ့်မည်။

လူချင်းပူးတွဲကာ လက်ဝှေ့ထိုးကျင့်ရာဝယ် တစ်ပတ်လျှင်
အနည်းဆုံး (၄) ကြိမ် လေ့ကျင့် သင့်သည်။ ယင်းသို့
လေ့ကျင့်ထိုးရာမှ တစ်နေ့(၈) ချီ တစ်ချီလျှင် (၃) မိနစ်၊
(၄) မိနစ် လေ့ကျင့်သင့်ပါသည်။

လိုရင်းရေးရသော်-

(၁) လက်ဝှေ့သမားသည် လက်ဝှေ့လေ့ကျင့်ရာတွင်
သက်လုံကောင်းမွန်စေရန် အလို့ငှာ သက်လုံ
အတွက် နံနက်ခင်း လေ့ကျင့်မှုပြုရာ၌ သီးသန့်
လေ့ကျင့်သင့်ကြောင်း၊ သက်လုံကောင်း ပါမှ
ပြိုင်ပွဲ၌ (၃) ချီ (၃) လား ရေကုန် မီးကုန်
အင်နွံနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊

(၂) ပြိုင်ပွဲတွင် အမောဖောက်လုလျှင် ခြေကုန်
လက်ပန်းဖြစ်ပြီး ပုံပျက် ပန်းပျက်နှင့် တစ်ဖက်
သတ်မခံရရေးအတွက် မိမိက တိုက်စစ်ဆင်၍
လိုက်လံထိုးနှက်မှုမျိုးကို မပြုတော့ပါဘဲ ဝိုင်း
အလယ်တွင်သာ နေရာယူလျက် ပြိုင်ဖက်၏
အလျဉ်မပြတ် ထိုးနှက်ချက်တွေကို ဖန်မပျက်
လွတ်အောင် တိမ်းရှောင်ဖယ်ထုတ်ပုတ်လွတ်ရင်း
လက် သီး ထိုး ချက် တွေကို ချွေ ချွေ တာ တာ
တန်ပြန်ထိုးရင်း အမောဖြေသင့်ပါကြောင်း၊
ဖြေ၍ရနိုင်ပါကြောင်းကို ရေးသားအကြံပြုလိုက်
ရပါသတည်း။

၁၄။ သိပ္ပံနည်း ကျကျလက်ဓမ္မ

ဘောက်စံဆင်ခေါ် အနှောင့်တိုင်း လက်ဓမ္မ ထိုးပြိုင်ရာတွင် သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်သည်က အကောင်းဆုံးသော ထိုးပြိုင်မှုပင် ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်ပါက ဒဏ်ရာအနာတရ ရမှုလည်း နည်းပါးပြီး အောင်နိုင်မှုလည်း အရများတတ်ပေသည်။

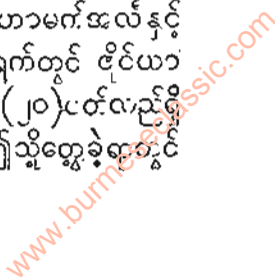
သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်လေ့ရှိသည့် လက်ဓမ္မ သမားများသည် လက်ဓမ္မကြိုးဝိုင်းတွင် နှစ်များစွာ တတ်တုံကာ ထိုးပြိုင်နိုင်စွမ်းရှိတတ်ကြသည်။ ကြက်ကောင်းလွင် ခေါင်းမွေးမပြောင်ဟူသော ကြက်သမား ကော့ကုသို ဒဏ်ရာအနာတရနည်းပါးစွာဖြင့် အောင်ပွဲအဆင့်ဆင့်ကော့ တိုင်းပြည်ဂုဏ်ကို လက်ဓမ္မထိုး၍ ထိုးမြှင့်နိုင်ပေလေ့မည် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ တစ်ခုသက်သေပြရသော်-

ကမ္ဘာ့ ဟဲဗီ ဝိတ်ချန် ပီ ယံဟောင်းဖြစ်သူ မိုဟာမက် အလီသည် လက်ဓမ္မထိုးပြိုင်ရာ၌ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိ၏။ အလီသည် ၁၉၆၀- ငြည့်နှစ်က အိတ်လီနှင့်၊ ရောမမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် (၁၇) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ လက်ဓမ္မအိတ်လီပွဲတော်ကြီးတွင် ချန်ပီယံဘွဲ့ကို ဆုတ်ခူးပြီး သည်၏ နောက်ပိုင်း၌ အလွန် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသော

ကြေးစားလက်ဓမ္မကို အနှစ်(၂၀) ကျော်ကျော် ထိုးပြိုင်ခဲ့သော်လည်း သူ့တွင် ကြီးကျယ်သောဒဏ်ရာဒဏ်ချက် များ မရရှိခဲ့ချေ။ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချွတ်ယွင်းမှုလည်း မရှိခဲ့ပေ။ ဤသည်မှာ သိပ္ပံနည်းကျကျ ချိန်ချိန်ဆဆထိုးပြိုင်မှု၏ ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံနည်း ကျကျ မထိုးပြိုင်ခဲ့သည့် လက်ဓမ္မသမားတို့သည် လက်ဓမ္မထိုးပြိုင်ရာတွင် ဒဏ်ရာအနာတရ အရများ၍ အောင်ပွဲအရလည်း နည်းတတ်ရာသည်။ ခွန်အားဗလတစ်ခုတည်းကို အားထားသော လက်သီးပြင်းမှု တစ်ခုတည်းကိုသာ မှုတည်ပြီး ဦးတင်လေ့ရှိသော အလဲထိုးချမှု တစ်ခုတည်းကိုသာ ယတိဋ္ဌိတ်ဆုံးဖြတ်ထားသော ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်း လက်ဓမ္မသမားတို့သည် လက်ဓမ္မကြိုးဝိုင်းတွင် နှစ်ကြာရှည်တည်တံ့စွာ အောင်ပွဲ မဆင်နိုင်ကြ သည်က များ၏။ “ကြက်ငိုက်ကြက်ကန်း စွတ်၍မိမ်း” ဟူသော ကြက်သမားကောင်းထဲသို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များစွာဖြင့် ရှုံးပွဲကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ ပြိုင်ပွဲမှ ထွက်ခွာရမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ဥပမာပြရလျှင်- ကမ္ဘာ့ ဟဲဗီ ဝိတ်ချန် ပီ ယံ ဘွဲ့ကို ၁၉၇၁-ခုနှစ်က စိုးပိုင်ခဲ့သော လက်သီးအား အလွန်ကောင်းစွာသည့် ဂျော့ဖီမင်သည် လက်ဓမ္မထိုးပြိုင်ရာ၌ သူ၏အားကို အထူးအရေးပေး၍ ထိုးပြိုင်လေ့ ရှိလေသည်။ ခွန်အားဗလနှင့် လက်သီးပြင်းမှုကိုသာအားပြုသော ဂျော့ဖီမင်သည် သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသည့် မိုဟာမက်အလီနှင့် ၁၉၇၄-ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ(၃၀) ရက်တွင် ဗိုလ်ယာနိုင်ငံ၌ ဟဲဗီဝိတ်ချန်ပီယံဘွဲ့ကြီးအဖြစ် ပေ(၂၀)ပင်လျှင်ရှိ ကြိုးဝိုင်းအတွင်း၌ တွေ့ဆုံခဲ့ကြ၏။ ဤသို့တွေ့ဆုံရာတွင်

တစ်ချီလျှင် ၃- မိနစ်(၁၅) ချိပွဲအဖြစ် ထိုးပြိုင်ရမည့် ပွဲ ဖြစ်သော်လည်း(၈)ချိအရောက်၌ပစ်ကြမ်းကြမ်းခပ်ရမ်းရမ်း ထိုးနေသော ဂျော့ဖီမင်ခမ္ဘာ ဆက်၍ မကြမ်းနိုင်တော့ဘဲ ပစ်၍လဲကာ အလဲပွဲဖြင့် ဇာတ်သိမ်း လိုက်ရရှာလေသည်။ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ် သရဖူကို မိုဟာမက်အလီက လုယူလိုက် တော့သည်။

ဤသို့နှင့် သိပ္ပံနည်းကျကျ မထိုးပြိုင်သော ဂျော့ဖီမင် သည် တစ်နှစ်မျှသာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူကို ဆောင်းလိုက် ရပြီး အကျကြီးကျခဲ့ရ၏။ မျက်ရိုးနှင့်ရင်ဘတ်တွင် ရရှိ ထားသော ဒဏ်ရာကြောင့် ဆေးရုံသို့ မကြာခဏတက်၍ ကုသရပေသည်။

သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ကြသည့် လက်ဝှေ့ သမားဟူသည် အဘယ်နည်း။ သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ ထိုးပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားဟူသည် လက်ဝှေ့ပညာကို ဦးစားပေး၍ ထိုးပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးကို ဆိုလို ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့အားကစားမဆို ပညာဟူသည် ရှိ၏။ ထိုပညာ ရပ်ပေါ် မူတည်အခြေခံ၍ လှုပ်ရှား ကစားကြလျှင် အလ ဟာသပင်ပန်းမှုနှင့် ဒဏ်ရာရမှုမျိုး နည်းပါးပြီး အောင်ပွဲ ဆင်နိုင်တတ်စေပိုင်တည်း။ ရှုံး စေဦး တော့ မရှုမလှ ပစ်စလက်ခတ်မရှုံးတတ်ပေ။

သိပ္ပံ နည်း ကျ ကျ ထိုးပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားသည် ပြိုင်ဖက်၏ အားကောင်းချက် အားနည်းချက်ကို အက် ခတ်ကာ ဝင်၍ထိုးသင့် မထိုးသင့် ဆုတ်ပြီးထိုး၍သင့်မသင့် ပတ်ဝိုက်တိမ်းကာ တန်ပြန်ထိုး၍ ကောင်း မကောင်း

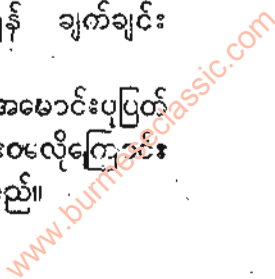
လေ့လာပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်မူဟုတ်ချင်းချကာ နိုင်ချေကို အပေါ်စီးမုကြည့်လျက် ပြိုင်ပွဲဝင်စမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ပြိုင်ဖက်သည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်ကို ပွဲအချိတွင် အားကိုးတကြီးနှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိုးလွှတ်နေသည် ဆိုပါက ထိုလက်ဝှေ့သမားသည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် ငန်ငု (သို့) အားကောင်းချက် ဖြစ်သည်ဟု ယေဘုယျ အားဖြင့် အကဲခတ်ရမည် ဖြစ်ပြီး သူ့သန်သော အား ထားသော ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် မထိစေရန်အတွက် မေးရိုးကို ညှာလက်ဖြင့် ကာကွယ်ထားရပေလိမ့်မည်။

ပြိုင်ဖက်အားကောင်းချက်ကိုသိရပြီးသည့်နောက် အား နည်းချက်ကို အကဲခတ်ရဦးမည် ဖြစ်၏။ ပြိုင်ဖက်သည် သူ့သန်သည့် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကို အားပါးတရဝင်၍ ထိုး လေတိုင်း မေးရိုးနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကို လုံခြုံစွာ ကာကွယ်မှု မရှိသည်ကို တွေ့မြင်နေရသည်ဆိုပါက အနီးလက်ဝှေ့သမား ၏ အားနည်းချက်သည် မေးရိုးနှင့် ဝမ်းဗိုက် ပွင့်နေမှုပင် ဖြစ်သဖြင့် အချိန်အခါသင့်လျှင် သင့်ခြင်း ထိထိမိမိထိုးပစ် လိုက်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

တစ်ဖန် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကို အားကိုး၍ အတင်းဝင်ပြီး ထိုးနေသည့် ထိုးပြိုင်ဖက်သည် ပုနေသူဖြစ်ပါက သူ၏ အဝင်ကို စောင့်၍ ထောက်လက်သီး ဖြတ်လက်သီးများ ကိုသာ အသုံးပြုကာ တန်ပြန်ထိုးနှက်ရန် ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချရပေလိမ့်မည်။

အရပ်အမောင်းကောင်းသူသည် အရပ်အမောင်းပျပြတ် သည့် လက်ဝှေ့သမားအား ဝင်ထိုးရန် လုံးဝလှေ့ကြောင်း ပွဲပေါ် သို့ တက်လျှင်တက်ချင်း သိနေရပေမည်။

ထိုနည်းတူ အရပ်ပုသည့်သူသည် အရပ်ရှည်သည့်လက်ဝှေ့ သမားအား တိုက်စစ်ဆင်ကာပင်၍ ထိုးရန် ကြိုးပိုင်းပေါ်သို့ တက်လျှင်တက်ချင်း သိစနုရပေမည်။

အရပ် ရှည်သော သူသည် ပုသော လက်ဝှေ့သမားကို စောင့်၍ (သို့) ခံစစ်မှနေ၍ ထိုးရန် ကြိုးပိုင်းပေါ်သို့ တက်လျှင် ဖြောင့် ထောက်လက်သီးများ ဖြတ်လက်သီး များကိုလည်း ကျွဲလွန်၍ စင်လာလျှင် ဘယ်ပင့် ညာပင့် လက်သီးထိုးချက်ကို လည်းကောင်း တစ်ဖန်တလဲလဲ ထိုး ပေးနေရန် လိုအပ်ပါသည်။ ပုသောလက်ဝှေ့သမားကို ထိုးလျှင် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်များ ပူးကပ်သတ်ကွက် များကို ရှောင်သင့်ပေသည်။

တစ်ဖန် ပုသော လက်ဝှေ့သမားသည် အရပ် ရှည်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးနှင့် ထိုးပြိုင်ရလေလျှင် အရပ် ရှည်သည့် ပြိုင်ဖက်၏ လက်တန်းအတွင်းသို့ လှင်မြန်စွာဝင်ပြီးနောက် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် ထောက်လက်သီးတို့ ပင်လက် သီးချက်များကို များစွာအသုံးပြုသင့်လှသည်။ ခုာ၍ ထိုးစောင့်ထိုးမှု ထောက်လက်သီးခြင်း ပြိုင်ထောက်မျိုးတို့ ရှောင်ရှားသင့်လှ၏။

ထို့ပြင် လက်သီးပြင်းသည့် လက်ဝှေ့သမားကို လည်းကောင်း၊ ထိုးအားကောင်းသည် လက်ဝှေ့သမားကိုလည်းကောင်း ဘယ်သောအခါမျှ ပြိုင်ဆိုင်၍ထိုးရန် လိုအပ်ပါသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက် ညက အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ လတ်ဗီးဂတ်(စ်) မြို့တွင် ဖလွိုက်ပက်တာဆင်နှင့် ဆန်နီလစ္စတန်တို့ ထိုးပြိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုပွဲတွင် ချန်ပီယံဖလွိုက်

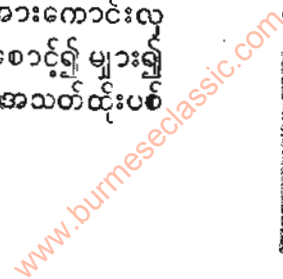
ပက်တာဆင်သည် သူ့ထက် လက်သီးလည်းပြင်း၊ ခွန်အား ဗလလည်းကောင်းလှသော ဆန်နီလစ္စတန်ကြီးနှင့် ပြိုင်၍ သတ်ခဲ့သဖြင့် ၃ မိနစ် (၁၅) ချိထိုးပြိုင်ရမည့်သရဖူလုပွဲကြီး တွင် ပထမအချိန် ၂:၀၆ ကြောင့် အတွင်း၌ပင် ချန်ပီယံ ဖလွိုက်ပက်တာဆင်ခမျာ အလထိုးခြင်းခံရတော့၏။ သို့ဖြင့် ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံ သရဖူကို ဆန်နီလစ္စတန် လက်သို့ အပြီးအပိုင် လွှဲအပ်လိုက်ရသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ကိုယ်ထက်အားကောင်းသူ၊ လက် သီးပြင်းသူကို ပြိုင်၍သတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရှုံးခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖလွိုက်ပက်တာဆင်သည် ဆန်နီကြီးကိုခွာပြီး လှည့်ပတ် ရှောင်တိမ်းကာ ပါးပါးနပ်နပ် သတ်သင့်လှသည်။

ထိုလက်သီးကြမ်းကြမ်းဆန်နီလစ္စတန်သည် ၁၉၆၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၂၅) ရက်နေ့ညက အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဇီယာ ဝီ ကမ်းခြေရှိ လက်ဝှေ့အားကစားရုံကြီးတွင် ကျင်းပခဲ့ သော ချန်ပီယံဖိုလ်လုပွဲ၌ မိုဟာမက်အလီနှင့် ၃ မိနစ် (၁၅) ချိ ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပွဲပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထိုပွဲတွင် မိုဟာမက်အလီက သတ္တမအချိန်တွင် ဒိုင်ပွဲရပ် T.K.O ပြင် အနိုင်ယူလိုက်နိုင် သည်။ ဤသို့ဖြင့် လူကြမ်းလက်သီးကြမ်းကြီး၏ ဦးခေါင်း ခေါ်မှ ချန်ပီယံသရဖူကို မိုဟာမက်အလီ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ထူးပြောင်းသွားရတော့၏။

မိုဟာမက်အလီသည် လက်သီးပြင်း၍ အားကောင်းလှ သည့် ဆန်နီလစ္စတန်ကို ပြိုင်မသတ်ပဲ ဆ၍ စောင့်၍ များ၍ ထောက်လက်သီးကိုတွင်တွင်သုံးပြီး အပြတ်အသတ်ထိုးပစ် ထိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လက်ငွေထိုးရာတွင် သတ္တိရှိရှိတစ်ခုတည်းဖြင့် မပြီးချေ။
ခွန်အားဗလ ကောင်းပြီး ကိုယ်ကာယ ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းနေ
ရုံလည်း မပြီးသေးပေ။

သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးသတ်တတ်ပြီး ခွန်အားဗလကြံ့ခိုင်
တောင့်တင်းမှု ရှိရှိနှင့်လည်း မပြီးမြောက်သေးပေ။ လက်
ငွေထိုးပြိုင်ရာတွင် ပညာခွန်အား ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကို သုံး၍
အပြည့်အဝလေ့ကျင့်ထားပြီး သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်ကာ
နိုင်ရမည်ဟူသောခံယူချက် ယုံကြည်ချက် အားမာန်အပြည့်
ဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်လေမှ အနိုင်ရတတ်ပေသည်။

၁၅။ လက်ငွေသမားကောင်းများသည်
အရှောင်အတိမ်း တတ်၍ ထိအောင်ထိုးတတ်ကြသည်

ညွှန်သော လက်ငွေသမားတို့သည် ခံ၍ ထိုးကြသည်ဟူ
သော လက်ငွေစကားရပ်ကို လက်ငွေ ပါရဂူ ဂျိုးဂျက်
ကော့ဗ်က ၁၉၃၆ ခုနှစ်က ဆိုခဲ့သည်။ ခံပြီးထိုးတယ်ဆိုတာ
မတိမ်းမရှောင် မရွှေ့မပြောင်းဘဲထိုးတဖျိုးကို ဆိုလိုတာ
ပါဟု ဂျိုးဂျက်ကော့ဗ်က ရှင်း၏။

လွန်စွာမှန်ကန်သည်စကားဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့လက်ငွေ
ဇာတ်ခုံတွင် နှစ်ပေါင်း (၅၀) တိုင်တိုင် လက်ငွေနှင့် စပ်
လျဉ်း၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် လက်ငွေပါရဂူ ဘွဲ့ရထားသူ၏
စကားပုံဖြစ်သဖြင့် သူ၏ အတွေ့အကြုံအရ သွေးထွက်
အောင် မှန်လှ၏။

အတိမ်းအရှောင် အဆုတ်အရွှေ့မရှိ၊ တိုက်စစ်သက်သက်
ဖြင့် ခံ၍ထိုးသတ်တတ်သည့် လက်ငွေသမားမျိုးသည် အညံ့
အဖျင်းစား လက်ငွေသမားပင်ဖြစ်၏။

ထိုသို့သောလက်ငွေသမားမျိုးသည် အရှုံးနိဂုံးအခြေကို
ဝမ်းနည်းစွာ ရင်ဖယ်ပိုက်၍ ပေ (၂၀) ပတ်လည် ကြိုးဝိုင်း
ပေါ်မှ ဆင်းလာရသည်ကများ၏။

ပါးရည်နပ်ရည်မရှိ၊ ခံ၍ ထိုးတတ်လေသော လက်ငွေ
သမားမျိုးသည် မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ရသည့်
က များတတ်ပေသည်။ တစ်လိုင်းဆွဲ (သို့) တစ်ဘားသာ

တည်းသာ လက်ကိုင်ထားကာ ထိုးသတ်တတ်သည်ကြောင့် ခံ၍တိုက်စစ်ဆင်ရာ ထိုးသတ်တတ်သော လက်ဝှေ့သမားမျိုး နှင့် ထိုးရသူအဖို့ လွယ်လည်းလွယ် ပင်ပန်းမှုလည်း မရှိ တတ်ချေ။

အဘိမ်းအရှောင် အဆုတ်အရွှေ့ မရှိ၍ တိုက်စစ်စနစ် အရ ထိုးသတ်တတ်သူတို့က လက်မထောင်၍ ပြောတန်ကြ သည့် စကားတစ်လုံးရှိသည်။

“ဟေ့...သူကျ ကိုယ်ကျပဲဟေ့” တဲ့၊ အဲဒီ စကားစုကို သေသေချာချာအပိုဒ်ခွဲကာ သုံးသပ်ကြည့်လိုက်လျှင် ကိုယ် အဘွက်မသေချာ၊ သူ့အတွက်လဲ မရေရာသည့် ရေထဲအငုပ် ရေးသလို စကားစုဖြစ်နေသည်။ ကြည့်လေ (သူကျချင်ကျ မယ်၊ ကိုယ်ကျချင်ကျမယ်) တဲ့ဗျ၊ မလိုချင်ဘူး (ပွဲပေါ်မှာ တော့တဲ့ လက်ဝှေ့သမားကို ငါနိုင်ရမယ်၊ နိုင်ကိုနိုင်ရမယ်) ယင်းသို့ စကားမျိုးနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးသည် ယတ်ပြတ် အမာခံ ဆုံးဖြတ်သားချက် ဖြစ်သည်။ ဘုရင့်နောင်ကျော် ထင်နော်ရထာ၏ နောင်ရိုးတိုက်ပွဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ပင်ဖြစ်၏။

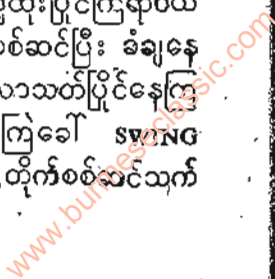
တစ်ဖက်လက်ဝှေ့သမား ထိုးနေသမျှကို ခံ၍တိုက်စစ် ဆင်ကာ ထိုးထူသည် လက်ဝှေ့လောကတွင် ကြာမြင့်စွာ မရပ်တည်နိုင်ချေ။ သူ့ခေါင်း သူ့မျက်နှာကို လက်သီး ပေါင်းက မြောက်မြားစွာ အထိုးခံခြင်းကြောင့် (၃) နှစ် အတွင်း ဦးနှောက် (ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာ) ရှိ အကြော အမျှင်ကလေးများ ပြတ်သတ်ပျက်စီးမှု များလှသည် ကြောင့် PUNCH DRUNK ခေါ် အမြဲလိုလို မူးစေ ထိုင်းမှိုင်း လေးလံဆွံ့အမှု၊ မေ့တတ်မှု၊ ယဉ်ယဉ်ကလေး ရှူးတတ်သည်ဟုသာ တိုက်ရိုက်ရေးပြလိုက်ပါရစေတော့။

မိုက်မိုက် ကန်း ကန်း ထိုးသတ်တတ်သော လက်ဝှေ့ သမားမျိုးသည် ချန်ပီယံဘဝသို့ရောက်ခဲ့သည်။ ဂံမထုဖြင့် ချန်ပီယံဖြစ်စေဦးတော့ ရေပွက်ပမာ တစ်ဏေ တဒက်သာ တည်း။

ထိုသို့သော RULL FIGHTER တစ်ဇောက်ကန်း တိုက် စစ်သမားသည် တိုင်းပြည်တိုယ်စားပြု လက်ရွေးစင်မဖြစ် သင့်ပါချေ။

တကယ်တော့လည်း လက်ဝှေ့သမားကောင်း ဆိုတာ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိရသည်။ လွတ်အောင်ရှောင် ထိရအောင် ထိုးဆိုသည့် လက်ဝှေ့ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားသင့်လှ ၏။ ပြိုင်ဖက်၏ ထိုးချက်လက်သီးများကို ပညာသားပါပါ နှင့် တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး တန်ပြန်လက်သီး COUNTER-PUNCHING တွေ ထိုးခြင်းသည် လက်ဝှေ့ပညာပင် ဖြစ် တော့သည်။ ပညာဖြင့် နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးပြိုင်ပါက ပင်ပန်းမှုလည်းမရှိ နာကျင်မှုနတ္ထိနှင့် စောင့်ပွဲခံရည်မှာ သေချာသည်။ တိမ်း၍ ရှောင်၍ ထိုးသတ်တတ်သော လက် ဝှေ့သမားမျိုးသည် ဒဏ်ရာအနာတာရ ရခဲ့သည်။

လက်ဝှေ့ကြူးစိုင်းအတွင်းမှ ပညာရှိလက်ဝှေ့သမားပင် ဖြစ်တော့သည်။ ယနေ့ မြန်မာပြည် တစ်ဝမ်းလုံးတွင်ရှိ လက်ဝှေ့သမားအများစုတို့သည် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ကြရာဝယ် မလိုမှာကြချေ။ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းတိုက်စစ်ဆင်ပြီး ခံချနေ ကြသည်။ မကောင်းပါ။ ပညာမပါ ဗလာသတ်ပြိုင်နေကြ သည်။ ပွဲအစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် ဝိုက်ကြခေါ် SWING လက်သီးအညွှစားတွေကို ထည်လဲသုံး၍ တိုက်စစ်ဆင်သက်

သက် ဆင်လျက်ရှိတတ်ကြသည်။ ဝန်းဒိုင်းဝန်းဒိုင်းနှင့် ပဲ့ ကြပ်သည်ကို အကောင်းအောက်မေ့နေကြပုံရသည်။

ယင်းသို့ စနစ်မဲ့ပညာမဲ့ အရမ်းကာရာ ထိုးထုတ်တတ် သော လက်ဝှေ့စွဲများအညံ့စားမျိုးသော် ဘယ်သောအခါ မျှ ထိပ်တန်းအဆင့်မရောက်နိုင်။ ထို့ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲလို့ မေးစရာရှိသည်။ နည်းပြဆရာတွေက မိုက်မိုက်ကန်းကန်း မထိုးအောင် လေ့ကျင့်ရေးစခန်းမှာ သေသေချာချာ ငစု နုဏ် တိမ်းရှောင်ပြီး ထိုးရန် လက်ထပ် သင်ပေးရမည်။ တိမ်းရှောင်နည်းတွေ အများ ကြီးပါ။

- (က) ခေါင်းငုံ့တိမ်းနည်း (ခ) လက်နှင့်ပုတ်တိမ်းနည်း
- (ဂ) လက်နှင့်ကာတိမ်းနည်း (ဃ) ဗခုံးနှင့်ခံ တိမ်းနည်း
- (င) ခြေရွှေ တိမ်းနည်း (စ) လှေခါးလှန် တိမ်းနည်း
- (ဆ) ခေါင်းငုံ့ တိမ်းနည်း (ဇ) ခြေထုတ် တိမ်းနည်း
- (ဈ) ခါးစောင်းတိမ်းနည်း စသည်ဖြင့် မျိုးပေါင်းစုံရှိပါ သည်။ ထိုတိမ်းရှောင်နည်းတွေ ထဲမှ သုံးလေးမျိုး လောက် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်သင်ပေးထားသင့်ပါသည်။ နောက်ပြီး ဖြောင့်ထောက်လက်သီး ကောင်းကောင်းထိုး တတ်အောင် (ကျွမ်းကျင်ထူးအထိ) တစ်ဖန်တလဲလဲသင် ပေးထားလျှင် နိုင်ခြေနိုင်လက် ဂဏှာခိုင်နှုန်းရှိပါပြီ။

လိုရင်း ရေးရလျှင် ခံ၍ တိုက်စစ်ဆင် ထိုးသည်မှာ လက်ဝှေ့ထိုးရာတွင် မကောင်းလှပါ၍ ထိုထိုးကွက်မျိုးကို ရပ်တန်းကရပ်ပြီး တိမ်း၍ ရှောင်၍ လက်ဝှေ့ ပညာဖြင့် နည်းဗျူဟာကိုဆင်ပြီး ထိုးပြိုင်ကြစမ်းပါလို့ အကြံပေး လိုက်ရပါသည်။

၁၆။ တိုင်း ပြည် အ တွက်

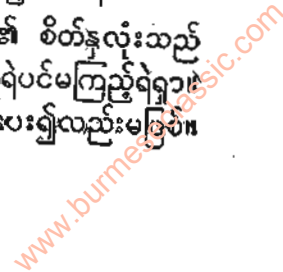
ဂျပန်ပြည်၊ တိုကျိုမြို့တော်ရှိ ရေခဲနန်းတော်ကြီးတွင် ရွှေပွဲလာပရိသတ် နှစ်သောင်းကျော်ကျော်၏ လက်ခုပ် ဩဘာထံသည် တဝေါဝေါ စာသောသောနှင့် ဆူညံလျက် ရှိနေ၏။

ဘီရူမာ... ဘီရူမာ... ဘီရူမာနှင့် ဂျပန်ပရိသတ် အများက ရဲချစ်ကို တစ်ခဲနက် တစ်ပြိုင်တည်း တည်းနေ အောင် အားပေးလျက်နေသဖြင့် ရဲချစ်အဖို့ ထိုးအား ကောင်းနေသည်။ ထိုရွှေပွဲလာပရိသတ်ထဲမှ ဂျပန်လှပျိုဖြူ လေး ဆူယူမိ၏ အသည်းနှလုံးသည် ရဲချစ်၏မျက်နှာကို အဆိုးခံလိုက်ရလေတိုင်း တွန့်ခါ၍သွားရသည်။

ဆူယူမိလေးသည် ခေါင်းတစ်ခါခါ လည်တစ်ခါခါနှင့် ဖြစ်နေသလို အား... အို... အမ်း...နှင့် တအားကုန် ယစ်မိဟစ်ရာ ယစ်နေ၏။

သူ့မျက်နှာဖြူဖြူလေးမှာ ပန်းနှုဆောင် အသွင်သို့ ပြောင်းနေသည်။ ရင်ဝယ်ဘာသိသိနှင့် ဖြစ်နေရသော ဆူယူမိကလေးကို သူ့အစ်မဖြစ်သူ ဖက်၍ထားရ၏။

ဆယ်ကျော်သက်ရွယ်ဆူယူမိကလေး၏ စိတ်နှလုံးသည် သွေးလူးလျှက်ရှိနေလေသောရဲချစ်ကို ရဲရဲပင်မကြည့်ရဲရှာ။ သို့တစေ...မကြည့်၍ကားမဖြစ်။ အားမပေး၍လည်းမဖြစ်။

ရဲချစ်သည် လူကောင်ထူးပြီး အက်(စ)ဂျိုင်း၏ ပြင်းထန်မာကြောသောလက်သီးခွက်တွေကို အလူးအလဲ ခံနေရ၏။ အိန္ဒိယပြည်သားကြီး အက်(စ)ဂျိုင်းသည် လိုက်ဝယ်လံတဝိတ်ခေါ် ၁၃၉ပေါင်တန်းမှနေ၍လိုက်ဝိတ် ခေါ် ၁၃၂-ပေါင်တန်းသို့ ဝိတ်လျှော့၍ဆင်းလာသူဖြစ်၏။ တကယ်တော့ ဝိတ်မလျှော့ဘဲ ရဲချစ်ထက် (၇) ပေါင် ကျော်ကျော်ကြီး လေးသူဖြစ်သည်။

လူကောင်သေးသောရဲချစ်သည် ဗမာပီပီဘာမထိတိတ် ထားနှင့် ရဲဝံ့စွာခံကစား၍ တန်ပြန်အတန်အတင့်သည်။ ရဲချစ်ကဝင်ပူး၍သတ်တော့ အက်(စ)ဂျိုင်း ခံဆုတ်ထိုး ထိုးသည်။ ပထမအချိန်ဝယ် ရဲချစ်က နိုင်မလို့လိုဟန်နေ၏။ သို့တစေ။

ဒုတိယအချိန်ဝယ် နိုင်ငံတကာပွဲအတွေ အကြံရှိသည့် ဝါရင့် လက်သီးကျော်ကြီးအက်(စ)ဂျိုင်းသည် ရဲချစ်၏ထိုးပေါက် ကို သိရှိသွားကာ တန်ပြန်တိုက်စင်ဖြင့် ထိုးနှက်လေတော့ ရာ ရဲချစ်နာခေါင်းမှ သွေးတစ်သွေးခဲများထွက်ကျလာရ သည်အထိ မရှုမလှခံနေရပေသည်။ ရဲချစ်သည်အလူးအလဲ ခံနေရလင့်ကစား လုံးဝမျှမထိပါပဲ ဗမာ့သတ္တိသွေးကို ရဲဝံ့စွာပြလျက်ရှိနေသည်။

သတ်ရဲတိုက်ရဲအဝင်ရဲသောမြန်မာပြည်သားရဲချစ်အား ဂျပန်ပရိသတ်ကြီးကကြိုက်နှစ်သက်ကာ သောင်းသောင်း ဖျဖျ အားပေးလျက်ရှိနေတော့သည်။

တတိယအချိန်...ရဲချစ်အား ကြို ဝိုင်းပေါ်သို့တက်ရောက် ကာ ကူညီပြုစုအကြံဉာဏ်ပေးသည့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ

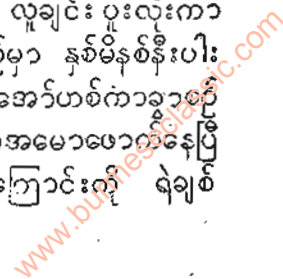
ကျားဘညိမ်းသည် တတိယနေ့ဘက်ဆုံးအချိန်မီ တစ်မိနစ် နားနေချိန်၌ ဤသို့အကြံပြု၏။

ရဲချစ် ပထမအချိန်မှာသရေ... ဒုတိယအချိန်မှာ မင်းရှုံး နေတယ်။ ဒီကတိယအချိန်မှာ အရေးကြီးတဲ့အချိန်ပဲ။ ရှိုင်းရှုံးဝမ်းဗိုက်ကို အဆက်မပြတ် ပင့်လက်သီးတွေချည်း ထိုးစမ်း။ ခါးညွတ်လာရင် မေးရိုးကိုပတ်ငိုက်- ညှစ်ဖြတ် ထိုး ပွဲပြီးပြီပဲ။ ကဲငါ့တပည့် တိုင်း ငြည်အတု အသည်း ပေါက်ပေါက် သွေးငေါက်ငေါက်ပန်းအညှစ်ထိ သတ်ပြ လိုက်စမ်း။

မဆိုးပါ...၊ ဆရာ့ပြောစကားကို တစ်သွေမတိမ်း လိုက်နာတတ်သည့်ရဲချစ်သည် တတိယအချိန်၌ လွတ်လျှင် လွတ်ခြင်း အဘင်းတရကြမ်းဝင်၍ရွှေတော့ရာ တုန်း စုန်း တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် ကြိုးတန်းသိုးတန်းစလုံး အငြိမ် မနေရလေပဲ တုန်လှုပ်နေချေသည်။

ဘီရူမာ...၊ ဘီရူမာ...၊ ဘီရူမာ... ရေခဲပြင် နှုန်းတော် လက်ဝှေ့ အားကစားဝိုင်းတွင် ဘီရူမာ...၊ ဘီရူမာနှင့် ဆူညံပွက်လော့ချိန်လျက် ရှိနေလေသည်။

ရဲချစ်သည် အက်(စ)ဂျိုင်း၏ ဝမ်းဗိုက်ကို သူ့ဆရာ ကျားဘညိမ်း မှာကြားသည့်အတိုင်း ပင့်လက်သီးတွေ အဆက်မပြတ်တရစပ် ထိုးနှက်နေ၏။ လူချင်း ပူးလုံးကာ နဖူးတွေ ဒူးတွေသက်နေလိုက်ကြသည်မှာ နှစ်မိနစ်နီးပါး ရှိသည်ဘွင် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဖြစ်သူက အော်ဟစ်ကာခွာစဉ် အက်(စ)ဂျိုင်းတစ်ယောက် အတော်ပဲအမောဖော့နေပြီ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဆီနာနေပြီဖြစ်ကြောင်းကို ရဲချစ်

ရိပ်စားမိသည်။ ရဲချစ်၏မျက်နှာပြင်တွင်လည်း နီတုတ်
နေတော့သည်။ ရဲချစ်၏ ဘယ်ဖက် မျက်ခွံတစ်ဖက်သည်
စုတ်ပြတ်သွားလေပြီ.....။

“ဟေ့...ရဲချစ်... ဝင်သတ်... ဝင်သတ်... မင်းခိုင်နေပြီ”

ဆရာကျားဘညီမိန်းက အသားကုန် ဟစ်အော်၍
ထိရောက်စွာ သတ်ပေး၏။ ရဲချစ်ကြားရသည်။ ခေါင်း
ကလေးညှိတ်ပြလိုက်သည်။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လဲ ကြိုးကထိုးခွင့်
ပေးလိုက်လျှင် ပေးလိုက်ခြင်း ရဲချစ်သည် ကျားဟန်
ကျားမာန်ပါပါနှင့် ဝုန်းခနဲခနဲအင်္ဂါ ဝင်ငူးပြီး
အတင်းတကြမ်း မွေ့တော့သည်။ ဇာတ်(၈)ရွှါင်းသည်
သူ့အရွက်နှင့်နံ့အေးတစ်ငိုက်ကို လက်ဖျံဖြင့် ကားကယ်မှု
ပြုရင်း နောက်သို့သာအုတ်အုတ် ပြေးနေရသည်။ ယင်းသို့
နောက်သို့ ဆုတ်ခွာနေစဉ် ကြိုးတန်းထောင့်အရောက်
အကင်းပါးလှသောရဲချစ်သည် ညာထိုးဟန် ပြုလိုက်ပြီး
ဘယ်ဝိုက်တစ်လုံးကို ခုန်၍ညာမေးင်းအံ့ ပစ်ခင်းလိုက်
သည်ဝယ်... ဝုန်း...ဟူသော အင်ကြီးနှင့်ဇာတ်(၈) အိန္ဒိယ
ချွန်ပီယံကြီး လဲခွေကျသွားလေတော့သည်။

တိရုမာ...တိရုမာ ရွှေပွဲလာပရိသတ်အားလုံးလိုလိုသည်
မတ်တတ်ထ၍တစ်ခဲနက် အားပေးလျက် ကြသည်။ ရဲချစ်၏
ချစ်ရည်းစားလေး အယုမိသည် ပြုံးပန်းဝေဝေလှိုက်
လက်နှစ်ဖက်မြှောက်ကာ ပျော်မြူးနေရှာသည်။ သူမ
နှုတ်ဖျားမှ ...

ရဲ... ရဲ...ရဲ ဘားမားရဲ... ဘားမားရဲဟု တတွတ်တွတ်
မြည်တမ်းနေလေသည်။

တစ်ရံလုံး ပွက်လောရိုက်နေစဉ်မှာပင် ပက်လက်လဲ၍
လဲကျနေလေသော အက်(၈)ရွှါင်းအား ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လဲ
ကြီးဖြစ်သူဝီလျံသောမတ်က အမှတ်စဉ်ရေတွက်နေသည်။

၁... ၂... ၃... ၄... ၅... ၆... ၇... ၈... ၉... ၁၀။

ပွဲပြီးလေပြီ...။

မြန်မာပြည်မှရဲချစ်သည် အိန္ဒိယချွန်ပီယံ ကမ္ဘာကျော်
အက်(၈)ရွှါင်းအားတတိယအချိန်ပြီးခါနီး၌နောက်ကောက်
ထိုးချကာ တိုင်းပြည်အတွက် အောင်လုလွင်ထူလိုက်လေ
တော့သည်။

ရဲချစ်၏အောင်ပွဲသည် သေးသည်မဟုတ် (၁၉) နိုင်ငံ
ရှင်ဆိုင်ယာဉ်ပြိုင်ဗိုလ်လုကြသော အာရှအိုလံပစ် လက်ဝှေ့
ဗိုလ်လုပွဲကြီး၌ ၁၃၂ ပေါင်တန်းမှ ရွှေတံဆိပ်ဆုကြီးကို
တိုင်းပြည်အတွက်ဆွတ်ခူးပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

ရဲချစ်သည်ပထမညကြွားတားဖိုင်နယ်ည)က တောင်ကို
ရိုးယားနိုင်ငံမှကေဆွမ်ကို တတိယအချိန်အပြီးဝယ် အမှတ်
ဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ယူလိုက်၏။ ဒုတိယည (ဆီမီး
ဖိုင်နယ်ည)တွင်မူ ဩစတြေးလျနိုင်ငံမှ မီတာဟေးဂပ်
ဆိုသူအား ဒုတိယအချိန်အစဉ်ပင် မျက်ခုံးဟက်တက်ကွဲ
အောင်ထိုးပြီး ဗမာ့သွေးကိုပြုခဲ့သည်။ နာမည်ကျော်
ပီတာဟေးဂပ်ကို အောင်ပွဲခံနိုင်အောင် အခြားနိုင်ငံမှ
လက်ဝှေ့ပါရဂူများ၊ နည်းပြဆရာနှင့်အုပ်ချုပ်သူများသည်
မြန်မာပြည်သားရဲချစ်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်လာကြတော့၏။
နိုင်ငံအသီးသီးမှလက်ဝှေ့ကျော်လက်ရွေးစင်အားလုံးလိုလို
သည် ရဲချစ် လက်သီး လက်ဝှေ့ပညာနှင့် ထိုးကွက်တို့ကို
လေးစားလာကြတော့သည်။

ရဲချစ်ကိုကွာတားဖိုင်နယ်ပွဲစဉ်၌ ဆိုင်ရှင်နိုင်ငံလက်သီး
ကျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုင်ချန်ပီယံကိုလည်းကောင်း၊
ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ ကျွဲရိုင်းကြီးအမည်ခံ တီရီယိုဆိုးကို
လည်းကောင်း အနိုင်သတ်ကာဖိုင်နယ်သို့တက်လာသည်။
အိန္ဒိယနိုင်ငံသား အက်(စ်)ရွှိုင်းအား ရဲချစ်က တတ်ယ
အချိတွင် နောက်ကောက်ထိုးချကာ အောင်ပွဲခံလိုက်နိုင်
လိုက်ခြင်းသည် သာမညအောင်ပွဲ မဟုတ်ပါချေ။

အာရှအိလံပစ် လက်ဝေ့ငိုလ်လုပွဲကြီးတွင် ထိုက်ထိုက်
တန်တန် လိုက်ဝိတ်တန်းမှ ရွှေတံဆိပ်ဆုနှင့် ချန်ပီယံဘွဲ့ကို
ဆွတ်ခူးရရှိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ရဲချစ်သည် ကြက်သွေး
ရောင် လက်ဝေ့ဝတ်ရုံကြီး၏ကျောပြင်ဝယ် စာလုံးဖြူဖြင့်
(ဘားမား) ဟူသောစာတန်းသည် ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိ
နေပေသည်။ “အာရှအိလံပစ် လက်ဝေ့ငိုလ်လုပွဲမှာ
လိုက်ဝိတ်တန်းချန်ပီယံဘွဲ့ကို မြန်မာနိုင်ငံမှ ရယူဆုတ်ခူး
သွားပါတယ် ခင်ဗျား...။ မြန်မာနိုင်ငံမှရဲချစ် ဧကန်ဆိပ်
ဆုယူရန်ကြံပါ” ဟု အခမ်းအနားမှူးက ဟစ်လိုက်ရာတွင်
ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များသည် လက်ခုပ် ဩဘာသံများ
သောင်းသောင်းဖျဖျ တစ်ခဲနက်တစ်ပြိုင်တည်း ပေးလိုက်
ကြသည်။

ပြီး... မြန်မာ့အမျိုးသားသီချင်းဆံသည် တလွင်လွင်
ထွက်ပေါ်လာသလို ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအလံတော်
သည်လည်း တလွင်လွင်မြူးမြူးထူးထူးခြားခြားလွင့်ထူလိုက်
ခြင်း ခံရတော့သည်။ ထိုသို့ ပြည်ထောင်စုအလံတော်ကို
တငြိမ်ငြိမ်လွင့်ထူလိုက်စဉ်ဝယ် ရွှေပွဲလာပရိသတ်အားလုံး

သည် တစ်ပြိုင်တည်း မတ်တတ်ရပ်၍ အလေးပြုလိုက်ကြ
တော့သည်။

ရဲချစ်သည်တိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ဆုကြီးကိုလက်ခံ
စဉ် အမျိုးသားသီချင်းသံလွင်လွင်ကို သတိမမေ့အေးထား
နှင့် တည် ဤစွာနားထောင်ရင်း ပြည်ထောင်စု အလံ
တော်ကို အလေးပြုရင်း မျက်ရည်တွေ ကျလာလေတော့
သည်။

ရဲချစ်မျက်ဝန်းအိမ်မှကျရသည့်မျက်ရည်သည် ဝမ်းသာ
ကြည်နူးဂုဏ်ယူသော ပြုံးမျက်ရည်ဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူ
ယူဆမိ၏။ သူ့ဆရာ ကျားသည် မီးသည် သူ့တပည့်၏
အောင်ပွဲကို တစ်မိမိကြည့်ရင်း ရဲချစ်ကဲ့သို့ပင် ပြုံးမျက်
ရည် အပြည့်နှင့်ရယ်...။

“မစ္စတာဟော ဆူယူမိရဲအချစ်ဆိုးချစ်သူပါ... ဗီလက်
ဝေ့ပြိုင်ပွဲကြီးပြီးစီးလို့ မစ္စတာရဲပြန်သွားတဲ့အခါဆူယူမိ၏
အသည် ကိုပြီး ကျန်ရစ်မှာပါရှင်...”

ရဲချစ်သည် ဆူယူမိ၏ လက်နုနုပွေးပွေးကလေးကို
ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း သူ့ချစ်ရည်းစားဂျပန်မလေး ဆူယူမိ
၏ အသည်းနှစ်မြွှာထဲမှအန်ထွက်လာသည့်အသည်းကွား
ကလေးတွေကို တေဝေဝေးမောစွာနားထောင်နေသည်။

ဆူယူမိက ဆိုပြန်သည်။
“မစ္စတာရဲ ဆူယူမိကို တကယ်ရင်လေးဟင်...”

ရဲချစ်က မပွင့်တပွင့် ပြုံးပြလိုက်သည်။

“တကယ်ချစ်ပါတယ်ဆူယူမိရယ်...။ ဆူယူမိကို တကယ်
ချစ်တဲ့သူပါ။ ဆူယူမိဟာ ကိုရဲ အချစ်ဦးကလေး ဆိုတာ
ဆူယူမိယုံပါ...။

ဆူယူမိသည် ရဲချစ်၏စကားသံကို ကြားလိုက်ရတော့ ရုတ်တရက် ရွှင်လန်း တက်ကြွသွားကာ -

“အဲသလိုဆိုရင် ...ဆူယူမိတို့ဂျပန်ပြည်မှာ နေရစ်ပါလားဟင်...မစွတာရဲ...။ ဆူယူမိ လုပ်ကိုင်ကျွေးပါရစေ၊ မစွတာရဲရဲ့ မြန်မာပြည်ကို မပြန်ပါနဲ့တော့လေ...”

ရဲချစ် အံ့အားသင့်သွား၏။ သူ့ဘာ ဖြေရမည်ကိုပင် ရုတ်တရက် မတွေးတတ် ငေးလက် ငိုငိုလက်...။

“ပြောလေ... မစွတာရဲ၊ ပြောပါဦးတော့...”

ဆူယူမိကလေး ရဲချစ်ကိုမော့ကြည့်ကာ တဖုဖု မေးနေတော့သည်...။

“နေရစ်ချင်ပါတယ် ဆူယူမိရယ်...ဒါပေမယ့်...”

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲကွယ်၊ နေရစ်ပါဇော်လို့ပြောလေ၊ ဆူယူမိကို ပစ်မထားခဲ့ပါဘူးလို့ ပြောလေ ဇေတာရဲရယ် နော်...နော်...”

သူ့ကလေး ဆန်နေပြန်ပါသည်။

“တို့မမာပြည်သားတွေဟာ ကထိတစ်လုံးကို လွယ်လွယ်နဲ့ ပေးပြီး လွယ်လွယ်နဲ့မဖျက်တတ်လို့ ဆူယူမိကို ကနေ့အဖြေမပေးနိုင်သေးဘူးကွာ...။ ရက်တော်ပါးသေးတယ်...။ စဉ်းစားပြီးမှ အဖြေပေးမယ်နော်အခင်ရယ်...”

“ကောင်းသောအဖြေ ဖြစ်ပါစေရင်...”

ဂျပန်လှပျိုဖြူလေး ဆူယူမိသည် ရဲချစ်၏ရင်ခွင်တွင်းသို့ တိုးဝင်၍ အားပါးတရ တအား ဖက်ထုတ်လက်သည်။

“ဪ...သူတို့နှစ်ယောက် တကယ်ချစ်မေးကြပြီကိ...။ အမှန်တော့ အာရှအိုလံပစ် လက်ဝှေ့တံခွန်ငိုက်ပြိုင်ကြီးကို မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လုရန်အလို့ငှာ

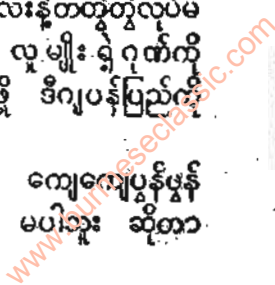
ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဓာသိဉာဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိစေရေးကို ရည်သန်လျက် ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီဝယ် ပွဲမတိုင်မီ (၂)လ ကြိုတင်၍ သွားရောက်နေထိုင်ကြပြီး မြန်မာ့လက်ဝှေ့အဖွဲ့သည် ပြင်းသန်စွာ လေ့ကျင့်ခဲ့ကြ၏။ ယင်းသို့ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ထိုကျိုရှူး၏ ဘင်ခြေးဒွံ နေရာသို့လျက် လက်ဝှေ့လေ့ကျင့်စဉ်သံ မြန်မာ့လက်ဝှေ့ လေ့ကျင့်ရေးစခန်းသို့ အသက် (၁၇)နှစ်ချိန်သော ဂျပန်ကျောင်းသူကလေး ဆူယူမိ၏အစ်မနှင့် မောင်ငယ်ကလေးတို့သည် ညနေတိုင်း လာရောက်ကြည့်ရှုကြ၏။

အနီးသို့ ဆူယူမိဘွဲ့မောင်နှမသုံးယောက်သည်ညနေတိုင်း လာရောက် ကြည့်ရှုရင်း ရဲချစ်နှင့် သိကျွမ်းခင်မင်သွားကြရာ ဆူယူမိကသူ့အိမ်သို့ အလည်အပတ် လာရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားသမှုပြု၏။ ထိုရေအခါရဲချစ်သည် ရေတပ်မတော်မှ လက်သီးကျော်ကိုယူညွှန်နှင့်အတူ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိ၏။ ကြာတော့တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ရင်းနှီးလာကြပြီးနောက် မေတ္တာနှောင်ကြီးသည် တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ရစ်ပတ်ချည်နှောင် လာခဲ့ကြလေတော့သတည်း။

ချစ်လွန်းလျှင် နှစ်မွန်းသတဲ့။ တကယ်ချစ် လွန်း ၍ နှစ်မွန်းရသူကတော့...။

“ဟေ့ကောင်လေး ရဲချစ်...ဂျပန်မလေးနဲ့တတူတူလုပ်မနေနဲ့နော်၊ ငါ့ဘွဲ့တွေဟာ တိုင်း ပြည်နဲ့ လူမျိုး ရှိရက်ကို လက်ဝှေ့ ကဏ္ဍကနေပြီး မြှင့်တင်ပေးဖို့ ဒီဂျပန်ပြည်ကို ထွက်လာခဲ့ကြတာဖြစ်တယ်”

“နိုင်ငံက ပေးအပ်လိုက်တဲ့တာဝန်ကို ကျေကျေပျော်ပျော် ထမ်းရွက်ဖို့ကလွဲရင် တခြား ဘာတစ်ခုမှ မပါဘူး ဆိုတာ

ငါတပည့်ထိစားပါ။ ဂျပန်ပြည်သူကလေးနဲ့မင်း ချစ်နှစ်
ထက်ပြီး တို့ပြည်ကို ကောင်မလေးကို ခေါ်လာလို့လဲ မရဘူး
ရဲချစ်။ အေး... မင်းအနေနဲ့လဲပဲ ဒီဂျပန်ပြည်မှာ နေရစ်ခဲ့
ထို့ မရဘူးနော်...”

“တော်တော်ကြာ မောင်ကြီး မပြန်နိုင် ဖြစ်နေဦးမယ်
လှည့်နဲ့၊ ရဲချစ်ကို မြှောက်ပေးမနေနဲ့နော်... တော်တော်ကြာ
ကောင်လေး အခက်တွေ့နေဦးမယ်...။ ဒီကောင်ကအသည်း
စိမ်း သက်သက်ကွ၊ ရည်းစားဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးယူရ
လောက်အောင် ဘာဆိုတာမှမသိတာ...”

ဆရာကျားသည် သူ့တပည့်ရဲချစ်ကို ကြိုတင်၍ ဆုံးမခဲ့၏။
ဆုံးမတော့လည်း ကလေးလေးပမာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ
ဆုံးမသွန်သင်မှုကို ခံယူရှာသည်။

“ဈေးတတ်... နောက်တတ်... ပြောင်တတ်သော ရေတပ်မ
တော်မှ လှည့်တစ်ယောက်ကတော့ ရဲချစ်အား ဂျပန်မ
ကလေးနှင့် မနီးနီးအောင် အောင်သွယ် လမ်းကြောင်း
ဖေးလျက်ရှိနေသည်။

အင်း... မြန်မာပြည်သားနှင့် ဂျပန်သူကလေးကတော့
ဘယ်ရပ်ဌာနနဲ့စလေသည်မှန်း အရမ်းကာရော ချစ်တင်းနှော
လျက် ရှိနေကြလေပြီတည်း...။

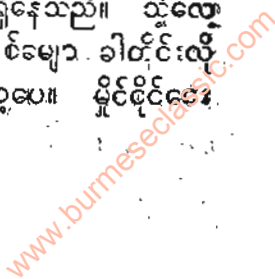
နေ့မိုးမဆောင်း ရာသီတွေပြောင်း၍ နှောင်းခွဲလေပြီ
တည်း...။ တစ်နှစ်တာကာလဟူသည် ဘာမျှကြာသည်မဟုတ်
ပါလေ။ သို့တစေ...။

ရဲချစ်အဖို့ ဆယ်နှစ် ဆယ်မိုး ကြာညောင်းသည်ဟု
ထင်ကောင်း ထင်ပေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ရဲချစ်သည် (၁၉၅၇)
ပုနှစ်က မြန်မာနိုင်ငံကိုယ်စားပြု ဂျပန်၌ကျင်းပခဲ့သော

အာရှအိလံပစ် လက်ငွေတံခွန်စိုက် (ဗိုလ်လူပွဲ) ကြီးဝယ်
အမိနိုင်ငံအတွက် ထူးထူးခြားခြား ရွေးတင်ပေးကြီးကို
အရ ဆွတ်ခူးနိုင် ခဲ့သော်လည်း သူ့ဇာတ်မြေ မန္တလေး
နေပြည်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ၌ အား ပါး တရုတ်ဇာတ်
ဝုံကြားစွာ ဖောက်သည်ချ ပြောပြနေပြန်အစား... တွင်
ငေး၍ ဆွေးနေတော့သည်။

သူ့မျက်နှာသည် ဂျပန်နိုင်ငံမှပြန်လာမှ ဦးနှုမ်းဇေ့
တော့လျက် ရှိနေလေတော့သည်။ ဘယ်သူက ဘာမေးမေး
စကားကိုမပြောဘဲ ငေးမြိုင်မြိုင်နှင့်ဖြစ်နေသည်။ လောက
ကြီးကို ဘာဆိုတာမျှ စိတ်ဝင်စားမှု ပြောပြတော့ပါချေ။

သို့ပါသော်... သူ့တကယ်ဖြတ်နိုးလှလေသော လက်တွေ့
လေ့ကျင့်ခြင်းအလုပ်ကိုမူ ငတ္တရားမပျက်ခဲ့ပေ။ နံနက်တိုင်း
မန္တလေးကျားမြို့ရိုးတစ်ပတ်ကို အပြေးလေကင်းမှ မှန်မှန်
ကန်ကန် နေ့စဉ်လုပ်သလို နံနက်စင်း အင်္ဂါကြည့်လက်တွေ့
(ရှုခိုး ဘောက်စံဆင်) ကြိုးခုန်မှု SKIPPING သင်္ဘောထိုး
လေ့ကျင့်မှု SAND BAG တွေကို လည်းကောင်း ကိုယ်ကာယ
ကျန်းမာသန်စွမ်းမှု EXERCISES ကို နေ့စဉ်မှန်မှန်ကန်
ကန် လေ့ကျင့်ခဲ့သလို ညနေစင်း လက်ငွေလက်ငွေ
လှချင်းပူးတွဲထိုးပြိုင်မှု SPARRING အင်္ဂါကြည့်လက်တွေ့
ထိုးကျင့်မှု၊ ကြိုးခုန်လေ့ကျင့်မှုတွေကို ညနေတိုင်းအစဉ်
မပြတ် မပျက်မကွက် လေ့ကျင့်လျက်ရှိနေသည်။ သို့လေ့
ကျင့်မှု အစဉ်ပြုပါသော်ငြားလည်း ရဲချစ်မျော ခါတိုင်းလို
ရွှင်ရွှင်ပြပြ တက်တက်ကြွကြွ မရှိတော့ပေ။ မှိုင်စိုင်ခေး
လျက်သာတည်း...။

ရဲချစ် မင်းကြည့်ရတာ မှိုင်တံမှိုင်တိုင်နဲ့ကွာ၊ ဂျပန်ပြည် က ပြန်လာကတည်းက မင်းမှာ ရှင်မြူးမှုဆိုတာ မရှိတော့ ပါကလား ရဲချစ်ရယ်...။

ရဲချစ်ကဘာမျှမပြော၊ ခေါင်းငိုက်စိုက် ချကာနေ၏။
“ရဲချစ်လေး... မင်းဒီလိုပဲ ငေးတံငေးနှင်နဲ့ နေထွား တော့မှာလားကွာ၊ ဟင်... ဆရာ့ကို ပြောပြစမ်းပါဦး...။ ဆရာ့ကိုမှ မင်းဖွင့်မပြောရင် ဘယ်သူ့ကိုများ မင်းပြောပြ နိုင်မှာလဲကွာ...”

ဆရာကျားဘညိမ်းသည် ရဲချစ်၏ပခုံးကို ဖက်လျက် ချော့ကာမော့ကာ မေးနေ၏။ ရဲချစ်သည် မန္တလေးမြို့၊ အမှတ်(၃) အထက်တန်းကျောင်း ဝင်းကြီး အတွင်းရှိ ရွှေကျား လက်ဝှေ့ကလပ်မှ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်း၏ အရွှေ မြောက် ထောင်စွန်းတွင်ထိုင်၍ မှိုင်ငိုင်နေ၏။ ဆရာကျား သည် အခြား လက်ဝှေ့သမားများအား မျက်ရိပ်ပြ၍ ပြန် ခိုင်းပြီး ရဲချစ်အား နှစ်ကိုယ်ကြား မေးတော့၏။ ရဲချစ် သည် သူ့ဆရာကျားဘညိမ်း တစ်ယောက်အား မိဘသဖွယ် ချစ်ခင်ရိုကျိုး အားကိုးသမှု ပြုသူဖြစ်သဖြင့် သူ့ရင်တွင်း၌ ဖြစ်လေသမျှ ဖြစ်လိုသမျှတွေ့ကို အမြဲအစဉ် ဖွင့်ဟတိုင်ပင် နှိုးနှောလေ့ ရှိသော်လည်း ယခုကိစ္စတွင် ဖွင့်ပြောမပြုပဲ သူတစ်ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ် ကာ သာ ခံ စား နေ တော့၏။

သို့ပါသော်... ဆရာကျားက အလင်းစုံကို မသိမဟုတ် သိပါသည်။ ရဲချစ်မှာ အသည်းဝေဒနာ ခံစားနေလေပြီကို ဆရာသိ၏။ သို့တစ်ဖန်... ဂျပန်ပျိုမြူကလေး ဆူယူမိသည်

ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့မှာ နေသူဖြစ်သမို့ တစ်ပြည်စီခြား နေသည်ဖြစ်သဖြင့် ဆရာကျား ဘာတတ်နိုင်အံ့နည်း။

သမီးရည် စားဆိုလို့ သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် အနီးဂျပန် စလေးနှင့်သာ ပထမအစ ထားရှိဖူးသူဖြစ်၍ ရဲချစ်တစ် ယောက် အသည်းကဲ့နေရရှာသည်။

အတွေ့အကြုံက အချစ်ရေးမှာ သူ့ညမဟုတ်ပါလား...။ နေ့ရှိသရွှေ ငေးမှိုင်နေသည်မှာ ရဲချစ်...။ နေ့ရှိသရွှေ ဂျပန်ပြည်သွားမယ်... ဂျပန်ပြည်သွားမယ်... ဟု ရေရွတ် နေသူမှာရဲချစ်။

ဆူယူမိ မျှော်နေတော့မယ်...။ ဆူယူမိကလေး မျှော်နေ တော့မယ်... အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် ထစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေသူမှာလည်း ရဲချစ်။

ဪ... ကိုရဲချစ်ရယ် ချစ်လွန်းရင် နှစ်မွန်းတတ်ဆိုတဲ့ စကားကိုများ မသိလေရော့သလားကွယ်...။

တကယ်တော့ လက်ဝှေ့ချန်ပီယံကြီး ရွှေမန်းသားရဲချစ် တစ်ယောက် ၁၉၅၇ခုနှစ်လောက်ကအစတစ်စတစ်စတင်စေ ဝေ ဝေဖြစ်ခဲ့သည်မှာအမှန်၊ ကိုရဲချစ်၏ ဘဝပျက်ခဲ့သည်မှာ ထိုအချိန်လေးလျှင် နှစ်ပေါင်း (၃၀) ပြည့် ပေ တော့ မည် ဖြစ်သည်။

တချို့ကပြောကြ၏။ ဂျပန်နိုင်ငံကို ရဲချစ် တိုင်း ပြည် အတွက် လက်ဝှေ့တက်ရောက်ထိုးခဲ့ရာမှာ ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ အဆင့်ရှိတဲ့ လက်သီးကျော်တေ့ရုံ လက်သီးကတော့ ရဲချစ် အထူးအလဲခံရလို့ ဦးနှောက်ထိခိုက်သွားတာ...တဲ့။

အဆိုပါ ထိုယူဆချက်သည် ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း လောက် တော့ မှန်၏။ ထိုဂျပန်ပြည်မှာ ထိုးခဲ့ရစဉ်က ရဲချစ်၏

ဦးခေါင်းပိုင်း ဦးနှောက်အမှေးပါးလေးများ ရောင်အန်းအန်း ဖြစ်လာသည်အထိ ခံခဲ့ရရှာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဒေါက်တာထံပြသကာ စမ်းသပ်ကြည့်ခဲ့၍ သိရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူ့ဦးနှောက်ချိုယွင်းမှု၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကတော့ ဂျပန် မလေးကြောင့် စိတ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စရပ်ကို စိတ်နှင့် သာ ကုသပါမယ့် ပျောက်တတ်သည်ဖြစ်၏။

ရဲချစ်၏စိတ္တဇကို ဂျပန် လူပျို ဖြူကလေး ဆူယူမိ တစ်ယောက်သည်သာ ကုပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည်ကတော့ အမှန်...။

နို့...ဆူယူမိဟူသော လူပျိုဖြူကလေးတစ်ယောက် ဂျပန် နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့မှာ ရှိကော့ ရှိပါလေစ...။

အမှန်မတော့ ဆူယူမိသည် ယခုအခါအသက်(၅၀)ကျော် အတွားအိုကြီးဖြစ်နေသည်မှာ မလွဲ...။

ကိုရဲချစ်ကြီးကိုကော့ သတိမှ ရနိုင်ပါဦးမည်လား။ သူမမှာ ကလေး လေး၊ ငါး၊ ရှစ် ယောက်လောက် ရနေ ရင်ကော့...။

အို... ကိုရဲချစ်ရယ် အသည်း ဝေဒနာ ခံစားမနေပါ နဲ့တော့၊ ဘဝချင်း ဝေးခဲ့ပါပြီပဲ...။

x x x

နေသည် ပူ၏။
မန္တလေးနေသည် အခြားမြို့ထက် ပို၍ပူ၏။
မန္တလေးမြို့ဆီမှ လူထုလူတန်းစား အသီးသီးသည် နေပူဒဏ်အောက်တွင် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် လှုပ်ရှား၍

နေရသည်။ ပူလှ၍ အပူဒဏ်ကို အနည်းငယ်မျှခံနိုင်၍ နေရ စိမ့်-သာငှာ ယပ်တောင်ခတ်လျက် နေကြရသည်။ အင်္ကျီ ပါးကလေးကိုသာ ရွေး၍ ဝတ်ဆင်ထားကြရ၏။ အချိုးသားများသည် စွပ်ကျယ်လက်ဖြတ်၊ စွပ်ကျယ် လက်စကဝတ်လျက် မိမိအိမ်တွင် နေကြသည်။

နေပူဒဏ်ကို အလူးအလဲ ခံနေရသည့် အချိန်ဝယ် မန္တလေး၊ ငါးတန်းရပ်တွင် မိဖနှင့်အတူ နေထိုင်စား သောက်သည့် ရဲချစ်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့တော်တွင် ၁၉၅၀-ခုနှစ်က အာရှအိုလံပစ် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လှုပ်ကြီးဝယ် လက်ဝှေ့ကြိုးပိုင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားစဉ်၌ ဝတ်ဆင် သည့် ကြက်သွေးရောင်ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကိုဝတ်လျက် နာရီစင် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် လမ်းသလားကာ နေ၏။ ကြက် သွေးရောင်အဆင်းရှိ ဝတ်ရုံရှည်ကြီး၏ ကျောပြင်ဝယ် (ဘားမား) ဟူသော စာလုံးဖြူကြီးသည် ထင်ရှားစွာ ပါရှိ၏။ ရဲချစ်သည် လက်နှစ်ဖက်တွင် လက်ဝှေ့ထိုးဆု ပတ်တီးစည်းသည်ပတ်တီးကို ပတ်ထားသည်။ လက်ဝှေ့ထိုး ဖိနပ်ကိုသည်း စနစ်တကျစီးထားသည်။ သူသည် နာရီစင် အနီးတွင် မာန်ပါပါနှင့် ခါးကိုထောက်လျက် မိုး ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်ရင်း သူ့နှုတ်ပါးမှ စကားတွေ ပြောရာတွင် အသံတီးတိုးစွာပြောတတ်သည့်ရဲချစ်၏စကား သံကို ကြားအောင် နားထောင်ရန် ခက်ခဲ၏။ သူ့အနားသို့ တိုးကပ်ကာ နားစိုက်ထောင်ပါမူ ကြားရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကိုရဲချစ်တစ်ယောက် ထီးတည်း ပြောနေသည့်စကားက ဆန်း၏။ ဆန်းသလို မှတ်သားစရာလည်း ကောင်းလှ၏။ ရင်နာစရာလည်း ကောင်းလှ၏။

www.burmeseclassic.com

“ဆရာကပြောထားတယ်...။ မင်းတို့ အခုထိုးမယ့် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပ်ဟာတိုင်းပြည်အတွက်ထိုးရမှာဖြစ်တယ်...။ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးရဲ့ဂုဏ် မြင့်မားစေရေး သိက္ခာတက်စေရေးတွက် မင်းတို့ရဲ့ချွေး-မင်းတို့ရဲ့သွေး- မင်းတို့ရဲ့သတ္တိ ဗျတ္တိ စွမ်းပကားကို အစွမ်းကုန် အသုံးချရလိမ့်မယ်...”

“နိုင်ငံချင်းဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ အောင်ပွဲရအောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ မြန်မာပြည်ကို ငြိမ်းငြိမ်း နေရာ ရွှေတံဆိပ် ကိုယ်စီဆွဲလို့ ပြန်တာကိုပဲ ဆရာမြင်ပါရစေ။ ဂုဏ်တောင်ကိုယ်ကျေပွန်ပါစေ။ မြန်မာ့သွေး မြန်မာ့သတ္တိ မြန်မာ့စွမ်းပကားကို ယနေ့ည ရဲကြီးပြင်ပို့ ဆရာတိုက်တန်းပါရစေ။ မြန်မာ့သတ္တိကို ကမ္ဘာ့ကဆီအောင် ပြလိုက်ကြစမ်းပါ။ ဆရာ့သားတို့ကို တိုင်းပြည်တွက် အားကိုးပါတယ်။”

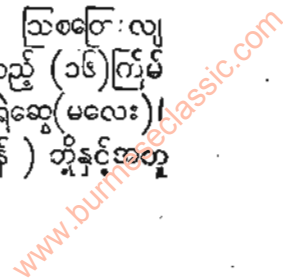
ရဲချစ်သည် ဖော်ပြပါစကားရပ်တော်ကို တဖုဖုရွှေရွတ်လိုက်သည်။ ပြီးဆက်ပြန်သည်မှာ သူ့ခံယူချက် “ငါတိုင်းပြည် ငါလူမျိုးအတွက် ငါ့အသက်သွေး မြေခေလို့ ကြွေကျပစေ ငါ့နောက်တစ်လက်မမှ မဆုတ်စေမိမ်း သတ်ပြမယ် ရဲချစ်တဲ့ဟေ့... ရဲချစ်တဲ့ကွ”

ရဲချစ် ကြိမ်းနေလိုက်သည်... ပြီး...။
နာရီစင်အောက်ဝယ် တစ်ဦးတည်း လက်ဝှေ့ရေးပြနေလေတော့သည်။ သူ့ဘဝတွင် သူ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို မန္တလေးသားတိုင်းက သိနေကြ၏။ သည်တော့ ဆန်းသည်ဟု မမြင်ကြ။ သို့တစ်စေ... တစ်ချိန်က မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိနေကြသည့် ကမ္ဘာ့လည်ခရီးသည်လေးငါးယောက်သည် ရဲချစ်၏လှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်ပြီး ရယ်မောကြသည်။

ဘတ်ပုံလည်း ရိုက်ကြ၏။ ခရီးသည်တစ်ယောက်သည် နောက်တတ်ပြောင်တတ်ပုံရသည်။ ရဲချစ်နှင့် လက်နှစ်ဖက်ကမ်း အကွာအဝေးမှနေပြီး ရဲချစ်လုပ်နေသလို လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ကာ လက်ဝှေ့ရေးပြနေတော့သည်။ ဤသည်တွင် စိတ်ကူးနှင့် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲဝင်နေလေသော ရဲချစ်သည် သူ့ရွှေမှောက်မှ အရပ် ခြောက်ပေနီးပါးရှိ မျက်နှာဖြူအား ရန်သူပစ်မှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကာ ဘယ်လက်သီး သုံးဟန်ပြု၍ ညာဖြတ်တစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်သည်။ ပေါင်နှစ်ရာကျော်ကျော်ရှိ ခရီးသည်ကြီးခမျာ ‘ဝုန်း’ခနဲ ဖစ်လဲရတော့လေသည်။ ဤသည်တွင် ရဲချစ်က အသံပါအောင် ဟစ်လိုက်သည်။

“မျက်နှာဖြူကြီး ကျသွားပြီဟေ့... မျက်နှာဖြူကြီး ထွေးထွေးပြီလေ...”

သူလည်း မျက်နှာဖြူကို အမုန်းစွဲ စွဲနေသည်ထင်...။
အာရှအိုလံပစ်လိုက်ဝိတ်တန်း(၁၃၂) ပေါင်တန်းချန်ပီယံ ထိုရဲချစ်သည် စင်္ကာပူနိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သည့် အရွှေတောင်အာရှ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပ်ပွဲတွင် တိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ဆုကို အရယူပေးနိုင်သလို ယိုးဒယား (ထိုင်း) နိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သောဗိုလ်လုပ်ပွဲ၌ ကြွစကြေးလျှင်ငံမှ ချန်ပီယံကို တတိယအချိန်မှာ အလဲထိုးအနိုင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်၏။ အိန္ဒိယ-မြန်မာ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲမှာ အိန္ဒိယချန်ပီယံ ပီဒါအား အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ယူခဲ့၏။ ၁၉၅၆-ခုနှစ်က ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ မယ်လ်ဘုန်းမြို့တော်တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် (၁၆)ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပ်ပွဲသို့ ရဲဆွေ(မလေး)၊ ဆန်းမြင့် (ရန်ကုန်)၊ ထီအောင်(ရန်ကုန်) တို့နှင့်အတူ

မြန်မာ့လက်ရွေးစင်အဖြစ် လိုက်ပါသွားခဲ့ရသည့် ဗမာ့
လက်ဝှေ့သူရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်တော့၏။

ပြည်တွင်းပြည်ပ လက်ဝှေ့သတ်ပွဲဝယ် နိုင်ငံအတွက်
လက်ဝှေ့သတ်ပြိုင်ရန် ရွေးချယ်ရာ၌ မန္တလေးသား ရဲချစ်
မပါလျှင် ပွဲမစည်ခဲ့ချေ။

တကယ်တော့ ရဲချစ်သည် တိုင်းပြည်၏ ဂုဏ်ကို
လက်ဝှေ့သတ်၍ မြင့်တင်ပေးရန် မွေးလာသူ တစ်ဦး
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ယနေ့မြန်မာပြည် လိုက်ဝိတ်တန်းတွင်ရှိ လက်ဝှေ့ကျော်
တွေသည် တစ်ချိန်သောကာလက ရဲချစ်၏လက်ဝှေ့ထိုးကွက်
တိမ်းကွက် သတ်လုံးသတ်ကွက်ကို မမီပါချေ။

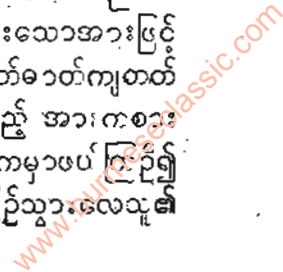
ဪ... နှမြောစရာကောင်းလှ ကိုရဲချစ်ရယ်...။

“ကျွန်မရဲ့ ဟောဒီ ရွှေခြေကျင်းတစ်စုံကို ရောင်းချပြီး
ကိုရဲချစ်ကို ရန်ကုန်စိတ္တစဆေးရုံမှာခေါ်ပြီး ဆေးကုသပေး
ပါရှင်၊ တိုင်းပြည်အတွက် လက်ဝှေ့ထိုးလိဂ်နောက်နောက်
ဖြစ်နေရတဲ့ ကိုရဲချစ်ကို ကျွန်မ မကြည့်ရက်လို့ပါရှင်” ဟု
ပြောဆို မေတ္တာရပ်ခံသူကလေးတစ်ဦးသည် ရှိခဲ့ဖူး၏။
ထိုသူမသည် မန္တလေးဈေးချိုသူကလေး ဖြစ်သည်။ ဗမာ့
သားကောင်း ကိုရဲချစ်၏ဖြစ်အင်ကိုမရှုဆိတ်၍ ရွှေခြေကျင်း
တစ်စုံကိုပေးကာ ဆေးကုသစေသည်။

သို့သော်... သို့သော်... တစ်ချိန်က တိုင်းပြည်နှင့်
လူမျိုး၏ ဂုဏ်ကို လက်သီးနှစ်လုံးနှင့် မြင့်တင်၍ ပေးနိုင်
ခဲ့လေသော ကျွန်တော့်ဆရာတော်ခွဲဖူးသူ ဦးရဲချစ်အား
ကန်တော့ပါ၏။

၁၇။ အားကစားသမားနှင့် စိတ်ဓာတ်

အားကစားသမားဟူသည် စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခိုင်ကျည်
ရပေမည်။ အားကစားလောကတွင် အားကစားပေါင်း
များစွာ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ရာ ဝါသနာပါရာ အားကစားကို
လိုက်စားလေ့လာသူ အားကစားသမား အပေါင်းတို့၏
စိတ်ဓာတ်သည် ရင့်ကျက်ခိုင်ကျည်၍ နေတတ်ကြသည်။
ထို့အတူ အနိုင်ရပါလျက်နှင့် ဒိုင်လူကြီးများက မတရား
ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့စွာ အရှုံးပေးခြင်း ခံရသည့်အခါ၌
လည်းကောင်း၊ လပေါင်းများစွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန်
လေ့ကျင့်ပြီးကာမှ ပြိုင်ပွဲဝင်ရန် ရက်ပိုင်းခန့်အလို ရောက်
လေမှ နေမကောင်းထိုင်မသာဖြစ်ပြီး ပြိုင်ပွဲယှဉ်လိုက်၍
လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နိုင်ခဲ့ဖူးသူအား ရှုံးနိမ့်ရသည့်အခါ
များတွင် လည်းကောင်း၊ အားတက်သရော ချွေးသွေး
အကျွန်ကာ လေ့ကျင့်ပြီးကာမှ သက်ဆိုင်ရာ အထက်
လူကြီးတို့က ပြိုင်ပွဲဝင်ခွင့်ပြုသည့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊
အားကစားသမားတို့သည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းတတ်ကြ၏။
သို့ စိတ်ဓာတ်ကျပါသော်လည်း များသောအားဖြင့်
တာဝန်စဉ်မဟုတ်ဘဲ အခိုက်အတန့်မျှသာ စိတ်ဓာတ်ကျတတ်
သူက များပါသည်။ အသည်းနုပျော့လှသည့် အားကစား
သမား အချို့ကတော့ အားကစားလောကမှာဖပကြည့်၍
သွားကြတတ်ပေသည်။ ထိုသည်မှာ ဖယ်ကြည့်သွားလေသူ၏

ပျော့ညံ့ချက်တို့ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှစ်သက်ရာ အားကစား လှုပ်ငန်းကို ပတ်ဝန်းကျင်မကောင်းမှုကြောင့် လက်လွတ် လိုက်ခြင်းသည် ယုတ်မာသော ပတ်ဝန်းကျင် (ဝါ) စုတ်ပဲ့ သော ဒိုင်လူကြီးများ (တစ်နည်း) အားကစားစိတ်ဓာတ် မရှိသော အထက်လူကြီးတို့အား ကျွန်ုပ်တို့က လက်မြောက် အရှုံးပေးရာ ရောက်နေပါသည်။

အားကစားကမ္ဘာတွင် ဝင် ရောက် စိုး မိုး ချယ် လှယ် နောင်ယုက်နေကြသော သမာဓိသတ္တိ အပြည့်မရှိသည့် ကြီးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးများကို ကျွန်ုပ်တို့ အားကစားသမား အပေါင်းက ဘယ်သောအခါမျှ အလျှော့မပေးပါနှင့် ဟု စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားနေကြကုန်သော အားကစားသမား တစ်တွေအား တိုက်တွန်းပါရစေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဓာတ်ခိုင်ကျည်ဖို့ (ဝါ) အသည်းမာဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် ထိထိ ရောက်ရောက်ကြီး ပြန်လည်လေ့ကျင့်ပြီး ကိုယ် လိုရင်း ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရလေအောင် ဇွဲ သူ့ ရှိရှိနှင့် ကြိုးစားဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့က အားလျော့အားပျော့ပြီး အားကစားလောကမှ ထွက်ခွာသွားလျှင်လည်း ကျွန်ုပ် တို့ကို မတရားပြုကျင့်နေကြသော ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက ဝမ်းမနည်းသည့်ပြင် ဝမ်းသာကျေနပ်၍ နေပေလိမ့်မည်မှာ အမှန်-။

ညစ်ပတ်သောလူကြီးများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သော အားကစားလောကမှ ကျွန်ုပ်တို့ပယ်ကြည့်၍ ထွက်ခွာသွား ပါလျှင်ကျွန်ုပ်တို့သည်သာ နစ်နာမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်သာ တိမ်ကောပပျောက် သွားမည်မဟုတ် မလဲ့။

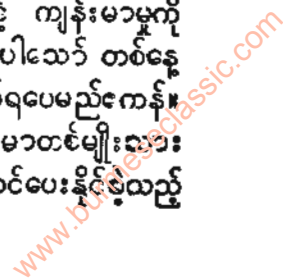
အနီးကြောင့် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း၏ အကွက်တွင်းသို့ မသက်ဆင်း မဆိုက်ရောက်စိမ့်သောငှာ ကျွန်ုပ်တို့အား ကစားသမားအားကစားသမားအပေါင်းတို့သည်ဆထက် ထမ်းပိုး ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ရာ အားကစားကဏ္ဍကို ထိထိမိမိ လိုက်စားသင့်လှပေသည်။

အားကစားသမားကောင်းဟူသည် စိတ်ဓာတ်ရင့်မာရ ပေမည်။ တွေ့ဆုံလာလေသမျှ ပြဿနာ အထွေထွေကို အသည်းမာမာ ငဲ့ကြီးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်။ ဆိုမှသာ ကိုယ်လိုချင်သော ပန်းတိုင်မှန်တို့သို့ တစ်နေ့သို့ မဆုတ်မနှစ် မလှမ်းမကွာ ရောက်ရချေမည်။ အားကစား ကဏ္ဍတိုင်းလိုလို ပင်ပန်းမှုနှင့်အရင်းတည်၏။ ထိုပင်ပန်းမှု အဖုံဖုံကို တွေးတောပူပန်စိုးရိမ်နေ၍ နေချေက ကိုယ်ယှဉ် ပြိုင်မည့် ပြိုင်ပွဲကို မဝင်မိကတည်းက ၅၀ ရာနှုန်း ရှုံးနိမ့်နေ လေပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသည်ကြောင့် အားကစားသမား အပေါင်းတို့ သည် ပင်ပန်းမှုကို မမူ၊ နာကျင်မှုကို မထိ၊ ခြေထိုးနှိမ်နှင်း မတရားမှုများကို ဂရုမပြုပဲ ကိုယ်လမ်းကိုသာ အရောက်ချီ တက်ပါမှ ကိုယ်လိုရင်းပန်းတိုင်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ပါလိမ့်မည်။

ပြိုင်ပွဲဝယ် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ရှုံးနိမ့်လင့်ကစားစိတ် ဓာတ်သန်ထန်ဖြင့် ဇွဲသတ္တိ လုံ့လဝီရိယနှင့် ကျန်းမာမှုကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးပြီး ဖန်တလဲလဲပြိုင်ပွဲဝင်ပါသော် တစ်နေ့ သောအခါအရှုံးဘဝမှအနိုင်ဘဝသို့ရောက်ရပေမည်ကေန။

ဥပမာတစ်ခု သက်သေပြရသော် မြန်မာတစ်မျိုးသား ထုံး၏ ဂုဏ်ကို လက်တွေ့ကဏ္ဍမှနေ၍မြင်တင်ပေးနိုင်မည်

အာရှလက်ဝှေ့ချန်ပီယံ မောင်ညွန့် (ယခု ဗိုလ်မောင်ညွန့်-ပုသိမ်) သည် ၁၉၅၄-၅၅-၅၆ ခုနှစ်များက ၎င်းထိုသတ်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သောလက်ဝှေ့ပွဲများတွင် မောင်ညွန့်အနိုင်ရသည် မရှိဘဲ ရှုံးပြီးရင်းရှုံးရင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ၎င်း၏ ကာလက လူသစ်လက်ဝှေ့သမားလေး တစ်ဦးသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

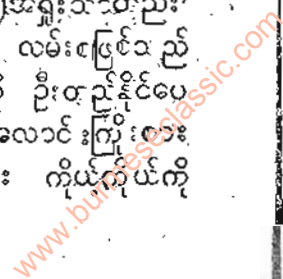
သို့ပါသော် မောင်ညွန့်သည် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ရသည့် လက်သီးရှင်များမှာ ဩဇာလက်သီးကျော် အပေါင် နှင့် နင်လား ငါလား ဒိုင်ခံရှင် သတ်နေသော မြေပွေးသိမ်းမောင်၊ ဗိုလ်အေးကို၊ ဆာဂုင် ငြည်ထွန်း၊ စံလှ၊ ခေလ်နှင့် ရွှေသားသန်းညွန့်တို့ ဖြစ်သည်။ ပွဲတိုင်း ရှုံးသော်လည်း အရှုံးကိုမမူ ယှဉ်ပြိုင်ဖက်ကို မထိဘဲ ဆထက်ထမ်းပိုးလေ့ကျင့်ပြီး ပွဲတွေတိုင်း အသည်းပေါက် ထိုးသတ်ခဲ့လေသည်။ (ထိုစဉ်ကာလက မောင်ညွန့်လို လူသစ်လက်ဝှေ့သမားအား ပွဲရည်စ လူကောင်းလက်သီးကျော်များနှင့် ပွဲထိုးစေသည်မှာ မတရားလှပါ။ လက်ဝှေ့ကို ကြိုးကိုင်လက် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့ပင် ဖြစ်သည်။ အားကစားသမားများကို တက်လမ်းမညွှန်ပဲ ဖျက်လမ်းကိုညွှန်ရာ ရောက်နေသည်။)

မောင်ညွန့်၏ လက်ဝှေ့ဘဝသည် အရှုံးများဖြင့်သာ မတည်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်း၏ ငွေထွက်၊ လုံ့လစီရိယ ခံပြင်းစိတ်ကြောင့် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာပြီး တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် လက်သီးကျော်တစ်ဦးဖြစ်လာရတော့သည်။ ၁၉၅၄-၅၅-၅၆ ခုနှစ်ပိုင်းကခံပတ်ဘဝနှင့် ဇာတ်လမ်းသိမ်းခဲ့ရပေမယ့် ၁၉၅၇ ခုနှစ်ကအစ မောင်ညွန့်

၏ လက်ဝှေ့ဘဝသည် အမှောင်လောကမှ အလင်းသို့ ကူးပြောင်းခဲ့လေသည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်က အရှေ့တောင်အာရှ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲဝယ် လိုက်ဝိတ်တန်း ချန်ပီယံဘွဲ့ကို အဖ မြန်မာပြည်အတွက် ဩဇာလက်သီးကျော် အပေါင်းကို အနိုင်ထိုးသတ်ပြီး မြင့်တင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ကအစ ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ စင်္ကာပူ၊ ကွာလင်လောင်ယူ၊ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းပြည်အသီးသီးတို့ ထွက်ရောက်ကာ မြန်မာ့အလံကို လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ နေပြီး လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤသည်မှာ အရှုံးကို မထီသောလူစားတို့၏ အဖြစ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ စိတ်ဓာတ်ငြင်းထန်နိုင်ကုန်သော အားကစားသမားသစ် တစ်နေ့တစ် ယိုက်တန်းသို့ ရောက်နေပေအံ့။ သို့တစ်မူ မကောင်းမှုဒုစကေရှောင်ကြဉ်ပြီး ငွေထွက်ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ရပေမည်။ စိတ်ဓာတ်ကုဆင်းခြင်းလင် အားလုံးဆုံးရှုံးမှုနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ရမည်တည်း။ လူတစ်ကိုယ်တွင် စိတ်သာလျှင် ဦးဆောင်ရှုံးနေပေသည်။ စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်ပါလျှင် ရှောင်ညှဉ်ရမည်ဟု အောင်နိုင်မှုနှင့် ကျောချင်းကပ်လျက်ရှိနေချေသည်။ စိတ်ဓာတ်နိုင်နိုင်ဖြင့် အားကစားပြိုင်ပွဲကို ပါဝင်သော် ရှုံးသော်မှ မရှုံးမလှ မရှုံးတတ်ပါလေ။

အားကစား၏အဖြေသည် အနိုင်(သို့)အရှုံးသာတည်း ရှုံးနိမ့်ခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်း၏ လမ်းဖြေဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ အရှုံးကိုမထီမှ အနိုင်ကို ဦးတည်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ အောင်နိုင်မှုရလျှင် ပို၍ထပ်လောင်းကြိုးစားရသလို ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရပါကလည်း ကိုယ်ကိုယ်ကို

ပြန်ဝေဖန် ဆန်းစစ်ပြီး ချွတ်ယွင်းချက်များကို ဇယားချ
၍ တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်သွားရပါသည်။

ကိုယ့်ချွတ်ယွင်းချက် အသီးသီးအား ပြန်လည်လေ့လာ
ပြီး မပြုပြင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ထိပ်တန်းအားကစား
သမားဘဝသို့ ရောက်ရန် မလွယ်ကူချေ။

အားကစားသမားဟူသည်ခိုင်ခံ့သောစိတ်ဓာတ်၊ အရှုံး
ကိုမမူသောစိတ်ဓာတ်၊ ရဲရင့်တည်ကြည်သော စိတ်ဓာတ်၊
မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ဟူသမျှကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်စွမ်းသော
စိတ်ဓာတ်များ ရှိပါမှ အားကစားသမားကောင်း ပီသ
ပေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ အားကစားတိုင်းလိုလိုသည် ပြင်း
ပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ပါမှ အောင်နိုင်မှု ပန်းတိုင်နှင့်
နီးစပ်၏။ ထို့ကြောင့် ပင်ပင်ပန်းပန်း လေ့ကျင့်ရမည်။
စိတ်ဓာတ်ပျော့ပျောင်းနေချေက ထိုအားကစား သမားသည်
ထိပ်တန်းသို့ရောက်ရန် မလွယ်။

“သူလုပ်နိုင်ရင် ငါလဲလုပ်နိုင်ရမည်” ဟူသော သတ္တိမျိုး
ရှိရမည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မညာဘဲ ဖိဖိစီးစီး လေ့ကျင့်ပြီး
ပြိုင်ပွဲဝင်ကြသင့်ချေသည်။

လိုဒင်းကို ရေးရသော် အားကစားသမား တိုင်း
သည် ခက်ခဲမှုပြုသနာကို တွေ့ကြုံရလေတိုင်း စိတ်ဓာတ်
မကျဘဲ အသည်းမာမာဖြင့် ကိုယ်ကျွမ်း ကျင့်ရာအားကစား
ကို ထိထိရောက်ရောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန်အပင်ပန်းခံကာ
နေ့စဉ်ရက်ဆက်လေ့ကျင့်ပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ကြပါဟု အားပေး
တိုက်တွန်းရင်း နိဂုံးချုပ်ပါသတည်း။

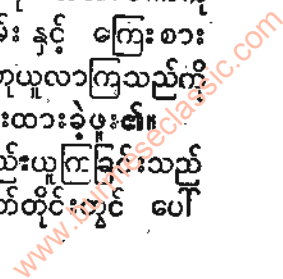
၁၈။ လက်နှစ်ဖက်အောက်ချ၍ ထိုးသတ်သင့်သလား

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဇေပြေဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့က ကမ္ဘာ့
ဖိစီးဝိတ်တန်းသရဖူကို လူယူရန်အတွက် လက်ရှိချန်ပီယံ
သရဖူပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ လူ့ဘီလူးကြီး ဆန်နီလစ္စတန်နှင့် ရင်
ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ဆိုင်လှခဲ့သော ကပ်စီးယပ်ကလေး (နောင်
မိုဟာမက်အလီ)သည် လက်ဝှေ့သတ်ရာတွင် လက်နှစ်ဖက်
ကို ချ၍ထိုးသတ်ခဲ့ကြောင်း သူ့စဉ်များကို ကြည့်ခဲ့ဖူးသူ
တိုင်း မှတ်မိမည် ဖြစ်၏။

လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို ခါးအောက်ပိုင်းအထိချ၍ လက်
ဝှေ့ထိုးသတ်သည့် လက်ဝှေ့သမားဆို၍ ထိုစဉ်က သူတစ်ဦး
သာ ရှိခဲ့၏။ သို့သော် မိုဟာမက်အလီ၏ လက်ဝှေ့ထိုး
ပေါက်ကို ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်းနှင့်ကြေးစားလက်ဝှေ့သမား
အတော်များများလည်း အတုယူကာထိုးပြိုင်လာကြသည်။

ထို့အပြင် အလီ၏ ခြေရွေလှုပ်ရှား ကစားမှုကို လည်း
ကောင်း၊ လျင်မြန်စွာ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲထောက်၍ ထိုးတတ်
သော ဖြောင့်ထောက် လက်သီး ထိုးလုံး သတ်ပေါက်ကို
လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ အပျော်တမ်းနှင့် ကြေးစား
လောကမှ လက်ဝှေ့သမားများ အတုယူလာကြသည်ကို
ကျန်တော် ထိုစဉ်က လေ့လာမှတ်သားထားခဲ့ဖူး၏။

ကောင်းသည့် အချက်တွေကို နည်းယူကြခြင်းသည်
ဝမ်းသာဖွယ်ဖြစ်သည်။ ခေတ်တိုင်းခေတ်တိုင်းတွင် ပေါ်

ထွန်းခဲ့သော ကမ္ဘာကျော်လက်တွေ့ချန်ပီယံတို့၏ ထိုးလုံး ထိုးကွက်များကို သူ့ခေတ်နှင့်သူ အတုယူကြသည်မှာ ထုံးစံ လို ဖြစ်နေပါသည်။ ခေတ်ရေစီးကြောင်းဟု ဆိုရပါမည်။

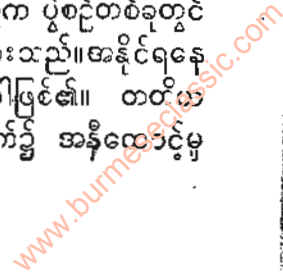
သူ့ခေတ်နှင့်သူ နာမည် ကျော်ကြားခဲ့သောလူကြမ်း လက်သီးကြမ်းကြီး ဂျက်ဒမ်ဆေခေတ်က ၁၉၁၉-၂၆၊ ဂျင်းတန်နီ ၁၉၂၆-၂၈၊ ဂျိုးလူးဝစ်ခေတ် ၁၉၃၇-၄၉ ရော့ကီး မာစီယာနီခေတ်က ၁၉၅၂-၅၆၊ ဆန်နီလစ္စတန် ၁၉၅၆-၆၄၊ ဂျီဖရေစီယာခေတ် ၁၉၆၉-၇၃၊ မိုက်တိုင် ဆန်ခေတ်(ယနေ့ကာလ)တို့၏ သတ်လုံး သတ်ပေါက်များ ကိုလည်းကောင်း၊ တိမ်းရှောင်ရွှေလျားမှုကိုလည်း ကောင်း ခေတ်ယူငယ်လက်သီးသမားတွေ အတုယူမြဲ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းသို့ အတုယူရာတွင် တူမှယူသင့်ကြောင်းနှင့် အတု ယူသင့်ပါက အတုယူထိုက်လှပါကြောင်းကို တင်ပြလိုက် ပါသည်။

မိုဟာမက်အလီက လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးအောက်ပိုင်းထိ ချပြီးထိုး၏။ အရေးကြီးလှသော မေးရိုးကို ဗလာဖွင့် ထား၏။ ဆူသတ်ဖက်က သူ့မေးရိုး(သို့)မျက်နှာကိုဇုတ်ဝင် အထိုး၍ လှစ်ခနဲအလွန်လျင်မြန်စွာ ခြေရွေကာ တိမ်း ရှောင်လိုက်ပြီး သတ်ဖက်ကိုလျင်မြန်စွာတန်ပြန်ထိုးနှက်ပြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။ “အလီသည် အကွက်ဆင်၍ တန်ပြန်ထိုး ရန်နှင့် သူ့ကိုလုံးတဝှမ်းမရ ဝင်မရသေအောင် ခြေရွေလှုပ် ရှား တိမ်းရှောင်မှုကို နှစ်နှင့်ချီ၍ လေ့ကျင့်ထားသူ ဖြစ် သဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုချထိုးနိုင်စွမ်းရှိပေသည်။ တော်ရုံလေ့ ကျင့်မှုနှင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုချပြီးထိုးလျှင် ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်ဖော်ရာ ရောက်တတ်ပါသည်။

ကျွန် တော် ကြံ့ဖူးသည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်က ရန်ကုန် အောင်ဆန်းကစားဝင်း၌ လက်ဝှေ့ရုံ၌ ကျင်းပခဲ့သော အမျိုးသားလက်ဝှေ့တံခွန်စိုက်ပြိုင်ပွဲတွင် ကျွန်တော်အမှတ် ပေးဒိုင်လူကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူရသည့် ပွဲစဉ်၌ လက်ဝှေ့ သမား တစ် ယောက် သည် ပထမ အချိန်တွင် အမှတ်ဖြင့် အပြတ်အနိုင်ရနေ၏။ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပထမအချိ အတွက် (၂၀)၊ (၁၀)မှတ်ပေးထားသည်။ ဒုတိယအချိန်တွင် ထိုအနိုင်ရနေသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးအောက်အထိ ချ၍အထား သူ့ပြိုင်ဖက်က ဝုန်းခနဲဝင်ဆောင့်ထိုးချလိုက် သည်ဝယ် ဗလာလွတ်နေသည့် မေးဖျားကို တိုက်နှိုက်ထိ မှန်ပြီး ပက်လက်လန် လဲကျသွားတော့သည်။ ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူကြီး၏ ရေတွက်ချက် (၁၀) ပြည့်သွားသဖြင့် ပြန်မ ထနိုင်တော့သည့် ထိုသူကို အလဲပွဲဖြင့် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး ဖြစ်သူ (မြေပွေး) ဦးသိန်းမောင်က အရှုံးပေးလိုက်သည်။ (၁၉၇၀ ခုနှစ် မှတ်တမ်းအရ)။

ထိုပွဲစဉ်ကို သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်ပါလျှင် မိုဟာမက်အလီ၏ ထိုးကွက်ထိုးပုံကို မကျွမ်းကျင်ပါဘဲတော့ ထွင်လိုက်၍သာ ထိုသူသည် မရှုံးသင့်ဘဲ အလဲပွဲဖြင့် ရှုံးခဲ့ရ သည်ဟု ကျွန်တော်မြင်ပါသည်။ တစ်ဖန် ၁၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် အောင်ဆန်းအားကစားဝင်း၌ ကျင်းပခဲ့သော ပြည်နယ်/တိုင်း လက်ဝှေ့တံခွန်စိုက် ပြိုင်ပွဲ၌ ကျွန်တော် အမှတ်ပေးဒိုင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရစဉ်က ပွဲစဉ်တစ်ခုတွင် လည်း ဖော်ပြပါဖြစ်ရပ်မျိုးကိုတွေ့ရသေးသည်။ အနိုင်ရနေ သည်မှာ ပထမအချိန်ရာ၊ ဒုတိယအချိန်ပါဖြစ်၏။ တတိယ အချိန်ပြီးကာနီး (၃၀)စက္ကန့်အလိုလောက်၌ အနီထောင့်မှ

လက်တွေ့သမားသည် အလီလို လက်နှစ်ဖက်ချထားစဉ်တွင် သူ့ပြိုင်ဖက်က လှစ်ခနဲဝင်ထိုးလေတော့ရာ ချက်ကောင်း သို့ ထိသွားသည်မို့ ပြတ်ကျသွားရသည်။ ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူ ကြို ဖြစ်သူ ဦးလှအောင်၏အမှတ်စဉ်ရေတွက်ချက် (၁၀) ကျော်သည်တိုင် ပြန်လည်မထနိုင်တော့သဖြင့် အလဲပွဲနှင့် ရှုံးရသည်။ နှမြောစရာ ကောင်းလှပါသည်။ (၁၉၈၄ ခု မှတ်တမ်းအရ)။

ကဲ...လက်ချထိုးချင်ဦး၊ လက်ချပြီးထိုးချင်ဦးဟု အလဲ ပွဲဖြင့် ရှုံးသူ၏ နည်းပြဆရာနှင့် ညှိအကူလှူက ငေါက်နေ သည်ကို တွေ့ရမြင်ရကြားနေရသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ လက် ချကာ ထိုးခြင်း၏ ရလဒ်ပါ။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် တက်လူ လူငယ်လက်သစ်လက်တွေ့ သမားလေးတွေအား သတိပေး ရေးသား ပြလိုသည်မှာ မိမိနှင့်မကိုက်ညီသော အံ့မဝင်ခွင်မကျသည့်လုပ်ရပ်တွေကို အတုခိုးစေချင်ပါ။ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာဆောက်တည်မှု၊ မိမိ ၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ မိမိ၏လေ့ကျင့်မှုအရပ်ရပ်အပေါ် လေ့လာ အကဲခတ်ပြီးကာမှပိုင်နိုင်စွာအတုယူသင့်သည်ဟု ယူဆပါ သည်။ ဥပမာ အရပ်အမောင်းရှည်သူက ပြိုင်ပွဲတွင် ယှဉ် ပြိုင်ထိုးရသည့် အရပ်ပုသော လက်တွေ့သမားကလေးကို စောင့်၍ ခွာ၍ ဖြောင့်ထောက်လက်သီးတွေကို တွင်တွင် ကြီး ထိုးရမည့်အစား ယနေ့ နာမည်ကျော်ဟိုး နေလေ သော မိုက်တန်ဆန်၏ ထိုးလုံးထိုးပေါက်အတိုင်း အတုယူ ကာ အတင်းဝင်ပူးကပ် လုံးထွေးသတ်ပါက ပါစင်အောင် မှားပြီသာမှတ်။

ကာလာဒေသ ပယောဂဟူသော စကားရပ်သည် အလွန် တန်ဖိုးကြီး၏။ အလွန်မှန်၏။ အလွန်လှသော စကားရပ် ဖြစ်၏။ မမေ့နှင့်...။

ကျွမ်းကျင်ရာလိမ္မာဆိုသလို မိမိကျွမ်းကျင်ရာရာကို မိမိ ၏ အခြေအနေ သဘောကရားအရ လုပ်ဆောင်သွားပါမှ ကောင်းပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

လိုရင်းရေးရလျှင် ကောင်းတာကိုအတုယူပါ။ သို့သော် မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာဆောက်တည်မှု၊ မိမိ၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ မိမိ၏ ပညာ၊ မိမိ၏လေ့ကျင့်မှု၊ မိမိ၏ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းမှု အခြေ အနေကိုမူ ပြန်လည် ဘန်းစစ်ပြီးမှ အံ့ဝင်ခွင်ကျပါမှ အတု ယူသင့်သည်ဟု အကြံပြုပါသည်။

၁၉။ တိုက်စစ်သမား

ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်းနှင့် ကမ္ဘာ့ကြေးစားတန်း လက်ဝှေ့လောကတွင် လက်ဝှေ့ထိုးသမား (၄)စားရှိ၏။ လက်ဝှေ့ထိုးသမား (၄)စားမှာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်-

- ၁။ သိပ္ပံနည်းကျကျ စနစ်တကျ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမား၊
- ၂။ တိုက်စစ်စနစ်ကို အားကိုးအားထား၍ ထိုးပြိုင်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမား၊
- ၃။ အရမ်းပတမ်း စနစ်မဲ့စွာ စွတ်စွတ်ရွတ်ရွတ်ထိုးပြိုင်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမား၊
- ၄။ ညာခြေ ညာလက် ရွေ့တက်ခင်း၍ ထိုးပြိုင်တတ်သည့် ဘယ်ကျော်ဘယ်သန် လက်ဝှေ့သမား ဟူ၍ လေးမျိုးလေးစား ရှိလေသည်။

ယင်းလက်ဝှေ့ထိုးနည်း ထိုးပေါ် န် လေးစား အနက် လက်ဝှေ့ပညာရပ်မျိုးပေါင်းစုံကို ရွှေစီးတင်၍ (၀၁) ဦးစားထား၍ သိပ္ပံနည်းကျကျ စနစ်တကျ ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်တတ်သော အမှတ်စဉ် (၁) အမျိုးအစားကဏ္ဍ၌ ပါဝင်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးသည်သာ အကောင်းဆုံးသော အဆင့်တွင် ရှိသည်။

သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်တတ်သော **BOXER** နှင့် တိုက်စစ်စနစ်ကိုသာ ဦးစားပေးလျက် ထိုးပြိုင်တတ်သော **FIGHTER** နှင့် ကြိုးဝိုင်းတွင်း၌ တွေ့ယှဉ်ခဲ့ကြမှုကြေးစားလက်ဝှေ့သမားကြောင်းကို အသေးစိတ် တေးမှတ်ချစ်စစ်ကြည့်ရာမှ လက်ဝှေ့ပွဲပေါင်း (၁၀၀) တွင် (၇၅) ပွဲသည် သိပ္ပံနည်း ကျနစွာဖြင့် ထိုးပြိုင်တတ်သော ပွဲသည်သာ တိုက်စစ်စနစ်ကို အားပြုအားထားကာ ထိုးပြိုင်တတ်သော **BOXERS** တွေက အနိုင်ယူနိုင်ကြောင်းကို စိစစ်ရလေသည်။

ဤသို့ စိစစ်မှု သဘောတရားမှာ မြန်မာပြည် အပျော်တမ်း လက်ဝှေ့သမားများသည် အပါအဝင် ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်းနှင့် ကြေးစားတန်း လက်ဝှေ့သမားများနှင့် အကျိုးဝင်လေ၏။

မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးမဟူ စည်းစနစ်နှင့် ကျွမ်းကျင်မှုပညာရပ်ဟူသည် ရှိပါသည်။ ကျွမ်းကျင်မှုပညာရပ်ဆိုင်ရာကို တတ်သိ တတ်ကျွမ်းလေအောင် တိကျ ပီပြင်စွာ သင်ကြားပြီးနောက် စည်းစနစ်ကျနစွာ အသုံးချရကြောင်းကို စနစ်ရှိသူမှ သိတတ်သည်။

တတ်ကျွမ်းနားလည်ထားသောပညာရပ်ကို စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ စနစ်မဲ့စွာ အသုံးပြုလေက ပြုလေသူအဖို့ နောက်ဆုံးရလဒ် အဖြေမှာ ဆုံးရှုံးမှုပင်ဖြစ်သည်။

လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်မှုအားကစားကဏ္ဍအပါအဝင် အခြားခြားသော အားကစားယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လုမှု အားကစားကဏ္ဍတွေတွင်လည်းနည်းစနစ်ပညာဟူသည် ရှိ၏။

အဲဒီစနစ်များကို သူ့နေရာနှင့်သူ အဝင်ခွင်ကျစွာ စည်းကမ်းစနစ်ကျစွာ သိပ္ပံနည်းကျကျ အသုံးမချလေဘဲ မိုက်မိုက်ကန်းကန်းစွတ်ရွှိရမ်းလေက(သို့) အရမ်းကာရာ လုပ်ဆောင်လေသူတို့၏ရလဒ်သည် အရှုံးဖြစ်ကြောင်းကို ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်တန်းမှ ကမ္ဘာ့သိပ်တန်းကျော် လက်ဝှေ့ သူခဲကောင်းကြီးအချို့၏ ပုံစဉ်အချို့ကို သက်သေသာဓက အဖြစ် တင်ပြရသော် -

ယနေ့ ၁၉၇၃-ခု ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူကိုစိုးပိုင်လျက် ရှိနေသည့် လက်သီးကျော်မှာ နီဂရိုးအသားမည်း လာရီ ဟုမ်းဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် လက်ဝှေ့ထိုးယှဉ်ရာ၌ သိပ္ပံ နည်းကျကျ ပညာသားပါပီ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်လေ သည်။

အဝင်အထွက် အဆုတ်အတက် ထိုးကွက်ထိုးဟန်တော် ကောင်းသူဖြစ်သည်နှင့်အညီ ကမ္ဘာကျော်မိုဟာမက်အလီ ကိုပင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်က(၃)မိနစ်(၁၅)ချိထိုးသတ်ရသည့် သရဖူလုပ်ကြံ၌(၁၅)ချိ အဆုံးသတ်အပြီးတွင် အမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ယူလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ မိုဟာမက်အလီ ကဲ့သို့ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးစွမ်းသော တကယ့် ထိပ်သီး လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ယောက်ကို ဧမုတ်ဖြင့် အနိုင်ရအောင် ထိုးနိုင်ခဲ့သည်ဆိုလေက မိုဟာမက်အလီထက် ထက်မြက် တော်ကောင်းသည့် လက်သီးရှင်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ လာရီဟုမ်းသည် မိုဟာမက်အလီ၏ လက်သီးထိုးကွက်ထိုး ဟန်များကို ဖျက်ပစ်နိုင်စွမ်းရှိသည့်ပြင် အလီ၏ ထိုးချက် တွေကိုပါးနပ်စွာတိမ်းရှောင်ကာတန်ပြန်ထိုးနှက်လက်သီး ပါးနပ်လိမ္မာစွာတိမ်းရှောင်ကာ တန်ပြန်ထိုးနှက်လက်သီး

COUNTER PUNCHING ချက်တွေကို မပြတ်မလပ် စနစ် ထကျ ထိုးလွှတ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အလီကျဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရ ချေတော့သည်။

လောကဓံတရားအတိုင်း ကိပ်ဆုံးသို့ ရောက်ပြီးလျှင် အောက်တန်းသို့လည်း ကျရမည်သာ။

လာရီဟုမ်းသည် သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသော မိုဟာမက်အလီကိုအနိုင်ရသည်သာမက အခြားစိန်ခေါ်သူ (၆)ဦးကိုလည်း အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ယင်းစိန်ခေါ်သူ ဟဲဗီး ဝိတ် ထိပ်တန်း လက်သီးကျော်တို့သည် တိုက်စစ်ကိုသာ အားပြုကာ ထိုးသတ်တတ်သော တိုက်စစ်ကျော်တွေ ဖြစ်နေ၍ လာရီဟုမ်းက အပြတ်အသတ်ထိုးသတ် တာ အောင်လံလွှင့်ထူ နိုင်ခဲ့လေသည်။

ထွက်ဂျွန်ဆင်နှင့် တော်မီဘမ်း ဗိုလ်လှပဲ့

ဂျက်ဂျွန်ဆင် JACK JOHNSONဆိုသူမှာ အသားမည်း နီဂရိုးထဲမှ ပထမဦးစွာသော ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ် သရဖူကို ဆောင်းခဲ့ရသည့် ဂျက်ဂျွန်ဆင်သည် လက်ဝှေ့သတ်ရာဝယ် သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ထိုးသတ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ သယ် ညာလက်သီးနှစ်လုံးစလုံး ပြင်းသူဖြစ်၏။ လက်ဝှေ့ သတ်ရာ၌ ထောက် ဝိုက် ပင့် ဖြတ်လက်သီးစုံကို အကွက် ထုကျ ထိုးသုံးတတ်သူဖြစ်သည်နှင့်အညီ တိုက်စစ်ကျော် တော်မီဘမ်းနှင့် ၁၉၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၆)ရက်က ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ ဆစ်ဒနီမြို့တွင် တွေ့ကြုံရာတွင် ပွဲအစ ထမအချမှအစ(၁၄)ချိအထိတိုက်စစ်ကျော်တော်မီဘမ်း

က ဂျက်ဂျွန်ဆင်ကြီးအား တဝန်းဝန်း တခိုင်းခိုင်းနှင့် အတင်းတရကြမ်းဝင်သတ်သော်ငြားလည်း ဂျွန်ဆင်ကြီး က အလွန်အားပါသော ဖြောင့်ထောက်လက်သီးထိုးချက် တွေကို စနစ်တကျထိုးလွှတ်ပြီး ပင့်လက်သီး UPPER-CUT ထိုးချက်တွေကို ထိထိရောက်ရောက်ထိုးလေရာ တိုက်စစ် ကျော် တော်မီဘမ်းခမျာ မရှေ့မလှ တစ်ဖက်သတ်ခံနေရ သဖြင့် (၁၄)ချီအရောက်တွင် ကြီးဝိုင်းခိုင်းက ပွဲကိုရပ်လိုက် ကာ တစ်ဖက်သတ်ထိုးနေသူဂျက်ဂျွန်ဆင်အား အနိုင်ပေး လိုက်သည်။ ထိုရောအခါ ဂျက်ဂျွန်ဆင်သည် ကမ္ဘာ့ဟဲဗီး ဝိတ်ချန်ပီယံသရဖူကို စိုးပိုင်ရတော့သည်။ ဂျက်ဂျွန်ဆင် သည် ၁၉၀၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၁၅ ခုနှစ်အထိ ချန်ပီယံသရဖူကို စိုးပိုင်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် တော်မီဘမ်းကို အပြတ်အသတ် အနိုင်ရခြင်းမှာ လက်ဝှေ့နည်းစနစ်ပညာကို ဦးစားပေး လျက် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ခဲ့၍ ဖြစ်ပေသည်။

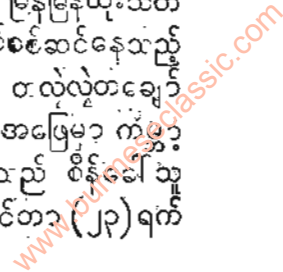
ဂျက်ဒမ်မဆေနှင့် ဂျင်နီတန်နေ ဗိုလ်လှပွဲ

ဂျက်ဒမ်မဆေ JACK DEMSEY သည် တစ်ခေတ်တစ် ချိန်က အလွန်နာမည် ကျော်လှသည့် လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဂျက်ဒမ်မဆေနှင့်ထိုးမည့် လက်ဝှေ့သတ်ပွဲဆို လျှင် ရုံပြည့်လျှံလေ့ရှိခဲ့သည်။ ဂျက်ဒမ်မဆေနှင့် ရော့ကာ ပင်တီးယား GEORGES CARTENTIER သတ်ပွဲတွင် လက်ဝှေ့ဝါသနာရှင် တစ်သိန်းကျော်ကျော်သည် ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်(၂)ရက်က အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးဂျာစီမြို့ တွင်ရှိ ကွင်းပြင်ကျယ်တွင်စုစည်းလျက် အုတ်အော် သောင်းတင်း အားပေးခဲ့ပေသည်။ (၄)ချီအရောက်၌

ကျော့ကာပင်တီးယားကို ဂျက်ဒမ်မဆေက နောက်ကော့က် ချုပ်စံလိုက်၏။

ဂျက်ဒမ်မဆေသည်ကတယ့်တိုက်စစ်ကျော်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ပွဲအစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် ကြမ်းကြမ်း ရမ်း ရမ်း ထိုးသတ်တတ်သူဘည်း။ သူ့ဘယ်လက်သီးနှစ်လုံးက ကျောက်ခဲပမာ မာကျောပြင်းထန်လှလေ၏။ ပြိုင်ဖက် တွေ နောက်ဆောက် အစိုးခံရသည်များ ဖြစ်သည်။ သက်ပိုင်းဖက်ကို အလဲအကွဲ သွေးရဲချ ဖြစ်ရလေအောင် ပွဲအစပွဲဆုံးသည့်တိုင်မရပ်မနားစတမ်းအတင်းတရကြမ်း ထိုးသတ်ခဲ့ဖူး၏။ တကယ်တော့ဂျက်ဒမ်မဆေ၏တိုက်ကွက် ထိုးကွက်များကို ရွှေပွဲလာပရိသတ်အများက ကျေနပ်ကြပါ သည်။ အသွန်ခံနိုင်ရည်ရှိသလောက် ထိုးအားကောင်းလှ သော ဂျက်ဒမ်မဆေသည်သိပ္ပံနည်းကျကျပညာသားပါပါ ထို့ပြင်လျှော့သော ဂျင်နီ တန်နေ ကဲ့သို့သော သူနှင့် ဆုံးဘူလိုက်သောအခါဝယ် တိုက်စစ် ကျော်ကြီး ခမျာ ဒုတိယဘန်းနေရာသို့ တစ်မဟုတ်ချင်း လျှောဆင်းသွားရ လေသည်။

ဂျင်နီတန်နေသည် ဖြောင့်လက်သီး JAR ကို ထပ်ဖန် တလဲလဲထိုး၍ ခြေရွေလှုပ်ရှားမှု FOOT-WORK ကို အားပြုရင်း အဝင်အထွက်မှန်မှန်နှင့် မြန်မြန်ထိုးသတ် တတ်လေ့ရှိပေရာ အတင်းတရကြမ်း တိုက်စစ်ဆင်နေသည့် ဂျက်ဒမ်မဆေ၏ထိုးချက်တွေမထိမမိပါပဲ တလဲလဲတချော ချော်ဖြစ်နေလေတော့သည်။ နောက်ဆုံးအဖြေမှာ ကမ္ဘာ့ ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူပိုင်ရှင်ကြီးဂျက်ဒမ်မဆေသည် စိန်ခေါ်သူ ဂျက်နီတန်နေအား ၁၉၂၆-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ (၂၃)ရက်

က လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲဝယ် (၁၀) ချိပွဲအပြီး၌ သိပ္ပံနည်းကျကျလက်ဝှေ့ထိုးသတ်တတ်သူ ဂျင်နီတန်နေကအမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ်အနိုင်ရသွားကစ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူကို ရယူဆုတ်ခူးသွားခဲ့လေသည်။

ဂျင်နီတန်နေသည် တိုက်စစ်ကျော်ကြီး ဂျက်ဒမ်မဆေအား အမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ရခြင်းအကြောင်း ရင်းမှာ လက်ပွဲနည်းစနစ်ပညာကိုအားပြုလျက် ကွက်တီကွက်ကျ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးသတ်နိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဂျက်နီတန်နေသည် ၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ရှူးပွဲမရှိဖြင့် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ခြင်းမှ အနားယူသွားခဲ့သည်။

ဂျိုးလူးဝစ်နှင့် တိုနီဂလမ်တို့ ဗိုလ်လုပွဲ

၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၂၈)ရက် ည၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့တော်....။

ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံနာမည်ကျော်ဂျိုး လူးဝစ်သည် လက်ဝှေ့ပညာကိုရွှေတန်းတင်၍စနစ်တကျသိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသော စံမတူ အတူယူလက်သီးသူရဲကောင်း တစ်ဦးဖြစ်လေရာ လက်သီးကြမ်း စိတ်ကြမ်းသမားကြီး တိုက်စစ်သမားကြီး တိုနီဂလမ်ကို TONY - GLENTO က ဂျိုးလူးဝစ် JOE - LOUIS ကို စိန်ခေါ်သဖြင့် ဇေ(၂၀) ပတ်လည်ရှိ ကြိုးဝိုင်းတွင် တွေ့ကြသည်။ အရမ်းပတမ်း တိုက်စစ်ဆင်၍ထိုးနေသော လေမုန်တိုင်းပမာ တိုက်စစ်ဆင်နေသော တိုနီအား ဂျိုးက ပြောင်ထောက်လက်သီး များချည်း ထိုးလွှတ်ကာ အဝင်ကို ဟန့်တားနေသည်တွင် ဇွတ်တရွတ်ဝင်တိုးနေသည့်တိုနီ၏ ပါးစပ်နှင့် နှာခေါင်း

သည် စုတ်ပြဲပေါက်ပြဲကာ မြင်မကောင်းလောက်အောင် အရုပ်ဆိုးနေချေသည်။ စတုတ္ထအချိအရောက်တွင်ဂျိုးလူးဝစ်၏ ညာဖြတ် LIGHT CROSS တစ်ချက်ထိလိုက်သည်နှင့် လေမုန်တိုင်းကြီးငြိမ်သွားရချေသည်။

တကယ်တော့ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးယှဉ်တတ်သော လက်သီးသမားမျိုးတွေ့ပြီဆိုလျှင် အရမ်းပတမ်း တိုက်စစ်ဆင်ပြီး ထိုးတတ်ထိုးလေ့ရှိသောလက်သီးသမားသည် နိဂုံးချုပ်၏ အဖြေသည် “ရှူးနိမ်ခြင်း”သည်သာ ဖြစ်ရလေသည်။

လိုရင်းရေးရလျှင်သော်....

အနောက်တိုင်းလက်ဝှေ့ထိုးသတ်ရာဝယ် လက်ဝှေ့ထိုးသတ်နည်းပညာအရ သိပ္ပံနည်းကျကျ စနစ်တကျ ထိုးပြိုင်ပါကအရမ်းပတမ်းတိုက်စစ်သမားအမျိုးအစား FIGHTER တွေကို အနိုင်ထိုးပြိုင်နိုင်မည်မှာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြရပေသည်။

၂၀။ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး လက်ငွေထိုးပါ

လက်ငွေထိုးပြိုင်ရာမှာ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးကြဖို့ ကောင်းပါတယ်။ နည်းဗျူဟာဆို သာဘာလဲ။ အဖြေကတော့ ထိုးနည်းထိုးကွက် ပရိယာယ်ဆင်ပြီး ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ လက်ငွေသမားမျိုးကို အဖြေရပါတယ်။

နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ လက်ငွေသမားမျိုးဟာ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထက် မြက် သူ(ဝါ) ဖြတ်ထိုးညက်ပြည့်ဝတဲ့သူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသိဉာဏ် အတွေးအခေါ်ထိုင်းမှိုင်းတဲ့ လက်ငွေသမားမျိုးကတော့ နည်းဗျူဟာကို ဆင်ကွက်ချပြီး မထိုးတတ်ကြပါဘူး။ သူကျကိုယ်ကျပဲဟေ့လို့ တစ်ဇွတ်ထိုး ထိုးသတ်ကြတာပါ။

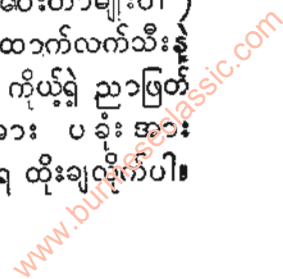
နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး လက်ငွေထိုးရန် ဘာတွေအကျိုးသက် ရောက်မှု ရှိနိုင်ပါသလဲ။ နည်းဗျူဟာ ဆင်ပြီး လက်ငွေယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ရင် -

- ၁။ အနိုင်ရဖို့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း သေချာပါတယ်။
- ၂။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ မရတတ်ပါဘူး။
- ၃။ ပင်ပင်ပန်းပန်း မရှိလှပါဘူး။ အဲဒီယေဘုယျရလဒ်ပါပဲ။

ပထမဆုံးအချက်ကို အသေးစိတ်ပြောရရင် တစ်ဖက် ပြိုင်ဖက်ရဲ့ ထိုးကွက်ဟာကွက်တွေကို ပထမအချိစကတည်းက အကဲခတ်ရပါမည်။ သူ့ဟာ ကွက်ကို မြင်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့ရဲ့ထိုးကွက်ကို ပျက်အောင် ချက်ချင်း ဖျက်ဆီးပစ်ရပါမယ်။ ဥပမာ (၁)ဘယ်ဝိုက်ကြဲလက်သီးကို ပုံပျက်ပန်းပျက် အရမ်းကာရော ထိုးနေတယ်ဆိုပါစို့....။ ဘယ်ဝိုက်ကြဲ ထိုးမည့်ဟန် ပြုလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ့်ရဲ့ ညာဖြောင့်လက်သီး ဒါမှမဟုတ် ညာဖြတ်လက်သီးကို အမြန်ဆုံး ပစ်သွင်းလိုက်ပါ။ သေချာပေါက် ထိပါ လိမ့်မည်။

တကယ်တော့ ဝိုက်ကြဲ လက်သီးဟာ အညံ့စားလက်သီးထိုးချက် ဖြစ်ပါတယ်။ အညံ့စား ထိုးပေါက်လက်သီးမျိုးကို ပညာသား ပါတဲ့ ဖြောင့်လက်သီးထိုးချက် ဒါမှမဟုတ် ဖြတ်လက်သီးထိုးချက်နဲ့ တန်ပြန် ထိုးရင် သေချာပေါက်ထိမှာမလွဲပါ။

ဒုတိယဥပမာပြရလျှင် ပြိုင်ဖက်ရဲ့မေးဖျားကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ ဝန်းခနဲ လဲကျသွားအောင် ထိုးချဖို့ ရုတ်တရက် ရည်မှန်းလိုက်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ဝမ်းဗိုက်ကို သူဝင်ထိုးလဲ အောင် မြူဆွယ်လိုက်ရပါမယ်။ (မြူတယ်ဆိုတာ တစ်ဖက်သားထိုးချင်အောင် လုပ်ပေးတာ၊ ဖွင့်ဟပေးတာမျိုးပါ) ကိုယ့်ရဲ့ဝမ်းဗိုက်ကို ပြိုင်ဖက်က ဘယ်ထောက်လက်သီးနဲ့ ဝင်ထိုးလိုက်တယ်ဆိုပါစို့။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ညာဖြတ်လက်သီးထိုးချက်ကို (ခြေထောက်အား ပခုံးအား လက်မောင်းအားထည့်ပြီး) အားရပါးရ ထိုးချလိုက်ပါ။

တစ်ဖက်သား ဝုန်းခနဲ ကျသွားရစေပါမယ်။ အဲဒါနည်း ဗျူဟာပါပဲ။ တတိယ ဥပမာပေးရမယ်ဆိုရင် ပြိုင်ဖက်ရဲ့ မျက်နှာဆီကို ဘယ်/ညာ ဖြောင့် ထောက်လက်သီး (ဝမ်းတူး) ကိုဆက်တိုက် ထိထိရောက်ရောက် ပစ်သွင်း လိုတယ်ဆိုပါ။ ပြိုင်ဖက်ရဲ့ဝမ်းဗိုက်ကို ကိုယ့်ရဲ့ဘယ်ဖြောင့် ထောက်လက်သီး ထိုးချက်တစ်လုံးကို စွယ်ယောင်ပြု (ထိုးဟန်ပြု) လိုက်ပါ။ အဲဒီလိုဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးဟန်ပြုလိုက် ပြု နောက် တစ်ဆက်တည်း သူ့မေးဖျားကို ဘယ်ညာ ဝမ်းတူး ထိုးချက်နှင့်အတူ လှစ်ခနဲ ရှေ့ကြီး ပစ်သွင်း လိုက်ပါ။ အဲဒါနည်းဗျူဟာပါ။

သို့နောက်တစ်ဖန် စတုတ္ထဥပမာ ပေးရမယ်ဆိုရင် ပြိုင်ဖက်က အောင်းအမွေ ဇွတ်လိုက်ထိုးနေတဲ့အခါ ကိုယ် မေးဖျားကိုအထိမခံဘဲ သတ်ကျပ်ကျပ်ထားပြီး နောက်ကို ဆုတ်ပေးသွားပါ။ ထောင့်အရောက်မှာ ရှေ့တရက် ဆိုသလို ဘေးသို့လှည့်ကျေလိုက်ပါ။ ဘေးသို့ ရှောင်ကျေ တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ပြိုင်ဖက်ရဲ့မေးဖျားကို ဘယ်လိုညာ ဖြတ်လက်သီး ပစ်သွင်းလိုက်ပါ။ မလဲသေးဘူးဆိုရင် ကိုယ် လက်သီးတွေကို အဆက်မပြတ် ပစ်ထည့်လိုက်ပါ။ အဲဒီ ထိုးကွက်ဟာ ပရိသားဆင်သိုးနည်းဗျူဟာပါပဲ။

အဲဒီလို အကွက်အမျိုးမျိုးဆင်ပြီး လှည့်စားလို့ ထိုး သတ်တာမျိုးကို နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးတယ်လို့ ခေါ် ပါတယ်။ အဲဒီလိုပြိုင်ဖက်တစ်ဇောက်ကန်း လက်ဇွေသမား တွေကို နည်းဗျူဟာသာ ဆင်ပြီးထိုးရင် လွယ်လွယ်နဲ့ အနိုင်ရနိုင်ပါတယ်။ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးခဲ့ရင် အနိုင်

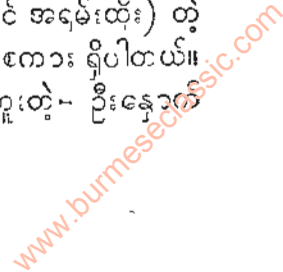
ရဖို့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းလည်း သေချာပါတယ်။ တကယ်တော့ လက်ဇွေသတ်ပြိုင်ရာမှာ ကေခဲတက ပညာနဲ့ ယှဉ်သတ်တဲ့ ပညာသည်(နည်းဗျူဟာသမား) မျိုးကို အနှံင်ရဖို့ ကော် ပါတယ်။

ပါးရည်နပ်ရည်ရှိတဲ့ ပညာရှင်လက်ဇွေကျော်မျှားဟာ ပြိုင်ဖက်ရဲ့အားကို ကိုယ်အားဖြင့်လာအောင် လုပ်တတ် ကြလေ့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါဟာ ပညာပါ။

ဥပမာ ပြိုင်ဖက်က (၁၂၆) ပေါင် ရှိဘယ်ဆိုပါ။ (၁၂၆) ပေါင်ရှိတဲ့ ပြိုင်ဖက်ကို တအားတရကြမ်းစင်ပြီး ထိုးအောင် မြူးဆွယ်ပြီး တအားဇုတ်ဝင်အထိုးမှာ သူ့ ထိုးချက်ကို တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ ၁၂၆ ပေါင် အားနဲ့ တန်ပြန်လက်သီးချက်ထိုးပစ်လိုက်ခြင်းမျိုးကို ဆိုလို ပါတယ်။ အဲဒီလို နှစ်အားပေါင်းလက်သီးအားကို သုံး လိုက်လို့ မေးဖျားကိုသာ ထိလိုက်ပါစေ ပွဲသိမ်းပြီးသား မှတ်ပါ။

နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးတယ်ဆိုရင် အထိနာဇာရာ မရတတ်ဘူး။ ကမ္ဘာကျော် ငိုဟာကေအလ်ရဲ့ ကဗျာလို HE WHO HITS AND STEP AWAY LIFE TO FIGHT THE ANOTER DAY. ဖြစ်ရမယ်။

ဒက်ရာ အနာတရရတဲ့ လက်ဇွေသမားမျိုးဟာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းထိုးသတ်တတ်(အရမ်းဝင် အရမ်းထိုး) တဲ့ လက်ဇွေသမားမျိုးပါ။ ကြက်သမားကေား ရှိပါတယ်။ ကြက်ကောင်းရင် ခေါင်းမူးမပြောင်ဘူးတဲ့- ဦးနှောက်

ဉာဏ်နဲ့ခွပ်တဲ့တိုက်ကြက်မျိုးဟာ ဘယ်တော့မှသူ့ခေါင်းကို အဆိတ်မခံဘဲ ရှောင်တိမ်းပြီး တန်ပြန်ခွပ်တတ်တယ်လို့ ဆိုလို ပါတယ်။

ပြီးတော့... ပညာစွမ်းရည်နဲ့ ပြိုင်တတ်တဲ့ လက်ဝှေ့ သမားမျိုးဟာ ပင် ပင် ပန်း ပန်း သိပ် မရှိပဲ ကြိုးဝိုင်း အပေါ်က ဆင်းလာရတတ်ပါတယ်။ “ပန်းပန်လျက်ပါ” ဆိုတာမျိုးလိုပါ။

လိုရင်းရေးရရင် လက်ဝှေ့ထိုးတဲ့အခါ နည်းဗျူဟာ ဆိုပြီးထိုးပါ။ မပင်မပန်းဘဲ အောင်ပွဲများစွာ ဆင်နိုင် ကြမှာပါ။

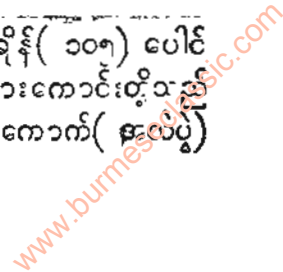
၂၁။ ပွဲသိမ်းလက်သီး

လက် ဝှေ့ သ မား ကောင်း ဟူသည် ပွဲသိမ်းလက်သီး ချိရသည်။ ပွဲသိမ်းလက်သီးငိုထားပါမှ လက်ဝှေ့သမား ကောင်း တစ်ယောက်၏ အင်္ဂါရပ်နှင့် ညီနိုင်မည်ဖြစ်ပါ သည်။

ပွဲသိမ်းလက်သီး ဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးလျှင် ပွဲသိမ်း လက်သီးဟူသည် မိမိ၏ ထိုးပြိုင်ဖက်ကို တစ်ခုက တစ်လုံး တည်းဖြင့် ချက်ကောင်းထံလိုက်သည်နှင့်မိမိ၏ပြိုင်ဖက်သည် ထိုးခနဲလဲကျကာ KNOCK OUT အလဲထိုးခြင်းဖြင့် ပွဲသိမ်း လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို ဆိုလိုပေသည်။

အလဲထိုးခြင်း KNOCK OUT ဟူသည် ကြိုးဝိုင်း ခိုင်လုံကြီး၏ အမှတ်စဉ်ရေတုက်ချက်(၁) မှ (၁၀)အထိ ရေတုက်ပြီးသည့်တိုင် အလဲထိုးခံရသူ ပြန်လည်ထလာ နိုင်ပဲ လဲကျမှုကို အလဲပွဲ(သို့) နောက်ကောက် ကျသော ပွဲပွဲဟူ၏။ အမှတ်စဉ် (၁)မှ (၁၀)အထိရေတုက်ချက်သည် (၁၀)စက္ကန့်သာ အချိန်ကြာရပါသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန်(၁၀၅) ပေါင် ထန်းမှ အဖြေလျက် လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့သည် ပြိုင်ဖက်အား ပြိုင်ပွဲအတွင်း၌ နောက်ကောက်(အလဲပွဲ) ထိုးချနိုင်စွမ်းရှိကြသည်။

သို့ဆိုပါက (၉၈) ပေါင်တန်းအဆင့်တွင် အလဲပွဲဖြင့် အနိုင်ယူအဆင့်တွင်အလဲပွဲဖြင့် ထုံးချသည့် လက်ဝှေ့ကျော် အချို မရှိနိုင်ဘူးလားဟု မေးနိုင်ပါ၏။ ရှိတော့ ရှိပါသည်။ ရှားသည်ဟု ဖြေပါရစေ။

အလဲပွဲထိုးလက်သီး သို့ဟုတ် ပွဲသိမ်းလက်သီး၏ ထိုးနိုင်စွမ်းအားသည် လက်ဝှေ့သမားတိုင်း၌ ရှိနေလို့ပါသည်။

မိမိ၏ဘယ်လက်သီး(သို့)ညာလက်သီးတစ်လုံးလုံးသည် အလဲထိုး ပွဲသိမ်းလက်သီးတစ်လက်အဖြစ် အားရှိနေပါက လက်ဝှေ့ပွဲထိုးသတ်ရာဝယ် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိနေမည်မှာ အမှန်။

တွေ့ကြ သေး တာ ပေါ့ ကွာ၊ ငါ့ညာဖြောင့်လက်သီး ချက်ကောင်းသာ ထိလိုက်ရင်တော့ တစ်ချက်တည်းနဲ့ ပွဲပြီးရစေမဟေ့ ဟူသော ယုံကြည်ချက်အပြည့် ကြိမ်းပါးမှု အားမာန်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတတ်ပေသည်။

တကယ်တော့ ပွဲသိမ်းလက်သီးရှိနေခြင်းသည် လက်ဝှေ့ ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရရမည်ဟူသော ခံယူချက် ယုံကြည်ချက် အတွက် အားပင်ဖြစ်၏။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့မည်သည် ပြိုင် ပွဲ မဝင် မိ ကြိုးဝိုင်းပေါ် မတက်မီကတည်းက ငါနိုင်ရမည်...ဟု ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားရသည်။ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နောင်ရထား၏ နောင်ရိုးတိုက်ပွဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပေ၏။

လက်ဝှေ့သမားများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြိုက် ကွက်ချင်းမတူကြချေ။ အချို့သည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကို

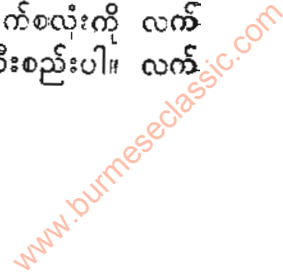
အားပြုလေ့ရှိသည်။ အချို့ကမူ ညာဖြတ်လက်သီးကိုသာ အားကိုးကြ၏။ ထိုနည်းတူ ပင်လက်သီး ဖြောင့်လက်သီး ထိုးချက်တွေကို သီးခြားအားကိုးသမှု ပြုကြသည်သည် ရှိကြသည်။

ဥပမာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဇ်စ် ချန်ပီယံ ဟောင်းမား ဖြစ် ကြသည့် မိုက်တင်ဆန်သည် ဘယ်ဝိုက်ထိုးချက်ကိုအားကိုး သူဖြစ်၏။ ထိုလက်သီးသည် သူ၏ပွဲထိုးလက်သီးပင် ဖြစ် သည်။ ကမ္ဘာကျော် မ်ဟောင်းဒလ်ကမူ ဖြောင့်ဆင့်တွဲ လုံးဖြင့် ပွဲသိမ်းသည်က များ၏။

ဆုလိုသည်မှာ မိမိသည် မည်သို့သော လက်သီးထိုး ချက်ကို အားကိုး အားထား ပြုသည်ဆိုသည်ကို မိမိသာ အသိဆုံး ဖြစ်ပေရာ ကိုယ်အနှစ်အကဲဆုံး တစ်လုံးထိုး ထိုး ချက်လက်သီးကို အလဲ ထိုး နိုင် သည့် အားရှိလာရလေ အောင် လေ့ကျင့်ကြရပေမည်။

သို့ဖြစ်လျှင် မည်သို့လေ့ကျင့်ရမည်နည်းဆိုစရာရှိသည်။ အဖြေမှာ တစ်လုံးတည်း ချက်ကောင်းထို ထိုလက်သီးနှင့် တိုးခနဲနေအောင် ထိုးချနိုင်သည့် ပွဲသိမ်းလက်သီး ရှိလာ နိုင်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်ကာ ထိုးပေးရမည်။ သ(၂)ပြည် လူစာမုန့်(၁၀)ပြည်ကို ရောနှောနေ၍ သဒ် ဝ် ဝ် ထည့်ပါ။ ထိုသဲအိတ်ကြီးကို သွေးပွေးလေ့ကျင့်မှု ပြီးသည်၏ နောက် ပိုင်း၌ (၁)ရက်လျှင် (၃)မိနစ် (၃)ချိ နေ့စဉ်လေ့ကျင့် ထိုးပါ။ တစ်ပတ်တစ်ရက် အနားယူပါ။

သဲအိတ်ကို ထိုးရာတွင် လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို လက် ကောက်ဝတ် အဆစ်ကျော်အထိ ပတ်တီးစည်းပါ။ လက် အိတ်နှင့်စွပ်ပြီး လုံးဝမထိုးပါနှင့်။

သဲအိတ်ကိုထိုးရာမှာ သဲအိတ်နှင့်လက်တစ်ကမ်း အကွာ
အဝေးတွင် ရပ်နေပါ။ ယင်းသို့ နေရာယူပြီး ဖြောင့်
ထောက်လက်သီး ဝမ်းတူးထိုးချက်များကို ခြေထောက်
အား၊ ခါးအား၊ ပခုံးအားများနှင့် အားရှိပါးရှိအား
ကုန် ထိုးပါ။ သို့ထိုးရာတွင် သဲအိတ်သာ လွင့်ပါစေ။ မိမိ
၏ ခန္ဓာကိုယ် ယိုမိမ်းယိုင်နောက်ဆုတ် မသွားစေရပါ။
(သဲအိတ်ကိုလည်း မည်သူ့ကိုမျှ ကိုင်မထားပေပါနှင့်)။

ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် (၆)ရက်တိုင် သဲအိတ်ကို ထိုးရ
မည်ဖြစ်ရာ (၃)ရက်သည်ဘယ်/ညာဖြောင့်ထောက်လက်သီး
များကို ထိုးပါ။ ကျန်(၃)ရက်သည် ပင့်ဝိုက်ဖြတ်လက်သီး
များကို ထိုးပါ။

၆-ရက်တွင် (၁၀)ချီ ထိုးရမည်ဖြစ်ရာ တစ်လလျှင်
(၇၂)ချီ ထိုးရမည် ဖြစ်သည်။ လေးလလျှင် (၂၂၀) ချီ
ထိုးပြီး ဖြစ်နေစေရမည်။

၇-လအတွင်း သဲအိတ်ကို ထိုးရာတွင် သင်၏ကြိုက်
ကွက်ထိုးချက် ဝိုက် (သို့) ပင့် (သို့) ဖြတ် (သို့) ဖြောင့်
တစ်မျိုးမျိုးကို ပို၍ ပိုမိုဖိအားပေး၍ ထိုးရပါမည်။

ဥပမာ ညာဖြတ်ထိုးချက် ဆိုကြပါစို့၊ ညာဖြတ်လက်
သီးထိုးချက် ပြင်းထန်အောင် ဖိဖိစီးစီးထိုးချက်လန်ပါက
ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကိုသာ အထူးဖိဖိစီးစီး လေ့ကျင့်ပေးရ
ပါမည်။

ဤအတိုင်းသာ (၄)လတိုင်တိုင် မှန်မှန်ဖိဖိစီးစီးပြင်း
ပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်သွားမည်ဆိုပါက လက်သီးသည်
မာကျောပြင်းထန်လာကာ တစ်ချက် ထိလိုက်သည်နှင့်
ပွဲသိမ်းနိုင်သည့်အဖြစ် ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

၂၂။ ပြင်းပြင်းထန်ထန်လေ့ကျင့်တိုင်း ကောင်းသလား

(၁) ဘယ်အရာမျိုး မဆို လိုသည်ထက် ပိုလည်း
မကောင်း၊ လိုနေတာလည်း မကောင်း၊ “ဒီနည်းပြဆရာရဲ့
လေ့ကျင့်မှုတွေကတော့ စပဲချို-အတော့ကို ပြင်းထန်တာ
ထလား။ အားရလိုက်တာ၊ ဒီတစ်ပွဲမတော့ ကလေးတွေ
အားလုံးလိုလို ချန်ပီယံဖြစ်နိုင်တယ်”

ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိတစ်ဦးသည် လက်တွေ့လေ့ကျင့်နေ
ကြသည့် လက်တွေ့လေ့ကျင့်ရေးရုံတွင်ကြည့်ပြီး အားရ
ဇားရ ပြောချလိုက်သည်။ တကယ်တော့ ထိုအရာရှိသည်
အားတက်သရော အားပေးလိုစိတ်ရှိသည် မှန်သော်လည်း
အားကစားလေ့ကျင့်မှု၏ အတွင်းကျကျ အာနိသင်ကို
သူ မသိပေ။

“ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်တိုင်း ကောင်းတာ
ဟုတ်ဘူးဆရာရဲ့၊ ခု ကျွန်တော် စိတ်ပျက်နေတယ်၊ ဒီ
အတိုင်းသာ ဆက်သွားနေရင် တစ်ယောက်မှ ချန်ပီယံ
ဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အားလုံးရှုံးမယ်”

“ဗျာ... ဘာပြုလို့လဲ” သူ တအံ့တဩမေးလိုက်သည်။
“ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ လေ့ကျင့်ရေး ပေးမှုတွေက
ဇီဝသည်ထက် ပိုနေတယ်။ လိုသည်ထက် ပိုပြီး ပြင်းပြင်း
ထန်ထန်ဖြစ်နေရင်-”

“ပြင်းထန်တာ မကောင်း ဆိုလိုတာလား”

“လိုတာထက်ပိုပြီးပြင်းထန်တာမကောင်းဘူး။ လိုတာထက်ပိုရင် ဖြစ်ကရော။ အဲဒီလိုဖြစ်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် တစ်ကိုယ်လုံး ထိုင်းမှိုင်းလေးလံလာမယ်။ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံလာတယ်ဆိုရာမှာ ကိုယ်ခန္ဓာရော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပါ နှစ်ခုစလုံးကို ထိုင်းမှိုင်းလေးလံမယ်။ အဲဒီလိုသာဖြစ်ရင် ပြိုင်ပွဲမှာ သဲအိတ်ပမာလို သေချာပေါက် ပြိုင်ဖက်ရဲ့ အထိုးချည်း ခံရမှာ သေချာတယ်...”

ဟုတ်ပါသည်။ ကျွန်တော် သေသေချာချာ လေ့လာအကဲခတ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် လက်ရွေးစင် လက်ဝှေ့သမားအားလုံးလိုလိုပင် လေ့ကျင့်မှု ပြင်းထန်ချက်ကြောင့် တစ်နေ့တခြား ပိန်လိုလာသည်။ ပျော့ချိချိ ဖြစ်လာသည်။ ထိုးချက်မှာ အားမပါတော့။ အမောလည်း ဖောက်လာသည်။ ထိုးလှတ်လိုက်သည့်လက်သီးတွေ လေးလှသဖြင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်မထိပဲ လေထဲသွားနေသည်။ လက်ဝှေ့သမားတွေ၏ လှုပ်ရှားမှုတွေသည် နှေးလှလေးလှသည်။

ရှုံးပြီးတွက်ဆလိုက်သည်ဝယ် လေ့ကျင့်မှုချောနေကြပြီ။ OVER EXERCISES ဖြစ်နေကြလေပြီဟု ကျွန်တော်သုံးသပ်လိုက်တော့သည်။

သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ရှုံးကြမည်။ ငွေကုန်လှပန်း ဖြစ်ချေပြီ။ သို့မဖြစ်သင့်။ ထို့ကြောင့် -

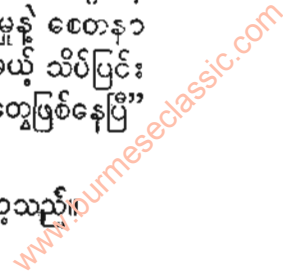
(၂) ကျွန်တော့်တပည့် မြန်မာ့လက်ရွေးစင်ဟောင်း လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာအား သီးသန့်ခေါ်တော့ပြီး လေ့ကျင့်ရေး အားလုံးကို (လူချင်းပူးတွဲထိုးမှု) သဲအိတ်ထိုးမှု (ပြိုင်ပွဲခွန်မှု) ပုဆိန်ပေါက်မှု (အရိပ်ကြည့် လက်ဝှေ့ထိုးမှု)

(လေ့တောလုံးထိုးမှု) (တာဝေးပြေးမှု) (တာတိုပြေးမှု) (ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်မှု) (ပတ်ထိုးမှု) အားလုံးကို (၇)ရက်တိတိ လျော့ချလိုက်တော့ရန် ပြောပြပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်ရေးဇယားဘွဲ့ (၃)လစာ ပြန်ရေးပေးရ၏။

“မင်းက ချန်ပီယံတစ်ယောက်ပဲ။ (က) အဆင့်ထက်မြင့်တဲ့ မြန်မာ့လက်ရွေးစင် တစ်ယောက်ပဲ။ အေးမင်းလုပ်ခဲ့သလို မင်းလေ့ကျင့်မဲ့တဲ့အတိုင်း (ခ)အဆင့် လက်ဝှေ့သမား အနုလေးတွေကို လေ့ကျင့်ခိုင်းလို့ မရသေးဘူးကဲ့။ ဒီချာဘိတ်တွေ မလိုက်နိုင်သေးဘူး။ သူတို့နဲ့လည်း မတန်သေးပါဘူး။”

“အေဘီစီမှ မတတ်သေးတဲ့ သူငယ်တန်းအဆင့်သာ နှိမ့်သေးတဲ့ ကလေးငယ်လေးတွေကို ONCE UPON A TIME ဆိုတဲ့ စာကြောင်းကို ရေးခိုင်းဖတ်ခိုင်းသလို ဖြစ်နေပြီ။ ဘာလုပ်လုပ်အခြေအနေနဲ့အချိန်အခါကိုကြည့်။ တန်ရာတန်ရာလုပ်။ တန်ရာတန်ရာပြော။ ခု မင်းရဲ့ TRAINING က မြင့်တန်းနေတယ်ကဲ့။ မြန်မာ့လက်ရွေးစင်အဆင့် လေ့ကျင့်ရေးတွေ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် နုနုနုနုနုနုနု လူသစ်ထက်သစ်တွေနဲ့ မတန်သေးပါဘူး။ ကာလံ ဒေသံ အဂ္ဂံ ဓနံ ဆိုတာကို မမေ့နဲ့။ မင်းရဲ့စိတ်အားထက်သန်မှုနဲ့ စေတနာ ဆရာလေးစားပါတယ်။ ဆက်လုပ် ဒါပေမယ့် သိပ်ပြင်းပြင်းထန်ထန် မလုပ်ပါနဲ့ OVER EXERCISE တွေဖြစ်နေပြီ။ သည်ဖြင့် သတိပေးလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်တပည့်က ချက်ချင်းပြုပြင်တော့သည်။

လိုအပ်သဖြင့် (၁၄)ရက်လေ့ကျင့်မှုအဝဝကို လျော့ချ လိုက်သည်ဝယ် လက်တွေ့သမားအားလုံး ဝဝဖြိုးဖြိုးပြန်ဖြစ် လာပြီး လျင်မြန်မှု၊ အားပါမှု၊ အမောခံနိုင်မှု၊ ချွတ်လန်း တက်ကြွမှုတွေ ဖြစ်လာတော့သည်။

“ဆရာ ဘယ်နှယ်လဲခင်ဗျ...”

“အိုကေပဲတပည့်ရေ...၊ မင်းငတိလေးတွေ GOOD မှာ ပြုလာပြီ။ ဒါပေမယ့် BEST မှာ ပြုဖို့ တို့ဆက် လုပ် လိုက် ကြ ဦးဖို့ ရဲ့” မတင်မကျ ပြောရသည်။

လက်တွေ့လေ့ကျင့်ပေးရေး လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် -

- ၁။ လက်တွေ့သမားလေးတွေရဲ့ အဆင့်အခြေအနေ
- ၂။ အစားအသောက်
- ၃။ အားဆေး
- ၄။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ
- ၅။ ရာသီဥတု
- ၆။ လက်တွေ့ပစ္စည်း
- ၇။ ပွဲဝင်ရက်၊ လအကွာအဝေး
- ၈။ ငေရေးကြေးရေးထုတ်ပေးမှု အခြေအနေ

ယေဘုယျအားဖြင့် ထို(၈)ချက်ကို စီမံချက်ချပြီးကာမှ လက်တွေ့လေ့ကျင့်မှု စီမံချက် ရေးဆွဲရမည်ဟု မှာရသည်။

(၁) လက်တွေ့သမားလေးတွေ၏ အဆင့်အခြေအနေ ဆိုသည်မှာ မြန်မာ့လက်ရွေးစင်(က)အဆင့်နှင့် (ခ)အဆင့် လူသစ်သာသာနှင့် လူသစ်လက်သစ်(ဂ)အဆင့်နှင့်မတူချေ။ အဆင့်များ မတူမမျှလေသဖြင့် မြန်မာ့လက်ရွေးစင် (က)အဆင့်မှ လက်တွေ့သမားချန်ပီယံများကို လေ့ကျင့်မှု

ပေးခြင်းမျိုးကို (ခ) အဆင့် လူသစ်သာသာအဆင့်မျိုးကို လေ့ကျင့်မှုမပေးသင့်။ တစ်ဖန် (ဂ) လူသစ်လက်သစ်တွေ အား (ခ)အဆင့်နည်းတူ လေ့ကျင့်မှုမပေးပါပဲ အနည်း ငယ် လျော့ပေးသင့်သည်။

ဥပမာ (က) အဆင့် လက်တွေ့ကျော်များကို တစ်နေ့ တာလေ့ကျင့်မှု (၂၅)ချိ TOTLE BOX-25 ပေးသည်ဆိုစို့။

(ခ)အဆင့် လက်တွေ့သမားများကို တစ်နေ့တာ(နံနက် ဧရာညပါ) လေ့ကျင့်မှု (၁၅)ချိ TOTLE BOX-15 ပေးသင့် သည်။

(ဂ) အဆင့် လက်တွေ့သမားများကို တစ်နေ့တာ လေ့ ကျင့်မှု (၁၀) ချိမျှသာ လေ့ကျင့်စေသင့်ပါသည်။

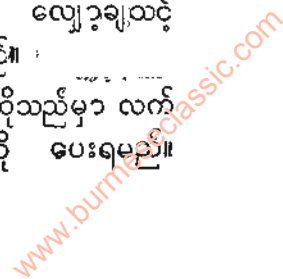
၂။ အစားအသောက်အခြေအနေဆိုသည်မှာ လက်တွေ့ သမားတွေကို နေ့စဉ်စားသောက်ရသည့် ထမင်း ဟင်း ကောင်းနှင့် စားရမှု ရှိနိုင်မရှိနိုင်ကို ဆိုလိုပါသည်။

၃။ နေ့စဉ်အားဆေးကျွေးနိုင်မှု ရှိမရှိ၊ ကြက်ဥ၊ နွားနို့ ထိုက်ကျွေးနိုင်မှု ရှိမရှိကို ဆိုလိုပါသည်။

၄။ လက်တွေ့သမားလေးတွေ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှု ကျ ဆင်းနေမှု အခြေအနေကို အမြဲအကဲခတ် နေရမည်ကို ဆို ထိုပါသည်။

၅။ ရာသီဥတုအေးလျှင် လေ့ကျင့်ရေး မြင့်လိုက မြင့် နိုင်သည်။ ပူလွန်း နေပါက လေ့ကျင့်မှု လျော့ချသင့် သလောက် လျော့ချရမည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

၆။ လက်တွေ့ပစ္စည်းပစ္စယအခြေအနေဆိုသည်မှာ လက် တွေ့ပစ္စည်းစုံလျှင် မည်သို့လေ့ကျင့်မှုတွေကို ပေးရမည်။

မစုံလင်လျှင် မည်သို့ ပြောင်းလဲ၍ လေ့ကျင့်မှုတွေကို ပေးမည် စသည့် အခြေအနေကို ဆိုလိုပါသည်။

၇။ ပွဲဝင်ရက် လအကွာအဝေး အခြေအနေဆိုသည်မှာ ပွဲရက် (၃)လ လိုသေးသည်ဆိုပါစို့။ လေ့ကျင့်မှုကို အထူးဆောင်ရွက်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ပွဲရက် (၁)လပဲလိုတော့သည်ဆိုပါစို့။ လေ့ကျင့်မှုများကို ဘယ်သို့ဆောင်ရွက်မည် စသည်ဖြင့် အခြေအနေကို ဆိုလိုပါသည်။

၈။ ငွေရေးကြေးရေး ထုတ်ပေးမှုအခြေအနေဆိုသည်မှာ ကတော့ လက်ငွေပြိုင်ပွဲဝင်မည့် လက်ငွေအဖွဲ့အား သက်ဆိုင်ရာက ထုတ်ပေးသည့်ငွေအနည်းအများ အပေါ် မူတည်၍ လေ့ကျင့်မှုကို ရေးဆွဲရပါမည်။ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သည့် လက်ငွေနည်းပြဆရာတို့သည် ဖော်ပြပါ အချက်ကြီး (၈) ချက်အပေါ် အခြေခံလျက် လေ့ကျင့်ရေး ဇယားထုတ်ပေးရေးဆွဲကြစွမ်း ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်အရာရာလုပ်လုပ် စီမံချက်မရှိ (သို့) စီမံချက်ညံ့ခွဲလျှင် အောင်မြင်မှု မရတတ်ပါချေ။

၂၃။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံး

လက်ငွေသမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ရေးအတွက် (၁) အကျင့်စာရိတ္တ (၂) စည်းကမ်း (၃) သတ္တိ (၄) ခွဲ (၅) ခွဲခွဲမှု (၆) ကိုယ်ကာယ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းမှု (၇) သည်ခံစိတ် (၈) သိပ္ပံနည်းကျ လက်ငွေပညာ (၉) သက်လုံတို့အပြင် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရှိမှု လိုအပ်တယ်လို့ တင်ပြလိုပါတယ်။

လက်ငွေထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလစ်ပေးပဲ တစ်ဦးချွဲချွတ်ယွင်းချက်နဲ့ အငိုက်ကို အက်ခတ်ရင်း လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ သက်သီးများကို ထိုးသွင်းရပါမယ်။ ဦးနှောက်က ထိုးတော့လို့အချက်ပြလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဆက်တိုက် ထိုးသွင်းပြီး ဖြစ်ရပါမယ်။ အဲဒီလို ထိုးစဉ်မှာ တစ်ဖက်ပွိုင့်ဖက်က တန်ပြန်ထိုးလိုက်တဲ့ လက်သီးချက်ကို ထည်း တိုခိုးရှောင်ရပါသေးတယ်။

“လွတ်အောင်ရှောင် ထိအောင်ထိုး” ဆိုတဲ့ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ကျင့်ကြရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လက်ငွေသမားတော်တော်များများ လက်ငွေထိုးနေကြတာကို သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်ပြီး တော်သားလိုက်ခံတာ တစ်ချက်ရှိပါတယ်။ တစ်ပုံစံတည်းမရှိပဲ ကျွေးနရတာကတော့ လွတ်အောင် ရှောင်တာမျိုး သိမ်းရှောင်မှုပညာကို လုံးဝနီးပါး အသုံးပြုကြတာ မရှိ

သလောက်ပါပဲ။ တရစပ် လိုက်လံထိုးနှက်နေကြတာကိုသာ တွေ့ရလို့ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ရပါတယ်။ တကယ်ဖြစ်သင့် တာကတော့ ပြိုင်ဖက်ရှင်လက်သီးချက်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပညာသား ပါပါ တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံးကာ လှစ်ခနဲအမြန်ဆုံး တန်ပြန်လက်သီးကို ထိုးဖို့ပါပဲ။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ လက်သီးထိုး အလွန်ကောင်းခဲ့ကြတဲ့ လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦး ကျားဘညိမ်း၊ မျိုးသန့်၊ ဟံသာ ဝတီစိုးမြင့်၊ သမန်းကျားမောင်မြင့်၊ တီအောင်သကြား မဂျစ်၊ မြေပွေးသိမ်းမောင်၊ စံလှ၊ ဗိုလ်အေးကို၊ မောင်ရင် သြ၊ ရဲဆွေ၊ ရဲချစ်၊ သိမ်းမြင့်၊ အီးကစ်တိုး၊ ကြီးမောင်၊ နီနီ (ရထား)၊ သန်းထွန်း၊ ဂျိတ်ဘာဝါး၊ လှရွှေ၊ ခင်မောင် ဝင်း၊ တင်မောင်ကြီး၊ တင်ထွန်း၊ ဝင်းမောင်၊ ဒေါ်လာ၊ လှညွန့်၊ မောင်ညွန့်၊ တင်အောင်ကျော်၊ ရဲညွန့်လေး၊ စမ်းမြင့်၊ စံမြင့်၊ ကျော်မြင့်လေး၊ နီနီရဲတင်၊ ရဲမြင့်၊ မုတ္တမအောင်ထွန်း၊ သက်ဦးလေး၊ ဒီဝေါလ်ဟန်၊ အောင် မောင်း၊ ကျော်အေး၊ အုန်းရွှေ၊ တင်ရွှေ၊ မိုးဝေ၊ တရ ခမ်း မောင်သိမ်း၊ အလက်ဇန္ဒား၊ ပီတာဂျိုး တို့ဟာ လက်ဝှေ့ သတ်ပြိုင်ရာမှာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်လည်း သုံးတယ်၊ တိမ်းရှောင်မှုကိုလည်း အားပြုကြတယ်။ တစ်လုံးကောင်း ပွဲသိမ်းလက်သီးလဲ ရှိကြတယ်။ အလွန် အဖိုးထိုက်တန်လှတဲ့ လက်သီးတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဆရာကျားဘညိမ်းဆိုရင် လက်တစ်လုံးခြား ပွတ်ကာ သီကာ တိမ်းရှောင်ရင်းနဲ့ သူ့ညာကျော် လက်သီး (သို့) ဘယ်ဝိုက်ဘယ်ပင့် ထပ်ဆင့်လက်သီးတွေကို အားရပါးရ ထိအောင်ထိုးသတ်ခဲ့သလို သကြားမဂျစ်ရှဲ့ အင်မတန်ပြင်း

ထန်လှတဲ့ ဘယ်ဝိုက်လက်သီးတစ်ချက်တည်း ထိလိုက်မိရင် ဝုန်းခနဲလဲပြိုပြီး ထမ်းစင်နဲ့ ထမ်၊ ပြီး ပွဲရပြီသာမှတ်။ မြေ ပွေး သိမ်းမောင်တို့ကြဲပြန်တော့ ခြေထောက် ရှေ့ပြောင်း မှုကအင်မတန်မြန်လှတယ်။ လှစ်ခနဲလှစ်ခနဲ ရွှေ့ပြီး တိမ်း ရှောင်ပြီး ဖြစ်နေသလို တန်ပြန်ဆင့် လက်သီးတွေကလဲ မိုး သီးဒိုးပေါ် နှိပ်မာ အဆက်မပြတ် စက်သေနတ် ပစ်တာ ထက်တောင် မြန်လှသေးတော့၏။

ခြေရွှေ့ တိမ်းရှောင်မှုပညာဟာ ၁၉၆၄ ခုနှစ်က စပြီး နာမည်ကျော်ကြားလာတဲ့ မိုဟာမက်အလီပေါ်ထွန်းလာမှ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းမှာ သုံးလာခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကြာပါ ပြီ။ မြေပွေးသိမ်းမောင် ထိုးတဲ့ပွဲတစ်ပွဲမှာ ခြေရွှေ့ တိမ်း ရှောင် အလွန်မြန်ဆန်လှတာကို ကုန်တော် ငြင်ယောင် နေဆဲပဲ။ အဲဒါ ၁၉၅၄ ခုနှစ်ကပါ။ ဒီတော့ မိုဟာမက် အလီထက် မြေပွေးသိမ်းမောင်က (၁၀) နှစ်တောင်စော နေပါသေးတယ်။

မြန်မာ့ လက်ဝှေ့လောကမှာ အင်မတန် ဓတင်ခဲ့ကြတဲ့ ထူးချွန်ခဲ့ကြတဲ့ လက်ဝှေ့ကျော်တွေ နည်း ပြဿနာတွေရှိနေ ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ဥပဒေကို ဘယ်သူမှ အတု မခိုးကြဘူး။ ဒီတော့ အတုခိုးတတ်ကြပါစေလို့သာ ဆန္ဒပြု လိုက်ပါတယ်။

၂၄။ ဒိုင်လူကြီးများ တရားမျှတပါစေ

မြန်မာ့လက်ဝှေ့ကစားတွင် ညစ်ပတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဝင်ရောက် ကြီးစိုးလျက် ရှိချေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မြန်မာပြည်လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းကို ကြီးစိုးချယ်လှယ်သည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။

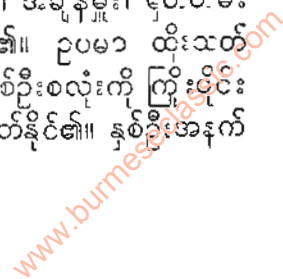
လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းကို ကျောပေး၍ ထွက်ခဲ့ကြရသည့် လက်ဝှေ့သမားများထဲ၌ တိုင်း ပြည် အတွက် အားကိုး လောက်သည့်လက်ဝှေ့ကျော်များ ပါလေသဖြင့် တိုင် ပြည် အဘွား နှစ်နာလှချေသည်။ နှမြောစရာလည်းကောင်း လှပေသည်။ လက်ဝှေ့လောက၌ မတရားသက်လက်မှုများသည် ခေတ် အဆက်ဆက် က ရပ်တည် စိုးမိုးလာခဲ့လေရာ တော်လှန်ရေးအစိုးရ လက်ထက်တိုင် မပပျောက်သေး ပါပဲ ဆက်လက်ကြီးစိုးလျက် ရှိချေသေးသည်။

အားကစားသမားသစ် (၁၀) ယောက် ဆုံးရှုံးမှုထက် အားကိုးရသော အားကစားသမားဟောင်းတစ်ဦး ဆုံးရှုံး မှုသည် ပိုမိုနှမြောစရာ ကောင်း လှ ပါ သည်။ ထိုအချက်ကို အားကစားလိုက်စားသူတိုင်းနှင့် အားကစားသမားများ အား မွေးထုတ်ပေးနေသူတိုင်း သိမည်ဖြစ်သည်။

အား က စား အ ရပ် ရပ် ကို ထိထိရောက်ရောက်ကြီး အားပေးနေသည့် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ကို မတရား

ဘက်လိုက်တတ်သော ဒိုင်အများက တိုက်ဖျက်ရာထက် နေသည်ဟု စာရေးသူမြင်သည်။ ဘယ်ကြောင့်မူ ဒိုင်လူ ကြီးများ မတရား ဘက်လိုက်မှုကြောင့် အားကစားသူရဲ ကောင်းများ အားကစားလောကမှ ထွက်ခွာသွားကြ ရှိ ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးအစိုးရသည် မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်း၌ အားကစားသမားကောင်းများ ပေါကြွယ်အောင် ဖန်တီး ပေးနေသည်။ သို့သော် မတရား ဘက်လိုက်တတ်သည့် ဒိုင်များသည် အားကစားသမားများ ဆုတ်ယုတ် အောင် ပြုမှုနေပါသည်။ ထိုမတရားဘက်လိုက်တတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အား ထုတ်ပယ်မပစ်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး အားကစား လောကသည် သန့်ရှင်းမှု ရှိပေလိမ့်မည်မဟုတ်။ လက်ညှိုး မကောင်း လက်ညှိုး လက်မ မကောင်း လက်မ ဆိုင်လို ဖြတ်သင့်ချိန် တန်ပေပြီ။

လက်ဝှေ့လောကတွင် အနိုင်ရသင့်သူများကို အရှုံး ပေးပြီး အမှန်တကယ် ရှုံးနိမ့်သူအား အနိုင်ပေးမှုများ ရှိပေသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် များစွာ တွေ့ကြုံခဲ့ ရသည်။ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲတွင် အမှတ်ပေးဒိုင်နှင့် ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်သည် အရေးအပါလှဆုံးဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့အား လက်ဝှေ့ ပညာ ဥပဒေက အာဏာအကုန် ပေးထားလေသည်။ အမှတ်ပေးဒိုင်များထက် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် ပို၍အာဏာ ရှိသည်။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ပြုသမျှကို ထိုးသတ်နေသော လက်ဝှေ့ သမားနှစ်ဦး၊ အမှတ်ပေးဒိုင်(၆)ဦး၊ အချိန်မူး၊ ဗတ်တမ်း ရေးပြီး နာခံရသော သတောတူရ၏။ ဥပမာ ထိုးသတ် ယှဉ်ပြိုင်နေသည့် လက်ဝှေ့သမား နှစ်ဦးစလုံးကို ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်က အပြစ်တစ်စုံတရာမရှိဘဲနှင့် ထုတ်နိုင်၏။ နှစ်ဦးအနက်

တစ်ဦးဦးကိုလည်း ထုတ်ပစ်နိုင်၏။ အပြစ်တစ်စုံတရာမရှိပဲ တစ်ဦးကိုအခွဲပေး၍လည်းရ၏။ ထိုသို့မတရားပြုကျင့်သည်ကို အမှတ်ပေးဒိုင်များ၊ အချိန်မှားများ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထိုးပြိုင်သော လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးက ကန့်ကွက်၍ မရပေ။ ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးကို(၃)ချိ မပြီးဆုံးမီအတွင်း ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က ပိုင်နေလေသည်။ တစ်ဖန်အမှတ်ပေးဒိုင်များကလည်း သူလုပ်ချင်သလို လုပ်၍ရပြန်ပါသည်။ အနီနှင့်အပြာ ယှဉ်ပြိုင်ကြရာဝယ် အနီသည် အမှန်ဘက် အနိုင်ရသင့်သူဖြစ်ပါလျက် အမှတ်ပေးဒိုင်(၅)ဦးအနက် (၃)ဦးသည် အပြာနှင့်ရင်းနှီးသိကျွမ်းသဖြင့် အပြာအား နိုင်မှတ်ပေးလိုက်လျှင် အပြာသည် မနိုင်သင့်ပဲ အနိုင်ရချေသည်။ ထိုသို့မတရား ညစ်ပတ်မှုကို မည်သူကစဦးကမူ ကန့်ကွက်၍မရပေ။ ကန့်ကွက်ဦးတော့ တရားမဝင်တော့ပေ။ ပြန်လည်ပြုပြင်၍ မရတော့ပေ။ ဥပဒေက ဆိုထားသည်။ ဒိုင်လူကြီးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သာအမှန်၊ ဒိုင်လူကြီးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသာ အတည်ပြုရမည် ဟူ၏။

ထိုဥပဒေကို ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့အဖွဲ့ချုပ်က ရေးဆွဲခြင်းဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ဘက်မီးလုံးက စံထား၍ လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်အားဖြင့် ၎င်းဥပဒေသည် ချွတ်ယွင်းချက်ရှိသော ဥပဒေ ဖြစ်သည် ဟု စာရေးသူ မြင်သည်။

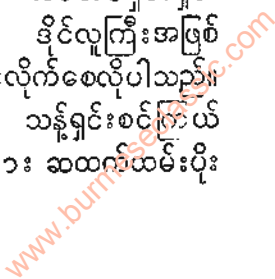
ပြည့်စုံသောဥပဒေ (ဝါ) ရေပက်မဝင်သော ဥပဒေ မဟုတ်ချေ။

ဒိုင်လူကြီးများ ပြုကျင့်သမျှရသော ဥပဒေကြောင့် စိတ်သဘောထား မပြည့်ဝသည့် ဒိုင်များက သူတို့လုပ်ချင်သလို လုပ်နေကြချေသည်။

မြန်မာပြည် နေရာအနှံ့၌ ကျင်းပသော လက်ဝှေ့ပွဲတိုင်း လိုလိုတွင် မတရား ပြုကျင့် နေမှု များ တွေ့ကြုံရသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ခံခဲ့ရသဖြင့် အသည်းနာင်၏။ လက်ဝှေ့သမားတစ်ဦးသည် လက်ဝှေ့ပွဲတစ်ပွဲ ယှဉ်ပြိုင်ရန် အလွန်အပင်ပန်း အဆင်း ရဲခံကာ လေ့ကျင့်ရပါသည်။ တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင် သတ်ရသော အားကစားတစ်ရပ်ပေမို့ ခိုခိုကပ်ကပ် လေ့ကျင့်၍ဖြစ်ဘဲ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သွေးချွေး အကျခံကာ လေ့ကျင့်ပြီး ကာမှ ပွဲတက်ကြရပါသည်။

ထိုသည်တို့ကြောင့် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်၊ အမှတ်ပေးများသည် ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်ကလေး၊ မွေးကတရားသဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြပါဟု တောင်းပန်ပါရစေ။

လိုရင်းရေးရလျှင် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲတစ်ပွဲ ကျင်းပတော့ မည်ဆိုလျှင် သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ ပုဂ္ဂိုလ်များက အမှတ်ပေးဒိုင်နှင့် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရားသဖြင့် လုပ်ကိုင်ရန် သတိပေးလေ့ပါသည်။ သတိပေးသည့်ကြားထဲကမှ ထင်ထင်ရှားရှား ဘက်လိုက်သူအား နောက်နှောင်တွင် ဒိုင်လူကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုတော့ရန် သတ်မှတ်ထားလိုက်စေလိုပါသည်။ သို့မှသာ အားကစား လောကသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ထာပြီ အားကစားသမားကောင်းများ ဆထက်ထမ်းပိုး ခေါ်ကြွယ်ဝလာပါလိမ့်မည်တည်း။

မြန်မာလူမျိုးစစ်စင်ဖြစ်သော ဗအေးသည် အင်းစိန်
စီအိုင်ဗီဝင်းရုံ POLICE , BOXING CLUB သို့ ၁၉၃၈
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် သွားရောက်၍ လက်ဝှေ့ပညာ
သင်ရသည်။ မြန်မာနာမည်နှင့် သင်ခွင့်မရသဖြင့် (ကစံ)
ဟု အင်္ဂလိပ်နာမည် ပေးလက်ရသည်။

x x x

၂၅။ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ လက်သီးတိုပွဲ

“ဟေ့ကောင်... မင်း မြန်မာလူမျိုး မဟုတ်လား...
သွား... သွား... မလိုချင်ဘူး...၊ သင်မပေးဘူး...၊ မင်းတို့
မြန်မာတွေ အောက်ဘန်းကျတယ်၊ တို့အင်္ဂလိပ် လက်ဝှေ့
ပညာနဲ့ မတန်ဘူး”

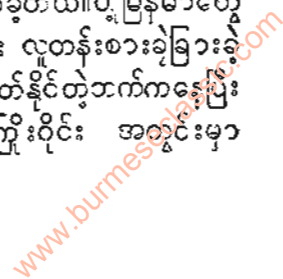
အသက် (၁၈) နှစ်ခန့်ရှိ မြန်မာလူငယ်၏ ရင်ဘတ်ကို
အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာက တွန်းပစ်လိုက်၏။ မြန်မာ
လူငယ်လေးသည် ချက်နှာငယ်ကလေးနှင့် နောက်သို့ ဆုတ်
ပေးလိုက်ရသည်။ လက်ဝှေ့ထိုး အားကစားပညာကို သင်
ကြမည့်ကရင်-ကုလား-ကပြား-မုတ်စလင် , လူငယ်(၃၀)
ကျော်ကျော်သည် မြန်မာလူငယ်အား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်
နေကြတော့သည်။ ပြုံးသူကပြုံး၊ ရယ်သူကရယ်လျက်...။

ဗအေးသည် မျက်ရည်ဝဲလည်လည် ဖြစ်နေရှာသည်။
ရှက်သည်ရှက်၊ ဝမ်းလည်းနည်း၊ ခံပြင်းလျက်လည်း ရှိနေ
သည်။ ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရားလမ်းတွင်ရှိ FIRE , MEN
BOXING CLUB ၁၉၃၈ ခုနှစ်က ဖွင့် လှစ် ခဲ့ သော
လက်ဝှေ့သင်တန်းသို့ ဗအေးတစ်ယောက် တက်ရောက်
သင်ခွင့်မရချေ။

x x x

“မင်းတို့အင်္ဂလိပ်တွေကို ငါ မြန်မာအမျိုးသား တွေ့ရ
ကိုယ်စား လက်ဝှေ့ကြိုးငင်ထဲကနေပြီး ကလဲ့စား ချေပြ
မယ်ဟေ့...၊ တို့မြန်မာအတ္ထံ မြန်မာ့စွမ်းရည် ဝယ်လေးက
ရှိတယ်ဆိုတာကို သိရစေ့က” ဗအေးသည် ဇာတိသွေး
ဇာတိမာန်ရှိသူပီပီ အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့သမားနှင့် ရင်ဆိုင်
ယှဉ်ပြိုင်သတ်နိုင်ရန် စွမ်းစွမ်းတမ်းတမ်းကြားခဲ့သလို အခြား
လက်ဝှေ့သမားများထက် ပိုမိုကြိုးစားလျက်ရှိသည်။ ဗအေး
အား (စီအိုင်ဗီ)မှ ဆာဂျင် ဟံသာဝတီစိုးမြင့် အမည်ခံ
နာမည်ကြီး လက်ဝှေ့ချွန်ပီယံက အထူးပူးတွဲလေ့ကျင့်
သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

“ဗအေးရေ...မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်တွေဟာ တို့ပြည်တို့မြေ
ကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ တေရားသိမ်းယူခဲ့တယ်။ တို့မြန်မာ
ဘစ်မျိုးသားလုံးကိုလဲ သူ့ကွန်အဖြစ် ပြုထားခဲ့တယ်။
မင်းတို့မြန်မာတွေဟာ နွားသားသားကောင်တွေ၊ လူရိုင်း
တွေ၊ လူနုတွေလို မကြာမကြာ ပြောခဲ့တယ်။ တို့မြန်မာတွေ
ကို ရက်ရက်စက်စက် ချိုးနှိမ်ထားပြီး လူတန်းစားခွဲခြားခွဲ
တဲအင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူတွေကို တို့တတ်နိုင်တဲ့ဘက်ကနေပြီး
တော်လှန်ပစ်ရမယ်ကွ၊ လက်ဝှေ့ ကြိုးဝိုင်း အတွင်းမှာ

တစ်ယောက်တစ်ယောက်ချင်း လက်သီးစီးချင်းသတ် ပြိုင်ရတဲ့အခါမှာတို့မြန်မာ့သွေးကို ပြုရမယ်။ တို့အသည်း ကဲ့သွားပစေ နောက်တစ်လက်မ မဆုတ်စတမ်း ပြိုင်သတ်ရမဟေ့” ဟု ဟံသာဝတီစိုးမြင့်က စိတ်ဓာတ် မြင့်တင်ပေးခဲ့သည်။

“စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော့် ဖေဖေ သခင်လူမောင်ကလည်း မှာကြားထားတာ ရှိပါဘယ်။ အင်္ဂလိပ်ကပြား၊ ဂေါ်ရာကုလားနဲ့ သတ်ရတဲ့အခါ မင်းအသည်း ကဲ့သွားပါစေ နောက်မဆုတ်ဘဲ ရဲခဲခဲနောက်မတူနဲ့ပဲ ဇွဲနတ်နဲ့ သတ်ရမယ်။ မြန်မာ့သတ္တိကို ပြုရမယ်။ မရှုံးစေနဲ့ အင်္ဂလိပ်သွေးကို သောက်နိုင်ရမယ်လို့ မှာထားတယ်ခင်ဗျ” ဟူ၏။

x x x

၁၉၃၉-ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁) ရက်ည (၈ : ၀၀)နာရီတွင် ရန်ကုန်ဂျူဗလီဟော့၌ ကျင်းပခဲ့သော လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲတွင် (ကပ်) ဗအေးသည် ဂျိမ်းဖရမ်စစ်ဘောကာ JAMES F BAYKER နှင့် (၃) မိနစ် (၃) ချိပွဲအဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရသည်။

ဂျူဗလီဟော့အတွင်းဝယ် အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာ၊ ကုလားကပြား၊ မှတ်စလင်၊ ကရင်လက်ဝှေ့ငင်သတ် (၅၀၀၀)ကျော်ကျော် ရှိနေကြသည်။ ပွဲစလျှင်စချင်း ကပ်ဗအေးသည် ဂျိမ်းဖရမ်စစ်ဘောကာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ထိုး၍ တက်သွားပြီး လက်သီးနှစ်လုံးကို မိုးသီးမိုးပေါက်ပမာ အဆက်မပြတ် ဂျိမ်း၏မျက်နှာပေါ်သို့ ထိုးသွင်း တော့သည်။

ဗအေးထက် အရပ်အမောင်းအားဖြင့် ခေါင်းတစ်လုံး နီးပါးမြင့်သည့် ဂျိမ်းသည် ရုတ်တရက်ခလိုက်ရပြီးနောက် လှစ်ခနဲတိမ်းရှောင်ကာ တန်ပြန်ထောက်ပင့်လက်သီးတွေ့ပစ်သွင်း၏။ ရွှေပွဲလာပရိသတ် (၅၀၀၀) စလုံးသည် ဂျိမ်းဘက်မှနေပြီး တစ်ခဲနက်အား ပေးနေသည်။ ဂျူဗလီဟော့ကြီးလည်း ပြိုမတတ် ဟိန်းဟည်းသွားတော့သည်။ နှစ်ယောက်သား ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ရက်ရက်စက်စက်သတ်ရင်း ပထမအချိန်ဖြစ်၏။

ဗအေး၏နှာခေါင်းမှသွေးစက်လက်ကျနေသလို ဂျိမ်း၏ပါးစပ်၌ သွေးပေလူးနေသည်။

“ ဗအေးကူ... တို့မြန်မာကူနော်... နောက်မဆုတ်နဲ့ မြန်မာ့သွေးကို ပြုလိုက်စမ်းဟေ့...။ ဂျူဗလီဟော့ကြီး၏ အတွင်းထောင့်တစ်နေရာမှ ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီတွေကိုယ်စီ ဝတ်ဘားသော သခင်လူမောင်တို့-တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် (၄-၅)ဦးသည် ဗအေးအား လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ အားပေးလျက်ရှိသည်။

ဒုတိယအချိန် စတင်လှုပ်လိုက်သည်နှင့် ဗအေးသည် လက်သီးနှစ်လုံးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆပ်ထားပြီး တိုက်စစ်ဆင်သတ်တော့၏။ ဘယ်ညာပင့် ဝိုက်လက်သီးတွေ့ကို အဆက်မပြတ်ပစ်ပစ်သွင်းနေစဉ် ဂျိမ်း၏ ညာပင့်ဘစ်ချက်က ဗအေး၏မေးဖျားကို ထိသွားသည်၌ ဗအေးသည် ဝုန်းခနဲ လဲကျသွားသည်။

“ ဂျိမ်း... ဂျိမ်း... ဂျိမ်း”

တစ်ရုံလုံး ပွတ်လောရိုက်သွားချေသည်။ တစ်ဝေါ့ဝေါ့အစ်သောသောနှင့်ရယ်...။

www.burmeseclassic.com

ဗအေးလဲကျရာမှ ခူးထောက်၍ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး မစွတာလူးဝစ်၏ အမှတ်စဉ်ရေတွက်မှု(၇) အထောက်၌ ပြန်ထလာ၏။

“ ဗအေး... ဗအေး... ငြိန်မာ့သတ္တိပြလိုက်စမ်း...၊ မြန်မာ့သွေးကိုပြလိုက်စမ်း၊ ထိုးရန် အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် ဗအေးသည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးတစ်လုံးကို ရန်ဝင်လှက် ထိုးပစ်လိုက်သည်ဝယ် ဂျိမ်း၏မေးရိုးသို့ တိုက်ရိုက်ဝင် ထိကာ ဝုန်းခနဲ လဲခွေကျသွားသည်။

“ တို့မြန်မာက... တို့မြန်မာက... အင်္ဂလိပ်သွေးကို သောက်လိုက်စမ်း”

“မြန်မာဟေ့... မြန်မာက”

ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် အမှတ်စဉ်(၉) အထောက် ဆက်လက်ရေတွက်မှုပြုတော့ဘဲ ဂျိမ်းအား ချင်းမှ ဆူထူ မပေးလိုက်၏။ အမှန်မှာ (၁၀) ထိ ရေတွက်လိုက်ပါက ဂျိမ်းသည်နောက်ကောက်ဖြင့် ဇာတ်သိမ်းရပေမည်။ ဂျိမ်း တစ်ယောက် နောက်ကောက်ဖြင့် ရှုံးမည်စိုး၍ မျက်နှာဖြူ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က ညစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်

အမှတ်စဉ်(၁)မှ (၁၀)အထိ (၁၀) စက္ကန့်ထိ ကြာချ ပါသည်။

ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် အားပေးကူညီမှုပေးပြီး နောက်မှ ဆက်လက် လွတ် သည် တွင် လွန်စွာ ခံပြင်း နေသော ဗအေးသည် ကျားဟန်ကျားမာန်ဖြင့် ဂျိမ်းထံပြေးဝင်ကာ

ဘယ်-ညာ ဖြောင့် ထောက် လက်သီးနှစ်လုံးကို ပစ်လွှတ် လိုက်၏။

ဂျိမ်း၏မေးဖျားကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်ပြီး အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားပြန်သည်။

“ဗအေးက...ဗအေးက...တို့ မြန် မာ က မြန် မာ သတ္တိ ပြလိုက်စမ်း ဗအေး”

မှောက်သျှက်သဲကျနေသော ဂျိမ်း ဖ ရန် စစ် ဘေ ကာ အား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးဖြစ်သူ မစွတာ လူး ဝစ် က အမှတ်စဉ်(၁၀)လွန်သော်ငြားလည်း လှုပ်ပင် မသွပ်နိုင်ဘော့ပါချေ။

ဒုတိယအချိန် (၁) မိနစ်နှင့် (၄) စက္ကန့်ကြာကာလ မျက်နှာဖြူလက်သီးကျော်ကြီး ဂျိမ်း ဖ ရန် စစ် ဘေ ကာ နောက်ကောက်ကျသွားရသည်။ လုံးဝ ပြန်လည်မထ နိုင်သည့်အချိန် ဂျိမ်းအား ထမ်းစင်နှင့် ထမ်းထုတ်သွားရ ဘော့သည်။ တို့မြန်မာ လက်ရွှေ့သမားဗအေးသည်(၁၁၉) ခေါင်းဘန်းမှ ပထမဆုတ်ဆိပ်ကို ရယူဆုတ်ခူးနိုင်လေသည်။ သခင်လူမောင်တို့-တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်(၅) ဦး သည် ဗအေးအား ကြိုးဝိုင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ကာ ဖက်လဲ ထကင်း အားရပါးရဂုဏ်ပြုမခိုး ရှိခဲ့သတည်း။

အခါနှင့် တိမ်းရှောင် သည့် အခါ၌ လည်း
ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသည် လိုအပ်သည်ထက်
စိပ်နေခြင်း-

ရှင်းလင်းချက်

၂၆။ ဟန်ချက်မဲ့စွာ ယှဉ်ပြိုင်နေမှုပြုပြင်ရန်

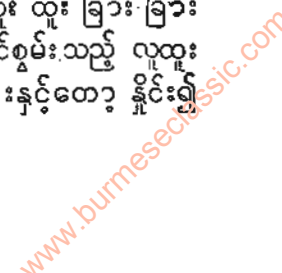
အောင်ဆန်း အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် ကျင်းပသော
ပွဲများ၌ စာရေးသူအနေနှင့် လက်တွေ့သမားတို့၏ အား
ကောင်းချက် ထိုးကွက်ကောင်းကွက် ထိုးအားပျော့ချက်
ထိုးကွက်ချွတ်ယွင်းချက် ကိုယ်ဟန်အနေအထား ချွတ်ယွင်း
ချက်များကို ဂရုစိုက် ကြည့်ရှုမှတ်သားပါသည်။
ယင်း မှတ်သားထားချက် အထွေထွေကိုလည်း လက်တွေ့
သမားတို့အတွက် ကောင်းကျိုးဖြစ်လာစေရန် ရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

ကိုယ်ဟန်အနေအထား ပျက်နေမှု

ပြိုင်ပွဲတွင် လက်တွေ့သမား အတော်များများသည်
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ထိုးပြိုင်ကြသည့်အခါ အောက်ပါ ချွတ်
ယွင်းချက်နှစ်ရပ်ကို တွေ့ရပါသည်-

- (က) ဘယ်လက်ကထိုးလျှင် ညာလက်က ခါးအထိ
လက်ကျနေခြင်းနှင့် ညာလက်ကထိုးလျှင် ဘယ်
လက်ကခါးအထိ လက်ကျနေကြခြင်း- |
- (ခ) ဝင်၍ထိုးသည့်အခါ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း
သည် ထိုသည်ထက် စိပ်နေခြင်း၊ ထွက်၍ထိုးသည့်

လက်တွေ့သမားကောင်းဟူသည် ဘယ်လက်နှင့်
ပြိုင်ဖက်ကို ထိုးလျှင် ညာလက်သည် ညာဖက်မေးရိုး
နားတွင် အရန်သင့်ရှိနေရန် လိုသလို ညာလက်နှင့်
ပြိုင်ဖက်ကိုထိုးလျှင် ဘယ်လက်သည် ဘယ်ဘက်မေးရိုး
နားတွင် အရန်သင့်ရှိနေရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့
မဟုတ်ပဲ ဘယ်လက်ကထိုးလျှင် ညာလက်က ခါးအထိ
ကျနေမှုနှင့် ညာလက်ကထိုးလျှင် ဘယ်လက်က ခါး
အထိ ကျနေမှုဖြစ်ပါက ပြိုင်ပွဲတွင် အန္တရာယ် ရှိနေ
ပေသည်။ လျှို့ဝှက်နေသဖြင့် မေးရိုးကို ထိုက်ရိုက်
ထိလျှင် အလဲပွဲဖြင့် ဇာတ်သိမ်းရတတ်ပါသည်။ တစ်ဖန်
ကျနေသောလက်နှင့် ပြိုင်ဖက်ကို ထိထိမိမိ ထပ်ဆင့်
ထိုးနိုင်စွမ်းလည်း မရှိနိုင်ပါချေ။ ထောက်ပြစရာရှိပါ၏။
ဒီလိုဆိုက ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ မိုဟာမက်အလီ လက်
နှစ်ဖက်သုံးချ်းနေတာကိုတော့ ဘာပြောမလဲဟု-
ဟုတ်ပါသည်။ မိုဟာမက်အလီက ကမ္ဘာ့လက်တွေ့
သမိုင်းမှာ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မလုပ်ရဲ
မလုပ်တတ်သည့် လုပ်ကွက်ကို ထူး ထူး ခြား ခြား
တီဆွင်ကာ အောင်မြင်စွာ လုပ်နိုင်စွမ်းသည့် လူထူး
လူဆန်းတစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းနှင့်တော့ နှိုင်း၍
မရပါပေ။

ရှင်းလင်းချက်

လက်ဝှေ့သမားတို့သည် လက်ဦးကိုတစ်ဦး ပိုင်၍ ထိုးသတ်ကြသည့်အခါဝယ် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသည် လိုသည်ထက်ပိုပြီး စိပ်သွားသကဲ့သို့ ထိုး၍ အပြီး ပြန်ထွက်လာသောအခါနှင့်တိမ်းရှောင်ကြသည့် အခါများမှာ ခြေနှစ်ချောင်း စိပ်နေကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။

တကယ်တော့ လက်ဝှေ့ထိုးရာတွင် ခြေနှစ်ချောင်း၏ ပုံမှန်အကွာအဝေးမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် (၁၀)လက်မ (တစ်တောင်)မျှ ရှိနေရပါသည်။ မှတ်ချက်-- အရပ်အမောင်းရှည်သူသည် (၁၀)လက်မ (တင်တောင်)ဝက် ကျော်ကောင်း ကျော်နေသည်။ ဝင်၍ ဝင်းထုတ်ကြိုက် တိမ်းရှောင်ကြခိုက်နှင့် ပူးထုတ်ပြီး ပြန်အထွက်တွင် လက်ဝှေ့သမားတို့၏ ခြေနှစ်ချောင်း အကွာအဝေးမှာ (၁၂)လက်မ(တစ်ပေ)မျှသည်သာ အကွာအဝေး ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယင်းသို့ ခြေနှစ်ချောင်းမမှန်ကန်ပဲ လိုသည်ထက်ပို၍ နီးကပ်နေမှုကြောင့် ထိုးဖက်၏လက်သီး တိုက်ခိုက်ထိလိုက်လျှင် မဟန်နိုင်ပါပဲ ယိမ်းယိုင်သွားမှု၊ လက်မူ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ ဟန်နိုင်ချက်မရှိ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ဟန်နိုင်ချက်ရှိလေအောင် လက်ဝှေ့သတ်ကြရာ၌ ခြေနှစ်ချောင်းကို ပုံမှန်အနေအထားမှာရှိဖို့လေ့ကျင့်ကြရာတွင် ဂရုစိုက်၍ လေ့ကျင့်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

အလဲထိုးရန် မဲ၍ထိုးသတ်နေခြင်း

ပြိုင်ပွဲတွင်အလဲထိုးရန်အတွက် မဲ၍ထိုးသတ်နေမှု အလဲထိုးရန် သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံချောင်းမြောင်းနေမှုများသည် ဤရေးရာရေမရှိသော လက်ဝှေ့သမားတို့၏ကျင့်စဉ်ဖြစ်၍ ပြိုင်ပွဲဝယ် ပြိုင်ဖက်ကို အလဲပွဲဖြင့် အနိုင်ယူရန် ကြံစည်သင့်ချေ။

များမကြာမီကကျင်းပခဲ့သော လက်ဝှေ့လူရွေးပွဲတွင် (က)အဆင့်မှလက်ဝှေ့သမား(၃)ဦးသည်၎င်းတို့၏ထိုးပြိုင်ဖက်ကို အဲဒီဒိုးချန် သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံသတ်နေ၏။ မဲ၍ အလဲထိုးရန် လိုက်သတ်လေသောသူကိုပဲ-အထိုးခံရလေလေ ဖြစ်၏။ အဲဒီ (က)အဆင့်မှ လက်ဝှေ့ကျော် (၃)ဦးအနက် (၂)ဦးသည် ပြိုင်ဖက်ကိုအပြတ်အသတ်ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပြီး တစ်ဦးကတော့ အမှတ်ဖြင့် ပွတ်ကာသီကာကလေး အနိုင်ရသွားခဲ့သည်။

တကယ်တော့ အလဲထိုးရန် အခွင့်အရေးသည် စက္ကန့်ပိုင်းလေးအတွင်း အရေးပေါ် ပေါ်ပေါက်လာတတ်ရာထိုအခွင့်အရေးကို အံဝင်ခွင်ကျထိထိမိမိသုံးတတ်ပါမှ အလဲထိုးခွင့်ကြိုရတတ်ပါသည်။ တစ်ချိန်လုံး သဲသဲမဲမဲချောင်းတိုင်းအဘင်းတရကြမ်းလိုက်သတ်တိုင်းမရတတ်ပါပေ။

ထိုသည်ကြောင့် အဲဒီထိုးပြီးအနိုင်ယူမည်ဟု တစ်သဘတ်တည်း ဆုံးဖြတ်၍ ပွဲမဝင်သင့်ဟု ရေးသားတင်ပြရင်းနိဂုံးချုပ်ပါသည်။

၂၇။ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးပါ

ဘောက်စံဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့အားကစားပညာရပ်တွင် လက်သီးဖြင့် ထိုးခွင့်ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်သည့်နေရာနှင့် ထိုးခွင့်မရှိသော ကိုယ်ခန္ဓာနေရာဟူ၍ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအပျော်တမ်းလက်ဝှေ့ဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်းထားပေးသည်။

ယင်း ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ ထိုးပိုင်ခွင့်ရှိသည့်တည်နေရာများမှာ -

- ၁။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး(နားအရွှေ့ပိုင်း)
- ၂။ ရင်ဘတ်
- ၃။ နံဘေး (ဝဲနှင့်ယာ)
- ၄။ ဝမ်းဗိုက်(ချက်အထက်)တို့ဖြစ်သည်။

ဥပဒေအရ ထိုးပိုင်ခွင့်မရှိသောတည်နေရာတို့တွင်

- ၁။ ဦးခေါင်း
- ၂။ နောက်စေ့
- ၃။ ကျောတစ်ပြင်လုံးနှင့်
- ၄။ ချက်အောက်ပိုင်းတို့ဖြစ်သည်။

ယနေ့လူသစ်တန်းလက်ဝှေ့သမားများ အားလုံးလိုလိုသည် လက်ဝှေ့ထိုးသတ်ကြရာဝယ် နံဘေးဝဲ ယာနှင့်

ဝမ်းဗိုက်ကို လုံးဝဆိုလုံးဝမထိုးကြဘဲ မျက်နှာလောက်ကိုသာ သဲသဲမဲမဲအားခဲလွက် အားကုန် ထိုးသတ်နေကြသည်ကို ပွဲစဉ်တိုင်းလိုလို တွေ့မြင်နေရသည်။

“ဝမ်းဗိုက်ကို ဘာဖြစ်လို့မထိုးကြတာလဲ” ဟုမေးရလိမ့်မည်။ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာတွေက ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးသည့်ထိုးနည်းပညာကို သင်ကြားပြသမပေးလို့လား...။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ လက်ဝှေ့နည်းပြအပေါင်းတို့က လက်ဝှေ့ပညာအစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ပြလမ်းညွှန်ပေးကြပေမယ့် သေချာပါသည်။ တကယ်တော့ လက်ဝှေ့သမားကိုယ်တိုင်က ဝမ်းဗိုက် (သို့) နံဘေးကို ထိုးလေ့ထိုးထမရှိသဖြင့်သာ မထိုးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသစ်တန်းလက်ဝှေ့သမား(၁၀၀)တိုင် (၁၀၀)လုံးလိုလိုက ဝမ်းဗိုက်ကိုမထိုးကြဘဲ ကျွန်တော်မှတ်သားမိသည်။ မျက်နှာကိုသာမဲ၍ထိုးနေကြတော့သည်။ မျက်နှာချည်း မထိုးသဲဝမ်းဗိုက်နှင့် နံဘေးနှစ်ဘက်ကိုပါထိုးကြပါက မည်မျှလောဘကောင်းလိုက်လေမည်နည်း။

ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုး၍ထိပါက မျက်နှာကိုထိသည့် အမှတ်ကို သို့ အမှတ်ပြည့်ရမည်ကို သိကြဖို့ကောင်းပါသည်။ လူသစ်လက်ဝှေ့သမားဖြစ်စေ၊ လူဟောင်းလက်ဝှေ့ကျော်ဖြစ်စေ မျက်နှာရော နံဘေးနှစ်ဘက်ကိုပါ ဝမ်းဗိုက်ကျေနံ လက်သီးစုံ ပစ်သွင်းသင့်၏။

ပွင့်ဟာနေသောဝမ်းဗိုက်ကို တို့ပင်တို့ကြပဲ မျက်နှာကိုသာ မဲ၍ခဲကာ ရဲရဲကြီးထိုးနေကြတော့၏။ “ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးပါ။ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးစမ်းပါ” ဟု ဖာစ်လိုက် ချင်ပါသည်။

လက်ဝှေ့နည်း ပြဿနာများအနေဖြင့်လည်း လက်ဝှေ့
သမားများအား ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးထိုးနည်းပညာ စနစ်
တကျသစ်ကြားပေးကြပါရန် လေးစားစွာ တောင်းဆို
ပါရစေ။

အရပ်ပုသောလက်ဝှေ့သမားများအနေနှင့် အရပ်ပြိုင်
စာညှိ လက်ဝှေ့သမားများနှင့် တွေ့ရလျှင် အတွင်းသို့
ပူးကပ်ထိုးသတ်ကာ ဝမ်းဗိုက်နှင့်နံဘေးနှစ်ဖက်ကို အားရ
ဝါးရပြိုင်ရမည်ဖြစ်၏။ အရပ်ပြိုင်သူကို ငမ်းဗိုက်နှင့် နံဘေး
ကို အကြိမ်ကြိမ်များများ ထိုးပေးခဲ့လျှင် အရပ်ပြိုင်သူ
သည် ခါးညှစ်ကာ ဝပ်ဆင်းလာတတ်ပါသည်။ ထိုသို့
ဝပ်ဆင်းလာသော် မေးဖျားကို ငြင်းငြင်းထန်ထန်
ထိုးလိုက်ခြင်းဖြင့် နောက်ကောက် ကျသွားနိုင်သည်။

အရပ်ပုသောသည် အရပ်ပြိုင်သူ၏ငမ်းဗိုက်ကို သဲသမဲမဲ
ရဲရဲကြီး ထိုးပေးရမည် ဖြစ်သည်။

အရပ်အမောင်း ရှယ်တန်းသူသည် လက်ဝှေ့သမားတို့
သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဝမ်းဗိုက်သို့ ထောက်လက်သီး၊
မုတ်လက်သီးများကို ပစ်သွင်းနိုင်ပါသည်။ သို့သော်အရပ်
ပုသော၏ ဝမ်းဗိုက်ကို အရပ်ပြိုင်သူက ထိုးအားထိုးရမှာ
အနည်းငယ် ခက်ကောင်းခက်ပါသည်။ သို့တစေ အခွင့်
အရေးရသောအခါ ရလျှင်ထိအောင်ထိုးနိုင်ပါသည်။

အကြောနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးကြပါ။ ထိုး၍ထိလျှင်
အမှတ်ပြည့် ရပါသည်။ ထိုးခွင့်လည်းရှိပါသည်။ ဝမ်းဗိုက်
ကိုထိုးလျှင် ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရရန် ပိုမိုလွယ်ကူပါသည်။

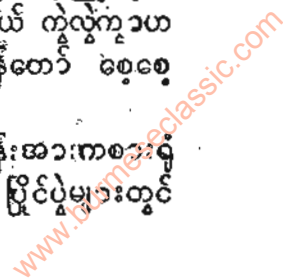
၂၈။ ပူးကပ်သိုးခြင်း လက်ဝှေ့ပညာ

ဆုတ်၊ ခွာ၊ ခွဲကွဲ၊ ဘာ စကားရပ်သစ်မျိုးမျိုးကို ကြိုး
စိုင်းခိုင်သည် လက်ခွာ၊ ခွဲကွဲ အနိမ့်ပေးရသည့် စကားရပ်
ဖြစ်သည်။

ကြိုးခိုင်းခိုင်သည့် ကြိုးခိုင်း၌ တာဝန်ယူစဉ်တွင် လက်
ဝှေ့ထိုးသူ နှစ်ဦးအား ကြပ်မတ်ရန် တာဝန်ပေးရန် အမိန့်
ပေးရသည့် တရားဝင်စကားရပ်(၃)မျိုး ရှိ၏။ ထိုစကား
ရပ် (၃)မျိုးမှာ STOP ရပ်၊ BOX ထိုး၊ BREAK ဆုတ်
တို့ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ မြန်မာပြည်ဘစ်ဂမ်းတွင် ကျင်းပနေသည့် ဇာတ်
ဝှေ့ပြိုင်ပွဲများ၌ ကြိုးခိုင်းခိုင် တာဝန်ကိုသိမ်းဆောင်ကြ
သည့် ကြိုးခိုင်းခိုင် အခတ်များများ၏ ဆောင်ရွက်
ချက်သည် အခမရှိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ကျင်းပနေသော
ဗဟိုဝန်ထောက် လက်ဝှေ့ချန်ပီယံဖောင်အသားမည်း
ရှူးဂါ၊ ရေးလီဆိုက်စ်ရေလက်အိတ်အပျော်တမ်း လက်
ဝှေ့ပြိုင်ပွဲတွင် အကျိုးဆောင်လုပ်ကိုင်နေကြသည့် ကြိုးခိုင်း
ခိုင်များ၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် အနည်းငယ် ကွဲလွဲကွာဟ
နေကြောင်းကို ရုပ်မြင်သံကြားတွင် ကျွန်တော် စေ့စေ့
စပ်စပ် ကြည့်၍ မှတ်သားထားပါသည်။

ကွာဟချက်မှာ ရန်ကန်မြို့အောင်ဆန်းအားကစားရုံ
တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် လက်ဝှေ့တံခွန်စိုက် ပြိုင်ပွဲများတွင်

လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးသည် အနီးကပ်ပူးကပ်တိုက်ခိုက်ပြီး နောက်ပင်လက်သီး၊ ဖြောင့်လက်သီး၊ ဖြတ်လက်သီး ဝိုက်လက်သီးတွေ ပစ်သွင်းနိုင်ရန် ထိုးကွက်လုနေစဉ် ထိုး ကွက်ရှာနေဆဲအတွင်း ကြိုးဝိုင်းခိုင်က BREAK အမိန့်ပေး လိုက်သဖြင့် အသွင်းသို့ ပူးကပ်ပြီး မထိုးရဘဲဘုပါပဲ နေဘက်သို့တစ်လှမ်းဆုတ်ခွာပေးလိုက်ရသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပူးကပ်ထိုးလို၍ ကပ် လိုက်သည်နှင့် အမိန့်ပေးသံ ထွက်လာတော့သည်။

ယနေ့ အခမရှိကန်နိုင်ငံတစ်ဝှမ်း ခရိုင်အလိုက် အပျော် တမ်း လက်ဝှေ့တံခွန်စိုက်ပြိုင်ပွဲ၌ ယင်းသို့မဟုတ်ဘဲလက်ဝှေ့ သမားနှစ်ဦးသည် ပူးကပ်သတ်ရန် နဖူးထိ ဒူးထိခမန်း နီးကပ်စွာဝင်ပူးပြီးနောက် ပင့်ဖြောင့်ဝိုက်လက်သီးများကို အကြိတ်အနယ်လုကာ ထိုးနှက်နေမှုမှာ တစ်မိနစ်ကျော် ကျော်ကြာသော်လည်း ကြိုးဝိုင်းခိုင်က ထိုးခွင့်ပြုထား ပေသည်။ ထိုပွဲစဉ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ရုပ်မြင်သံ ကြားမှ ကြည့်ရှုရခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦး စလုံး လက်ပန်း ကျလောက်တော့မှ BREAK အမိန့်ကို ပေး၏။ အတိုင်းသို့လု၍ အားပါးတရ ထိုးပြိုင်နေကြစဉ်၌ BREAK အမိန့်ပေးလိုက်ပါလျှင် RHYTHM ထိုးကွက် စည်းဝါး ပျောက်သွားတတ်ကြောင်း လက်ဝှေ့သမား များ သိပါသည်။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ နဖူး၊ ဒူး၊ ခြေဖျားများကို ဦး ခေါင်းက ကျော်လွန်မှု မရှိလျှင် လက်ဝှေ့ဥပဒေအရတုား သဖြင့် ပူးဝင်၍ ထိုးလျှင် ပူးကပ်လျက်ထိုးရာ၌ အသုံးချ

ရသည့် လက်သီးစုံများကို ထိုးခွင့်ပြုထဝေးသင့်ပြီဟု စွဲ ရေးသူ ယူဆမိသည်။

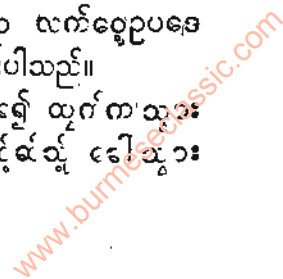
တစ်ချိန်က ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြန် ကျားသည်မ်း၊ မျိုးသန့်၊ သိန်းမြင့် (ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် သုံးချိန်ပြန်နှင့် အာရှချန်ပီယံ)၊ ဗိုလ်အေးကို မြန်မာနိုင်ငံအတွက် နိုင်ငံတကာပွဲပြိုင်ပွဲမှ ဆု တံဆိပ်ကို ပထမဦးဆုံး ရယူဆွတ်ခူးပေးခဲ့သူ)၊ အိုလံပစ် ပြန် လှည့်နံ့ဆိုလျှင် Coise Fighting ခေါ် အနီးကပ်ထိုး နည်း ထိုးကွက်ပညာကို အထူးအားပြုကာ ထိုးပြိုင်ခဲ့လေ ရှိ၏။ ပူးကပ်၍ထိုးသလို ပူးကပ်ကာ တိမ်းရှောင်တတ်ကြ သည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ (၁၄) (ခ) (၅) (ဂ) အရဆို လျှင် ကြိုးဝိုင်းက ညည်အဆန်တွင် အသုံးပြုနေ ည ဆို သော လက်ဝှေ့သမား တစ်ဦးဦးက မထိုးဘဲ ပြင်ထွားမှ သာ အမိန့်ပေးရမည်ဟု ဆိုထားသည်။

တစ်ဖန် လက်ဝှေ့သမားများ၏ နှုတ်ခမ်းနှင့်သွားများ ဒဏ်ရာအနာတဖြစ်မှုမှ ကာကွယ်ပေးထားသည့် သွားဖုံး ကာ Gum Shield စွတ်၍ထိုးပြိုင်ရာတွင် ပွဲထိုးနေစဉ် သွား ဖုံးကာသည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပါးစပ်အတွင်းမှ ထွက်ကျသွားပါက ထိုးခါးပြေးမချင်း ပြန်လည်ကောက်ပြီး တပ်ထိုးခွင့်ကို မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော လက်ဝှေ့ပွဲမှ ကြိုးဝိုင်းခိုင်များက ခွင့်မပြုခဲ့ချေ။

သို့ပါသော်လည်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လက်ဝှေ့ဥပဒေ အပိုဒ်(၄) (က) (၂)က ဤသို့ ဆိုထားပါသည်။

ပထမအကြိမ်သွားဖုံးကာ အထိုးခံ၍ ထွက်ကသွား ပါက ကြိုးဝိုင်းက ပွဲကိုရင်ြီးသူထောင်ဆီသို့ ခေါ်သွား

ပြီး သွားဖုံးကာကို ရေဆေးစေပြီးနောက် ငြိန်တစ်စေ့ မည်။

သို့အော် ပထမအကြိမ်ထက်ကျော်၍ သွားဖုံးကာကျ သွားပြန်လျှင် ကြိုးရိုင်းက အမှတ်ပေး ခိုင်များအား ဖာရားဝင်ထုတ် Warning ပေးရန် အချက်ပြရပေလိမ့်မည်။

ခေတ်ဒီသောစနစ်ကို ကမ္ဘာနှင့် ရင်ဘောင်တန်း၍ ထန်းတူရည်တူ လစ်စောင်းမှုသည်သာ လက်ဝှေ့သမား များအတွက် အကျိုးရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့သမား များအတွက် အကျိုးသက်ရောက်ပေးသော ငြိန်မာ့လက်ဝှေ့ ကဏ္ဍ တိုးတက် မြင့်မားအောင် ငြိန်မားလာမည် ဖြစ် ပြီး အမိမြန်မာနိုင်ငံအတွက် အကျိုးထူးလာမည်ဖြစ်ပါ ကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

၂၉။ နှစ်လုံးထိုးပူးတဲ့လက်သီး

ဘောက်ခံဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့အားကစား ပညာချပ်ဘွင် ပူးတဲ့လက်သီးထိုးနည်းစနစ်ရှိပါသည်။ အင်္ဂလိပ်လို One & Two ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ပူးတဲ့ လက်သီးထိုးနည်းစနစ်သည် အခြေခံလက်ဝှေ့ထိုးနည်း(၄) မျိုးဖြစ်သော ဖြောင့်၊ ပင့်၊ ဝိုက်၊ ဖြတ်လက်သီး ထိုးချက် (၄)မျိုးကို ပေါင်းစပ်ပြီး ထိုးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဖြောင့်လက်သီးထိုးချက်ကို JAB
ပင့်လက်သီးထိုးချက်ကို UPPER CUT
ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်ကို HOOK

ဖြတ်လက်သီးထိုးချက်ကို CROSS ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ထိုအခြေခံထိုးနည်း(၄)မျိုးကို အမျိုးမျိုးလှည့်၍ တွဲ ဖြေပါမည်။

အုပ်အခမောင်းပျက်သည့် လက်ဝှေ့ သမားတို့သည် အုပ်မြဲ သည့်လက်ဝှေ့သမားနှင့် ထိုးသည့်အခါ အနီး ဖတ် IN. FIGHTING နည်းကို ရွေးမှန်ပါမည်။ အနီး ဝှေ့ကပ်ထိုးရာတွင် ဝိုက်-ပင့်-ဖြတ် လက်သီးထိုးချက် များကိုသာ ထပ်ဖန်တလဲလဲ သုံးသင့်၏။ ထိုသုံးသည့် ထိုးချက်အပြင် ဖြောင့်ကို JAB ကိုလည်း အသုံးချရပေ မည်။

(ထိုင်းနိုင်ငံမှ လက်သီးကျော်ကို ဒုတိယအချိ ၂ မိနစ် အတွင်း နောက်ကောက်ထိုးချပြုမည်) ဟုပွဲမသတ်မီကတည်းက ကြိုတင်ပြောပြခဲ့ပြီး ပွဲထိုင်ခင်းရာ ငြောင့်သလိုပင် ဒုတိယအချိအစ တစ်မိနစ်နှင့် ၄၅ စက္ကန့်အတွင်းမှာပင် နောက်ကောက်ထိုးချလိုက်ကာ တိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ရယူ၍ ပေးခဲ့လေသည်။

အနီးလက်ဝှေ့ကျော်သည် အရှက်အလွန်အကျွံ သေဘက်ကျူးသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် သုံးမရ ဖြစ်တော့သည်။ အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခြင်းခံရပြီးနောက် လမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ လမ်းပေါ်တွင် အိပ်၊ လမ်းပေါ်တွင် စားတခြားမိတ်ဆွေများထံ လက်ဝါးဖြန့်၍ ငွေတောင်းပြီး အရက်ကို ရေပမာသောက်ကျူးနေခဲ့တော့ရာမှ စောစီးစွာ သေပွဲဝင်သွားရရှာသည်။

ထိုလက်ဝှေ့ကျော်သည် လက်ဝှေ့ အထိုးအသတ် တော်ကောင်းလင့်ကစား အကျင့်စာငိုတ္တ ညှိဖျင်းနေသဖြင့် သုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်စားပြုခဲ့လေသူဖြစ်၍ တိုင်းပြည်အတွက်ပင် နစ်နာလှလေသည်။

တက်သစ်လက်ဝှေ့သမားကလေးအခြေမှနာမည်ကျော်ကြား လှသိချားသော လက်ဝှေ့ကျော်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လက်ဝှေ့ကျော် အတော်များများသည် စိတ်ကြီးဝင်ကာ “လွတ်”ကြလေ့ ရှိတော့၏။ အသောက်အစားက ဖက်လာတော့သည်။

အသောက်အစားဖက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျခန်းသို့ ရောက်ရတော့မည်။ ကျခန်း၏ နိဒါန်းအစဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆန်းစစ်မိပြီး အချိန်မီ ပြုပြင်လိုက်ချေက

တော်တော့မည်။ ရေစုန်မျော၍ လိုက်နေပါက ကျခန်း၏ နိဂုံးသို့ ရောက်ကြရပေမည်မလွဲ။

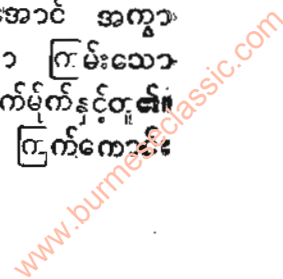
တက်ချိန်မှဆုံးချိန်၊ ဆုံးချိန်နှင့်နိမ့်ကျချိန်သည်ပြန်၏။ တက်တုန်းတက်ဆဲ အောင်မြင်ဆဲတွင် သတ်ကျပ်ကျပ်ထားရပေမည်။ သတိထားပြီး ပြုပြင်စရာများကို အချိန်မီ ပြုပြင်ပါသော် ခပ်မြန်မြန် ကျွတ်လေသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမြဲလိုလိုဝေန်ဆန်းစစ်ကြည့်နေသူသည် ဘဝကိုတည်တံ့စွာ စိုးပိုင်သူ၊ ဘဝတိုက်ပွဲ၌ အနိုင်ကြနိုင်သူ အဖြစ် ရပ်တည်နေနိုင်မည်မှာ မူချ။

လက်ဝှေ့သမားကောင်း ဟူသည် လက်ဝှေ့သတ်ရာ၌ ဘယ်သောအချိန်မျှ လောကြီးတတ်ချေ။ လောကြီးတတ်သလို အကွက်ကောင်း အခါအခွင့်ကောင်းကို အမိအရ အသုံးပြုတတ် စမြဲတည်း။

တစ်ဖက်ပြိုင်ဖက် အဝင်ကြမ်းကြမ်း အထွက်ကြမ်းကြမ်းနှင့် အမ မှုဖွတ်တရွတ် စနစ်မဲ့စွာ ထိုးသတ်နေလျှင်လည်း သွေးအေးအေးနှင့် ပြိုင်ဖက်၏ လက်သီးထိုးချက်ငေကို မထိအောင်ရှောင်နေပြီး ပြိုင်ဖက်၏ ဖာကက်ပျားကက်ကို စက္ကန့်မလပ်အကဲကြည့်ကာ အချိန်သင့်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လက်သီးခုံကို ပစ်သွင်းတတ်ပါ၏။ လက်သီး ပစ်သွင်းချိန် မတန်သေးလျှင် ပစ်မသွင်းသေးဘဲ အခြေအနေကို အလစ်မပေးပဲ စောင့်ကြည့်နေတတ်လေသည်။

ထိုးလွတ်သောလက်သီး ထိအောင်မိအောင် အကွာအဝေးကို မှန်းဆတတ်ကြသည်။ ရမ်းသော ကြမ်းသော ဗလာသတ်သော လက်သီးသမားသည် ကြက်မိုက်နှင့်တူ၏။ ပွဲတွင် အရှုံးဖြင့်ဇာတ်သိမ်းတတ်ကြသည်။ ကြက်ကောင်း

ဟူသည် ဘယ်သောအခါမျှ အထိမခံ အနာမခံသည်သာ မက နိုင်ခြေနိုင်လက်ကို အကဲခတ်ပြီးမှ ခွပ်တတ်ကြသည်။

ထိုနည်းတူစွာ လက်ဝှေ့သမားကောင်း တို့သည် ပြိုင်ဖက်၏ သတ်ကွက်ဟာကွက်ကို ကြည့်၍ ထိုးကွက်ဟာ ကွက်ကို ထိအောင်မလွဲထိုးပစ်ရင်း အောင်ပွဲဆင်တတ် ပေသည်။ ကြက် ကောင်း လျှင် ခေါင်းမွေးမပြောင် ဟူသော ကြက်စကားပမာလို လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့ မည်သည့် ဘယ်သောအခါမျှ ဒဏ်ရာကြီးနှင့် ပဲ့ပေါ်က မဆင်းခဲ့ရချေ။

တစ်ဖန် လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့မည်သည် ပဲ့မရှောင် တတ်ပေ။ မည်သို့သော လက်ဝှေ့ကျော်မျိုးနှင့် တွေ့ရစေ ကာမူ ဘာမထိုမှုမထားဘဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လှိုလှိုသည်။ လူမရွေး နယ်မရွေး ပြည်နိုင်ငံမရွေးပဲ သတ်ပေးထိုးပေးသောစိတ်သည် သူရဲကောင်းပီသသော စာကယ့်လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့ ၏ အသည်းတွင်သာ ရှိတတ်ပါသည်။

စာကယ့် လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့မည်သည် နိုင်ငံချစ် စိတ် မျိုးချစ်စိတ်ရှိနေတတ်ကြပြီးနိုင်ငံချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်ရာ ဝယ် ငါတို့တိုင်းပြည်ငါတို့လူမျိုးအတွက် ငါ့အသက်ပေး၍ သတ်ပြမည်ဟူသော စိတ်ကိုမွေးမြူထားတတ်ပေကြောင်းကို “လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့၏ ကျင့်စဉ်”ကို ရှောင်မဆွေ လိုက်နာကျင့်သုံးကြမည့် ဗမာ့လက်သီးကျော် အပေါင်း အတွက် သီးသန့်ရေးသားလိုက်ရပါသတည်း။

၁၃။ သက်လုံကောင်းမှု

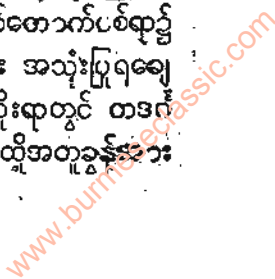
ခွန်အားကိုထုတ်၍ လုပ်ကိုင်ရသော မည်သည့်လုပ်ငန်း မျိုးမဟူ သက်လုံအပြည့်အဝ ရှိမည်သာ ခွန်အား စိုက်ထုတ်ရသည့် လုပ်ငန်းအဝဝကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်၍ ဆီရောက်စွာလုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း ရှိစေပါပေသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ခွန်အားစိုက်ထုတ်ရသောအလုပ် တစ်ခုခုကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးကြစမြဲဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ခွန်အား စိုက်ထုတ်၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြ၍ သက်လုံမကောင်းပါက မော ပန်း နွမ်းနယ်လာတတ်လေ့ရှိ၏။

သက်လုံမကောင်းမှုကြောင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လာသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လုပ်ငန်းကို တွေ့နားရ အမောအပန်းဖြေ ချပြီး အမောပြေ၍ အားအင် ပြန်လည်ပြည့်စုံသလောက် ပြည့်လာလေမှ မပြီးသေးသော လုပ်ငန်းစ လုပ်ငန်းကို ဆက်၍ဆက်ကာ လုပ်ကိုင်ကြလေ့ရှိကြစမြဲပါပေ။

သက်လုံအပြည့်ရှိ၍ သက်လုံကောင်းနေပါသော် ခွန် အားနှင့် လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းကို ထင်ကြိမ်တစ်ခါ တည်းနှင့် ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် လုပ်ကိုင်နိုင်ကြ၏။

လူထိုးသားသည် သစ်လုံးတစ်ခုကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရာ၌ ခွန်အားကိုအသုံးချရသလို သက်လုံကိုလည်း အသုံးပြုရချေ ပေသည်။ သက်လုံမကောင်းပါလျှင် လူထိုးရာတွင် တဒဂ် သာနှင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လာတတ်သည်။ ထို့အတူခွန်အား

မကောင်းပါပဲ ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်မှု နည်းနေပါကလည်း မောပန်းနွမ်းနယ်တတ်ပြန်သည်။

သို့သော် သက်လုံသည် ပင်မဖြစ်သည်။ ခွန်အားဗလ ကောင်းမွန်စေကာမူ သက်လုံမကောင်းပါက မောပန်း နွမ်းနယ်တတ်စမြဲဖြစ်ပေသည်။

မည်သည့်အားကစားမျိုးမဟူ ယေဘုယျအားဖြင့် ခွန် အား စိုက်ထုတ်ရလေ့ရှိသည်။ ခွန်နှင့်အား မစိုက်ထုတ် ရသော အားကစားအချို့အချို့တော့ ရှိပါသေးသည်။

ခွန်အားစိုက်ထုတ်ရသော အားကစားမျိုးတွင် သက်လုံ ကောင်းနေရန် အပြည့်အဝရှိရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။ လက်ခွဲထိုးပြိုင်ရသော အားကစားသည် ခွန်အားကိုလည်း အသုံးပြုရသည်မက ရွှေ့ရှားကစားရလေသဖြင့် သက်လုံ ကောင်းရန် အထူးအရေးပါ၏။

မည်မျှပင်သတ္တိ၊ ကြံ့ခိုင်မှု (စိတ်ဓာတ်ကာယ) စာရိတ္တ၊ လက်ဝှေ့ပညာ (သိပ္ပံနည်းကျကျ) ဖြတ်ထိုးဉာဏ်စွမ်း တော် ကောင်း နေလေစေ၊ ကြိုးဝိုင်းပေါ်တွင် ပြိုင်ဖက်နှင့် ရင်ဆိုင်နိုင်လား ငါလား လက်ဝှေ့စွမ်းရည် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင် လူကြံ့ထွ် သက်လုံအပြည့်အဝမရှိပါသော် အခက်ကြုံရကာ ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးလေငြိတည်း။

သက်လုံမကောင်းသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မောပန်း နွမ်း နယ်လာကာ (က) လျှင်မြန်ဖြတ်သတ်စွာ ထိုးနိုင်မှုချို့တဲ့ လာပြီး နှေးကွေးလာမည်။ (ခ) ခံနိုင်ရည်နည်းလာကာ မောပန်းနွမ်းနယ်လာကာ နာကျင်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ (ဂ) ခွန်အား ဆုတ်ယုတ်လာမည်။ (ဃ) ခွန်အားဆုတ် ယုတ်လာ၍ ဒူးအားပျော့လာပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်လာမည်။

ဖြစ်၏။ အဲဒီ (က) (ခ) ပင်မအချက် နှစ်ချက်ကြောင့် ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ် တွေးခေါ်မှု ချိတ် ချက်တွေ လေးတွဲ နှောင့်နှေးလာသဖြင့် ပြိုင်ဖက်ပြုသမျှ နှုတ်လေတတ်သည်။

တစ်ခုသော ညနေတွင် ရွှေဘိုမြို့အောင်ဇေယျ တောလုံး ကွင်းအတွင်း၌ ဖွင့်လှစ်ကာ သင်ကြားပြသ နေသော လက်ဝှေ့သင်တန်းသို့ လူခိုက်ကံဖူးနှင့် နောက်လိုက် (၅၀) ကျော်ကျော်သည် ရောက်ရှိလာပြီးနောက်...

“မင်းလားကွ-လက်ဝှေ့ဆရာဆိုတာ၊ မင်းနဲ့စမ်းချင်လို့ လာခဲ့တာပဲ” ဟု စိန်ခေါ်လေတော့သည်။

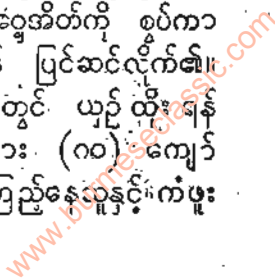
ကြီးမား ထွားကြွင်းလှသော လက်မောင်းကြွက်သား ကြီးများကို ထုတ်ပြထားရင်း လက်နှစ်ဖက်ပိုက်ကာ မထီ သည့်အကြည့်နှင့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာအား ကြည့်နေလေ တော့သည်။

“ခင်ဗျား လက်ဝှေ့ထိုးတတ်သလား”

“ထိုးတတ်သဟေ့...လက်သီးထိုးတယ်ဆိုတာအလကား၊ ဓားချင်းတောင် ယှဉ်ထိုးခဲ့တဲ့ကံဖူး ဆိုတာငါပဲကွ”

“လက်ဝှေ့ ထိုးဖူးတယ်ဆိုရင် ကြိုက်တဲ့လက်အိတ်ကို စွပ်ပေတော့၊ ကဲ...တပည့်တို့ ဝိုင်းရှင်းလိုက်စမ်းကွာ”

လက်ဝှေ့ဆရာသည် အားကစားဝတ်စုံအင်္ကျီကို ချွတ်ပစ် လိုက်ပြီးနောက် (ဂ)အောင်စရှိ လက်ဝှေ့အိတ်ကို စွပ်ကာ ကံဖူးနှင့်မြေစိုက်ဝိုင်းတွင် ယှဉ်ထိုးရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ လက်ဝှေ့အိတ်ကိုစွပ်ကာ မြေစိုက်ဝိုင်းတွင် ယှဉ် ထိုးရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ လက်ဝှေ့သင်တန်းသား (ဂဝ) ကျော် ကျော် လက်ဝှေ့သင်တန်းသို့ လာကြည့်နေသူနှင့် ကံဖူး

နောက်လိုက် (၅၀)ကျော်ကျော် ပရိသတ် (၂၀၀) နီးပါး
 သည် ဝိုင်းအုံ့လျက် ကြည့်နေကြသည်။ ကံဖူးနှင့် လက်ဝှေ့
 နည်းပြဆရာ ယှဉ်ထိုးလိုက်သည်နှင့် ကံဖူးလက်ဟန်ခြေဟန်
 သည် လက်ပေလုံးဝမထိုးတတ်မှန်း အကဲခတ်မိသည်။
 ၂-မိနစ် ကျော်ကျော် ထိုးရသေးသည် ကံဖူး၏နှုတ်ခမ်းမှ
 သွေးရန်နီများ ရွံ့ရွံ့စိုနေပြီဖြစ်သည်။ မောရှာလွန်း၍ပုံပျက်
 ပန်းပျက် ဖြစ်နေရှာသည်။ လက်ဝှေ့ နည်းပြဆရာအား
 သူသည် သဲကြီးမဲကြီး အတင်းအဓမ္မ လိုက်လံထိုးနှက်လင့်
 ကစား လက်ဝှေ့ဆရာ၏လက်မောင်းလက်ဖျံမှအပ တစ်လုံး
 မျှမထိခချ။ ဒုတိယအချိန်လွတ်၍မကြာမီ ကံဖူး၏နှာခေါင်း
 မှ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်များ မရပ်မနားကုလားကား နေလှုပ်
 မရှား နိုင်လောက်အောင် အခြေအနေ ဆိုးနေသဖြင့်-
 “ခင်ဗျား အရှုံးပေးမလား...ဆက်ထိုးမလား” ဟု နည်းပြ
 ဆရာက ခေတ္တအထိုးရပ်၍ မေးသည်။ သည်တွင် ကံဖူးက
 ခေါင်းခါပြသည်။ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာက ဘယ်လက်သီး
 ထိုးဟန်ပြု၍ ညာဖြတ် RIGHT CROSS တစ်လုံးခပ်ဆတ်ဆတ်
 ထိုးလိုက်သည်နှင့် ပေါင်(၂၀၀) ကျော်ရှိ ကံဖူးကြီးသည်
 ဆန်အိတ်ကြီးကို ပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့ ဗိုင်းခနဲ ပက်လက်
 လန်၍ လဲကျသွားသည်။

ရေးလိုသည့်အချက်မှာ သတ္တိရှိသော ဗလအလွန်ကောင်း
 သော မိုက်ရာတွင် နာမည်ကျော်ဟိုးသော လူမိုက်ကြီး
 ကံဖူးသည် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်မှု ပညာရပ်ကို တကယ်တတ်
 ကျွမ်း နားလည်မှုမရှိပါပဲ တတ်ချင်ယောင်ဆောင်လျက်
 လမ်းဘေးမှာ ရန်ဖြစ်တိုင်း အရက်ဝိုင်း၊ ဖဲဝိုင်းမှာရန်ဖြစ်
 တိုင်း ပရမ်းပတာ ထ၍ထိုးသည့်ထိုးပေါက် ထိုးကွက်မျိုး

ဖြင့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာကို စိန်ခေါ်၍ ယှဉ်ထိုးရာတွင်
 မရှုမလှတစ်ဖက်သတ် သွေးလွမ်းဖုံးသည်အထိ ခံစားသွား
 ရသည့် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပျက်မှု တစ်ခန်းကဏ္ဍလေးကို ထောက်ရှု
 ခြင်းအားဖြင့်...။

အလီအား လက်ဝှေ့လောကမှ ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီးသည့်
 နောက် ၁၉၇၀-ခုနှစ်အတွင်း၌ လက်ဝှေ့ထိုးခွင့် ပြန်လည်
 ထုတ်ပေးရာတွင် အလီသည်ဂျယ်ရီကွာရီဆိုသည့် မထင်မရှား
 ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်တန်း လက်ဝှေ့သမားနှင့် ၁၉၇၀- ခုနှစ်၊
 အောက်တိုဘာ(၂၆)ရက်က ထိုးပြိုင်ရာ (၄)ချီအရောက်၌
 အလီက လွယ်လွယ်နှင့် ဒိုင်ပွဲရပ်ဖြင့် အနိုင်ရလိုက်သည်။

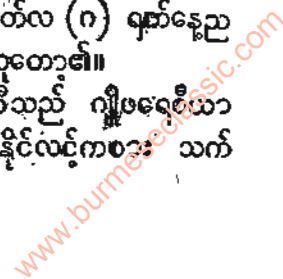
နောက်တစ်ဖန် အာဂျင်တီးနား လူထွားကြီးဗိုဗာဗ်နာ
 ဆိုသူနှင့် ၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၇)ရက်က (၃)မိနစ်
 (၁၅)ချီအပြီးမှာ အနိုင်ရလိုက်ပြန်ပါသည်။

ဤတွင်မိုဟာမက်အလီသည် ဣကိုယ်သူနားထင်သွေး
 ရောက်သွားကာ...

“ငါ့လက်ရည်မကျသေးပါဘူး-ဂျီဖရေစီယာလို ငတိမျိုး
 ကို အလံလုံနိုင်မှာမလဲ” ဟု ယုံကြည်ကာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်
 ချန်ပီယံဖြစ်နေသော ဂျီဖရေစီယာကို တက်လှမ်း စိန်ခေါ်
 လိုက်တော့သည်။

အလီသည် လက်ဝှေ့လောက၌ (၃)နှစ် ကျော်ကျော်
 ပြတ်နေမှုနှင့် လေ့ကျင့်မှုအပြည့်အဝရှိနေပြီး မရှိသေးသည်ကို
 ဆန်းစစ်မှုမပြုလေဘဲ ၁၉၇၁-ခုနှစ်၊ မတ်လ (၈) ရက်နေ့ည
 တွင် ဂျီဖရေစီယာနှင့် ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လှတော့၏။

ပထမအချိန်မှ ပဉ္စမအချိန်ထိ အလီသည် ဂျီဖရေစီယာ
 အား ပြိုင်ဆိုင်၍အစပြုကာ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်လင့်ကစား သက်

လုံမပြည့်ဝမှုကြောင့် ဆဋ္ဌမအချိမ္မအစပြုကာ အမောဖောက်
လာတော့သည်။ အမောဖောက်လာ၍လည်း လက်ထွက်မှု
မရှိတော့ပါပဲ နှေးကွေးလေးလံလာသည်။ ဂျီဖရေစီယာကို
ထိရောက်စွာ မထိုးနိုင်သည်သာမက သူ့ကိုယ်သူပင် မနည်း
အားခံ၍ ကြိုးတန်းကိုအံ့ပြုကာ ကာကွယ် နေရတော့
သည်။ ။

ဂျီဖရေစီယာ၏ ထိုးဖောက်ကာ ဝင်ရောက်လာသော
လက်သီးထိုးချက်တွေကို ထိထိရောက်ရောက် မကာကွယ်
နိုင်တော့ပါချေ။ ဂျိုး၏တစ်ဇွတ်ထိုး တိုက်စစ်ဆင်ပြီးလျှင်
တိုက်စစ်ဆင်နေမှုကိုလည်း ဖျက်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ပေ။

မိုဟာမက်အလီ မောလွန်းလှဖြင့် ထိုးကွက်လည်းပျက်
တိမ်းရှောင်ရွေ့ပြောင်းမှုလည်း ပျက်နေ၍(၁၅)ခွဲငါးကာနီး
ဝယ် ဂျီဖရေစီယာအားထိုးသော လက်သီးထိုးချက်တစ်ချက်
သည် မေးဖျားကို တိုက်ရိုက် ထိမှန်လိုက်သည်နှင့်
ပက်လက်လန်၍ လဲကျသွားခဲ့သည်။ ပြန်လည်ထောင်
သော်လည်း ပုံအပြိုးဆုံးဖြတ်ချက်တွင် မိုဟာမက်အလီ အရှုံး
ရသည်။ ။

“ဂျီဖရေစီယာကို ကျုပ်ရှုံးသွားရတာဟာ လေ့ကျင့်မှု
နည်းလို့ သက်လုံမပြည့်ဝလို့ သူ့ကို အထင်အမြင်သေးခဲ့လို့
ရှုံးရတာပါ။ နောက်တစ်ကြိမ်တော့ ကျုပ်အနိုင်ထိုးနိုင်
ရမပေါ့”

ထိုကဲ့သို့ သက်လုံမကောင်းခဲ့၍ မိုဟာမက်အလီသည်
တက်သစ်စ လက်ဝှေ့သမားကလေး လီယွန်စပင့် ဆိုသူနှင့်

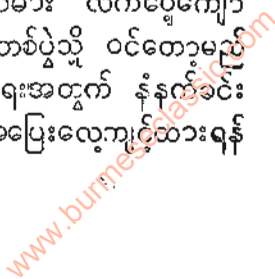
၁၉၇၈-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅)ရက်နေ့ညက အမှတ်
ဖြင့် ရှုံးနိမ့်ရဖူးသည်။

“ကျုပ်ရှုံးတယ်...ကျုပ် လီယွန်စပင့်လို မလောက်လေး
မလောက်စား တက်သစ်စ လက်ဝှေ့သမားလေးကို အချိန်
မရွေး ထိုးရင် အနိုင်ရနိုင်တယ်လို့... ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်
ယုံကြည်ခဲ့လို့ လေ့ကျင့်ရာမှာ အပြည့်အဝ မလေ့ကျင့်ခဲ့ဘူး။
လေ့ကျင့်မှု မပြည့်စတော့ ပဲ့မှာ အမောဖောက်လာတယ်။
အမောဖောက်လာတော့လဲ ထိုးကွက်-ရွေ့ကွက်၊ တိမ်းကွက်
တွေ ပျောက်ကုန်ရတာပေါ့။ နောက်တစ်ကြိမ် မှာတော့
ဒီထိလေးကို ကျုပ်အပြတ် နှာပစ်လိုက်မယ်” တစ်ဖက်
သားကို အထင်အမြင်သေးမှုမရှိ ရလဒ်ပေါ့ဗျာ.....။

ဟု-မိုဟာမက်အလီက သံဝေဂရသံနှင့်သတင်းထောက်
တွေကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

အလီ ရှုံးရသည့် ပဲ့စဉ်တွေတွင် သက်လုံမကောင်း၍
နှင့် ပြိုင်ဖက်အပေါ် အထင်အမြင် သေးခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုသူတို့ကို ထောက်ရှု၍ သက်လုံမကောင်းလျှင် ကမ္ဘာ
ချန်ပီယံပင်လျှင် ရှုံးပွဲကို ရင်ဆိုင်၍ ကြိုးဝိုင်းပေါ်မှ
ဆင်းလာခဲ့ရတတ်သဖြင့် လက်ဝှေ့သမား လက်ဝှေ့ကျော်
အပေါင်းတို့သည် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲ တစ်ပွဲသို့ ဝင်တော့မည်
ဆိုလေလျှင် သက်လုံအပြည့်ရှိလာရေးအတွက် နံနက်ခင်း
လေ့ကျင့်ရာ၌ တာတိုတာရှည် အပြေးလေ့ကျင့်သားရန်
လိုအပ်ပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဘောလုံးကွင်း အလျား (၂) ပြန့်
(၈) ကြိမ်ကို အားကုန် (အမြန်ဆုံး) ပြေးကျင့်ပါ။
ဘောလုံးကွင်းအနံ (၂) ပြန့်ကို ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲ ပြေးပါ။

ဆိုလိုသည်မှာ- မိတာ (၂၀၀) ရှစ်ကြိမ် ပြေးရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့မှတော့လျှင် တစ်နေ့လျှင် တစ်မိုင်ခွဲမျှ အမြန်
ပြေးပေးလျှင် (၃) မိနစ် (၃) ချီ အတွက် သက်လုံ
လုံလောက်ပါသည်။

မိမိကိုယ် မိမိ မညာမတာ တကယ် မောအောင်
ပြေးထား လေ့ကျင့်ထားမှ သက်လုံအတွက် စိတ်ချရပေ
လိမ့်မည်။

လူချင်းပူးတွဲကာ လက်ဝှေ့ထိုးကျင့်ရာဝယ် တစ်ပတ်လျှင်
အနည်းဆုံး (၄) ကြိမ် လေ့ကျင့် သင့်သည်။ ယင်းသို့
လေ့ကျင့်ထိုးရာမှ တစ်နေ့(၈) ချီ တစ်ချီလျှင် (၃) မိနစ်၊
(၄) မိနစ် လေ့ကျင့်သင့်ပါသည်။

လိုရင်းရေးရသော်-

(၁) လက်ဝှေ့သမားသည် လက်ဝှေ့လေ့ကျင့်ရာတွင်
သက်လုံကောင်းမွန်စေရန် အလို့ငှာ သက်လုံ
အတွက် နံနက်ခင်း လေ့ကျင့်မှုပြုရာ၌ သီးသန့်
လေ့ကျင့်သင့်ကြောင်း၊ သက်လုံကောင်း ပါမှ
ပြိုင်ပွဲ၌ (၃) ချီ (၃) လား ရေကုန် မီးကုန်
အင်နွံနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊

(၂) ပြိုင်ပွဲတွင် အမောဖောက်လုလျှင် ခြေကုန်
လက်ပန်းဖြစ်ပြီး ပုံပျက် ပန်းပျက်နှင့် တစ်ဖက်
သတ်မခံရရေးအတွက် မိမိက တိုက်စစ်ဆင်၍
လိုက်လံထိုးနှက်မှုမျိုးကို မပြုတော့ပါဘဲ ဝိုင်း
အလယ်တွင်သာ နေရာယူလျက် ပြိုင်ဖက်၏
အလျဉ်မပြတ် ထိုးနှက်ချက်တွေကို ဖန်မပျက်
လွတ်အောင် တိမ်းရှောင်ဖယ်ထုတ်ပုတ်လွတ်ရင်း
လက် သီး ထိုး ချက် တွေကို ချွေ ချွေ တာ တာ
တန်ပြန်ထိုးရင်း အမောဖြေသင့်ပါကြောင်း၊
ဖြေ၍ရနိုင်ပါကြောင်းကို ရေးသားအကြံပြုလိုက်
ရပါသတည်း။

၁၄။ သိပ္ပံနည်း ကျကျလက်ဓမ္မ

ဘောက်စံဆင်ခေါ် အနှောက်တိုင်း လက်ဓမ္မ ထိုးပြိုင်
ရာတွင် သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်သည်က အကောင်းဆုံးသော
ထိုးပြိုင်မှုပင် ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်ပါက
ဒဏ်ရာအနာတရ ရမှုလည်း နည်းပါးပြီး အောင်နိုင်မှုလည်း
အရများတတ်ပေသည်။

သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်လေ့ရှိသည့် လက်ဓမ္မ
သမားများသည် လက်ဓမ္မကြိုးဝိုင်းတွင် နှစ်များစွာ တံညှိ
တုံကာ ထိုးပြိုင်နိုင်စွမ်းရှိတတ်ကြသည်။ ကြက်ကောင်းလျှင်
ခေါင်းမေးမပြောင်ဟူသော ကြက်သမား ကော့ကုသို
ဒဏ်ရာအနာတရနည်းပါးစွာဖြင့် အောင်ပွဲအဆင့်ဆင့်ကော
တိုင်းပြည်ဂုဏ်ကို လက်ဓမ္မထိုး၍ ထိုးမြှင့်နိုင်ပေလေ့မည်
ဖြစ်သည်။

ဥပမာ တစ်ခုသက်သေပြရသော်-

ကမ္ဘာ့ ဟဲဗီ ဝိတ်ချန် ပီ ယံဟောင်းဖြစ်သူ မိုဟာမက်
အလီသည် လက်ဓမ္မထိုးပြိုင်ရာ၌ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်
လေ့ရှိ၏။ အလီသည် ၁၉၆၀- ငြည့်နှစ်က အိတ်လီနှင့်၊
ရောမမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် (၁၇) ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့
လက်ဓမ္မအိတ်လီပွဲတော်ကြီးတွင် ချန်ပီယံဘွဲ့ကို ဆုတ်ခူးပြီး
သည်၏ နောက်ပိုင်း၌ အလွန် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသော

ကြေးစားလက်ဓမ္မကို အနှစ်(၂၀) ကျော်ကျော် ထိုးပြိုင်
ခဲ့သော်လည်း သူ့တွင် ကြီးကျယ်သောဒဏ်ရာဒဏ်ချက် များ
မရှိခဲ့ချေ။ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချွတ်ယွင်းမှုလည်း မရှိ
ခဲ့ပေ။ ဤသည်မှာ သိပ္ပံနည်းကျကျ ချိန်ချိန်ဆဆထိုးပြိုင်မှု၏
ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံနည်း ကျကျ မထိုးပြိုင်ခဲ့သည့်
ထက်ဓမ္မသမားတို့သည် လက်ဓမ္မထိုးပြိုင်ရာတွင် ဒဏ်ရာ
အနာတရ အရများ၍ အောင်ပွဲအရလည်း နည်းတတ်
ရာသည်။ ခွန်အားဗလတစ်ခုတည်းကို အားထားသော
ထက်သီးပြင်းမှု တစ်ခုတည်းကိုသာ မူတည်ပြီး ဦးတင်လေ့
ရှိသော အလဲထိုးချမှု တစ်ခုတည်းကိုသာ ယတိဋ္ဌိတ်ဆုံးဖြတ်
ထားသော ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်း လက်ဓမ္မသမား
တို့သည် လက်ဓမ္မကြိုးဝိုင်းတွင် နှစ်ကြာရှည်တည်တံ့စွာ
အောင်ပွဲ မဆင်နိုင်ကြ သည်က များ၏။ “ကြက်ငိုက်
ကြက်ကန်း စွတ်၍မိမ်း” ဟူသော ကြက်သမားကောင်း
ထဲသို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များစွာဖြင့် ရှုံးပွဲကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍
ပြိုင်ပွဲမှ ထွက်ခွာရမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ဥပမာပြရလျှင်- ကမ္ဘာ့ ဟဲဗီ ဝိတ်ချန် ပီ ယံ ဘွဲ့ကို
၁၉၇၁-ခုနှစ်က စိုးပိုင်ခဲ့သော လက်သီးအား အလွန်ကောင်း
ရာသည့် ဂျော့ဖီမင်သည် လက်ဓမ္မထိုးပြိုင်ရာ၌ သူ၏အားကို
အထူးအရေးပေး၍ ထိုးပြိုင်လေ့ ရှိလေသည်။ ခွန်အား
ဗလနှင့် လက်သီးပြင်းမှုကိုသာအားပြုသော ဂျော့ဖီမင်သည်
သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသည့် မိုဟာမက်အလီနှင့်
၁၉၇၄-ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ(၃၀) ရက်တွင် ဗိုလ်ထု
နိုင်ငံ၌ ဟဲဗီဝိတ်ချန်ပီယံဘွဲ့ကို အဖြစ် ပေ(၂၀)၀ ဝိတ်ရှိ
ထိုးဝိုင်းအတွင်း၌ တွေ့ဆုံခဲ့ကြ၏။ ဤသို့တွေ့ဆုံရာတွင်

www.burmeseclassic.com

တစ်ချီလျှင် ၃- မိနစ်(၁၅) ချိပွဲအဖြစ် ထိုးပြိုင်ရမည့် ပွဲ ဖြစ်သော်လည်း(ဂ)ချီအရောက်၌ခပ်ကြမ်းကြမ်းခပ်ရမ်းရမ်း ထိုးနေသော ဂျော့ဖီမင်ခမ္ဘာ ဆက်၍ မကြမ်းနိုင်တော့ဘဲ ပစ်၍လဲကာ အလဲပွဲဖြင့် ဇာတ်သိမ်း လိုက်ရရှာလေသည်။ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ် သရဖူကို မိုဟာမက်အလီက လုယူလိုက် တော့သည်။

ဤသို့နှင့် သိပ္ပံနည်းကျကျ မထိုးပြိုင်သော ဂျော့ဖီမင် သည် တစ်နှစ်မျှသာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူကို ဆောင်းလိုက် ရပြီး အကျကြီးကျခဲ့ရ၏။ မျက်ရိုးနှင့်ရင်ဘတ်တွင် ရရှိ ထားသော ဒဏ်ရာကြောင့် ဆေးရုံသို့ မကြာခဏတက်၍ ကုသရပေသည်။

သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ကြသည့် လက်ဝှေ့ သမားဟူသည် အဘယ်နည်း။ သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ ထိုးပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားဟူသည် လက်ဝှေ့ပညာကို ဦးစားပေး၍ ထိုးပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးကို ဆိုလို ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့အားကစားမဆို ပညာဟူသည် ရှိ၏။ ထိုပညာ ရပ်ပေါ် မူတည်အခြေခံ၍ လှုပ်ရှား ကစားကြလျှင် အလ ဟာသပင်ပန်းမှုနှင့် ဒဏ်ရာရမှုမျိုး နည်းပါးပြီး အောင်ပွဲ ဆင်နိုင်တတ်စေပိုင်တည်း။ ရှုံး စေဦး တော့ မရှုမလှ ပစ်စလက်ခတ်မရှုံးတတ်ပေ။

သိပ္ပံ နည်း ကျ ကျ ထိုးပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားသည် ပြိုင်ဖက်၏ အားကောင်းချက် အားနည်းချက်ကို အက် ခတ်ကာ ဝင်၍ထိုးသင့် မထိုးသင့် ဆုတ်ပြီးထိုး၍သင့်မသင့် ပတ်ဝိုက်တိမ်းကာ တန်ပြန်ထိုး၍ ကောင်း မကောင်း

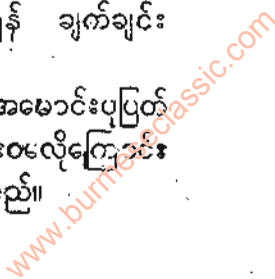
လေ့လာပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်မူဟုတ်ချင်းချကာ နိုင်ချေကို အပေါ်စီးမုကြည့်လျက် ပြိုင်ပွဲဝင်စမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ပြိုင်ဖက်သည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်ကို ပွဲအချိတွင် အားကိုးတကြီးနှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိုးလွှတ်နေသည် ဆိုပါက ထိုလက်ဝှေ့သမားသည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် ငန်င (သို့) အားကောင်းချက် ဖြစ်သည်ဟု ယေဘုယျ အားဖြင့် အကဲခတ်ရမည် ဖြစ်ပြီး သူ့သန်သော အား ထားသော ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် မထိစေရန်အတွက် မေးရိုးကို ညှာလက်ဖြင့် ကာကွယ်ထားရပေလိမ့်မည်။

ပြိုင်ဖက်အားကောင်းချက်ကိုသိရပြီးသည့်နောက် အား နည်းချက်ကို အကဲခတ်ရဦးမည် ဖြစ်၏။ ပြိုင်ဖက်သည် သူ့သန်သည့် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကို အားပါးတရဝင်၍ ထိုး လေတိုင်း မေးရိုးနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကို လုံခြုံစွာ ကာကွယ်မှု မရှိသည်ကို တွေ့မြင်နေရသည်ဆိုပါက အနီးလက်ဝှေ့သမား ၏ အားနည်းချက်သည် မေးရိုးနှင့် ဝမ်းဗိုက် ပွင့်နေမှုပင် ဖြစ်သဖြင့် အချိန်အခါသင့်လျှင် သင့်ခြင်း ထိထိမိမိထိုးပစ် လိုက်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

တစ်ဖန် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကို အားကိုး၍ အတင်းဝင်ပြီး ထိုးနေသည့် ထိုးပြိုင်ဖက်သည် ပုနေသဖြစ်ပါက သူ၏ အဝင်ကို စောင့်၍ ထောက်လက်သီး ဖြတ်လက်သီးများ ကိုသာ အသုံးပြုကာ တန်ပြန်ထိုးနှက်ရန် ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချရပေလိမ့်မည်။

အရပ်အမောင်းကောင်းသူသည် အရပ်အမောင်းပျပြတ် သည့် လက်ဝှေ့သမားအား ဝင်ထိုးရန် လုံးဝလှေ့ကြောင်း ပွဲပေါ် သို့ တက်လျှင်တက်ချင်း သိနေရပေမည်။

ထိုနည်းတူ အရပ်ပုသည့်သူသည် အရပ်ရှည်သည့်လက်ဝှေ့ သမားအား တိုက်စစ်ဆင်ကာပင်၍ ထိုးရန် ကြိုးပိုင်းပေါ်သို့ တက်လျှင်တက်ချင်း သိစနရပေမည်။

အရပ် ရှည်သော သူသည် ပုသော လက်ဝှေ့သမားကို စောင့်၍ (သို့) ခံစစ်မှနေ၍ ထိုးရန် ကြိုးပိုင်းပေါ်သို့ တက်လျှင် ဖြောင့် ထောက်လက်သီးများ ဖြတ်လက်သီး များကိုလည်း ကျွဲလွန်၍ စင်လာလျှင် ဘယ်ပင့် ညာပင့် လက်သီးထိုးချက်ကို လည်းကောင်း တစ်ဖန်တလဲလဲ ထိုး ပေးနေရန် လိုအပ်ပါသည်။ ပုသောလက်ဝှေ့သမားကို ထိုးလျှင် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်များ ပူးကပ်သတ်ကွက် များကို ရှောင်သင့်ပေသည်။

တစ်ဖန် ပုသော လက်ဝှေ့သမားသည် အရပ် ရှည်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးနှင့် ထိုးပြိုင်ရလေလျှင် အရပ် ရှည်သည့် ပြိုင်ဖက်၏ လက်တန်းအတွင်းသို့ လှင်မြန်စွာဝင်ပြီးနောက် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးထိုးချက် ထောက်လက်သီးတို့ ပင်လက် သီးချက်များကို များစွာအသုံးပြုသင့်လှသည်။ ခုာ၍ထိုးစေ စောင့်ထိုးမှု ထောက်လက်သီးခြင်း ပြိုင်ထောက်မျိုးတို့ ရှောင်ရှားသင့်လှ၏။

ထို့ပြင် လက်သီးပြင်းသည့် လက်ဝှေ့သမားကို လည်းကောင်း၊ ထိုးအားကောင်းသည် လက်ဝှေ့သမားကိုလည်းကောင်း ဘယ်သောအခါမျှ ပြိုင်ဆိုင်၍ထိုးရန် လိုအပ်ပါသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက် ညက အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ လတ်ဗီးဂတ်(စ်) မြို့တွင် ဖလွိုက်ပက်တာဆင်နှင့် ဆန်နီလစ္စတန်တို့ ထိုးပြိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုပွဲတွင်ချန်ပီယံဖလွိုက်

ပက်တာဆင်သည် သူ့ထက် လက်သီးလည်းပြင်း၊ ခွန်အား ဗလလည်းကောင်းလှသော ဆန်နီလစ္စတန်ကြီးနှင့် ပြိုင်၍ သတ်ခဲ့သဖြင့် ၃ မိနစ် (၁၅) ချီထိုးပြိုင်ရမည့်သရဖူလုပွဲကြီး တွင် ပထမအချိန် ၂:၀၆ ကြောင့် အတွင်း၌ပင် ချန်ပီယံ ဖလွိုက်ပက်တာဆင်ခမျာ အလထိုးခြင်းခံရတော့၏။ သို့ဖြင့် ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံ သရဖူကို ဆန်နီလစ္စတန် လက်သို့ အပြီးအပိုင် လွှဲအပ်လိုက်ရသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ကိုယ်ထက်အားကောင်းသူ၊ လက် သီးပြင်းသူကို ပြိုင်၍သတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရှုံးခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖလွိုက်ပက်တာဆင်သည် ဆန်နီကြီးကိုခွာပြီး လှည့်ပတ် ရှောင်တိမ်းကာ ပါးပါးနပ်နပ် သတ်သင့်လှသည်။

ထိုလက်သီးကြမ်းကြမ်းဆန်နီလစ္စတန်သည် ၁၉၆၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၂၅) ရက်နေ့ညက အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဇီယာ မီ ကမ်းခြေရှိ လက်ဝှေ့အားကစားရုံကြီးတွင် ကျင်းပခဲ့ သော ချန်ပီယံဖိုလ်လုပွဲ၌ မိုဟာမက်အလီနှင့် ၃ မိနစ် (၁၅) ချီ ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပွဲပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထိုပွဲတွင် မိုဟာမက်အလီက သဘူမအချီတွင် ဒိုင်ပွဲရပ် T.K.O ပြင် အနိုင်ယူလိုက်နိုင် သည်။ ဤသို့ဖြင့် လူကြမ်းလက်သီးကြမ်းကြီး၏ ဦးခေါင်း ခေါ်မှ ချန်ပီယံသရဖူကို မိုဟာမက်အလီ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ထူးပြောင်းသွားရတော့၏။

မိုဟာမက်အလီသည် လက်သီးပြင်း၍ အားကောင်းလှ သည့် ဆန်နီလစ္စတန်ကို ပြိုင်မသတ်ပဲ ဆ၍ စောင့်၍ များ၍ ထောက်လက်သီးကိုတွင်တွင်သုံးပြီး အပြတ်အသတ်ထိုးပစ် ထိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လက်ဝှေ့ထိုးရာတွင် သတ္တိရှိရှိတစ်ခုတည်းဖြင့် မပြီးချေ။
ခွန်အားဗလ ကောင်းပြီး ကိုယ်ကာယ ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းနေ
ရုံလည်း မပြီးသေးပေ။

သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးသတ်တတ်ပြီး ခွန်အားဗလကြံ့ခိုင်
တောင့်တင်းမှု ရှိရှိနှင့်လည်း မပြီးမြောက်သေးပေ။ လက်
ဝှေ့ထိုးပြိုင်ရာတွင် ပညာခွန်အား ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကို သုံး၍
အပြည့်အဝလေ့ကျင့်ထားပြီး သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်ကာ
နိုင်ရမည်ဟူသောခံယူချက် ယုံကြည်ချက် အားမာန်အပြည့်
ဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်လေမှ အနိုင်ရတတ်ပေသည်။

၁၅။ လက်ဝှေ့သမားကောင်းများသည်
အရှောင်အတိမ်း တတ်၍ ထိအောင်ထိုးတတ်ကြသည်

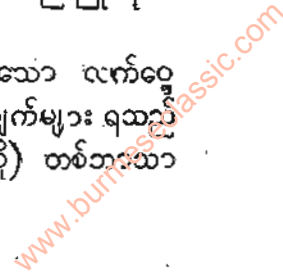
ညွှန်သော လက်ဝှေ့သမားတို့သည် ခံ၍ ထိုးကြသည်ဟူ
သော လက်ဝှေ့စကားရပ်ကို လက်ဝှေ့ ပါရဂူ ဂျိုးဂျက်
ကော့ဗ်က ၁၉၃၆ ခုနှစ်က ဆိုခဲ့သည်။ ခံပြီးထိုးတယ်ဆိုတာ
မတိမ်းမရှောင် မရွှေ့မပြောင်းဘဲထိုးတဖျိုးကို ဆိုလိုတာ
ပါဟု ဂျိုးဂျက်ကော့ဗ်က ရှင်း၏။

လွန်စွာမှန်ကန်သည်စကားဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့
ဇာတ်ခုံတွင် နှစ်ပေါင်း (၅၀) တိုင်တိုင် လက်ဝှေ့နှင့် စပ်
လျဉ်း၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် လက်ဝှေ့ပါရဂူ ဘွဲ့ရထားသူ၏
စကားပုံဖြစ်သဖြင့် သူ၏ အတွေ့အကြုံအရ သွေးထွက်
အောင် မှန်လှ၏။

အတိမ်းအရှောင် အဆုတ်အရွှေ့မရှိ၊ တိုက်စစ်သက်သက်
ဖြင့် ခံ၍ထိုးသတ်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးသည် အညံ့
အဖျင်းစား လက်ဝှေ့သမားပင်ဖြစ်၏။

ထိုသို့သောလက်ဝှေ့သမားမျိုးသည် အရှုံးနိဂုံးအခြေကို
ဝမ်းနည်းစွာ ရင်ဖယ်ပိုက်၍ ပေ (၂၀) ပတ်လည် ကြိုးဝိုင်း
ပေါ်မှ ဆင်းလာရသည်ကများ၏။

ပါးရည်နပ်ရည်မရှိ၊ ခံ၍ ထိုးတတ်လေသော လက်ဝှေ့
သမားမျိုးသည် မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ကျက်များ ရသည့်
က များတတ်ပေသည်။ တစ်လိုင်းဆွ (သို့) တစ်ဘားသာ

တည်းသာ လက်ကိုင်ထားကာ ထိုးသတ်တတ်သည်ကြောင့် ခံ၍တိုက်စစ်ဆင်ရာ ထိုးသတ်တတ်သော လက်ဝှေ့သမားမျိုး နှင့် ထိုးရသူအဖို့ လွယ်လည်းလွယ် ပင်ပန်းမှုလည်း မရှိ တတ်ချေ။

အဘိမ်းအရှောင် အဆုတ်အရွှေ့ မရှိ၍ တိုက်စစ်စနစ် အရ ထိုးသတ်တတ်သူတို့က လက်မထောင်၍ ပြောတန်ကြ သည့် စကားတစ်လုံးရှိသည်။

“ဟေ့...သူကျ ကိုယ်ကျပဲဟေ့” တဲ့၊ အဲဒီ စကားစုကို သေသေချာချာအပိုဒ်ခွဲကာ သုံးသပ်ကြည့်လိုက်လျှင် ကိုယ် အဘွက်မသေချာ၊ သူ့အတွက်လဲ မရေရာသည့် ရေထဲအငုပ် ရေးသလို စကားစုဖြစ်နေသည်။ ကြည့်လေ (သူကျချင်ကျ မယ်၊ ကိုယ်ကျချင်ကျမယ်) တဲ့ဗျ၊ မလိုချင်ဘူး (ပွဲပေါ်မှာ တော့တဲ့ လက်ဝှေ့သမားကို ငါနိုင်ရမယ်၊ နိုင်ကိုနိုင်ရမယ်) ယင်းသို့ စကားမျိုးနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးသည် ယတ်ပြတ် အမာခံ ဆုံးဖြတ်သားချက် ဖြစ်သည်။ ဘုရင့်နောင်ကျော် ထင်နော်ရထာ၏ နောင်ရိုးတိုက်ပွဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ပင်ဖြစ်၏။

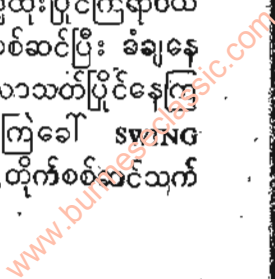
တစ်ဖက်လက်ဝှေ့သမား ထိုးနေသမျှကို ခံ၍တိုက်စစ် ဆင်ကာ ထိုးထူသည် လက်ဝှေ့လောကတွင် ကြာမြင့်စွာ မရပ်တည်နိုင်ချေ။ သူ့ခေါင်း သူ့မျက်နှာကို လက်သီး ပေါင်းက မြောက်မြားစွာ အထိုးခံခြင်းကြောင့် (၃) နှစ် အတွင်း ဦးနှောက် (ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာ) ရှိ အကြော အမျှင်ကလေးများ ပြတ်သတ်ပျက်စီးမှု များလှသည် ကြောင့် PUNCH DRUNK ခေါ် အမြဲလိုလို မူးစေ ထိုင်းမှိုင်း လေးလံဆွံ့အမှု၊ မေ့တတ်မှု၊ ယဉ်ယဉ်ကလေး ရှူးတတ်သည်ဟုသာ တိုက်ရိုက်ရေးပြလိုက်ပါရစေတော့။

မိုက်မိုက် ကန်း ကန်း ထိုးသတ်တတ်သော လက်ဝှေ့ သမားမျိုးသည် ချန်ပီယံဘဝသို့ရောက်ခဲ့သည်။ ဂံမထဖြင့် ချန်ပီယံဖြစ်စေဦးတော့ ရေပွက်ပမာ တစ်ဏေ တဒက်သာ တည်း။

ထိုသို့သော RULL FIGHTER တစ်ဇောက်ကန်း တိုက် စစ်သမားသည် တိုင်းပြည်တိုယ်စားပြု လက်ရွေးစင်မဖြစ် သင့်ပါချေ။

တကယ်တော့လည်း လက်ဝှေ့သမားကောင်း ဆိုတာ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိရသည်။ လွတ်အောင်ရှောင် ထိရအောင် ထိုးဆိုသည့် လက်ဝှေ့ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားသင့်လှ ၏။ ပြိုင်ဖက်၏ ထိုးချက်လက်သီးများကို ပညာသားပါပါ နှင့် တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး တန်ပြန်လက်သီး COUNTER-PUNCHING တွေ ထိုးခြင်းသည် လက်ဝှေ့ပညာပင် ဖြစ် တော့သည်။ ပညာဖြင့် နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးပြိုင်ပါက ပင်ပန်းမှုလည်းမရှိ နာကျင်မှုနတ္ထိနှင့် စောင့်ပွဲခံရည်မှာ သေချာသည်။ တိမ်း၍ ရှောင်၍ ထိုးသတ်တတ်သော လက် ဝှေ့သမားမျိုးသည် ဒဏ်ရာအနာတာရ ရခဲ့သည်။

လက်ဝှေ့ကြူးဝိုင်းအတွင်းမှ ပညာရှိလက်ဝှေ့သမားပင် ဖြစ်တော့သည်။ ယနေ့ မြန်မာပြည် တစ်ဝှမ်းလုံးတွင်ရှိ လက်ဝှေ့သမားအများစုတို့သည် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ကြရာဝယ် မလိုမှာကြချေ။ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းတိုက်စစ်ဆင်ပြီး ခံချနေ ကြသည်။ မကောင်းပါ။ ပညာမပါ ဗလာသတ်ပြိုင်နေကြ သည်။ ပွဲအစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် ဝိုက်ကြခေါ် SWING လက်သီးအညှစ်စားတွေကို ထည်လဲသုံး၍ တိုက်စစ်ဆင်သက်

သက် ဆင်လျက်ရှိတတ်ကြသည်။ ဝန်းဒိုင်းဝန်းဒိုင်းနှင့် ပဲ့ ကြပ်သည်ကို အကောင်းအောက်မေ့နေကြပုံရသည်။

ယင်းသို့ စနစ်မဲ့ပညာမဲ့ အရမ်းကာရာ ထိုးထုတ်တတ် သော လက်ဝှေ့စွဲများအညံ့စားမျိုးသော် ဘယ်သောအခါ မျှ ထိပ်တန်းအဆင့်မရောက်နိုင်။ ထို့ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲလို့ မေးစရာရှိသည်။ နည်းပြဆရာတွေက မိုက်မိုက်ကန်းကန်း မထိုးအောင် လေ့ကျင့်ရေးစခန်းမှာ သေသေချာချာ ငစု နုဏ် တိမ်းရှောင်ပြီး ထိုးရန် လက်ထပ် သင်ပေးရမည်။ တိမ်းရှောင်နည်းတွေ အများ ကြီးပါ။

- (က) ခေါင်းငုံ့တိမ်းနည်း (ခ) လက်နှင့်ပုတ်တိမ်းနည်း
- (ဂ) လက်နှင့်ကာတိမ်းနည်း (ဃ) ဗခုံးနှင့်ခံ တိမ်းနည်း
- (င) ခြေရွှေ တိမ်းနည်း (စ) လှေခါးလှန် တိမ်းနည်း
- (ဆ) ခေါင်းငုံ့ တိမ်းနည်း (ဇ) ခြေထုတ် တိမ်းနည်း
- (ဈ) ခါးစောင်းတိမ်းနည်း စသည်ဖြင့် မျိုးပေါင်းစုံရှိပါ သည်။ ထိုတိမ်းရှောင်နည်းတွေ ထဲမှ သုံးလေးမျိုး လောက် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်သင်ပေးထားသင့်ပါသည်။ နောက်ပြီး ဖြောင့်ထောက်လက်သီး ကောင်းကောင်းထိုး တတ်အောင် (ကျွမ်းကျင်ထူးအထိ) တစ်ဖန်တလဲလဲသင် ပေးထားလျှင် နိုင်ခြေနိုင်လက် ဂဏှာခိုင်နှုန်းရှိပါပြီ။

လိုရင်း ရေးရလျှင် ခံ၍ တိုက်စစ်ဆင် ထိုးသည်မှာ လက်ဝှေ့ထိုးရာတွင် မကောင်းလှပါ၍ ထိုထိုးကွက်မျိုးကို ရပ်တန်းကရပ်ပြီး တိမ်း၍ ရှောင်၍ လက်ဝှေ့ ပညာဖြင့် နည်းဗျူဟာကိုဆင်ပြီး ထိုးပြိုင်ကြစမ်းပါလို့ အကြံပေး လိုက်ရပါသည်။

၁၆။ တိုင်း ပြည် အ တွက်

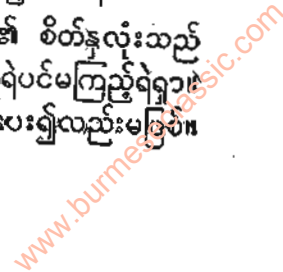
ဂျပန်ပြည်၊ တိုကျိုမြို့တော်ရှိ ရေခဲနန်းတော်ကြီးတွင် ရွှေပွဲလာပရိသတ် နှစ်သောင်းကျော်ကျော်၏ လက်ခုပ် ဩဘာထံသည် တဝေါဝေါ စာသောသောနှင့် ဆူညံလျက် ရှိနေ၏။

ဘီရူမာ... ဘီရူမာ... ဘီရူမာနှင့် ဂျပန်ပရိသတ် အများက ရဲချစ်ကို တစ်ခဲနက် တစ်ပြိုင်တည်း တည်းနေ အောင် အားပေးလျက်နေသဖြင့် ရဲချစ်အဖို့ ထိုးအား ကောင်းနေသည်။ ထိုရွှေပွဲလာပရိသတ်ထဲမှ ဂျပန်လှပျိုဖြူ လေး ဆူယူမိ၏ အသည်းနှလုံးသည် ရဲချစ်၏မျက်နှာကို အဆိုးခံလိုက်ရလေတိုင်း တွန့်ခါ၍သွားရသည်။

ဆူယူမိလေးသည် ခေါင်းတစ်ခါခါ လည်တစ်ခါခါနှင့် ဖြစ်နေသလို အား... အို... အမ်း...နှင့် တအားကုန် ယစ်မိဟစ်ရာ ယစ်နေ၏။

သူ့မျက်နှာဖြူဖြူလေးမှာ ပန်းနှုဆောင် အသွင်သို့ ပြောင်းနေသည်။ ရင်ဝယ်ဘာသိသိနှင့် ဖြစ်နေရသော ဆူယူမိကလေးကို သူ့အစ်မဖြစ်သူ ဖက်၍ထားရ၏။

ဆယ်ကျော်သက်ရွယ်ဆူယူမိကလေး၏ စိတ်နှလုံးသည် သွေးလူးလျှက်ရှိနေလေသောရဲချစ်ကို ရဲရဲပင်မကြည့်ရဲရှာ။ သို့တစေ...မကြည့်၍ကားမဖြစ်။ အားမပေး၍လည်းမဖြစ်။

ရဲချစ်သည် လူကောင်ထူးပြီး အက်(စ)ဂျိုင်း၏ ပြင်းထန်မာကြောသောလက်သီးခွက်တွေကို အလူးအလဲ ခံနေရ၏။ အိန္ဒိယပြည်သားကြီး အက်(စ)ဂျိုင်းသည် လိုက်ဝယ်လံတဝိတ်ခေါ် ၁၃၉ပေါင်တန်းမှနေ၍လိုက်ဝိတ် ခေါ် ၁၃၂-ပေါင်တန်းသို့ ဝိတ်လျှော့၍ဆင်းလာသူဖြစ်၏။ တကယ်တော့ ဝိတ်မလျှော့ဘဲ ရဲချစ်ထက် (၇) ပေါင် ကျော်ကျော်ကြီး လေးသူဖြစ်သည်။

လူကောင်သေးသောရဲချစ်သည် ဗမာပီပီဘာမထိတိတ် ထားနှင့် ရဲဝံ့စွာခံကစား၍ တန်ပြန်အတန်အတင့်သည်။ ရဲချစ်ကဝင်ပူး၍သတ်တော့ အက်(စ)ဂျိုင်း ခံဆုတ်ထိုး ထိုးသည်။ ပထမအချိန်ဝယ် ရဲချစ်က နိုင်မလိုလိုဟန်နေ၏။ သို့တစေ။

ဒုတိယအချိန် နိုင်ငံတကာပွဲအတွက် အကြံရှိသည့် ဝါရင့် လက်သီးကျော်ကြီးအက်(စ)ဂျိုင်းသည် ရဲချစ်၏ထိုးပေါက် ကို သိရှိသွားကာ တန်ပြန်တိုက်စင်ဖြင့် ထိုးနှက်လေတော့ ရာ ရဲချစ်နာခေါင်းမှ သွေးတစ်သွေးခဲများထွက်ကျလာရ သည်အထိ မရှုမလှခံနေရပေသည်။ ရဲချစ်သည်အလူးအလဲ ခံနေရလင့်ကစား လုံးဝမျှမထိပါပဲ ဗမာ့သတ္တိသွေးကို ရဲဝံ့စွာပြလျက်ရှိနေသည်။

သတ်ရဲတိုက်ရဲအဝင်ရဲသောမြန်မာပြည်သားရဲချစ်အား ဂျပန်ပရိသတ်ကြီးကကြိုက်နှစ်သက်ကာ သောင်းသောင်း ဖျဖျ အားပေးလျက်ရှိနေတော့သည်။

တတိယအချိန်...ရဲချစ်အား ကြို ဝိုင်းပေါ်သို့တက်ရောက် ကာ ကူညီပြုစုအကြံဉာဏ်ပေးသည့် လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ

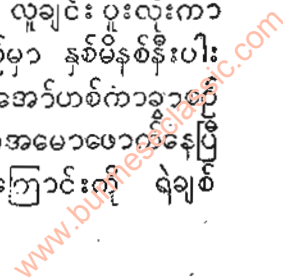
ကျားဘညိမ်းသည် တတိယနေ့ဘက်ဆုံးအချိန်မီ တစ်မိနစ် နားနေချိန်၌ ဤသို့အကြံပြု၏။

ရဲချစ် ပထမအချိန်မှာသရေ... ဒုတိယအချိန်မှာ မင်းရှုံး နေတယ်။ ဒီကတိယအချိန်မှာ အရေးကြီးတဲ့အချိန်ပဲ။ ရှိုင်းရှုံးဝမ်းဗိုက်ကို အဆက်မပြတ် ပင့်လက်သီးတွေချည်း ထိုးစမ်း။ ခါးညွတ်လာရင် မေးရိုးကိုပတ်ငိုက်- ညှစ်ဖြတ် ထိုး ပွဲပြီးပြီပဲ။ ကဲငါ့တပည့် တိုင်း ငြည်အတု အသည်း ပေါက်ပေါက် သွေးငေါက်ငေါက်ပန်းအညှစ်ထဲ သတ်ပြ လိုက်စမ်း။

မဆိုးပါ...၊ ဆရာ့ပြောစကားကို တစ်သွေမတိမ်း လိုက်နာတတ်သည့်ရဲချစ်သည် တတိယအချိန်၌ လွတ်လျှင် လွတ်ခြင်း အဘင်းတရကြမ်းဝင်၍ရွှေတော့ရာ တုန်း စုန်း တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် ကြိုးတန်းသိုးတန်းစလုံး အငြိမ် မနေရလေပဲ တုန်လှုပ်နေချေသည်။

ဘီရူမာ...၊ ဘီရူမာ...၊ ဘီရူမာ... ရေခဲပြင် နှုန်းတော် လက်ဝှေ့ အားကစားဝိုင်းတွင် ဘီရူမာ...၊ ဘီရူမာနှင့် ဆူညံပွက်လော့ချိန်လျက် ရှိနေလေသည်။

ရဲချစ်သည် အက်(စ)ဂျိုင်း၏ ဝမ်းဗိုက်ကို သူ့ဆရာ ကျားဘညိမ်း မှာကြားသည့်အတိုင်း ပင့်လက်သီးတွေ အဆက်မပြတ်တရစပ် ထိုးနှက်နေ၏။ လူချင်း ပူးလုံးကာ နဖူးတွေ ဒူးတွေသက်နေလိုက်ကြသည်မှာ နှစ်မိနစ်နီးပါး ရှိသည်ဘင် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဖြစ်သူက အော်ဟစ်ကာခွာစဉ် အက်(စ)ဂျိုင်းတစ်ယောက် အတော်ပဲအမောဖော့တနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဆီနာနေပြီဖြစ်ကြောင်းကို ရဲချစ်

ရိပ်စားမိသည်။ ရဲချစ်၏မျက်နှာပြင်တွင်လည်း နီတုတ်
နေတော့သည်။ ရဲချစ်၏ ဘယ်ဖက် မျက်ခွံတစ်ဖက်သည်
စုတ်ပြတ်သွားလေပြီ.....။

“ဟေ့...ရဲချစ်... ဝင်သတ်... ဝင်သတ်... မင်းခိုင်နေပြီ”

ဆရာကျားဘညီမိန်းက အသားကုန် ဟစ်အော်၍
ထိရောက်စွာ သတ်ပေး၏။ ရဲချစ်ကြားရသည်။ ခေါင်း
ကလေးညှိတ်ပြလိုက်သည်။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လဲ ကြိုးကထိုးခွင့်
ပေးလိုက်လျှင် ပေးလိုက်ခြင်း ရဲချစ်သည် ကျားဟန်
ကျားမာန်ပါပါနှင့် ဝုန်းခနဲခနဲအင်္ဂါ ဝင်ငူးပြီး
အတင်းတကြမ်း မွေ့တော့သည်။ ဇာတ်(၈)ရွှါင်းသည်
သူ့အရွက်နှင့်နံ့အေးတစ်ငိုက်ကို လက်ဖျံဖြင့် ကားကယ်မှု
ပြုရင်း နောက်သို့သာအုတ်အုတ် ပြေးနေရသည်။ ယင်းသို့
နောက်သို့ ဆုတ်ခွာနေစဉ် ကြိုးတန်းထောင့်အရောက်
အကင်းပါးလှသောရဲချစ်သည် ညာထိုးဟန် ပြုလိုက်ပြီး
ဘယ်ဝိုက်တစ်လုံးကို ခုန်၍ညာမေးင်းအုတ် ပစ်ခင်းလိုက်
သည်။ ဝုန်း...ဟူသော အသံကြီးနှင့်ဇာတ်(၈) အိန္ဒိယ
ချွန်ပီယံကြီး လဲနေကျသွားလေတော့သည်။

တိရုမာ...တိရုမာ ရွှေပွဲလာပရိသတ်အားလုံးလိုလိုသည်
မတ်တတ်ထ၍တစ်ခဲနက် အားပေးလျက်ကြသည်။ ရဲချစ်၏
ချစ်ရည်းစားလေး အယုမိသည် ပြုံးပန်းဝေဝေလှိုက်
လက်နှစ်ဖက်မြှောက်ကာ ပျော်မြူးနေရှာသည်။ သူမ
နှုတ်ဖျားမှ ...

ရဲ... ရဲ...ရဲ ဘားမားရဲ... ဘားမားရဲဟု တတွတ်တွတ်
မြည်တမ်းနေလေသည်။

တစ်ရံလုံး ပွက်လောရိုက်နေစဉ်မှာပင် ပက်လက်လဲ၍
လဲကျနေလေသော အက်(၈)ရွှါင်းအား ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လဲ
ကြီးဖြစ်သူဝီလျံသောမတ်က အမှတ်စဉ်ရေတွက်နေသည်။

၁... ၂... ၃... ၄... ၅... ၆... ၁၀။

ပွဲပြီးလေပြီ...။

မြန်မာပြည်မှရဲချစ်သည် အိန္ဒိယချွန်ပီယံ ကမ္ဘာကျော်
အက်(၈)ရွှါင်းအားတတ်ယအချီပြီးခါနီး၌နောက်ကောက်
ထိုးချကာ တိုင်းပြည်အတွက် အောင်လုလွှင့်ထူလိုက်လေ
တော့သည်။

ရဲချစ်၏အောင်ပွဲသည် သေးသည်မဟုတ် (၁၉) နိုင်ငံ
ရှင်ဆိုင်ယာဉ်ပြိုင်ဗိုလ်လုကြသော အာရှအိုလံပစ် လက်ဝှေ့
ဗိုလ်လုပွဲကြီး၌ ၁၃၂ ပေါင်တန်းမှ ရွှေတံဆိပ်ဆုကြီးကို
တိုင်းပြည်အတွက်ဆွတ်ခူးပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

ရဲချစ်သည်ပထမည(ကွာတားဖိုင်နယ်ည)က တောင်ကို
ရိုးယားနိုင်ငံမှကေဆွမ်ကို တတိယအချီအပြီးဝယ် အမှတ်
ဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ယူလိုက်၏။ ဒုတိယည (ဆီမီး
ဖိုင်နယ်ည)တွင်မူ ဩစတြေးလျနိုင်ငံမှ မီတာဟေးဂပ်
ဆိုသူအား ဒုတိယအချီအစ၌ပင် မျက်ခုံးဟက်တက်ကွဲ
အောင်ထိုးပြီး ဗမာ့သွေးကိုပြုခဲ့သည်။ နာမည်ကျော်
ပီတာဟေးဂပ်ကို အောင်ပွဲခံနိုင်အောင် အခြားနိုင်ငံမှ
လက်ဝှေ့ပါရဂူများ၊ နည်းပြဆရာနှင့်အုပ်ချုပ်သူများသည်
မြန်မာပြည်သားရဲချစ်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်လာကြတော့၏။
နိုင်ငံအသီးသီးမှလက်ဝှေ့ကျော်လက်ရွေးစင်အားလုံးလိုလို
သည် ရဲချစ် လက်သီး လက်ဝှေ့ပညာနှင့် ထိုးကွက်တို့ကို
လေးစားလာကြတော့သည်။

ရဲချစ်ကိုကွာတားဖိုင်နယ်ပွဲစဉ်၌ ဆိုင်ရှင်နိုင်ငံလက်သီး
ကျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုင်ချန်ပီယံကိုလည်းကောင်း၊
ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ ကျွဲရိုင်းကြီးအမည်ခံ တီရီယိုဆိုးကို
လည်းကောင်း အနိုင်သတ်ကာဖိုင်နယ်သို့တက်လာသည်။
အိန္ဒိယနိုင်ငံသား အက်(စ်)ဂ္ဂိုင်းအား ရဲချစ်က တတ်ယ
အချိတွင် နောက်ကောက်ထိုးချကာ အောင်ပွဲခံလိုက်နိုင်
လိုက်ခြင်းသည် သာမညအောင်ပွဲ မဟုတ်ပါချေ။

အာရှအိလံပစ် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲကြီးတွင် ထိုက်ထိုက်
တန်တန် လိုက်ဝိတ်တန်းမှ ရွှေတံဆိပ်ဆုနှင့် ချန်ပီယံဘွဲ့ကို
ဆွတ်ခူးရရှိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ရဲချစ်သည် ကြက်သွေး
ရောင် လက်ဝှေ့ဝတ်ရုံကြီး၏ကျောပြင်ဝယ် စာလုံးဖြူဖြင့်
(ဘားမား) ဟူသောစာတန်းသည် ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိ
နေပေသည်။ “အာရှအိလံပစ် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲမှာ
လိုက်ဝိတ်တန်းချန်ပီယံဘွဲ့ကို မြန်မာနိုင်ငံမှ ရယူဆုတ်ခူး
သွားပါတယ် ခင်ဗျား...။ မြန်မာနိုင်ငံမှရဲချစ် ဧကန်ဆိပ်
ဆုယူရန်ကြံပါ” ဟု အခမ်းအနားမှူးက ဟစ်လိုက်ရာတွင်
ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များသည် လက်ခုပ် ဩဘာသံများ
သောင်းသောင်းဖျဖျ တစ်ခဲနက်တစ်ပြိုင်တည်း ပေးလိုက်
ကြသည်။

ပြီး... မြန်မာ့အမျိုးသားသီချင်းဆံသည် တလွင်လွင်
ထွက်ပေါ်လာသလို ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအလံတော်
သည်လည်း တလွင်လွင်မြူးမြူးထူးထူးခြားခြားလွင့်ထူလိုက်
ခြင်း ခံရတော့သည်။ ထိုသို့ ပြည်ထောင်စုအလံတော်ကို
တငြိမ်ငြိမ်လွင့်ထူလိုက်စဉ်ဝယ် ရွှေပွဲလာပရိသတ်အားလုံး

သည် တစ်ပြိုင်တည်း မတ်တတ်ရပ်၍ အလေးပြုလိုက်ကြ
တော့သည်။

ရဲချစ်သည်တိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ဆုကြီးကိုလက်ခံ
စဉ် အမျိုးသားသီချင်းသံလွင်လွင်ကို သတိမမေ့အေးထား
နှင့် တည် ဤစွာနားထောင်ရင်း ပြည်ထောင်စု အလံ
တော်ကို အလေးပြုရင်း မျက်ရည်တွေ ကျလာလေတော့
သည်။

ရဲချစ်မျက်ဝန်းအိမ်မှကျရသည့်မျက်ရည်သည် ဝမ်းသာ
ကြည်နူးဂုဏ်ယူသော ပြုံးမျက်ရည်ဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူ
ယူဆမိ၏။ သူ့ဆရာ ကျားသည် မီးသည် သူ့တပည့်၏
အောင်ပွဲကို တစ်မိမိကြည့်ရင်း ရဲချစ်ကဲ့သို့ပင် ပြုံးမျက်
ရည် အပြည့်နှင့်ရယ်...။

“မစ္စတာဟော ဆူယူမိရဲအချစ်ဆိုးချစ်သူပါ... ဗီလက်
ဝှေ့ပြိုင်ပွဲကြီးပြီးစီးလို့ မစ္စတာရဲပြန်သွားတဲ့အခါဆူယူမိ၏
အသည် ကိုပြီး ကျန်ရစ်မှာပါရှင်...”

ရဲချစ်သည် ဆူယူမိ၏ လက်နုနုပွေးပွေးကလေးကို
ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း သူ့ချစ်ရည်းစားဂျပန်မလေး ဆူယူမိ
၏ အသည်းနှစ်မြွှာထဲမှအန်ထွက်လာသည့်အသည်းကွား
ကလေးတွေကို တေဝေဝေးမောစွာနားထောင်နေသည်။

ဆူယူမိက ဆိုပြန်သည်။
“မစ္စတာရဲ ဆူယူမိကို တကယ်ရင်လေးဟင်...”

ရဲချစ်က မပွင့်တပွင့် ပြုံးပြလိုက်သည်။

“တကယ်ချစ်ပါတယ်ဆူယူမိရယ်...။ ဆူယူမိကို တကယ်
ချစ်တဲ့သူပါ။ ဆူယူမိဟာ ကိုရဲ အချစ်ဦးကလေး ဆိုတာ
ဆူယူမိယုံပါ...။

ဆူယူမိသည် ရဲချစ်၏စကားသံကို ကြားလိုက်ရတော့ ရုတ်တရက် ရွှင်လန်း တက်ကြွသွားကာ -

“အဲသလိုဆိုရင် ...ဆူယူမိတို့ဂျပန်ပြည်မှာ နေရစ်ပါလားဟင်...မစွတာရဲ...။ ဆူယူမိ လုပ်ကိုင်ကျွေးပါရစေ၊ မစွတာရဲရဲ့ မြန်မာပြည်ကို မပြန်ပါနဲ့တော့လေ...”

ရဲချစ် အံ့အားသင့်သွား၏။ သူ့ဘာ ဖြေရမည်ကိုပင် ရုတ်တရက် မတွေးတတ် ငေးလက် ငိုငိုလက်...။

“ပြောလေ... မစွတာရဲ၊ ပြောပါဦးတော့...”

ဆူယူမိကလေး ရဲချစ်ကိုမော့ကြည့်ကာ တဖုဖု မေးနေတော့သည်...။

“နေရစ်ချင်ပါတယ် ဆူယူမိရယ်...ဒါပေမယ့်...”

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲကယ်၊ နေရစ်ပါဇော်လို့ပြောလေ၊ ဆူယူမိကို ပစ်မထားခဲ့ပါဘူးလို့ ပြောလေ ဇေတာရဲရယ် နော်...နော်...”

သူ့ကလေး ဆန်နေပြန်ပါသည်။

“တို့မမာပြည်သားတွေဟာ ကထိတစ်လုံးကို လွယ်လွယ်နဲ့ ပေးပြီး လွယ်လွယ်နဲ့မဖျက်တတ်လို့ ဆူယူမိကို ကနေ့အဖြေမပေးနိုင်သေးဘူးကွာ...။ ရက်တော်ပါးသေးတယ်...။ စဉ်းစားပြီးမှ အဖြေပေးမယ်နော်အခင်ရယ်...”

“ကောင်းသောအဖြေ ဖြစ်ပါစေရင်...”

ဂျပန်လှပျိုဖြူလေး ဆူယူမိသည် ရဲချစ်၏ရင်ခွင်တွင်းသို့ တိုးဝင်၍ အားပါးတရ တအား ဖက်ထုတ်လက်သည်။

“ဪ...သူတို့နှစ်ယောက် တကယ်ချစ်မေ့ကြိုက်...။ အမှန်တော့ အာရှအိုလံပစ် လက်ဝှေ့တံခွန်ငိုက်ပြိုင်ကြီးကို မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လုရန်အလို့ငှာ

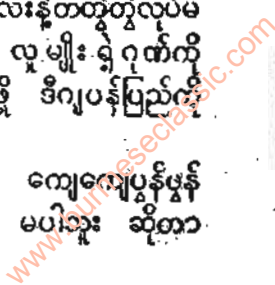
ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဓာသိဉာဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိစေရေးကို ရည်သန်လျက် ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီဝယ် ပွဲမတိုင်မီ (၂)လ ကြိုတင်၍ သွားရောက်နေထိုင်ကြပြီး မြန်မာ့လက်ဝှေ့အဖွဲ့သည် ပြင်းသန်စွာ လေ့ကျင့်ခဲ့ကြ၏။ ယင်းသို့ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ထိုကျိုကျို၏ ဘင်ခြေးခိုအိမ် နေထုသူလျက် လက်ဝှေ့လေ့ကျင့်စဉ်သံ မြန်မာ့လက်ဝှေ့ လေ့ကျင့်ရေးစခန်းသို့ အသက် (၁၇)နှစ်ချိန်သော ဂျပန်ကျောင်းသူကလေး ဆူယူမိ၏အစ်မနှင့် မောင်ငယ်ကလေးတို့သည် ညနေတိုင်း လာရောက်ကြည့်ရှုကြ၏။

အနီးသို့ ဆူယူမိဘွဲ့မောင်နှမသုံးယောက်သည်ညနေတိုင်း လာရောက်ကြည့်ရှုရင်း ရဲချစ်နှင့် သိကျွမ်းခင်မင်သွားကြရာ ဆူယူမိကသူ့အိမ်သို့ အလည်အပတ် လာရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားသမှုပြု၏။ ထိုထုအခါရဲချစ်သည် ရေတပ်မတော်မှ လက်သီးကျော်ကျိယုညွန့်နှင့်အတူ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိ၏။ ကြာတော့တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ရင်းနှီးလာကြပြီးနောက် မေတ္တာနှောင်ကြီးသည် တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ရစ်ပတ်ချည်နှောင် လာခဲ့ကြလေတော့သတည်း။

ချစ်လွန်းလျှင် နှစ်မွန်းသတဲ့။ တကယ်ချစ် လွန်း ၍ နှစ်မွန်းရသူကတော့...။

“ဟေ့ကောင်လေး ရဲချစ်...ဂျပန်မလေးနဲ့တတူတူလုပ်မနေနဲ့နော်၊ ငါ့ဘွဲ့တွေဟာ တိုင်း ပြည်နဲ့ လူမျိုး ရှိရက်ကို လက်ဝှေ့ ကဏ္ဍကနေပြီး မြှင့်တင်ပေးဖို့ ဒီဂျပန်ပြည်ကို ထွက်လာခဲ့ကြတာဖြစ်တယ်”

“နိုင်ငံက ပေးအပ်လိုက်တဲ့တာဝန်ကို ကျေကျေပျော်ပျော် ထမ်းရွက်ဖို့ကလွဲရင် တခြား ဘာတစ်ခုမှ မပါဘူး ဆိုတာ

ငါတပည့်ထိစားပါ။ ဂျပန်ပြည်သူကလေးနဲ့မင်း ချစ်နှစ်
ထက်ပြီး တို့ပြည်ကို ကောင်မလေးကို ခေါ်လာလို့လဲ မရဘူး
ရဲချစ်။ အေး...မင်းအနေနဲ့လဲပဲ ဒီဂျပန်ပြည်မှာ နေရစ်ခဲ့
ထို့ မရဘူးနော်...”

“တော်တော်ကြာ မောင်ကြီး မပြန်နိုင် ဖြစ်နေဦးမယ်
လှည့်နဲ့၊ ရဲချစ်ကို မြှောက်ပေးမနေနဲ့နော်...တော်တော်ကြာ
ကောင်လေး အခက်တွေ့နေဦးမယ်...။ ဒီကောင်ကအသည်း
စိမ်း သက်သက်ကွ၊ ရည်းစားဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးယူရ
လောက်အောင် ဘာဆိုတာမှမသိတာ...”

ဆရာကျားသည် သူ့တပည့်ရဲချစ်ကို ကြိုတင်၍ ဆုံးမခဲ့၏။
ဆုံးမတော့လည်း ကလေးလေးပမာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ
ဆုံးမသွန်သင်မှုကို ခံယူရှာသည်။

“ဈေးတတ်...နောက်တတ်...ပြောင်တတ်သော ရေတပ်မ
တော်မှ လှည့်တစ်ယောက်ကတော့ ရဲချစ်အား ဂျပန်မ
ကလေးနှင့် မနီးနီးအောင် အောင်သွယ် လမ်းကြောင်း
ဖေးလျက်ရှိနေသည်။

အင်း...မြန်မာပြည်သားနှင့် ဂျပန်သူကလေးကတော့
ဘယ်ရပ်ဌာနနဲ့စလေသည်မှန်း အရမ်းကာရော ချစ်တင်းနှော
လျက် ရှိနေကြလေပြီတည်း...။

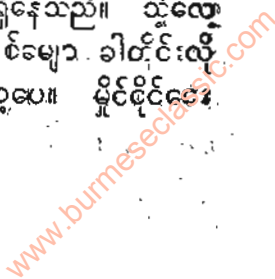
နေ့မိုးမဆောင်း ရာသီတွေပြောင်း၍ နှောင်းခွဲလေပြီ
တည်း...။ တစ်နှစ်တာကာလဟူသည် ဘာမျှကြာသည်မဟုတ်
ပါလေ။ သို့တစေ...။

ရဲချစ်အဖို့ ဆယ်နှစ် ဆယ်မိုး ကြာညောင်းသည်ဟု
ထင်ကောင်း ထင်ပေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ရဲချစ်သည် (၁၉၅၇)
ပုနှစ်က မြန်မာနိုင်ငံကိုယ်စားပြု ဂျပန်၌ကျင်းပခဲ့သော

အာရှအိလံပစ် လက်ငွေတံခွန်စိုက် (ဗိုလ်လူပွဲ) ကြီးဝယ်
အမိနိုင်ငံအတွက် ထူးထူးခြားခြား ရွေးတင်ပေးကြီးကို
အရ ဆွတ်ခူးနိုင် ခဲ့သော်လည်း သူ့ဇာတ်မြေ မန္တလေး
နေပြည်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ၌ အား ပါး တရုတ်ဇာတ်
ဝုံကြားစွာ ဖောက်သည်ချ ပြောပြနေပြန်အစား ငွေတံခွန်
ငေး၍ ဆွေးနေတော့သည်။

သူ့မျက်နှာသည် ဂျပန်နိုင်ငံမှပြန်လာမှ ဦးနှုမ်းဇေ့
တော့လျက် ရှိနေလေတော့သည်။ ဘယ်သူက ဘာမေးမေး
စကားကိုမပြောဘဲ ငေးမြိုင်မြိုင်နှင့်ဖြစ်နေသည်။ လောက
ကြီးကို ဘာဆိုတာမျှ စိတ်ဝင်စားမှု ပြောပြတော့ပါချေ။

သို့ပါသော်... သူ့တကယ်ဖြတ်နိုးလှလေသော လက်တွေ့
လေ့ကျင့်ခြင်းအလုပ်ကိုမူ ငတ္တရားမပျက်ခဲ့ပေ။ နံနက်တိုင်း
မန္တလေးကျားမြို့ရိုးတစ်ပတ်ကို အပြေးလေကင်းမှ မှန်မှန်
ကန်ကန် နေ့စဉ်လုပ်သလို နံနက်စင်း အင်္ဂါကြည့်လက်တွေ့
(ရှုခိုး ဘောက်စံဆင်) ကြိုးခုန်မှု SKIPPING သင်္ဘောထိုး
လေ့ကျင့်မှု SAND BAG တွေကို လည်းကောင်း ကိုယ်ကာယ
ကျန်းမာသန်စွမ်းမှု EXERCISES ကို နေ့စဉ်မှန်မှန်ကန်
ကန် လေ့ကျင့်ခဲ့သလို ညနေစင်း လက်ငွေလက်ငွေ
လှချင်းပူးတွဲထိုးပြိုင်မှု SPARRING အင်္ဂါကြည့်လက်တွေ့
ထိုးကျင့်မှု၊ ကြိုးခုန်လေ့ကျင့်မှုတွေကို ညနေတိုင်းအစဉ်
မပြတ် မပျက်မကွက် လေ့ကျင့်လျက်ရှိနေသည်။ သို့လေ့
ကျင့်မှု အစဉ်ပြုပါသော်ငြားလည်း ရဲချစ်မျော ခါတိုင်းလို
ရွှင်ရွှင်ပြပြ တက်တက်ကြွကြွ မရှိတော့ပေ။ မှိုင်စိုင်း
လျက်သာတည်း...။

ရဲချစ် မင်းကြည့်ရတာ မှိုင်တံမှိုင်တိုင်နဲ့ကွာ၊ ဂျပန်ပြည် က ပြန်လာကတည်းက မင်းမှာ ရှင်မြူးမှုဆိုတာ မရှိတော့ ပါကလား ရဲချစ်ရယ်...။

ရဲချစ်ကဘာမျှမပြော၊ ခေါင်းငိုက်စိုက် ချကာနေ၏။
“ရဲချစ်လေး... မင်းဒီလိုပဲ ငေးတဲငေးငွင်နဲ့ နေထွား တော့မှာလားကွာ၊ ဟင်... ဆရာ့ကို ပြောပြစမ်းပါဦး...။ ဆရာ့ကိုမှ မင်းဖွင့်မပြောရင် ဘယ်သူ့ကိုများ မင်းပြောပြ နိုင်မှာလဲကွာ...”

ဆရာကျားဘညိမ်းသည် ရဲချစ်၏ပခုံးကို ဖက်လျက် ချော့ကာမော့ကာ မေးနေ၏။ ရဲချစ်သည် မန္တလေးမြို့၊ အမှတ်(၃) အထက်တန်းကျောင်း ဝင်းကြီး အတွင်းရှိ ရွှေကျား လက်ဝှေ့ကလပ်မှ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်း၏ အရွှေ မြောက် ထောင်စွန်းတွင်ထိုင်၍ မှိုင်ငိုင်နေ၏။ ဆရာကျား သည် အခြား လက်ဝှေ့သမားများအား မျက်ရိပ်ပြ၍ပြန် ခိုင်းပြီး ရဲချစ်အား နှစ်ကိုယ်ကြား မေးတော့၏။ ရဲချစ် သည် သူ့ဆရာကျားဘညိမ်း တစ်ယောက်အား မိဘသဖွယ် ချစ်ခင်ရိုကျိုး အားကိုးသမှု ပြုသူဖြစ်သဖြင့် သူ့ရင်တွင်း၌ ဖြစ်လေသမျှ ဖြစ်လိုသမျှတွေ့ကို အမြဲအစဉ် ဖွင့်ဟတိုင်ပင် နှိုးနှောလေ့ ရှိသော်လည်း ယခုကိစ္စတွင် ဖွင့်ပြောမပြုပဲ သူတစ်ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ် ကာ သာ ခဲ စား နေ တော့၏။

သို့ပါသော်... ဆရာကျားက အလုံးစုံကို မသိမဟုတ် သိပါသည်။ ရဲချစ်မှာ အသည်းဝေဒနာ ခံစားနေလေပြီကို ဆရာသိ၏။ သို့တစ်မှု... ဂျပန်ပျိုမြူကလေး ဆူယူမိသည်

ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့မှာ နေသူဖြစ်သမို့ တစ်ပြည်စီခြား နေသည်ဖြစ်သဖြင့် ဆရာကျား ဘာတတ်နိုင်အံ့နည်း။

သမီးရည် စားဆိုလို့ သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် အနီးဂျပန် စလေးနှင့်သာ ပထမအစ ထားရှိဖူးသူဖြစ်၍ ရဲချစ်တစ် ယောက် အသည်းကဲ့နေရရှာသည်။

အတွေ့အကြုံက အချစ်ရေးမှာ သူ့ညမဟုတ်ပါလား...။ နေ့ရှိသရွှေ ငေးမှိုင်နေသည်မှာ ရဲချစ်...။ နေ့ရှိသရွှေ ဂျပန်ပြည်သွားမယ်... ဂျပန်ပြည်သွားမယ်... ဟု ရေရွတ် နေသူမှာရဲချစ်။

ဆူယူမိ မျှော်နေတော့မယ်...။ ဆူယူမိကလေး မျှော်နေ တော့မယ်...အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေသူမှာလည်း ရဲချစ်။

ဪ...ကိုရဲချစ်ရယ် ချစ်လွန်းရင် နှစ်မွန်းတတ်ဆိုတဲ့ စကားကိုများ မသိလေရော့သလားကွယ်...။

တကယ်တော့ လက်ဝှေ့ချန်ပီယံကြီး ရွှေမန်းသားရဲချစ် တစ်ယောက် ၁၉၅၇ခုနှစ်လောက်ကအစတစ်စတစ်စတင်ဝေ ဝိတ္ထုဖြစ်ခဲ့သည်မှာအမှန်၊ ကိုရဲချစ်၏ ဘဝပျက်ခဲ့သည်မှာ တခုဆိုလေလျှင် နှစ်ပေါင်း (၃၀) ပြည့် ပေ တော့ မည် ဖြစ်သည်။

တချို့ကပြောကြ၏။ ဂျပန်နိုင်ငံကို ရဲချစ် တိုင်း ပြည် အတွက် လက်ဝှေ့တက်ရောက်ထိုးခဲ့ရာမှာ ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ အဆင့်ရှိတဲ့ လက်သီးကျော်တွေရဲ့ လက်သီးကံတွေ ရဲချစ် အထူးအလဲခံရလို့ ဦးနှောက်ထိခိုက်သွားတာ...တဲ့။

အဆိုပါ ထိုယူဆချက်သည် ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း လောက် တော့ မှန်၏။ ထိုဂျပန်ပြည်မှာ ထိုးခဲ့ရစဉ်က ရဲချစ်၏

ဦးခေါင်းပိုင်း ဦးနှောက်အမှေးပါးလေးများ ရောင်အန်းအန်း ဖြစ်လာသည်အထိ ခံခဲ့ရရှာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဒေါက်တာထံပြသကာ စမ်းသပ်ကြည့်ခဲ့၍ သိရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူ့ဦးနှောက်ချိုယွင်းမှု၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကတော့ ဂျပန် မလေးကြောင့် စိတ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စရပ်ကို စိတ်နှင့် သာ ကုသပါမယ့် ပျောက်တတ်သည်ဖြစ်၏။

ရဲချစ်၏စိတ္တဇကို ဂျပန် လူပျို ဖြူကလေး ဆူယူမိ တစ်ယောက်သည်သာ ကုပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည်ကတော့ အမှန်...။

နို့...ဆူယူမိဟူသော လူပျိုဖြူကလေးတစ်ယောက် ဂျပန် နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့မှာ ရှိကော့ ရှိပါလေစ...။

အမှန်မတော့ ဆူယူမိသည် ယခုအခါအသက်(၅၀)ကျော် အတွားအိုကြီးဖြစ်နေသည်မှာ မလွဲ...။

ကိုရဲချစ်ကြီးကိုကော့ သတိမှ ရနိုင်ပါဦးမည်လား။ သူမမှာ ကလေး လေး၊ ငါး၊ ရှစ် ယောက်လောက် ရနေ ရင်ကော့...။

အို... ကိုရဲချစ်ရယ် အသည်း ဝေဒနာ ခံစားမနေပါ နဲ့တော့၊ ဘဝချင်း ဝေးခဲ့ပါပြီပဲ...။

x x x

နေသည် ပူ၏။
မန္တလေးနေသည် အခြားမြို့ထက် ပို၍ပူ၏။
မန္တလေးမြို့ဆီမှ လူထုလူတန်းစား အသီးသီးသည် နေပူဒဏ်အောက်တွင် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် လှုပ်ရှား၍

နေရသည်။ ပူလှ၍ အပူဒဏ်ကို အနည်းငယ်မျှခံနိုင်၍ နေရ စိမ့်-သာငှာ ယပ်တောင်ခတ်လျက် နေကြရသည်။ အင်္ကျီ ပါးကလေး ကိုသာ ရွေး၍ ဝတ်ဆင်ထားကြရ၏။ အချိုးသားများသည် စွပ်ကျယ်လက်ဖြတ်၊ စွပ်ကျယ် လက်စကဝတ်လျက် မိမိအိမ်တွင် နေကြသည်။

နေပူဒဏ်ကို အလူးအလဲ ခံနေရသည့် အချိန်ဝယ် မန္တလေး၊ ငါးတန်းရပ်တွင် မိဖနှင့်အတူ နေထိုင်စား သောက်သည့် ရဲချစ်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့တော်တွင် ၁၉၅၇-ခုနှစ်က အာရှအိုလံပစ် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လှပွဲကြီးဝယ် လက်ဝှေ့ကြိုးပိုင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားစဉ်၌ ဝတ်ဆင် သည့် ကြက်သွေးရောင်ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကိုဝတ်လျက် နာရီစင် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် လမ်းသလားကာ နေ၏။ ကြက် သွေးရောင်အဆင်းရှိ ဝတ်ရုံရှည်ကြီး၏ ကျောပြင်ဝယ် (ဘားမား) ဟူသော စာလုံးဖြူကြီးသည် ထင်ရှားစွာ ပါရှိ၏။ ရဲချစ်သည် လက်နှစ်ဖက်တွင် လက်ဝှေ့ထိုးဆု ပတ်တီးစည်းသည်ပတ်တီးကို ပတ်ထားသည်။ လက်ဝှေ့ထိုး ဖိနပ်ကိုသည်း စနစ်တကျစီးထားသည်။ သူသည် နာရီစင် အနီးတွင် မာန်ပါပါနှင့် ခါးကိုထောက်လျက် မိုး ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်ရင်း သူ့နှုတ်ပါးမှ စကားတွေ ပြောရာတွင် အသံတီးတိုးစွာပြောတတ်သည့်ရဲချစ်၏စကား သံကို ကြားအောင် နားထောင်ရန် ခက်ခဲ၏။ သူ့အနားသို့ တိုးကပ်ကာ နားစိုက်ထောင်ပါမူ ကြားရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကိုရဲချစ်တစ်ယောက် ထီးတည်း ပြောနေသည့်စကားက ဆန်း၏။ ဆန်းသလို မှတ်သားစရာလည်း ကောင်းလှ၏။ ရင်နာစရာလည်း ကောင်းလှ၏။

www.burmeseclassic.com

“ဆရာကပြောထားတယ်...။ မင်းတို့ အခုထိုးမယ့် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပ်ဟာတိုင်းပြည်အတွက်ထိုးရမှာဖြစ်တယ်...။ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးရဲ့ဂုဏ် မြင့်မားစေရေး သိက္ခာတက်စေရေးတွက် မင်းတို့ရဲ့ချွေး-မင်းတို့ရဲ့သွေး- မင်းတို့ရဲ့သတ္တိ ဗျတ္တိ စွမ်းပကားကို အစွမ်းကုန် အသုံးချရလိမ့်မယ်...”

“နိုင်ငံချင်းဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ အောင်ပွဲရအောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ မြန်မာပြည်ကို ငြိမ်းငြိမ်း နေရာ ရွှေတံဆိပ် ကိုယ်စီဆွဲလို့ ပြန်တာကိုပဲ ဆရာမြင်ပါရစေ။ ဂုဏ်တာဝန် ကိုယ်ကျေပွန်ပါစေ။ မြန်မာ့သွေး မြန်မာ့သတ္တိ မြန်မာ့ စွမ်းပကားကို ယနေ့ည ရဲကြီးပြင်ပို့ ဆရာတိုက်တန်း ပါရစေ။ မြန်မာ့သတ္တိကို ကမ္ဘာ့ကဆီအောင် ပြလိုက်ကြ စမ်းပါ။ ဆရာ့သားတို့ကို တိုင်းပြည်တွက် အားကိုး ပါတယ်။”

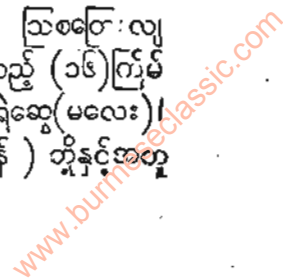
ရဲချစ်သည် ဖော်ပြပါစကားရပ်တော်ကို တဖုဖုရွှေရွတ် လိုက်သည်။ ပြီးဆက်ပြန်သည်မှာ သူ့ခံယူချက် “ငါတိုင်းပြည် ငါလူမျိုးအတွက် ငါ့အသက်သွေး မြေခေလို့ ကြွေကျပစေ ငါ့နောက်တစ်လက်မမှ မဆုတ်စေမိမ်း သတ်ပြမယ် ရဲချစ် တဲ့ဟေ့... ရဲချစ်တဲ့ကွ”

ရဲချစ် ကြိမ်းနေလိုက်သည်... ပြီး...။
နာရီစင်အောက်ဝယ် တစ်ဦးတည်း လက်ဝှေ့ရေးပြနေ လေတော့သည်။ သူ့ဘဝတွင် သူ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို မန္တလေးသားတိုင်းက သိနေကြ၏။ သည်တော့ ဆန်း သည်ဟု မမြင်ကြ။ သို့တစ်စေ... တစ်ချိန်က မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိနေကြသည့် ကမ္ဘာ့လည်ခရီးသည်လေးငါးယောက် သည် ရဲချစ်၏လှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်ပြီး ရယ်မောကြသည်။

ဘတ်ပုံလည်း ရိုက်ကြ၏။ ခရီးသည်တစ်ယောက်သည် နောက်တတ်ပြောင်တတ်ပုံရသည်။ ရဲချစ်နှင့် လက်နှစ်ဖက်ကမ်း အကွာအဝေးမှနေပြီး ရဲချစ်လုပ်နေသလို လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ကာ လက်ဝှေ့ရေးပြနေတော့သည်။ ဤသည်တွင် စိတ်ကူးနှင့် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲဝင်နေလေသော ရဲချစ်သည် သူ့ရွှေမှောက်မှ အရပ် ခြောက်ပေနီးပါးရှိ မျက်နှာဖြူအား ရန်သူပစ်မှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကာ ဘယ်လက်သီး သုံးဟန်ပြု၍ ညာဖြတ်တစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်သည်။ ပေါင်နှစ်ရာကျော်ကျော်ရှိ ခရီးသည်ကြီးခမျာ ‘ဝုန်း’ခနဲ ဖစ်လဲရတော့လေသည်။ ဤသည်တွင် ရဲချစ်က အသံ ဖါအောင် ဟစ်လိုက်သည်။

“မျက်နှာဖြူကြီး ကျသွားပြီဟေ့... မျက်နှာဖြူကြီး ထွေသွားပြီလေ...”

သူလည်း မျက်နှာဖြူကို အမုန်းစွဲ စွဲနေသည်ထင်...။
အာရှအိုလံပစ်လိုက်ဝိတ်တန်း(၁၃၂) ပေါင်တန်းချန်ပီယံ ထိုရဲချစ်သည် စင်္ကာပူနိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သည့် အရွှေတောင် အာရှ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပ်ပွဲတွင် တိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ် ဆုကို အရယူပေးနိုင်သလို ယိုးဒယား (ထိုင်း) နိုင်ငံ၌ ကျင်းပခဲ့သောဗိုလ်လုပ်ပွဲ၌ ကြွစကြေးလျှင်ငံမှ ချန်ပီယံကို တတိယအချိန်မှာ အလဲထိုးအနိုင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်၏။ အိန္ဒိယ- မြန်မာ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲမှာ အိန္ဒိယချန်ပီယံ ပီ ဒါ အား အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ယူခဲ့၏။ ၁၉၅၆-ခုနှစ်က ဩစတြေးလျ နိုင်ငံ၊ မယ်လ်ဘုန်းမြို့တော်တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် (၁၆)ကြိမ် မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပ်ပွဲသို့ ရဲဆွေ(မလေး)၊ ဆန်းမြင့် (ရန်ကုန်)၊ ထီအောင်(ရန်ကုန်) တို့နှင့်အတူ

မြန်မာ့လက်ရွေးစင်အဖြစ် လိုက်ပါသွားခဲ့ရသည့် ဗမာ့
လက်ဝှေ့သူရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်တော့၏။

ပြည်တွင်းပြည်ပ လက်ဝှေ့သတ်ပွဲဝယ် နိုင်ငံအတွက်
လက်ဝှေ့သတ်ပြိုင်ရန် ရွေးချယ်ရာ၌ မန္တလေးသား ရဲချစ်
မပါလျှင် ပွဲမစည်ခဲ့ချေ။

တကယ်တော့ ရဲချစ်သည် တိုင်းပြည်၏ ဂုဏ်ကို
လက်ဝှေ့သတ်၍ မြင့်တင်ပေးရန် မွေးလာသူ တစ်ဦး
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ယနေ့မြန်မာပြည် လိုက်ဝိတ်တန်းတွင်ရှိ လက်ဝှေ့ကျော်
တွေသည် တစ်ချိန်သောကာလက ရဲချစ်၏လက်ဝှေ့ထိုးကွက်
တိမ်းကွက် သတ်လုံးသတ်ကွက်ကို မမီပါချေ။

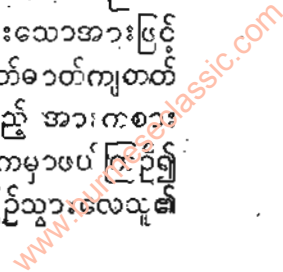
ဪ... နှမြောစရာကောင်းလှ ကိုရဲချစ်ရယ်...။

“ကျွန်မရဲ့ ဟောဒီ ရွှေခြေကျင်းတစ်စုံကို ရောင်းချပြီး
ကိုရဲချစ်ကို ရန်ကုန်စိတ္တစဆေးရုံမှာခေါ်ပြီး ဆေးကုသပေး
ပါရှင်၊ တိုင်းပြည်အတွက် လက်ဝှေ့ထိုးလိဂ်နောက်နောက်
ဖြစ်နေရတဲ့ ကိုရဲချစ်ကို ကျွန်မ မကြည့်ရက်လို့ပါရှင်” ဟု
ပြောဆို မေတ္တာရပ်ခံသူကလေးတစ်ဦးသည် ရှိခဲ့ဖူး၏။
ထိုသူမသည် မန္တလေးဈေးချိုသူကလေး ဖြစ်သည်။ ဗမာ့
သားကောင်း ကိုရဲချစ်၏ဖြစ်အင်ကိုမရှုဆိတ်၍ ရွှေခြေကျင်း
တစ်စုံကိုပေးကာ ဆေးကုသစေသည်။

သို့သော်... သို့သော်... တစ်ချိန်က တိုင်းပြည်နှင့်
လူမျိုး၏ ဂုဏ်ကို လက်သီးနှစ်လုံးနှင့် မြင့်တင်၍ ပေးနိုင်
ခဲ့လေသော ကျွန်တော့်ဆရာတော်ခွဲဖူးသူ ဦးရဲချစ်အား
ကန်တော့ပါ၏။

၁၇။ အားကစားသမားနှင့် စိတ်ဓာတ်

အားကစားသမားဟူသည် စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခိုင်ကျည်
ရပေမည်။ အားကစားလောကတွင် အားကစားပေါင်း
များစွာ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ရာ ဝါသနာပါရာ အားကစားကို
လိုက်စားလေ့လာသူ အားကစားသမား အပေါင်းတို့၏
စိတ်ဓာတ်သည် ရင့်ကျက်ခိုင်ကျည်၍ နေတတ်ကြသည်။
ထို့အတူ အနိုင်ရပါလျက်နှင့် ဒိုင်လူကြီးများက မတရား
ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့စွာ အရှုံးပေးခြင်း ခံရသည့်အခါ၌
လည်းကောင်း၊ လပေါင်းများစွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန်
လေ့ကျင့်ပြီးကာမှ ပြိုင်ပွဲဝင်ရန် ရက်ပိုင်းခန့်အလို ရောက်
လေမှ နေမကောင်းထိုင်မသာဖြစ်ပြီး ပြိုင်ပွဲယှဉ်လိုက်၍
လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နိုင်ခဲ့ဖူးသူအား ရှုံးနိမ့်ရသည့်အခါ
များတွင် လည်းကောင်း၊ အားတက်သရော ချွေးသွေး
အကျွန်ကာ လေ့ကျင့်ပြီးကာမှ သက်ဆိုင်ရာ အထက်
လူကြီးတို့က ပြိုင်ပွဲဝင်ခွင့်ပြုသည့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊
အားကစားသမားတို့သည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းတတ်ကြ၏။
သို့ စိတ်ဓာတ်ကျပါသော်လည်း များသောအားဖြင့်
တာဝန်စဉ်မဟုတ်ဘဲ အခိုက်အတန့်မျှသာ စိတ်ဓာတ်ကျတတ်
သူက များပါသည်။ အသည်းနုပျော့လှသည့် အားကစား
သမား အချို့ကတော့ အားကစားလောကမှာဖပကြည့်၍
သွားကြတတ်ပေသည်။ ထိုသည်မှာ ဖယ်ကြည့်သွားလေသူ၏

ပျော့ညံ့ချက်တို့ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်နှစ်သက်ရာ အားကစား လှုပ်ငန်းကို ပတ်ဝန်းကျင်မကောင်းမှုကြောင့် လက်လွတ် လိုက်ခြင်းသည် ယုတ်မာသော ပတ်ဝန်းကျင် (ဝါ) စုတ်ပဲ့ သော ဒိုင်လူကြီးများ (တစ်နည်း) အားကစားစိတ်ဓာတ် မရှိသော အထက်လူကြီးတို့အား ကျွန်ုပ်တို့က လက်မြောက် အရှုံးပေးရာ ရောက်နေပါသည်။

အားကစားကမ္ဘာတွင် ဝင်ရောက် စိုးမိုး ချယ် လှယ် နောင်ယုက်နေကြသော သမာဓိသတ္တိ အပြည့်မရှိသည့် ကြီးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးများကို ကျွန်ုပ်တို့ အားကစားသမား အပေါင်းက ဘယ်သောအခါမျှ အလျှော့မပေးပါနှင့် ဟု စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားနေကြကုန်သော အားကစားသမား တစ်တွေအား တိုက်တွန်းပါရစေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဓာတ်ခိုင်ကျည်ဖို့ (ဝါ) အသည်းမာဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် ထိထိ ရောက်ရောက်ကြီး ပြန်လည်လေ့ကျင့်ပြီး ကိုယ် လိုရင်း ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရလေအောင် ဇွဲ သူ့ ရှိရှိနှင့် ကြိုးစားဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့က အားလျော့အားပျော့ပြီး အားကစားလောကမှ ထွက်ခွာသွားလျှင်လည်း ကျွန်ုပ် တို့ကို မတရားပြုကျင့်နေကြသော ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက ဝမ်းမနည်းသည့်ပြင် ဝမ်းသာကျေနပ်၍ နေပေလိမ့်မည်မှာ အမှန်-။

ညစ်ပတ်သောလူကြီးများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သော အားကစားလောကမှ ကျွန်ုပ်တို့ပယ်ကြည့်၍ ထွက်ခွာသွား ပါလျှင်ကျွန်ုပ်တို့သည်သာ နစ်နာမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်သာ တိမ်ကောပပျောက် သွားမည်မဟုတ် မလဲ့။

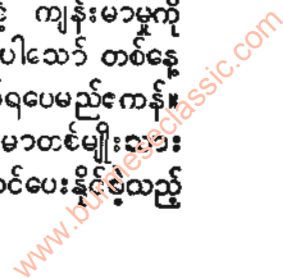
အနီးကြောင့် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း၏ အကွက်တွင်းသို့ မသက်ဆင်း မဆိုက်ရောက်စိမ့်သောငှာ ကျွန်ုပ်တို့အား ကစားသမားအားကစားသမားအပေါင်းတို့သည်ဆထက် ထမ်းပိုး ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး ကိုယ်ကွမ်းကျင်ရာ အားကစားကဏ္ဍကို ထိထိမိမိ လိုက်စားသင့်လှပေသည်။

အားကစားသမားကောင်းဟူသည် စိတ်ဓာတ်ရင့်မာရ ပေမည်။ တွေ့ဆုံလာလေသမျှ ပြဿနာ အထွေထွေကို အသည်းမာမာ ငဲ့ကြီးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်။ ဆိုမှသာ ကိုယ်လိုချင်သော ပန်းတိုင်မှန်တို့သို့ တစ်နေ့သို့ မဆုတ်မနှစ် မလှမ်းမကွာ ရောက်ရချေမည်။ အားကစား ကဏ္ဍတိုင်းလိုလို ပင်ပန်းမှုနှင့်အရင်းတည်၏။ ထိုပင်ပန်းမှု အဖုံဖုံကို တွေးတောပူပန်စိုးရိမ်နေ၍ နေချေက ကိုယ်ယှဉ် ပြိုင်မည့် ပြိုင်ပွဲကို မဝင်မိကတည်းက ၅၀ ရာနှုန်း ရှုံးနိမ့်နေ လေပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသည်ကြောင့် အားကစားသမား အပေါင်းတို့ သည် ပင်ပန်းမှုကို မမူ၊ နာကျင်မှုကို မထိ၊ ခြေထိုးနှိမ်နှင်း မတရားမှုများကို ဂရုမပြုပဲ ကိုယ်လမ်းကိုသာ အရောက်ချီ တက်ပါမှ ကိုယ်လိုရင်းပန်းတိုင်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ပါလိမ့်မည်။

ပြိုင်ပွဲဝယ် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ရှုံးနိမ့်လင့်ကစားစိတ် ဓာတ်သန်ထန်ဖြင့် ဇွဲသတ္တိ လုံ့လဝီရိယနှင့် ကျန်းမာမှုကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးပြီး ဖန်တလဲလဲပြိုင်ပွဲဝင်ပါသော် တစ်နေ့ သောအခါအရှုံးဘဝမှအနိုင်ဘဝသို့ရောက်ရပေမည်ကေန။

ဥပမာတစ်ခု သက်သေပြရသော် မြန်မာတစ်မျိုးသား ထုံး၏ ဂုဏ်ကို လက်ငွေကဏ္ဍမှနေ၍မြင်တင်ပေးနိုင်ခဲ့သည့်

အာရှလက်ဝှေ့ချန်ပီယံ မောင်ညွန့် (ယခု ဗိုလ်မောင်ညွန့်-ပုသိမ်) သည် ၁၉၅၄-၅၅-၅၆ ခုနှစ်များက ၎င်းထိုသတ်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သောလက်ဝှေ့ပွဲများတွင် မောင်ညွန့်အနိုင်ရသည် မရှိဘဲ ရှုံးပြီးရင်းရှုံးရင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ၎င်း၏ ကာလက လူသစ်လက်ဝှေ့သမားလေး တစ်ဦးသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

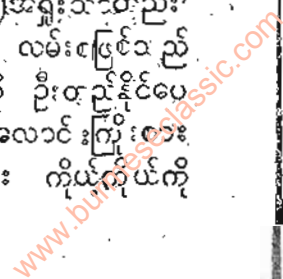
သို့ပါသော် မောင်ညွန့်သည် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ရသည့် လက်သီးရှင်များမှာ ငြည်ပလက်သီးကျော် အပေါင် နှင့် နင်လား ငါလား ဒိုင်ခံရှ် သတ်နေသော မြေပွေးသိမ်းမောင်၊ ဗိုလ်အေးကို၊ ဆာဂုင် ငြည်ထွန်း၊ စံလှ၊ ခေလ်နှင့် ရွှေသားသန်းညွန့်တို့ ဖြစ်သည်။ ပွဲတိုင်း ရှုံးသော်လည်း အရှုံးကိုမမူ ယှဉ်ပြိုင်ဖက်ကို မထိဘဲ ဆထက်ထမ်းပိုးလေ့ကျင့်ပြီး ပွဲတွေတိုင်း အသည်းပေါက် ထိုးသတ်ခဲ့လေသည်။ (ထိုစဉ်ကာလက မောင်ညွန့်လို လူသစ်လက်ဝှေ့သမားအား ပွဲရည်စ လူကောင်းလက်သီးကျော်များနှင့် ပွဲထိုးစေသည်မှာ မတရားလှပါ။ လက်ဝှေ့ကို ကြိုးကိုင်လက် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့ပင် ဖြစ်သည်။ အားကစားသမားများကို တက်လမ်းမညွှန်ပဲ ဖျက်လမ်းကိုညွှန်ရာ ရောက်နေသည်။)

မောင်ညွန့်၏ လက်ဝှေ့ဘဝသည် အရှုံးများဖြင့်သာ မတည်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်း၏ ငွေထွက်၊ လုံ့လစီရိယ ခံပြင်းစိတ်ကြောင့် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာပြီး တိုင်းကျော်ပြည်ကျော် လက်သီးကျော်တစ်ဦးဖြစ်လာရတော့သည်။ ၁၉၅၄-၅၅-၅၆ ခုနှစ်ပိုင်းကခံပတ်ဘဝနှင့် ဇာတ်လမ်းသိမ်းခဲ့ရပေမယ့် ၁၉၅၇ ခုနှစ်ကအစ မောင်ညွန့်

၏ လက်ဝှေ့ဘဝသည် အမှောင်လောကမှ အလင်းသို့ ကူးပြောင်းခဲ့လေသည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်က အရှေ့တောင်အာရှ လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲဝယ် လိုက်ဝိတ်တန်း ချန်ပီယံဘွဲ့ကို အဖ မြန်မာပြည်အတွက် ငြည်ပလက်သီးကျော် အပေါင်းကို အနိုင်ထိုးသတ်ပြီး မြင့်တင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ကအစ ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ စင်္ကာပူ၊ ကွာလင်လောင်ယူ၊ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား တိုင်းပြည်အသီးသီးတို့ ထွက်ရောက်ကာ မြန်မာ့အလံကို လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှ နေပြီး လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤသည်မှာ အရှုံးကို မထီသောလူစားတို့၏ အဖြစ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ စိတ်ဓာတ်ငြင်းထန်နိုင်ကုန်သော အားကစားသမားသစ် တစ်နေ့တစ်ည ထိုင်တန်းသို့ ရောက်နေပေအံ့။ သို့တစ်မူ မကောင်းမှုဒုစကေရှောင်ကြဉ်ပြီး ငွေထွက်ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ရပေမည်။ စိတ်ဓာတ်ကုဆင်းခြင်းလင် အားလုံးဆုံးရှုံးမှုနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ရမည်တည်း။ လူတစ်ကိုယ်တွင် စိတ်သာလျှင် ဦးဆောင်ရှုံးနေပေသည်။ စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်ပါလျှင် ရှောင်ညှဉ်စေဟု အောင်နိုင်မှုနှင့် ကျောချင်းကပ်လျက်ရှိနေချေသည်။ စိတ်ဓာတ်နိုင်နိုင်ဖြင့် အားကစားပြိုင်ပွဲကို ပါဝင်သော် ရှုံးသော်မှ မရှုံးမလှ မရှုံးတတ်ပါလေ။

အားကစား၏အဖြေသည် အနိုင်(သို့)အရှုံးသာတည်း ရှုံးနိမ့်ခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်း၏ လမ်းဖြေဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ အရှုံးကိုမထီမှ အနိုင်ကို ဦးတည်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ အောင်နိုင်မှုရလျှင် ပို၍ထပ်လောင်းကြိုးစားရသလို ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရပါကလည်း ကိုယ်ကိုယ်ကို

ပြန်ဝေဖန် ဆန်းစစ်ပြီး ချွတ်ယွင်းချက်များကို ဇယားချ
၍ တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်သွားရပါမည်။

ကိုယ့်ချွတ်ယွင်းချက် အသီးသီးအား ပြန်လည်လေ့လာ
ပြီး မပြုပြင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ထိပ်တန်းအားကစား
သမားဘဝသို့ ရောက်ရန် မလွယ်ကူချေ။

အားကစားသမားဟူသည်ခံနိုင်သောစိတ်ဓာတ်၊ အရှုံး
ကိုမမူသောစိတ်ဓာတ်၊ ရဲရင့်တည်ကြည်သော စိတ်ဓာတ်၊
မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ဟူသမျှကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်စွမ်းသော
စိတ်ဓာတ်များ ရှိပါမှ အားကစားသမားကောင်း ပီသ
ပေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ အားကစားတိုင်းလိုလိုသည် ပြင်း
ပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ပါမှ အောင်နိုင်မှု ပန်းတိုင်နှင့်
နီးစပ်၏။ ထို့ကြောင့် ပင်ပင်ပန်းပန်း လေ့ကျင့်ရမည်။
စိတ်ဓာတ်ပျော့ပျောင်းနေချေက ထိုအားကစား သမားသည်
ထိပ်တန်းသို့ရောက်ရန် မလွယ်။

“သူလုပ်နိုင်ရင် ငါလဲလုပ်နိုင်ရမည်” ဟူသော သတ္တိမျိုး
ရှိရမည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မညာဘဲ ဖိဖိစီးစီး လေ့ကျင့်ပြီး
ပြိုင်ပွဲဝင်ကြသင့်ချေသည်။

လိုဒင်းကို ရေးရသော် အားကစားသမား တိုင်း
သည် ခက်ခဲမှုပြုသနာကို တွေ့ကြုံရလေတိုင်း စိတ်ဓာတ်
မကျဘဲ အသည်းမာမာဖြင့် ကိုယ်ကျွမ်း ကျင့်ရာအားကစား
ကို ထိထိရောက်ရောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန်အပင်ပန်းခံကာ
နေ့စဉ်ရက်ဆက်လေ့ကျင့်ပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ကြပါဟု အားပေး
တိုက်တွန်းရင်း နိဂုံးချုပ်ပါသတည်း။

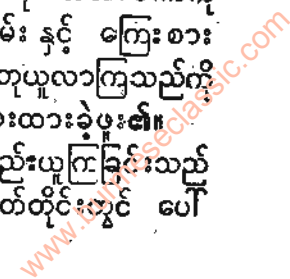
၁၈။ လက်နှစ်ဖက်အောက်ချ၍ ထိုးသတ်သင့်သလား

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဇေပြေဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့က ကမ္ဘာ့
ဖိစီးဝိတ်တန်းသရဖူကို လူယူရန်အတွက် လက်ရှိချန်ပီယံ
သရဖူပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ လူ့ဘီလူးကြီး ဆန်နီလစ္စတန်နှင့် ရင်
ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ဆိုင်လှခဲ့သော ကပ်စီးယပ်ကလေး (နောင်
မိုဟာမက်အလီ)သည် လက်ဝှေ့သတ်ရာတွင် လက်နှစ်ဖက်
ကို ချ၍ထိုးသတ်ခဲ့ကြောင်း သူ့စဉ်များကို ကြည့်ခဲ့ဖူးသူ
တိုင်း မှတ်မိမည် ဖြစ်၏။

လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို ခါးအောက်ပိုင်းအထိချ၍ လက်
ဝှေ့ထိုးသတ်သည့် လက်ဝှေ့သမားဆို၍ ထိုစဉ်က သူတစ်ဦး
သာ ရှိခဲ့၏။ သို့သော် မိုဟာမက်အလီ၏ လက်ဝှေ့ထိုး
ပေါက်ကို ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်းနှင့်ကြေးစားလက်ဝှေ့သမား
အတော်များများလည်း အတုယူကာထိုးပြိုင်လာကြသည်။

ထို့အပြင် အလီ၏ ခြေရွေလှုပ်ရှား ကစားမှုကို လည်း
ကောင်း၊ လျင်မြန်စွာ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲထောက်၍ ထိုးတတ်
သော ဖြောင့်ထောက် လက်သီး ထိုးလုံး သတ်ပေါက်ကို
လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ အပျော်တမ်းနှင့် ကြေးစား
လောကမှ လက်ဝှေ့သမားများ အတုယူလာကြသည်ကို
ကျန်တော် ထိုစဉ်က လေ့လာမှတ်သားထားခဲ့ဖူး၏။

စကောင်းသည့် အချက်တွေကို နည်းယူကြခြင်းသည်
ဝမ်းသာဖွယ်ဖြစ်သည်။ ခေတ်တိုင်းခေတ်တိုင်းတွင် ပေါ်

ထွန်းခဲ့သော ကမ္ဘာကျော်လက်တွေ့ချန်ပီယံတို့၏ ထိုးလုံး ထိုးကွက်များကို သူ့ခေတ်နှင့်သူ အတုယူကြသည်မှာ ထုံးစံ လို ဖြစ်နေပါသည်။ ခေတ်ရေစီးကြောင်းဟု ဆိုရပါမည်။

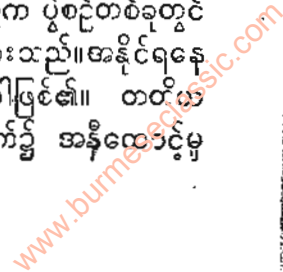
သူ့ခေတ်နှင့်သူ နာမည် ကျော်ကြားခဲ့သောလူကြမ်း လက်သီးကြမ်းကြီး ဂျက်ဒမ်ဆေခေတ်က ၁၉၁၉-၂၆၊ ဂျင်းတန်နီ ၁၉၂၆-၂၈၊ ဂျိုးလူးဝစ်ခေတ် ၁၉၃၇-၄၉ ရော့ကီး မာစီယာနီခေတ်က ၁၉၅၂-၅၆၊ ဆန်နီလစ္စတန် ၁၉၅၆-၆၄၊ ဂျီဖရေစီယာခေတ် ၁၉၆၉-၇၃၊ မိုက်တိုင် ဆန်ခေတ်(ယနေ့ကာလ)တို့၏ သတ်လုံး သတ်ပေါက်များ ကိုလည်းကောင်း၊ တိမ်းရှောင်ရွှေလျားမှုကိုလည်း ကောင်း ခေတ်ယူငယ်လက်သီးသမားတွေ အတုယူမြဲ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းသို့ အတုယူရာတွင် တူမှယူသင့်ကြောင်းနှင့် အတု ယူသင့်ပါက အတုယူထိုက်လှပါကြောင်းကို တင်ပြလိုက် ပါသည်။

မိုဟာမက်အလီက လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးအောက်ပိုင်းထိ ချပြီးထိုး၏။ အရေးကြီးလှသော မေးရိုးကို ဗလာဖွင့် ထား၏။ ဆူသတ်ဖက်က သူ့မေးရိုး(သို့)မျက်နှာကိုဇုတ်ဝင် အထိုး၍ လှစ်ခနဲအလွန်လျင်မြန်စွာ ခြေရွေကာ တိမ်း ရှောင်လိုက်ပြီး သတ်ဖက်ကိုလျင်မြန်စွာတန်ပြန်ထိုးနှက်ပြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။ “အလီသည် အကွက်ဆင်၍ တန်ပြန်ထိုး ရန်နှင့် သူ့ကိုလုံးတဝှမ်းမရ ဝင်မရသေအောင် ခြေရွေလှုပ် ရှား တိမ်းရှောင်မှုကို နှစ်နှင့်ချီ၍ လေ့ကျင့်ထားသူ ဖြစ် သဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုထိုးနိုင်စွမ်းရှိပေသည်။ တော်ရုံလေ့ ကျင့်မှုနှင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုချပြီးထိုးလျှင် ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်ဖော်ရာ ရောက်တတ်ပါသည်။

ကျွန် တော် ကြံ့ဖူးသည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်က ရန်ကုန် အောင်ဆန်းကစားဝင်းရှ် လက်ဝှေ့ရုံ၌ ကျင်းပခဲ့သော အမျိုးသားလက်ဝှေ့တံခွန်စိုက်ပြိုင်ပွဲတွင် ကျွန်တော်အမှတ် ပေးဒိုင်လူကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူရသည့် ပွဲစဉ်၌ လက်ဝှေ့ သမား တစ် ယောက် သည် ပထမ အချိန်တွင် အမှတ်ပြင် အပြတ်အနိုင်ရနေ၏။ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပထမအချိ အတွက် (၂၀)၊ (၁၀)မှတ်ပေးထားသည်။ ဒုတိယအချိန်တွင် ထိုအနိုင်ရနေသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးအောက်အထိ ချ၍အထား သူ့ပြိုင်ဖက်က ဝုန်းခနဲဝင်ဆောင့်ထိုးချလိုက် သည်ဝယ် ဗလာလွတ်နေသည့် မေးဖျားကို တိုက်နှိုက်ထိ မှန်ပြီး ပက်လက်လန် လဲကျသွားတော့သည်။ ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူကြီး၏ ရေတွက်ချက် (၁၀) ပြည့်သွားသဖြင့် ပြန်မ ထနိုင်တော့သည့် ထိုသူကို အလဲပွဲဖြင့် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး ဖြစ်သူ (မြေပွေး) ဦးသိန်းမောင်က အရှုံးပေးလိုက်သည်။ (၁၉၇၀ ခုနှစ် မှတ်တမ်းအရ)။

ထိုပွဲစဉ်ကို သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်ပါလျှင် မိုဟာမက်အလီ၏ ထိုးကွက်ထိုးပုံကို မကျွမ်းကျင်ပါဘဲတော့ ထွင်လိုက်၍သာ ထိုသူသည် မရှုံးသင့်ဘဲ အလဲပွဲဖြင့် ရှုံးခဲ့ရ သည်ဟု ကျွန်တော်မြင်ပါသည်။ တစ်ဖန် ၁၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် အောင်ဆန်းအားကစားဝင်း၌ ကျင်းပခဲ့သော ပြည်နယ်/တိုင်း လက်ဝှေ့တံခွန်စိုက် ပြိုင်ပွဲ၌ ကျွန်တော် အမှတ်ပေးဒိုင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရစဉ်က ပွဲစဉ်တစ်ခုတွင် လည်း ဖော်ပြပါဖြစ်ရပ်မျိုးကိုတွေ့ရသေးသည်။ အနိုင်ရနေ သည်မှာ ပထမအချိန်ရာ၊ ဒုတိယအချိန်ပါဖြစ်၏။ တတိယ အချိန်ပြီးကာနီး (၃၀)စက္ကန့်အလိုလောက်၌ အနီထောင့်မှ

လက်တွေ့သမားသည် အလီလို လက်နှစ်ဖက်ချထားစဉ်တွင် သူ့ပြိုင်ဖက်က လှစ်ခနဲဝင်ထိုးလေတော့ရာ ချက်ကောင်း သို့ ထိသွားသည်မို့ ပြတ်ကျသွားရသည်။ ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူ ကြို ဖြစ်သူ ဦးလှအောင်၏အမှတ်စဉ်ရေတွက်ချက် (၁၀) ကျော်သည်တိုင် ပြန်လည်မထနိုင်တော့သဖြင့် အလဲပွဲနှင့် ရှုံးရသည်။ နှမြောစရာ ကောင်းလှပါသည်။ (၁၉၈၄ ခု မှတ်တမ်းအရ)။

ကဲ...လက်ချထိုးချင်ဦး၊ လက်ချပြီးထိုးချင်ဦးဟု အလဲ ပွဲဖြင့် ရှုံးသူ၏ နည်းပြဆရာနှင့် ညှိအကူလှူက ငေါက်နေ သည်ကို တွေ့ရမြင်ကြားနေရသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ လက် ချကာ ထိုးခြင်း၏ ရလဒ်ပါ။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် တက်လူ လူငယ်လက်သစ်လက်တွေ့ သမားလေးတွေအား သတိပေး ရေးသား ပြလိုသည်မှာ မိမိနှင့်မကိုက်ညီသော အံ့မဝင်ခွင်မကျသည့်လုပ်ရပ်တွေကို အတုခိုးစေချင်ပါ။ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာဆောက်တည်မှု၊ မိမိ ၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ မိမိ၏လေ့ကျင့်မှုအရပ်ရပ်အပေါ် လေ့လာ အကဲခတ်ပြီးကာမှပိုင်နိုင်စွာအတုယူသင့်သည်ဟု ယူဆပါ သည်။ ဥပမာ အရပ်အမောင်းရှည်သူက ပြိုင်ပွဲတွင် ယှဉ် ပြိုင်ထိုးရသည့် အရပ်ပုသော လက်တွေ့သမားကလေးကို စောင့်၍ ခွာ၍ ဖြောင့်ထောက်လက်သီးတွေကို တွင်တွင် ကြိုး ထိုးရမည့်အစား ယနေ့ နာမည်ကျော်ဟိုး နေလေ သော မိုက်တန်ဆန်၏ ထိုးလုံးထိုးပေါက်အတိုင်း အတုယူ ကာ အတင်းဝင်ပူးကပ် လုံးထွေးသတ်ပါက ပါစင်အောင် မှားပြီသာမှတ်။

ကာလာဒေသ ပယောဂဟူသော စကားရပ်သည် အလွန် တန်ဖိုးကြီး၏။ အလွန်မှန်၏။ အလွန်လှသော စကားရပ် ဖြစ်၏။ မမေ့နှင့်...။

ကျွမ်းကျင်ရာလိမ္မာဆိုသလို မိမိကျွမ်းကျင်ရာရာကို မိမိ ၏ အခြေအနေ သဘောကရားအရ လုပ်ဆောင်သွားပါမှ ကောင်းပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

လိုရင်းရေးရလျှင် ကောင်းတာကိုအတုယူပါ။ သို့သော် မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာဆောက်တည်မှု၊ မိမိ၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ မိမိ၏ ပညာ၊ မိမိ၏လေ့ကျင့်မှု၊ မိမိ၏ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းမှု အခြေ အနေကိုမူ ပြန်လည် ဘန်းစစ်ပြီးမှ အံ့ဝင်ခွင်ကျပါမှ အတု ယူသင့်သည်ဟု အကြံပြုပါသည်။

၁၉။ တိုက်စစ်သမား

ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်းနှင့် ကမ္ဘာ့ကြေးစားတန်း လက်ဝှေ့လောကတွင် လက်ဝှေ့ထိုးသမား (၄)စားရှိ၏။ လက်ဝှေ့ထိုးသမား (၄)စားမှာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်-

- ၁။ သိပ္ပံနည်းကျကျ စနစ်တကျ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမား၊
- ၂။ တိုက်စစ်စနစ်ကို အားကိုးအားထား၍ ထိုးပြိုင်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမား၊
- ၃။ အရမ်းပတမ်း စနစ်မဲ့စွာ စွတ်စွတ်ရွတ်ရွတ်ထိုးပြိုင်တတ်သည့် လက်ဝှေ့သမား၊
- ၄။ ညာခြေ ညာလက် ရွေ့တက်ခင်း၍ ထိုးပြိုင်တတ်သည့် ဘယ်ကျော်ဘယ်သန် လက်ဝှေ့သမား ဟူ၍ လေးမျိုးလေးစား ရှိလေသည်။

ယင်းလက်ဝှေ့ထိုးနည်း ထိုးပေါ် န် လေးစား အနက် လက်ဝှေ့ပညာရပ်မျိုးပေါင်းစုံကို ရွှေစီးတင်၍ (၀၁) ဦးစားထား၍ သိပ္ပံနည်းကျကျ စနစ်တကျ ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်တတ်သော အမှတ်စဉ် (၁) အမျိုးအစားကဏ္ဍ၌ ပါဝင်သည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုးသည်သာ အကောင်းဆုံးသော အဆင့်တွင် ရှိသည်။

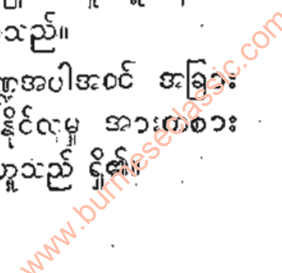
သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်တတ်သော **BOXER** နှင့် တိုက်စစ်စနစ်ကိုသာ ဦးစားပေးလျက် ထိုးပြိုင်တတ်သော **FIGHTER** နှင့် ကြိုးဝိုင်းတွင်း၌ တွေ့ယှဉ်ခဲ့ကြမှုကြေးစားလက်ဝှေ့သမားကြောင်းကို အသေးစိတ် တေးမှတ်ချစ်စစ်ကြည့်ရာမှ လက်ဝှေ့ပွဲပေါင်း (၁၀၀) တွင် (၈၅) ပွဲသည် သိပ္ပံနည်း ကျနစွာဖြင့် ထိုးပြိုင်တတ်သော ပွဲသည်သာ တိုက်စစ်စနစ်ကို အားပြုအားထားကာ ထိုးပြိုင်တတ်သော **BOXERS** တွေက အနိုင်ယူနိုင်ကြောင်းကို စိစစ်ရလေသည်။

ဤသို့ စိစစ်မှု သဘောတရားမှာ မြန်မာပြည် အပျော်တမ်း လက်ဝှေ့သမားများသည် အပါအဝင် ကမ္ဘာ့အပျော်တမ်းနှင့် ကြေးစားတန်း လက်ဝှေ့သမားများနှင့် အကျိုးဝင်လေ၏။

မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးမဟူ စည်းစနစ်နှင့် ကျွမ်းကျင်မှုပညာရပ်ဟူသည် ရှိပါသည်။ ကျွမ်းကျင်မှုပညာရပ်ဆိုင်ရာကို တတ်သိ တတ်ကျွမ်းလေအောင် တိကျ ပီပြင်စွာ သင်ကြားပြီးနောက် စည်းစနစ်ကျနစွာ အသုံးချရကြောင်းကို စနစ်ရှိသူမှ သိတတ်သည်။

တတ်ကျွမ်းနားလည်ထားသောပညာရပ်ကို စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ စနစ်မဲ့စွာ အသုံးပြုလေက ပြုလေသူအဖို့ နောက်ဆုံးရလဒ် အဖြေမှာ ဆုံးရှုံးမှုပင်ဖြစ်သည်။

လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်မှုအားကစားကဏ္ဍအပါအဝင် အခြားခြားသော အားကစားယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လုမှု အားကစားကဏ္ဍတွေတွင်လည်းနည်းစနစ်ပညာဟူသည် ရှိ၏။

အဲဒီစနစ်များကို သူ့နေရာနှင့်သူ အဝင်ခွင့်ကျစွာ စည်းကမ်းစနစ်ကျစွာ သိပ္ပံနည်းကျကျ အသုံးမချလေဘဲ မိုက်မိုက်ကန်းကန်းစွတ်ရွှိရမ်းလေက(သို့) အရမ်းကာရော လုပ်ဆောင်လေသူတို့၏ရလဒ်သည် အရှုံးဖြစ်ကြောင်းကို ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်တန်းမှ ကမ္ဘာ့သိပ္ပံတန်းကျော် လက်ဝှေ့ သူခဲကောင်းကြီးအချို့၏ ပုံစဉ်အချို့ကို သက်သေသာဓက အဖြစ် တင်ပြရသော် -

ယနေ့ ၁၉၇၃-ခု ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူကိုစိုးပိုင်လျက် ရှိနေသည့် လက်သီးကျော်မှာ နီဂရိုးအသားမည်း လာရီ ဟုမ်းဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် လက်ဝှေ့ထိုးယှဉ်ရာ၌ သိပ္ပံ နည်းကျကျ ပညာသားပါပီ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်လေ သည်။

အဝင်အထွက် အဆုတ်အတက် ထိုးကွက်ထိုးဟန်တော် ကောင်းသူဖြစ်သည်နှင့်အညီ ကမ္ဘာကျော်မိုဟာမက်အလီ ကိုပင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်က(၃)မိနစ်(၁၅)ချိထိုးသတ်ရသည့် သရဖူလုပ်ကြံ၌(၁၅)ချိ အဆုံးသတ်အပြီးတွင် အမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ယူလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ မိုဟာမက်အလီ ကဲ့သို့ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးစွမ်းသော တကယ့် ထိပ်သီး လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ယောက်ကို ဧမုတ်ဖြင့် အနိုင်ရအောင် ထိုးနိုင်ခဲ့သည်ဆိုလေက မိုဟာမက်အလီထက် ထက်မြက် တော်ကောင်းသည့် လက်သီးရှင်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ လာရီဟုမ်းသည် မိုဟာမက်အလီ၏ လက်သီးထိုးကွက်ထိုး ဟန်များကို ဖျက်ပစ်နိုင်စွမ်းရှိသည့်ပြင် အလီ၏ ထိုးချက် တွေကိုပါးနပ်စွာတိမ်းရှောင်ကာတန်ပြန်ထိုးနှက်လက်သီး ပါးနပ်လိမ္မာစွာတိမ်းရှောင်ကာ တန်ပြန်ထိုးနှက်လက်သီး

COUNTER PUNCHING ချက်တွေကို မပြတ်မလပ် စနစ် ထကျ ထိုးလွှတ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အလီကျဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရ ချေတော့သည်။

လောကဓံတရားအတိုင်း ကိပ်ဆုံးသို့ ရောက်ပြီးလျှင် အောက်တန်းသို့လည်း ကျရမည်သာ။

လာရီဟုမ်းသည် သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသော မိုဟာမက်အလီကိုအနိုင်ရသည်သာမက အခြားစိန်ခေါ်သူ (၆)ဦးကိုလည်း အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ယင်းစိန်ခေါ်သူ ဟဲဗီး ဝိတ် ထိပ်တန်း လက်သီးကျော်တို့သည် တိုက်စစ်ကိုသာ အားပြုကာ ထိုးသတ်တတ်သော တိုက်စစ်ကျော်တွေ ဖြစ်နေ၍ လာရီဟုမ်းက အပြတ်အသတ်ထိုးသတ် တာ အောင်လံလွှင့်ထူ နိုင်ခဲ့လေသည်။

ထွက်ဂျွန်ဆင်နှင့် တော်မီဘမ်း ဗိုလ်လှပဲ့

ဂျက်ဂျွန်ဆင် JACK JOHNSONဆိုသူမှာ အသားမည်း နီဂရိုးထဲမှ ပထမဦးစွာသော ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ် သရဖူကို ဆောင်းခဲ့ရသည့် ဂျက်ဂျွန်ဆင်သည် လက်ဝှေ့သတ်ရာဝယ် သိပ္ပံနည်းကျကျ လက်ဝှေ့ထိုးသတ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ သယ် ညာလက်သီးနှစ်လုံးစလုံး ပြင်းသူဖြစ်၏။ လက်ဝှေ့ သတ်ရာ၌ ထောက် ဝိုက် ပင့် ဖြတ်လက်သီးစုံကို အကွက် ထုကျ ထိုးသုံးတတ်သူဖြစ်သည်နှင့်အညီ တိုက်စစ်ကျော် တော်မီဘမ်းနှင့် ၁၉၀၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၆ ရက်က ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ ဆစ်ဒနီမြို့တွင် တွေ့ကြုံရာတွင် ပွဲအစ ထမအချမှအစ(၁၄)ချိအထိတိုက်စစ်ကျော်တော်မီဘမ်း

က ဂျက်ဂျွန်ဆင်ကြီးအား တဝန်းဝန်း တခိုင်းခိုင်းနှင့် အတင်းတရကြမ်းဝင်သတ်သော်ငြားလည်း ဂျွန်ဆင်ကြီး က အလွန်အားပါသော ဖြောင့်ထောက်လက်သီးထိုးချက် တွေကို စနစ်တကျထိုးလွှတ်ပြီး ပင့်လက်သီး UPPER-CUT ထိုးချက်တွေကို ထိထိရောက်ရောက်ထိုးလေရာ တိုက်စစ် ကျော် တော်မီဘမ်းခမျာ မရှေ့မလှ တစ်ဖက်သတ်ခံနေရ သဖြင့် (၁၄)ချီအရောက်တွင် ကြီးဝိုင်းခိုင်က ပွဲကိုရပ်လိုက် ကာ တစ်ဖက်သတ်ထိုးနေသူဂျက်ဂျွန်ဆင်အား အနိုင်ပေး လိုက်သည်။ ထိုရောအခါ ဂျက်ဂျွန်ဆင်သည် ကမ္ဘာ့ဟဲဗီး ဝိတ်ချန်ပီယံသရဖူကို စိုးပိုင်ရတော့သည်။ ဂျက်ဂျွန်ဆင် သည် ၁၉၀၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၁၅ ခုနှစ်အထိ ချန်ပီယံသရဖူကို စိုးပိုင်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် တော်မီဘမ်းကို အပြတ်အသတ် အနိုင်ရခြင်းမှာ လက်ဝှေ့နည်းစနစ်ပညာကို ဦးစားပေး လျက် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ခဲ့၍ ဖြစ်ပေသည်။

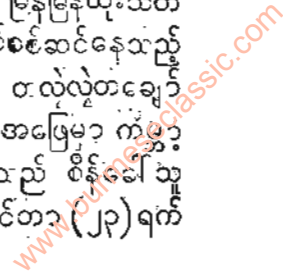
ဂျက်ဒမ်မဆေနှင့် ဂျင်နီတန်နေ ဗိုလ်လှပွဲ

ဂျက်ဒမ်မဆေ JACK DEMSEY သည် တစ်ခေတ်တစ် ချိန်က အလွန်နာမည် ကျော်လှသည့် လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဂျက်ဒမ်မဆေနှင့်ထိုးမည့် လက်ဝှေ့သတ်ပွဲဆို လျှင် ရုံပြည့်လျှံလေ့ရှိခဲ့သည်။ ဂျက်ဒမ်မဆေနှင့် ရော့ကာ ပင်တီးယား GEORGES CARTENTIER သတ်ပွဲတွင် လက်ဝှေ့ဝါသနာရှင် တစ်သိန်းကျော်ကျော်သည် ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်(၂)ရက်က အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးဂျာစီမြို့ တွင်ရှိ ကွင်းပြင်ကျယ်တွင်စုစည်းလျက် အုတ်အော် သောင်းတင်း အားပေးခဲ့ပေသည်။ (၄)ချီအရောက်၌

ကျော့ကာပင်တီးယားကို ဂျက်ဒမ်မဆေက နောက်ကော့က် ချုပ်စံလိုက်၏။

ဂျက်ဒမ်မဆေသည်ကတယ့်တိုက်စစ်ကျော်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ပွဲအစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် ကြမ်းကြမ်း ရမ်း ရမ်း ထိုးသတ်တတ်သူသည်။ သူ့ဘယ်လက်သီးနှစ်လုံးက ကျောက်ခဲပမာ မာကျောပြင်းထန်လှလေ၏။ ပြိုင်ဖက် တွေ နောက်ဆက် အစိုးခံရသည်များ ဖြစ်သည်။ သက်ပိုင်းဖက်ကို အလဲအကွဲ သွေးရဲချ ဖြစ်ရလေအောင် ပွဲအစမှပွဲဆုံးသည့်တိုင်မရပ်မနားစတမ်းအတင်းတရကြမ်း ထိုးသတ်ခဲ့ဖူး၏။ တကယ်တော့ဂျက်ဒမ်မဆေ၏တိုက်ကွက် ထိုးကွက်ချိုးကို ရွှေပွဲလာပရိသတ်အများက ကျေနပ်ကြပါ သည်။ အသွန်ခံနိုင်ရည်ရှိသလောက် ထိုးအားကောင်းလှ သော ဂျက်ဒမ်မဆေသည်သိပ္ပံနည်းကျကျပညာသားပါပါ ထို့ပြိုင်လေ့ရှိသော ဂျင်နီတန်နေ ကဲ့သို့သော သူနှင့် ဆုံးဘူလိုက်သောအခါဝယ် တိုက်စစ်ကျော်ကြီး ခမျာ ဒုတိယဘန်းနေရာသို့ တစ်မဟုတ်ချင်း လျှောဆင်းသွားရ လေသည်။

ဂျင်နီတန်နေသည် ဖြောင့်လက်သီး JAR ကို ထပ်ဖန် တသဲလဲထိုး၍ ခြေရွေလှုပ်ရှားမှု FOOT-WORK ကို အားပြုရင်း အဝင်အထွက်မှန်မှန်နှင့် မြန်မြန်ထိုးသတ် တတ်လေ့ရှိပေရာ အတင်းတရကြမ်း တိုက်စစ်ဆင်နေသည့် ဂျက်ဒမ်မဆေ၏ထိုးချက်တွေမထိမမိပါပဲ တလဲလဲတချော ချော်ဖြစ်နေလေတော့သည်။ နောက်ဆုံးအဖြေမှာ ကမ္ဘာ့ ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူပိုင်ရှင်ကြီးဂျက်ဒမ်မဆေသည် စိန်ခေါ်သူ ဂျက်နီတန်နေအား ၁၉၂၆-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ (၂၃)ရက်

က လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲဝယ် (၁၀) ချိပွဲအပြီး၌ သိပ္ပံနည်းကျကျလက်ဝှေ့ထိုးသတ်တတ်သူ ဂျင်နီတန်နေကအမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ်အနိုင်ရသွားကဝ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်သရဖူကို ရယူဆုတ်ခူးသွားခဲ့လေသည်။

ဂျင်နီတန်နေသည် တိုက်စစ်ကျော်ကြီး ဂျက်ဒမ်မဆေအား အမှတ်ဖြင့် အပြတ်အသတ် အနိုင်ရခြင်းအကြောင်း ရင်းမှာ လက်ပွဲနည်းစနစ်ပညာကိုအားပြုလျက် ကွက်တီကွက်ကျ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးသတ်နိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဂျက်နီတန်နေသည် ၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ရှူးပွဲမရှိဖြင့် လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်ခြင်းမှ အနားယူသွားခဲ့သည်။

ဂျိုးလူးဝစ်နှင့် တိုနီဂလမ်တို့ ဗိုလ်လုပွဲ

၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၂၈)ရက် ည၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့တော်....။

ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံနာမည်ကျော်ဂျိုး လူးဝစ်သည် လက်ဝှေ့ပညာကိုရွှေတန်းတင်၍စနစ်တကျသိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်လေ့ရှိသော စံမတူ အတူယူလက်သီးသူရဲကောင်း တစ်ဦးဖြစ်လေရာ လက်သီးကြမ်း စိတ်ကြမ်းသမားကြီး တိုက်စစ်သမားကြီး တိုနီဂလမ်ကို TONY - GLENTO က ဂျိုးလူးဝစ် JOE - LOUIS ကို စိန်ခေါ်သဖြင့် ဇေ(၂၀) ပတ်လည်ရှိ ကြိုးဝိုင်းတွင် တွေ့ကြသည်။ အရမ်းပတမ်း တိုက်စစ်ဆင်၍ထိုးနေသော လေမုန်တိုင်းပမာ တိုက်စစ်ဆင်နေသော တိုနီအား ဂျိုးက ပြောင်ထောက်လက်သီး များချည်း ထိုးလွှတ်ကာ အဝင်ကို ဟန့်တားနေသည်တွင် ဇွတ်တရွတ်ဝင်တိုးနေသည့်တိုနီ၏ ပါးစပ်နှင့် နှာခေါင်း

သည် စုတ်ပြဲပေါက်ပြဲကာ မြင်မကောင်းလောက်အောင် အရုပ်ဆိုးနေချေသည်။ စတုတ္ထအချိအရောက်တွင်ဂျိုးလူးဝစ်၏ ညာဖြတ် LIGHT CROSS တစ်ချက်ထိလိုက်သည်နှင့် လေမုန်တိုင်းကြီးငြိမ်သွားရချေသည်။

တကယ်တော့ သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးယှဉ်တတ်သော လက်သီးသမားမျိုးတွေ့ပြီဆိုလျှင် အရမ်းပတမ်း တိုက်စစ်ဆင်ပြီး ထိုးတတ်ထိုးလေ့ရှိသောလက်သီးသမားသည် နိဂုံးချုပ်၏ အဖြေသည် “ရှူးနိမ်ခြင်း”သည်သာ ဖြစ်ရလေသည်။

လိုရင်းရေးရလျှင်သော်....

အနောက်တိုင်းလက်ဝှေ့ထိုးသတ်ရာဝယ် လက်ဝှေ့ထိုးသတ်နည်းပညာအရ သိပ္ပံနည်းကျကျ စနစ်တကျ ထိုးပြိုင်ပါကအရမ်းပတမ်းတိုက်စစ်သမားအမျိုးအစား FIGHTER တွေကို အနိုင်ထိုးပြိုင်နိုင်မည်မှာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြရပေသည်။

၂၀။ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး လက်ငွေထိုးပါ

လက်ငွေထိုးပြိုင်ရာမှာ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးကြဖို့ ကောင်းပါတယ်။ နည်းဗျူဟာဆို သာဘာလဲ။ အဖြေကတော့ ထိုးနည်းထိုးကွက် ပရိယာယ်ဆင်ပြီး ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ လက်ငွေသမားမျိုးကို အဖြေရပါတယ်။

နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ လက်ငွေသမားမျိုးဟာ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထက် မြက် သူ(ဝါ) ဖြတ်ထိုးညက်ပြည့်ဝတဲ့သူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသိဉာဏ် အတွေးအခေါ်ထိုင်းမှိုင်းတဲ့ လက်ငွေသမားမျိုးကတော့ နည်းဗျူဟာကို ဆင်ကွက်ချပြီး မထိုးတတ်ကြပါဘူး။ သူကျကိုယ်ကျပဲဟေ့လို့ တစ်ဇွတ်ထိုး ထိုးသတ်ကြတာပါ။

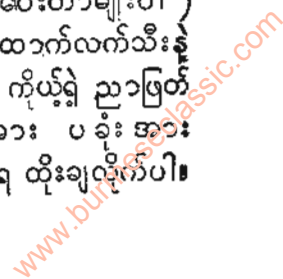
နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး လက်ငွေထိုးရန် ဘာတွေအကျိုးသက် ရောက်မှု ရှိနိုင်ပါသလဲ...။ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး လက်ငွေယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ရင် -

- ၁။ အနိုင်ရဖို့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း သေချာပါတယ်။
- ၂။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ မရတတ်ပါဘူး။
- ၃။ ပင်ပင်ပန်းပန်း မရှိလှပါဘူး။ အဲဒီယေဘုယျရလဒ်ပါပဲ...။

ပထမဆုံးအချက်ကို အသေးစိတ်ပြောရရင် တစ်ဖက် ပြိုင်ဖက်ရဲ့ ထိုးကွက်ဟာကွက်တွေကို ပထမအချိစကတည်းက အကဲခတ်ရပါမည်။ သူ့ဟာ ကွက်ကို မြင်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့ရဲ့ထိုးကွက်ကို ပျက်အောင် ချက်ချင်း ဖျက်ဆီးပစ်ရပါမယ်။ ဥပမာ (၁)ဘယ်ဝိုက်ကြဲလက်သီးကို ပုံပျက်ပန်းပျက် အရမ်းကာရော ထိုးနေတယ်ဆိုပါစို့...။ ဘယ်ဝိုက်ကြဲ ထိုးမည့်ဟန် ပြုလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ့်ရဲ့ ညာဖြောင့်လက်သီး ဒါမှမဟုတ် ညာဖြတ်လက်သီးကို အမြန်ဆုံး ပစ်သွင်းလိုက်ပါ။ သေချာပေါက် ထိပါ လိမ့်မည်။

တကယ်တော့ ဝိုက်ကြဲ လက်သီးဟာ အညံ့စားလက်သီးထိုးချက် ဖြစ်ပါတယ်။ အညံ့စား ထိုးပေါက်လက်သီးမျိုးကို ပညာသား ပါတဲ့ ဖြောင့်လက်သီးထိုးချက် ဒါမှမဟုတ် ဖြတ်လက်သီးထိုးချက်နဲ့ တန်ပြန် ထိုးရင် သေချာပေါက်ထိမှာမလွဲပါ။

ဒုတိယဥပမာပြရလျှင် ပြိုင်ဖက်ရဲ့မေးဖျားကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ ဝန်းခနဲ လဲကျသွားအောင် ထိုးချဖို့ ရုတ်တရက် ရည်မှန်းလိုက်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ဝမ်းဗိုက်ကို သူဝင်ထိုးလဲ အောင် မြူဆွယ်လိုက်ရပါမယ်။ (မြူတယ်ဆိုတာ တစ်ဖက်သားထိုးချင်အောင် လုပ်ပေးတာ၊ ဖွင့်ဟပေးတာမျိုးပါ) ကိုယ့်ရဲ့ဝမ်းဗိုက်ကို ပြိုင်ဖက်က ဘယ်ထောက်လက်သီးနဲ့ ဝင်ထိုးလိုက်တယ်ဆိုပါစို့။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ညာဖြတ်လက်သီးထိုးချက်ကို (ခြေထောက်အား ပခုံးအား လက်မောင်းအားထည့်ပြီး) အားရပါးရ ထိုးချလိုက်ပါ။

တစ်ဖက်သား ဝုန်းခနဲ ကျသွားရစေပါမယ်။ အဲဒါနည်း ဗျူဟာပါပဲ။ တတိယ ဥပမာပေးရမယ်ဆိုရင် ပြိုင်ဖက်ရဲ့ မျက်နှာဆီကို ဘယ်/ညာ ဖြောင့် ထောက်လက်သီး (ဝမ်းတူး) ကိုဆက်တိုက် ထိထိရောက်ရောက် ပစ်သွင်း လိုတယ်ဆိုပါ။ ပြိုင်ဖက်ရဲ့ဝမ်းဗိုက်ကို ကိုယ့်ရဲ့ဘယ်ဖြောင့် ထောက်လက်သီး ထိုးချက်တစ်လုံးကို စွယ်ယောင်ပြု (ထိုးဟန်ပြု) လိုက်ပါ။ အဲဒီလိုဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးဟန်ပြုလိုက် ပြီးနောက် တစ်ဆက်တည်း သူ့မေးဖျားကို ဘယ်/ညာ ဝမ်းတူး ထိုးချက်နှင့်အတူ လှစ်ခနဲ ရှေ့ကြီး ပစ်သွင်း လိုက်ပါ။ အဲဒါနည်းဗျူဟာပါပဲ။

သို့နောက်တစ်ဖန် စတုတ္ထဥပမာ ပေးရမယ်ဆိုရင် ပြိုင်ဖက်က အောင်းအမွေ ဇွတ်လိုက်ထိုးနေတဲ့အခါ ကိုယ် မေးဖျားကိုအထိမခံဘဲ သတ်ကျပ်ကျပ်ထားပြီး နောက်ကို ဆုတ်ပေးသွားပါ။ ထောင့်အင်္ဂုဏ်မှာ ရှေ့တိုက် ဆိုသလို ဘေးသို့လှည့်ကျေလိုက်ပါ။ ဘေးသို့ ရှောင်ကျေ တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ပြိုင်ဖက်ရဲ့မေးဖျားကို ဘယ်လိုညာ ဖြတ်လက်သီး ပစ်သွင်းလိုက်ပါ။ မလဲသေးဘူးဆိုရင် ကိုယ် လက်သီးတွေကို အဆက်မပြတ် ပစ်ထည့်လိုက်ပါ။ အဲဒီ ထိုးကွက်ဟာ ပရိသားဆင်သိုးနည်းဗျူဟာပါပဲ။

အဲဒီလို အကွက်အမျိုးမျိုးဆင်ပြီး လှည့်စားလို့ ထိုး သတ်တာမျိုးကို နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးတယ်လို့ ခေါ် ပါတယ်။ အဲဒီလိုပြိုင်ဖက်တစ်ဇောက်ကန်း လက်ဇွေသမား တွေကို နည်းဗျူဟာသာ ဆင်ပြီးထိုးရင် လွယ်လွယ်နဲ့ အနိုင်ရနိုင်ပါတယ်။ နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးခဲ့ရင် အနိုင်

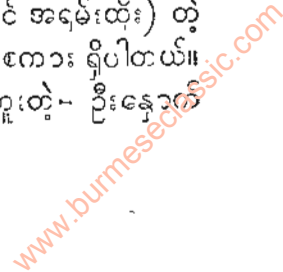
ရဖို့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းလည်း သေချာပါတယ်။ တကယ်တော့ လက်ဇွေသတ်ပြိုင်ရာမှာ ကေခဲတက ပညာနဲ့ ယှဉ်သတ်တဲ့ ပညာသည်(နည်းဗျူဟာသမား) မျိုးကို အနှံင်ရဖို့ ကော် ပါတယ်။

ပါးရည်နပ်ရည်ရှိတဲ့ ပညာရှင်လက်ဇွေကျော်များဟာ ပြိုင်ဖက်ရဲ့အားကို ကိုယ်အားဖြင့်လာအောင် လုပ်တတ် ကြလေ့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါဟာ ပညာပါ။

ဥပမာ ပြိုင်ဖက်က (၁၂၆) ပေါင် ရှိဘယ်ဆိုပါ။ (၁၂၆) ပေါင်ရှိတဲ့ ပြိုင်ဖက်ကို တအားတရကြမ်းစင်ပြီး ထိုးအောင် မြူးဆွယ်ပြီး တအားဇုတ်ဝင်အထိုးမှာ သူ့ ထိုးချက်ကို တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ ၁၂၆ ပေါင် အားနဲ့ တန်ပြန်လက်သီးချက်ထိုးပစ်လိုက်ခြင်းမျိုးကို ဆိုလို ပါတယ်။ အဲဒီလို နှစ်အားပေါင်းလက်သီးအားကို သုံး လိုက်လို့ မေးဖျားကိုသာ ထိလိုက်ပါစေ ပွဲသိမ်းပြီးသား မှတ်ပါ။

နည်းဗျူဟာဆင်ပြီး ထိုးတယ်ဆိုရင် အထိနာဇာရာ မရတတ်ဘူး။ ကမ္ဘာကျော် ငိုဟာကေအလ်ရဲ့ ကဗျာလို HE WHO HITS AND STEP AWAY LIFE TO FIGHT THE ANOTER DAY. ဖြစ်ရမယ်။

ဒက်ရာ အနာတရရတဲ့ လက်ဇွေသမားမျိုးဟာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းထိုးသတ်တတ်(အရမ်းဝင် အရမ်းထိုး) တဲ့ လက်ဇွေသမားမျိုးပါ။ ကြက်သမားကေား ရှိပါတယ်။ ကြက်ကောင်းရင် ခေါင်းမူးမပြောင်ဘူးတဲ့- ဦးနှောက်

ဉာဏ်နဲ့ခွပ်တဲ့တိုက်ကြက်မျိုးဟာ ဘယ်တော့မှသူ့ခေါင်းကို အဆိတ်မခံဘဲ ရှောင်တိမ်းပြီး တန်ပြန်ခွပ်တတ်တယ်လို့ ဆိုလို ပါတယ်။

ပြီးတော့... ပညာစွမ်းရည်နဲ့ ပြိုင်တတ်တဲ့ လက်ဝှေ့ သမားမျိုးဟာ ပင် ပင် ပန်း ပန်း သိပ် မရှိပဲ ကြိုးဝိုင်း အပေါ်က ဆင်းလာရတတ်ပါတယ်။ “ပန်းပန်လျက်ပါ” ဆိုတာမျိုးလိုပါ။

လိုရင်းရေးရရင် လက်ဝှေ့ထိုးတဲ့အခါ နည်းဗျူဟာ ဆိုပြီးထိုးပါ။ မပင်မပန်းဘဲ အောင်ပွဲများစွာ ဆင်နိုင် ကြမှာပါ။

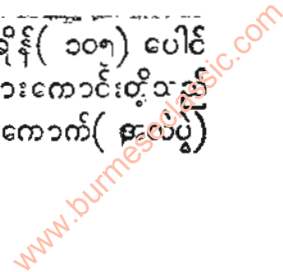
၂၁။ ပွဲသိမ်းလက်သီး

လက် ဝှေ့ သ မား ကောင်း ဟူသည် ပွဲသိမ်းလက်သီး ချိရသည်။ ပွဲသိမ်းလက်သီးငိုထားပါမှ လက်ဝှေ့သမား ကောင်း တစ်ယောက်၏ အင်္ဂါရပ်နှင့် ညီနိုင်မည်ဖြစ်ပါ သည်။

ပွဲသိမ်းလက်သီး ဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးလျှင် ပွဲသိမ်း လက်သီးဟူသည် မိမိ၏ ထိုးပြိုင်ဖက်ကို တစ်ခုက တစ်လုံး တည်းဖြင့် ချက်ကောင်းထံလိုက်သည်နှင့်မိမိ၏ပြိုင်ဖက်သည် ထိုးခနဲလဲကျကာ KNOCK OUT အလဲထိုးခြင်းဖြင့် ပွဲသိမ်း လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို ဆိုလိုပေသည်။

အလဲထိုးခြင်း KNOCK OUT ဟူသည် ကြိုးဝိုင်း ခိုင်လုံကြီး၏ အမှတ်စဉ်ရေတုက်ချက်(၁) မှ (၁၀)အထိ ရေတုက်ပြီးသည့်တိုင် အလဲထိုးခံရသူ ပြန်လည်ထလာ နိုင်ပဲ လဲကျမှုကို အလဲပွဲ(သို့) နောက်ကောက် ကျသော ပွဲပွဲဟူ၏။ အမှတ်စဉ် (၁)မှ (၁၀)အထိရေတုက်ချက်သည် (၁၀)စက္ကန့်သာ အချိန်ကြာရပါသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန်(၁၀၅) ပေါင် ထန်းမှ အဖြေလျက် လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့သည် ပြိုင်ဖက်အား ပြိုင်ပွဲအတွင်း၌ နောက်ကောက်(အလဲပွဲ) ထိုးချနိုင်စွမ်းရှိကြသည်။

သို့ဆိုပါက (၉၈) ပေါင်တန်းအဆင့်တွင် အလဲပွဲဖြင့် အနိုင်ယူအဆင့်တွင်အလဲပွဲဖြင့် ထုံးချသည့် လက်ဝှေ့ကျော် အချို မရှိနိုင်ဘူးလားဟု မေးနိုင်ပါ၏။ ရှိတော့ ရှိပါသည်။ ရှားသည်ဟု ဖြေပါရစေ။

အလဲပွဲထိုးလက်သီး သို့မဟုတ် ပွဲသိမ်းလက်သီး၏ ထိုးနိုင်စွမ်းအားသည် လက်ဝှေ့သမားတိုင်း၌ ရှိနေလို့ပါသည်။

မိမိ၏ဘယ်လက်သီး(သို့)ညာလက်သီးတစ်လုံးလုံးသည် အလဲထိုး ပွဲသိမ်းလက်သီးတစ်လက်အဖြစ် အားရှိနေပါက လက်ဝှေ့ပွဲထိုးသတ်ရာဝယ် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိနေမည်မှာ အမှန်။

တွေ့ကြ သေး တာ ပေါ့ ကွာ၊ ငါ့ညာဖြောင့်လက်သီး ချက်ကောင်းသာ ထိလိုက်ရင်တော့ တစ်ချက်တည်းနဲ့ ပွဲပြီးရစေမဟေ့ ဟူသော ယုံကြည်ချက်အပြည့် ကြိမ်းပါးမှု အားမာန်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတတ်ပေသည်။

တကယ်တော့ ပွဲသိမ်းလက်သီးရှိနေခြင်းသည် လက်ဝှေ့ ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရရမည်ဟူသော ခံယူချက် ယုံကြည်ချက် အတွက် အားပင်ဖြစ်၏။

လက်ဝှေ့သမားကောင်းတို့မည်သည် ပြိုင် ပွဲ မ ဝ င် မိ ကြိုးဝိုင်းပေါ် မတက်မီကတည်းက ငါနိုင်ရမည်...ဟု ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားရသည်။ ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နောင်ရထား၏ နောင်ရိုးတိုက်ပွဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပေ၏။

လက်ဝှေ့သမားများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြိုက် ကွက်ချင်းမတူကြချေ။ အချို့သည် ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကို

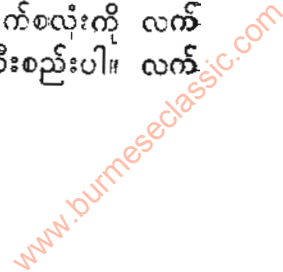
အားပြုလေ့ရှိသည်။ အချို့ကမူ ညာဖြတ်လက်သီးကိုသာ အားကိုးကြ၏။ ထိုနည်းတူ ပင်လက်သီး ဖြောင့်လက်သီး ထိုးချက်တွေကို သီးခြားအားကိုးသမှု ပြုကြသည်သည် ရှိကြသည်။

ဥပမာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဇ်စ် ချန်ပီယံ ဟောင်းမား ဖြစ် ကြသည့် မိုက်တွင်ဆန်သည် ဘယ်ဝိုက်ထိုးချက်ကိုအားကိုး သူဖြစ်၏။ ထိုလက်သီးသည် သူ၏ပွဲထိုးလက်သီးပင် ဖြစ် သည်။ ကမ္ဘာကျော် မ်ဟောင်းဒလ်ကမူ ဖြောင့်ဆင့်တွဲ လုံးဖြင့် ပွဲသိမ်းသည်က များ၏။

ဆုလိုသည်မှာ မိမိသည် မည်သို့သော လက်သီးထိုး ချက်ကို အားကိုး အားထား ပြုသည်ဆိုသည်ကို မိမိသာ အသိဆုံး ဖြစ်ပေရာ ကိုယ်အနှစ်အကဲဆုံး တစ်လုံးထိုး ထိုး ချက်လက်သီးကို အလဲ ထိုး နိုင် သည့် အားရှိလာရလေ အောင် လေ့ကျင့်ကြရပေမည်။

သို့ဖြစ်လျှင် မည်သို့လေ့ကျင့်ရမည်နည်းဆိုစရာရှိသည်။ အဖြေမှာ တစ်လုံးတည်း ချက်ကောင်းထို ထိုလက်သီးနှင့် တိုးခနဲနေအောင် ထိုးချနိုင်သည့် ပွဲသိမ်းလက်သီး ရှိလာ နိုင်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်ကာ ထိုးပေးရမည်။ သ(၂)ပြည် လူစာမုန့်(၁၀)ပြည်ကို ရောနှောနေ၍ သဒ် ဝ် ဝ် ထည့်ပါ။ ထိုသဲအိတ်ကြီးကို သွေးပူလေ့ကျင့်မှု ပြီးသည်၏ နောက် ပိုင်း၌ (၁)ရက်လျှင် (၃)မိနစ် (၃)ချိ နေ့စဉ်လေ့ကျင့် ထိုးပါ။ တစ်ပတ်တစ်ရက် အနားယူပါ။

သဲအိတ်ကို ထိုးရာတွင် လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို လက် ကောက်ဝတ် အဆစ်ကျော်အထိ ပတ်တီးစည်းပါ။ လက် အိတ်နှင့်စွပ်ပြီး လုံးဝမထိုးပါနှင့်။

သဲအိတ်ကိုထိုးရာမှာ သဲအိတ်နှင့်လက်တစ်ကမ်း အကွာ
အဝေးတွင် ရပ်နေပါ။ ယင်းသို့ နေရာယူပြီး ဖြောင့်
ထောက်လက်သီး ဝမ်းတူးထိုးချက်များကို ခြေထောက်
အား၊ ခါးအား၊ ပခုံးအားများနှင့် အားရှိပါးရှိအား
ကုန် ထိုးပါ။ သို့ထိုးရာတွင် သဲအိတ်သာ လွင့်ပါစေ။ မိမိ
၏ ခန္ဓာကိုယ် ယိုမိမ်းယိုင်နောက်ဆုတ် မသွားစေရပါ။
(သဲအိတ်ကိုလည်း မည်သူ့ကိုမျှ ကိုင်မထားပေပါနှင့်)။

ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် (၆)ရက်တိုင် သဲအိတ်ကို ထိုးရ
မည်ဖြစ်ရာ (၃)ရက်သည်ဘယ်/ညာဖြောင့်ထောက်လက်သီး
များကို ထိုးပါ။ ကျန်(၃)ရက်သည် ပင့်ဝိုက်ဖြတ်လက်သီး
များကို ထိုးပါ။

၆-ရက်တွင် (၁၀)ချီ ထိုးရမည်ဖြစ်ရာ တစ်လလျှင်
(၇၂)ချီ ထိုးရမည် ဖြစ်သည်။ လေးလလျှင် (၂၂၀) ချီ
ထိုးပြီး ဖြစ်နေစေရမည်။

၇-လအတွင်း သဲအိတ်ကို ထိုးရာတွင် သင်၏ကြိုက်
ကွက်ထိုးချက် ဝိုက် (သို့) ပင့် (သို့) ဖြတ် (သို့) ဖြောင့်
တစ်မျိုးမျိုးကို ပို၍ ပိုမိုဖိအားပေး၍ ထိုးရပါမည်။

ဥပမာ ညာဖြတ်ထိုးချက် ဆိုကြပါစို့။ ညာဖြတ်လက်
သီးထိုးချက် ပြင်းထန်အောင် ဖိဖိစီးစီးထိုးချက်လန်ပါက
ဘယ်ဝိုက်လက်သီးကိုသာ အထူးဖိဖိစီးစီး လေ့ကျင့်ပေးရ
ပါမည်။

ဤအတိုင်းသာ (၄)လတိုင်တိုင် မှန်မှန်ဖိဖိစီးစီးပြင်း
ပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်သွားမည်ဆိုပါက လက်သီးသည်
မာကျောပြင်းထန်လာကာ တစ်ချက် ထိလိုက်သည်နှင့်
ပွဲသိမ်းနိုင်သည့်အဖြစ် ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

၂၂။ ပြင်းပြင်းထန်ထန်လေ့ကျင့်တိုင်း ကောင်းသလား

(၁) ဘယ်အရာမျိုး မဆို လိုသည်ထက် ပိုလည်း
မကောင်း၊ လိုနေတာလည်း မကောင်း၊ “ဒီနည်းပြဆရာရဲ့
လေ့ကျင့်မှုတွေကတော့ စပဲချို-အတော့ကို ပြင်းထန်တာ
ထလား။ အားရလိုက်တာ၊ ဒီတစ်ပွဲမတော့ ကလေးတွေ
အားလုံးလိုလို ချန်ပီယံဖြစ်နိုင်တယ်”

ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိတစ်ဦးသည် လက်တွေ့လေ့ကျင့်နေ
ကြသည့် လက်တွေ့လေ့ကျင့်ရေးရုံတွင်ကြည့်ပြီး အားရ
ဇေးရ ပြောချလိုက်သည်။ တကယ်တော့ ထိုအရာရှိသည်
အားတက်သရော အားပေးလိုစိတ်ရှိသည် မှန်သော်လည်း
အားကစားလေ့ကျင့်မှု၏ အတွင်းကျကျ အာနိသင်ကို
သူ မသိပေ။

“ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်တိုင်း ကောင်းတာ
ဟုတ်ဘူးဆရာရဲ့၊ ခု ကျွန်တော် စိတ်ပျက်နေတယ်၊ ဒီ
အတိုင်းသာ ဆက်သွားနေရင် တစ်ယောက်မှ ချန်ပီယံ
ဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အားလုံးရှုံးမယ်”

“ဗျာ... ဘာပြုလို့လဲ” သူ တအံ့တဩမေးလိုက်သည်။
“ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ လေ့ကျင့်ရေး ပေးမှုတွေက
ဇီဝသည်ထက် ပိုနေတယ်။ လိုသည်ထက် ပိုပြီး ပြင်းပြင်း
ထန်ထန်ဖြစ်နေရင်-”

“ပြင်းထန်တာ မကောင်း ဆိုလိုတာလား”

“လိုတာထက်ပိုပြီးပြင်းထန်တာမကောင်းဘူး။ လိုတာထက်ပိုရင် ဖြစ်ကရော။ အဲဒီလိုဖြစ်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် တစ်ကိုယ်လုံး ထိုင်းမှိုင်းလေးလံလာမယ်။ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံလာတယ်ဆိုရာမှာ ကိုယ်ခန္ဓာရော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပါ နှစ်ခုစလုံးကို ထိုင်းမှိုင်းလေးလံမယ်။ အဲဒီလိုသာဖြစ်ရင် ပြိုင်ပွဲမှာ သဲအိတ်ပမာလို သေချာပေါက် ပြိုင်ဖက်ရဲ့ အထိုးချည်း ခံရမှာ သေချာတယ်...”

ဟုတ်ပါသည်။ ကျွန်တော် သေသေချာချာ လေ့လာအကဲခတ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် လက်ရွေးစင် လက်ဝှေ့သမားအားလုံးလိုလိုပင် လေ့ကျင့်မှု ပြင်းထန်ချက်ကြောင့် တစ်နေ့တခြား ပိန်လိုလာသည်။ ပျော့ချိချိ ဖြစ်လာသည်။ ထိုးချက်မှာ အားမပါတော့။ အမောလည်း ဖောက်လာသည်။ ထိုးလှတ်လိုက်သည့်လက်သီးတွေ လေးလှသဖြင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်မထိပဲ လေထဲသွားနေသည်။ လက်ဝှေ့သမားတွေ၏ လှုပ်ရှားမှုတွေသည် နှေးလှလေးလှသည်။

ရှုံးပြီးတွက်ဆလိုက်သည်ဝယ် လေ့ကျင့်မှုချောနေကြပြီ။ OVER EXERCISES ဖြစ်နေကြလေပြီဟု ကျွန်တော်သုံးသပ်လိုက်တော့သည်။

သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ရှုံးကြမည်။ ငွေကုန်လှပန်း ဖြစ်ချေပြီ။ သို့မဖြစ်သင့်။ ထို့ကြောင့် -

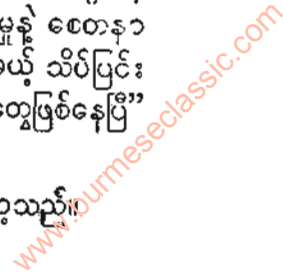
(၂) ကျွန်တော့်တပည့် မြန်မာ့လက်ရွေးစင်ဟောင်း လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာအား သီးသန့်ခေါ်တော့ပြီး လေ့ကျင့်ရေး အားလုံးကို (လူချင်းပူးတွဲထိုးမှု) သဲအိတ်ထိုးမှု (ပြိုင်ပွဲခွန်မှု) ပုဆိန်ပေါက်မှု (အရိပ်ကြည့် လက်ဝှေ့ထိုးမှု)

(လေ့တောလုံးထိုးမှု) (တာဝေးပြေးမှု) (တာတိုပြေးမှု) (ကိုယ်ကာယကြံ့ခိုင်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်မှု) (ပတ်ထိုးမှု) အားလုံးကို (၇)ရက်တိတိ လျော့ချလိုက်တော့ရန် ပြောပြပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်ရေးဇယားဘွဲ့ (၃)လစာ ပြန်ရေးပေးရ၏။

“မင်းက ချန်ပီယံတစ်ယောက်ပဲ။ (က) အဆင့်ထက်မြင့်တဲ့ မြန်မာ့လက်ရွေးစင် တစ်ယောက်ပဲ။ အေးမင်းလုပ်ခဲ့သလို မင်းလေ့ကျင့်မဲ့တဲ့အတိုင်း (ခ)အဆင့် လက်ဝှေ့သမား အနုလေးတွေကို လေ့ကျင့်ခိုင်းလို့ မရသေးဘူးကဲ့။ ဒီချာဘိတ်တွေ မလိုက်နိုင်သေးဘူး။ သူတို့နဲ့လည်း မတန်သေးပါဘူး။”

“အေဘီစီမှ မတတ်သေးတဲ့ သူငယ်တန်းအဆင့်သာ နှိမ့်သေးတဲ့ ကလေးငယ်လေးတွေကို ONCE UPON A TIME ဆိုတဲ့ စာကြောင်းကို ရေးခိုင်းဖတ်ခိုင်းသလို ဖြစ်နေပြီ။ ဘာလုပ်လုပ်အခြေအနေနဲ့အချိန်အခါကိုကြည့်။ တန်ရာတန်ရာလုပ်။ တန်ရာတန်ရာပြော။ ခု မင်းရဲ့ TRAINING က မြင့်တန်းနေတယ်ကဲ့။ မြန်မာ့လက်ရွေးစင်အဆင့် လေ့ကျင့်ရေးတွေ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် နုနုနုနုနုနုနု လူသစ်ထက်သစ်တွေနဲ့ မတန်သေးပါဘူး။ ကာလံ ဒေသံ အဂ္ဂံ ဓနံ ဆိုတာကို မမေ့နဲ့။ မင်းရဲ့စိတ်အားထက်သန်မှုနဲ့ စေတနာ ဆရာလေးစားပါတယ်။ ဆက်လုပ် ဒါပေမယ့် သိပ်ပြင်းပြင်းထန်ထန် မလုပ်ပါနဲ့ OVER EXERCISE တွေဖြစ်နေပြီ။ သည်ဖြင့် သတိပေးလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်တပည့်က ချက်ချင်းပြုပြင်တော့သည်။

လိုအပ်သဖြင့် (၁၄)ရက်လေ့ကျင့်မှုအဝဝကို လျော့ချ လိုက်သည်ဝယ် လက်တွေ့သမားအားလုံး ဝဝဖြိုးဖြိုးပြန်ဖြစ် လာပြီး လျင်မြန်မှု၊ အားပါမှု၊ အမောခံနိုင်မှု၊ ချွတ်လန်း တက်ကြွမှုတွေ ဖြစ်လာတော့သည်။

“ဆရာ ဘယ်နှယ်လဲခင်ဗျ...”

“အိုကေပဲတပည့်ရေ...၊ မင်းငတိလေးတွေ GOOD မှာ ပြုလာပြီ။ ဒါပေမယ့် BEST မှာ ပြုဖို့ တို့ဆက် လုပ် လိုက် ကြ ဦးဖို့ ရဲ့” မတင်မကျ ပြောရသည်။

လက်တွေ့လေ့ကျင့်ပေးရေး လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် -

- ၁။ လက်တွေ့သမားလေးတွေရဲ့ အဆင့်အခြေအနေ
- ၂။ အစားအသောက်
- ၃။ အားဆေး
- ၄။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ
- ၅။ ရာသီဥတု
- ၆။ လက်တွေ့ပစ္စည်း
- ၇။ ပွဲဝင်ရက်၊ လအကွာအဝေး
- ၈။ ငေရေးကြေးရေးထုတ်ပေးမှု အခြေအနေ

ယေဘုယျအားဖြင့် ထို(၈)ချက်ကို စီမံချက်ချပြီးကာမှ လက်တွေ့လေ့ကျင့်မှု စီမံချက် ရေးဆွဲရမည်ဟု မှာရသည်။

(၁) လက်တွေ့သမားလေးတွေ၏ အဆင့်အခြေအနေ ဆိုသည်မှာ မြန်မာ့လက်ရွေးစင်(က)အဆင့်နှင့် (ခ)အဆင့် လူသစ်သာသာနှင့် လူသစ်လက်သစ်(ဂ)အဆင့်နှင့်မတူချေ။ အဆင့်များ မတူမမျှလေသဖြင့် မြန်မာ့လက်ရွေးစင် (က)အဆင့်မှ လက်တွေ့သမားချန်ပီယံများကို လေ့ကျင့်မှု

ပေးခြင်းမျိုးကို (ခ) အဆင့် လူသစ်သာသာအဆင့်မျိုးကို လေ့ကျင့်မှုမပေးသင့်။ တစ်ဖန် (ဂ) လူသစ်လက်သစ်တွေ အား (ခ)အဆင့်နည်းတူ လေ့ကျင့်မှုမပေးပါပဲ အနည်း ငယ် လျော့ပေးသင့်သည်။

ဥပမာ (က) အဆင့် လက်တွေ့ကျော်များကို တစ်နေ့ တာလေ့ကျင့်မှု (၂၅)ချိ TOTLE BOX-25 ပေးသည်ဆိုစို့။

(ခ)အဆင့် လက်တွေ့သမားများကို တစ်နေ့တာ(နံနက် ဧရာညပါ) လေ့ကျင့်မှု (၁၅)ချိ TOTLE BOX-15 ပေးသင့် သည်။

(ဂ) အဆင့် လက်တွေ့သမားများကို တစ်နေ့တာ လေ့ ကျင့်မှု (၁၀) ချိမျှသာ လေ့ကျင့်စေသင့်ပါသည်။

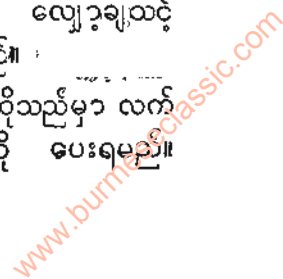
၂။ အစားအသောက်အခြေအနေဆိုသည်မှာ လက်တွေ့ သမားတွေကို နေ့စဉ်စားသောက်ရသည့် ထမင်း ဟင်း ကောင်းနှင့် စားရမှု ရှိနိုင်မရှိနိုင်ကို ဆိုလိုပါသည်။

၃။ နေ့စဉ်အားဆေးကျွေးနိုင်မှု ရှိမရှိ၊ ကြက်ဥ၊ နွားနို့ ထိုက်ကျွေးနိုင်မှု ရှိမရှိကို ဆိုလိုပါသည်။

၄။ လက်တွေ့သမားလေးတွေ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှု ကျ ဆင်းနေမှု အခြေအနေကို အမြဲအကဲခတ် နေရမည်ကို ဆို ထိုပါသည်။

၅။ ရာသီဥတုအေးလျှင် လေ့ကျင့်ရေး မြင့်လိုက မြင့် နိုင်သည်။ ပူလွန်း နေပါက လေ့ကျင့်မှု လျော့ချသင့် သလောက် လျော့ချရမည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

၆။ လက်တွေ့ပစ္စည်းပစ္စယအခြေအနေဆိုသည်မှာ လက် တွေ့ပစ္စည်းစုံလျှင် မည်သို့လေ့ကျင့်မှုတွေကို ပေးရမည်။

မစုံလင်လျှင် မည်သို့ ပြောင်းလဲ၍ လေ့ကျင့်မှုတွေကို ပေး
မည် စသည့် အခြေအနေကို ဆိုလိုပါသည်။

၇။ ပွဲဝင်ရက် လအကွာအဝေး အခြေအနေဆိုသည်မှာ
ပွဲရက် (၃)လ လိုသေးသည်ဆိုပါစို့။ လေ့ကျင့်မှုကို အားထုတ်
ဆောင်ရွက်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ပွဲရက် (၁)လပဲလိုတော့
သည်ဆိုပါစို့။ လေ့ကျင့်မှုများကို ဘယ်သို့ဆောင်ရွက်မည်
စသည်ဖြင့် အခြေအနေကို ဆိုလိုပါသည်။

၈။ ငွေရေးကြေးရေး ထုတ်ပေးမှုအခြေအနေဆိုသည်မှာ
ကတော့ လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် လက်တွေ့အဖွဲ့အားသက်ဆိုင်ရာ
ရာက ထုတ်ပေးသည့်ငွေအနည်းအများ အပေါ် မူတည်၍
လေ့ကျင့်မှုကို ရေးဆွဲရပါမည်။ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်
သည့် လက်တွေ့နည်းပြဆရာတို့သည် ဖော်ပြပါ အချက်ကြီး
(၈) ချက်အပေါ် အခြေခံလျက် လေ့ကျင့်ရေး ဇယားထုတ်
ရေးဆွဲကြစေ၍ ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်အရာရာလုပ်လုပ် စီမံ
ချက်မရှိ (သို့) စီမံချက်ညံ့ခွဲလျှင် အောင်မြင်မှု မရတတ်ပါ
ချေ။

၂၃။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံး

လက်တွေ့သမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ရေး
အတွက် (၁) အကျင့်စာရိတ္တ (၂) စည်းကမ်း (၃) သတ္တိ
(၄) ခွဲ (၅) ခွဲခွဲမှု (၆) ကိုယ်ကာယ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းမှု
(၇) သည်ခံစိတ် (၈) သိပ္ပံနည်းကျ လက်တွေ့ပညာ
(၉) သက်လုံတို့အပြင် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရှိမှု လိုအပ်တယ်လို့
ထင်ပြလိုပါတယ်။

လက်ခွေထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလစ်
ပေးပဲ တစ်ဦးချွဲချွတ်ယွင်းချက်နဲ့ အငိုက်ကို အက်ခတ်ရင်း
လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ သက်သီးများကို ထိုးသွင်းရပါမယ်။
ဦးနှောက်က ထိုးထော့လို့အချက်ပြလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်
အက်က ထိုးသွင်းပြီး ဖြစ်ရပါမယ်။ အဲဒီလို ထိုးစဉ်မှာ
အိမ်ထဲက ပျံ့ဝှက်က တန်ပြန်ထိုးလိုက်တဲ့ လက်သီးချက်ကို
ထည်း တိုခိုးရှောင်ရပါသေးတယ်။

“လွတ်အောင်ရှောင် ထိအောင်ထိုး” ဆိုတဲ့ဆောင်ပုဒ်
အတိုင်း ကျင့်ကြရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လက်ခွေသမားတော်တော်များများ လက်
ခွေထိုးနေကြတာကို သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်ပြီး
အားသားလိုက်ခံတာ တစ်ချက်ရှိပါတယ်။ တစ်ပုံစံတည်း
ပဲပဲ ကျွေးနုရတာကတော့ လွတ်အောင် ရှောင်တာမျိုး
သိမ်းရှောင်မှုပညာကို လုံးဝနီးပါး အသုံးပြုကြတာ မရှိ

သလောက်ပါပဲ။ တရစပ် လိုက်လံထိုးနှက်နေကြတာကိုသာ တွေ့ရလို့ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ရပါတယ်။ တကယ်ဖြစ်သင့် တာကတော့ ပြိုင်ဖက်ရဲ့လက်သီးချက်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပညာသား ပါပါ တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံးကာ လှစ်ခနဲအမြန်ဆုံး တန်ပြန်လက်သီးကို ထိုးဖို့ပါပဲ။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ လက်သီးထိုး အလွန်ကောင်းခဲ့ကြတဲ့ လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦး ကျားဘညိမ်း၊ မျိုးသန့်၊ ဟံသာ ဝတီစိုးမြင့်၊ သမန်းကျားမောင်မြင့်၊ တီအောင်သကြား မဂျစ်၊ မြေပွေးသိမ်းမောင်၊ စံလှ၊ ဗိုလ်အေးကို၊ မောင်ရင် သြ၊ ရဲဆွေ၊ ရဲချစ်၊ သိမ်းမြင့်၊ အီးကစ်တိုး၊ ကြီးမောင်၊ နီနီ (ရထား)၊ သန်းထွန်း၊ ဂျိတ်ဘာဝါး၊ လှရွှေ၊ ခင်မောင် ဝင်း၊ တင်မောင်ကြီး၊ တင်ထွန်း၊ ဝင်းမောင်၊ ဒေါ်လာ၊ လှညွန့်၊ မောင်ညွန့်၊ တင်အောင်ကျော်၊ ရဲညွန့်လေး၊ စမ်းမြင့်၊ စံမြင့်၊ ကျော်မြင့်လေး၊ နီနီရဲတင်၊ ရဲမြင့်၊ မုတ္တမအောင်ထွန်း၊ သက်ဦးလေး၊ ဒီဝေါလ်ဟန်၊ အောင် မောင်း၊ ကျော်အေး၊ အုန်းရွှေ၊ တင်ရွှေ၊ မိုးဝေ၊ တရ ခမ်း မောင်သိမ်း၊ အလက်ဇန္ဒား၊ ပီတာဂျိုး တို့ဟာ လက်ဝှေ့ သတ်ပြိုင်ရာမှာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်လည်း သုံးတယ်၊ တိမ်းရှောင်မှုကိုလည်း အားပြုကြတယ်။ တစ်လုံးကောင်း ပွဲသိမ်းလက်သီးလဲ ရှိကြတယ်။ အလွန် အဖိုးထိုက်တန်လှတဲ့ လက်သီးတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဆရာကျားဘညိမ်းဆိုရင် လက်တစ်လုံးခြား ပွတ်ကာ သီကာ တိမ်းရှောင်ရင်းနဲ့ သူ့ညာကျော် လက်သီး (သို့) ဘယ်ဝိုက်ဘယ်ပင့် ထပ်ဆင့်လက်သီးတွေကို အားရပါးရ ထိအောင်ထိုးသတ်ခဲ့သလို သကြားမဂျစ်ရဲ့ အင်မတန်ပြင်း

ထန်လှတဲ့ ဘယ်ဝိုက်လက်သီးတစ်ချက်တည်း ထိလိုက်မိရင် ဝုန်းခနဲလဲပြိုပြီး ထမ်းစင်နဲ့ ထမ်၊ ပြီး ပွဲရပြီသာမှတ်။ မြေ ပွေး သိမ်းမောင်တို့ကြဲပြန်တော့ ခြေထောက် ရှေ့ပြောင်း မှုကအင်မတန်မြန်လှတယ်။ လှစ်ခနဲလှစ်ခနဲ ရွှေ့ပြီး တိမ်း ရှောင်ပြီး ဖြစ်နေသလို တန်ပြန်ဆင့် လက်သီးတွေကလဲ မိုး သီးဒိုးပေါ် နဲပမာ အဆက်မပြတ် စက်သေနတ် ပစ်တာ ထက်တောင် မြန်လှသေးတော့၏။

ခြေရွှေ့ တိမ်းရှောင်မှုပညာဟာ ၁၉၆၄ ခုနှစ်က စပြီး နာမည်ကျော်ကြားလာတဲ့ မိုဟာမက်အလီပေါ်ထွန်းလာမှ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းမှာ သုံးလာခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကြာပါ ပြီ။ မြေပွေးသိမ်းမောင် ထိုးတဲ့ပွဲတစ်ပွဲမှာ ခြေရွှေ့ တိမ်း ရှောင် အလွန်မြန်ဆန်လှတာကို ကုန်တော် ငြင်ယောင် နေဆဲပဲ။ အဲဒါ ၁၉၅၄ ခုနှစ်ကပါ။ ဒီတော့ မိုဟာမက် အလီထက် မြေပွေးသိမ်းမောင်က (၁၀) နှစ်တောင်စော နေပါသေးတယ်။

မြန်မာ့ လက်ဝှေ့လောကမှာ အင်မတန် ဓတင်ခဲ့ကြတဲ့ ထူးချွန်ခဲ့ကြတဲ့ လက်ဝှေ့ကျော်တွေ နည်း ပြဿနာတွေရှိနေ ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ဥဉာဏ် ဘယ်သူမှ အတု မခိုးကြဘူး။ ဒီတော့ အတုခိုးတတ်ကြပါစေလို့သာ ဆန္ဒပြု လိုက်ပါတယ်။

၂၄။ ဒိုင်လူကြီးများ တရားမျှတပါစေ

မြန်မာ့လက်ဝှေ့ကစားတွင် ညစ်ပတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဝင်ရောက် ကြီးစိုးလျက် ရှိချေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မြန်မာပြည်လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းကို ကြီးစိုးချယ်လှယ်သည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။

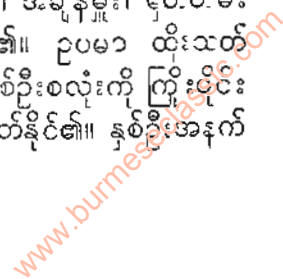
လက်ဝှေ့ကြီးဝိုင်းကို ကျောပေး၍ ထွက်ခွာကြရသည့် လက်ဝှေ့သမားများထဲ၌ တိုင်း ပြည် အတွက် အားကိုး လောက်သည့်လက်ဝှေ့ကျော်များ ပါလေသဖြင့် တိုင် ပြည် အဘွား နစ်နာလှချေသည်။ နှမြောစရာလည်းကောင်း လှပေသည်။ လက်ဝှေ့လောက၌ မတရားသက်လက်မှုများသည် ခေတ် အဆက်ဆက် က ရပ်တည် စိုးမိုးလာခဲ့လေရာ တော်လှန်ရေးအစိုးရ လက်ထက်တိုင် မပပျောက်သေး ပါပဲ ဆက်လက်ကြီးစိုးလျက် ရှိချေသေးသည်။

အားကစားသမားသစ် (၁၀) ယောက် ဆုံးရှုံးမှုထက် အားကိုးရသော အားကစားသမားဟောင်းတစ်ဦး ဆုံးရှုံး မှုသည် ပိုမိုနှမြောစရာ ကောင်း လှ ပါ သည်။ ထိုအချက်ကို အားကစားလိုက်စားသူတိုင်းနှင့် အားကစားသမားများ အား မွေးထုတ်ပေးနေသူတိုင်း သိမည်ဖြစ်သည်။

အား က စား အ ရပ် ရပ် ကို ထိထိရောက်ရောက်ကြီး အားပေးနေသည့် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ကို မတရား

ဘက်လိုက်တတ်သော ဒိုင်အများက တိုက်ဖျက်ရာထက် နေသည်ဟု စာရေးသူမြင်သည်။ ဘယ်ကြောင့်မူ ဒိုင်လူ ကြီးများ မတရား ဘက်လိုက်မှုကြောင့် အားကစားသူရဲ ကောင်းများ အားကစားလောကမှ ထွက်ခွာသွားကြ ရှိ ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးအစိုးရသည် မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်း၌ အားကစားသမားကောင်းများ ပေါကြွယ်အောင် ဖန်တီး ပေးနေသည်။ သို့သော် မတရား ဘက်လိုက်တတ်သည့် ဒိုင်များသည် အားကစားသမားများ ဆုတ်ယုတ် အောင် ပြုမှုနေပါသည်။ ထိုမတရားဘက်လိုက်တတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အား ထုတ်ပယ်မပစ်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး အားကစား လောကသည် သန့်ရှင်းမှု ရှိပေလိမ့်မည်မဟုတ်။ လက်ညှိုး မကောင်း လက်ညှိုး လက်မ မကောင်း လက်မ ဆိုင်လို ဖြတ်သင့်ချိန် တန်ပေပြီ။

လက်ဝှေ့လောကတွင် အနိုင်ရသင့်သူများကို အရှုံး ပေးပြီး အမှန်တကယ် ရှုံးနိမ့်သူအား အနိုင်ပေးမှုများ ရှိပေသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် များစွာ တွေ့ကြုံခဲ့ ရသည်။ လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲတွင် အမှတ်ပေးဒိုင်နှင့် ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်သည် အရေးအပါလှဆုံးဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့အား လက်ဝှေ့ ပညာ ဥပဒေက အာဏာအကုန် ပေးထားလေသည်။ အမှတ်ပေးဒိုင်များထက် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် ပို၍အာဏာ ရှိသည်။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ပြုသမျှကို ထိုးသတ်နေသော လက်ဝှေ့ သမားနှစ်ဦး၊ အမှတ်ပေးဒိုင်(၆)ဦး၊ အချိန်မူး၊ ဗတ်တမ်း ရေးပြီး နာခံရသော သတောတူရ၏။ ဥပမာ ထိုးသတ် ယှဉ်ပြိုင်နေသည့် လက်ဝှေ့သမား နှစ်ဦးစလုံးကို ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်က အပြစ်တစ်စုံတရာမရှိဘဲနှင့် ထုတ်နိုင်၏။ နှစ်ဦးအနက်

တစ်ဦးဦးကိုလည်း ထုတ်ပစ်နိုင်၏။ အပြစ်တစ်စုံတရာမရှိပဲ တစ်ဦးကိုအခွဲပေး၍လည်းရ၏။ ထိုသို့မတရားပြုကျင့်သည်ကို အမှတ်ပေးဒိုင်များ၊ အချိန်မှားများ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထိုးပြိုင်သော လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးက ကန့်ကွက်၍ မရပေ။ ထိုးသတ်ယှဉ်ပြိုင်သည့် လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးကို(၃)ချိ မပြီးဆုံးမီအတွင်း ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က ပိုင်နေလေသည်။ တစ်ဖန်အမှတ်ပေးဒိုင်များကလည်း သူလုပ်ချင်သလို လုပ်၍ရပြန်ပါသည်။ အနီနှင့်အပြာ ယှဉ်ပြိုင်ကြရာဝယ် အနီသည် အမှန်ဘက် အနိုင်ရသင့်သူဖြစ်ပါလျက် အမှတ်ပေးဒိုင်(၅)ဦးအနက် (၃)ဦးသည် အပြာနှင့်ရင်းနှီးသိကျွမ်းသဖြင့် အပြာအား နိုင်မှတ်ပေးလိုက်လျှင် အပြာသည် မနိုင်သင့်ပဲ အနိုင်ရချေသည်။ ထိုသို့မတရား ညစ်ပတ်မှုကို မည်သူကစဦးကမူ ကန့်ကွက်၍မရပေ။ ကန့်ကွက်ဦးတော့ တရားမဝင်တော့ပေ။ ပြန်လည်ပြုပြင်၍ မရတော့ပေ။ ဥပဒေက ဆိုထားသည်။ ဒိုင်လူကြီးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သာအမှန်၊ ဒိုင်လူကြီးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသာ အတည်ပြုရမည် ဟူ၏။

ထိုဥပဒေကို ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့အဖွဲ့ချုပ်က ရေးဆွဲခြင်းဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ဘက်မှလုံးက စံထား၍ လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်အားဖြင့် ၎င်းဥပဒေသည် ချွတ်ယွင်းချက်ရှိသော ဥပဒေ ဖြစ်သည် ဟု စာရေးသူ မြင်သည်။

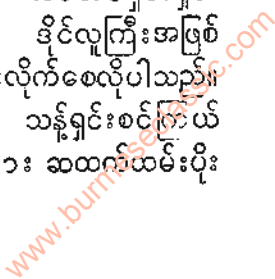
ပြည့်စုံသောဥပဒေ (ဝါ) ရေပက်မဝင်သော ဥပဒေ မဟုတ်ချေ။

ဒိုင်လူကြီးများ ပြုကျင့်သမျှရသော ဥပဒေကြောင့် စိတ်သဘောထား မပြည့်ဝသည့် ဒိုင်များက သူတို့လုပ်ချင်သလို လုပ်နေကြချေသည်။

မြန်မာပြည် နေရာအနှံ့၌ ကျင်းပသော လက်ဝှေ့ပွဲတိုင်း လိုလိုတွင် မတရား ပြုကျင့် နေမှု များ တွေ့ကြုံရသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ခံခဲ့ရသဖြင့် အသည်းနာင်၏။ လက်ဝှေ့သမားတစ်ဦးသည် လက်ဝှေ့ပွဲတစ်ပွဲ ယှဉ်ပြိုင်ရန် အလွန်အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံကာ လေ့ကျင့်ရပါသည်။ တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင် သတ်ရသော အားကစားတစ်ရပ်ပေမို့ ခိုခိုကပ်ကပ် လေ့ကျင့်၍ဖြစ်ဘဲ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သွေးချွေး အကျခံကာ လေ့ကျင့်ပြီး ကာမှ ပွဲတက်ကြရပါသည်။

ထိုသည်တို့ကြောင့် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်၊ အမှတ်ပေးများသည် ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်ကလေး၊ မွေးကတရားသဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြပါဟု တောင်းပန်ပါရစေ။

လိုရင်းရေးရလျှင် လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲတစ်ပွဲ ကျင်းပတော့ မည်ဆိုလျှင် သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ ပုဂ္ဂိုလ်များက အမှတ်ပေးဒိုင်နှင့် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရားသဖြင့် လုပ်ကိုင်ရန် သတိပေးလေ့ပါသည်။ သတိပေးသည့်ကြားထဲကမှ ထင်ထင်ရှားရှား ဘက်လိုက်သူအား နောက်နှောင်တွင် ဒိုင်လူကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုတော့ရန် သတ်မှတ်ထားလိုက်စေလိုပါသည်။ သို့မှသာ အားကစား လောကသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ထာပြီ အားကစားသမားကောင်းများ ဆထက်ထမ်းပိုး ခေါ်ကြွယ်ဝလာပါလိမ့်မည်တည်း။

မြန်မာလူမျိုးစစ်စင်ဖြစ်သော ဗအေးသည် အင်းစိန်
စီအိုင်ဗီဝင်းရှိ POLICE , BOXING CLUB သို့ ၁၉၃၈
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် သွားရောက်၍ လက်ဝှေ့ပညာ
သင်ရသည်။ မြန်မာနာမည်နှင့် သင်ခွင့်မရသဖြင့် (ကစံ)
ဟု အင်္ဂလိပ်နာမည် ပေးလက်ရသည်။

x x x

၂၅။ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ လက်သီးတိုပွဲ

“ဟေ့ကောင်... မင်း မြန်မာလူမျိုး မဟုတ်လား...
သွား... သွား... မလိုချင်ဘူး...၊ သင်မပေးဘူး...၊ မင်းတို့
မြန်မာတွေ အောက်ဘန်းကျတယ်၊ တို့အင်္ဂလိပ် လက်ဝှေ့
ပညာနဲ့ မတန်ဘူး”

အသက် (၁၈) နှစ်ခန့်ရှိ မြန်မာလူငယ်၏ ရင်ဘတ်ကို
အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာက တွန်းပစ်လိုက်၏။ မြန်မာ
လူငယ်လေးသည် ချက်ချင်း ငယ်ကလေးနှင့် နောက်သို့ ဆုတ်
ပေးလိုက်ရသည်။ လက်ဝှေ့ထိုး အားကစားပညာကို သင်
ကြမည့်ကရင်-ကုလား-ကပြား-မုတ်စလင် , လူငယ်(၃၀)
ကျော်ကျော်သည် မြန်မာလူငယ်အား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်
နေကြတော့သည်။ ပြုံးသူကပြုံး၊ ရယ်သူကရယ်လျက်...။

ဗအေးသည် မျက်ရည်ဝဲလည်လည် ဖြစ်နေရှာသည်။
ရှက်သည်ရှက်၊ ဝမ်းလည်းနည်း၊ ခံပြင်းလျက်လည်း ရှိနေ
သည်။ ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရားလမ်းတွင်ရှိ FIRE , MEN
BOXING CLUB ၁၉၃၈ ခုနှစ်က ဖွင့် လှစ် ခဲ့ သော
လက်ဝှေ့သင်တန်းသို့ ဗအေးတစ်ယောက် တက်ရောက်
သင်ခွင့်မရချေ။

x x x

“မင်းတို့အင်္ဂလိပ်တွေကို ငါ မြန်မာအမျိုးသား တွေ့ရ
ကိုယ်စား လက်ဝှေ့ကြိုးဝင်ထဲကနေပြီး ကလေးစား ချေပြ
မယ်ဟေ့...၊ တို့မြန်မာအတ္ထ မြန်မာစွမ်းရည် ဝယ်လေးက
ရှိတယ်ဆိုတာကို သိရစေ့က” ဗအေးသည် ဇာတိသွေး
ဇာတိမာန်ရှိသူပီပီ အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့သမားနှင့် ရင်ဆိုင်
ယှဉ်ပြိုင်သတ်နိုင်ရန် စွမ်းစွမ်းတမ်းတမ်းကြားခဲ့သလို အခြား
လက်ဝှေ့သမားများထက် ပိုမိုကြိုးစားလျက်ရှိသည်။ ဗအေး
အား (စီအိုင်ဗီ)မှ ဆာဂျင် ဟံသာဝတီစိုးမြင့် အမည်ခံ
နာမည်ကြီး လက်ဝှေ့ချွန်ပီယံက အထူးပူးတွဲလေ့ကျင့်
သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

“ဗအေးရေ...မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်တွေဟာ တို့ပြည်တို့မြေ
ကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ တေရားသိမ်းယူခဲ့တယ်။ တို့မြန်မာ
ဘစ်မျိုးသားလုံးကိုလဲ သူ့ကွန်အဖြစ် ပြုထားခဲ့တယ်။
မင်းတို့မြန်မာတွေဟာ နွားသားသားကောင်တွေ၊ လူရိုင်း
တွေ၊ လူနုတွေလို မကြာမကြာ ပြောခဲ့တယ်။ တို့မြန်မာတွေ
ကို ရက်ရက်စက်စက် ချိုးနှိမ်ထားပြီး လူတန်းစားခွဲခြားခွဲ
တဲ့အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူတွေကို တို့တတ်နိုင်တဲ့ဘက်ကနေပြီး
တော်လှန်ပစ်ရမယ်ကွ၊ လက်ဝှေ့ ကြိုးဝိုင်း အတွင်းမှာ

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်တစ်ယောက်ချင်း လက်သီးစီးချင်းသတ် ပြိုင် ရတဲ့အခါမှာတို့မြန်မာ့သွေးကို ပြုရမယ်။ တို့အသည်း ကဲ့ သွားပစေ နောက်တစ်လက်မ မဆုတ်စတမ်း ပြိုင်သတ်ရ မဟေ့” ဟု ဟံသာဝတီစိုးမြင့်က စိတ်ဓာတ် မြင့်တင်ပေး ခဲ့သည်။

“စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော့် ဖေဖေ သခင်လူမောင်ကလည်း မှာကြားထားတာ ရှိပါဘယ်။ အင်္ဂလိပ်ကပြား၊ ဂေါ်ရာ ကုလားနဲ့ သတ်ရတဲ့အခါ မင်းအသည်း ကဲ့သွားပါစေ နောက်မဆုတ်ဘဲ ရဲခဲခဲနောက်မတူနဲ့ပဲ ဇွဲနတ်နဲ့ သတ် ရမယ်။ မြန်မာ့သတ္တိကို ပြုရမယ်။ မရှုံးစေနဲ့ အင်္ဂလိပ် သွေးကို သောက်နိုင်ရမယ်လို့ မှာထားတယ်ခင်ဗျ” ဟူ၏။

x x x

၁၉၃၉-ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁) ရက်ည (၈ : ၀၀)နာရီ တွင် ရန်ကုန်ဂျပူဗလီဟော၌ ကျင်းပခဲ့သော လက်ဝှေ့ ဗိုလ်လုပွဲတွင် (ကပ်) ဗအေးသည် ဂျိမ်းဖရမ်စစ်ဘောကာ JAMES F BAYKER နှင့် (၃) မိနစ် (၃) ချိပွဲအဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရသည်။

ဂျပူဗလီဟောအတွင်းဝယ် အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာ၊ ကုလား ကပြား၊ မှတ်စလင်၊ ကရင်လက်ဝှေ့ငင်သတ် (၅၀၀၀) ကျော်ကျော် ရှိနေကြသည်။ ပွဲစလျှင်စချင်း ကပ်ဗအေး သည် ဂျိမ်းဖရမ်စစ်ဘောကာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ထိုး၍ တက် သွားပြီး လက်သီးနှစ်လုံးကို မိုးသီးမိုးပေါက်ပမာ အဆက် မပြတ် ဂျိမ်း၏မျက်နှာပေါ်သို့ ထိုးသွင်း တော့သည်။

ဗအေးထက် အရပ်အမောင်းအားဖြင့် ခေါင်းတစ်လုံး နီးပါးမြင့်သည့် ဂျိမ်းသည် ရုတ်တရက်ခလိုက်ရပြီးနောက် လှစ်ခနဲတိမ်းရှောင်ကာ တန်ပြန်ထောက်ပင့်လက်သီးတွေ ပစ်သွင်း၏။ ရွှေပွဲလာပရိသတ် (၅၀၀၀) စလုံးသည် ဂျိမ်းဘက်မှနေပြီး တစ်ခဲနက်အား ပေးနေသည်။ ဂျပူဗလီ ဟောကြီးလည်း ပြိုမတတ် ဟိန်းဟည်းသွားတော့သည်။ နှစ်ယောက်သား ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ရက်ရက် စက်စက်သတ်ရင်း ပထမအချိန်ပြီး၏။

ဗအေး၏နှာခေါင်းမှသွေးစက်လက်ကျနေသလို ဂျိမ်း၏ ပါးစပ်၌ သွေးပေလူးနေသည်။

“ ဗအေးကူ... တို့မြန်မာကူနော်... နောက်မဆုတ်နဲ့ မြန်မာ့သွေးကို ပြုလိုက်စမ်းဟေ့...။ ဂျပူဗလီဟောကြီး၏ အတွင်းထောင့်တစ်နေရာမှ ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီတွေကိုယ်စီ ဝတ်ဘားသော သခင်လူမောင်တို့-တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် (၄-၅)ဦးသည် ဗအေးအား လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ အားပေးလျက်ရှိသည်။

ဒုတိယအချိန် စတင်လှုပ်လိုက်သည်နှင့် ဗအေးသည် လက်သီးနှစ်လုံးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆပ်ထားပြီး တိုက်စစ်ဆင်သတ်တော့၏။ ဘယ်ညာပင့် ဝိုက် လက် သီး တွေကို အဆက်မပြတ်ပစ်ပစ်သွင်းနေစဉ် ဂျိမ်း၏ ညာပင့် ဘစ်ချက်က ဗအေး၏မေးဖျားကို ထိသွားသည်၌ ဗအေး သည် ဝုန်းခနဲ လဲကျသွားသည်။

“ ဂျိမ်း... ဂျိမ်း... ဂျိမ်း”

တစ်ရုံလုံး ပွတ်လောရိုက်သွားချေသည်။ တစ်ဝေါ့ဝေါ့ အစ်သောသောနှင့်ရယ်...။

ဗအေးလဲကျရာမှ ခူးထောက်၍ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး မစွတာလူးဝစ်၏ အမှတ်စဉ်ရေတွက်မှု(၇) အထောက်အပံ့ ပြန်ထလာ၏။

“ ဗအေး... ဗအေး... ငြိန်မာ့သတ္တိပြုလိုက်စမ်း...၊ မြန်မာ့သွေးကိုပြုလိုက်စမ်း၊ ထိုးရန် အချက်ပြုလိုက်သည်နှင့် ဗအေးသည် ဘယ်လိုလက်သီးတစ်လုံးကို ရန်ဝင်လှက် ထိုးပစ်လိုက်သည်ဝယ် ဂျိမ်း၏မေးရိုးသို့ တိုက်ရိုက်ဝင် ထိကာ ဝုန်းခနဲ လဲခွေကျသွားသည်။

“ တို့မြန်မာက... တို့မြန်မာက... အင်္ဂလိပ်သွေးကို သောက်လိုက်စမ်း”

“မြန်မာဟေ့... မြန်မာက”

ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် အမှတ်စဉ်(၉) အထောက်အပံ့ ဆက်လက်ရေတွက်မှုပြုတော့ဘဲ ဂျိမ်းအား ချင်းမှ ဆူထူ မပေးလိုက်၏။ အမှန်မှာ (၁၀) ထိ ရေတွက်လိုက်ပါက ဂျိမ်းသည်နောက်ကောက်ဖြင့် ဇာတ်သိမ်းရပေမည်။ ဂျိမ်း တစ်ယောက် နောက်ကောက်ဖြင့် ရှုံးမည်စိုး၍ မျက်နှာဖြူ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က ညစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်

အမှတ်စဉ်(၁)မှ (၁၀)အထိ (၁၀) စက္ကန့်ထိ ကြာချ ပါသည်။

ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် အားပေးကူညီမှုပေးပြီး နောက်မှ ဆက်လက် လွတ်သည် တွင် လွန်စွာ ခံပြင်း နေသော ဗအေးသည် ကျားဟန်ကျားမာန်ဖြင့် ဂျိမ်းထံပြေးဝင်ကာ

ဘယ်-ညာ ဖြောင့် ထောက် လက်သီးနှစ်လုံးကို ပစ်လွှတ် လိုက်၏။

ဂျိမ်း၏မေးဖျားကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်ပြီး အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားပြန်သည်။

“ဗအေးက...ဗအေးက...တို့ မြန် မာ က မြန် မာ သတ္တိ ပြုလိုက်စမ်း ဗအေး”

မှောက်သျှက်သဲကျနေသော ဂျိမ်း ဖ ရန် စစ် ဘေ ကာ အား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီးဖြစ်သူ မစွတာ လူး ဝစ် က အမှတ်စဉ်(၁၀)လွန်သော်ငြားလည်း လှုပ်ပင် မသွပ်နိုင်ဘော့ပါချေ။

ဒုတိယအချိန် (၁) မိနစ်နှင့် (၄) စက္ကန့်ကြာကာလ မျက်နှာဖြူလက်သီးကျော်ကြီး ဂျိမ်း ဖ ရန် စစ် ဘေ ကာ နောက်ကောက်ကျသွားရသည်။ လုံးဝ ပြန်လည်မထ နိုင်သည့်အချိန် ဂျိမ်းအား ထမ်းစင်နှင့် ထမ်းထုတ်သွားရ ဘော့သည်။ တို့မြန်မာ လက်ရွှေ့သမားဗအေးသည်(၁၁၉) ခေါင်းဘန်းမှ ပထမဆုတ်ဆိပ်ကို ရယူဆုတ်ခူးနိုင်လေသည်။ သခင်လူမောင်တို့-တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်(၅) ဦး သည် ဗအေးအား ကြိုးဝိုင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ကာ ဖက်လဲ ထကင်း အားရပါးရဂုဏ်ပြုမခုံး ရှိခဲ့သည်။

အခါနှင့် တိမ်းရှောင် သည့် အခါ၌ လည်း
ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသည် လိုအပ်သည်ထက်
စိပ်နေခြင်း-

ရှင်းလင်းချက်

၂၆။ ဟန်ချက်မဲ့စွာ ယှဉ်ပြိုင်နေမှုပြုပြင်ရန်

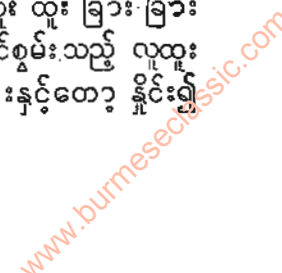
အောင်ဆန်း အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် ကျင်းပသော
ပွဲများ၌ စာရေးသူအနေနှင့် လက်တွေ့သမားတို့၏ အား
ကောင်းချက် ထိုးကွက်ကောင်းကွက် ထိုးအားပျော့ချက်
ထိုးကွက်ချွတ်ယွင်းချက် ကိုယ်ဟန်အနေအထား ချွတ်ယွင်း
ချက်များကို ဂရုစိုက် ကြည့်ရှုမှတ်သားပါသည်။
ယင်း မှတ်သားထားချက် အထွေထွေကိုလည်း လက်တွေ့
သမားတို့အတွက် ကောင်းကျိုးဖြစ်လာစေရန် ရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

ကိုယ်ဟန်အနေအထား ပျက်နေမှု

ပြိုင်ပွဲတွင် လက်တွေ့သမား အတော်များများသည်
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ထိုးပြိုင်ကြသည့်အခါ အောက်ပါ ချွတ်
ယွင်းချက်နှစ်ရပ်ကို တွေ့ရပါသည်-

- (က) ဘယ်လက်ကထိုးလျှင် ညာလက်က ခါးအထိ
လက်ကျနေခြင်းနှင့် ညာလက်ကထိုးလျှင် ဘယ်
လက်ကခါးအထိ လက်ကျနေကြခြင်း- |
- (ခ) ဝင်၍ထိုးသည့်အခါ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း
သည် ထိုသည်ထက် စိပ်နေခြင်း၊ ထွက်၍ထိုးသည့်

လက်တွေ့သမားကောင်းဟူသည် ဘယ်လက်နှင့်
ပြိုင်ဖက်ကို ထိုးလျှင် ညာလက်သည် ညာဖက်မေးရိုး
နားတွင် အရန်သင့်ရှိနေရန် လိုသလို ညာလက်နှင့်
ပြိုင်ဖက်ကိုထိုးလျှင် ဘယ်လက်သည် ဘယ်ဘက်မေးရိုး
နားတွင် အရန်သင့်ရှိနေရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့
မဟုတ်ပဲ ဘယ်လက်ကထိုးလျှင် ညာလက်က ခါးအထိ
ကျနေမှုနှင့် ညာလက်ကထိုးလျှင် ဘယ်လက်က ခါး
အထိ ကျနေမှုဖြစ်ပါက ပြိုင်ပွဲတွင် အန္တရာယ် ရှိနေ
ပေသည်။ လျှို့ဝှက်နေသဖြင့် မေးရိုးကို ထိုက်ရိုက်
ထိလျှင် အလဲပွဲဖြင့် ဇာတ်သိမ်းရတတ်ပါသည်။ တစ်ဖန်
ကျနေသောလက်နှင့် ပြိုင်ဖက်ကို ထိထိမိမိ ထပ်ဆင့်
ထိုးနိုင်စွမ်းလည်း မရှိနိုင်ပါချေ။ ထောက်ပြစရာရှိပါ၏။
ဒီလိုဆိုက ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ မိုဟာမက်အလီ လက်
နှစ်ဖက်သုံးချ်းနေတာကိုတော့ ဘာပြောမလဲဟု-
ဟုတ်ပါသည်။ မိုဟာမက်အလီက ကမ္ဘာ့လက်တွေ့
သမိုင်းမှာ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မလုပ်ရဲ
မလုပ်တတ်သည့် လုပ်ကွက်ကို ထူး ထူး ခြား ခြား
တီဆွင်ကာ အောင်မြင်စွာ လုပ်နိုင်စွမ်းသည့် လူထူး
လူဆန်းတစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းနှင့်တော့ နှိုင်း၍
မရပါပေ။

ရှင်းလင်းချက်

လက်ဝှေ့သမားတို့သည် လက်ဦးကိုတစ်ဦး ဝင်၍ ထိုးသတ်ကြသည့်အခါဝယ် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသည် လိုသည်ထက်ပိုပြီး စိပ်သွားသကဲ့သို့ ထိုး၍ အပြီး ပြန်ထွက်လာသောအခါနှင့်တိမ်းရှောင်ကြသည့် အခါများမှာ ခြေနှစ်ချောင်း စိပ်နေကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။

တကယ်တော့ လက်ဝှေ့ထိုးရာတွင် ခြေနှစ်ချောင်း၏ ပုံမှန်အကွာအဝေးမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် (၁၀)လက်မ (တစ်တောင်)မျှ ရှိနေရပါသည်။ မှတ်ချက်-- အရပ်အမောင်းရှည်သူသည် (၁၀)လက်မ (တင်တောင်)ဝက် ကျော်ကောင်း ကျော်နေသည်။ ဝင်၍ ထိုးသတ်ကြိုက် တိမ်းရှောင်ကြခိုက်နှင့် ပူးသတ်ကြပြီး ပြန်အထွက်တွင် လက်ဝှေ့သမားတို့၏ ခြေနှစ်ချောင်း အကွာအဝေးမှာ (၁၂)လက်မ(တစ်ပေ)မျှသည်သာ အကွာအဝေး ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယင်းသို့ ခြေနှစ်ချောင်းမမှန်ကန်ပဲ လိုသည်ထက်ပို၍ နီးကပ်နေမှုကြောင့် ထိုးဖက်၏လက်သီး တိုက်ခိုက်ထိလိုက်လျှင် မဟန်နိုင်ပါပဲ ယိမ်းယိုင်သွားမှု၊ လက်မူ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ ဟန်နိုင်ချက်နှင့်၍ ဖြစ်ပေသည်။ ဟန်နိုင်ချက်ရှိလေအောင် လက်ဝှေ့သတ်ကြရာ၌ ခြေနှစ်ချောင်းကို ပုံမှန်အနေအထားမှာရှိဖို့လေ့ကျင့်ကြရာတွင် ဂရုစိုက်၍ လေ့ကျင့်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

အလဲထိုးရန် မဲ၍ထိုးသတ်နေခြင်း

ပြိုင်ပွဲတွင်အလဲထိုးရန်အတွက် မဲ၍ထိုးသတ်နေမှု အလဲထိုးရန် သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံချောင်းမြောင်းနေမှုများသည် ဤရေးရာရေမရှိသော လက်ဝှေ့သမားတို့၏ကျင့်စဉ်ဖြစ်၍ ပြိုင်ပွဲဝယ် ပြိုင်ဖက်ကို အလဲပွဲဖြင့် အနိုင်ယူရန် ကြံစည်သင့်ချေ။

များမကြာမီကကျင်းပခဲ့သော လက်ဝှေ့လူရွေးပွဲတွင် (က)အဆင့်မှလက်ဝှေ့သမား(၃)ဦးသည်၎င်းတို့၏ထိုးပြိုင်ဖက်ကို အဲဒီဒိုးချန် သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံသတ်နေ၏။ မဲ၍ အလဲထိုးရန် လိုက်သတ်လေသောသူကိုပဲ-အထိုးခံရလေလေ ဖြစ်၏။ အဲဒီ (က)အဆင့်မှ လက်ဝှေ့ကျော် (၃)ဦးအနက် (၂)ဦးသည် ပြိုင်ဖက်ကိုအပြတ်အသတ်ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပြီး တစ်ဦးကတော့ အမှတ်ဖြင့် ပွတ်ကာသီကာကလေး အနိုင်ရသွားခဲ့သည်။

တကယ်တော့ အလဲထိုးရန် အခွင့်အရေးသည် စက္ကန့်ပိုင်းလေးအတွင်း အရေးပေါ် ပေါ်ပေါက်လာတတ်ရာထိုအခွင့်အရေးကို အဝင်ခွင့်ကျထိထိမိမိသုံးတတ်ပါမှ အလဲထိုးခွင့်ကြိုရတတ်ပါသည်။ တစ်ချိန်လုံး သဲသဲမဲမဲချောင်းတိုင်းအတင်းတရကြမ်းလိုက်သတ်တိုင်းမရတတ်ပါပေ။

ထိုသည်ကြောင့် အဲဒီထိုးပြီးအနိုင်ယူမည်ဟု တစ်သဘတ်တည်း ဆုံးဖြတ်၍ ပွဲမဝင်သင့်ဟု ရေးသားတင်ပြရင်းနိဂုံးချုပ်ပါသည်။

၂၇။ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးပါ

ဘောက်စံဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့အားကစားပညာရပ်တွင် လက်သီးဖြင့် ထိုးခွင့်ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်သည့်နေရာနှင့် ထိုးခွင့်မရှိသော ကိုယ်ခန္ဓာနေရာဟူ၍ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအပျော်တမ်းလက်ဝှေ့ဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်းထားပေးသည်။

ယင်း ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ ထိုးပိုင်ခွင့်ရှိသည့် တည်နေရာများမှာ -

- ၁။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး(နားအရွှေ့ပိုင်း)
- ၂။ ရင်ဘတ်
- ၃။ နံဘေး (ဝဲနှင့်ယာ)
- ၄။ ဝမ်းဗိုက်(ချက်အထက်)တို့ဖြစ်သည်။

ဥပဒေအရ ထိုးပိုင်ခွင့်မရှိသောတည်နေရာတို့တွင်

- ၁။ ဦးခေါင်း
- ၂။ နောက်စေ့
- ၃။ ကျောတစ်ပြင်လုံးနှင့်
- ၄။ ချက်အောက်ပိုင်းတို့ဖြစ်သည်။

ယနေ့လူသစ်တန်းလက်ဝှေ့သမားများ အားလုံးလိုလိုသည် လက်ဝှေ့ထိုးသတ်ကြရာဝယ် နံဘေးဝဲ ယာနှင့်

ဝမ်းဗိုက်ကို လုံးဝဆိုလုံးဝမထိုးကြဘဲ မျက်နှာလောက်ကိုသာ သဲသဲမဲမဲအားခဲလွက် အားကုန် ထိုးသတ်နေကြသည်ကို ပွဲစဉ်တိုင်းလိုလို တွေ့မြင်နေရသည်။

“ဝမ်းဗိုက်ကို ဘာဖြစ်လို့မထိုးကြတာလဲ” ဟုမေးရလိမ့်မည်။ လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာတွေက ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးသည့်ထိုးနည်းပညာကို သင်ကြားပြသမပေးလို့လား...။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ လက်ဝှေ့နည်းပြအပေါင်းတို့က လက်ဝှေ့ပညာအစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ပြလမ်းညွှန်ပေးကြပေမယ့် သေချာပါသည်။ တကယ်တော့ လက်ဝှေ့သမားကိုယ်တိုင်က ဝမ်းဗိုက် (သို့) နံဘေးကို ထိုးလေ့ထိုးထမရှိသဖြင့်သာ မထိုးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသစ်တန်းလက်ဝှေ့သမား(၁၉၀)တိုင် (၁၀၀)လုံးလိုလိုက ဝမ်းဗိုက်ကိုမထိုးကြဘဲ ကျွန်တော်မှတ်သားမိသည်။ မျက်နှာကိုသာမဲ၍ထိုးနေကြတော့သည်။ မျက်နှာချည်း မထိုးသဲဝမ်းဗိုက်နှင့် နံဘေးနှစ်ဘက်ကိုပါ ထိုးကြပါက မည်မျှလောဘကောင်းလိုက်လေမည်နည်း။

ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုး၍ထိပါက မျက်နှာကိုထိသည့် အမှတ်ကို သို့ အမှတ်ပြည့်ရမည်ကို သိကြဖို့ကောင်းပါသည်။ လူသစ်လက်ဝှေ့သမားဖြစ်စေ၊ လူဟောင်းလက်ဝှေ့ကျော်ဖြစ်စေ မျက်နှာရော နံဘေးနှစ်ဘက်ကိုပါ ဝမ်းဗိုက်ကျေနံ လက်သီးစုံ ပစ်သွင်းသင့်၏။

ပွင့်ဟာနေသော ဝမ်းဗိုက်ကို တို့ပင်တို့ကြပဲ မျက်နှာကိုသာ မဲ၍ခဲကာ ရဲကြီးထိုးနေကြတော့၏။ “ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးပါ။ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးစမ်းပါ” ဟု ဖာစ်လိုက် ချင်ပါသည်။

လက်ဝှေ့နည်း ပြဆရာများအနေဖြင့်လည်း လက်ဝှေ့
သမားများအား ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးထိုးနည်းပညာ စနစ်
တကျသစ်ကြားပေးကြပါရန် လေးစားစွာ တောင်းဆို
ပါရစေ။

အရပ်ပုသောလက်ဝှေ့သမားများအနေနှင့် အရပ်ပြိုင်
စာညှိ လက်ဝှေ့သမားများနှင့် တွေ့ရလျှင် အတွင်းသို့
ပူးကပ်ထိုးသတ်ကာ ဝမ်းဗိုက်နှင့်နံဘေးနှစ်ဖက်ကို အားရ
ဝါးရပြိုင်ရမည်ဖြစ်၏။ အရပ်ပြိုင်သူကို ငမ်းဗိုက်နှင့် နံဘေး
ကို အကြိမ်ကြိမ်များများ ထိုးပေးခဲ့လျှင် အရပ်ပြိုင်သူ
သည် ခါးညှစ်ကာ ဝပ်ဆင်းလာတတ်ပါသည်။ ထိုသို့
ဝပ်ဆင်းလာသော် မေးဖျားကို ငြင်းငြင်းထန်ထန်
ထိုးလိုက်ခြင်းဖြင့် နောက်ကောက် ကျသွားနိုင်သည်။

အရပ်ပုသောသည် အရပ်ပြိုင်သူ၏ငမ်းဗိုက်ကို သဲသမဲမဲ
ရဲရဲကြီး ထိုးပေးရမည် ဖြစ်သည်။

အရပ်အမောင်း ရှယ်တန်းသူသည် လက်ဝှေ့သမားတို့
သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဝမ်းဗိုက်သို့ ထောက်လက်သီး၊
မုတ်လက်သီးများကို ပစ်သွင်းနိုင်ပါသည်။ သို့သော်အရပ်
ပုသော၏ ဝမ်းဗိုက်ကို အရပ်ပြိုင်သူက ထိုးအားထိုးရမှာ
အနည်းငယ် ခက်ကောင်းခက်ပါသည်။ သို့တစေ အခွင့်
အရေးရသောအခါ ရလျှင်ထိအောင်ထိုးနိုင်ပါသည်။

အကြောနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကိုထိုးကြပါ။ ထိုး၍ထိလျှင်
အမှတ်ပြည့် ရပါသည်။ ထိုးခွင့်လည်းရှိပါသည်။ ဝမ်းဗိုက်
ကိုထိုးလျှင် ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရရန် ပိုမိုလွယ်ကူပါသည်။

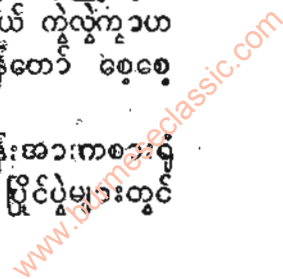
၂၈။ ပူးကပ်သိုးခြင်း လက်ဝှေ့ပညာ

ဆုတ်၊ ခွာ၊ ခွဲဘူခ ဘာ စကားရပ်သစ်မျိုးမျိုးကို ကြိုး
စိုင်းခိုင်သည် လက်ခွာ ခွဲဘူခ အနိမ့်ပေးရသည့် စကားရပ်
ဖြစ်သည်။

ကြိုးခိုင်းခိုင်သည့် ကြိုးခိုင်း၌ တာဝန်ယူစဉ်တွင် လက်
ဝှေ့ထိုးသူ နှစ်ဦးအား ကြပ်မတ်ရန် တာဝန်ပေးရန် အမိန့်
ပေးရသည့် တရားဝင်စကားရပ်(၃)မျိုး ရှိ၏။ ထိုစကား
ရပ် (၃)မျိုးမှာ STOP ရပ်၊ BOX ထိုး၊ BREAK ဆုတ်
တို့ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ မြန်မာပြည်ဘစ်ဂမ်းတွင် ကျင်းပနေသည့် ဇာတ်
ဝှေ့ပြိုင်ပွဲများ၌ ကြိုးခိုင်းခိုင် တာဝန်ကိုသစ်ဆောင်ကြ
သည့် ကြိုးခိုင်းခိုင် အခတ်များများ၏ ဆောင်ရွက်
ချက်သည် အခမရှိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ကျင်းပနေသော
ဗဟိုဝန်ဘာဝိတ် လက်ဝှေ့ချန်ပီယံဖောင်အသားမည်း
ရှူးဂါ့ရေးလီဆိုက်စ်၏ရေလက်အိတ်အပျော်တမ်း လက်
ဝှေ့ပြိုင်ပွဲတွင် အကျိုးဆောင်လုပ်ကိုင်နေကြသည့် ကြိုးခိုင်း
ခိုင်များ၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် အနည်းငယ် ကွဲလွဲကွာဟ
နေကြောင်းကို ရုပ်မြင်သံကြားတွင် ကျွန်တော် စေ့စေ့
စပ်စပ် ကြည့်၍ မှတ်သားထားပါသည်။

ကွာဟချက်မှာ ရန်ကန်မြို့အောင်ဆန်းအားကစားရုံ
တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် လက်ဝှေ့တံခွန်စိုက် ပြိုင်ပွဲများတွင်

လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦးသည် အနီးကပ်ပူးကပ်တိုက်ခိုက်ပြီး နောက်ပင်လက်သီး၊ ဖြောင့်လက်သီး၊ ဖြတ်လက်သီး ဝိုက်လက်သီးတွေ ပစ်သွင်းနိုင်ရန် ထိုးကွက်လုနေစဉ် ထိုး ကွက်ရှာနေဆဲအတွင်း ကြိုးဝိုင်းခိုင်က BREAK အမိန့်ပေး လိုက်သဖြင့် အသွင်းသို့ ပူးကပ်ပြီး မထိုးရဘဲဘုပါပဲ နေ့ဘက်သို့တစ်လှမ်းဆုတ်ခွာပေးလိုက်ရသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပူးကပ်ထိုးလို၍ ကပ် လိုက်သည်နှင့် အမိန့်ပေးသံ ထွက်လာတော့သည်။

ယနေ့ အခမရှိကန်နိုင်ငံတစ်ဝှမ်း ခရိုင်အလိုက် အပျော် တမ်း လက်ဝှေ့တံခွန်စိုက်ပြိုင်ပွဲ၌ ယင်းသို့မဟုတ်ဘဲလက်ဝှေ့ သမားနှစ်ဦးသည် ပူးကပ်သတ်ရန် နဖူးထိ ဒူးထိခမန်း နီးကပ်စွာဝင်ပူးပြီးနောက် ပင့်ဖြောင့်ဝိုက်လက်သီးများကို အကြိတ်အနယ်လုကာ ထိုးနှက်နေမှုမှာ တစ်မိနစ်ကျော် ကျော်ကြာသော်လည်း ကြိုးဝိုင်းခိုင်က ထိုးခွင့်ပြုထား ပေသည်။ ထိုပွဲစဉ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ရုပ်မြင်သံ ကြားမှ ကြည့်ရှုရခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့သမားနှစ်ဦး စလုံး လက်ပန်း ကျလောက်တော့မှ BREAK အမိန့်ကို ပေး၏။ အတွင်းသို့လှ၍ အားပါးတရ ထိုးပြိုင်နေကြစဉ်၌ BREAK အမိန့်ပေးလိုက်ပါလျှင် RHYTHM ထိုးကွက် စည်းဝါး ပျောက်သွားတတ်ကြောင်း လက်ဝှေ့သမား များ သိပါသည်။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ နဖူး၊ ဒူး၊ ခြေဖျားများကို ဦး ခေါင်းက ကျော်လွန်မှု မရှိလျှင် လက်ဝှေ့ဥပဒေအရတုား သဖြင့် ပူးဝင်၍ ထိုးလျှင် ပူးကပ်လျက်ထိုးရာ၌ အသုံးချ

ရသည့် လက်သီးစုံများကို ထိုးခွင့်ပြုထဝေးသင့်ပြီဟု စံစွဲ ရေးသူ ယူဆမိသည်။

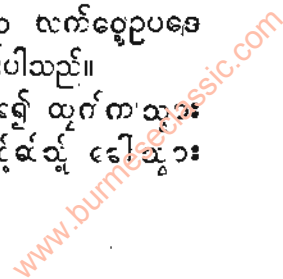
တစ်ချိန်က ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြန် ကျားသည်မ်း၊ မျိုးသန့်၊ သိန်းမြင့် (ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် သုံးချိန်ပြန်နှင့် အာရှချန်ပီယံ)၊ ဗိုလ်အေးကို မြန်မာနိုင်ငံအတွက် နိုင်ငံတကာပွဲပြိုင်ပွဲမှ ဆု တံဆိပ်ကို ပထမဦးဆုံး ရယူဆွတ်ခူးပေးခဲ့သူ)၊ အိုလံပစ် ပြန် လှည့်နံ့ဆိုလျှင် Coise Fighting ခေါ် အနီးကပ်ထိုး နည်း ထိုးကွက်ပညာကို အထူးအားပြုကာ ထိုးပြိုင်ခဲ့လေ ရှိ၏။ ပူးကပ်၍ထိုးသလို ပူးကပ်ကာ တိမ်းရှောင်တတ်ကြ သည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဥပဒေ (၁၄) (ခ) (၅) (ဂ) အရဆို လျှင် ကြိုးဝိုင်းက ညည်အဆန်တွင် အသုံးပြုနေသည့် ဆို သော လက်ဝှေ့သမား တစ်ဦးဦးက မထိုးဘဲ ပြန်ထွားမှ သာ အမိန့်ပေးရမည်ဟု ဆိုထားသည်။

တစ်ဖန် လက်ဝှေ့သမားများ၏ နှုတ်ခမ်းနှင့်သွားများ ဒဏ်ရာအနာတဖြစ်မှုမှ ကာကွယ်ပေးထားသည့် သွားဖုံး ကာ Gum Shield စွတ်၍ထိုးပြိုင်ရာတွင် ပွဲထိုးနေစဉ် သွား ဖုံးကာသည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပါးစပ်အတွင်းမှ ထွက်ကျသွားပါက ထိုးခါးပြေးမချင်း ပြန်လည်ကောက်ပြီး တပ်ထိုးခွင့်ကို မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော လက်ဝှေ့ပွဲမှ ကြိုးဝိုင်းခိုင်များက ခွင့်မပြုခဲ့ချေ။

သို့ပါသော်လည်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လက်ဝှေ့ဥပဒေ အပိုဒ်(၄) (က) (၂)က ဤသို့ ဆိုထားပါသည်။

ပထမအကြိမ်သွားဖုံးကာ အထိုးခံ၍ ထွက်ကသွား ပါက ကြိုးဝိုင်းက ပွဲကိုရင်ြီးသူထောင်ဆီသို့ ခေါ်သွား

ပြီး သွားဖုံးကာကို ရေဆေးစေပြီးနောက် ငြိန်တစ်စေ့ မည်။

သို့အော် ပထမအကြိမ်ထက်ကျော်၍ သွားဖုံးကာကျ သွားပြန်လျှင် ကြိုးဝိုင်းက အမှတ်ပေး ခိုင်များအား ဖာရားဝင်ထုတ် Warning ပေးရန် အချက်ပြရပေလိမ့်မည်။

ခေတ်ဒီသောစနစ်ကို ကမ္ဘာနှင့် ရင်ဘောင်တန်း၍ ထန်းတူရည်တူ လစ်စောင်းမှုသည်သာ လက်ဝှေ့သမား များအတွက် အကျိုးရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့သမား များအတွက် အကျိုးသက်ရောက်ပေးသော ငြိန်မာ့လက်ဝှေ့ ကဏ္ဍ တိုးတက် မြင့်မားအောင် ငြိန်မားလာမည် ဖြစ် ပြီး အမိမြန်မာနိုင်ငံအတွက် အကျိုးထူးလာမည်ဖြစ်ပါ ကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

၂၉။ နှစ်လုံးထိုးပူးတဲ့လက်သီး

ဘောက်ခံဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့အားကစား ပညာချပ်ဘွင် ပူးတဲ့လက်သီးထိုးနည်းစနစ်ရှိပါသည်။ အင်္ဂလိပ်လို One & Two ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ပူးတဲ့ လက်သီးထိုးနည်းစနစ်သည် အခြေခံလက်ဝှေ့ထိုးနည်း(၄) မျိုးဖြစ်သော ဖြောင့်၊ ပင့်၊ ဝိုက်၊ ဖြတ်လက်သီး ထိုးချက် (၄)မျိုးကို ပေါင်းစပ်ပြီး ထိုးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

- ဖြောင့်လက်သီးထိုးချက်ကို JAB
- ပင့်လက်သီးထိုးချက်ကို UPPER CUT
- ဝိုက်လက်သီးထိုးချက်ကို HOOK

ဖြတ်လက်သီးထိုးချက်ကို CROSS ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ထိုအခြေခံထိုးနည်း(၄)မျိုးကို အမျိုးမျိုးလှည့်၍ တွဲပြုပါမည်။

အုပ်အခမောင်းပျက်သည့် လက်ဝှေ့ သမားတို့သည် အုပ်မြဲ သည့်လက်ဝှေ့သမားနှင့် ထိုးသည့်အခါ အနီးအနားတွင် IN. FIGHTING နည်းကို ရွေးမှန်ပါမည်။ အနီးအနားထိုးရာတွင် ဝိုက်-ပင့်-ဖြတ် လက်သီးထိုးချက်များကိုသာ ထပ်ဖန်တလဲလဲ သုံးသင့်၏။ ထိုသုံးသည့် ထိုးချက်အပြင် ဖြောင့်ကို JAB ကိုလည်း အသုံးပြုရပေမည်။

အရပ်မြင့်သူ၏ လက်သီးထိုးချက်ကိုလွတ်အောင်ရှောင်
ပြီး အနီးကပ်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် (ဝိုက်လက်သီးနှင့်
လက်သီး)ထိုးချက်ကို အားရပါးရ ပစ်သွင်းရမည်။

ဘယ်ဝိုက်နှင့် ညှာပင့်ကို ထိုး၍ နှစ်ချက်စလုံးထိလျှင်
ပွဲပြီးနိုင်၏။ ညှာဝိုက်နှင့် ဘယ်ပင့်ကိုလည်း အသုံးပြုနိုင်
ပါသည်။

ဘယ်ဝိုက်နှင့်ညှာဝိုက်သုံးလျှင် မရဘူးပေါ့ဟု မေးစရာ
ရှိသည်။ ရတော့ရသည်။ တစ်ဖက်မြိုင်ဖက်က ငွဲပြီးတိမ်း
လိုက်ပါက ထိုးချက်(၂)ချက်စလုံးလွှဲချော်၍ သွားနိုင်ပါ
သည်။

ဝိုက်လက်သီးနှင့် ပင့်လက်သီးထိုးပါမူ ဝိုက်လက်သီးက
ချော်သွားသည်ထားဦး ပင့်လက်သီးကတော့လေ့တမ်း
မေးဖျားကိုထိနိုင်သည်။ ဝိုက်-ပင့်ထိုးချက်သည် သေချာ
သော လက်သီးဖြစ်၏။ မှတ်ချက်.... ပင့်လက်သီးထိုးရာ၌
မေးရိုးသာထိုးပါ။ ဝမ်းဗိုက်ကိုမထိုးပါနှင့်။

ဝိုက်ပင့်လက်သီးထိုးချက်ကို ၁၉၀၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၀၈ ခု
နှစ်အထိ ကမ္ဘာ့ဟုဗီးဝိတ်ချန်ပီယံ အိုင်ဂရစ် အနွယ်ဖွား
ဂျပန်ကလေး တော်မိဘမ်း (စ်) TOMMY BURNS သည်
လည်းကောင်း၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၆ခုနှစ်က ကမ္ဘာ့ဟုဗီး
ဝိတ်ချန်ပီယံ ရေဘူးမာစီယာနိုး ROCKY MARCIANO
သည် လည်းကောင်း၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ
ကမ္ဘာ့ဟုဗီးဝိတ်ချန်ပီယံ ဖလို့က်မက်တာဆင် FLOYD
PATERSON အသုံးများခဲ့သော ထိုးနည်းဖြစ်ပေသည်။

တစ်ဖန်ဘယ်ပင့်နှင့်ညှာဝိုက်ပူးတွဲ ညှာပင့်နှင့်ညှာဝိုက်
ပူးတွဲ ထိုးချက်များကို ပူးကပ်ရာ၌ အသုံးပြုရမည် ဖြစ်၏။
အရပ်မြင့်သူ၏နံဘေးနှင့်မေးဖျားကိုဆက်တိုက် ဆက်တိုက်
ဆိုသလို အားရှိပါးရှိ ဝင်ဆောင်ရမည့် လက်သီးထိုးချက်
များဖြစ်ပါသည်။

၁၉၃၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တိုင်အောင် ကမ္ဘာ့ဟုဗီးဝိတ်
သရဖူကို စိုးပိုင်ခဲ့သူ နိုဂရိုးလက်ဝေ့ကျော် ဂျိုးလူးဝစ်
JEB , LOUIS ၁၉၆၄-၁၉၇၄-၁၉၇၈ ခုနှစ် အပိုင်းများက
ကမ္ဘာ့ဟုဗီးဝိတ် ချန်ပီယံ မိုဟာမက်အသီ M , ALI ၁၉၉၀
ပြည့်နှစ်က မိုက်တိုင်ဆန်ကို အနိုင်ထိုးခဲ့သူဂျိမ်းဘာစကာ
ဒေါက်ဂလပ် DOUGLAS တို့သည် ပွဲထိုးရာဝယ် ထပ်ဖန်
တလဲလဲ သုံးခဲ့သော ပူးတွဲလက်သီးမှာ ဘယ်ဖြောင့်
ထောက်လက်သီး နှင့် ညှာဖြတ် ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြိုင်
ဖက်ဘက်ဘင်လာရာ၌ ဘယ်ဖြောင့် ထောက်လက်သီးနှင့်
ဖမ်းဟန်လိုက်ပြီး ညှာဖြတ်လက်သီးဖြင့် လဲကျလေအောင်
ထိုးချခြင်းသည်အလွန်တန်ဖိုးရှိသည့်ထိုးချက်မျိုးပေတည်း။

ဘယ်ဖြောင့် ညှာဖြတ် အသုံးများ သော်ငြားလည်း
ညှာဖြတ် ဘယ်ဖြတ်ထိုးနည်းမှာ နည်းလှပါသည်။

လက်ဝေ့ထိုးရာတွင် သိပ္ပံနည်းကျကျပညာသားပါပါနှင့်
ထိုးပြိုင်တတ်ကြသော လက်ဝေ့ကျော်တို့အများဆုံး အသုံး
ပြုကြသည့် ထိုးချက်မှာ....

ဘယ်ဖြောင့် ညှာဖြောင့် ပူးတွဲထိုးလုံးဖြစ်၏။ လက်ဝေ့
နယ်ပယ်မှစကားအရ ဝမ်းတူး ONE , TWO ဟု ခေါ်ကြ
သည်။

ဘယ်ဝိုက် ညာဖြတ် ထိုးလုံးသည်လည်း ကောင်းလှ၏။
အင်္ဂလိပ်လို Left . Hook & Right Cross ဟု ခေါ်သည်။
၁၉၉၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ (၅) ရက်ညက အမေကန်
ပြည်ထောင်စု နိဗ္ဗာန် ဝါး ပြည်နယ် ၈ မီးဂတ်(၈)မြို့၌
ဗိုလ်လှခွဲကြသည့် ချန်ပီယံမိုက်ကယ်မှုရာနှင့် ဂျော့ဖွဲ့မင်တို့
ပွဲစဉ်ဝယ် (၁၀) ချီထိုးချက်သည် ဘယ်ဝိုက် ညာဖြတ်ပင်
ဖြစ်နေသည်။ လွန်စွာမှ အားပါလှသည့် လက်သီးဖြစ်ပါ
သည်။

မှတ်ချက်

ဘယ်ဝိုက် ညာဝိုက် လက်သီး ထိုးချက်ကတော့ သုံးခဲ
သည်။ ခြုံငုံပြီး တင်ပြရလျှင် ပူးတွဲနှစ်လုံးတို့ လက်သီးထိုး
ချက်ထိုးရာတွင် ပိုင်နိုင်ဖို့ လျင်မြန်စွာ ထိထိမှန်မှန်
အထူးအရေးကြီးလှကြောင်းရေးသား တင်ပြလိုက်သည်။

၃၀။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ညွှန်လျှင်

လက်ဇွေကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူကြီးဟူသည် လက်ဇွေတရားသူ
ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ တရားသူကြီးဆိုသော ဝေါဟာရ
စကားအနက် ရေးကောက်ပါသော် တရားသဖြင့်ဆုံးဖြတ်
ပေးရသော အကြီးအကဲဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

လက်ဇွေပြိုင်ပွဲတွင် ပဲ့အစမှဆုံးခန်းတိုင်အောင် အဆုံး
အဖြတ်ပေးရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သဖြင့် အရေးပါအရာရောက်
လှ၏။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အပျော်တမ်း လက်ဇွေဥပဒေ
တွင် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်သာ အတည်
ဖြစ်ပါသည်ဟု ပါရှိပါသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မည်သူ
မျှ ကန့်ကွက်အာဏာမရှိတတ်၍ မရပေ။ အနိုင်အရှုံး ဆုံးဖြတ်
ချက်ချပြီးသော ကြိုးဝိုင်းဒိုင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်လည်
ပြုပြင်၍ မရပါပေ။

လက်ဇွေပြိုင်ပွဲတစ်ပွဲ ကျင်းပနေချိန်၌ အဓိကဩဇာ
အာဏာအရှိဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ပင်ဖြစ်သည်။
တာဝန်အရှိဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ပါဟုဆိုပါရစေ။

သို့ဖြစ်ရကား....

၁။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် လက်ဇွေ ဥပဒေနှင့်ပတ်သက်၍
ဂဏနုဏသိရမည်။ သိကိုသိ ကျွမ်းကိုကျွမ်းရလေ
လိမ့်မည်။

- ၂။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် လက်ဝှေ့ကျော်ဟောင်း(သို့) လက်ဝှေ့သမားဟောင်းဖြစ်သင့်သည်။
- ၃။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် မျက်စိ အား ကောင်း ပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်း ဖျတ်လတ်မှုရှိရပါမည်။
- ၄။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် ဆုံးဖြတ်ချက် ထက် မြက် မြန်ဆန်ရမည့်အပြင် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်လည်း ရှိရမည်။
- ၅။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် အများ၏ ဝေဖန်မှုများ၊ စေခံပြောဆိုချက်များကိုစိုးရိမ်ကြောင့်ကျမရှိဘဲ သတ္တိအပြည့်ရှိရပါမည်။
- ၆။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် ဘက်မလိုက်ဘဲ သတ္တိရှိရှိနှင့် တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်တတ်ရပါမည်။
- ၇။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် အရက်သေစာ သောက်စားစွ လုံးဝ(လုံးဝ) ကင်းရပါမည်။
- ၈။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် စည်းကမ်းရှိ၍ အကျင့်စာငိုတ္တ ကောင်းမွန်ရပါမည်။
- ၉။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ဟူသည် ကျန်းမာရေး ကောင်းသူ ဖြစ်ရမည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ဖော်ပြပါအချက် (၉) ချက်ဖြင့် ကိုက်ညီမှုသာလျှင် လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သင့်၏။

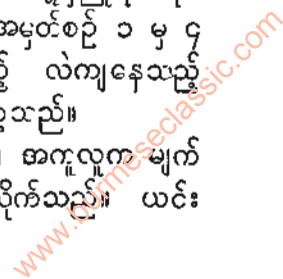
ထိုအချက် (၉) ချက်နှင့် မညီသည့် (သို့) အရည် အသွေး မမီသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အဖြစ် လုံးဝတာဝန်ပေးအပ်ခြင်းမပြုပဲ ဖယ်ထားသင့်သည်။

အရည်အသွေး ညံ့ဖျင်းသူအား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အဖြစ် တင်လိုက်ပါက ပြဿနာပေါင်းစုံနှင့် ကြုံတွေ့ နိုင်ပါသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ် အတွင်းက မိုးကုတ်မြို့တွင် လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲ အသိမ်းအမှတ်ပွဲများအဖြစ် ကြပ်ပြင်၊ ရွှေဘို၊ မန္တလေး၊ မိုးမိတ် (၅)မြို့နယ် လက်ဝှေ့ ဗိုလ်လုပွဲတစ်ရပ်ကို ကျွန်တော်ဦးစီး၍ ကျင်းပခဲ့သည်။ ပွဲစဉ်(၈) ၁၃၉ ပေါင် တန်းဗိုလ်လုပွဲတွင် မိုးမိတ်မြို့မှ လက်ဝှေ့ခေါင်းဆောင်အား ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အဖြစ် ကျွန်တော် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ထိုပွဲ စဉ် တဘိယအချီအရောက်၌ ရွှေဘိုကျားနက် လက်ဝှေ့ အဖွဲ့မှ လက်ဝှေ့သမားက မန္တလေး ရွှေကျားလက်ဝှေ့အဖွဲ့ မှ လက်ဝှေ့သမား၏ မေးရိုးကိုထိုးလိုက်ရာ မန္တလေးသား လဲကျသွား၏။ ထိုစဉ်ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အမှတ်စဉ်ရေတွက်ရမည်။ (မှတ်ချက်... အမှတ်စဉ် ၁ မှ ၁၀ စက္ကန့် ၁၀ တိတိဖြစ်ရ မည်)၁၀-စက္ကန့် ရေတွက်ပြီးပြီးချင်း ထိုပွဲကို အလဲထိုးပွဲ အဖြစ် ဆုံးဖြတ်ရမည်။

သို့သော်ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သည် အမှတ်စဉ်ကို မရေတွက်ဘဲ ငေးကြောင်၍ ကြည့်နေသည်။ ပရိသတ် ၅၀၀၀ ကျော် ကျော်၏ သောင်းသောင်းဖျူဖျူ အော်ဟစ်အားပေး ဆူသံနေမှုကို အလေးထားနေသဖြင့် ကြောင်နေခြင်း ဖြစ်၏။ အခြေအနေမှာ လုံးဝ မဟုတ်တော့သဖြင့် ဂျပူရီ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ကျွန်တော်က အမှတ်စဉ် ရေတွက်လေဟု အသံချဲ့စက်ဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်ရသည်။ သို့မူကြိုးဝိုင်းဒိုင် သည် ကမန်းကတန်း ပျာရီပျာရာဖြင့် အမှတ်စဉ် ၁ မှ ၄ အထိသာ ဖရေတွက်ပြီး လူးလွန်းလာသည့် လဲကျနေသည့် ထက်ဝှေ့သမားအား ပေထူနေပြန်တော့သည်။

သို့ရှိစဉ် လဲကျလူ လက်ဝှေ့သမား၏ အကူလူက မျက် နှာသုတ်ပဝါကို ကြိုးဝိုင်းဒိုင်သို့ပစ်တင်လိုက်သည်။ ယင်း

အိတ်တစ်ခြင်းသည် ကျွန်တော်လူ အရုံးပေးပါတယ်။
ဟု ပစ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒိုင်းရိုင်းသည်
မျက်နှာသုတ်ပဝါကို အငေးသားစိုက်ခြင်းဖြင့် သူ့မျက်နှာ
တာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ ယင်းသို့ ပြုထားရာ
ဖြစ်နေစဉ်အတောအတွင်း၌ တတိယအချိန်လည်း အချိန်စေ့
သွားခဲ့ပါသည်။

ဤပြဿနာတက်လာ၏။ ကျွန်တော် လက်ဝှေ့သမားက
အလဲထိုးပွဲနှင့်အနိုင်ရရမှာပါ။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ညွှန်လို့ ရလို့ ဖြစ်ရ
တာပါဟု ရွှေဘိုကျားနက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဆရာ ငင်း
မောင်က ကန့်ကွက်တော့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဇွတ်အနိုင်ရ
တာပါ။ အလဲထိုးခံရလို့လဲကျသွားတာကို ပရိသတ်လည်း
သိကြပါတယ်။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ညွှန်လို့ ဖြစ်တာ မဟုတ်ပေမယ့်
လက်ဝှေ့ဥပဒေမကျွမ်းတဲ့လူကို ကြိုးဝိုင်းဒိုင်အဖြစ်တစ်ဝန်
ပေးလိုက်တဲ့ ဆရာ့အမှားချက်ပါ။ ဆရာ ပေါ့လို့ ရလို့
ပြဿနာပေါ်တာပါ။ ဆရာသာအဓိကတရားခံပါ။ မင်းတို့
တစ်တွေဟာ ဆရာရှဲ့တပည့်လေးတွေပဲ ဆရာ့စကား နား
ထောင်ကြပါဟု ဝန်ခံပြောဆိုလိုက်မှ အားလုံးငြိမ်ကျသွား
ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် မိုးကုတ်မြို့ ကျောက်
မျက်ရတနာကော်ပိုရေးရှင်းဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်
နေပါသည်။

ထိုပွဲစဉ်တစ်ခုကိုထောက်ရှုလိုက်သော်...

- (က) လက်ဝှေ့သမားမဟုတ်သူ
- (ခ) လက်ဝှေ့ဥပဒေကို လုံးဝနားမလည်သူ
- (ဂ) ရဲဝံ့စွာ ဆိုးဖြစ်နိုင်စွမ်းမရှိသူ

- (ဆ) ပရိသတ်အချိန်ကိုကြောက်တတ်သူ
- (င) အချက်သောက်တားသူ စသည့် အချက် (၅)
ချက်နှင့် ပြေးမလွတ်ဖြစ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကြိုးဝိုင်း
ဒိုင်အဖြစ် ပို့တင်ပေးလိုက်မိသဖြင့် ကမောက်ကဖြစ်ကုန်
ရခြင်း ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားကပြောတော့ ကျွန်တော် လက်ဝှေ့သမား
ဟောင်းတစ်ယောက်ပါ။ လက်ဝှေ့ဥပဒေခင်တန်း တက်
ပြီးသားပါ။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လုပ်နိုင်ပါတယ်ဆို” ဟု ပွဲအပြီး
တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မေးမြန်းရာ ၎င်းက ကျွန်တော်မှား
သွားပါတယ်တဲ့ဗျာ...။

ထို့ကြောင့် လိုရင်းရေးရပါလျှင် ကြိုးဝိုင်းဒိုင်ညွှန်လျှင်
လက်ဝှေ့ဥပဒေမကျွမ်းမဖြစ်တတ်သကဲ့သို့ နိုင်သင့်သူရှုံး ရှုံး
သင့်သူအနိုင်ရ ပြောင်းတိပြောင်းပြန် ဖြစ်တတ်သဖြင့်
ကြိုးဝိုင်းဒိုင်များကို သတိထားရွေးချယ် တာဝန်ပေးသင့်
ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၃၁။ လက်တွေ့သမားကောင်းဖြစ်လိုလျှင်

လက်တွေ့သမားကောင်းဆိုတာ ရှုံးဖူး၊ နာဖူး၊ လဲဖူး၊ အလဲထိုးခံရဖူးတယ်။ အဲဒီရသကို ခံစားရဖူးပြီးတဲ့နောက် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းကပျောက်မသွားပဲ ပေ (၂၀) လက်တွေ့ ကြိုးဝိုင်း အတွင်းက ပြိုင်ဆိုင်ပွဲကို အသည်းပေါက် ပေါက် သွေးပေါက်ပေါက်ပမ်းသည်အထိ ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင် သတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားမျိုးကို ခေါင်ခေါင်ဖြည့် လက်တွေ့ သမားမျိုးလို့ခေါ်တယ်ဟု မြန်မာ့လက်တွေ့ နည်းပြကျော် ဆရာ ကျားဘညိမ်းက ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ရန်ကုန် အောင် ဆန်းအားကစားပြိုင်ဝင်း ပွဲဖွင့်လှစ် သင်ကြားခဲ့သည့် အမှတ်စဉ် (၁) ခရိုင်လက်တွေ့နည်းပြဆရာသင်တန်း၌ ပြော ကြားခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာဦးကျားဘညိမ်း၏ မိန့်ကြားချက်သည် သွေးထွက် နှစ်အောင်မှန်လှ၏။ မှန်ကန်ကြောင်းကို ကျွန်တော် ၎င်း ဆောင်ခဲ့သော စေတနာ့ဝန်ထမ်း လက်တွေ့နည်းပြဆရာ သတ်တမ်း (၃၁) နှစ်အရ လက်တွေ့ကျကျ သိခဲ့ရသည်။ လူသစ်လက်သစ် လက်တွေ့သမားအချို့သည် ပထမဦးဆုံး ကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့ဝင်ရောက်ကာ လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲ ဝင်နှံ့ရာ ဝယ် အနိုင်မရပဲ ရှုံးနိမ့်လိုက်သည်နှင့် နောက်တစ်ကြိမ် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်မှုမရှိတော့ ပဲ လက်တွေ့လောကကို ကျောခိုင်းသွားတော့သည်။ တစ်ချို့

သည် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်း၌ ဒိုင်ပွဲရပ် (သို့) နောက် ကောက်ကျခဲ့ကြ၏။

“လက်တွေ့ထိုးတာနာသဗျာ” ဟု အော်ဟစ်ပြီးလက်တွေ့ အားကစား ပညာရပ်ကို ဝေးဝေးက ရှောင်ချေသည်။ လက်တွေ့ထိုးပြိုင်ရာမှာ ရှုံး၍ လက်တွေ့အားကစား ယှဉ်ပြိုင် ခြင်း၏ နိယာမကို မေ့နေ၍ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အားကစားပညာရပ်တိုင်းတွင် အနိုင် အရှုံးဟူသည်ရှိ ၏။ ထိုသည်မှာ အားကစားကဏ္ဍ၏ နိယာမ ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် လက်တွေ့ထိုးပြိုင်ရာဝယ် နာ၍ နောက်ကောက်ကျ ၍ လက်တွေ့နယ်ပယ်ကို တစ်ခါတည်း ကျောခိုင်းခဲ့ကြသည် ကို တွေ့ရပြန်သည်။ လက်တွေ့ထိုးကြသည်ဆိုရာဝယ် တစ်ဦး ကိုတစ်ဦး ပန်းပွင့်ကလေးနှင့် ပစ်ပေါက်ထမ်း ကစားနေ သည်မဟုတ်။ ရှစ်အောင်စ လက်တွေ့ထိုးအိတ် (သို့) တစ်ဆယ်အောင်စရှိ လက်တွေ့အိတ် (ပွဲထိုးအိတ်) ကို စွပ် ကာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လဲအောင် ကွဲအောင် နာအောင် မေ့အောင် ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှနေပြီး သတ်ပုတ်နေ ခြင်းသာပါ။ နာအောင် လဲအောင် မေ့အောင်ထိုးရ သော လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲအားကစားကို “နာသဗျာ” ဟု ဟစ် ၍ ကျောပေးသူသည် သူရဲဘော ကြောင့်သည့် လက်တွေ့ သမားဖြစ်သဖြင့် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းနှင့်မတန်ပါ။ လက်တွေ့ ထိုးခြင်းအားကစားသည် သူရဲကောင်းစိတ်ထားရှိသူများ (၀၁) သတ္တိအပြည့်ရှိလေသူများ၏ ခြေရာသာဖြစ်သည်။

“အနာမခံနိုင်လျှင် လက်တွေ့ထိုးနဲ့၊ ကြောက်တတ်ရင် လက်တွေ့ထိုးနဲ့၊ ကြောက်တတ်ရင် ပိုပြီး အထိုးခံနေလို့ ပိုပြီးနာတတ်သည်။”

အဲ...ဆရာဆရာများ မိန့်ကြားခဲ့သလို လက်တွေ့ကြိုး
ဝိုင်းအတွင်းမှာ ခံရ နာရ ရှုံးရ လဲရ ကွဲရ နောက်ကောက်
ကျရသည်များကို ရေရေလည်လည် ခံစားရဖူးပြီး အဲသည်
လိုခံရသည်ကို ဘာမထိသည့်လူစား လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းထဲ
ကို တစ်ကျော့ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာကာ ပြိုင်ဖက်ကို ဆိုင်
ထွက်ပြီးရှင်းရဲသည့် ယောက်ျားအသည်းရှိ လက်တွေ့သမား
မျိုးသည်သာ တကယ့်လက်တွေ့သမားကောင်းအစစ် ဖြစ်
လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလက်တွေ့သမားမျိုးသည် ဗိုလ်တကတူဘုရင် ချန်ပီယံ
ဘဝရောက်မည်ဟု ဆိုရမည်။ ကျွန်တော့်အဖေ့အကြံအချ
မကြောက်တတ်သောလက်တွေ့သမားမျိုးကိုလည်းကောင်း၊
အနာခံနိုင်သည့် လက်တွေ့သမားမျိုးကိုလည်းကောင်း စနစ်
တကျမွေးထားလျှင် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်၌ ချန်ပီယံ
အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာတတ်စမြဲ ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ခဲ့ပါ
သည်။ အဲ...အကျင့်စာရိတ္တ ကတော့ အထူး ကောင်းဖို့နဲ့
စည်းကမ်းရှိဖို့လည်း လိုသည်ပေါ့။

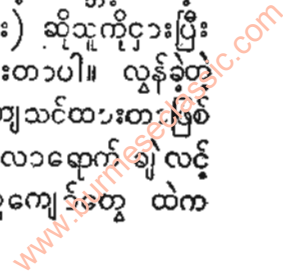
လိုရင်းရေးရလျှင်လက်တွေ့သမားကောင်းဆိုတာ ရှုံးဖူး၊
လဲဖူး၊ ကွဲဖူး၊ နောက်ကောက်ကျဖူးရတယ်။ အဲဒီရသက်
ခံစားဖူးပြီးတဲ့နောက် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းတွင်းက ပျောက်
မသွားဘဲ ပေနှစ်ဆယ် လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းအတွင်းက ပြိုင်
သတ်ဖက်ကို အသည်းပေါက်သည်အထိ ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်
သတ်တဲ့ လက်တွေ့သမားမျိုးကို ဒေါင်ဒေါင်မြည် လက်တွေ့
သမားမျိုးလို့ ခေါ်တယ်ဟူသော ကျွန်တော်၏ လက်တွေ့
ဆရာသမားများ၏ အမှာစကားကို ကြားယောင်နေဆဲ
ဖြစ်သည်။

၂။ မြန်မာ့ဇာတိသွေးနှင့် အင်္ဂလိပ်ကို သင်ခန်းစာ
ပေးတဲ့ပွဲ

“ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အမျိုးသားအဖေ့အနှစ်ထစ်ချပြင်တဲ့ ဘောက်
ဆင်လက်တွေ့အားကစားပညာ ရပ်ဟာ ကော်ခဲနက်နဲတယ်။
စနစ်တကျသင်ကြားလေ့ကျင့်မှု မရှိရင် လုံးဝလွယ်ကူတာ
မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ မြန်မာ လက်တွေ့သမားတွေနဲ့
အဆင့်ချင်းမတူဘူး။ မယှဉ်သာဘူး။ မတူရင် မတူတာ
အကောင်းဆုံးပါ။”

မန္တလေးပုလိပ်ဆပ်ကျောင်းမှ ပုလိပ်အရာရှိ မျက်နှာ
ဖြူအင်္ဂလိပ်ကြီးက အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းပွဲ
ဆရာကြီးဦးရာဇတ်အား ပညာသားပါပါ နှက်လိုက်၏။
ဦးရာဇတ်သည် မချီပြုံးကလေး ပြုံးလိုက်ပြီးနောက် အင်္ဂ
လိပ် အရာရှိကြီးအား ပြန်လည်ချေပလိုက်သည်ကတော့...

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ လက်တွေ့ပညာကိုကမ္ဘာ
လှည့်ပြီး လက်တွေ့ပြိုင် ထိုးသတ်လာခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ
လက်တွေ့နည်းပြဆရာဖြစ်တဲ့ (ဘီဖစ်ရှား) ဆိုသူကိုငှားပြီး
ကျုပ်ရဲ့ကျောင်းသားတွေကို သင်ထားတာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့
(၆) နှစ်လောက်ကတည်းက စနစ်တကျသင်ထားတာဖြစ်
တယ်။ လက်တွေ့ပညာအဆင့်မြင့်လို့လဲ လာရောက် ချ လင့်
လုပ်ခဲ့တာပါ။ ခင်ဗျားတို့ လက်တွေ့ကျင့်တွေ ထဲက

အကောင်းဆုံး လက်တွေ့ချန်ပီယံ နဲ့မှ ကျုပ်ရဲ့ လက်တွေ့ သမားက ထိုးလိုပါသတဲ့”

“ကိုင်း...တစ်ပွဲတစ်လမ်း နှစ်လမ်းကြည့်ရအောင်ပါ” ဟု ပြောချလိုက်သည်။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုးသည် ချဲ့လင့် လုပ်သည်ဆိုလျှင် ခံ ပြင်းတတ်လေ့ရှိသည်ကို ဆရာကြီး ဦးရာဇတ်က သိထား သဖြင့် တို့လိုက်သည်။ ပုလိပ်အရာရှိမင်းသည်မျက်နှာကြီး နီမြန်းလာပြီးချဲ့လင့်လုပ်လာရင်တော့ ဆက်ပြောမနေချင် တူး၊ ကနေ့ညပဲ ပွဲတိုက်ပေးမယ်။ ကိုင်း...စိန်လိုက် ဟူ သတည်း။

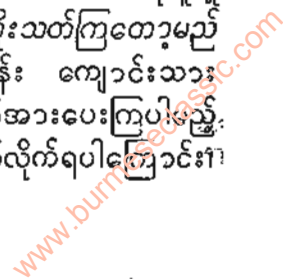
မန္တလေးအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းမှကျောင်း သားဟောင်းချစ်အုန်းနှင့် အင်္ဂလိပ်လက်တွေ့ကျော် ဂျိမ်း လူးဝစ်ဘေကာတို့ (၁၄၇) ပေါင်တန်းအသားပွဲအဖြစ် ထိုး သတ်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ပွဲစဉ်ရခဲ့သည်။ စိန်ခေါ်ပွဲဖြစ်သည်။ မြန်မာလက်တွေ့ကျော်က စတင်စိန်ခေါ်သည့်ပွဲ ဖြစ်တော့ သည်။

ဆရာကြီးဦးရာဇတ်သည် မန္တလေးမြို့ စာရတ်တန်းရပ် တွင်ရှိ ဗဟိုအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြန်လည် ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း လက်ထောက်ကျောင်း ဆရာကြီး ဦးခင်မောင်ကလေး (နေောင်တွင် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး ဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး) အား အတန်းတိုင်းရှိ ကျောင်း ဆရာ ဆရာမများမှတစ်ဆင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူ အားလုံးအား ယနေ့ည (၉:၀၀) နာရီ အချိန်တွင် ကျုံးထောင့်၌ ကျင်းပမည့် လက်တွေ့သတ်ပွဲတွင် အမျိုး သား အထက်တန်းကျောင်းသားဟောင်း ချစ်အုန်းနှင့်

မျက်နှာဖြူလက်တွေ့ကျော်တို့ ထိုးသတ်မည့် စိန်ခေါ်ပွဲရှိ ကြောင်း၊ တို့မြန်မာလက်တွေ့ကျော်ချစ်အုန်းအနိုင်ရရှိရေး အတွက် သွားရောက် အားပေးကြရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အမျိုးသားရေးလက်တွေ့ပွဲဖြစ်သဖြင့် တို့မြန်မာတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိကြောင်း၊ မြန်မာ့သတ္တိစွမ်းရည်နှင့် အင်္ဂလိပ်၏ သတ္တိစွမ်းရည် တူယှဉ်ရမည့်ပွဲ ဖြစ်သဖြင့် အရေးကြီး ကြောင်း၊ ချစ်အုန်း အနိုင်ရပါက မနက်ဖြန် ကျောင်း တစ်ရက်ပိတ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြစေသည်။

ဆရာဦးခင်မောင်ကလေးက ကျောင်းဆရာ ဆရာမ များမှတစ်ဆင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူ များအား ပြောပြလိုက်သည်တွင် တစ်ကျောင်းလုံး စာအုန်းအုန်း တချိန်ချိန် ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ မန္တလေးမြို့လူထု သိကြ စေမိမ့်သောငှာ ဆရာကြီး ဦးရာဇတ်က မောင်းခတ်ကာ ကြော်ငြာစေသည်။

“မြို့မိမြို့ဖများ ခင်ဗျား...မြို့မိမြို့ဖလူအများ သိကြား စေရန် ကြော်ငြာမောင်းခတ်၍ အသိပေး လိုက်သည်မှာ ယနေ့မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၀ရက်၊ အင်္ဂါနေ့(၂၅-၁-၃၀)နေ့၊ ည (၉:၀၀) နာရီ တွင် မန္တလေးမြို့ကျုံးထောင့်၌ ကျင်းပမည့် လက်တွေ့ ဘောက်စ်ဆင် ထိုးပွဲကြီး၌ မန္တလေးသား ချစ်အုန်းနှင့် အင်္ဂလိပ်လက်တွေ့ချန်ပီယံ ဂျိမ်းလူးဝစ်ဘေကာ ဆိုလူတို့ စိန်ခေါ်ပွဲအဖြစ် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင် ထိုးသတ်ကြတော့မည် ဖြစ်ရာ ဗဟိုအမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်းသား ဟောင်း မောင်ချစ်အုန်းကို ကြာရောက်အားပေးကြပါမည့် အကြောင်း ကြော်ငြာမောင်း ခတ်လိုက်ရပါကြောင်း။”

အထူးသတင်းမှာ မြန်မာလက်ဝှေ့ကျော် မန္တလေးသား ချစ်အုန်းက မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့ချန်ပီယံကိုထိုးလို၍ စတင်ချလင်လုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တို့မြန်မာ့သွေး၊ မြန်မာ့သတ္တိကို ပြမည့်ပုံဖြစ်သဖြင့် တို့မြန်မာတွေ ခြေနှေး မနေပဲ အားပေလှပါဟု နှိုးဆော်ပါကြောင်း... ခူ... ခူ... ခူ”

အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူဆိုလျှင် စေ့စေ့ပင် မကြည့်ရဲသည့် အချိန်ကာလတွင် အင်္ဂလိပ်ကိုစိန်ခေါ်မှုပြုလိုက်သည့်သတင်း သည် လေနှင့်အတူတစ်မြို့လုံး ပျံ့နှံ့သွားရာ တစ်မြို့လုံး ပွက်လောရိုက်သွားတော့သည်။

“ဟာ... တို့မြန်မာ လက်ဝှေ့သမားက စပြီး စိန်ခေါ် တာတဲ့”

“ဟေ့... မြန်မာ့သွေး နီကြောင်းပြပြဟေ့”

“တို့မြန်မာတို့ အားပေးရမယ်ကွ... ဇာတိသွေး ပြရ တော့မယ်နော်...”

“တို့မြန်မာချစ်အုန်း ဘေးဘယာ ဝေးကွာပါစေကွယ်”

ဟူ၍ ပြောနေကြ၊ ဆုတောင်းနေကြသည်။

ချစ်အုန်း အရပ်(၅)ပေ (၁၁)လက်မ၊ ကိုယ်အလေး ချိန် (၁၄၇) ပေါင်၊ ဂျိမ်းလူးဝစ်ဘေကာက အရပ် (၆)ပေ (၁)လက်မ၊ ကိုယ်အလေးချိန် (၁၆၀) ပေါင်။

နှစ်ယောက်စလုံးသည် အရပ်အမောင်း အချိုးအဆစ် ညီ၏။

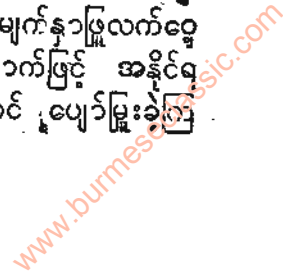
ချစ်အုန်းသည် ထုံးစံအတိုင်း ပြီးထော့ထော့နှင့် ဂျိမ်း အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ အကဲခတ်ခြင်း ထပ်လုပ်၊ ပြီးလျှင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ပွဲလွတ်သည်နှင့် ဂျိမ်းက တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာပြီး ထိုးနှက်တော့သည်။ ချစ်အုန်းက လှစ်ခနဲလှစ်ခနဲ ရှောင် ဖယ် တိမ်းနေသည်။ ရွှေပွဲလှာ ပရိသတ်ကြီးသည် “တို့မြန်မာကွ” နှင့် တစ်ခဲနက် ဆူပွက်စွာ အားပေး အားမြှောက် ပြုနေကြသည်။ ချစ်အုန်း ဘယ်ထောင် လက်သီး တစ်လုံးက ဒိုင်းခနဲ ဂျိမ်း၏ မျက်နှာသို့ထိလိုက် သည့် “ဝေါခနဲ” အသံကြီး မြည်ဟည်းသွားတော့သည်။ ဂျိမ်းကလည်းမခဲပဲ ရဲ ရဲ ကြီး ထိုက် စစ် ဆင် နေ ၏။ နှစ်ယောက်သား တတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် ယှဉ်သတ်နေစဉ် ပထမအချိန်ပြီးသည်။

ထိုကွက်ကိုမြင်ပြီးဖြစ်သော ချစ်အုန်းသည် သူ့အကူလူ အား တိုးတိုးလေး ပြေးပြလိုက်သည်။ ဒုတိယအချိန်စတင် လွတ်လိုက်သည်နှင့် ချစ်အုန်းက ပြေးထွက်သွားသည်။ ဂျိမ်းကတိုက်စစ်အဆင်လိုက် ချစ်အုန်း၏ ညှာပင်လက်သီး တစ်လုံးသည် ဂျိမ်း၏ အရှိုက်သို့ ခပ်ပြင်းပြင်းထိသွား သည်။ ဂျိမ်းမှောက်လျက်လဲကျသွားချေတော့သည်။

မန္တလေးမြို့တစ်မြို့လုံး ကြားလောက်မတတ် လက်ခုပ် ကြဘာသံများ ဟိန်းဟည်း၍သွားတော့သည်။ ကြိုးဝိုင်း ဒိုင်လူကြီးက အမှတ်စဉ် (၁) မှ (၁၀) အထိ ရေတွက် ပြီးသော်လည်း ဂျိမ်း ပြန်လည်၍ မထနိုင်တော့ပါချေ။

မန္တလေးသားချစ်အုန်းက အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူလက်ဝှေ့ ချန်ပီယံကို ဒုတိယအချိန်တွင် နောက်ကောက်ဖြင့် အနိုင်ရ လိုက်၍ တစ်မြို့လုံး အိပ်မရလောက်အောင် ပျော်မြူးခဲ့ကြ လေသည်။

ဦးရာဇတ် (အာဇာနည် အမျိုးသား သူရဲကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ ကျဆုံးခဲ့ရသူ) က လက်ဝှေ့ပွဲ အပြီးတွင် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ ပုလိပ်အရာရှိ ရှိရာသို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံကာ ဤသို့ ထပ်လောင်း၍ စိန်ခေါ်လိုက်ပြန်ပါသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လက်ဝှေ့သူရဲကောင်း ဂျိမ်းကျသွားတဲ့ အတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ အကယ်၍ မနက်ဖြန်ညမှာ ချစ်အုန်းနဲ့ ထပ်ပြီး ထိုးစေချင်ရင်လဲ ချစ်အုန်းအနေနဲ့ ထပ်ပြီး အဆင်သင့်ပါခင်ဗျား...။ ဒါမှမဟုတ် တခြား လက်ဝှေ့ချန်ပီယံတွေနဲ့ ထိုးစေချင်ရင် ကျုပ်ဆီမှာ ရှိပါသေးတယ်။ သန်းရင်...၊ စောဘာဘာတို့ ကျန်ရှိနေပါသေးတယ်။ ပွဲလွှတ်ပေးဦးမလား”

“ကျုပ်တို့အင်္ဂလိပ်ထဲမှာ အကောင်းဆုံး လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ ဂျိမ်းကျသွားလို့ ကျုပ်တို့စိတ်အလွန်ထိခိုက်နေပါတယ်။ အဲသလို အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာနီဂရီး လက်ဝှေ့ကျော်တွေဟာလဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ မြန်မာ လက်ဝှေ့သမားလေးတွေကို အနိုင်မရမချင်း ကျေနပ်မယ် ထင်နေသလား”

“အဲဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်ပြောသားပဲ၊ မနက်ဖြန်ညမှာ ကျုပ်တို့မြန်မာ လက်ဝှေ့သမားလေးတွေနဲ့ ပွဲလွှတ်ပေးဦးမလားလို့ ကျုပ်တို့ကထပ်မံ ချဲလင့်လုပ်နေတာပါ” ဟု ဦးရာဇတ်က ပြောင်ပြောတော့သည်။

သည်တော့... အင်္ဂလိပ်ပုလိပ်အရာရှိကြီးက-
“ကောင်းပြီ မနက်ဖြန်မနက် ဝိတ်ချိန်ရာကို ခင်ဗျားရဲ့

ကောင်တွေခေါ်လာခဲ့။ ကျုပ်ကလဲ ချဲလင့် လုပ်တာကို လက်ခံတယ်တဲ့”

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၉ ခု၊ ပြာသိုလ လပြည့်ကျော် (၁၁)ရက်နေ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ (၂၆-၁-၃၇) ရက်နေ့ ညတွင်လည်း မြန်မာလက်ဝှေ့ကျော် ဗဟိုအမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်းသားဟောင်း သန်းရင်နှင့် စောဘာဘာတို့ အသဲအကွဲဖြင့် အနိုင်ရကြပြန်သည်။

ထို့ညက ပုလိပ်အရာရှိက ဝန်ခံသည်။

“ခင်ဗျားတို့ မြန်မာလက်ဝှေ့သမားတွေ လက်ဝှေ့ပညာရည် မထက်သန်သော်လည်း သတ္တိဗျတ္တိ မညံ့ကြဘူး...။ ကျုပ်တို့အသင်သေးမိခဲ့ကြတယ်” ဟူ၏။

“ဟုတ်လိုက်လေဗျာ... လက်နက်ချင်းသာ တူမယ့်ခွဲရင် ခင်ဗျားတို့အင်္ဂလိပ်တွေ ကျုပ်တို့ရဲ့မြေပေါ်က ဆင်းပြေးရတာ ကြာပြီပေါ့” ဟု ဦးရာဇတ်က နိုင်ငံရေးစကား တစ်လုံး ထိုးသွင်းလိုက်ချေသည်။

၃၃။ ချိန်ကိုက်လက်သီးထိုးချက်

BOXING ဘောက်စ်ဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်း လက်ဝှေ့ထိုး ပြိုင်ရာတွင် သိပ္ပံနည်းကျကျထိုးပါလျှင် အနိုင်ရမှုများ ပြီး ခဏ်ရာအနာတရ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မရဘဲ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကင်းစွာဖြင့် လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းအပေါ်မှ ပြီးဝင့်ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်းရလဒ်နှင့် ဆင်းလာရတတ်ပေသည်။

သိပ္ပံနည်းကျကျ ထိုးပြိုင်ကြသည့် လက်ဝှေ့အကျော်များသည် ချိန်ကိုက်လက်သီးထိုးချက် TIMING ကို သူ့နေရာနှင့်သူ အဝင်ခွင်ကျစွာ အသုံးချတတ်ကြသည်။

TIMING ခေါ် ချိန်ကိုက်လက်သီးကို သုံးစွဲတတ်သော လက်ဝှေ့ကျော်သည် အရမ်းကာရော တရကြမ်းထိုးသည့် လက်ဝှေ့သမားမျိုး မဟုတ်ပါပဲ ဦးနှောက်ပိုင်း ဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးခေါ်၊ ဖြတ်ထိုးညစ် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ထိုးပြိုင်လေ့ ရှိ၏။ ချိန်ကိုက်လက်သီး ထိုးချက်သည် ခက်၏။ ခက်သလောက် တန်ဖိုးကြီး၏။

ချိန်ကိုက်လက်သီး ထိုး ချက် ဆို တာ ဘာ လဲ ဟု မေးလျှင်....

ချိန်ကိုက်လက်သီးထိုးချက်ဟူသည်.... မိမိ၏ထိုးပြိုင်ဖက်က မိမိကိုထိုးရန် အားနှင့်အင်နှင့် ဝင်အထိုးကိုစောင့်၍ ပြိုင်ဖက်၏မေးဖျား၊ JAW ကို တန်ပြန်လက်သီးထိုးချက်

ဖြင့် အားနှင့်အင်နှင့် မိမိက ထိုးချလိုက်ခြင်း မျိုးကို (ချိန်ကိုက်) လက်သီးထိုးချက်ဟု ခေါ်သည်။

ချိန်ကိုက်လက်သီး ထိုးလွတ်မည်ဟု ပြိုင်ပွဲတွင်ရည်ရွယ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိ၏ထိုးပြိုင်ဖက်က မိမိအား ဝင်ရောက် ထိုးရန် (စောင့်ရမည်)။ ဥပမာ ပြိုင်ဖက်က ဘယ်စိုက်ကြ လက်သီးထိုးချက် Left Swing ဖြင့် တအားဝင်ထိုးသည့်အခါ မိမိကညာဖြတ် လက်သီးထိုးချက် Right Cross ဖြင့် အားနှင့်အင်နှင့် ပြိုင်ဖက်၏ မေးဖျားကို သေသေချာချာ ပစ်သွင်းလိုက်ရမည်။

ထိုထိုးချက်သည် TIMING ချိန်ကိုက်လက်သီးထိုးချက် ပင်တည်း။

တစ်ဖန် ဥပမာ.... တစ်ချက် ထပ်မံ၍ပြလိုပါသေးသည်။ ပြိုင်ဖက်ဘယ်ဖြောင့်ထောက်လက်သီး Left Jab ဖြင့် အားနှင့်အင်နှင့် ဝင်ထိုးသည့်အခါ မိမိကလွတ်အောင် ရှောင်တိမ်းရင်း ညာဖြောင့်လက်သီးထိုးချက် Right Jab (သို့) ဘယ်ဖြောင့် လက်သီးထိုး ချက် Left Jab ဖြင့် တန်ပြန် ထိုးလိုက်ရမည်။

ထိုထိုးချက်သည် TIMING ခေါ် တန်ပြန် ချိန်ကိုက်လက်သီး ထိုးချက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

အခွေးကြီးသည်မှာ ပြိုင်ဖက်က အားနှင့် အင်နှင့် ဝင်ရောက်ထိုးမှုကို မိမိက (စောင့်ရမည်) ဖြစ်သည်။ စောင့်နေပြီး ဝင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လှစ်ခနဲနေအောင်လျှပ်တစ်ပျက် ထိအောင်ထိုးရမည်။

ဝင်လာချိန်ကို အတိအကျ ကိုက် အောင် ထိထိမိမိ ထိုးရမည်။

၁၃၂-ပေါင်ရှိုသော လက်ဝှေ့သမားတစ်ဦးက တအား ကုန်ပစ်၍ ဇုတ်ဝင်အလာတွင်မိမိကလည်း၁၃၂-ပေါင်အားဖြင့် တန်ပြန်ချိန်ကိုက်လက်သီး ထိုးလွှတ်၍ မေးဖျားကိုသာ ထိလိုက်စမ်းပါ။ ပေ (၂၀) ပတ်လည်ရှိ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်း အတွင်းမှ ကတ်ဖြင့် ထမ်းထုတ်ရပါမည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်က ဖြစ်၏။ ရန်ကုန်မြို့တော်ခန်းမကြီးတွင် ရန်ကုန်ဆေးသိပ္ပံတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဖြစ်သူ အများချစ်တဲ့ သကြားမဂျစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်ကပြား လက်ဝှေ့ကျော် အိုမာရှယ် O. MARSHALL ယှဉ်ပြိုင်သည့်ပွဲစဉ်နှင့် ပထမအချိန် လွတ်လျှင် လွတ်ခြင်း အိုမာရှယ်က မဂျစ်အား တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ထိုးလိုက်သည်ဝယ်စတန်လဂျစ် ပက်လက်လဲကျသွားသည်။ သို့တစေ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်က အမှတ်စဉ် ရေတွက်စဉ်မှာပင် ပြန်လည်ထသည်။ ကြိုးဝိုင်းက ပွဲဆက်ထိုးခွင့်အတွက် အိုမာရှယ်ကတစ်ရံရှိန်ထိုး ပြေးဝင်လာပြီး မဂျစ်ကိုထိုးလိုက်သည်စလယ် မဂျစ်က တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ချိန်ကိုက်လက်သီးထိုးချက် တစ်လုံးတည်း ပစ်သွင်းလိုက်သည်တွင် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူလက်ဝှေ့ချန်ပီယံအိုမာရှယ်၏ မေးဖျားကို အံဝင်ခွင်ကျစွာ ထိလိုက်သဖြင့် ဝုန်းခနဲပြုတ်ကျသွားရသည်။ ကြိုးဝိုင်းဒိုင်လူကြီး၏ မှတ်စဉ် ရေတွက်ချက်(၁)မှ (၁၀)ထိရေတွက်ပြီးသည့်တိုင် အိုမာရှယ်တစ်ယောက် ပြန်လည်မထနိုင်သဖြင့် နောက်ကောက် K.O ဖြင့် ပွဲသိမ်းလိုက်ရသည်။ ထိုပွဲသို့လာရောက် ကြည့်ရှုကြကုန်သော ရွှေပွဲလာပရိသတ်အများက (ဗမာဟေ-ဗမာ...ဗမာသတ္တိပြုလိုက်စမ်း)ဟု တစ်ခဲနက် အားပေးခဲ့ကြသည်။

ဆေးကျောင်းသား မဂျစ်သည် မော်လမြိုင်သား ဖြစ်သည်။ မဂျစ်သည် အင်္ဂလိပ်ကပြားလက်သီး ချန်ပီယံ တွေကိုမှ ရွေး၍ထိုးသတ်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ကိုယ့်ဗမာအချင်းချင်းမထိုးချင်ဘူး၊ မြန်မာပြည်ကြီးကို ကျွန်လုပ်သားခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူဖြစ်တဲ့သူနဲ့ပဲ သတ်လိုတယ်။ ဒီကောင်တွေကို တို့ရဲ့ ဗမာသွေး ဗမာသတ္တိကို ကောင်းကောင်းပြလိုက်ချင်လို့ပဲ။ မင်းတို့လို တို့လဲလုပ်နိုင်တယ်ကုလို့ နှုတ်ကမပြောပဲ လက်သီးနဲ့ အသိနဲ့ လက်တွေ့ပြတာကထိရောက်လို့ အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာ လက်ဝှေ့ကျော်ကို တမင်သက်သက်ရွေးပြီးထိုးခဲ့တယ်...ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည်။ (သကြားမဂျစ်သည် ယခုအခါ ဒေါက်တာမဂျစ်)အဖြစ်နှင့် ရန်ကုန်မြို့၊ သိမ်ဖြူလမ်း၊ အမှတ်(၄၉၀)တွင် နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

လိုရင်းရေ ရသော် ...

ချိန်ကိုက်လက်သီး TIMING ထိုးလျှင်....

- (က) စောင့်၍ထိုးပါ။
- (ခ) ဝင်အသာမှာ လျင်မြန်စွာတန်ပြန်ထိုးပါ။
- (ဂ) သူ့အားနှင့်ကိုယ်အား(နှစ်)အားပေါင်းထိုးပါ။
- (ဃ) မေးဖျားကိုတိုက်ရိုက်ထိကိုထိ အောင်ထိုးပါ။
- (င) သတိကျပ်ကျပ်ထားပြီးထိုးပါဟု ရေးလိုက်ပါရ

၁၀၁

၃၄။ လက်ဝှေ့သမားနှင့် စည်းကမ်း

အားကစားလောကမှာ စည်းကမ်းပါမှ တိုးတက်မှာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် စည်းကမ်းရှိပါမှ မိမိ ကျွမ်းကျင်ရာရာ အားကစားခွင်မှာ နှစ်ပေါင်းကြာမြင့်စွာ ရပ်တည်နိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ရေးပြလိုပါတယ်။

ကျွန်တော်ရေးခဲ့တဲ့ လက်ဝှေ့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးတွေမှာ အကျင့်စာရိတ္တနှင့် စည်းကမ်းကို အံ့ ဟို ဟို တည့်သွင်းလို့ရေးထားခဲ့ပါတယ်။ အကျင့်စာရိတ္တ ဘွဲ့ ဘွဲ့ စည်းကမ်းလည်း ညွှတ်တာပါပဲ။ မိန့်ချက်က အံ့ ဟို ဟို နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် စည်းကမ်းမရှိနေထိုင်စားသောက် ပြောဆို ခဲ့မှုကြောင့် လက်ဝှေ့လောကမှာ ရေပွက်ပမာသာ အောင်မြင်ရပြီး စုန်းစုန်း မြုပ်ကာ လမ်းပေါ်ကလူတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ရတဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်အချို့ကို ရေးပြပါရစေ။

လူ့ဘဝမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြား လူသိများလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မာန်မာန် ဂေါ်မေးတတ်လေ ရှိတတ်စမြဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မာန်မာန်တက်လာဖက်လာခြင်းရှဲ့နောက်ဆက်တွဲကတော့ ဘယ်သူ့မှ မမူတူးဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ် စင် ဘာ ခု ရှိသလို အသောက်အစားလေး ဖက်လာတော့တာပါ။ အရက်သေစာအသောက်အစားဖက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်

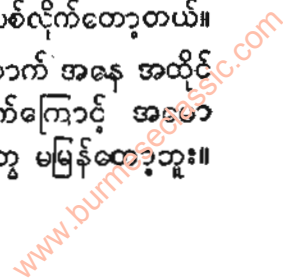
အချိန်မှန်မှန်အိပ်မှု၊ အချိန်မှန်မှန်လေ့ကျင့်မှု၊ အချိန်မှန်မှန်စားမှု၊ မှန်ကန်စွာပြောဆိုဆက်ဆံမှုတွေတစစခွတ်ယွင်းလာလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ စည်းကမ်းမဲ့ ကျင့်ခြင်းပါပဲ။

ကျွန်တော်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ လက်ဝှေ့ကျော် အချို့ဟာ ထင်ပေါ်လို့ စင်တော်ကောက်ခံရစဉ်ဘဝက အသေးကံ အစားမဖက်လေးသဖြင့် ပွဲတိုင်းကျော် အနိုင်ကြံနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ ရွဲပွဲစဉ်အချိန်ကို အောင်ဆန်း အားကစားပြိုင်စင်းမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အမှတ်ပေး ဒိုင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ချန်ပီယံအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်တဲ့အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပြီးတဲ့နောက်နိုင်ငံလက်ရွေးစင်အဖြစ်နဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိထိုးရပါတယ်။ နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ချန်ပီယံ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ကိုရယူပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ လက်ဝှေ့သူရဲကောင်းတစ်ဦးအော့ ပေါ်ပေါက်လာပြီလို့ ဝမ်းသာအားရလို့မှ တစ်နှစ်မပြည့်သေးပါဘူး။ မာန်မာန် အပြည့်နဲ့ ပြိုင်ဖက်တွေအပေါ် မထီလေးစား လုပ်လာပါစား။ အရက်သေစာပါ သောက်စား စည်းကမ်းတွေ ဖောက်ပြီး မထီလေးစား လုပ်လာတတ်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်လာတဲ့ချန်ပီယံကြီးကိုသူ ပြိုင်ဖက် လက်ဝှေ့ပွဲတစ်ပွဲမှာ တတိယအချိန်မှာ အထဲထိုးပစ်လိုက်တော့တယ်။

ချန်ပီယံကြီးကား အစား အသောက် အနေ အထိုင် မမှန်တဲ့အပြင် အရက်သောက်တဲ့အတွက်ကြောင့် အဖော် ဖောက်လာတယ်။ လက်သီးထိုးချက်တွေ မမြန်တော့ဘူး။

လက်သီးအားလဲမပါတော့ဘူး။ ခြေရွှေ တိမ်းရှောင်မှုလဲ မရှိတော့ဘူး။

ပြောရရင်ချန်ပီယံအဆင့်မဟုတ်တော့ပဲ အရက်သမား လက်ဝှေ့သမားအဆင့်သို့ကျရောက်သွားပြီမို့ သူ့အနိုင်ထိုးခဲ့ ဖူးတဲ့အောက်လူက သူ့ကို အပြတ်ထိုးလိုက်တာကို မရှုမလှ ခံလိုက်ရတော့တယ်။

ချန်ပီယံဟာ ချန်ပီယံလိုမနေရင် ချန်ပီယံဘဝမှာ ကြာမြင့်စွာရပ်တည်နိုင်မယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာဇည်းကမ်း မှဲ့ နေထိုင်စားသောက်ပြောဆို ကျင့်ကြံလို့ပါပဲ။

ဆေးလိပ်၊ အရက်၊ မိန်းမပျက်လိုက်စားတဲ့ လက်ဝှေ့ အားကစားသမားမျိုးဟာ ဘယ်လိုပင်တော်နေ ကောင်း နေပါစေ မကြာမီအတွင်း ကျဆုံးခန်းသို့ရောက်ရမှာ မလွဲပါ။

အလျဉ်းသင့်လို့ ရေးလိုက်ပါရစေ။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်က ဂျပန်နိုင်ငံတို့ကျိုမြို့တွင်ကျင်းပခဲ့တဲ့တတိယအကြိမ်မြောက် အာရှလက်ဝှေ့ဗိုလ်လှပွဲမှာ မြန်မာ့လက်ဝှေ့ လက်ရွေးစင် သိန်းမြင့်က ပထမညီ ထိုင်းလက်ဝှေ့ကျော်ကိုအနိုင်ကြံပြီး တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံမှလက်ဝှေ့ကျော်ကွမ်ကို ဒုတိယပွဲစဉ် မှာ အနိုင်ကြံလိုက်နိုင်ပြန်တယ်။ တတိယပွဲစဉ်မှာ သိန်း မြင့်က မိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ ဒါအကတ်ကို အနိုင်ယူလိုက် နိုင်ပြန်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးဖိုင်နယ်ပွဲစဉ်မှာ သိန်းမြင့်ယှဉ်ရမယ့် လက်သီး ကျော်က အိမ်ခံဂျပန်နိုင်ငံမှ ဆီဆူကိုမိဖြစ်ပါတယ်။ ဆီဆူ

ဂိုမိကိုသာအနိုင်ရခဲ့ရင် အာရှချန်ပီယံဘွဲ့ကြီးနဲ့ ရွှေတံဆိပ် အရယူခဲ့နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

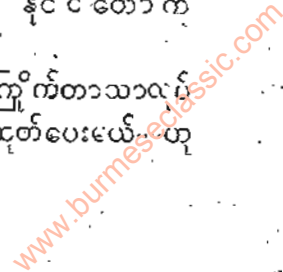
မြန်မာ့လက်ဝှေ့လက်ရွေးစင်များကိုအုပ်ချုပ်သွားခဲ့ရတဲ့ နည်းပြဆရာဦးဘဝါးက သူ့တပည့်သိန်းမြင့်ကို ဘယ်လို မှ မထွက်နိုင်မလည်ပတ်နိုင်အောင်စည်းကမ်းတကျနေနိုင် အောင် သိန်းမြင့်ရဲ့အခန်းတံခါးကို သေဘုခတ်ထားလိုက် ပြီး ဆရာကိုယ်တိုင်ထိုင်စောင့်ခဲ့ကြောင်းသိရပါတယ်။

ဖိုင်နယ်ပွဲမှာ ထိုင်းပြည်အတွက် ရွှေတံဆိပ်ကို အကြိတ် အနယ်လုရတော့မယ့် သိန်းမြင့်...

မင်းဟာ ထိုင်းပြည်အတွက် လက်ဝှေ့ယှဉ်ပြိုင်နေတဲ့ တပ်မတော် သားတစ်ယောက်ဆိုတာကို သိထားပါ။ ဧကနေ ည ထိုး သတ်ရမယ်မင်းရဲ့သတ်ဖက်က အိမ်ခံဂျပန်ဖြစ်တယ်။ မင်းလိပ်လေးဦးကိုနိုင်ပြီး ဖိုင်နယ်ကို တက်လာခဲ့တာ ဖြစ် တယ်။ သူ့လဲသူ့နိုင်ငံအတွက် ရွှေတံဆိပ်မရ ရအောင် မင်းကို အနိုင်ထိုးမှာပဲ။ မင်းကလဲ တို့နိုင်ငံအတွက် မရ ရအောင် ထိုးလိမ့်မယ်။ တို့နိုင်ငံအတွက် ရွှေ တံ ဆိပ် လိုချင်တယ် သိန်းမြင့် ဂျပန်ကိုအနိုင်ထိုး... ဒါပဲ။

မင်းကိုကနေ့တစ်နေ့ကုန် အခန်းထဲမှာသေဘုခတ်ထားရ သိန်းမယ်... ငါလဲပဲ ဘာမှ ထွက်မလည်ပဲ မင်းနဲ့အတူ နေမယ်။ အေး...မင်းစည်းနဲ့ကမ်းနဲ့နေမှ ချန်ပီယံဖြစ်မှာ မင်းရွှေတံဆိပ်ရ ခြင်း ည တွင်း ချင်း နိုင် ငံ တော် ကို ခြေနုန်းပို့မယ်။

ဒီပွဲပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မင်းကြိုက်တာသာလျှင် ပါ။ ငါ့ခွင့်ပြုမယ်။ ငွေလဲလိုဘလောက် ထုတ်ပေးမယ်... တု ဘာဦးဘဝါးက ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ဦးဘဝါးရဲ့စည်းကမ်းကြောင့် သိန်းမြင့် (သမ္မ) ပေါင်
တန်း အာရှချန်ပီယံဘွဲ့နှင့်ရွှေတံဆိပ်ဆုကြီးကို နိုင်ငံအတွက်
ရယူပေးနိုင်တယ်။

သိန်းမြင့်ဟာ ဂျပန်နိုင်ငံလက်ရွေးစင် ဆီဆူဂိုမိအား
အကြိတ်အနယ် ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် သတ်ပြီးမှ
အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ယခုသိန်းမြင့်ဟာ ဗိုလ်ကြီး သိန်းမြင့်အဖြစ် နိုင်ငံ
တာဝန် ထမ်းဆောင်နေဆဲပါ။

လိုရင်းရေးရရင် တိုင်းပြည်ကိုချစ်တဲ့ လက်တွေ့နည်းပြ
ဆရာနဲ့ တိုင်းပြည်ကိုချစ်ကြတဲ့လက်ရွေးစင်လက်တွေ့သမား
တိုင်းဟာ စည်းကမ်းရှိရှိနေပါမှ တိုင်း ပြည် အ တွက်
လက်တွေ့သမားကောင်း ဖြစ်လာမှာပါ။

၃၅။ လက်တွေ့ထိုးကွက် ထိုးဟန် အမူအကျင့်

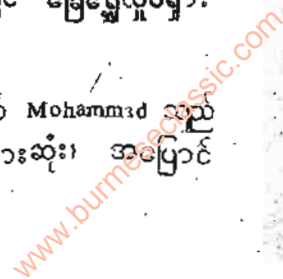
ဘောက်စ်ဆင်ခေါ် အနောက်တိုင်းလက်တွေ့ အားကစား
စားပညာရပ်ကို ဝါသနာပါ၍ သင်ကြားလေ့ကျင့် ထိုး
ပြိုင်ကြသည့် လက်တွေ့ကျော် လက်တွေ့သမားတိုင်းသည်
လက်တွေ့ထိုးပြိုင်ရာဝယ် လက်တွေ့ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမူ
အကျင့်ကို စတတ်ထား၍ ထိန်းထားတတ်ကြလင့်ကစား
သဘိမေလျော့ကော အမှတ်မထင် ကျူးလွန်မိတတ်ကြလေ
ရှိ၏။

ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမူအကျင့်ကို ထိန်းဖျောက်သည့်
ကြားမှ အမှတ်မထင် ကျူးလွန် ပြုလုပ်မိကြသဖြင့် လက်
တွေ့ဗိုလ်လုပွဲ၌ အန္တရာယ်နှင့် အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရ
လေသည်။

အန္တရာယ်နှင့် ရှုံးပွဲနှင့် မည်သို့မည်ပုံ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြ
ရလေသည်ကို ကမ္ဘာကျော်ဟံမီးဝိတ်ချန်ပီယံကြီး အလီ၏
ဖြစ်ရပ်အသွယ်သွယ်ကို တင်ပြရလေသော်...

သတ်စက်ကိုခွင့်၍ ထိုးစော့မည်ဆိုလျှင် ခြေရွေလှုပ်ရှား
တတ်သည့် မိုဟာမက်အလီ

အ...အလီ...အလီ မိုဟာမက်အလီ Mohammad သည်
ကမ္ဘာ့လက်တွေ့လောကတွင် အထူးခြားဆုံး၊ အပြောင်

မြောက်ဆုံး၊ အံ့ဖွယ်အကောင်းဆုံးသော လူထူးလူဆန်း
ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ ပရိသတ်များကို အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံး
ဖြစ်လေသူသာမက လက်ဝှေ့သဘောတရားများကို နား
မလည် မတတ်ကျွမ်းသော အဘွားအို အဘိုးအို ကလေး
သူငယ်ချားနှင့် အမျိုးသမီးထုကိုပါ လက်ဝှေ့ထိုးပြိုင်မှု
အားကစားရပ်ကို တစေ့တစောင်း အားပြုစေပြီး အလီ
အလီဟူသည့် သူ၏နာမည်ကိုပါ ပါးစပ်ဖျားတွင် သီးနေ
စေအောင်အဘိုး ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိသူတည်း။

မိုဟာမက်အလီသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၅)
ရက်ညာ အမေရိကန်ပြည် မိယ-မိကမ်းခြေရှိ လက်ဝှေ့
အားကစားရုံကြီး၌ လက်ရှိကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ်ချန်ပီယံ ဆန်းနစ်
လစ္စတန် Sonny Liston နှင့် ၃ မိနစ် (၁၅) ချိပ်အဖြစ်
သရဖူလူရန်အတွက် ပေ (၂၀) ပတ်လည်ရှိ ကြိုးဝိုင်းအတွင်း
၌ ဆိုကြသည်။

လတ္တ မအာချီအရောက်ဝယ် ဆန်းနစ်လူငယ်ကြီးက ဆက်
လက် မယှဉ်သာတော့သဖြင့် လက်မြောက် အရှုံးပေး
လိုက်၏။

ထိုရောအခါ ကပိစီယာစ်ကလေးခေါ် မိုဟာမက်အလီ
သည် အသက်(၁၂)နှစ် သားအရွယ်ကတည်းက သူ့ချည်မှန်း
တမ်းတခဲ့သော ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ်ဆုကို ရယူဆွတ်ခူး
စိုးပိုင်လေတော့သည်။

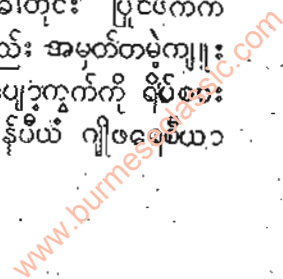
မိုဟာမက်အလီသည် လက်ဝှေ့သတ်ရာဝယ် လွန်စွာ
အကင်းပါးလှသူပီပီ ထိုးကွက်ထိုးဟန် နည်းဗျူဟာအင်
တစ်ချီနှင့် တစ်ချီမတူမထပ်ရလေအောင် အမျိုးမျိုးအကွက်

ဆင်ပြီး ထိုးတတ် မြို့တက်လေ့ ရှိသူဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့
သတ်ရာမှာပင် ဇီဝကမ္မဗေဒ PHYSIOLOG သဘောတရား
ကို အများဆုံး သုံးသူလည်းဖြစ်ပေသည်။ ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့
လောကတွင် သူလိုလူမပေါ်ပေါက်သေးပါချေ။

ထိုးကွက် ထိုးဟန်နည်း ဗျူဟာအမျိုးမျိုး သုံးတတ်သူ
ဖြစ်သော်လည်း ဇာတိပြယုဂ်အမှုအကျင့်ကို လူသားထို့
လုံးဝညှာသံ့ပျောက်ဖျက်၍ မရတတ်ကြသည့် အားလျှော့စွာ
အလီ၏ထိုးကွက်ထိုးဟန်အမှုအကျင့်ကို စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်
အကွက်စေ့စေ့စမ်းလေ့လာကြည့်ပါက အမှတ်မထင်ပေါ်
ထင်လာတတ်သည့် ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမှုအကျင့်ကို တွေ
မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။

အလီ၏ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမှုအကျင့်မှာ ပြိုင်ဖက်သတ်
ဖက်ကို ဝင်၍ထိုးတော့မည် ဆိုလေလျှင် ခြေနှစ်ခြောင်းကို
မသိမသာလှုပ်ရှားစား ရွေ့ရှားလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
ထိုသို့မသိမသာရွေ့လျားရာတွင် နေရာပုအနည်းငယ်ရွေ့ဆုတ်
တတ်၏။ ခြေနှစ်ခြောင်း အနည်းငယ်ရွေ့လျားကာ နောက်
သို့ အနည်းငယ်ရွေ့ဆုတ်ပြီးလျှင် သတ်ဖက်ကို ဘယ်ထောက်
လက်သီး Left Jab သို့မဟုတ် ဘယ်ညာ ဆင့်လက်သီးဖြင့်
ရွေ့သို့ထိုးဝင်ကာ ထိုးလေ့ထိုးတတ်၏။ ထိုသည်မှာ အလီ၏
ထိုးကွက်ထိုးဟန်အမှုအကျင့်ဖြစ်သည်။

ယင်းအမှုအကျင့်ကို ပွဲထိုးသည့်အခါတိုင်း ပြိုင်ဖက်က
မရိပ်မိလေအောင် သတ်ထားသော်လည်း အမှတ်တမဲ့ကျူး
လွန်မိလျက်သား ဖြစ်နေ၏။ အလီ၏ပျော့ကွက်ကို ရိပ်စား
မိသူတစ်ယောက်မှာ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ်ချန်ပီယံ ဂျီဖရေစီယာ
JOE FRAZIER ပင်ဖြစ်သည်။

၁၉၇၁-ခုနှစ် မတ်လ ၈ ရက်ညက အလီနှင့်သတ်ရစဉ်က အသိလှုပ်လိုက်လေတိုင်း ဂျီဖရေစီယာက ဝင်သတ်ပြီး ထိုးနှက်ပြီး ဖြစ်နေနှင့်သည်။ အလီလှုပ်ရှားနေလျှားမှ မပြုနိုင်အောင် နည်းပျူဟာကို တွင်ဘွင်ကြီး အသုံးချသွားခဲ့ပေသည်။ ထိုပုံသို့ ဂျီဖရေစီယာက (၁၅) ချီ အပြီး၌ အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ယူသွားခဲ့၏။

တစ်ချိန်သောကာလက နာမည်ကျော်ဟိုခဲလူ နာမည်ကျော် ဂျိုးလူးဝစ်တ ဗိုဟာမက်အလီ၏ ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမူအကျင့်ကို သိမြင်ထားသဖြင့် ဂျီဖရေစီယာကိုလက်ထပ်သင်ကြားပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ပါသော် အလီနှင့် ဂျီဖရေစီယာ ဒုတိယအကြိမ် တွေ့ကြဆု၌ ပြောင်း၍ ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမူအကျင့် ပြောင်းထိုးသဖြင့် ဂျီဖရေစီယာ ပဲ့ကျပ်တွေ့ရတော့၏။ အလီက သူ၏ထိုးကွက် အမူအကျင့်ကို ဖျောက်နိုင်သမျှ ဖျောက်ဖျက်ထား၍ ဂျိုးတစ်ယောက်ရှုံးပွဲနှင့် ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရသည်။

ဗိုဟာမက်အလီသည် ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ သမိုင်းဝယ် အကြီးအကျယ်အားခြားဆုံးသော ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရမှု အကြောင်းရင်းမှာ အောက်ပါအချက်(၈)ချက်ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

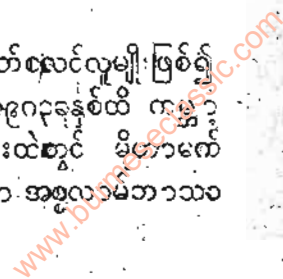
- (၁) နှိုင်းဖက်ကို ဘယ် အချိန်မှာ အလဲထိုးမည်ဟု ကဗျာလက်ရေးစပ်ကာ ဟောက်ခိုး ထုတ်၍ လက်ဝှေ့လိုးသည့် ကဗျာဆရာဖြစ်၍ ...
- (၂) လက်ဝှေ့ထိုးရာ၌ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို “မ” တင်ကာ အရေးကြီးသည့် မေးဖျားနှင့် ရင်ညှို့

အရွက်နံ့ဘေးထွက်ကို ကာကွယ်ထူးမြေဥ အစား လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို ချထားပြုထိုး၍ ...

(၃) ကမ္ဘာ့ပရိသတ်က လေလားရလေ အောင်အထိ စကားပြောပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် ပရိသတ်အား ဆွဲဆောင်နိုင်၍ ...

(၄) ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများဖြစ်ကြသော ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ပါတီအထွေထွေဗဟိုဌာနရေးမှူးနှင့် သမ္မတကြီး ဗရက်ဇဉက်၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ သမ္မတဟောင်း ဂျွန်နီကာတာ သမ္မတရော်နယ်ရီဂင်၊ ဇိုင်ယာနိုင်ငံသမ္မတကြီးမိုဘူတူ၊ ယူဂန္ဒာသမ္မတအိုင်ဒီအာမင်၊ အိဂျစ်သမ္မတအန်နဝာဝေ၊ လစ်ဗျားနိုင်ငံသမ္မတဒါဖီ၊ ဂျော်ဒန်ဘုရင်ဟူစိန်၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသမ္မတ ဇီယာဇမန်၊ ရေနံဘုရင် ဖေဂိုး၊ အိဂျစ်သမ္မတနုဆာ၊ မြိတ်နီဘုရင်မကြီး အဲလီဗတ်တေလ်၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံသမ္မတ ဖာဒီနန်မာကိုစ်၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး နိုဗယ်ဆုရ စာရေးဆရာ ဟဗျာဆရာ ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်တို့နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံနိုင်စွမ်းရှိ၍ ...

(၅) အစုလာမိဘသားဝင်၊ မှတ်စုလင်လူမျိုးဖြစ်၍ မှတ်ချက် ၁၈၈၂ ခုနှစ်မှ ယနေ့ ၁၉၈၃ ခုနှစ်ထိ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံများထဲတွင် မိုဟာမက်အလီ တစ်ဦးစည်းသာ အစုလာမိဘာသာ

ဝင် မှတ်စလင်လူမျိုးအဖြစ် ပါဝင်ရပ်
တည်နိုင်၏။

(၆) ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ်သရဖူကို စွန့်လွှတ်ရပြီ မှ ၃ ကြိမ်
တိုင်တိုင် ပြန်လည်ရယူသမားပိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်း

(၇) ကမ္ဘာကျော်သိပ်တန်းဝါရင့်လူသီးကျော်ကြီး
များ ဖြစ်ကြသော ဆန်နီလစ္စတန်း၊ ဖလိုက်ပတ်
တာဆင်၊ အာဖိုးမိုး၊ ဂျိုးဖရစ်ယာ၊ ဂျော့ဖိုးမင်း
ကယ်လ်ဗာ၊ ဟီဗီယာ၊ ဟင်နရီကူးပါး
ကင်နော့ဘင် ဟူသော ချန်ပီယံကြီးများကို
အနိုင်သတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း

(၈) ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲသို့ စစ်သားအဖြစ်နှင့် စစ်ပွဲဝင်
ရန် စစ်သင်တန်းတက်စေသော အမေရိကန်
အစိုးရ၏ မူဝါဒကို ရဲရင့်စွာ တော်လှန်ခဲ့ခြင်း
ထို့ကြောင့် ထူးခြားသော ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ် သရဖူတစ်ဆူ
အဖြစ် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချေသည်။

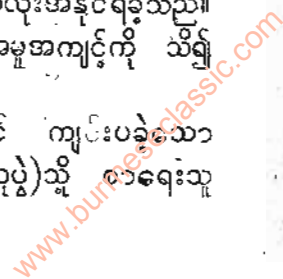
နာခေါင်းကို လက်နှင့်တို့ပြီးကာမှ ပြိုင်ဖက်ကို တိုက်
စစ်ဆင်ထိုးပတ်သည့် ရော့ကီးမာစီယာနိုး Rocky Marciano
သည် ကမ္ဘာကျော်ဂျိုးလူးဝစ်အား ၁၉၅၁ ခုနှစ် အောက်
တိုဘာလ(၂၆)ရက်ညက နယူးယောက်မြို့ရှိ လက်ပေရို
ကြီးတွင် သတ်ပြိုင်ခဲ့စဉ်က (၈) ချီအရောက်ဝယ် လက်ဝှေ့
ကြိုးဝိုင် ပြင်ပသို့ လွှတ်စင်ကျသွားသည်အထိ အလဲထိုးချ
နိုင်သည့် မိဘသိပြည်သား ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန်ရော့ကီး
၁၉၅၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ(၂)ရက်ညက မီလင်းလာ
စတာဇာ Roland Lastazar အမည်ခံ လက်သီးကျော်နှင့်
ယှဉ်သတ်ရ၏။ မီလင်းသည် ရော့ကီးကဲ့သို့ အသတ်ကြမ်း

အသင်ခဲ့သူတည်း။ (၁၁) ချီလူးလူး မရပ်မနားစတမ်း
အကြမ်းဆုံးအရမ်းဆုံး တွေ့တွေ့ဆိုင်ဆိုင်သတ်၍ ရွှေပွဲလာ
ပရိသတ်သုံးသောင်းကျော်တို့၏ ဩဘာသံသည် ရှိကြီး
ပြိုကျမဘတ် ဟိန်းဟည်းလွင့်ပျံ့လျက် ရှိနေတော့သည်။
ရော့ကီးက (၁၁) ချီအရောက်ဝယ် သွေးလွှမ်းနေပြီး ဖြစ်
သော မီလင်းကို အသဲထိုးချလိုက်တော့၏။

ရော့ကီးသည် ဘယ်ဘိုက်သက်သီးကိုထိုးလွှတ်တော့မည်
ဆိုလျှင် လက်ဖြင့်သူ့နှာခေါင်းတို့ပြီးနောက်အတင်းဝင်၍
အားကုန်ထိုးသတ်ဇာတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသည်မှာ ရော့ကီး၏
ထိုးကွက်ထိုးဟန်အမူအကျင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ရော့ကီးသည်
ပြိုင်ခဲ့ရသော ပြိုင်ပွဲတွင် ဂျိုးလူးဝစ်၊ အာချီမိုး၊ ချာစီဂျိုး
ခေါလ်ကောက်၊ အီရက်ချား၊ ဒွန်စော့ကက်က မီလင်း
လာစတာဇာထိုက် ရော့ကီး၏ ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမူ
အကျင့်ကို သိထားလင့်ကစား အလွန်မာကျော၍ ခံနိုင်
ရည်ရှိလှသော ရော့ကီးကို ဖြိုမရကြလေဘဲ ရှုံးပွဲဖြင့် ပွဲ
သိမ်းကြရသည်။

ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ်သရဖူကို ၁၉၅၂-ခုနှစ် စက်တင်ဘာ
(၂၃) ရက်ညက ဂျာစီဂျိုးဝေါလ်ကောက်နှင့် ဗိုလ်လူကြရာ
(၁၃) ချီအရောက်ဝယ် ရော့ကီးက နောက်ကောက်ထိုး
ချကာ သရဖူကို လုယူလိုက်နိုင်သည်။ ၎င်းသည် ကြေးစား
ပွဲပေါင်း(၄၉)ပွဲ ထိုးရာတွင် (၄၉)ပွဲစလုံးအနိုင်ရခဲ့သည်။
ပြိုင်ဖက်၏ ထိုးကွက်ထိုးဟန် အမူအကျင့်ကို သိ၍
အောင်ပွဲခံခဲ့စဉ်က....

၁၉၅၇-ခုနှစ်က မန္တလေးမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော
(အဘက်မြန်မာပြည် လက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲ) သို့ ဇာရေးသူ

သည် ရွှေဘိုမှ တစ်ဦးဘည်း သွားရောက်ယှဉ်ပြိုင်၏။
၂၃-၇-၅၇ ရက် ညက (စိန်လင်း) ကို လည်းကောင်း
(၂၄--၇-၅၇) ညက စောလွင် (တပ်မတော်) ကို
လည်းကောင်း အနိုင်ထိုးပြီး ဖိုင်နယ်သို့ တက်သည်။
နေရှင်နယ်ခင်ကျော် (မန္တလေး) ကလည်း သူ၏ပြိုင်ဖက်
နှစ်ဦးကို အလဲထိုး၍ ဖိုင်နယ်သို့ တက်လာစေဖြင့် စာရေး
သူနှင့် တွေ့တော့သည်။ ခင်ကျော်သည် ထိုးကွက်စေပြီး
အောင်အသွက်မြန်သူ ဖြစ်သည်သာမက ညာလက်သိ ပြင်းသူ
ဖြစ်၏။ ပိုကပိုကျပ်ဖြစ်သည်။ သို့ပါသော် သူထူးကွက်
ထိုးဟန်အမူအကျင့်ကို သိရတော့ တစ်လုံးပဲ သုံးလိုက်
ရသည်။

ပထမအချို့ စလုတ်လျှင်လွတ်ချင်း ခင်ကျော်ကစ၍
တိုက်စစ်ဆင်၏။ ဘယ်-ညာ ပြောင့်လက်သီးကို လွတ်၏။
ထိ၏။ နှစ်လုံးထိုးပြီးနောက်- နောက်သို့ ဆုတ်ခွာ
သွားသည်။ ပြီးဘယ်နှစ်လုံးဆင့် DOUBLE JAR ဝင်
လာသည်။ မန္တလေးမြို့သူမြို့သားတို့၏ အကျင့်အတိုင်း
မန္တလေးသားခင်ကျော်အား ရေပွဲလာပရိသတ်အများက
တားဝါပဝါ တသောသောနှင့် ဩဘာပေးလိုက်ကြသည်။

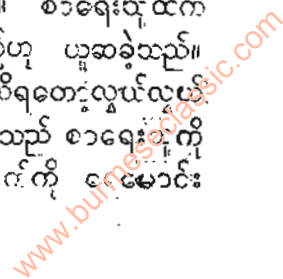
ဘယ်သောက်နှစ်လုံးစလုံးထိသဖြင့် ညာဖြတ်တစ်လုံး
အားကုန်သုံးလိုက်ရာ စာရေးသူကင့်၍တိမ်းရှောင်လိုက်၏။
ခင်ကျော်သည် နောက်သို့လျှင်မြန်စွာဆုတ်ခွာအသွား
စာရေးသူ ညာဖြတ်လက်သီးတစ်လုံးကို အားကုန်ပစ်သွင်း
လိုက်ရာ ခင်ကျော် ပက်လက်လန်၍ လဲကျသွားသည်။
ညာတစ်လုံးနှင့်ပွဲသည် အလဲပွဲဖြင့် ဇာတ်ခမ်းသွားသည်။

ခင်ကျော်ကို အနိုင်ရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ သူ
ထိုးကွက် ထိုးဟန် အမူအကျင့်ကို အကဲခတ်မိ၍ ဖြစ်သည်။
သူသည် နောက်သို့ပြန်အဆုတ်၌ လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ဘတ်
ဆီသို့ ခပ်နိမ့်နိမ့်ချထားလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ မေးဖျား
သည် လွတ်ဟာနေသည်။ စာရေးသူက သူ ထိုးချက်ကို
ခံရင်း 'မေးရိုးဟာကွက်ကို ချောင်းငြိ' ထိသိမိမိပစ်သွင်း
လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍သာ ခင်ကျော်သည် နောက်သို့ဆုတ်စဉ်ဝယ်
လက်နှစ်ဖက်ကို "မ" တင်ထားပြီး မေးရိုးကို "က" ထား
ပါသော် ၁၉၅၇-ခုနှစ် အထက်မြန်မာပြည် ဖလှိုင်
စိတ်တန်း ချန်ပီယံဘွဲ့ကို စာရေးသူ အသူးတဝ ကြိုးပမ်း
ရမည်မှာ ကေနံ။ ယခုတော့ ပထမအချို့အစ တစ်ချက်
တည်းနှင့် ပွဲသိမ်းလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

တစ်ဖန် ၁၉၆၁-ခုနှစ်က ရွှေဘို၌ ကျင်းပခဲ့သော
တပ်မတော်လက်တွေ့ဗိုလ်လှပွဲဝယ် စာရေးသူနှင့်မြန်မာပြည်
လက်ရွေးစင် အောင်သိန်း (မန္တလေး) သည် ဘင်ဇန်
စိတ်တန်း အသူးပွဲအဖြစ် ထိုးပြိုင်ရ၏။ ၁-၄-၆၁ နေ
ညက သတ်ရသည်။

အောင်သိန်းသည် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြန်လှည့်နွဲ့ (ရေတပ်)
နှင့် အကြိမ်ကြိမ်ထိုးခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူထက်
ပို၍ ပွဲရည်ဝသူဖြစ်သဖြင့် ပွဲခက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။
သို့သော် သူ ထိုးကွက်အမူအကျင့်ကို သိရတော့လွယ်လွယ်
အလေး ဖြစ်နေတော့၏။ အောင်သိန်းသည် စာရေးသူကို
ဝင်၍ ထိုးတော့မည်ဆိုလျှင် လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့မောင်း

ဆွဲသလို လက်ကို ထက်အောက်တစ်ပြိုင်နက် လှုပ်ရှားလေ့ ရှိသည်။ သို့လှုပ်ပြုပြီးသည့် ဘယ်တိုက်နှင့် ညာပင့် ပူးတဲ ထိုးလွှတ်လေ့ရှိ၏။ သူ၏ တစ်ပုံစံတည်းခံသောထိုးကွက်သည် စာရေးသူအတွက် (အဖြေ) မင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့ လက်နှစ်ဖက် အပေါ်အောက်လှုပ်လိုက်သည်နှင့် စာရေး သူက ထိုးပြီ ဖြစ်နေသဖြင့် (၃) ချီ အပြီးပယ် ဒိုင် အားလုံးက စာရေးသူအား အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ပေးခဲ့ လေသည်။

ထို့အဘူ ၁၉၆၄-ခုနှစ်က (၁၇) ကြိမ်မြောက် ပြည် ထောင်စုနေ့ကို အမှူးပြုသော (ပြည်လုံးကျွတ် လက်စွဲ ခိုလ်လှပ) မန္တလေးမြို့၌ ကျင်းပရာ (၁၀-၂-၆၄) ည ပထမညက ငွေသိန်းကြီး (နမခ) နှင့် ထိုးရ၏။ ငွေသိန်းက ပဲ့လွှတ်လျှင်လွှတ်ချင်းဘယ်တိုက်ကြဲကိုအသုံးပြုကာ ဇုတ်ဝင် သတ်၏။ ငှဲတိမ်းလိုက်၍ မထိပါ။ နောက်တစ်ဖန် ဘယ်တိုက်ကြဲဖြင့် ဝင်နက်ပြန်သည်။ ညာလက်မောင်းအိုးဖြင့် ကာကွယ်လိုက်၍ စာရေးသူကို မထိပါ။ ငွေသိန်း၏ ထိုးကွက်ကို စာရေးသူမြင်ပြီး ဘယ်တိုက်ကြဲကို အား ပြုကြောင်း နောက်ထပ်တစ်ဖန် ငွေသိန်းသည်ဘယ်တိုက်ကြဲ ထိုးရန် ဘယ်လက်သီးကို ဘေးသို့အဖြ လိုက် စာရေးသူက ညာဖြတ်တစ်လုံး ဝင်ကျုံးလိုက်ရာတွင် ငွေသိန်း “ ခါ ” ငှဲ လဲကျသွားတော့သည်။ ပဲ့သည် ပထမအချို့ တစ်လုံးတည်း နှင့် အလပဲ့ဖြင့် ဇာတ်သိမ်းလိုက်နိုင်သည်။

ငွေသိန်း၏ထိုးကွက်ထိုးဟန်အမူအကျင့်မှာဘယ်တိုက်ကြဲ ထိုးကွက်ကိုအားပြုကြောင်းအကဲခတ်မိသလို ဘယ်တိုက်ကြဲ

ထိုးရာ၌ မေးဖျားတွင် အကာမဲ့နေသဖြင့် မေးဖျားကို ချောင်းနေသည့် စာရေးသူအတွက် စောစောစီးစီး အကွက်ဆိုက်ရချေသည်။

၁၁-၂-၆၄ ညကလည်းကောင်း၊ (၁၂-၂-၆၄) ညက လည်းကောင်း စာရေးသူ အနိုင်သတ်နိုင်သဖြင့် ပြည် လုံးကျွတ် လက်စွဲခိုလ်လှပ ဖယ်သတ်တန်းမှ ချန်ပီယံ ဆုကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့၏။

ထိုစဉ် ပီတာဂျီးအမည်ဖြင့် လက်စွဲထိုးခဲ့ပါသည်။ တကယ်တော့ လက်စွဲပွဲတွင် ပြိုင်ဖက်လက်စွဲထိုးဟန် အမူအကျင့်ကို သိအောင် အကဲခတ်နိုင်ပါက ပုံနှိပ်ရန် မခဲမည်းတော့ကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

၉၆။ လက်ငွေသမားနှင့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်

ဗမာ့သွေး ဗမာ့အားမာန်ကို ပြရမည့် အချိန်အခါ ရောက်လာပြီဆိုလျှင် ရဲရဲတောက် မဝံ့မကြောက် ပြရမည် ဖြစ်သည်။

တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးကို ထိပါးလာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဇာတိသွေး ဇာတိမာန်ကို ရဲဝံ့စွာ ပြောင်မြောက်စွာ ပြရမည့် တာဝန်သည် မြန်မာ ပြည် သား တိုင်း ၏ တာဝန်တည်း။

တို့ဗမာသည် အေးအေးကြောင်းပေါ်ပေါက်လာလျှင် မကြောက်မရွံ့မတွန့်ဘဲ သတ္တိသွေးကို အသက်ပေးစတေး ခံရစေဦးတော့ မတွန့်တက်ကြချေလေ။

ကမ္ဘာတဝှမ်းရှိ နိုင်ငံအသီးသီးမှ လူမျိုးတိုင်း လူမျိုးတိုင်းသည် ၎င်းတို့၏နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးကို ချစ်ကြစမြဲ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးကို ထိပါးလာပါက အသက်ပေးပေး၍ပင် တော်လှန်တတ်ကြ ကာကွယ် တတ်ကြမြဲဖြစ်ကြောင်းကမ္ဘာ့သမိုင်းက သက်သေပြုထား သည်ကို လူတိုင်းအသိပင် ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်လူမျိုး ကိုယ်ချစ်ကြသည်မှာ သဘာဝကြောင့် ကိုယ်တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်မြတ်နိုးကြသည်မှာလည်း သဘာဝ ကျပေသည်။

ကိုယ့်လူမျိုး ကိုယ်တိုင်းပြည်ကို မချစ်သူသည်လောက လူ့ဘောင်တွင် အနှံ့ခြာဆုံး လူ့ အောက်တန်းအကျဆုံးလူ ဖြစ်သည်။ ကုဋ္ဌနန္ဒာဝံ့နေသည့် လူဝင် ရွံ့စရာကောင်းသူ ဖြစ်သည်။

x x x

ကျွန်တော် သည် လက်ငွေ သမား တစ် ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ လက်ငွေသမားဘဝ၌ရှိစဉ် လက်ငွေထိုးနေစဉ် ကာလတွင် ကျွန်တော်ဦးလေးဖြစ်သူ ဆရာကျားဘညိမ်း အား အားကျကာ ၁၉၆၀-ခုနှစ်က အစပြုလျက် စာရေး ကြည့်ပါသည်။

လက်ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ အများဆုံးရေးရင်းရေးရင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံလက်ငွေသမိုင်းကြောင်းများကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့လက်ငွေသမိုင်းကြောင်းကိုလည်းကောင်း စေ့စေ့ စပ်စပ်ရှာဖွေ မှတ်ဖတ် စုဆောင်း ပါသည်။ လက်ငွေပါရဂူ ပါဟုဆိုထိုက်လှစွာသော ဆရာကျားဘညိမ်း ရေးခဲ့ပြောခဲ့ ယောခဲ့သည့် ကိစ္စရပ်အပေါင်းသည် ကျွန်တော်တို့အတတ် ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုးကြီး ဖြစ်ခဲ့သလို လက်ငွေသမိုင်း ဖြစ်နေလေကြောင်း ယခုမှ သိရပါတော့သည်။ ဆရာကြီး ဦးအုန်းချစ် (ကွယ်လွန်) ဆရာကြီးကျား ဘညိမ်း (ကွယ်လွန်) တို့ မျက်စိမမှိတ်ခင်က ရေးခဲ့ ပြောခဲ့ ယောခဲ့ ခဲ့ အဝဝတော့ထဲတွင် ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံး ကြိုက်ဖွယ် (တစ်ကွက်) ပါလာလေသည်။

ထိုသည်မှာ...

လက်ဝှေ့သမားနှင့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်။

ကျွန်တော်တို့ လက်ဝှေ့သမား- လက်ဝှေ့ကျော်တွေ ထဲတွင် အရေးကြီးလာလျှင် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်တွေ တစ်ဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာလေ့ရှိကြောင်းနှင့် အမျိုးသားရေးအသွင်ဖြင့် လက်ဝှေ့ပွဲတွင် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်လေ့ရှိကြောင်း သိရသည့်အခါဝယ် ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံး ကြွက်သီးမွှေးညှင်းထကာ အံ့ကိုတင်းနေအောင် ကြိတ်ဖိလက်သီးကို တင်းနေအောင် ဆုပ်မိပါတော့သည်။

ဇာတိသွေး ဇာတိမာန် ထက်သန်သော နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးကို ချစ်ကြလေသော လက်ဝှေ့ကျော် အပေါင်းကို လေးစားစွာဦးညွတ်မိပါသည်။ ၎င်းတို့၏သမိုင်းကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်လေတိုင်း စာရေးရန်၊ တိုင်းပြည်ကို ထင်ပြုရန် ဆန္ဒအပြည့်ရှိနေပါသည်။

ဆန္ဒအပြည့်ရှိသည်နှင့်အညီ (တာဝန်ရှိသည်နှင့်အညီ) နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးကိုချစ်ကြသော အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိသည့် မန္တလေးသား လက်ဝှေ့ကျော်အချို့၏ ထမိုင်းရပ်ကို တင်ပြရလေသော် ...

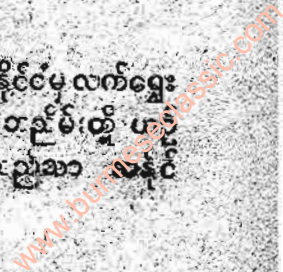
“ဘသိမ်း... မင်း မနေ့ညက ကုလားကို အလံထဲ လိုက်နိုင်ပြီး တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးရဲ့ဂုဏ်ကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်လို့ မင်းကိုကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ၊ မင်းရဲ့ဆုတံပေါက် မင်းရဲ့ သတ္တိကံလည်း ချီးကျူးပါတယ်...၊ မနက်ဖြန်ညမှာ မင်းစိန်ခေါ်ခွဲလင့်လုပ်ထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ (အ

လျှူတင်း)နှင့် သတ်ရမယ့်ပိုးဒီအင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကိုအနိုင်လွှဲဘို့ အရေးကြီးတယ်ဘညိမ်း၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ တို့နိုင်ငံကို ကိုလိုနီအဖြစ်နဲ့ သိမ်းပိုက်စိုးမိုးဗိုလ်ကျပြီး တို့တစ်မျိုးသားလုံးကို ကျွန်လုပ်ခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူ အနှယ်ဖွား လက်ဝှေ့သမားဖြစ်နေလို့ဘဲကွ။ တို့ဗမာသွေးကို ပြုရန်အချိန်ထောက်နေပြီ၊ မင်း၊ သတ်ရမယ့် အင်္ဂလိပ်ကို မင်းနိုင်ကိုနိုင်မှ ဖြစ်မယ်ဘညိမ်း...”

“မင်းဟာ မန္တလေးသားတစ်ယောက်ပါ။ ပြီးတော့ မင်းဟာအမျိုးသားကျောင်းသား ဖစ်ယောက်ပါ။ ကိုင်းဆရာ့ကို မင်းဘယ်လိုအဖြေပေးမလဲ” မြန်မာနိုင်ငံ လက်ဝှေ့အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ငြည်ထဲရေးနှင့် သားသနာရေး ဌာနဝန်ကြီး (မေပလ) ဖြစ်သူ ဗိုလ်ခင်မောင်လေး (မန္တလေးဗဟိုအမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်း လက်ထောက် ကျောင်းအုပ်ဆရာဖောင်း)က (၈-၁၁-၅၀) ခုနှစ်က ကျားတညိမ်းအား အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် သွင်းရင်း မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးလိုက်သည်။

အိန္ဒိယ-မြန်မာ ချစ်ကြည်ရေးလက်ဝှေ့ပွဲသည် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကင်းမြို့ အောင်ခန်အားကစား ဖြင့်ငင်းပွဲ (၇-၁၁-၅၁)ရက်နှင့် (၉-၁၁-၅၁)ရက် ကျင်းပနေချိန် ဖြစ်သတည်း။

ပထမည (၇-၁၁-၅၁)ညတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ လက်ဝှေ့စင် မျိုးသန့်၊ အလစ်သော်အောင်၊ ကျားတညိမ်းတို့ ဟင်းပြိုင်သတ်ရာ ကျားတညိမ်းထစ်ယောက်သည့်အာ အနိုင်

ရယူခဲ့သည်။ ကျားဘညိမ်းက ကမ္ဘာ့ဆိုလ်ပစ်ပြန်(ဘီဘိုစ်) ကို အန်ရေခဲ့သည်။

(၇-၁၁-၅၁)ညက မြန်မာကို နောက်ကောက်ချအနိုင် ယူခဲ့သည့် (ဒဗလျူတင်း)က (မင်းတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေ သုံးမရပါဘူး၊ အလကားပါ)ဟု ဖော်ကားခဲ့သဖြင့် ကျား ဘညိမ်းက ခံပြင်းပြီး ...

မင်းတို့ ဗမာကိမထိနဲ့၊ မင်းတို့ အင်္ဂလိပ်တွေကတော့ ဘယ်ကလောက်ကောင်းလို့လဲ၊ မင်းသတ္တိရှိရင် မင်းနဲ့ငါ သတ်မယ် ဟု ချဲ့လင့်လုပ်ခဲ့၏။

ထို့ကျောင်းတော်က ရန်စကြောင့် (၉-၁၁-၅၁) ရက် နေ့ညတွင် ကျားဘညိမ်း-ဒဗလျူတင်း ချိန်းပွဲ စပေါ် ပေါက်ခဲ့ရသည်။ ကျားဘညိမ်းက ကိုယ်အသေးချိန်(၇) ပေါင် ဝယ်ဆော်လည်း ဘာမာဘီ စိန်ခေါ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ခင်မောင်လေ ၏ မေးခွန်းကို ကျားဘညိမ်းက ယခုကဲ့သို့ဖြေခဲ့သည်။

“မစိုးနိုင်ပါနဲ့ ဆရာ၊ ဒဗလျူတင်းကို ကျွန်တော် နောက်ကောက် မရရအောင် ထိုးပစ်မည်။ ဗမာ အင်္ဂလိပ် လက်စွေစီးချင်းထိုးပွဲပါဆရာ၊ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကို ဖု ဇစင်ကြေး ဆပ်ရမယ်ပွဲမို့ တစ်မျိုးသားလုံးအတွက် ကျွန် တော်မှာ တာဘန်ရှိနေပါတယ်ခင်ဗျား။ ဒီမျက်နှာဖြူတာ ကျွန်တော်တို့ဗမာတစ်မျိုးသားလုံးကို ဖော်ကားမော်ကား ပြောလိုက်လို့လဲ ကျွန်တော်စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်းပါ။ အမျိုး ဂုဏ် မညှိုးစေရပါဆရာ”ဟု ကတိပြုခဲ့သည်။

(၉-၁၁-၅၁)ည ပွဲစဉ်တွင် ထို့ဗမာ ကျားဘညိမ်းက ဒဗလျူတင်းကို ဒုတိယအချိ ၂:၁၅ စက္ကန့်တွင် နောက် ကောက်ထိုးချပစ်ကာ အမျိုးဂုဏ်ကို ဒုတိယအကြိမ် မြင့် စင်ပေးလိုက်နိုင်ပြန်သည်။

ဒီလက်စွေဇာတ်လမ်းကြောင်း၏ အဓိက အရင်းခံမှ အမျိုးသားရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

အရေးကြီးလာသည်နှင့် ကျားဘညိမ်းက ရဲရဲစောက် လက်ခမောင်း ခတ်လိုက်ခြင်းပါ။

ဆရာကျားဘညိမ်းပမာလို အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် ရှိကြရန် မြန်ပြေစာစ်လွှားရှိ လက်စွေကျော်၊ လက်စွေ သမား၊ လက်စွေနှင်းဖြူဆရာ၊ လက်စွေ အုပ်ချုပ်သူ အပေါင်း၏ အသည်းနှလုံး၌ ရှိနေအပ်သည်ဟု ရေးသား လိုပေသည်။

၃၇။ ကမ္ဘာကျော် လက်ဝှေ့သူရဲကောင်း မောင်သောင်း

ကျုပ် သူနဲ့လက်ဆွဲနှုတ်မဆက်နိုင်ဘူး...။ ဒီလူဟာဗမာ လူမျိုးဖြစ်တယ်။ ဗမာလူမျိုးတွေဟာ ကျုပ်တို့အင်္ဂလိပ် အစိုးရရှိ ကျွန်ုပ်ဖြစ်တယ်။ ကျွန်နဲ့သခင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ရိုး ထုံးစံမရှိဘူး...။

အင်္ဂလန်ပြည် လိုက်ဝတ်တန်းချန်ပီယံဖြစ်သူ ဒေါက်က လပ်(စ)မင် ပြောလိုက်သည့် စကားသည် ကြေးစားလက် ဝှေ့ပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မရှင် တစ်ဖွဲ့လုံးကို အံ့အား သင့်အားစေသည်။ မောင်သောင်းသည်လည်း ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေ၏။

မင်းအဲသလိုပြောဖို့ မသင့်ဘူး...ထင်တယ်။ လူမျိုးရေး တိုက်ခိုက်ပြီးပြောတာကို တို့မလို့လားဘူး။ မောင်သောင်း ၏ လက်ဝှေ့မန်နေဂျာဖြစ်သူ ဂျိုးဇက်ဟင်နဒ်စီက ဝင် ဟန်လိုက်သည်။

ပြောဆင်လို့ ပြောတာဘဲ ကျုပ်လူမျိုးတွေနဲ့ ကျေး ကျွန်ဖြစ်တဲ့...။

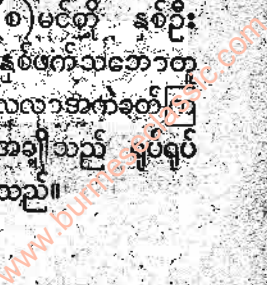
ဟေ့ကောင်... မင်းပါးစပ်ကို ပိလ်လိုက်စမ်း၊ မင်း ငါ့ လူမျိုးနဲ့ ငါတိုင်းပြည်ကို ထိပြီးမပြောနဲ့ ငါမခံနိုင်ဘူး...။ တို့ဗမာလူမျိုးတွေဟာ ကျွန်လူမျိုး မဟုတ်ဘူး...။ သခင် ဘုရင်လူမျိုးက...။ သခင်လူမျိုး နားလည်လား...။ မင်း

ကောင်းကောင်းထုတ်ထား၊ မင်းနဲ့ငါ ကနေညီဆက်ရမယ် ပဲ့ဟာ ငါ့အတွက် ဒေါ်လာရဖို့ မဟုတ်တော့ဘူး...။ ငါ့ ဗမာပြည်အတွက် သက်မှာဖြစ်တယ်။ မင်းတို့အင်္ဂလိပ် စူ မျိုးတွေဟာ တို့ဗမာပြည်ကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ အနိုင် ကျင့်ပြီး သိမ်ယူနိုင်ခဲ့ပေမယ့် အင်္ဂလိပ်နဲ့ ဗမာတစ်ယောက် ချင်း ယဉ်ဆက်တဲ့ပွဲမှာ ဗမာ့သတ္တိ ဗမာ့စွမ်းရည်တာ မင်းတို့အင်္ဂလိပ်တွေထက် အဆတစ်ထောင် သာတယ်ဆို တာ ငါ့လက်သီးနှစ်လုံးက ကနေညီ သက်လေပြုလိမ့်မယ် ဟေ့...။ အေး... မင်းကိုအူသေသတ်လို့ရရင် အူသေသတ် ပစ်မယ်။ မင်းသေဖို့သာ ပြင်ပေတော့...။

မောင်သောင်းက ဒေါက်ကလပ်(စ)မင်ကို လက်ညှိုး ထိုး၍ တစ်ဖုံးပျင်း ပြဘိသားစွာ ပြောဆိုလိုက်သည်။ ဒေါက်ကလပ်(စ)မင်ကို မောင်သောင်းက စူးစူးစိုက်စိုက် စားတော့ခါးတော့မတတ် ကြည့်နေသလို ဒေါက်ကလပ် (စ)မင်ကလည်း မောင်သောင်းကို မျက်ထောက်နှိကြီးနှင့် မျက်ထောင်မခတ် စိုက် ကြည့် နေသည်။ သူ့လူမျိုးကို ထိလိုက်၍ ဒေါသမီး တောက်နေတော့သည်။

နှစ်ဖက်သော လက်ဝှေ့အဖွဲ့ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့က သူတို့နှစ်ဦး၏ကြားတွင်ဝင်ရပ်ကာ ဆုံဖယ်ပြန်ပြောလိုက်၏။

မောင်သောင်းနှင့် ဒေါက်ကလပ်(စ)မင်တို့ နှစ်ဦး ကိုယ်အလေးချိန် စစ်ဆေးပြီးနောက် နှစ်ဖက်သဘောတူ စာချုပ်ချုပ်လုပ်ငန်းကို လာရောက်လေ့လာအကဲခတ်ကြ သော လက်ဝှေ့ခါးသနာရှင် ပရိသတ်အချို့သည် ပျပ်ပျပ် ဆဲဆဲ အုန်းအုန်းကျွတ်ကျွတ်နေကြချေသည်။

လက်ဝှေ့ပွဲက လူမျိုးရေးပွဲအဖြစ် ဖန်တီးစာတော့
မကောင်းဘူးဗျာ...။ ဒီစကားတွေကို ဒီမှာပဲ ရပ်ကြပါလို့
ကျုပ်အဖွဲ့အညွှတ်တောင်းပန်ပါတယ်။

ကြေးစားတန်းလက်ဝှေ့ပွဲသွင်းသူ မစ္စတာ ဟူးဘတ်
စတုန်းက တောင်းပန်နေသည်။ မျိုးချစ်မိတ် ပြင်းထန်
သော မောင်သောင်းသည် တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးကိုထိလာ
တော့ အော်အော်ထိမခံနိုင်။ နာကျည်းလာသည်။ ဗမာ
သွေး၊ ဗမာ့ဇာတိမာန်ပြင်းထန်သော မောင်သောင်းသည်
အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ ပြည်အင်္ဂလန်၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏
မြို့တော်လန်ဒန်မြို့တော်တွင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအသိုင်းအဝိုင်း
ကြား၌ တစ်ယောက်ထည်းထည်း သီးသီးခြားခြားဖြစ်နေ
သော်လည်း အမျိုးထိုလျှင် အဆက်မပြတ် ပေးရစေကာမူ
နောက်အစ်လက်မ၊ မဆုတ်စတမ်း လျှောက်လှမ်းမည့်
အားကစားလမ်း၊ မောင်သောင်းပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်ကြီး လွတ်လပ်ရေး ရတော့အံ့ဆံ့ ကာလ
ဖြစ်သည့် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြေလ (၁၇) ရက်နေ့က ဖြစ်ရပ်
ဖြစ်ထပြင် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ခံ အဖြစ်
ရပ်စဲညီနေခြင်း ဖြစ်နေသေးသည်။

ဗမာလူမျိုးတွေဟာ တို့အင်္ဂလိပ်ရဲ့ကျွန်ုပ်တို့ ဒေါက်ဂလပ်
မင်က ရင့်သီးမစကျောစွာ ပြောဆိုလိုက်သည့် စကား
လုံးသည် မောင်သောင်း၏အသည်းနှလုံးကို လက်သီးဖြင့်
အားပါးတရထိုးနှက်လိုက်သည်ထက် အဆတစ်ရာနာလွှာပါ
သည်ဟု မောင်သောင်းက မြန်မာပြည်ကြီးလွတ်လပ်ရေး
ရပြီးသည့်နောက် မြန်မာပြည်ကို ပြန်အရောက်တောင် လူ
အပေါင်းအဆင်း ရောင်းရင်းတို့အား ပြောပြခဲ့သည်။

ဒေါက်ဂလပ်(၈)မင်ကို အသေထိုးသည့် ဘားမား
မောင်သောင်း...။

အင်္ဂလိပ်ပြည် လန်ဒန်မြို့တွင်းရှိ ထိုရန်တို အားကစား
လက်ဝှေ့ရုံကြီး အတွင်းတွင်လက်ဝှေ့ပရိသတ်များပြည့်နှက်
လျက်ရှိသည်။ ပရိသတ် (၃၀၀၀၀) ကျော်၏ ချီးကျူး
အံ့ဘာသံသည် ထိုရန်တိုလက်ဝှေ့ရုံအမိုးကြီး ပွင့်အံ့မတတ်
ကြောက်ခမန်းလိလိရှိလှသည်။ အားပေးချီးမြှောက်ခြင်း
ခံရသော အင်္ဂလန်ပြည် လိုက်ပိတ်တန်း ချန်ပီယံ ဒေါက်
ဂလပ်(၈)မင်နှင့် ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များကို အခမ်း
အနားမူးက မိတ်ဆက်ပေး၏။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ ထီး
စားစဉ်လာအထိုင်း သူတို့လူမျိုးကို သူတို့ အမှတ်တင်ရှု
ဟိမဝန္တာချီးမွမ်းခန်း ပွင့်နေချေသည်။

ရွှေပွဲလာပရိသတ်များခင်ဗျား ယခု လက်ဝှေ့လှီးဝိုင်း
ပေါ်ကိုတက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ရွှေပွဲလာတို့ရဲ့ အချစ်
တော် ရွှေပွဲလာတို့ရဲ့အသည်းစွဲဖြစ်တဲ့ အင်္ဂလန်ပြည်လိုက်ပိတ်
ချန်ပီယံ ဒေါက်ဂလပ် (၈) မင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား...။

ရွှေပွဲ လာ ပရိ သတ် တို့ က တစ်နက် တစ်ပြိုင်တည်း
ကသောသော တဝေါ့ဝေါ့နှင့် အားပေးလိုက်ကြသည်။

ဒေါက်ဂလပ် (၈) မင်ဟာ အမေရိကန်၊ ဟော်လန်၊
ဩစတြေးလျ၊ စပိန်၊ ပြင်သစ်၊ ဖင်လန်၊ ကနေဒါပြည်
များတို့မှ ကာကယ်နာမည်ကြီးလက်ဝှေ့ကျော် (၄၀) မျှတို့
အလံ့စွဲ ဝိုင်ပွဲရပ်များနဲ့ တစ်ဖက်စီးနှင်း ထီးပြိုင်အိုင်ယူ
ကာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ကျက်စေရသော အမျိုးသား
အလံ့တော်ကြီးကို မားမားဝင်ဝင် လှင့်ထုနှိပ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်

တစ်မျိုးသားလုံးရှိ စုရဲကောင်းကြီး ပြစ်တယ်ဆိုတာကို အထူးပြောဖို့တောင် လုံမယ်မထင်ပါဘူးခင်ဗျား...။

ဒေါက်ဂလပ် (စ) မင်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လူသူတိုင်းဟာ ဘုရဲအလွန်ပြင်းထန်မာကျောလှတဲ့လက်သီးနှစ်လုံးနဲ့ တွေ့ထိလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကြို ဝိုင်းအလယ်မှာလဲခွေကျရ သည်ချည်းဖြစ် ဆိုတာကိုလဲ ရွှေပွဲလာပရိသတ်အသိ ဖြစ်ကြပါတယ်...။

အခုမှစွဲမှာ ဒေါက်ဂလပ် (စ) မင်ဟာ ဘယ်လို ဘယ်ပုံ ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်သတ်မယ်ဆိုတာကို စောင့်ကြည့်အကဲခတ် ကြပါစို့လားခင်ဗျား။

ပရိသတ် များက လက်ခုပ်ဩဘာ ပေးလိုက်ကြပြန် သည်။ ဝတ်ရုံအပြာရင့်ရောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဒေါက်ဂလပ် (စ) မင်က သူ့ပရိသတ်များကို ရယ်ရယ် ပြုံးပြုံးနှင့် လက်နှစ်ဖက် မြှောက်၍ တုံ့ပြန် နှုတ်ဆက်နေ သည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဒေါက်ဂလပ် (စ) မင်ကို ပရိသတ် အပေါင်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီးသည့်နောက် ဘားမား မောင်သောင်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးရန် ဘားမား မောင် ထောင်း၏ အမည်ကို ကျေညာလိုက်သည်။

မောင်သောင်းသည် ကတ္တီပါကြက်သွေးရောင် ဝတ်ရုံ ကြီး၏ ကျောပိုင်းတွင် ဘားမားမောင်သောင်းဟူသော စာလုံးကို ကတ္တီပါအစိမ်းရင့်ရောင်ဖြင့် ချုပ်လုပ်ရေးထား ပြီး စာလုံး၏အောက်နားတွင် ဗမာ့ကျက်သရေဆောင် ဖြစ်သော တစ်ခေတ် တစ်မျိုးက ဗမာ့ဒေါင်းအလံဖြစ် သော ခွပ်ဒေါင်းကို စိမ်းရင့်ရောင် အဝါရောင် တို့ဖြင့် စီခြယ်၍ ချုပ်လုပ်ထားသည့် ဝတ်ရုံကြီးကို ဝတ်ဆင်ကာ

ပရိသတ်တို့အလယ်ဝယ်ထားရှိသော ပေ (၂၀) ပတ်လည် ရှိ လက်ငွေကြိုးဝိုင်းပေါ်သို့ ထူနှေရရ တည်တည်တံ့တံ့ ဖြင့် ရဲဝံ့သော ဗမာ့ဖောကျားအသွင်ဖြင့် ရဲဝံ့စွာ တက် လာသည်။

ရွှေပွဲလာပရိသတ်များခင်ဗျား ယခုကြိုးဝိုင်းအတွင်း ကို ရောက်ရှိလာဆုကတော့ ဘားမား မောင်သောင်းဖြစ် ပါတယ်။ ဘားမား မောင်သောင်းမှာ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ နာမည်ကျော်ကြားလှသိများတဲ့ လိက်စိတ်တန်း၊ လိက်ဝယ် တာဝိတ်တန်း လက်သီးကျော် (၁၁) ဦးကို နောက် ကောက်နဲ့ချည်း အနိုင်ရသွားတဲ့ ဗမာပြည်က လက်ငွေ ကျော်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့မှာ အလဲထိုးနိုင်တဲ့ လက်သီးရှိတဲ့ အတွက် ဒီပွဲဟာ တကယ်တမ်းကြည့်ကောင်း မယ့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မယ်လို့ ယူဆရပါတယ်။ အင်္ဂလန်ပြည် ချန်ပီယံ ဒေါက်ဂလပ် (စ) မင်ကပဲ စွမ်း သလား။ ဘားမားမောင်သောင်းကပဲထက်သလား ဆိုတာ ကို စောင့်ကြည့်ကြပါစို့လားခင်ဗျား။

ပရိသတ်များသည် မောင်သောင်းကို အားပေးဖော် မရ။ ခပ်ဆိတ်ဆိတ်ပင် ရှိနေကြ၏။ မောင်သောင်း တစ်ယောက်ကလည်း အင်္ဂလိပ်ပရိသတ်ကို မမူ။ သူ့လုပ် ထုံးလုပ်နည်းအစိုင်း အကိုထင်းနေအောင် ကြိတ်ထား လျှက် ညာလက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားပြီး အသာသို့မြှောက်ပြသည်မှအပ အင်္ဂလိပ်ပရိသတ်ကို လေး လေးစားစား ခေယယ နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြု။

ပုံမဝမီ စက္ကန့်ပိုင်းမျှအလိုတွင် ရှေ့စီးတန်း ပရိသတ်ထဲ မှ စူးစူးဝါးဝါးဟစ်အော်လိုက်သံတစ်သံကို မောင်သောင်း

ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုစကားသံကြောင့် မောင်သောင်း
ယမ်းကုန်မီးကုန်ခေါ်စမ်းတောက်တော့သည်။

ဟေ... ဗိဗမာကို အသေထိုးပြီး လူ့ အလောင်းကို
မြန်မာပြည်ပြန်ပို့လိုက် ဟူ၍။

မောင်သောင်းသည် ပဲ့စ၍လွတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် ဧခေါက်ဂလပ်(၆) မင်ကို ကျွဲခိုင်းစေ့ထဲထဲ ထုထု မြမ်း
ဝင်သတ်တော့သည်။ ဧခေါက်ဂလပ် (၆) မင်၏ အသည်း
နှင့် ကျောက်ကပ် တည်နေရာကို သိသမဲမဲ ထိုးနေသည်။
UPPER CUP ခေါ် ပင်လက်သီးနှင့် LEFT HOOK
ခေါ် သယ်ပိုက်ထိုးချက်နှင့် RIGHT HOOK ခေါ် ညှာပိုက်
လက်သီးထိုးလုံးများကို ဦးစားပေး၍ ထိုးနေသည်။

ဧခေါက်ဂလပ်(၆) မင်ကလည်း ဘယ်ညှာပင်လက်သီး
နှင့် RIGHT UPPER CUT ခေါ် ပူးကပ် သတ်ရာတွင်
ထိုးရသည့် လက်သီးထိုးချက်များဖြင့် မောင်သောင်း၏
ထိုးဖန်ထိုးကွက်ကို ဖျက်ပစ်နေသည်။ နှစ်ဦးသား တို့ကို
စစ်ဆင်၍ အစာစိမ်းပြန်ကျားစာစိမ်းပြန် ပူးကပ် လက်
ပရိသတ်ကကျေနပ်ကာ အကြိုက်တွေ့ပြီး တစ်ခဲနက် အား
ပေးသျှက်ရုံ၏။

နှစ်ဦးသားပူးကပ်သတ်နေသည်မှာ ကျားနှစ်ကောင်
တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် သထမဲမဲ ခဲနေသည့်ပမာဏ။

၃ မိနစ်စေ့သွားသဖြင့် ယထမအချိန်ပြီးသည်။ တစ်မိနစ်
နားချိန်တွင် မောင်သောင်းကို သူ့ နည်းပြဆရာက ကြီး
ဝိုင်းပေါ် သို့တက်၍ အမောပြေပေးသည်။ အကြံဉာဏ်ပေး
၏။ တစ်မိနစ်စေ့၍ ခုတိယအချိန်ဝယ် မောင်သောင်းသည်
သူ့ ထောင့်မှနေ၍ လျင်မြန်စွာထွက်ပြီး ဧခေါက်ဂလပ်(၆)

မင်၏ အစာစိမ်းနှလုံးနေရာသို့ သူ့အားကိုးသော ညှာပင်
လက်သီးစာစိမ်းကို အားကန့်ပစ်ကျုံးလိုက်ရာ “အိ” ဟု
အော်မြည်ခင်း အရပ်ကြီးပြတ် ခေ့လကျသွားတော့သည်။
ဧခေါက်ဂလပ် (၆) လဲခေ့ကျသွားသဖြင့် ပရိသတ်များသည်
အံ့အားသင့်နေကြသည်။

ကြိုးဝိုင်းဝိုင်းက လဲကျနေသော ဧခေါက်ဂလပ် (၆) မင်
ကို အမှတ်စဉ်ရေတွက်လိုက်သည်။ မှတ်စဉ် (၁) မှ (၇)
ထိအရောက် ပြန်လည်စာလာ၏။ နောက်ပြီး ပဲ့စလွတ်လိုက်
သည်။ လွှတ်လျှင်လွတ်ချင်းနှစ်ဦးသား ပူးကပ် သတ်ကြ
ပြန်သည်။ ဧခေါက်ဂလပ် (၆) မင်သည် အထိနာနေ၍
တုံ့ပြန်မထိုးပဲ ခံစစ်မှသတ်သည်။ သူ့ ကိုယ်ပိုင်းကို အထူး
ဂရုပြု၍ တာကွယ်နေသည်။ များမကြာမီ ဒုတိယအချိန်
၏။ ပထမအချိန် သရေပုံဖြစ်သော်လည်း ဒုတိယအချိန်
တွင် မောင်သောင်းအနိုင်ရသည်။ တတိယအချိန် စတုတ္ထ
အချိန် ဧခေါက်ဂလပ် (၆) မင်က လက်ရည်သာပြန်သည်။
ပဉ္စမအချိန်မှာ မောင်သောင်း၏မေရိုးကို ညှာဖြတ်လက်သီး
တစ်ချက် ထိလိုက်ရာ မောင်သောင်း ခေ့ကျသွား၏။
မောင်သောင်းလဲကျသွားစဉ်ဝယ် အင်္ဂလိပ်ပရိသတ်များက
ဧခေါက်ဂလပ် ဧခေါက်ဂလပ် ဟု တစ်ပြိုင်နက်တည်း ကြွေး
ကြော်၍ အားပေးချီးကျူးကြသည်။

အမှတ်စဉ် (၇) တွင် မောင် သောင်း ပြန်စာလာ မြီး
ဧခေါက်ဂလပ်(၆)မင်ကို မရပ်မနားဖိသတ်၏။ ဧခေါက်ဂလပ်
(၆) မင်ကလည်း လက်သီးချက်တွေကို ပစ်သွင်းနေသည်။
ထိုအချိန်ကနီးဝယ် ဧခေါက်ဂလပ် မျက်ခုံးနှစ်ဖက် စုတ်

ဖြတ်ကွဲပေါက်ကော သွေးစိမ်းနီနီများ တစ်ပေါက်ပေါက်ကျ နေတော့၏။

အင်္ဂလိပ်သွေးမြေကျ၍ ကျေနပ်နေသော အားမား မောင်သောင်းက မှီပြီးတစ်ချက် ပြုံးပြလိုက်သည်။ လက် ဝှေ့သမားတို့၏ ညဉ့်အတိုင်း ထိုးပြိုင်ဖက်၏ သွေးကိုမြင်၍ မောင်သောင်းအဖို့ ထိုးအားပိုတိုးလာသည်။ အဲဒီ ပစ္စမ အချီဝယ် ရေခဲကန်လုပ် (၈) မင် အထိနာသော်လည်း မောင်သောင်းအဖွဲ့တို့ဖြင့် ရှုံးသည်။

ဆဋ္ဌမအချီလွတ်လိုက်လျှင်လွတ်လိုက်ခြင်း မောင်သောင်း က ခပ်ရဲရဲပင်ဝင်သတ်၏။ ပူးမိသည်တွင် ညာပင်လက်သီး များကို အားပါးတရပစ်သွင်းလိုက်ရာ ခေါက်ကလပ်မင်ကြီး ကြီးထန်းပေါ်သို့ လန်နေချေသည်။ သာကွက်ကိုရနေပြီ ဖြစ်၍ မောင်သောင်းကခေါက်ကလပ်မင်၏ နံဘေးနှစ်ဖက် ကို ကျွဲခတ်သလိုဖိခတ်သည်။

Combination ခေါ် ပူးတွဲဆင့် လက်သီးထိုးချက်ကို (၈)လုံး (၁၁)လုံးမျှ ဆက်တိုက်ကြီး ဖိထိုးပြီးနောက် နောက်သို့ အင်္ဂလိပ်ဆုတ်လိုက်သည်ဝယ် အင်္ဂလန်ပြည် ချန်ပီယံကြီးခင်မျှာ ကြမ်းပြင်သို့ မှောက်လျက်သား ကျသွားလေတော့သည်။

ဆဋ္ဌမအချီခေ့ရန် တစ်မိနစ်မျှ လိုပါသေးသော်လည်း ဆဋ္ဌမအချီ ပွဲပြီးခေါင်းလောင်းကို ဂျူရီအဖွဲ့မှ ဥက္ကဋ္ဌ တီးလိုက်သည်။ မောင်သောင်းကို အင်္ဂလိပ်တို့က စိုင်း၍ ညစ်ချေပြီ။ ဆဋ္ဌမအချီတွင် မောင်သောင်း အနိုင်ရ၏။ သတ္တမအချီအထောက်ဝယ် ထိုက်စစ် အမား မောင်သောင်း က အတင်းစင်ပူးသတ်သည်။ ခေါက်ကလပ်(၈)မင်က

အပူးမခံလို၍ ဝိုင်းလယ်တွင်ရွှေပြေးကာ စိစစ်နေပြီး သတ်နေသည်။ ခေါက်ကလပ်(၈)မင်က ဘယ်ပြောစဉ် ထောက်လက်ဆီးများကို တွင်တွင်ကြီး ထိုးလွှတ်ရင်း ပြေးထိုး ထိုးနေစဉ် ပရိသတ်များကို ဒေါက်ကလပ်(၈)မင် ကို တစ်ခဲနက်အားပေးလျက်ရှိ၏။ ခေါက်ကလပ်(၈)မင်၏ မျက်နှာတွင် စိုးရိမ်စိတ် ပြေးနေသည်။ ထင်ထင်တော့ သူအထိနာနေပြီကိုး...။

သတ္တမ အချီ ပြီး ခါနီး၌ ထောင့် တစ် နေ့ နာ တွင် မောင်သောင်းက ဘယ်ဂိုက်လက်ဆီးနှင့် ညာပင်လက်သီး နှစ်လုံးပူးတွဲထိုးလိုက်ရာ နှစ်လုံးစလုံးထိလိုက်ဘဲ ဖြင့်ပူးညတ် ကျသွားသည်။ သို့သော်ပွဲခေါင်းလောင်းက သူ့ကို ကယ်စ လိုက်ပြန်သည်။ မောင်သောင်းနိုင်သောအခါဖြစ်သည်။ ဆဋ္ဌမအချီလွတ်လျှင်လွတ်ချင်း မောင်သောင်းကဝန်ထုန်း ဒိုင် ဒိုင်းနှင့်အတင်းတကြမ်းဝင်မေ့သည်။ ခေါက်ကလပ် မင်က သူ့နံဘေးနှစ်ဖက်ကို လက်မောင်းနှင့် ကားကယ် ထားသည်။ သို့ကာထားသည့်ကြားမှ ပြင်းထန်လှပေ ပင်လက်သို့ ဖြတ်လက်ဆီးများထိမှန်လျက်ရှိနေ၏။ ဆဋ္ဌမ အချီစ၍ (၂)မိနစ်မျှအကြာတွင် ခေါက်ကလပ်(၈)မင် ကြီးဝိုင်းထောင့်၌ညစ်နေသည်။ မောင်သောင်းကသဲကြီး မဲကြီးနှင့်ဖိထိုးနေစဉ်အတွင်း အလစ်တွင် ညာပင်လက်သီး တစ်ချက် အားပါးတရပစ်ထိုးလိုက်သည်၌ မောင်သောင်း ၏နှာခေါင်းကို တိုက်ရိုက်ထိသွား၏။ ပြင်းထန်သည့် ထိုးအားကြောင့် မောင်သောင်းက ပြုလုပ်ပြီး လေးများ ထိစီးလာရသည်။ မောင်သောင်း၏ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး နှင့် ရင်ဘတ်၌ သွေးများနီမြန်းစိုစွဲနေသည်ကို တွေ့မြင်ရ

သည့်အခါ အင်္ဂလိပ်များက နှာပြုပရိသတ်သည် ဒေါက်ဂလပ် (၈) မင်ကို လက်ရွှေ့ကြီးပွင့်အံ့မတတ် ဟိန်းဟည်းစွာ တစ်ပြိုင်နက်အားပေးလျက်ရှိပေသည်။

ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင် ဒီကောင့်ကို သတ်ပစ်လိုက် သတ်ပစ်လိုက်... ပရိသတ်ထဲမှတစ်ကြောင်းသ် မောင်သောင်း အသိနာပြီးတန်အသွား ဘယ်ထောက်လက်သီးနှစ်လုံးကို ထပ်ဆင့်ထိုးသွင်းသည်။ အင်မတန် ကြောက်ဖွယ်ကောင်း သော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အဋ္ဌမ အချီပါပေ။ သို့သော်လည်း မောင်သောင်းနိုင် သည့်အချိန်ဖြစ်သည်။

နဝမအချီ၊ နဝမအချီလွတ်လျှင်လွတ်ချင်း ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်က အရင်ဝင်သတ်သည်။ ဘယ်ဖြောင့်ထောက် လက်သီးကိုသုံးပြီး ညာဖြတ်ကို ထပ်ဆင့်သည်။ မောင် သောင်းက ပခုံးနှစ်ဖက်ဖြင့်ကာကွယ်ကာ အတွင်းသို့ လှ ဝင်သည်။ ပြီး ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်၏ နံဘေးနှစ်ဖက်ကို မေ့စော့သည်။

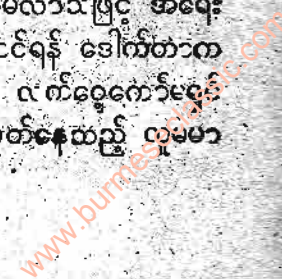
သည့်အားကို အကုန်ပစ်သုံးကာ အားပါလှသောဆင့် လက်သီး (၄-၅) လုံးကို ကျုံးလိုက်သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်နောက်သို့ လန်သွားလျက် ကြိုးတန်း ပေါ်သို့ဆင်နေချေသည်။ အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွတ် တတ်သော အစေ့အကြံရင့်ကျက်သည့် မောင်သောင်းက နေဒက်ထပ် ဆင့်တူလုံးများကို ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်၏ နံဘေးနှစ်ဖက်သို့ ဆက်တိုက်ထိုးလွတ်လိုက်သည်ဟယ်...

နယ်ချဲ့အရင်းခွင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ လက်စွေအူရ ကောင်း ကြီး သည် လက် နှစ်ဖက် မြောက် လျက် သား လဲစေ့ကျသွားလေတော့သည်။ ကြိုးဝိုင်ခိုင်သည် မှောက်

လျက်စား လဲကျနေသောဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်အား စိတ် မချမ်းသာယာသောမျက်နှာထားနှင့် မုတ်စဉ်ကလေးလေး တွဲတွဲ ရေတွက်နေ၏။ မုတ်စဉ်ရေတွက်နေချိန် ဝယ် ပရိသတ် များက ဒေါက်ဂလပ်...ထ...ထ ပြန်ထ။ ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင် မြန်မြန် ထ... ဟု အားပေး လှုံ့ဆော်နေကြ သည်။ မုတ်စဉ်(၁) မှ(၁၀) ထိရေတွက် ပြီ သွား သည့်အခါ အင်္ဂလိပ် လူမျိုးတို့၏ လက်စွေသူရဲကောင်း ကြီး ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင် သည် နောက်ကောက်ခေါ်အလဲပွဲဖြင့် ဇာတ်သစ်ရှာရ သတည်း...။

မရှိတတ်များ ရုတ်ရုတ်သဲသဲလှင်လှင်နှင့် ငြိမ်နေကြ၏။ မတ်တတ်ရင်ဘုရပ် ခုံပေါ် ဝ.ဂ. ဝ.ဂ. ကြိုင်ငံငါးသို့ ဇွတ်တရွတ်ထက်နေထုတ ထက်နေနှင့် ဆွယ်နေကြ၏။ မှောက်လျက်ကြီးလက်နေသည့် ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်အား သူ့လူများနှင့် ခေါက်တားတင်ဦးက ကြိုးဝိုင်းငါးသို့ ထက်ရောက်လာပြီး ပေ ၁၀၀ ကြို၏။ သို့ရာတွင် လက်စွေပွဲ ဝါခြံရေခဲအငွေက လက်စွေကြိုးဝိုင်းကို လက်စွေခဲခံတံ့ ဝိုင်းငတ်ကာ ကာကွယ်အံ့၏။ မောင်သောင်းက တော့ သူထောင့်တွင် မတ်တတ်ငါးကာ ငြိမ်နေခေါ်အလဲပါ သော ခြံထည့်နှိကြီးကိုငတ်ခြံ၍ စောင့်ကြည့်နေသည်။

ဒေါက်ဂလပ်(၈) မင်သတ်ပြန်လည်မလာသဖြင့် အရေး သပါသူနာပြုကားနှင့် ဆေးရုံကြီးသို့တင်ရန် ဒေါက်တာက အရေးတကြီး ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ လက်စွေကော်မရှင် သုံးလူကြီးတို့၏မျက်နှာသည် သွေးဆုတ်နေသည့် လူမမာ အသွင်ဖြစ်နေသည်။

ပရိသတ်များသည် အုပ်စုအုပ်စုနှင့် ညှိစီ ညှိစီနှင့် ဆူညံ
လျက် ရှိချေသည်။

ရာဇဝင် မှတ်တမ်းတင်ရမည့် (အင်္ဂလိပ်နှင့် ဗမာ
တစ်ယောက်ချင်းချင်း လက်သီးစီးချင်း ထိုးယူကြီးသည်
ကား ပြီးဆုံးလေပြီ။)

အဲဒီ...ဗမာနှင့်အင်္ဂလိပ်တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း
စိတ်ဘူထဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုး၍ သတ်ကြသည်။
သတ်ပုံဝယ် ဗမာကအင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူကို အပြတ် အသတ်
တစ်ဖက်စီးနှင်းထိုးပြီး အနိုင်ရချေပြီ။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်
မျက်နှာဖြူလူမျိုးဖြစ်သောဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်သည် တို့ဗမာ
လူမျိုး ဖြစ်သော မောင်သောင်း၏ရွှေ ခွံ ထောက်ရွှေ
မှောက်က အရှုံးဖြင့် ဇာတ်သိမ်းရချေသည် တကား။

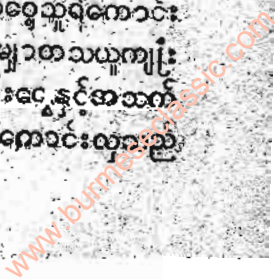
တကယ်တော့ပန်းဝါတိုက်ပွဲဝင်စစ်သူကြီး ဗဟာဗန္ဓုသ
ဦးစီးသောဗမာတပ်မတော်က နယ်ချဲ့မျက်နှာဖြူ အင်္ဂလိပ်
အင်္ဂလိပ်ကြီးကို အပြတ်အသတ်အနိုင်ယူ ဖြိုခွင်းခဲ့ပြီးသည်၏
နောက်... အနိ ဗမာလူမျိုးမောင်သောင်းက နယ်ချဲ့ အင်္ဂ
လိပ်လူမျိုး ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်ဆိုသူနှင့် လက်သီးချင်း
ထို ခုတွင် ဗမာကအသေသတ်ပစ်နိုင်ခြင်းသည် ဒုတိယ
မြောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားထည်ဝါသော အင်္ဂလိပ်အပေါ်
အောင်ပွဲပါဟု စာရေးသူ ဆိုလိုက်ချင်ပါတော့စေသည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် လန်ဒန်မြို့မှ ထုတ်စေသော
Evening News သတင်းစာနှင့် သတင်းစာမျက်နှာစုံတွင်
အောက်ပါအတိုင်း လက်တွေ့ သတင်းပါလာလေ ၏။

အသေသတ်တဲ့ ဘားမားမောင်သောင်း
ချန်ပီယံဒေါက်ဂလပ်(စ)မင် သေဆုံးရှာပြီ။

၁၇-၄-၄၇နေ့ည လန်ဒန်မြို့ရှိ တိုရန်တို လက်တွေ
အားကစားရုံတွင် အင်္ဂလန်ပြည် လိုက်ဝိတ်တန်းချန်ပီယံ
ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်နှင့် မြန်မာပြည်မှ လက်တွေ့ကျော်
ဘားမားမောင်သောင်းဆိုသူနှင့်(၁၀)ချိပွဲအဖြစ် ပွဲသင်း
ထိုးပြိုင်ကြသည် ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်က အမှတ်ဖြင့်
သာနေသော်လည်း (၉)ချိ အထောက်တွင် ဘားမား
မောင်သောင်း၏လက်သီးချက်သည် ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်
၏ နံဘေးနှစ်ဖက်ကို အထိုးခံရပြီး ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်
မှောက်လျက်လဲကျသွားသည်။

ကြီးဝိုင်းဒိုင်ဖြစ်သူ ဝီလဆင်စတီးဝပ်တ အမှတ်စဉ်
ရေတွက်ရာ (၁၀)ရေတွက်အပြီ သည်ထိ ပြန်မထနိုင် ပါဘဲ
အသံပွင့်အရှုံးနိမ့်သွားသည်။ ပွဲပြီးဆုံး၍ဒေါက်ဂလပ်(စ)
မင်ကိုပူစုရန် သူ့အကူလူနှင့်ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်ကြီးဝိုင်းပေါ်သို့
ထက်ထောက်ကုသကြသော်လည်း သတိမရတော့သဖြင့်
ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်အမိန့်အရ ဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့ကြသည်
သန်ဒန်ဆေးရုံကြီးသို့ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးနှင့် ဆရာဝန်
များက ခွဲစိတ်ကုသသော်လည်း ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်၏
ညာဘက်နံရိုး(၂)ချောင်း ကျွဲဝင်၍ကျိုးသွားပြီး အဆုတ်
ထည်း ကဲ့သွားမြဲဖြစ်သဖြင့်မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ပါဘဲ
ည(၁၁:၄၅)မိနစ်အချိန်တွင် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း
ကြားသိရသည် အင်္ဂလန်ပြည်၏ လက်တွေ့သရဲကောင်း
သောဘက်မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးရ၍နမော့စသယူကျိုး
ရဖြစ်နေကြပေသည်။လက်တွေ့သတ်ကြားတွေ့နှင့်အသက်
ဆုံးရှုံးလဲလိုက်ရသည်မှာ ရစ်နှင့်စရာကောင်းလှားစွာ

ဟု ဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်ကို လေးစားချစ်ခင်သူများက ပြောဆိုလျက် ရှိကြသည်

မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏ကိုယ်စား ဗမာ့သတ္တိ၊ ဗမာ့သွေး၊ ဗမာ့ဇာတိမာန်၊ ဗမာ့စွမ်းရည်ကို အင်္ဂလိပ်လူမျိုးကို မက ကမ္ဘာကပင်သိလေအောင် ပြနိုင်စွမ်းမသော ဗမာ့လက်သီးသူရဲကောင်းကြီး ဘားမားမောင်သောင်းသည် လူမျိုးရေးစကားပြောကာ ဗမာ့လူမျိုးတစ်မျိုးသားလုံးကို ချီးနှိမ်ထောဒေါက်ဂလပ်(စ)မင်အား အနိသိုသေအောင် ထိုးသတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် သူ့တွင် ဘာမျှစိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်သည်သာမက ဗမာတစ်မျိုးသားလုံးအတွက် တာဝန်ကျေပွန်အဖြစ် ဝမ်းမြောက်ကျေနပ်မိ၍ ပုံထိုးသည့် ဉာဏ်အိပ်လို့ပင်မပျော်ပါဘူးဟု ပြောပြခဲ့သည်။

(နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို တို့ဗမာတွေက လက်နက်ချင်းမတူလို့ စစ်သတင်းမှာ ရှုံးခဲ့ပေမဲ့ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လူမျိုးနဲ့ ငါတစ်ယောက်ချင်း တူညီတဲ့လက်တွေ့အိပ်ကိုစုပ်ပြီး ပေ(၂၀)ပတ်လည်ရှိ လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းစင် စစ်တလင်းဝယ် လက်သီးစစ်ခင်းကြရာမှာတော့ အင်္ဂလိပ် တို့ မှောက်လျက် တမျိုးမက်လက်တဖ် တေးတိုက်တစ်နည်း ရှုံးထောက်လို့တသွယ် သွေးမြေကျပြီး ငါ့ကိုမရှုမလှ ရှုံးရသည်ချည်းပါ။ ငါတိုင်း ပြည့်နဲ့ ငါ့လူမျိုးကို ကျွန်ုပ် လုပ် ထား တဲ့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အင်္ဂလိပ် အနွယ်ဖွား လက်တွေ့အကျော်တွေနဲ့ ကြိုးဝိုင်းနယ်ပယ်မှာတွေ့ရလေတိုင်း ငါ့ဗမာ့လူမျိုးတွေကိုယ်စား ငါ့အရိုးတွေကိုကဲ့ ငါ့အသားတွေပဲ့ပဲ့ ငါ့အသက်ပင်သေသေ ငါ့နောက်လက်မ၊ မဆုတ်စတမ်း တိုက်ပဲ့စစ်မယ်လို့ ငါဆုံး

ဖြတ်ချက် ချထားတယ်။ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ငါသေသည် အထိပင်မပြင်။

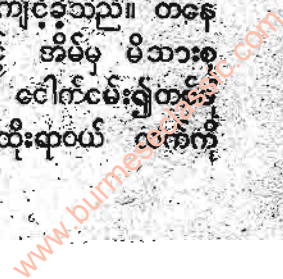
မောင်သောင်းက သူ့မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါ အတိုင်း ရေးထားခဲ့သည်။ တကယ့်ထံဖက် မျိုးချစ်သူရဲတောင်း တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သူ့မှတ်တမ်းက သက်သေခံနေချေသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် မြန်မာပြည်ဗမာလူမျိုးထဲမှ ကမ္ဘာတဝှမ်းသို့ ထွက်ရောက် ထိုးပြိုသည့် တစ်ဦးတည်းသော ကြေးစားလက်တွေ့ကျော်မှာ မောင်သောင်းပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ဦးတည်းသော ကမ္ဘာကျော် ဗမာ့လက်တွေ့သူရဲကောင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု မှတ်တမ်းပြုလိုက်ပါသည်။

ဗမာ့သားကောင်း မောင်သောင်းသည် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဖိုးခင် (ရဲဝန်ထောက်မင်း) မိခင် ဂေါ်စိန်မှ မွေးဖွားသည်။ မွေးပေါက်ဖော် (၁၁) ယောက်အနက် အငယ်ဆုံးသားမွေးဖြစ်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၆)ရက်နေ့တွင်အမှတ်(၈) ကနေဒါလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၌မွေးဖွားသည်။ မိခင်ဂေါ်စိန်သည် မောင်သောင်းကိုမွေးပြီးမကြာမီအတွင်း သေဆုံးသွားသည်။ ဖခင်ဦးဖိုးခင်သည် မောင်သောင်းနိုင်ငံခြားသို့ မထွက်ခွာမီအတွင်း သေဆုံးသွားသည်။

အထက်(၁၀)မျှအရွယ်ကတည်းက လက်တွေ့စွဲဆတ်မှုကို အလွန်ဝါသနာထုံ၍ သင်ကြားလေ့ကျင့်ခဲ့သည်။ တနေ့တုန် တနေခန်း သံအိတ်ထိုးနေသဖြင့် အိမ်မှ မိသားစု မောင်နှမတွေက ချောမော့၍ တစ်မျိုး ငေါက်ငမ်း၍တင်ခဲ့ပြောဆိုတားမြစ်ရသည်။ သံအိတ်ကိုထိုးရာဝယ် လက်ကို

ပတ်တီးမပတ်တဲ ဗလာလက်သီးသက်သက်ဖြင့် ထိုးလေ့ရှိရာ ထိုးပါများ၍ သူ့လက်သီး လက်ဆစ်ရိုးများတွင် ကျွဲပခုံး ထသည့် အချား အသားမာများ ဖြစ်နေတော့သည်။ ထူးခြားချက်မှာ မောင်သောင်း၏ လက်သီးဆုပ်သည် သူများထက်ကြီးထွားပြီး လက်ကောက်ဝတ်သည် လက်သီး လုံးပတ်တမျှ ခိုင်မာကြီးထွားလျက်ရှိနေသည်။ အသက် (၅၂)နှစ် (၁၃) နှစ်အရွယ်ရှိစဉ်ကတည်းက လက်သီးပြင်း မှုသည် သူ့နှစ်မျှမတူ တူခြားနေသည်။ တစ်ခါကကျောင်း တွင် ကျောင်းသားသုံးဦးနှင့် မောင်သောင်း ရန်ဖြစ်ကြ ရာ မောင်သောင်း၏ လက်သီးချက်ကြောင့် ကျောင်းသား (၃)ဦး စလုံး၏မျက်နှာ ပေါက်ပြဲစုတ်ပြတ်ကုန်၍ (၃)ဦး စလုံးကို ဆေးရုံသို့တင်လိုက်ရလေသည်။

အဲဒီကလေးဘဝက ဗမာကို နှိမ်သော အထင်သေး စကားပြောသော အင်္ဂလိပ်ကပြား ကျောင်းသား (၃) ဦးကို မောင်သောင်းက ဗမာကိုထိ၍ မခံချင်ပိတ်နှင့် သူ့ သူငယ်ချင်း ဗမာကျောင်းသားလေးတစ်ဦး ကိုယ်စား ဝင် ချောက် ဖြေရှင်းလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်ကပြား (၃) ဦးကိုဆေးရုံသို့ တက်ယူရသည်ထိ ထိုးနှက်ခဲ့မှုကြောင့် မောင်သောင်းကို ကျောင်းမှထုတ်ပစ် လိုက်သည်။ မကြာခဏဆိုစလို အင်္ဂလိပ်ကပြား ကုလား ဂေါ်ရာကျောင်းသားတို့နှင့် ရန်ဖြစ်ဖန်များပြောပြ၍ မောင် သောင်းဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူငယ်အား အင်္ဂလိပ် ကပြားကျောင်းထွက် ဖက်မခံကြတော့ပဲ ဝိုင်းပယ်ကြည့် ကြတော့သည်။

မောင်သောင်းသည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝ ကတည်းက ဗမာဟူ... ဗမာဟူသော မျိုးချစ်စိတ်ဇာတိ မာန်အဖို့ သန္ဓေပါလာခဲ့သည်။ ရန်ဖြစ်လျှင် ဗမာ အပျင်းချင်း စာပိတော့မှမဖြစ်လေပဲ ဗမာကို နှိမ်လေ့ရှိ စေသာ အင်္ဂလိပ်ကပြားကျောင်းသားအုပ်စုနှင့်သာ ခိုက်ရန် ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ယင်း သို့ ဖြစ်ပြန်လျှင် လည်း သူ တစ်ယောက်တည်းနှင့် တစ်ဖက်အုပ်စုနှင့် ဖြစ်သည်ချည်း ပင်။ သူ့ကိုယ်သူယုံကြည်ကိုယ်စားသော မောင်သောင်း သည် တစ်ကိုယ်တော် ဖြေရှင်းရမှ ကျေနပ်တတ်သူဖြစ် သည်။

မြန်မာတို့အပေါ် အမြဲချိုးနှိမ်ဖိနှိပ်ထားသော အင်္ဂလိပ် လူမျိုးကို ဂလုံးစားချေရန် အသည်းထဲတွင် စွဲမတ်ထင်လျက် ထာဝစဉ် ရှိနေသည့် မောင်သောင်းသည် အင်္ဂလိပ်ကို ကလုံးစားချေရန်အတွက် ပေါ်လာတော့သည်။ ထိုသည် မှာ (လက်ဝေကြိုးဝိုင်း) ပင်ဖြစ်သည်။ မင်းတို့အင်္ဂပ်တွေ ကို လက်ဝေကြိုးဝိုင်းအတွင်းမှနေပြီး ငါ့ဗမာ တစ်မျိုး သားလုံးအတွက် ကလုံးစားချေမဟေ့ဟူ ဖက်ကြွေးကာ သန္ဓေဌာန်ချလိုက်လေတော့သည်။

သို့သော် သန္ဓေဌာန်ချလိုက်သည်နှင့်အညီ ၁၉၄၁ ခုနှစ် ၌ (အင်္ဂလိပ်အင်္ဂပ်စားများ) အမည်ခံ ယဘော်ကြီးတွင် ယဘော်မီးထိုးသား ဘဝဖြင့် တစ်ယောက်တည်းတည်း အင်္ဂလိပ်တည်း သူချစ်သောအမိမြန်မာပြည်ကြီးမှ စွန့်ခွာ ထွားလေတော့သတည်း။

အနီးသို့ စွန့်ခွာသွားရာဝယ် လက်စိုးပထမ အိန္ဒိယပြည် ပင် ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယပြည်ဘုံဘေမြို့၌ ခြေချလို ဘုံဘေ

ကြေးစားတမ်း လက်တွေ့အဖွဲ့နှင့် ချိတ်ဆက်မိလေသည်။
ထို့ကြေးစားလက်တွေ့အဖွဲ့မှာပင် မောင်သောင်း လက်တွေ့
လေ့ကျင့်ခွင့်ရလေသည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ ဖြည့် မှ လက် တွေ့ ကျော်
AR.K.DEY (ဖယ်သာဝိတ်တန်း) နှင့် (သုံးမိနစ် ၆ ချိပွဲ)
ထိုးရာ ပထမအချိလွတ်လျှင် လွတ်ချင်းပင် အာဏာဓေး
အလဲထိုးခံရပြီး ထမ်းစင်ဖြင့် ထမ်းထုတ်သွားရသည်။ (ပွဲ
လွတ်ခေါင်းလောင်းသံမစ်မိ ပွဲသိမ်းစာညွှံ့ လက်တွေ့ပွဲ) ဟူ
သောခေါင်းစီးစီနှင့် သတင်းစာ၌ နောက်တစ်ရက် ပါလာ
သည်။ အာရ်ကေဓေး အလဲထိုးခြင်း ခံလိုက်ရ၍ အိန္ဒိယ
ပြည်မှ ကြေးစားတမ်း လက်တွေ့နယ်ပယ်တွင် တုန့်မိန့်သွား
လေသည်။

အာရ်ကေဓေးသည် ကြေးစားပွဲ (၃၀) ကျော်မျှ
ထိုးခဲ့သူဖြစ် သည် ပထမဦးဆုံးသော လက်တွေ့ပွဲသည်သာ
ဖြစ်သည်။

အာရ်ကေဓေးကို မောင်သောင်းက ညာဖြတ်လက်သီး
တစ်လုံးထဲဖြင့် ပွဲသိမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထို ၁၉၄၁ ခုနှစ်
အတွင်း၌ အက်ဘီရှိုင်း အေမာဒနွတ်(၈) အိပ်ပေါ် တူလို
လည်း ဒိုင်မ့်ရပ်အလဲပွဲဖြင့် အနိုင်သတ်ပြီ။ ကယ်လ်ရီဘလူး
အမှတ်ခံ အင်္ဂလိပ် လူမျိုး လက် သီး ကြမ်း ကြီး နှင့်
လိုက်ဝိတ်(၁၃၂) ဝေါင်တန်းဗွီ တက်ရောက်သတ်ရာ (၃)
မိနစ် (၈) ချိပွဲ အထောက်တွင် ဟယ်ရီဘလူး၏ မျက်နှာ
တပြင်လုံး ကြည့်မကောင်းလောက်အောင် သွေးအလူးလူး
နှင့် ဖြစ်နေပြီး လုံးဝပြန်စည် မထိုးနိုင်တော့ပါဘဲ တစက်
သတ်အထိုးခံနေရ၍ လက်ရှည်မမျှ၍ စီကောဆိုဖြင့် ပွဲရပ်

လိုက်ရတော့သည် အိန္ဒိယဖြည့်ကြီးတွင် ထိပ်တန်းလက်တွေ့
ကျော် ပြိုင်ဘက်ရှား ဟယ်ရီဘလူးကို ဒိုင်ပွဲရပ်ဖြင့် အနိုင်
သတ်၍ မောင်သောင်း၏နာမည်သည် ထိပ်တန်းစာရင်းစင်
အဖြစ် တည့်တည့် တက်သွားသည်။ မောင်သောင်းသည်
အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဖြစ်သည့် ဟယ်ရီဘလူးကို လူမျိုးရေးအညှိုး
ဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ကျွဲသလိုသတ်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယပြည်မှ
ကြေးစားပွဲတွေအနက် ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်
အောင် ထိုးသတ်သွားသည့် လက်တွေ့သတ်ပွဲပါဟု အိန္ဒိယ
ပြည် ကြေးစားလက်တွေ့ပွဲ သွင်းသူတို့က ကောက်ချက်ချခဲ့
သည်။

ကြောက်စရာလက်သီးရှင် ဘားမား မောင်သောင်း
ဟူသော ခေါင်းစီးဖြင့် အိန္ဒိယပြည်မှ သတင်းစာများက
မောင်သောင်းတို့ ပွဲအကြောင်းကို ရေးထားသည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်ဝယ် မောင်သောင်းသည် ဘီအိုင်စီတစ်ပွဲ
သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းလိုက်ပြီး ဝေနေတီကိုင်၍ စစ်ပွဲများ
ကို ဝင်ရောက်နှံ့နေသည်။ ဘီအိုင်စီတစ်ပွဲ၌ အမှုထမ်းရင်း
လက်တွေ့ပွဲများကိုလည်း ဝင်ရောက်သတ်ဆေးသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် စစ်တပ်မှကောင်းမွန်စွာ ထွက်လိုက်ပြီး
ကြေးစားလက်တွေ့လောကသို့ ခြေစုံပစ်၍ ဝင်လိုက်သည်။
၁၁-၈-၄၈ ခုနှစ် တွင် အိန္ဒိယ ပြည် တံ အေမြို့တွင်
မောင်သောင်းနှင့် ပီလစ်ပိုင်မြို့၌ လိုက်ဝိတ်ချန် ပီ ယံ
ယမ်းဇာလီ (Young Tazley) နှင့် (၃)မိနစ်(၁၀)ချိပွဲအဖြစ်
ယှဉ်ပြိုင်၏။ အာရှတိုက်တစ်ခုတွင် နာမည်ကျော်ကြား
လှသောလက်ရှိပြီး ပြိုင်ဘက်ရှားနေသည့် ယမ်းဇာလီသည်
လက်တွေ့သတ်ရာတွင် လျှင်မြန်မျှတ်လပ်ပြီး ညာထား

ပါလှသည့် လက်ဝှေ့ကျော်ဖြစ်သည်။ လက်သီးထိုးချက် အဖွဲ့နှံ့ပြင်းထန်သော အလှပွဲများဖြင့် ပွဲသိမ်းစေရဖြင့် အိန္ဒိယပြည်မှ ကြေးစားကုလားကပြား အင်္ဂလိပ်လက်သီး ကျော်စွဲကပင် ယန်တာလီနှင့် မထိုးပြိုင်ကြပဲ ရှောင် ကွင်းကြသည် ယန်တာလီတစ်ယောက် အိန္ဒိယပြည်ဝယ် ထိုးဖက်မရှိ ဖြစ်နေစဉ်ကာလ၌ ဘားမားမောင်သောင်း တစ်ယောက်သည်လည်း စိန်ခေါ်အလဲပွဲများနှင့်ချည့် အနိုင် သက်စွမ်းသည့် နာမည်ကျော်ယိုး အထိုးကောင်းတာ ထိပ်တန်းလက်သီးကျော်အဆင့် ရှိနေချေသည်။

ဘားမားမောင်သောင်းသည် နာမည်ကြီးယန်တာလီကို ယှဉ်သတ်လို၍ အိန္ဒိယပြည် ကြေးစားလက်ဝှေ့ပွဲသွင်းသည် လက်ဝှေ့ကောင်မရှင် ယန်တာလီနှင့် ဘယ်သို့သောအချိန်၌ မဟာသတ်ပြိုင်ရန် အဆင့်သင့်ရှိသည်ဟု ရဲဝံ့စွာ စိန်ခေါ် လိုက်သည် ယန်တာလီကလည်း ချက်ချင်းဆိုသလို ဘားမားမောင်သောင်းနှင့် ဝှေ့လို့သည်ဟု စိန်ခေါ်ချက်ကို တုန့်ပြန်ခဲ့သည်။

အာရှတွင် တကယ်နာမည်ကြီး လက်သီးကျော်နှစ်ဦး စတုကြတော့သည် ဖြစ်သဖြင့် အိန္ဒိယပြည်မှ လက်ဝှေ့ ပါသနာရှင်များ အထူးအားပေးကြသည်။ ဘုံဘေမြို့ရှိ အားကစားရုံကြီးတွင် တန်းပြည့်လျက် ရှိနေသည်။ ပရိသတ်အများက ထိုးလုံးထိုးကွက်တွင် ပညာပါပြီး ပရိယာယ်ကြွယ်သော ယန်တာလီ အနိုင်ရလိမ့်မည်ဟု ထင် ကြေးပေးကြသည်။

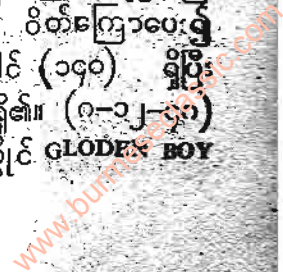
သို့အစေ တတိယအချိန်မှ အစပြုလျက် လက်ရှည် ထိုးကွက်ခန့်ခိုင်ရည်နှင့် လက်သီးမြင်းထန် မာကျောမှုသည်

မောင်သောင်းကသာခဲ့ကြောင်း ရိပ်စားမိလာကြသည်။ ဆန္ဒမအချီဝယ် ယန်တာလီ ခွေကျသွားခဲ့သည်။ အမှတ်စဉ် (၇) တွင် ပြန်ထထိုးပြန်သည်။ နဝမအချိန် ယန်တာလီ မျက်ခုံး စုတ်မြတ်ကုန်သည်။ နောက်ဆုံးအချိန်ဖြစ်သော (၁၀) မ အချီ) မှာ ယန်တာလီသည် ဘားမား မောင်သောင်းနှင့် ပြိုင်ဆိုင်၍ မသတ်နိုင်တော့ဘဲ ပြေးထိုး ထိုးနေရတော့၏။ ပွဲအပြီးဝယ် ဘားမားမောင်သောင်းက အမှတ်ဖြင့် အနိုင်ရတော့သည်။ အဝတ်စားလဲခန်းတွင် ယန်တာလီက ငါထိုးခဲ့တဲ့လက်ဝှေ့ပွဲတွေထဲမှာ မင်းနဲ့ထိုးရ စဉ်ပဲဟာ အခက်ခဲဆုံး အားအကုန်ဆုံးပဲ... ဟု ပွဲထဲဝင်ခံ ခဲ့ရ၏။ ထိုနှစ်သံမှာပင် ဖိသစ်ပိုင်ပြည် မန်လာမြို့တော်၌ ယန်တာလီနှင့် မောင်သောင်းတို့ ဒုတိယအကြိမ်ထပ်တွေ့ရာ (၁၀) ချီ ထိုးအပြီး၌ သရေပွဲဖြစ်သွားရသည်။

မှတ်ချက်

ကြေးစားလက်ဝှေ့သတ်ပွဲတွင် သရေပွဲဟူ၍ ရှိသည်။ အပျော်တမ်းလက်ဝှေ့ပွဲတွင် သရေပွဲဟူ၍ မရှိချေ။

၁၁-၉-၄၇ နှုတွင် မောင်သောင်း SALBAR-SINGH သည် ကာလကထွား၌ (၁၀) ချီပွဲ ယှဉ်ပွဲဝင်ရာ ဒုတိယ အချိန်တွင် ဆားဗားဆင်း အလဲထိုးခံရပြီး ရှုံးသည်။ ဆေရုံတွင် (၃) နာရီမျှ မေ့မျောနေသည်။ ထိုပွဲသည် ထိပ်တန်းမဟုတ် မောင်သောင်းက ဝိတ်ကြောပေး၍ သတ်ရ၏။ ဆားဗားဆင်းက ပေါင် (၁၄၀) ရှိပြီး မောင်သောင်းက (၁၃၂) ပေါင်သာ ရှိ၏။ (၁၂-၃-၄၇) နေ့ညတွင် စင်္ကာပူချန်ပီယံ ဂိုးဒင်းဘိုင် GLODEN BOY

နှင့် (၁၀)ချ ထိုးရာ ပွဲအပြီးစလ် မောင်သောင်း အမှတ်ဖြင့် ရှုံးသည်။ ၇-၉-၄၈ ညကလည်း စက်ဝပျံမြို့တော်တွင် စက်ဝပျံ ကစစ်ဝီ KIC WEBB နှင့် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ရာ(၅)ချိ၌ ကစစ်ဝီ အလဲထိုးခံရပြီး ငှုံးသွားသည်။ ၁-၁-၄၉ ခုနှစ်က တားမားမောင်သောင်းနှင့် မောင်နိုင်ကောင်း HOK KHE KOON ယိုးဒယားပြည် လိုက်ဝိဇ်တန်းချန်ပီယံထူး(၁၀) ချီ ပွဲအဖြစ် တန်ကောက်မြို့၌ ယှဉ်ပြိုင်ရာ (၁၀)ချီ အပြီးတွင် မောင်သောင်းအနိုင်ရပြန်သည်။

မောင်သောင်းသည် အာရှတစ်ဝိုက်တွင် လည်းကောင်း၊ အနောက်တိုင်းနိုင်ငံများတွင်လည်းကောင်း လှည့်လည်၍ ထိုးသတ် ဖျဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝိုက်လှည့်လည် ထိုးသတ်ရာတွင် ကြေးစားလက်တွေ့ပေါင်း (၂၀၀) ကျော် အနက် (၁၀၀) ပွဲ အနိုင်ထိုးသော်လည်းကောင်း၊ ပြိုင်ဖက် တစ်ဦးကို အသေထိုးပစ်လိုက်ပြီး(၆)ဦးကို လက်တွေ့ပြိုင်ပွဲ ဝင်ခွင့်မရလေအောင် မစွမ်းမသန်အခြေသို့ ရောက်သွား ဆည့်အထိ ထိုးနိုင်ခဲ့၏။ မောင်သောင်းသည် ကမ္ဘာသို့ လှည့်လည်ထိုးရာစလ် ကမ္ဘာ့ကြေးစားလက်တွေ့ကျော်များ ဖြစ်ကြသည့် ကျော်နီကက်ထလင်း(အင်္ဂလန်)၊ ဂင်နီကော့ (စကော့တလန်)၊ နိုင်စွန်ပေါင်(ထိုင်း)၊ ဂျီမာရှယ် (အမေရိကန်)၊ အီကစ်ဒိုင်(ကနေဒါ)၊ မင်ဂီဇေလ်စား(အမေရိကန်)၊ နီဂရိုး- ဂန်ဘုဇ်ဂျက်(အမေရိကန်)၊ မလင့် မနီယာနိုင်(အမေရိကန်)၊ ကျော့အဲလစ်(အင်္ဂလန်)၊ ကလဲယားလင့်ကပ်(အမေရိကန်) စသဖြင့်ဖြစ်ကြ၏။

ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ အမေရိကန်လူမျိုး စာဖရိနိုဗာစစ Sar Frino Gatto နှင့် သရေဖြစ်အောင်အထိ ထိုးသတ်

နိုင်ခဲ့သော ဖရင့်မာရီယာနိုးနှင့် မောင်သောင်းသည် အမေရိကန်ပြည် ဆန်ဖရန်စစ်စကိုမြို့တော်၌ ယှဉ်ပြိုင် သတ်ရာ သရေပွဲအဖြစ် သတ်နိုင်ခဲ့သည်ကို ကြည့်မြင် ဖြင့် မောင်သောင်းသည် ကမ္ဘာ့အဆင့်မြင့်ကြောင်း အကဲခတ်နိုင် ပါသည်။ အနီးသို့ အာရှတစ်ဝိုက် အနောက်တိုင်းတစ်ဝိုက်သို့ တားမားမောင်သောင်းအမည်နှင့် လှည့်လည်၍ လက်တွေ့ သတ်ကာ မြန်မာပြည်၏ ဂုဏ်ကို သွေးနှင့် ချွေးနှင့်ရင်း၍ မြှင့်တင်ပေးခဲ့ပေသည်။

မြန်မာပြည်သို့ မောင်သောင်းပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးမှ ကြေးစားပွဲ(၂)ပွဲ သတ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ မြန်မာပြည်ယူတီအေ (ယခု အောင်ဆန်းကစားဝင်း) ၁၉၅၅ ခုနှစ် အတွင်းက ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယချန်ပီယံ အယ်ဘိုးဇစ်နှင့် (၁၀) ပွဲ ထိုးဆတ်ရမည် ဖြစ်လင့်ကစား ဒုတိယအချိပင် အယ်လ်ဘိုးဇစ် အလဲထိုးခြင်း ခံသွားရသည်။

၁၂ -၃ -၅၈ ခုနှစ်၌ မောင်သောင်းနှင့် ဂျာမန် လက်ခွကျော် ဟင် ဂျီ ချင် ရစ် ဟဲ တို့ မြန်မာပြည် အောင်ဆန်းအားကစားဝင်း၌ လက်တွေ့ကြိုးစိုင်းတွင်(၁၀) ချီပွဲ အပြစ် ယှဉ်ပြိုင်ရာ မောင်သောင်းက လွယ်လွယ်နှင့် အလဲထိုးနိုင်သော်လည်း ညာ၍ထိုးနေသဖြင့် ပရိသတ် များက မခံနိုင်ဖြစ်တော့ကာ ပွဲဖျက်၍ ပွဲပျက်ခဲ့ရ၏။

ပွဲပျက်သဖြင့် ၁၃-၄-၅၈ နေ့ညတွင် ထပ်မံ သတ်ရမည့် ဂျာမန်လက်တွေ့ကျော် ဂျပ်ကော့ဗ်ဇစ် JACOB RUTHC နှင့် ပွဲသည် အလိုလိုပျက်ပြီး ဖြစ်ရတော့၏။

ထိုသည်မှာ မောင်သောင်း၏ နောက်ဆုံးပွဲ ဖြစ်သည်။ မောင်သောင်းသည် ကြေးစားတန်လက်တွေ့ပွဲ မထိုးပြိုင်

တော့သော်လည်း လက်ဝှေ့ကျော်များ ထွန်းပေါ်လာရေး အတွက် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ရှိ ဗမာ့ဇွတ်လင်အထက် တန်း ကျောင်းတွင် လက်ဝှေ့နည်းစနစ်မှူးအဖြစ် ခန့်ထားခြင်း ခံရပြီး လက်ဝှေ့ကျော်များကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည်။

ဆရာသောင်း၏ လက်ဝှေ့ကလပ်မှာ ၁၉၆၄ ခုနှစ် တိုကျို ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ၁၉၆၈ ခုနှစ် မက္ကဆီကို ကမ္ဘာ့ အိုလံပစ်နှင့် အာရှချန်ပီယံတင်ထွန်း ၁၉၆၀ ရောမကမ္ဘာ့ အိုလံပစ်ပြန် လှည့်၍ အာရှလက်သီးသူရဲ ဗိုလ်အေးကို ကျန်ဆွယ်ချန်ပီယံလှည့်သိမ်းလွှင့်၊ အစွဲရေးပြန်ကြီးမောင်၊ ကြေးစားလက်ဝှေ့ကျော် ဒကာဘလက်မောင်ပြင် (ဆရာ သောင်းတူဖြစ်သည်။) မောင်မောင်ကျင်ဘက်ကကလေး စသည်တို့ကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည်။

ဆရာသောင်းသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ် အတွင်းတွင် ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်လမ်း (၁၂၀) ရှိ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ ပေသည်။

ဆရာသောင်းကဲ့သို့သော ကမ္ဘာကျော် ကြေးစား လက်သီးသူရဲကောင်းမျိုး အနှစ် (၁၀၀) အတွင်း မြန်မာ ပြည်မှ ပေါ်ထွန်းရန် မလွယ်ကူပါပေ။

အားမားမောင်သောင်းဟူသော အမည်ကို ခံယူလျက် ဗမာ့ဒေါင်းအလံကို ထိန်နှိကာ ကမ္ဘာသို့လှည့်လည်ပြီး ဗမာ့စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် ဇာတိသွေးဇာတိမာန်ကို ကမ္ဘာသို့ သိစေသော မျိုးချစ်လက်ဝှေ့သူရဲကောင်း မောင်သောင်း (ဆ ရာ သောင်း) ကို ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် အနိသို မှတ်တမ်းပြုစု တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

